உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞானஸம்பந்தகுருப்யோநம.

பெரியபுராணம்

...ண்டாங் காண்டம்.

ஐந்தாவது,

வம்பறுவரிவண்டுச்சருக்கம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்

புராணம்.

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

(இதன்பொருள்.) (உலகத்தில்) வைதிகமார்க்கங்கள் எந்நாளும் தழைத்து மேன்மையடையவும், சிறந்த சைவ மார்க்கமானது நிலைபெற்றுப் பிரகாசிக்கவும், அவ்வைதிகசைவ பரம்பரையாகிய ஆன்மகோடிகள் விளங்கி யோங்கவும், பரிசுத்தம்பொருந்திய தமது திருவாய்மலர்ந்தழுதருளிய குளிர்ந்த நீர்வள மிகுந்த வயல்கள் சூழ்ந்த சீகாழிப்பதியில் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளது திருவடித்தாமரைகளை எமது சிரசின்மேற் சூடிக்கொண்டு அவர் செய்தருளிய திருத்தொண்டின் பெருமையை யாம் துதிசெய்வோம்.—எ-று.

பரமபதியாகிய சிவபெருமா னருளிச் செய்த பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய வேதாகம மிரண்டனுள், வேதம் வைதிகசம்பந்தமாக வுள்ள மற்றெல்லா மதங்களையும் பொதுவாகக் கூறி ஆன்மாக்களின் பரிபாகத்திற் கேற்ப அமைந்துள்ள தென்பார், '**வேதநெறி**' என்றும், அவ்வேதமாகிய நெறியே சோர்வின்றி விரைந்து சென்றொழிய தாங் குறித்த விடத்திற்குப் போக முடியா தாதலின் அந்நெறியும் திருத்தமுற் றிருக்கவேண்டு மென்பார், '**தழைத்தோங்க**' என்றும், அவ்வாறு விரைந்து சென்று சிவமோக்ஷத்திற் படிதற்குக் குறித்தவிடம் ஆகமாந்தமாகிய சித்தாந்த சைவமே யென்பார், '**மிகுசைவத் துறை**' என்றும், தாம் போய்ப் படிதற்குக் குறித்த துறை விளக்கமில்லா விடத்து அயங்குந் தவறுதற் கேதுவுண்டாமாகலின் அத்துறையும் செவ்விதாகவே யிருக்கவேண்டுமென்பார், '**விளங்க**' என்றும், இவ்விரண்டுமே ஓங்கிவிளங்கவே, இவற்றைத் தாரகமாகக் கொண்டுள்ள ஆன்மகோடிகள் பொலிவுற்றோங்கு மென்பார், '**பூதபரம்பரை பொலிய**' என்றும், வேதசாரமாயுள்ள திருநெறித் தமிழ்வேதம் வெளிப்படுதற்கேதுவாயுள்ளது திருவாயே யென்பார், '**புனிதவாய்**' என்றும், வேதநெறி தழைத்தோங்கவும், சைவத்துறை விளங்கவும், பூதபரம்பரை பொலியவுஞ் செய்தலாகிய பரப்பிரயோசனார்த்தமாகவே யழுதனரன்றி, வேறு பசி-பயம் முதலிய காரணங் கருதி ஸ்வயப்பிரயோசனார்த்தம் அழுதில ரென்பார், '**மலர்ந்தழுத**' என்றும், முப்போகமுந் தப்பாமல் விளையும் நீர்வளம் முதலியவற்றால் நிரம்பியுள்ள தென்பார், '**சீதவளவயல்**' என்றும், சத்திநிபாதத் தரத்தமர்களாகிய சிவஞானச்செல்வர்கள் சென்று புகலடைந்து சேவிக்கும் ஆசாரியமூர்த்திகள் அவதாரக்ஷேத்திர மென்பார், '**புகலி**' என்றும், வேத நெறி தழைத்தோங்குதல் முதலிய காரணங் கருதி யழுதவர் அஞ்ஞானவசத்தராய துக்க மேலீட்டினா லழாமல் காருண்ணிய மிகுதியினா லழுத ஞானப்பிழம்பா யுள்ளவரே யென்பார், '**திருஞானசம்பந்தர்**' என்றும், அவரே எமது பரமாசாரியமூர்த்திக ளாதலின் அவர் திருவடிகளை வணங்குதலே உய்திறனா மென்பார், '**பாதமலர் தலைக்கொண்டு**' என்றும், அவ்வெம் பேரருளாளர் உலகுயிர்கள் கடைத்தேறுதற்பொருட்டு நடத்திக்காட்டியருளிய திருத்தொண்டின் பெருமையைச் சிந்தித்து வணங்கி வாழ்த்துதலே யாமவருக்குச் செய்யும் பெருந்தொண்டா மென்பார், '**திருத்தொண்டு பரவுவாம்**' என்றுங் கூறினார்.

நெறியென்பது வழி. துறையென்பது அவ்வழியே நடந்துபோய்ப் படிதற்குக் குறித்தவிடம். வழியுந் துறையையுத்தேசித்தே யேற்பட்டதாகையால் அத்துறையையடைந்தே படியவேண்டுமென்பது துணியப்பட்டது. வேதமார்க்கத்தை நெறியென்றும், சித்தாந்த சைவத்தைத் துறை யென்றுங் கூறினமையின் அத்துறையினின்றும் படியப்படுவது சிவமோக்ஷமென்பது சொல்லாமே யமைந்தது. வேதமாகிய வழியில் ஒருவன் நடக்கிறபோது பரிபாகத்தாழ்ச்சியா லிடையிற் றடைபட்டுத் தங்கி இதுவே பொருளென்று மதித்திருப்பன். அப்படித் தங்குதலேயன்றோ? அவ் வைதிகசம்பந்தமாகவுள்ள சமயபேதங்கள். புண்ணியமேலீட்டினால் சோபானமுறையாக இவற்றையெல்லாங் கடந்தபோ தடையுந் துறையாகிய சித்தாந்தசைவமே மீளாமுத்தியைத் தருவதென்பது இனிது விளங்குகின்றது. வேதநெறியினுஞ் சைவத்துறையே சிறப்புடையதென்பது தோன்ற 'மிகு சைவத்துறை' என்று கூறினர்.

வேதாகமமிரண்டும் சிவபெருமான் றிருவாக்கேயாமென்பதையும், அவவி ரண்டும் சைவர்களுக்கே ஸ்வப்பிரமாணமாமென்பதையும,

"வேதமொ டாகம மெய்யா மிறைவனூல்
ஓதும் பொதுவுஞ் சிறப்புமென் றுன்னுக
நாத னுரையிவை நாடி லிரண்டந்தம்
பேதம தென்னிற்பெரியோர்க் கபேதமே."

சமயபேதங்க ளனைத்தும் வேதத்திலே யடங்குமென்பதையும், அவை யனைத்தையுங்கடந்த பின்னரே சைவம பிராப்தமாமென்பதையும்,

"ஓதுசம யங்கள்பொரு ளுணருநூல்க
ளொன்றோடொன் றொவ்வாம லுளபலவு மிவற்றுள்
யாதுசம யம்பொருணூ லியாதிங் கென்னி
லிதுவாகு மதுவல்ல வெனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினா லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண
நிற்பதுயா தொருசமய மதுசமயம் பொருணூ
லாதலினா லிவையெல்லா மருமறையா கமத்தே
யடங்கியிடு மவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழடங்கும்."—எனவும,

"புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும்
புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாச் சிரம
வறத்துறைக ளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து
மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ்
சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேதச்
சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத்
திறத்தடைவ ரிதிற்சரியை கிரியா யோகஞ்
செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்." — எனவும்
வருஞ் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தங்களானும்,

எல்லாச் சமயங்களினும் சித்தாந்தசைவமே சிறந்த தென்பதை,

"விண்ணவரிந் திரன்முதலோர் நாரதாதி
விளங்குசப்த ரிஷிகள்கன வீணை வல்லோர்
எண்ணரிய சித்தாமனு வாதி வேந்த
ரிருக்காதி மறைமுனிவ ரொல்லா மிந்தக்
கண்ணகனூா லம்மதிக்கத் தானே யுள்ளங்
கையினெல்லிக் கனிபோலக் காட்சி யாகத்
திண்ணியநல் லறிவாலிச் சமயத் தன்றே
செப்பரிய சித்திமுத்தி சேர்ந்தா ரொன்றும்.

செப்பரிய சமயநெறி யெல்லாந் தனதன
றெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செயற்கை யான
வப்பரிசா ளருமஃதே பிடித்தா லிப்பா
லடுத்ததந்நூல் களும்விரித்தே யனுமா னாதி

யொப்பவிரித் துரைப்பரிங்ஙன் பொய்மெய் யென்னழ்ப
வொன்றிலையொன் றெனப்பார்ப்ப தொவ்வா தார்க்கு
மப்பரிசாஞ் சமயமுமா யல்ல வாகி
யாதுசம யமும்வணங்கு மியல்ப தாகி.
இயல்பெனறுந் திரியாம லியம மாதி
யெ ணருணமுங் காட்டியனபா லின்பமாகிப்
பயனருளப் பொருள்கள்பரி வார மாகிப்
பண்புறவுஞ் சௌபான பக்ஷங் காட்டி
மயலறுமந் திரஞ்சிக்ஷை சோதி டாதி
மற்றஙக நூல்வணஙக மௌன மோலி
யயர்வறச்சென் னியில்வைத்து ராசாங் கததி
லமர்ந்ததுவை திகசைவ மழகி தந்தோ.
அந்தோவீ ததிசயமிச் சமயம் போலின்
றறிஞரொல்லா நடுவறிய வணிமா வாதி
வந்தாடித் திரிபவாக்கும் பேசா மோனம்
வைத்திருந்த மாதவர்க்கு மற்று மறறு
மிந்த்ராதி போகநலம் பெற்ற போக்கு
மிதுவன்றித தாயகம்வே றில்லை யில்லை
சந்தான கற்பகம்போ லருளைக் காட்டத்
தக்கநெறி யிந்நெறியே தான்சன் மார்க்கம்.''.—என வரு
தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடலானும்,

"ஞானசம் பந்த ஞான தேசிக
நல்லருட் டிறதது னம்பி நீயே
பல்லுயிாத் தொகுதியும் பயன்கொண டுய்கென்க
குடிலை யென்னுந தடவய லுப்பண்
அருள்வித் திட்டுக் கருணைநீர்ப் பாய்சசி
வேதமென்னும் பாதபம் வளர்த்தனை
பாதப மதனிற் படுபயன் பலவே

அவற்றுள்

இலைகொண டுவந்தனா பலரோ யிலைபொரிஇத
தளிர்கொண் டுவந்தனா பலரோ தளிரொரீஇ
யரும்பொடு மலர்பிஞ் சருநகா யென்றிவை
விரும்பினா கொண்டுகொண டுவந்தனர் பலரே
யவ்வா றுறுப்பு மிவ்வாறு பயப்ப
வோரும்வே தாந்தமென் றுச்சியிற் பழுதத
வாரா வின்ப வருங்கனி பிழிந்து
சாரங் கொண்ட சைவசித தாந்தத்
தேனமு தருந்தினர் சிலரே." :—எனவருங் குமாரகுருபரசுவாமிகள்
திருவாக்கானுமுணர்க. இதனுள் வேதத்தை மரமாகவும், அதனுள்ளமைந்துகிடக்
குஞ் சமயபேதங்களை இலை முதல் காயீறாகவும், வேதாந்தத்தைக் கனியாகவும்,

சித்தாந்த சைவத்தை அதன் சாரமாகவும் உவமித்தமையால், வேதாந்தத் தெளிவாகிய சைவசித்தாந்தமே முடிந்தநிலையாயிற்று. இவ்வுண்மைபோதரவே "வேதாந்த சித்தாந்த மேபிறவா வீடென்றான் - ஓதாமல் வேதமுணர்ந்தோன்" என்றார் கண்ணுடையவள்ளலாரும். (௪)

சென்னிவளர் மதியணிந்த சிலம்பணிசே வடியார்த
மன்னியசை வத்துறையின வழிவந்த குடிவளவர்
பொன்னிவளந் தருநாடு பொலிவெய்த நிலவியதாற்
கன்னிமதின் மருங்குமுகி னெருங்குகழு மலமூதூர்.

(இ-ள்.) கலைகள் வளர்கின்ற இளஞ் சந்திரனைத் திருமுடியில் தரித்த (வேதமாகிய) சிலம்பை யணிந்த சிவந்த திருவடிகளை யுடைய ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானது நிலைபெற்ற சைவசமய நெறியிலே தோன்றிய குடிப்பிறப்பினையுடைய அநபாயச்சக்கிரவர்த்தி முதலிய சோழ ராஜாக்கள் அரசாட்சிசெய்தற் குரித்தாகிய காவிரிநதி பல வளங்களைத் தருகின்ற சோழநாடானது தலைமைபெற்றோங்க, அழியாத மதிலின் பக்கங்களில் மேகங்கள் தவழும் சீகாழியெனனும் பழமையாகிய நகரம் விளங்கியுள்ளது.—எ-று.

தக்ஷனது கொடுஞ்சாபத்தினால் கலைகள் குறைந்து வருந்திச் சரணடைந்த சந்திரனைத் திருமுடியிலணிந்து பேரருள புரிந்த கருணையாளனென்பார், '**சென்னிவளர் மதியணிந்த**' என்றும், "மறையே நமது பீடிகையா மறையே நமது பாதுகையா - மறையே நமது வாகனமா மறையே நமது நூபுரமா - மறையே நமது கோவணமா மறையே நமது விழியாகு - மறையே நமது மொழியாகு மறையே நமது வடிவாகும்" எனனும் பிரமாணப்படி வேதத்தையே திருச்சிலம்பாக வணிந்த திருவடியினையுடைய திருவாள னென்பார், '**சிலம்பணி சேவடியார்**' என்றும், "சைவ சமயமே சமயம்." எனறும், "தெய்வஞ் சிவனே சிவனருள் சமயம் - சைவஞ் சிவனொடு சம்பந்த மென்றான-சைவம வளாக்குஞ் சமபநதமூர்த்தி" என்றுங் கூறியபடி சிவனைப்போலவே அவ னருள்சமயமாகிய சைவமும் ஓர்காலத்துங்கெடாதநிலையினதெனபார், '**சேவடியார்தமன்னியசைவத்துறை**' எனறும், சிவபெருமானே பரமபதி யென்றும் அவ னருள்சமயமாகிய சைவநெறியே யுய்யுநெறி யென்றும் பாரம்பரியமாகக் கடைப்பிடித் தொழுகியுள்ளவ ரென்பார் '**வழிவந்தகுடிவளவர்** என்றும, மாரிசுருங்கிய கோடைகாலத்தும் ஊற்று நீரால் உலகூட்டு முயாவின தெனபார், '**பொன்னிவளந்தருநாடு**' என்றும், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாா திருவவதாரங் காரணமாக உலகமனைத்தும் சிவப்பேறெய்தற் பொருட்டே யமைந்துள்ள தென்பார் '**பொலிவெய்த நிலவியது**' என்றும், கற்பாந்த வெள்ளங்கள தோறு மழியாமல் நிலைபெற்றுள்ளதும், மேக மண்டலத்தையுங் கடந் தூடுருவிச்செல்லும் பேருயர்ச்சியினையுடையது மென்பார், '**கன்னிமதின்மருங்குமுகினெருங்கு**' எனறும், ஆன்மாக்களின் மலமாயா கன்மங்களை யொழித்துப் புனிதராக்கும் புண்ணியப்பதி யென்பாா, '**கழுமலம்**' என்றும், பிரமனுக்குச் சிருட்டித் தொழிலை யுணாததறபொருட்டுச் சிவபெருமானாலேயே முனனர் படைததுக் காட்டப்பெறற சிறப்பின தென்பார், '**மூதூர்**' என்றுங் கூறினா. (௨)

அப்பதிதா னந்தணர்தங் கிடைகளரு மறைமுறையே
செப்புமொலி வளர்பூகச் செழுஞ்சோலை புறஞ்சூழ
வொப்பினக ரோங்குதலா லுகக்கடைநா ளன்றியே
யெப்பொழுதுங் கடன்மேலே மிதப்பதென விசைந்துளதால.

(இ-ள்.) வேதியர் கூட்டங்கள் அருமையாகிய வேதங்களைப் பதபாணிக்கிரம முதலிய வரிசைகளுடன் அத்தியயனஞ்செய்யும் ஒலியோடு வளர்கின்ற செழிய கமுகஞ் சோலைகளும் பக்கங்களிற் சூழும்படி ஒப்பில்லாத சீகாழி நகரம் விளங்குதலால், அந்நகரமானது யுகாந்தகாலத்தி லல்லாமல் எக்காலத்தும் கடலின்மேல் மிதப்பதென்று சொல்லும்படிப் பொருந்தியுள்ளது.—எ-று.

வேதாத்தியயன வொலியோடு சோலைகளும் நகரத்தைச் சூழ்ந்திருக்குங் காட்சியானது கற்பாந்தகாலத்தி லல்லாமல் எப்பொழுதும பேரிரைச்சலோடு கூடிய கடலின்மேல் மிதத்தல்போன் றிருந்ததெனக. (ந)

அரியயனே முதலமர ரடங்கவெழூம வெள்ளங்கள்
விரிசுடர்மா மணிபபதண மீதெறிந்த திரைவரைகள்
புரிசைமுதற் புறஞ்சூழ்வ பொங்கோதங் கடைநாளில்
வரியரவ மந்தரஞ்சூழ் வடம்போல வயங்குமால.

(இ-ள்.) திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் (தம்வாணாள்பொன்றி) ஒடுங்கும்படி எழுகின்ற கற்பாந்தவெள்ளங்கள் விரிந்த கிரணங்களையுடைய மாணிக்கங்களழுத்திய மதிலினுள்ளுயர்ந்த மேடையின்மீது வீசிய அலையின் கீற்றுகள் மதிலின் முற்பக்கத்துச் சூழ்வனவாகிப் பொங்குகின்ற திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்தில் (தேவாகள) மந்தரமலையிற் பூட்டிய வரிகளையுடைய வாசுகியென்னும் வடத்தைப் போல விளங்கும்.—எ-று.

'அரியயனே முதலமர ரடங்கவெழூம் வெள்ளங்கள்' என்றது, பிரமவிஷ்ணுக்கள் தம் வாணுலந்து பொனறுங்காலத் துண்டாகும் கற்பாந்தவெள்ளங்களை. கிரேதாயுகம் - திரேதாயுகம் - துவாபரயுகம் - கலியுகம் என்னும் இந்நான்குங் கூடியது ஒரு சதுர்யுகம்; அச்சதுர்யுகம் ஆயிரங்கூடின பிரமனுக்கு ஒரு பகல் அது ஒரு கற்பமெனப்படும். அவவாறே ஆயிரம் சதுர்யுகங்கொண்டது ஒரு இரவு. பிரமனது பகல் நீக்கத்துக் கற்பாந்தவெள்ளம் வந்து அவனது சிருட்டித்தொழில் ஒடுங்கி நிற்கும். இரவு நீக்கத்தில் அஃது ஒழிந்து முன்போலவே சிருட்டி தொடங்கப்படும். இத்தகைய இரவும்பகலுங்கூடிய தினம் முப்பதுகொணடது ஒருமாதம். அந்தமாதம் பனனிரண்டு கொண்டது ஒருவருடம். அவவருடம் நூறுசென்றால் பிரமனுக்கு ஆயுள்முடியும். அப்பிரமனுயுள் காலம் விஷ்ணுவுக்கு ஒருபகல். அத்தகைய இரவும் பகலுங்கூடிய தினம் முப்பதுகொண்டது ஒருமாதம். அம்மாதம் பன்னிரண்டு கொண்டது ஒரு வருஷம். அவ்வருஷம் நூறு சென்றால் விஷ்ணுவுக்கு ஆயுள் முடியும். இவவாறு தோன்றுங் கற்பங்கள்தோறும் அழியாமல் அத்திரைவரைகளை ஒரடையாளமாகப் பெறறுள்ள தென்பது தோனற 'அரியயனே முதலமர ரடங்கவெழூம் வெள்ளங்கள் -விரிசுடர்மா மணிப்பதண மீதெறிந்த திரைவரைகள்' எனறு கூறினர். இதனை,

"ஈண்டுமோ ரிருபா னுயிரந் தலையிட் டியன்றநாற் பத்துமூன் றிலக்க
யாண்டெனப் படுவ நான்குகத் தளவை யிம்முறை யாயிர மிறந்தாற்
காண்டகு மயனுக் கொருபக லதுவே கற்பமா மிரவுமத் துணைத்தவ
வாண்டகைக் கந்நாண் முப்பதோர் திங்க ளஃதொரு பன்னிரண் டாண்டே.

பகர்ந்தவாண் டொருநூ றிருவகைப் பரார்த்தம் பற்றறில் வெள்ளிவண் டோடு
தகர்ந்திட வுடைத்து முடங்குகான ஞிமிறு தழங்கிசைப் பேட்டொடு நறுநதே
னுகர்ந்துபண் பயிற்றும் பொருட்டலா கமல நோன்மல ரணங்கினுக் கரங்க
நிகர்ந்தநா வகத்துப் பழமறை கொழிக்கு நெடுந்தகைக் கிறுதிவந் துறுமால்.

அங்கது முகுந்தன் றனக்கொரு பகலா மம்முறை யாண்டுநூ றெய்திற்
செங்கதிர்ப் பரிதி மழுங்கவிட் டெரிக்குஞ் சேயொளி விலைவரம் பிகந்த
பைங்கதிர்க் கடவுட் கவுத்துவ மிமைப்பப் பசுந்துழாய் துயல்வரு மார்பிற்
கொங்கலர் கதுப்பிற் றிருவிளை யாடுங் குரிசிலு மெய்துவ ரொடுக்கம்."

என வருங் காஞ்சிப்புராணத்தானுணர்க.

திரைவரைகள் வயங்குமெனக் கூட்டுக. பதணம=மதிலுண்மேடை. (௪)

வளமபயிலும் புறம்பணைப்பால வாசப்பா சடைமிடைந்த
தளமபொலியும புனற்செநதா மரைச்செவ்வித் தடமலராற்
களமபயினீரக கடன்மலாவ தொருபரிதி யெனக்கருதி
யிளமபரிதி பலமலாநதாற போலபவுள விலஞ்சிபல.

(இ-ள்.) வளப்பமபொருந்திய அந்நகரத்தின்புறத்திலுள்ள வயலின் பக்கத்துப் பல பொய்கைகள், வாசனைபொருநதிய பசிய இலைகளுக்கிடையில் நெருங்கிய இதழமைந்து விளங்குகின்ற நீரிலுள்ள செந்தாமரையின அழகிய பெரிய மலர்களால், இடமகன்ற நீர்மயமாகிய கடலில உதிப்பது ஒரு சூரியனேயென்று கருதிப் பல இளஞ்சூரியாகளைத் தாம் உற்பவித்தாற போன்றுளளன.—எ-று.

இலஞ்சிபல வுள, எனக் கூட்டுக. போல்ப எனனும் வினைமுற்று வினையெச்சப்பொருளில் வந்தமையின இது முற்றெச்சம். (௫)

உளங்கொண்மறை வேதியர்த மோமதூ மத்திரவுங்
கிளாநததிரு நீற்றொளியிற் கெழுமியநண பகலுமலாந
தளநதறியாப பலவூழி யாற்றுதலா லகலிடத்து
விளங்கியவம மூதூாக்கு வேறிரவும் பகலுமிகை.

(இ-ள்.) வேதததினுண்மைப்பொருளை மனதிற்கொண்டிராநின்ற பிராமணர்கள்செய்யும் யாகததிலதோனறும புகையினாலுண்டாகிய இராப்பொழுதும், (சிவனடியாாகளது திருமேனியில) விளங்குகின்ற விபூதியின் பிரகாசத்தினாலுண்டாகிய பகற்பொழுதுந் தோன்றி, அளவிடுதற்கருமையாகிய பல்லூழிகாலத்தையும் (சீகாழிநகரம்) செய்தலால், உலகததில் விளங்குகின்ற அப்பழைய சீகாழிநகரத்திற்கு இவைகட்கு வேறாகிய இரவும் பகலும் அதிகமாகும.—எ-று.

வேதியர்செய்யும் ஓமமும் அன்னோரணியும் திருநீற்றினொளியுமே இரவையும் பகலையுமே மாறிமாறிச்செய்தலால் இவற்றிற்கு வேறாகிய இராக்காலமும் பகற்காலமும் அச்சீகாழிநகரத்திற்கு அதிகமாயினமையறிக. (௬)

பரந்தவிளை வயற்செய்ய பங்கயமாம் பொங்கெரியில்
வரம்பில்வளர் தேமாவின் கனிகிழிந்த மதுநறுநெய்
நிரந்தரநீ ளிலைக்கடையா லொழுகுதலா னெடிதவ்வூர்
மரங்களுமா குதிவேட்குந் தகையவென மன்னுதலால்.

(இ-ள்.) (அந்நகரத்தின்) பரந்த செந்நெல்விளைகின்ற வயல்களில் மலர்ந்த செந்தாமரைமலர்களாகிய சுவாலிக்கின்ற யாகாக்கினியில், அவ்வயல் வரம்புகளில் வளர்ந்த தேமாமரங்களினது இனிய பழங்கள் கிழிதலாலுண்டான தேனாகிய நறுநெய்யானது இடைவிடாமல் நீண்ட இலைநுனியின் வழியாய் ஒழுகுதலால், அச் சீகாழிநகரம் தன்னிடத்திலுள்ள தேமா மரங்களும் நெடுங்காலம் ஆகுதிசெய்யுந் தன்மையுடையனவென்று சொல்லும்படி விளங்கியுள்ளது.—எ-று.

இதனால் அவ்வூரிலுள்ள அஃறிணைப்பொருள்களும் யாககாரியங்களைச் செய்வனபோன்று விளங்குகின்றமையைக் கூறினமையின் உயர்திணைப்பொருள்களாகிய மக்கள் முதலியோர் தாங்கள்செய்யும் யாகாதிகாரியங்களைச் சிறிதும் குறைவற நடத்திவந்தார்களென்பது சொல்லாமே யமைந்தது காண்க. (எ

வேலையழற் கதிர்படிந்த வியன்கங்குல் வெண்மதியஞ்
சோலைதொறு நுழைந்துபுறப் படும்பொழுது துதைந்தமலர்ப்
பாலணைந்து மதுத்தோய்ந்து தாதளைந்து பயின்றந்தி
மாலையெழுஞ் செவ்வொளிய மதியம்போல் வதியுமால்.

(இ-ள்.) சூரியன் மேற்றிசைக்கடலில் அஸ்தமிக்குங்காலுண்டாகிய பெரிய இராக்காலத்தில், வெள்ளிய சந்திரன் அந்நகரத்திலுள்ள சோலைகள்தோறும் நுழைந்து புறப்படும்பொழுது, நெருங்கிய மலரிடங்களைப்பொருந்தி அம்மலர்களிலுள்ள தேனில்முழுகி மகரந்தங்களையளாவி அங்கு நெடுநேரம் பழகி மாலைப்பொழுதில் தோன்றுகின்ற சிவந்த கிரணங்களையுடைய சந்திரன்போல விளங்கும்.

காமர்திருப் பதியதன்கண் வேதியர்போற் கடிகமழ்ந்
தாமரையும் புல்லிதழ்ந் தயங்கியநூ லுந்தாங்கித்
தூமருநுண் டுகளணிந்து துளிவருகண் ணீர்ததும்பித்
தேமருமென் சுரும்பிசையாற் செழுஞ்சாமம் பாடுமால்.

(இ-ள்.) அழகிய சீகாழிப்பதியிலுள்ள பிராமணர்களைப்போல, மணம் வீசுகின்ற தாமரைமலர்களும், புல்லிதழையும் விளங்காநின்ற நூலையுந் தாங்கிக்கொண்டு தூய்மையாகிய நுண்ணிய தூள்களையணிந்து, துளிக்கின்ற கண்ணீரைச் சிந்தித் தேனுண்ணும்படி வந்த வண்டுகளின் இனிய ஓசையினாலே செழிய சாமகீதம் பாடாநிற்கும்.—எ-று.

இச்செய்யுளைச் சிலேடைவகையால், வேதியர்கள் தருப்பைப்புல்லாகிய பவித்திரத்தையும் விளங்குகின்ற பூணூலையுந்தரித்துப் பரிசுத்தம்பொருந்திய நுண்பொடியாகிய திருவெண்ணீற்றினை யணிந்து ஆனந்தக்கண்ணீர்ததும்பச் சாமகீதம்பாடுவதுபோல, தாமரைகளும் புறவிதழையும் நாள நூலையுங் கொண்டு தெள்ளிய மகரந்தப்பொடிகளைப் பெற்றுத் தேனாகிய நீர்ததும்ப அழகிய வண்டின்னோசையால் சாமகீதம்பாடுமெ எனக்கொள்க-வேதியர் பக்ஷத்திற் பொருள்கொள்ளுங்கால், புல்லிதழ் என்பதைத் தருப்பைப்புற் பவித்திரமென்றும், நூல்என்பதைப் பூணூலென்றும், நுண்டுகள் என்பதைத் திருவெண்ணீறு என்றும், கண்ணீர் என்பதை

ஆனந்தக்கண்ணீா என்றும், சாமம் என்பதைச் சாமவேதமென்றும் பொருள்கொளக. தாமரைபக்ஷத்திற் பொருள் கொள்ளுங்கால், புல்லிதழ் என்பதைப் புறவிதழ் என்றும், நூல் என்பதை நாளநூல் எனறும், நுண்டுகள் என்பதை மகரந்தப் பொடிஎன்றும்,கண்ணீா என்பதை (கள்+நீா) தேன் என்றும், சாமம் என்பதைக் கானம் எனறும் பொருள்கொள்க. (கூ)

புனைவார்பொற் குழையசைய பூந்தானை பின்போக்கி
வினைவாய்ந்த தழலவேதி மெழுக்குறவெண் சுதையொழுக்குங்
கனைவான முகிறகூநதற் கதிர்செய்வட மீனகற்பின்
மனைவாழ்க்கைக் குலமகளிா வளம்பொலிவ மாடங்கள்.

(இ-ள்.) அணியப்பெற்று நீணட பொற்குண்டலங்களசையாநிற்கப் பொலிவாகிய பட்டாடையின முனதானையைப் பினபக்கததிற் செருகி, தமக்குரிய சமஸ்காரங்களாகிய தொழிலகளமைந்த ஆகவனீயம்-காருகபததியம-தக்ஷிணாக்கினி என்னும் முத்தீயையுடைய வேதிகைகள் மெழுகுதலைப்பொருந்த வெள்ளிய சுண்ணப் பொடியை யதன்மே லொழுககிக் கோலமிடுகினற ஓலிக்கும் மேகம்போலுங் கரிய கூந்தலையும், விளங்குகினற அருந்ததியையொதத கற்பினையுமுடைய இல்வாழ்க்கைக்குரிய பிராமணகுலப்பெணகளால் வளமபொருந்தியுள்ளன ; அந்நகரத்திலுள்ள மாளிகைகள்.—எ-று.

வினைவாய்ந்த தழல் எனபதறகு, யாகஞ் செய்தற்பொருட்டுத் தீக்கடைகோலினால் கடைநதெடுக்குந் தொழிலமைந்த அக்கினி எனினுமாம். (கo)

வேள்விபுரி சடங்கதனை விளையாட்டுப பண்ணைதொறும
பூழ்புழ வகுததமைத்துப பொன்புனைகிணகிணியொலிபப
ஆழிமணிச சிறுதேருரா தவவிரதப பொடியாடும
வாழிவளா மறைச்சிறுா நெருங்கியுள மணிமறுகு.

(இ-ள்.) யாகஞ்செய்யுஞ சடஙகுகளை விளையாடுமிடஙகள்தோறும் புழுதிகளால் (யாகசாலை - குணடம - வேதிகை முதலியனவாகப) பொருநத வகுததுச் செயது, (அவவிளையாட்டின் முடிவில) பொனனாலாகியசிறு சதஙகைகள்சப்திக்க, சக்கரமுடையுடைய அழகிய சிறுதே ருருட்டி, அச்சிறுதேருருட்டுதலா லெழுந்த புழுதிகளில மூழ்குகினற வளரும பருவததையுடைய பிராமணசசிறுவர்களால் நெருஙகப் பெறறுளளன அழகிய பிராமணா வீதிகள்.—எ-று.

மணிமறுகு நெருஙகியுளவெனக் கூடடுக.

யாகஞ்செய்வோா அதன் முடிவில அவபிருத ஸ்நானஞ்செய்தவுடன் தேருார்ந்து நகாவலஞ்செய்தல் வழக்காதலின, அவவேதியச சிறுவர்களும் தாங்கள் விளையாட்டுமூலமாகச்செய்த வேளவியின முடிவில் தேரூர்ந்தனரென்பார். 'ஆழிமணிச் சிறுதேருராந் தவவிரதபபொடியாடும-வாழிவளா மறைச்சிறுா' என்று கூறினா. (கக)

விடுசுடர்நீண் மணிமறுகின் வெண்சுதைமா ளிகைமேகந
தொடுகுடுமி நாசிதொறுந் தொடுத்தகொடி சூழ்கங்கு
லுடுவெனுநாண் மலரலர வுறுபகலிற் பலநிறததா
னெடுவிசுமபு தளிாபபதென நெருங்கியுள மருங்கெல்லாம.

(இ-ள்.) ஒளிவீசுகின்ற நீண்ட மணிகளழுத்திய வீதிகளின் பக்கங்களெல்லாம், வெள்ளிய சுண்ணச்சாந்து பூசிய மாளிகைகளின் மேகமண்டலத்தையளாவிய சிகரநாசிகள்தோறும் கட்டியிருக்கின்ற கொடிகள், மிகுந்த இராக்காலத்தில் நட்சத்திரமென்னும் (தம்மிடத்தழுத்திய நவமணிகளாகிய) புதிய மலர்கள் மலராநிற்க, பொருந்திய பகற்காலத்தில பல நிறங்களோடு பெரிய ஆகாயந்தளிப்பது போல நெருங்கியுள்ளன.—எ-று.

கொடியிற்கட்டியுள்ள நவமணிகளும் இராக்காலத்தில் நட்சத்திரங்கள் போலவும், பகற்காலத்தில் ஆகாயம் பலநிற மலர்களோடு தளிர்த்ததுபோலவும் இருந்தனவென்க. (கஉ)

மடையெங்கு மணிக்குப்பை வயலெங்குங் கயல்வெள்ளம்
புடையெங்கு மலர்ப்பிறங்கல் புறமெங்கு மகப்பொலிவு
கிடையெங்கு மறைச்சூழல் கிளரெங்கு முரலளிகள்
இடையெங்கு முனிவர்குழா மெயிலெங்கும் பயிலெழிலி.

(இ-ள்.) அச்சீகாழிநகரத்தில் நீர்மடைகள்தோறும் முத்துக்குவியல்களும், வயலிடங்கள்தோறும் கயல்மீன் கூட்டங்களும், அவ்வயலின் பக்கவிடங்கள்தோறும் மலர்க்குவியல்களும், அந்நகர்ப்புறமெங்கும் யாகஞ்செய்யும் பொலிவுகளும், வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்யும் பிராமணர் கூட்டங்கள்தோறும் வேதவேதாங்கங்களும், மலர்ச்செறிவுகள் தோறும் ரீங்காரஞ்செய்யும் வண்டுகளின் கூட்டங்களும், அவ்வூரின் நடுவிடங்கள்தோறும் முனிவர் கூட்டங்களும், மதிலிடங்கள் தோறும் இடைவிடாமல் தவழ்கின்ற மேகக்கூட்டங்களுமாக இருக்கும்.—எ-று.

பிறங்கல்=மலை. மலர்களின் மிகுதி நோக்கி இவ்வாறு கூறினார். அம்மலர்கள் வயல்களிலிருந்து உழவர்களால் களையாகப்பிடுங்கி வரம்புகளில் போடப்பட்டவைகளென வறிக. (கங)

பிரமபுரம் வேணுபுரம் புகலிபெரு வெங்குருநீர்ப்
பொருவிறிருத் தோணிபுரம் பூந்தராய் சிரபுரமுன்
வருபுறவஞ் சண்பைநகர் வளர்காழி கொச்சைவயம்
பரவுதிருக் கழுமலமாம் பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்தால்.

(இ-ள்.) பிரமபுரமெனவும், வேணுபுரமெனவும், புகலியெனவும், பெருமைபொருந்திய வெங்குருவெனவும், ஒப்பற்ற பெருந்தன்மையையுடைய திருத்தோணிபுரமெனவும், பூந்தராயெனவும், சிரபுரமெனவும், எல்லாஸ்தலங்களுக்கும் முன்னே தோன்றிய புறவமெனவும், சண்பைநகரமெனவும், மேன்மை வளர்கின்ற சீகாழியெனவும், கொச்சைவயமெனவும், யாவரும் துதிக்கத்தக்க திருக்கழுமலமெனவும் சொல்லப்பட்டுவருகின்ற பன்னிரண்டு திருப்பெயர்களை யுடையது; அந்நகரம்.—எ-று.

பிரமன் தனது சிருட்டித்தொழிலைப் பெறவேண்டிப் பூசித்துப் பெற்றமையால் **பிரமபுரம்** எனவும், இந்திரன் சூரபதுமனால் துன்புற்று மூங்கிலுருவங்கொண்டு பூசித்தமையால் **வேணுபுரம்** எனவும், அச்சூரபதுமனால் வருத்தமுற்ற இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் புகலடைந்தமையால் **புகலி** எனவும், சுக்கிரன் நாம் அசுரர்களனைவருக்கும் குருவாயிருக்கின்றோமென்று கொண்ட அகங்காரங் காரணமாக வெங்குருவாதலைத்தவிர்த்து, மீண்டும் பூசிக்க அருள்புரிந்தமையால்

வேய்ந்தரு எனவும், உலகனைத்தையும் அழிக்கவெழுந்த கற்பாந்த வெள்ளத்தில் அழியாமல் தோணிபோல மிதந்தமையால் **தோணிபுரம்** எனவும், பதுமநிதி சங்கநிதி என்னும் இருநிதிகளும் வேண்டுவோர் வேண்டியவண்ணம் மாறாதுகொடுக்கும் வரத்தைப் பெறுங்காரணமாகப் பூசித்தமையால் **பூந்தராய்** எனவும், விஷ்ணுவானவர் திருப்பாற்கடலிலதோன்றிய அமிர்தத்தைத் தேவர்களுக்குப் பகிர்ந்துகொடுக்குங்காலத்து அவர்களோடு மறைந்துண்டு பின் சட்டுவத்தால வெட்டுண்ட இரண்டசுரர்களது சிரங்களும் சிவபெருமானைப்பூசித்து இராகு கேதுக்களாகிய கிரக நிலையைப் பெற்றமையால் **சிரபுரம்** எனவும், கவுதமமுனிவரிட்ட சாபத்தினால் புருவடிவம்பெற்ற பிரசாபதிமுனிவர் அச்சாபநீங்கப் புருவடிவோடிருந்து பூசித்தமையால் **புறவம்** எனவும், துருவாசமுனிவர் தனசாபத்தின்படி கோபாலகுமாரர்கள் சண்பைக்கதிர்களால் மடியச்செய்தபாவம் நீங்கப் பூசித்தமையால் **சண்பை** எனவும், காளிதனென்னும் சர்ப்பராஜன் பூசித்து வேண்டிய வரத்தைப்பெற்றமையால் **காழி** எனவும், பராசரமுனிவர் மச்சகந்தியைப் புணர்ந்ததனாலுண்டாகிய உடலின் துர்க்கந்தம் நீங்கப்பூசித்துப் பெற்றமையால் **கொச்சைவயம்** எனவும், உரோமசமுனிவர் கலிக்கஞ்சிச் சிவபெருமானைப் பூசித்துத் தமதுமலங்களைக் கழுவப்பெற்றமையால் **கழுமலம்** எனவும் அந்நகரத்திற்குப் பன்னிரண்டு திருநாமங்களும் அமைந்தனவென அறிக. (கச)

அப்பதியி லந்தணர்தங் குடிமுதல்வ ராசின்மறைக்
கைப்படுத்த சீலத்துக் கவுணியர்கோத் திரம்விளங்கச்
செப்புநெறி வழிவந்தார் சிவபாத விருதயரென்
றிப்புவிவா ழத்தவஞ்செ யியல்பினா ருளரானார்.

(இ-ள்.) அந்தப்பன்னிரண்டு திருநாமங்களையுடைய சீகாழிப்பதியில் பிராமணர்களது குலத்திற்கு முதல்வரும், குற்றமற்ற வேதநெறியைத் தம் வழிப்படுத்திய நல்லொழுக்கங்களையுடைய கவுணியர்கோத்திரம் மேன்மையடையும்படி அக்கோத்திரத்திற்குரிய சூத்திரம் விதிக்கும் வழியே யொழுகுபவருமாகிய சிவபாதவிருதயரென்று, இவ்வுலகத்தார் சிவானந்தப்பெருவாழ்வடையும்படி தவத்தைச்செய்கின்ற இயல்பினையுடையவர் ஒருவரிருந்தார்.—எ-று.

வியாசமுனிவரால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மறையென்பது தோன்ற 'ஆசின்மறை' என்றும், சிவபாதவிருதயர் உலகம் வாழவேண்டுமென்னும் பரப்பிரயோசனங் கருதித் தவஞ்செய்தனரன்றி, ஸ்வயப்பிரயோசனங்கருதிச் செய்திலரென்பது தோன்ற 'சிவபாதவிருதயரென்- றிப்புவிவா ழத்தவஞ்செ யியல்பினார்' என்றுங் கூறினார். (கரு)

மற்றவர்தந் திருமனையார் வாய்ந்தமறை மரபின்வரு
பெற்றியினா ரெவ்வுலகும் பெறற்கரிய பெருமையினார்
பொற்புடைய பகவதியா ரெனப்போற்றும் பெயருடையார்
கற்புமேம் படுசிறப்பாற் கணவனார் கருத்தமைந்தார்.

(இ-ள்.) அச்சிவபாதவிருதயரது திருமனைவியார் வேதத்தில் விதித்த கோத்திர மமைந்த ஒத்த குடிப்பிறப்பினையுடையவரும், எவ்வுலகத்திலு முள்ள மாதர்களும் பெறுதற்கரிய பெருமையினையுடையவரும், அழகுபொருந்திய பகவதியாரென்று பலருந் துதிக்குந் திருநாமத்தையுடையவரும், மேம்பட்ட கற்பின்

சிறப்பினால் தமது கணவனாராகிய சிவபாதவிருதயரது கருத்தின்வழியே நடப்ப வருமாகிய ஒரு அம்மையாரிருந்தார்.—எ-று.

எவ்வுலகும் பெறற்கரிய பெருமையாவது :—திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைத் தம் பேறாகக் கொண்டதனாலடைந்த பெருமை. கணவன் கருத்தறிந்து அவன் சொற்கடவாது நடத்தலே கற்புடைமகளிர்க் கிலக்கணமாகலின், 'கற்புமேம்படு சிறப்பாற் கணவனார் கருத்தமைந்தார்' என்று கூறினார். இதனை,

"கொழுநன் சொற்கடவாதுறை கொள்கையே
வழுவி னல்லறம் வான்றவ மாற்றுதல்
தொழுது தெய்வம் பராய்மலர் தூவுதல்
பழுதில் கற்புடைப் பத்தினிக் கென்பவே." :—என்னுங் காசிகாண்டத்தானுணர்க. (௧௬)

மரபிரண்டுஞ் சைவநெறி வழிவந்த கேண்மையினார்
அரவணிந்த சடைமுடியா ரடியலா லறியாது
பரவுதிரு நீற்றன்பு பாலிக்குந் தன்மையராய்
விரவுமறை மனைவாழ்க்கை வியப்பெய்த மேவுநாள்.

(இ-ள்.) தாய் மரபு தந்தை மரபு என்னும் இரண்டு மரபும் வைதிகசைவ நெறிவழியே வந்த உரிமையினையுடைய அவ்விருவரும் சர்ப்பாபரணத்தை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளையன்றி வேறொன்றினையும் ஒருபொருளென்றுணராது, துதிக்கத்தக்க விபூதியினது அன்பையே பரிபாலிக்குந் தன்மையுடையவர்களாய் வேதவிதிப்படி நடந்துவருகின்ற இல்வாழ்க்கையில் கண்டவர்கள் அதிசயிக்கும்படி வாழ்ந்துகொண்டிருக்குங்காலத்தில்.—எ-று.

திருநீற்றன்பு பாலித்தலாவது:—திருவெண்ணீற்றையே பெருஞ்செல்வமாகக்கொண்டு காலந்தப்பாமல் அன்புகூர்ந்தணிதலும், அவ்வாறணியுஞ் சிவநேசர்களைச் சிவனாகப்பாவித்து வணங்குதலும், அவர் ஏவின செய்தலும் முதலியனவாம்.

இதுமுத லிரண்டு பாட்டுங் குளகம். (௧௭)

மேதினிமேற் சமணகையர் சாக்கியர்தம் பொய்ம்மிகுத்தே
யாதியரு மறைவழக்க மருகியர னடியார்பாற்
பூதிசா தனவிளக்கம் போற்றலபெறா தொழியக்கண்
டேதமில்சீர்ச் சிவபாத விருதயர்தா மிடருழந்தார்.

(இ-ள்.) உலகத்தில் கீழ்மக்களாகிய சமணர் - புத்தர் இவர்களுடைய பொய்ச்சமயமானது அதிகரித்து, முதன்மையாகிய அரிய வேதமார்க்கமானது குன்றிச் சிவனடியார்களிடத்து விபூதி ருத்திராக்ஷ முதலிய சிவசாதனங்கள் பரிபாலித்தலின்றி யொழிதலைக்கண்டு, குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய சிவபாதவிருதயர் துன்பமடைந்தார்.—எ-று.

ஆதியருமறை என்பதற்கு, சிவபெருமானால் அருளிச்செய்யப்பட்ட வேதம் எனப் பொருள்கூறினும் பொருந்தும். (௧௮)

மனையறத்தி லின்பமுறு மகப்பெறுவான் விரும்புவார்
அனையநிலை தலைநின்றே யாடியசே வடிக்கமல
நினைவுறமுன் பரசமய நிராகரித்து நீறாக்கும்
புனைமணிப்பூண் காதலனைப் பெறப்போற்றுந் தவம்புரிந்தார்.

(இ-ள்.) இல்வாழ்க்கையில் இன்பமடைதற்குக் காரணமாகிய புத்திரனைப் பெறவேண்டி விரும்புகின்ற சிவபாதவிருதயர் அப் புத்திரனைப் பெறவேண்டிய நிலையிலேயே முதன்மையாக நின்று, (கனகசபையில்) திருநடனஞ்செய்தருளும் சிவந்த திருவடித்தாமரைகளை தமது உள்ளத்திற் பொருந்த முன்னே புறச்சமயங்களை யழித்து நீறாக்குகின்ற இரத்தினாபரணங்களை யணிந்த புத்திரனைப் பெறுதற்கு யாவருந் துதித்தற்குரிய தவத்தைச் செய்தார்.—எ-று.

இல்லறத்திற்கு இன்றியமையாப் பெரும்பேறு யுள்ளது புத்திரப்பேறே யென்பதும், அஃதில்லார்க்கு மற்றெப்பேறிருந்தும் ஒரு பயனுமின்றென்பதும், அப் புத்திரனும் புறச்சமயங்களை யழித்து சற்சமயமாகிய சைவத்தை நிலைநிறுத்தற்குரியவனா யிருக்கவேண்டுமெனபதும், அவ்வா றிருப்பின் இம்மை மறுமைப் பயன்களை எளிதில் பெறக்கூடுமென்பதுங் கருதிச் சிவபாதவிருதயரும் பூணமணிப்பூண் காதலனைப் பெறுதற்குத் தவஞ்செய்தன ரெனக. இதனை,

"பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.
எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்."—என வருந் திருக்குறள்களா னுணர்க.

"படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ டுண்ணு
முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொட்டுங் கௌவியுந் துழந்து
நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத் தாம் வாழு நாளே." என்றார் புறநானூற்றினும். (கக)

பெருத்தெழுமன் பாற்பெரிய நாச்சியா ருடன்புகலித்
திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் சேவடிக்கீழ் வழிபட்டுக்
கருத்துமுடிந் திடப்பரவுங் காதலியா மணிவயிற்றி
லுருத்தெரிய வரும்பெரும்பே றுலகுய்ய வுளதாக.

(இ-ள்.) அதிகரித்தெழுந்த பேரன்பினால் சீகாழிப்பதியில் பெரியநாச்சியாரோடு திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானது திருவடியில் வழிபாடுசெய்து, தங்கணவனாரது எண்ணம் நிறைவேறும்பொருட்டு வணங்குகின்ற சிவபாதவிருதயர் பத்தினியாராகிய பகவதியாரது திருவயிற்றில் ஆளுடையபிள்ளையாரது திருவுருவம் தெரிதற்குரிய பெரும்பேறானது உலகத்தார் தம் பாவத்தினின்று நீங்கிப் பிழைக்கும்படி உண்டாக.—எ-று.

தங் கணவனாரது கருத்து முடியும்படித் தாம் திருத்தோணிவீற்றிருந்தார் சேவடிக்கீழ் வழிபடுதலே பகவதியார்க்குத் தவமாயிற்றெனவறிக. (உ0)

ஆளுடையா ருடன்றோணி யமர்ந்தபிரா னருள்போற்றி
மூளுமகிழ்ச் சியிற்றங்கண முதன்மறைநூன் முறைச்சடங்கு
நாளுடைய வீரைந்து திங்களினு நலஞ்சிறப்பக்
கேளிருடன் செயல்புரிந்து பேரின்பங் கிளாவுறுநாள்.

(இ-ள்.) நம்மை அடிமையாகவுடைய உமாதேவியாரோடு திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானது திருவருளைத் துதித்து,மிகுந்த சந்தோஷத்தினால் தங்களுக்குரிய முதன்மையாகிய வேதசாஸ்திர முறைமைப்படியே செய்யுஞ் சடங்குகளை நாளெண்ணிக்கையோடு கூடிய பத்துமாதங்களிலும் நன்மை மிகும்படிச் (சிவபாதவிருதயர்) தம்முறவினருடன் கலந்துசெய்து மிகுந்த இன்பத்தோடு விளங்குங்காலத்தில்.—எ-று.

முதன்மறை நூன்முறைச்சடங்காவது - கருப்பாதானம், புஞ்சவனம், சீமந்தம், விண்டுபலி முதலியவைகள். இவற்றுள் கருப்பாதானம் - கருத் தரிக்கும்படிச் செய்யுங் கிரியை. புஞ்சவனம் - ஆண்குழந்தை பிறக்கும்படி கருப்பவதியின் நாசியில் மருந்தைப்பிழியுங் கிரியை. அன்றிப் பூமுடிக்குங் கிரியையென்றுங் கூறுவர். சீமந்தம் - மூன்றிடத்தில் விளாப்புள்ள பனறிமுள்ளினால் தலைமயிரை வகிர்ந்து செய்யுங் கிரியை. விண்டுபலி - கருவானது வலியுற்றிருக்கும்படி விண்டுவை காலையிலும் மாலையிலும் பூசிக்குங் கிரியை; இவ்விண்டுபலி சீமந்தத்துள்ளே யடங்கும். நாளுடைய வீரைந்து திங்கள் என்றது, இன்னின்ன மாதத்திற்கு இத்தனை தேதிகள் வரவேண்டு மென்னும் நியதியையுடைய மாதங்களை. அதனை,

> "கன்னியே ருடு சிஙகங் கடகமே முப்பத் தொன்று
> மன்னிய தண்டெண ணன்கு மகரந்தே ளிருபத் தொன்பான்
> சொன்னமீ னிறைசால் வில்லுச் சோரவிலா முப்ப தாகு
> மன்னமென் னடையி னுளே யாதித்த னுடுகுநாளே." — என்னுஞ்

செய்யுளா னுணர்க.

இதுமுதல் ஆறுபாடலுங குளகம். (உக)

அருக்கன்முதற் கோளனைத்து மழகியவுச் சஙகளிலே
பெருக்கவலி யுடனிறகப பேணியநல லோரையெழத்
திருக்கிளரு மாதிரைநாட் டிசைவிளங்கப பரசமயத்
தருக்கொழியச் சைவமுதல் வைதிகமுந தழைத்தோங்க.

(இ-ள்.) சூரியன் முதலிய கோள்களெல்லாம் சிறந்த உச்சஸ்தானங்களிலே மிக்கவலியோடு பொருந்திநிற்க சோதிடசாஸ்திரிகளால் விரும்பததக்க நல்ல முகூர்த்தகாலம் வரவும், சிறப்புமிகுந்த திருவாதிரைநட்சத்திரத்தில் எட்டுத்திக்குகளும் கீர்த்திவிளஙகவும், புறச்சமயஙகளின அகஙகாரமொழியவும், சைவ முதலாக வைதிகமார்க்கந்தழைத்து ஓஙகவும.—எ-று.

சிவபெருமானுக் குரியநாளென்பதும், அதுவே திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரஞ்செய்தற கிடனுயிருந்ததெனபதுந் தோன்ற "திருக்கிளரு மாதிரைநாட் டிசைவிளங்க" எனறு கூறினர். (உஉ)

தொண்டர்மனங் களிசிறபபத் தூயதிரு நீற்றுநெறி
யெண்டிசையுந் தனிநடப்ப வேழுலகுங் குளிர்தூங்க
அண்டர்குல மதிசயிப்ப வந்தணரா குதிபெருக
வண்டமிழ்செய் தவநிரமப மாதவத்தோா செயல்வாய்ப்ப.

(இ-ள்.) சிவனடியார்களது திருவுள்ளங் களிப்படையவும், பரிசுத்தம் பொருந்திய பூதிசாதன மார்க்கமானது எட்டுதிக்கினும் ஒப்பின்றி நடக்கவும்,

ஏழுலகத்திலுள்ளவர்களும் களிப்படையவும், தேவர்கூட்டங்கள் அதிசயமடைய வும், பிராமணர்கள்செய்யும் யாகங்கள் விருத்தியடையவும், சிறந்த தமிழ்மொழி செய்த தவமானது பூர்த்தியடையவும், மகத்தாகிய தவத்தினர்கள் செய்யும் தவ வொழுக்கம் (இடையூறின்றி) நிலைபெறவும்.—எ-று.

ஆன்மாக்களின் மல மாயா கன்மங்களை நீருக்கி யொழித்துத் தூயராக்குத லால் 'தூயதிருநீறு' என்று கூறினர். வண்டமிழ் செய்தவமாவது, வடமொழியி லுளதாய வேதம் தன் மொழியி லிலலையே யென வருந்திச் செய்த தவம். (உ௩)

திசையனைத்தின் பெருமையெலாந் தென்றிசையே வென்றேற
மிசையுலகு மபிறவுலகு மேதினியே தனிவெல்ல
அசைவிலசெழுந் தமிழ்வழக்கே யயலவழக்கின் றுறைவெல்ல
இசைமுழுது மெய்யறிவு மிடங்கொள்ளு நிலைபெருக.

(இ-ள்.) அஷ்ட திக்குகளின பெருமைக ளனைத்தையும் தெற்குத்திக்கு ஒன்றே ஜெயித்து ஓங்கவும், விண்ணுலகத்தையும் பாதல முதலிய மற்ற வுலகங்க ளையும் இப் பூவுலக மொன்றே தனிமையாக வெல்லவும், கெடுதலில்லாத செந்த மிழ் வழக்கு ஒன்றே மற்றைப் பாஷைகளினது வழக்கின் முறைமையை வெல்ல வும், இசையிலக்கண வுணர்ச்சியும் மெய்ப்பொரு ளுணர்ச்சியும் பூரணமாகப் பர வியிருக்கின்ற நிலைமை பெருகவும் —எ-று.

புண்ணிய பூமியாகிய இந் நிலவுலகத்திற் பிறந்து கன்மங்களை நுகர்ந்து இருவினையொப்பு வாய்ந்த முத்தாத்மாக்கள் முத்திபெறுதற் கேதுவாயிருப்பது இப் பூமியே யென்பதும், அதற் கனுகுணமாகப் பரமாசாரியராகிய திருஞானசம் பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரஞ் செய்தற் கிடனாயுள்ள தென்பதும், மற்றைய வுலகங்கட்கு இத்தகைய சிறப்பின்றெனபதுந் தோன்ற 'மிசையுலகும் பிறவுலகு மேதினியே தனிவெல்ல' என்று கூறினார். (உ௪)

தாளுடைய படைப்பென்னுந் தொழிற்றன்மை தலைமைபெற
நாளுடைய நிகழ்கால மெதிர்கால நவைநீங்க
வாளுடைய மணிவீதி வளர்காழிப் பதிவாழ
ஆளுடைய திருத்தோணி யமர்ந்தபிரா னருள்பெருக.

(இ-ள்.) முயற்சியையுடைய மக்கட்படைப்பெனனும் (பிரமனது சிரு ட்டித) தொழிலின் தன்மையானது முதன்மை பெறவும், நாள்களையுடைய நிக ழ்காலமும் எதிர்காலமும் குற்றத்தினின்று நீங்கவும், விளங்குகின்ற அழகிய திரு வீதிகளையுடைய சிறந்த சீகாழிப்பதி வாழவும், நம்மையடிமையாகவுடைய தோணி யப்பரது திருவருள் பெருகவும்.—எ-று.

பிரமனால சிருட்டிக்கப்பட்ட சரம் அசரம் என்னு மிருபகுப்பினையுடைய ஆன்மவர்க்கங்கள் தீவினைபுரிந்து நிரயம்புகாமல், சிவஞானம்பெற்று வீடடைந்து, அப்படைப்பின் பிரயோசனம் முதன்மைபெற அவைகட்கு உண்மைஞானத்தை யுணர்த்தும்படி திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரஞ் செய்தன ரென் பார் 'தாளுடைய பிறப்பென்னுந் தொழிற்றன்மை தலைமைபெற' என்றும், திரு ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரத்திற்கு முற்காலமாகிய இறந்தகாலம் சம ணசமயப் பேரிருளான் மூடப்பட்டுக் குற்றமுற் றிருந்தமையின் அஃதொழிய

ஏனை இருகாலமுஞ் சிறக்கவென்பார் 'நாளுடைய நிகழ்கால மெதிர்கால நவை நீங்க' என்றுங் கூறினர். (உரு)

அவம்பெருக்கும் புல்லறிவி னமண்முதலாம் பரசமயப்
பவம்பெருக்கும் புரைநெறிகள் பாழ்படநல் லூழிதொறுந்
தவம்பெருக்குஞ் சண்பையிலே தாவில்சரா சரங்களெல்லாஞ்
சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார் திருவவதா ரஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) தீமையையே விருத்திசெய்கின்ற சிற்றறிவினையுடைய சமண முதலிய புறச்சமயங்களென்னும் பாவத்தை வளர்க்கும் பழுதாகிய மார்க்கங்கள் நாசமடையும்படி, கெடுதலில்லாத சரம் - அசரம் ஆகிய எல்லாவுயிர்வர்க்கங்களுக்கும் சிவஞானத்தை விருத்திசெய்யும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிறந்த ஊழிக்காலங்கள்தோறும் அழியாது நின்று தவத்தைவளர்க்கின்ற சீகாழிப்பதியிலே திருவவதாரஞ்செய்தருளினர்.—எ-று.

தாங்கள் வருந்திச் செய்யுந் தவம் - விரதம்-தெய்வங்கொள்கை முதலியவற்றால் தீங்கு விருத்தியாதலே யன்றி வேறொரு நன்மையு மின்றென்பதும், அதனினும் சுமமா கிடத்தலே சுகமென்பதுந் தோன்ற 'அவம்பெருக்கும்' என்றும் அவ்வாறுசெய்தல் உண்மைநூல்களை யுணராது தொழுகாத அறிவீனமே யென்பது தோன்ற 'புல்லறிவின்' என்றும், அப்புல்லறிவினையே மேற்போர்வையாகக்கொண்டொழுகுநெறிகள் சமணம் - பௌத்தம் - உலகாயத முதலிய புறச்சமயங்களனைத்துமே யாமென்பது தோன்ற 'அமண்முதலாம் பரசமயம்' என்றும், அச்சமயநெறிகளால் ஜனன மரண துக்கங்கள் கொழுந்துவிட் டோங்குமென்பது தோன்ற 'பவம்பெருக்கும்' என்றும், "அரிவையரின் புறுமுத்தி கந்த மைந்து மறுமுத்தி திரிகுணமு மடங்கு முத்தி - விரிவுவினை கெடுமுத்தி மலம்போ முத்தி விக்கிரக நித்தமுத்தி விவேக முத்தி - பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி சித்தி முத்தி பாடாண முத்தியிவை பழிசேர் முத்தி" என்றபடி, இச் சமயபேதங்களனைத்தும் குற்றமுடையனவேயன்றிச் சன்மார்க்கமன்றென்பதுதோன்ற 'புரைநெறிகள்' என்றும், பயிரை விருத்திசெய்யவேண்டின் அதனைச்சூழ்ந்துள்ள களையைப்பிடுங்கியெறிய, அப்பயிர் தானே செழித்தோங்குவது போல, புறச்சமயக் களைகளை யழிக்கின் சற்சமயமாகிய சைவப்பயிர் தானே செழித்தோங்கு மென்பது தோன்ற 'பாழ்பட' என்றும், அரியயன முதலிய அமரர் யாவரு மழிந்தொழிகுதற் கேதுவாகிய மகாப்பிரளயகாலத்துங் கெடாமல் உயர்ந்தோங்கு மென்பதும், அவ்வூழிக்காலங்கடோறும் முத்தாத்மாக்கள் தாங்கள் செய்யுந் தவஞ் செழித்தோங்குதற் கிடனாயுள்ள தென்பதுந் தோன்ற 'நல்லூழிதொறுந் தவம்பெருக்குஞ் சண்பையிலே' என்றும், பதியைப்போலவே பசுபாசங்களும் அநாதி நித்தியமென்பது தோன்ற 'தாவில்' என்றும், அப்பசுக்களனைத்தும் இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளும் என்று இருவகையுள் அடங்குமென்பதுதோன்ற 'சராசரங்களெல்லாம்' என்றும், அச் சராசரங்கள்தோறுஞ் சிவஞானத்தை விருத்திசெய்தற்கே யெழுந்தருளின னன்றித் தனக்கென வொன்று வேண்டாத் தன்மையனென்பதுதோன்ற 'சிவம்பெருக்கும்' என்றும், அவர் குமாரக்கடவுளின் அமிசாவதாரராயுள்ளவரென்பது தோன்ற 'பிள்ளையார்' என்றும், அவர் சிவபாதவிருதயர் செய்த தவங்காரணமாக ஔபசாரிகபுத்திரராய் அயோனிஜத்வமாகவே எழுந்தருளினரென்பது தோன்ற 'திருவவதாரஞ் செய்தார்' என்றுங் கூறினர்.

சிவபாதவிருதயர் சமணசாக்கியர்களால் உலகினர்க் குண்டாகும் உபத்திரவம் நீங்குதம்பொருட்டே புத்திரப்பேறுவேண்டித் தவஞ்செய்தன ரன்றி வேறில்லை; இங்ஙனமாக, சிவபெருமான் வேறொரு சுத்தாத்துமாவை அவருக்குப் புத்திரராகத் தராமல், தமது திருக்குமாரராகிய முருகக்கடவுளை அவருக்குப் புத்திரராகத் தந்தருளிய தென்னையெனின், சிவபாதவிருதயர் அச்செய்கையைத் தாம் செய்யக் கருதாமல் தம் புத்திரரைக் கொண்டே செய்யக் கருதினமைபோலச் சிவபெருமானும் தம் புத்திரரைக் கொண்டே அது செய்யக் கருதி, அவர்பால் செலுத்தினரென வறிக. ஆயின், அவர் பகவதியார் திருக்கருப்பத்திலுறங்கிப் பிறத்தல் கூடுமோ? எனின், அவ்வாறு கொள்ளுதல் சங்கதமாம். எங்ஙனமெனின், சிவபாதவிருதயரும் பகவதியாரும் புத்திரனைப் பெறவேண்டிப் பிரமதீர்த்தக்கரையிற் றவஞ்செய்யுங்கால் சிவபெருமானேவுதலால், குமாரக்கடவுள் ஓரிளங்குழந்தைத் திருவுருவங்கொண்டு அங் கெழுந்தருளச் சிவபாதவிருதயர் அக்குழந்தையை மகிழ்வுட னெடுத்துத் தம் மனைவியார்க் களிப்ப, அவரொடுந் துதிசெய்து தம் மனைக்குக் கொண்டுசென்று புத்திரராக வளர்த்துக்கொண்டன ரெனக். ஆயின், 'கருத்துமுடிந் திடப்பரவுங் காதலியார் மணிவயிற்றில் - அருத்தியொடு தெரிய வரும்பெருமகிழ்ச்சி பேறுலகுய்ய வுளதாக.' என்றும், 'முதன்மறைநூன் முறைச்சடங்கு நாளுடைய வீரைந்து திங்களினு நலஞ்சிறப்பக் - கேளிருடன் செயல்புரிந்து பேரின்பங் கிளர்வுற்றார்.'' என்றும் முற்கூறிய இரண்டு திருவிருத்தங்களால் பகவதியாருக்குக் கருப்பக்குறி யுண்டாயிற்றெனவும், அதற்குச் செய்யவேண்டிய முறைப்படியே பத்துமாதங்களிலுங் கருப்பச்சடங்குக ளனைத்துஞ்செய்துவந்தாரெனவுங் கூறியவா றென்னையெனின், அவை யனைத்தும் மக்களது விருப்பங் காரணமாகத் தோன்றினவே யன்றி உண்மை யன்றென வறிக. திருவிளையாடற் புராணத்தில் உக்கிரகுமாரபாண்டியன் திருவவதாரச்சருக்கத்தில் குமாரக்கடவுள் உக்கிரகுமாரபாண்டியனாக அயோனிஜமாகவே அவதரித்தனரெனவும், அவரவதாரங் காரணமாகத் தடாதகைப்பிராட்டியார்பால் கருப்பக்குறி யனைத்துஞ் சிறிதுங் குறைவறச் செவ்வனே காணப்பட்டனவெனவும், அதற்குப் பத்துமாதங்களினும் வேண்டிய சடங்குகளைச் செய்துவந்தாரெனவும், அவையனைத்தும் பிறர் விருப்பங்காரணமாகத் தோன்றினவே யன்றி உண்மை யன்றெனவும் விளங்குகின்றமைபோலப் பகவதியார்க் குண்டாகிய கருப்பக்குறிகளும் ஔபசாரிகமாய்க் காணப்பட்டு, அவர்கள் தவஞ்செய்யு மிடத்தில் அயோனிஜராக ஓர் குழந்தைத் திருவுருவங்கொண்டு எழுந்தருளின ரென்பதே துணிபு. அதனை விளக்கவே 'தவம்பெருக்குஞ் சண்பையிலே தாவிலசரா சரங்களெலாஞ் - சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார் திருவவதாரஞ்செய்தார்' என்று கூறினார். ஆயின், இவரை முருகக்கடவுளது திருவவதாரமென்று யாண்டுக் கூறியுள்ள தெனின், ஆசிரியர் ஆங்காங்கு இப்புராணமடங்கலுங் கூறியிருத்தலன்றி, அருணகிரிநாதர் முதலிய அநேக சிவானுபூதிமான்களும் கூறியுள்ளாரென வறிக. சிவபாதவிருதயர் தவஞ்செய்யும் பிரமதீர்த்தக்கரையில் முருகக்கடவுள் குழந்தைத் திருவுருவங்கொண்டு வந்தன ரென்பதனை, சீகாழிப்புராணம் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரவத்தியாயத்தில் "ஆதிபங் கடவு ளருள்வழிப்பதினா றாயிர வீருநீ ரூழ்ந்த - மேதினித் தலங்க டொறுமவ தரித்து மேவுமென றேவிவெண் கயிலைப்- பூதல மதனிற் காழிமாநகரிற் புண்டரீ கனறடத் தொருசார் - மாதவம் புரிவோன் முனனிளங் கதிர்போன் மதலையாய் வந்தனன் கந்தன்'' என்னுஞ் செய்யுளா னுணர்க. (உகூ)

வேறு.

அப்பொழுது பொற்புறு திருக்கழு மலத்தோ
ரெப்பெயரி னோருமய லெய்துமிடை யின்றி
மெய்ப்படு மயிர்ப்புளக மேவியறி யாமே
யொப்பில்களி கூரவதொ ருவப்புற வுரைப்பார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய காலத்தில், அழகுபொருந்திய சீகாழிப்பதியிலுள்ளவர்கள் யாவரும் அயலிற் செல்வதற்கு இடமில்லாமல் (ஒன்றுகத் திரண்டுவந்து) புளகாங்கிதங்கொண்டு தங்களையறியாமல் ஒப்பற்றகளிப்பை யதிகரிக்கச்செய்கின்றமகிழ்ச்சியுண்டாக (தங்களில் ஒருவருக்கொருவர் கலந்து) பேசுவார்கள்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையா ரவதரித்தகாலத்தில் அங்குள்ளோ ரனைவர்க்குந்தம்மை யறியாமலே மயிர்ப்புளகித்தல் - உவப்புண்டாதல் முதலியன தோன்றினமை உலகக்ஷேமார்த்தத்தை விளக்குதற்கெழுந்த ஓர் நன்னிமித்த மெனக.

சிவனரு ளெனப்பெருகு சித்தமகிழ் தன்மை
யிவணிது நமக்குவர வெய்தியதெ னென்பார்
கவுணியர் குலத்திலொரு காதல னுதித்தா
னவன்வரு நிமித்தமிது வென்றதி சயித்தார்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் திருவருளைப்போல அதிகரிக்கின்ற மனமகிழ்ந்தன்மையாகிய இது, இங்கு நமக்கு வரவேண்டியகாரணம் என்னவென்பார்கள்; பின்பு, கவுணியர்கோத்திரத்தில் ஒரு சற்புத்திரர் அவதரித்தருளினர், அவர் அவதரிக்கும் நிமித்தமேஇவ்வாறு நிகழ்ந்ததென்று கூறி அதிசயமடைந்தார்கள்.—எ-று.

பூமுகை யவிழ்ந்துமண மேவுபொழி லெங்குந்
தேமருவு தாதொடு துதைந்ததிசை யெல்லாந்
தூமருவு சோதிவிரி யத்துக ளடக்கி
மாமலய மாருதமும் வந்தசையு மன்றே.

(இ-ள்.) எட்டுதிக்குகளிலுமுள்ள பூவரும்புகள் மலர்ந்து மணம்வீசுகின்ற சோலையிடங்களெங்கும் தேன்பொருந்திய மகரந்தங்களினால் நெருங்கப்பெற்றுள்ளன; (அச் சோலையிடங்களில்) பரிசுத்தமாகிய ஒளிவீசும்படி மகரந்தப்பொடிகளைத் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொண்டு மகத்தாகிய பொதியமலையில் தோன்றிய இளந்தென்றற்காற்றும் வந்து வீசும்.—எ-று.

பொதியமலை அகத்தியர் முதலிய முனிவர்களுக்கும், தேவர்கள்முதலியோர்க்கும் வாசஸ்தானமாதல் பற்றி 'மாமலயம்' என்று கூறினர். (உகூ)

மேலையிமை யோர்களும் விருப்பொடு கரப்பில
சோலைமலர் போலமலர் மாமழை சொரிந்தே
ஞாலமிசை வந்துவளர் காழிநகர் மேவுஞ்
சீலமறை யோர்களுட னேமவினை செய்தார்.

(இ-ள்.) விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்களும் விருப்பத்தோடு ஒழிவில்லாமல் சோலைகள் மலர்சொரிவதுபோலச் சிறந்த கற்பகமலர்மாரி பொழிந்து, பின

உலகத்தில்வந்து உயர்ந்த சீகாழிப்பதியில் வாசஞ்செய்யும் நல்லொழுக்கத்தையு டைய பிராமணர்களோடு கலந்திருந்து யாககாரியங்களைச் செய்தார்கள்.—எ-று.

தேவர்கள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவவதாரம் உலகிற்குப் பேருபகாரமாதல்கருதி மங்கலவரிசையாகக் கற்பகமலர்மாரி பொழிந்து ஓமவினை செய்தனவென்க. (௯0)

பூதகண நாதர்புவி வாழவருள் செய்த
நாதனரு ளின்பெருமை கண்டுநல முய்ப்பார்
ஓதுமறை யோர்பிறி துரைத்திடினு மோவா
வேதமொழி யாலொலி விளங்கியெழு மெங்கும்.

(இ ள்.) பூதகணத்தலைவர்கள் உலகத்தார் சிவாநந்தப்பெருவாழ் வடையும் பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை அவதரிக்கச்செய்த சிவபெருமா னது திருவருளின் பெருமையைக்கண்டு துதித்தல் முதலிய நன்மைகளைச் செய் வார்கள்; வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்யும் பிராமணர்கள் (அவ்வோதற்றொழிலி ன்றி இடையில்) வேறு வார்த்தைகளைப் பேசினாலும், அவருரையிற் கலந்து நீங் காமல் சப்திக்கின்ற வேதபதவாக்கியங்களால் எவ்விடங்களிலும் ஒலிவிளங்கித் தோன்றும்.—எ-று.

வேதியர்கள் வேதமோதுங்கால் இடையில் யாகவிஷயமாக வேறுவார்த் தைகள் பேசினும், அவ் வேதவொலி தெய்வீகமாக அவருரையிற் கலந்து இடை விடாமல் ஒலித்தமை பின்னர் இவர் திருவாக்கினால் தமிழ்வேதமென்னும் பெயர் கொண்டு வருவோமென்னுங் குதூகலங்கொண் டென்க. (௯க)

பயன்றருவ பைந்தருவும் வல்லிகளு மலகித்
தயங்குபுன லுநதெளிவ தன்மையுட னணனும்
வயங்கொளி விசுமபுமலி னங்கழியு மாரு
நயமபுரிவ புள்ளொலிக ணல்லதிசை யெல்லாம்.

(இ ள்.) பல விருக்ஷங்களும் பூங்கொடிகளும் செழிப்படைந்து நல்ல பய னைக் கொடுப்பனவாயின; குளிர்ச்சியோடு பொருநதியநீர்நிலைகளும் தெளிவுடைய னவாயின; பிரகாசிக்கின்ற சந்திர சூரியர்களையுடைய ஆகாயமும் மாசற்றுவிளங் கித்தோன்றுவனவாயின; சிறந்த எட்டுதிக்குகளிலுமுள்ள பறவைகளினொலிகள் நீங்காத மங்கலகரமான ஓசையைச் செய்வன வாயின.—எ-று.

ஒளி எனப் பொதுப்படக் கூறினமையின் வெள்ளொளி செவ்வொளிக ளாகிய சந்திரசூரியர்களெனப் பொருள் கூறப்பட்டது. (௯உ)

அங்கண்விழ விற்பெருகு சண்பையகன் மூதூர்ச்
சங்கபட கங்கருவி தாரைமுத லான
எங்கணு மியற்றுபவ ரின்றியு மியமபு
மங்கல முழக்கொலி மலிந்தமறு கெல்லாம்.

(இ ள்.) அழகிய இடங்கள்தோறும் மங்கலவிழவினால் சிறப்படைந்திருக் கும் இடமகன்ற பழமையாகிய சீகாழிப்பதியில் மங்கலவாத்திய வோசைகளால் நிறையப்பெற்ற திருவீதிகளெங்கும் சங்கம், தம்பட்டம், நரம்புக்கருவிகள், திருச்

சின்ன முதலிய வாத்தியங்கள் எவ்விடங்களினும் அவைகளை வாசிப்பாரொருவரு மில்லாமல் தெய்வீகமாகத் தாமே யொலிக்கும்.—எ-று. (௩௩)

இருமபுவன மித்தகைமை யெய்தவவர் தம்மைத்
தருங்குல மறைத்தலைவர் தமபவன முன்றிற
பெருங்களி வியப்பொடு பிரானருளினாலே
யருந்திரு மகப்பெற வணைந்தவணி செய்வார்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய அந்தச் சீகாழிநகரமானது இத்தன்மையாகிய மகிழ்ச்சியினையடைய ஆளுடையபிள்ளையாரைப் புத்திரராகப் பெற்ற பிராமணகுல சிரேஷ்டராகிய சிவபாதவிருதயர் தமது திருமாளிகையின் முற்றத்திலிருந்த களிப்பினாலும் அதிசயத்தினாலும் சிவபெருமானது திருவருளினாலே அருமையாகிய அழகிய புத்திரனைப்பெற்றதனாற் செய்யவேண்டிய (விழவிற்குப்பொருந்திய) அலங்காரத்தைச் செய்வாராயினார்.—எ-று.

பவனம்=திருமாளிகை. (௩௪)

காதலபுரி சிந்தைமகிழ் கூர்களி சிறப்பார்
மீதணியு நெய்யணி விழாவொடு திளைப்பார்
சூதகழ் மங்கல வினைத்தொழில் பெருகச்
சாதக முறைப்பல சடங்குவினை செய்வார்.

(இ-ள்.) ஆசையை அதிகரிக்கச்செய்கின்ற மனமகிழ்தல் காரணமாகக் களிப்படைவார்; தேகத்தின்மேல் பூசிக்கொள்ளுகின்ற சிறந்த நெய்விழாவினால் மகிழ்ச்சியடைவார், ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவவதாரம் காரணமாகச்செய்யும் மங்கலகரமாகிய ஆரவாரங்கள் அதிகரிக்கச் சாதகன்மமுதற் செய்தற்குரிய பல சடங்குகளையுஞ் செய்வார்.—எ-று.

சாதகன்மமாவது—அத்திரமாதிரத்தை யுச்சரித்து நூறு ஓமஞ் செய்து, வாமமந்திரத்தை யுச்சரித்துக் குழந்தை திருமுகத்தை எதிர்நோக்கி, பஞ்சபிரமமந்திரத்தை யுச்சரித்து உச்சி மோந்து, புருடமந்திரத்தை வலக்காதில் செலுத்தல். முன் திருவிருத்தத்திலுள்ள மறைத்தலைவர் என்னும் எழுவாயை ஈண்டுத் தனித்தனி பிரித்துக் கூட்டுக. (௩௫)

மாமறை விழுக்குல மடந்தையர்க டம்மிற்
றாமுறு மகிழ்ச்சியொடு சாயன்மயி லென்னத்
தூமணி விளக்கொடு சுடாக்குழைகண் மின்னக்
காமர்திரு மாளிகை கவின்பொலிவு செய்வார்.

(இ-ள்.) சிறந்த வேதியர்குலப்பெண்கள் தங்களுக்குள் தாங்களே யடைகின்ற மிக்க மகிழ்ச்சியுடனே சாயலையுடைய மயிலைப்போல (தங்கள் கையிலேந்திய) பரிசுத்தமாகிய மாணிக்கதீபங்களோடு பிரகாசிக்கின்ற காதணிகள் விளங்கச் சிவபாதவிருதயரது அழகிய திருமாளிகையை அலங்கரிப்பார்கள்—எ-று

தூமணி விளக்கு என்பதற்கு, பரிசுத்தமும் அழகும் பொருந்திய விளக்கு எனினுமாம். (௩௬)

சுண்ணமொடு தண்மலர் துதைந்த துகள் வீசி
யுண்ணிறை விருப்பினுட ஞுவகையுரை செய்வார்
வெண்முளைய பாலிகைகள் வேதிதொறும் வைப்பார்
புண்ணிய நறும்புனல்கொள் பொற்குட நிரைப்பார்.

(இ-ள்.) பொற்சுண்ணப்பொடியோடு குளிர்ந்த மலர்களிற்பொருந்திய மகரந்தப் பொடிகளைக்கலந்து ஒருவர் மேலொருவர் வீசிக்கொண்டு, தங்கள் மனத்தில் நிறைந்த விருப்பத்தோடு சந்தோஷவார்த்தைகளை ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுவார்கள்; வெண்மையாகிய முளைப்பாலிகைகளை மேடைகள்தோறும் வைப்பார்கள்; நல்ல மணம்பொருந்திய கங்கைமுதலிய புண்ணியதீர்த்தங்களையுடைய பொற்குடங்களை வரிசையாக வைப்பார்கள்.—எ-று.

புண்ணியநறும்புனல் = புண்ணியதீர்த்தம்; அவை கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி என்னும் நதிதீர்த்தங்களும் பிறவுமாம்.

செம்பொன்முத லாயபல தானவினை செய்வார்
நம்பரடி யாரமுது செய்யநல முய்ப்பார்
வம்பலர் நறுந்தொடையல் வண்டொடு தொடுப்பார்
நிம்பமுத லானகடி நீடுவினை செய்வார்.

(இ-ள்.) சிவந்த சுவர்ணதானமுதலிய பல தானங்களைச் செய்வார்கள்; சிவபெருமானுக்குரிய அடியார்கள்திருவமுதுசெய்யும்படியாக நன்மையான சாமக்கிரியைகளைச்சேகரித்துக்கொடுப்பார்கள், வாசனை வீசுகின்ற நல்ல மலர்மாலைகளை வண்டுகளோடு பந்தலில் தொங்கக்கட்டுவார்கள்; வேப்பிலைசெருகுதல் முதலாகிய சிறந்த காப்புவினைகளைச் செய்வார்கள்.—எ-று.

செம்பொன் முதலாய பல தானங்கள்:—சுவர்ணதானம், பூதானம், கோதான முதலியவைகள். (ந௫)

ஐயவி யுடன்பல வமைத்தபுகை யாலு
நெய்யகி னறுங்குறை நிறைத்தபுகை யாலும்
வெய்யதழ லாகுதி விழும்புகையி னாலுந்
தெய்வமணம் நாறவரு செய்தொழில் விளைப்பார்.

(இ-ள்) வெண்கடுகுடனே பல பொருள்களையுஞ் சேர்த்து உண்டாக்கிய காப்புப்புகையினாலும், நெய்யுடன் நல்ல மணம்பொருந்திய அகிற்கட்டைகளால் உண்டாகிய புகையினாலும், வெவ்விய யாகாக்கினியில் ஆகுதிசெய்வதனால் உண்டாகிய சிறந்த புகையினாலும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய மணம் வீசும்படியான தொழில்களைச் செய்வார்கள்.—எ-று. (ந௬)

வெய்ய தழல் என்றது, நெருப்பின் சுபாவத்தன்மையைக் கூறியபடி.

ஆயபல செய்தொழில்க ளன்றுமுதல் விண்ணோர்
நாயக னருட்பெருமை கூருநல மெய்த்தத்
தூயதிரு மாமறை தொடர்ந்தகடை நூலின்
மேயவிதி யையிரு தினத்தினும் விளைத்தார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறாகிய பல தொழில்களைத் தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானது திருவருளின் பெருமையை யாவரும் அடையத்தக்கதாகிய நன்மை

பொருர்தும்படி, பரிசுத்தமாகிய சிறந்த வேதங்களிற்கூறிய நெறியை அனுசரித்த ஸ்மிருதிகளில் சொல்லப்பட்டவிதிப்படியே (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய) அன்றுமுதல் பத்துத் தினங்களிலும் தவறாமல் செய்து வந்தார்கள்.—எ-று. (௪0)

நாமகர ணத்தழகு நாள்பெற நிறுத்திச்
சேமவுத யப்பரிதி யிற்றிகழ பிரானைத்
தாமரை மிசைத்தனி முதற்குழவி யென்னத்
தூமணி நிரைத்தணிசெய் தொட்டிலமர் வித்தார்.

(இ-ள்.) நாமகரணஞ்செய்தற்குரிய சிறந்த பதினோராம்நாள் வந்து பொருந்த (ஆளுடைய பிள்ளையார் என்று) திருப்பெயர்தரித்து, உலகுயிர்களுக்குப் பேரின்பத்தை விளக்கும் பாலசூரியனைப்போல விளங்குகின்ற எமது திருஞானசம்பந்தப் பெருமானைத் தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருந்தருளும் ஒப்பற்ற முதன்மையையுடைய பிரமதேவனைப்போலப் பரிசுத்தமாகிய இரத்தினங்களைப் பதித்து அழகு செய்கின்ற தொட்டிலில் எழுந்தருளுவித்தார்கள்.—எ-று.

நாமகரணமாவது,—பெயரிடுதலிற் செய்யுங் கிரியை. (௪௧)

பெருமலை பயந்தகொடி பேணுமுலை யின்பால
அருமறை குழைத்தமுது செய்தருளு வாரைத்
தருமறைவி யாபரமா தாள்பரவு மன்பே
திருமுலை சுரந்தமுது செய்தருளு வித்தார்.

(இ-ள்.) பெரிய பருவதராஜபுத்திரியாகிய வுமாதேவியார் விரும்பத்தக்க தமது திருமுலைப் பாலமுதத்தோடு அருமையாகிய வேதப்பொருள்களையுங் குழைத்தூட்டத் திருவமுதுசெய்தருள்பவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைப் பெற்ற பகவதியார் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் துதிக்கும் அன்பையே தமது அழகிய ஸ்தனங்களினின்றுஞ் சுரந்து திருவமுதுசெய்தருளும்படிச் செய்தார்.—எ-று.

"அருளென்னு மன்பீன் குழவி" என்றபடி அருளுக்கு அன்பே காரணமாதலின், பகவதியார் அன்பே திருமுலைசுரந்து அமுதுசெய்வித்தனரென்க. (௪௨)

ஆறுலவு செய்யசடை யையரரு ளாலே
பேறுலகி னுக்கென வரும்பெரிய வாக்கு
வேறுபல காப்புமிகை யென்றவை விரும்பா
நீறுதிரு நெற்றியி னிறுத்திநிறை வித்தார்.

(இ-ள்.) கங்கைநதி தவழும் சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவருளினாலே இவ்வுலகத்திற்கு ஒரு பெரும்பேறென்று சொல்லும்படித் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு மட்காப்பு முதலிய பல வேறு காப்புகளிடுதல் குற்றமாமென்று அக்காப்பைவிரும்பி அணியாதவராய்த் திருநீற்றுக்காப்பு ஒன்றினையே திருநெற்றியில் தரித்து அழகு விளங்கச் செய்தார்.—எ-று. (௪௩)

வேறு.

தாயர்திரு மடித்தலத்துந் தயங்குமணித் தவிசினிலுந்
தூயசுடர்த் தொட்டிலினுந் தூங்குமலர்ச் சயனத்துஞ்
சேயபொருட் டிருமறையுந் தீந்தமிழுஞ் சிறக்கவரு
நாயகனைத் தாலாட்டு நலம்பலபா ராட்டினார்.

(இ-ள்.) நற்றாய்முதலிய தாய்மார் தமது மடியிலும், விளங்குகின்ற இரத்தினமழுத்திய மெத்தைகளிலும், பரிசுத்தமாகிய ஒளியினையுடைய தொட்டில்களிலும், விளங்குகின்ற புஷ்பசயனத்திலும், சிறந்த மெய்ப்பொருளமைந்த அழகிய வேதங்களும் இனிய தமிழ்மொழியும் சிறந்தோங்கும்படி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைத் தாலாட்டுதல் முதலாகிய பல நன்மைகளையும் பாராட்டினார்கள்,—எ-று.

தாயர் என்றதனால் பாராட்டுந்தாய், ஊட்டுந்தாய், நற்றாய், கைத்தாய், செவிலித்தாய் என்னும் ஐவரையுங்கொள்க. சேயபொருள் என்பதற்கு, எட்டுதற்கரிய பொருள் எனினும் பொருந்தும். தாலாட்டு என்பது நாவசைத்துத் தொட்டிலாட்டும்பாட்டு. அன்றி, தால் என்னு மோசையோடு தொட்டிலை யாட்டுமோர் பாட்டெனினுமாம். தால்=நா, பாராட்டுதல்=புகழ்தல். இதனைத் தாராட்டு என்பதும் உண்டு. அது, தார் - தொட்டிற்கயிற்றை, ஆட்டு-ஆட்டுதல் எனப்பொருள்படும். தாயர்-பாராட்டினார் எனக்கூட்டுக. (சச)

வருமுறைமைப் பருவத்தில் வளர்புகலிப் பிள்ளையார்
அருமறைகள் தலையெடுப்ப வாண்டதிரு முடியெடுத்துப்
பெருமழுவர் தொண்டல்லாற் பிறிதிசையோ மெனப்பார்போற்
திருமுகமண் டலமசையச் செங்கீரை யாடினார்.

(இ-ள்.) தாலாட்டுப் பருவத்தின் பின் முறையே வருகின்ற செங்கீரைப் பருவத்தில், ஊழிக்காலத்தும் அழியாது வளர்ந்தோங்குகின்ற சீகாழியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருமையாகிய வேதங்கள் தலையெடுத்தோங்கும் பொருட்டு, தம்மை யடிமையாகக்கொண்ட தமது திருமுடியை மேலே யெடுத்துப் பெரிய மழுப்படையையுடைய சிவபெருமானது திருத்தொண்டினையல்லாமல் வேறொன்றினையும் யாம் உடன்பட்டுச் செய்யோமென்று மறுப்பவரைப் போல, அழகிய திருமுகமண்டலம் அசையாநிற்கச் செங்கீரையாடியருளினார்.

செங்கீரை யாடல்,—செவ்விய மதலைச் சொற்களைச் சொல்லல் எனத்தனித்தல். கீர்=சொல். இப்பருவத்தின் செயல், ஒருகாலை மடக்கி ஒருகாலை நீட்டி இரண்டு திருக்கரங்களையும் நிலத்தி லூன்றித் தலை நிமிர்த்து முகமசைய ஆடுதல். ()

நாமறியோம் பரசமய முலகிலெதிர் நாடாது
போமகல வென்றங்கை தட்டுவதும் புனிதன்பாற்
காமருதா ளம்பெறுதற் கொத்துவதுங் காட்டுவபோற்
றாமரைச்செங் கைகளினாற் சப்பாணி கொட்டினார்.

(இ-ள்.) (புறச்சமயிகளே !) நாம் உமது ஈனசமயங்களை மதியோம்; அதனால் உலகத்தில் நமக்கு எதிரில் நீங்கள் நில்லாமல் தூரநீங்கிப் போய்விடுங்களென்று தமது அழகிய திருக்கரங்களைத் தட்டுதலும், மலரகிதராகிய சிவபெருமானிடத்தில் அழகிய பொற்றாளம் பெறும்பொருட்டு ஒத்தறுத்தலும் காட்டுந் தன்மை

போலத் தாமரைமலர்போன்ற அழகிய திருக்கரங்களினால் சப்பாணிகொட்டியரு ளினார்.—எ-று.

அறியோம் என்னும் முற்று மதியாமையைக் குறிப்பாலுணர்த்தினது. ஒத் துதல்-ஒத்தறுத்தல்; அதாவது, தாளத்துக்குரிய மாத்திரைகளை வரையறுத்தல். சப்பாணிகொட்டுதல்,— கையுடன் கைசேரத் தட்டுதல். இதனை, ச-பாணி எனப் பிரித்து, ச-சகிதம், பாணி - கை எனப் பொருள்கொள்க. காமம் மரு என்பது, காமரு என மருவியது. (௩௯)

விதிதவறு படுமவேற்றுச் சமயங்க ளிடைவிழுந்து
கதிதவழ வுருவிசும்பு நிறைந்தகடி வாரகங்கை
நதிதவழுஞ் சடைமுடியார் ஞானமளித் திடவுரியார்
மதிதவழ்மா ளிகைமுன்றில் மருங்குதவழ்ந் தருளினார்.

(இ-ள்.) வேதவிதிக்கு விரோதமாகத் தவறியிருக்கின்ற சமணமுதலிய புறச்சமயங்கள் இடையேமுறிந்து வெருண்டு மாதகதியாயத் தவழ்ந்து செல்லும் பொருட்டு, பெரிய ஆகாயத்தில் நிறைந்த வாசனைபொருந்திய நீண்ட கங்காநதியானது தவழ்ந்துசெல்லுஞ் சடைமுடியினையுடைய சிவபெருமானது மெய்ஞ்ஞானத்தை உலகத்தார்க்கு அருள்செய்தற்குரிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் சந்திரன் தவழும் தமது திருமாளிகையின் முற்றத்தின் பக்கத்திலே தவழ்ந்தருளினார்.

சூழவரும் பெருந்தாதை தோகையருந் தாயருங்
காழியர்தஞ் சீராட்டே கவுணியர்தம் பெரும்பே
றேழிசையும் பலகலையு மெவ்வுலகுந் தனித்தனிப்ப
வாழவரு மாதவமே வருகவரு கெனவழைப்ப.

(இ-ள்.) தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற பிதுர்சகோதரர்களாகிய பிராமண ஸ்திரிகளும், தாதிமார்களும், சீகாழிப்பதியிலுள்ளார்களது செல்வமயுள்ளவனே! கவுணிய கோத்திரத்தார் பெற்ற கற்பகத்தருவே! ஏழிசைக ளும், வேதமுதலிய பலசாஸ்திரங்களும், எல்லாவுலகத்தாரும் தனித்தனியே பெரு வாழ்வடையும்படி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாயவனே வருகவருக வென்று அழைப்பார்கள்.—எ-று.

ஏழிசையாவன.—குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பனவாம். இவற்றுள் மிடற்றால் குரலும், நாவினால் துத்தமும், அண்ணத்தால் கைக்கிளையும், சிரத்தால் உழையும், நெற்றியால் இளியும், நாசியால் விளரியும், மூக்கால் தாரமும் பிறக்கும்; இவற்றிற்கு முறையே ஓசையுவமை, மயில்-இடபம்-ஆடு-கொக்கு-குயில்-குதிரை-யானை எனவும், சுவையுவமை, பால்-தேன்-கிழங்கு-நெய்-எலம்-வாழை-மாதுளங்கனி எனவும், வாசனையுவமை, மௌவல் - முல்லை - கடம்பு-வஞ்சி-நெய்தல்-பொன்றுவிரை-புன்னை எனவும், அட்சரம், ஆ அ - ா இ-ஈ உ- ஏ எ-ஐ இ-ஓ ஒ-ஔ உ எனவுங்கூறப்படும். இவற்றிற்கு மாத்திரை குரலுக்கு நான்கும், துத்தத்திற்கு நான்கும், கைக்கிளைக்கு இரண்டும், உழைக்கு மூன்றும், இளிக்கு நான்கும், விளரிக்கு மூன்றும், தாரத்திற்கு இரண்டுமாம். இவற்றால் ஏழுபாலையும் பிறக்கும்; அவை வருமாறு:—குரலேகுரலாயின் செம்பாலையும், துத்தமே குரலாயின் படுமலைப்பாலையும், கைக்கிளையே குரலாயின் செவ்வழிப்பா லையும், இளியே குரலாயின் கோடிப்பாலையும், விளரியே குரலாயின் விளரிப்பாலை

யும், தாரமே குரலாயின மேற்செம்பாலையுமாம். இவற்றிற்கு இறைவர் முறையே விசுவாமித்திரன், சமதக்கினி, சந்திரன், சூரியன், கவுதமன், காசிபன், ஈசன் என்பவர்கள். இவற்றிற் குயிர், ஈசன் என்வறிக.

வருக வருக என்னும் அடுக்கு உவகைப்பொருளில்வந்தது. (சஅ)

திருநகையா ரழைத்தவர்தஞ் செழுமுகங்கண் மலர்வித்தும்
வருமகிழ்வு தலைசிறப்ப மற்றவர்மேற் செலவுகைத்தும்
உருகியணங் கரைந்தலைய வுடனணைந்து தழுவியுமுன்
பெருகியவின் புறவளித்தார் பெரும்புகலிப் பிள்ளையார்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய சீகாழியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (கைகொட்டித் தம்மை வருகவருகவென்று) அழைத்த தாய் தந்தைமுதலியவர்களுடைய சிறந்த முகாரவிந்தங்களை அழகிய புன்னகையினால் மலர்வித்தும், அதிகரிக்கின்ற மகிழ்ச்சி சிறந்தோங்க அவர்களிடத்துத் தவழ்ந்துசென்று திருவடிகளால் உதைத்தும், மனமுருகிக் கரைந்திளகும்படி முன்னே விரைந்துசென்று தழுவியும் அவர்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தந்தருளினார்.—எ-று.

வளர்பருவ முறையாண்டு வருவதன்முன் மலர்வரிவண்
டுளர்கருஞ்சிக் கட்குஞ்சிப் புடைலையச் செங்கனிறு
கிளர்பொலிகிண் கிணியெடுப்பக் கீழ்மைநெறிச் சமயங்க
டளர்நடையிட் டயர்ந்தாழத் தளர்நடையிட் டருளினார்.

(இ-ள்.) (திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் இவ்வாறு தாய்தந்தைமுதலியவர்களை மகிழ்வித்துவரும்படி) வளருகின்ற பருவம் முறையே ஒரு வருடம் வருவதற்கு முன்னே, வரிகளையுடைய வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர்கள் கரிய மிருதுவாகிய சுருண்ட குஞ்சியோடசையும்படி செம்மையாகின்று, ஒளிவிளங்குகின்ற சிறுகாற் சதங்கைகள் ஒலிப்ப, தாழ்ந்த ஆசாரங்களையுடைய புறச்சமயங்கள் (பிரகாசித்தலின்றி) தளர்ந்த நடையிட்டு வருந்திக் கெடும்பொருட்டுத் தாமும் (தத்தடியிட்டு) தளர்நடைபருவ மடைந்தருளினார்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரஞ்செய்தருளினமை சமணம் பௌத்தமுதலிய புறச்சமயங்களையழித்துச் சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தை விருத்திசெய்தற்பொருட்டேயாதலால், 'கீழ்மைநெறிச் சமயங்கடளர்நடையிட்டயர்ந்தாழத் தளர்நடையிட்டருளினார்' என்று கூறினார். தளர்நடையிடுதல்=தாழ்ந்த நிலைமைப்படுதல். (ருo)

தாதியர்தங் கைப்பற்றித் தளர்நடையின் வரவொழிந்து
சோதியணி மணிச்சதங்கை தொடுத்தவடம் புடைசூழ்ந்த
பாதமலர் நிலம்பொருந்தப் பருவமுறை யாண்டொன்றின்
மீதணைய நடந்தருளி விளையாடத் தொடங்கினார்.

(இ-ள்.) தாதியர்களுடைய கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு தளர்ந்த நடையிட்டுவருகின்ற வருதலொழிந்து, அழகிய கிரணங்களையுடைய இரத்தினங்கள்பதித்த சதங்கை புனைந்த அரைஞாண் இடையில் சூழப்பெற்றுள்ளதாகிய திருவடித்தாமரைகள் பூமியில் பொருந்தப் பருவமுறையே ஒருவருடத்தின்மேல் விளையாடற்பருவமெய்தவும், நடந்தருளி விளையாடத் தொடங்கினார்; திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார். எ-று. (ருக)

சிறுமணித்தேர் தொடர்ந்துருட்டிச் செழுமணிச்சிற் றிலகளிழைக்கு
நறுநுதற்பே தையார்மருங்கு நடந்தோடி யடர்ந்தழித்தும்
குறுவெயர்ப்புத் துளியரும்பக் கொழும்பொடியா டியகோல
மறுகிடைப்பே ரொளிபரப்ப வந்துவளர்ந் தருளுநாள்.

(இ-ள்.) இரத்தினமிழைத்த சிறு தேரைப்பற்றித் தொடர்ந்து உருட்டி, சிறந்த மணிகளால் சிறுவீடுகட்டி விளையாடுகின்ற நல்ல நெற்றியையுடைய சிறு பெண்களிடத்தில் விரைந்தோடி அச்சிறுவீடுகளை நெருங்கி அழித்தும், தமது திருமேனியில் சிறிய வெயர்வைத்துளி யரும்பச் செழிய திருவெண்ணீறணிந்த திருக்கோலமானது வீதியில் பேரொளியை வீசும்படி வந்து விளையாடி வளர்ந்தருளும் நாளில்.—எ-று.

பேதையர்=பேதைப்பருவமுள்ள பெண்கள்; அப்பேதைப்பருவமாவது—ஐந்துவயதுமுதல் ஏழுவயதளவுமுள்ளது. 'கொழும்பொடி யாடியகோலம்' என்பதை மறுகு என்பதற்கு அடைமொழியாக்கி, செழிய பொற்சுண்ணப்பொடிகளால் கோலமிட்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட திருவீதி என்று கூறினும் பொருந்தும். சிற்றில்=சிறுவீடு. (௫௨)

மங்கையோ டுடனாகி வளர்தோணி வீற்றிருந்த
திங்கள்சேர் சடையார்தந் திருவருட்குச் செய்தவத்தி
னங்குரம்போல் வளர்ந்தருளி யருமறையோ ருலகுய்ய
வெங்கள்பிரா னிரண்டின்மேல் ஓராண் டெய்துதலும்

(இ-ள்.) ஊழிக்காலந்தோறும் வளர்ந்தோங்குகின்ற திருத்தோணியென்னும் ஆலயத்தில் பெரியநாயகியாரோடு வீற்றிருந்தருளும் சந்திர சடாதரமூர்த்தியாகிய தோணியப்பரது திருவருளாகிய பயிருக்கு, சிவபாதவிருதயர் செய்த தவத்தினது ஓர் முளையைப்போல அரிய வேதங்களும் உலகத்தாரும் கடைத்தேறும் பொருட்டு எமது திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் வளர்ந்தருளி மூன்று பிராயமடையவும்.—எ-று. (௫௩)

நாவாண்ட பலகலையு நாமகளு நலஞ்சிறப்பப்
பூவாண்ட திருமகளும் புண்ணியமும் பொலிவெய்தச்
சேவாண்ட கொடியவர்தஞ் சிரபுரத்துச் சிறுவர்க்கு
மூவாண்டி லுலகுய்ய நிகழ்ந்ததனை மொழிகின்றேன்.

(இ-ள்.) நாவினாலோதப்பெற்ற வேதாகமமுதலிய பல கலைஞானங்களும் (அக்கலைத்தெய்வமாகிய) சரஸ்வதிதேவியும் சிறப்புற்றுவிளங்கவும், செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருந்தருளும் இலட்சுமிதேவியும், புண்ணியங்களும் பிரகாசமடையவும், சீகாழிப்பதியில் அவதரித்தருளிய சிவகுமாரராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு மூன்றும்பருவத்தில் உலகத்தார் கடைத்தேறும்படி நடந்தசெய்தியை யான்சொல்லத் தொடங்குகின்றேன்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவவதாரஞ்செய்வதற்கு முற்காலத்து வேதாகமமுதலிய கலைகளை யோதுவாரின்றி அவை பாழ்பட்டுக்கிடந்தன வென்பார் இறந்தகாலத்தால் 'நாவாண்ட பலகலையும்' என்றும், அப்பிள்ளையார் சிவகுமாரரே யாமென்பார், 'சேவாண்ட கொடியவர்தஞ் சிரபுரத்துச் சிறுவர்க்கு' என்றுங் கூறினர். பூ-என்றது ஈண்டு மலர்களுட் சிறந்த தாமரைமலரை; "பூவி

ளுட சிறந்தது பொறிவாழ் பூவே" என்றார் சிவப்பிரகாசரும். 'புண்ணியம் பொலிவெய்த' என்றது சமணசாக்கியர்களால் பொலிவற்றிருந்த அறநெறியை விளக்கிச் சிவபுண்ணியத்தை விருத்திசெய்தமையை. சேவாண்ட கொடியவர்தஞ் சீபுரத்துச் சிறுவர்க்கு என்பதற்கு, இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் சீகாழியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு, என்று பொருள் கூறுவதும் ஒன்று. (௫௪)

பண்டுதிரு வடிமறவாப் பான்மையோர் தமைப்பரமர்
மண்டுதவ மறைக்குலத்தோர் வழிபாட்டி னளித்தருளத்
தொண்டினிலை தரவருவார் தொடர்ந்தபிரி வுணர்வொருகாற்
கொண்டெழலும் வெருக்கொண்டாற் போலழுவார் குறிப்பயலாய்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் தமது திருவடிகளை மறவாத பேரன்புடையவராகிய பிள்ளையாரைச் சிவபெருமான் மிக்க தவத்தினையுடைய வேதியர்குலத் தலைவராகிய சிவபாதவிருதயரது வழிபாட்டிற்கிரங்கிப் புத்திரராகத் தந்தருளுதலால் அச்சிவபெருமானது திருத்தொண்டின் நிலைமை உலகத்தில் விளங்கும்படி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அச்சிவபெருமானோடுகூடி நிற்றலே நீங்குதலாலாகிய பிரிவுணர்ச்சி ஒவ்வோர்காலத்து அதிகரித்துத் தோன்றவும், வெருட்சிகொண்டவர்போலக் குறிப்பு வேறாக அழுதருளுவார் —எ-று.

குமாரக்கடவுள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாராக எழுந்தருளியகாலத்தும் பூர்வசொரூபவுணர்ச்சி மாறாதவராகவே யிருந்தனரென்பார் 'பண்டுதிருவடி மறவாப்பான்மையோர்' என்றும், அவர் சிவபாதவிருதயரது தவங்காரணமாகவே சிவபெருமானால் அனுப்பப்பட்டனரென்பார் 'தமைப்பரமர் - மண்டுதவ மறைக்குலத்தோர் வழிபாட்டி னளித்தருள' என்றும், அவர் திருத்தொண்டி னிலைமையை விளக்கியுலகிற்குப் பிரகாசிக்கவே யெழுந்தருளினாரென்பார் 'தொண்டி னிலை தரவருவார்' என்றும், சிவபெருமானோடு உடனாயிருந்து பிரிந்த பிரிவுணர்ச்சி அதிகரித்ததென்பார் 'தொடர்ந்தபிரிவுணர் வொருகாற் கொண்டெழலும்' என்றும், கண்டார்க்குக் குழந்தை வெருக்கொண்டழுவதுபோல அழுதனரன்றி அது உண்மையன்றென்பதும், பிரிவாற்றாமைகொண்டு அக்குறிப்புத் தோன்றவே யழுதனரென்பதும் தோன்ற 'வெருக்கொண்டாற் போலழுவார் குறிப்பயலாய்' என்றுங் கூறினார். பண்டுதிருவடிமறவாமை யாவது-தாம் குமாரக்கடவுளா யிருந்தகாலத்து சிவபெருமானைத் திருச்சேய்ஞலூர் முதலிய க்ஷேத்திரங்களில் பிரதிட்டை செய்து பூசித்தமையை. (௫௫)

மேதகைய விந்நாளில் வேதியரொருநாள் வேதவிதி
நீதிமுறைச் சடங்குமேற் முடிப்பதற்கு நீராடத்
தாதையார் போம்பொழுது தம்பெருமா னருள்கூடச்
சோதிமணி மனைமுன்றிற் றொடர்ந்தழுது பின்சென்றார்.

(இ-ள்.) (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மூன்றுபருவச் சிறுவராய் வளர்ந்துகொண்டுவருகின்ற) சிறப்புப்பொருந்திய இந்நாள்களில் மற்றொருதினத்தில் வேதவிதிப்படி செய்கின்ற வழுவாத முறைமையினையுடைய கிரியைகளை முடிக்கும் பொருட்டுத் தமது தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் நீராடப்போகும்பொழுது, சிவபெருமானது திருவருள் கைகூடவும், விளங்குகின்ற அழகிய திருமாளிகையின்

திருமுற்றத்தினின்று தமது தந்தையாரைத் தொடர்ந்து அழுதுகொண்டு அவர் பின்னே சென்றருளினார்.—எ-று.

'நீதிமுறைச்சடங்கு' என்றது, சிரௌதம் சுமார்த்தமுதலிய கிரியைகளை.

பின்சென்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கிப் பெருந்தவத்தோர்
முனைசெலகை தனையொழிந்து முனிவார்போல் விலக்குதலு
மினசெய்பொலங் கிணகிணிக்கால் கொட்டியவர் மீளாமை
யுனசெய்கை யிதுவாகிற் போதென்றங் குடனசென்றார்.

(இ-ள்.) மிகுந்த தவத்தினையுடைய சிவபாதவிருதயர் தமக்குப் பின்னே தொடர்ந்து அழுதுகொண்டுவந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைப்பார்த்து, தாய முன்னே நீராடச் செல்லுதலை யொழிந்து கோபிப்பார்போல அவரது வருகையைத் தடுக்கவும், அப்பிள்ளையார் ஒளிவீசுகின்ற பொன்னாலாகிய சிறுசதங்கை யணிந்த திருவடிகளைப் பூமியி லுதைத்துக்கொண்டு, தமது திருமாளிகைக்குத் திரும்பிப் போகாமையைப் (பார்த்து) உன்னுடைய செய்கை யிதுவானால் என்னுடன் வரக் கடவையென்று அவருடன் போயினார்.—எ-று.

உலகக்ஷேமார்த்தங் கருதிப் புத்திரப்பேறு வேண்டி அருந்தவஞ் செய்தவரென்பார் 'பெருந்தவத்தோர்' என்று கூறினார். (௨எ)

கடையுகத்திற் றனிவெள்ளம் பலவிரிக்குங் கருப்பம்போ
லிடையறாப் பெருந்தீர்த்த மெவற்றிற்கும் பிறப்பிடமாய்
விடையுயர்த்தார் திருத்தோணிப் பற்றுவிடா மேன்மையதாந்
தடமதனிற் றுறையணைந்தார் தருமத்தின் றலைநின்றார்.

(இ-ள்.) தருமமார்க்கத்தில் முதன்மையாக நின்றவராகிய சிவபாதவிருதயர் யுகாந்தகாலத்தில் ஒப்பற்ற பல வெள்ளங்களைப் பரவச்செய்கின்ற கருப்பத்தை யொத்து, வற்றாத நீரையுடைய பெரிய தீர்த்தங்க ளெல்லாவற்றிற்கும் பிறப்பிடமாகி, இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமானது திருத்தோணியென்னும் ஆலயத் தெல்லையினின்றும் நீங்காமலிருக்கும் மேன்மையையுடையதாகிய தீர்த்தத்தின் கரையினை யடைந்தார்.—எ-று.

கற்பாந்தகாலத் துண்டாகும் வெள்ளங்க ளனைத்து மிதனிடத்தி னின்றும் விரிந்தாற்போலக் காணப்படும் விசாலமுடையதென்பார் 'கடையுகத்திற் றனிவெள்ளம் பலவிரிக்குங் கருப்பம்போல்' என்றும், நீர் வற்றாத பெரிய கங்கை முதலிய தீர்த்தவிசேடங்களனைத்தும் இதனிடத்தினின்றே தோன்றத்தக்க காட்சியையுடையதென்பார் 'இடையறாப்பெருந்தீர்த்த மெவற்றிற்கும் பிறப்பிடமாய்' என்றும், சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருத்தோணியென்னு மாலயத்திற்குச் சமீபத்திலேயே யுள்ளதென்பார் 'விடையுயர்த்தார் திருத்தோணிப்பற்றுவிடா மேன்மையதாம்' என்றும், புறச்சமயங்களை யழித்துச் சற்சமயமாகிய சைவத்தை நிலைநிறுத்தலே பெரும்புண்ணியமெனக் கொண்டு அதனையே சாதித்தவ ரென்பார் 'தருமத்தின் றலைநின்றார்' என்றுங் கூறினார். (௨அ)

பிள்ளையார் தமைக்கரையில் வைத்துத்தாம் பிரிவஞ்சித்
தெள்ளுநீர்ப் புகமாட்டார் தேவியொடுந் திருத்தோணி
வள்ளலா ரிருந்தாரை யெதிர்வணங்கி மணிவாவி
யுள்ளிழிந்து புனல்புக்கா ருலகுய்ய மகப்பெற்றார்.

(இ-ள்.) எல்லாவுலகங்களும் ஈடேறும் பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைப் புத்திரராகப் பெற்ற சிவபாதவிருதயர் அப்பிள்ளையாரைத் தீர்த்தக்கரையில் வைத்து, தாம் அவரைப் பிரிதற்கு அஞ்சி, தெளிவாகிய தீர்த்தத்திலிறங்கி ஸ்நானஞ்செய்வதற்கு உடன்படாதவராய், பெரிய நாயகியாருடனே திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளும் தோணியப்பரை எதிரேவணங்கி அழகிய தடாகத்தினுள் ளிறங்கித் தீர்த்தத்தை யடைந்தார்.—எ-று.

வேண்டுவார் வேண்டியவரங்களை வரையாதருளும் பேரருளாள ரென்பது தோன்ற 'வள்ளலார்' என்று கூறினார். சிவபாதவிருதயர் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைத் தீர்த்தக்கரையில் தனியே வைத்து நீரி லிறங்கி ஸ்நானஞ் செய்வதற்கஞ்சினவராய்ப் பின்பு உமாசகாயராகத் திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானைவணங்கி எம்பெருமானே! எல்லாவுயிர்க்குந் தாயுந்தந்தையு மாகிய தேவரீரே இக்குழந்தையைக் காக்கவென்று பிரார்த்தித்து நீரிலிறங்கினா ரென்க. மணிவாவி என்பதற்கு, முத்துக்களைக் கரையிற்கொழிக்கின்ற வாவி எனினுமாம். அவை, தாமரை-நந்து-சங்கு முதலியவற்றினின் றுண்டாகும் முத்துக்கள். (௮௯)

நீராடித் தருப்பித்து நியமங்கள் பலசெய்வார்
சீராடு திருமகனார் காண்பதன்முன் செய்ததற்பின்
ஆராத விருப்பினு லகமருடம் படியவதி
பேராது மூழ்கினார் பெருங்காதல் பெற்றுடையார்.

(இ-ள்.) தீர்த்தத்தில் மூழ்கித் தருப்பணஞ்செய்து அதன்பின் பல நியமங்களைச் செய்யும் சிவபாதவிருதயர் சீல மிக்க தமது திருக்குமாரர் தம்மைப் பார்ப்பதற்குமுன்னே செய்து முடித்தபின்பு, நீங்காத பெருவிருப்பத்தோடு அகமருஷண ஸ்நானஞ்செய்யும் பொருட்டுத் தாமந்நீரவிடத்தினின்றும் அடிபெயராமல் ஆசையுடையவராய் ஸ்நானஞ்செய்தார்.—எ-று.

தருப்பித்தல் = தருப்பணஞ்செய்தல். நியமங்கள் பல ஆவன.—சந்தியாவந்தனம், சிவபூசை, ஔபாசனம் முதலியன. அகமருஷணஸ்நானமாவது.— இருக்குவேதம் பத்தாவது மண்டலம் நூற்றுத்தொண்ணூறாவது சூக்தமாகிய அகமருஷணசூக்தத்தை நீரிலநின்று மூன்றுமுறை செபித்துக்கொண்டுசெய்யும் ஸ்நானம். அகமருஷணம்-பாபத்தை யொழிப்பது என்னும் பொருளது. நியமங்கள் பலசெய்வார் - செய்ததற்பின்-பெருங்காதல் பெற்றுடையார் - அகமருடம் படிய மூழ்கினா ரெனக் கூட்டுக. 'பெருங்காவல் பெற்றுடையார்' என்றும் பாடம். (௯௦)

மறைமுனிவர் மூழ்குதலு மற்றவர்தம் மைக்காணா
திறைதரியா ரெனுநிலைமை தலைக்கீடா வீசர்கழன்
முறைபுரிந்த முன்னுணர்வு மூளவழத் தொடங்கினார்
நிறைபுனல்வா விக்கரையி னின்றருளும் பிள்ளையார்.

(இ-ள்.) நீர் நிறைந்த தடாகக்கரையில் நின்றருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் வேதங்களையுணர்ந்த முனிவராகிய சிவபாதவிருதயர் அகமருஷண ஸ்நானஞ்செய்ய நீரில்மூழ்கவும், அவரைக்காணாமல் க்ஷணநேரமும் தரிக்கமாட்டா ரென்னும் நிலைமையை மேற்கொண்டு சிவபெருமானது திருவடிகளை நாடோறும் முறைமையாகப் பூசித்து வந்த முன்னுணர்ச்சியானது அதிகரிக்க (அதனால்) திருவாய்மலர்ந்தழத் தொடங்கினார்.—எ-று.

முன்னுணர்வாவது:—தாம் குமாரக்கடவுளாயிருந்தகாலத்துண்டாகும் உணர்ச்சி. (௬௧)

கண்மலர்கண் ணீர்ததும்பக் கைமலர்க ளாற்பிசைந்து
வண்ணமலர்ச் செங்கனிவாய் மணியதரம் புடைதுடிப்ப
வெண்ணின்மறை யொலிபெருக வெவ்வுயிருங் குதுகலிப்பப்
புண்ணியக்கன் றனையவர்தாம் பொருமியழு தருளினார்.

(இ-ள்.) தாமரைமலர்போன்ற கண்களினின்றும் நீர்ததும்பும்படிக் கையாகிய மலர்களாற் பிசைந்து அழகிய தாமரைமலரையும் சிவந்த கோவைக் கனியையும் ஒத்த திருவாயினது அழகியஉதடுகள் புடைபெயர்ந்து துடிக்கவும், அளவற்ற வேதங்களின் ஒலிபெருகவும், எல்லாவுயிர்களும் சந்தோஷமடையவும் தருமசொரூபமாகிய ஒரு யானைக்கன்றையொத்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் விம்மியழுதருளினார்.—எ-று. (௬௨)

மெய்ம்மேற்கண் டுளிபனிப்ப வேறெங்கும் பார்த்தழுவார்
தம்மேலைச் சார்புணர்ந்தோ சாரும்பிள் ளைமைதானோ
செம்மேனி வெண்ணீற்றார் திருத்தோணிச் சிகரம்பார்த்
தம்மேயப் பாவென்றென் றழைத்தருளி யழுதருள.

(இ-ள்.) தமது திருமேனியின்மேல் கண்ணீர்த்துளிகள் சிதறும்படி (சிவபாதவிருதயர் சூழ்கிய அத்தீர்த்தத்தையன்றி) வேறிடங்களையும் பார்த்தழுகின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமக்குச் சிவபெருமானிடத்து முன்பேயுள்ள சம்பந்தத்தைக்கருதியோ! அல்லது தம்மையடைந்திருக்கின்ற பிள்ளைமைத் தன்மையாலோ! (யாமறியேம்.) சிவந்ததிருமேனியில் திருவெண்ணீற்றையணிந்த சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருத்தோணியென்னும் ஆலயத்தின் சிகரத்தைப் பார்த்து, அம்மே! அப்பா! என்று பலமுறை கூறியழைத்து அழுதருள.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பூர்வவுணர்ச்சியையும், தாம்கொண்ட கோலத்துக்கேற்பக் குழந்தைத்தன்மையையுமுடையராதல் பற்றி 'தம்மேலைச் சார்புணர்ந்தோ சாரும்பிள்ளைமைதானோ' என்று கூறினார். இவர் திருத்தோணிச்சிகரம் பார்த்தழைத்தழுதமையின் மேலைச்சார்பும், குழந்தைகள் துக்கநேர்ந்துழிக்கால் தாய்தந்தையர்களைக் குறித்தழுவதுபோல அம்மே யப்பா வென்று அழைத்தழுதமையின் பிள்ளைத்தன்மையுங் கொள்ளக்கிடந்தன வேனும், இவர் உலகக்ஷேமார்த்தமாகவே அவதரித்தவராதலின் மேலைச்சார்பானே யழைத்தழுதருளினரென்பது குறிப்பு. இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுங் குளகம். (௬௩)

அந்நிலையிற் றிருத்தோணி வீற்றிருந்தா ரருணோக்கான்
முன்னிலைமைத் திருத்தொண்டு முன்னியவர்க் கருள்புரிவான்
பொன்மலைவல் லியுந்தாமும் பொருவிடைமே லெழுந்தருளிச்
சென்னியிளம் பிறைதிகழச் செழும்பொய்கை மருங்கணைந்தார்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது திருத்தோணியென்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமான் தமது திருவருட்பார்வையினாலே பண்டுள்ள திருத்தொண்டின் நிலைமையைக் கருதி (அம்மே! அப்பா! என்று கூறியழுகின்ற) பிள்ளையாருக்குத் திருவருள் செய்யும்பொருட்டுப் பார்வதிராஜபுத்திரியாகிய உமாதேவியாரும் தாமும் போர்செய்தற்குரிய இடபவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளித் திருமுடியில் இளம்பிறைவிளங்கும்படி செறிய தீர்த்தக்கரையில் எழுந்தருளினார்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாம் திருக்கயிலையிற் குமாரக்கடவுளாக வீற்றிருந்தகாலத்தும் சிவபெருமானுக்குத் திருத்தொண்டுசெய்து வந்தனரென்பதும், அதனையே இப்போதும் செய்தற்குத் திருவுள்ளங் கொண்டனரென்பதுந் தோன்ற 'முன்னிலைமைத் திருத்தொண்டு முன்னியவாற்கு' என்று கூறினார். திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் குமாரக்கடவுளா யிருந்தகாலத்துத் திருத்தொண்டு செய்தமைபோலவே மீண்டுஞ் செய்தனரென்பதனைப் பிள்ளையார் அருளிச்செய்த திருவாலவாய்த் திருப்பதிகத்தில்,

"கோலமாய நீண்மதிற் கூடலால வாயிலாய்
பாலனாய தொண்டுசெய்து பண்டுமின்று முன்னையே
நீலமாய கண்டனே நின்னையன்றி நித்தலுஞ்
சீலமாய சிந்தையிற் றேர்வதில்லை தேவரே." என்பதனா லுணர்க.

'முன்னிலைமைத் திருத்தொண்டு முன்னியவாற் கருளாபுரிவான்' என்பதற்கு, பண்டுள்ள திருத்தொண்டின் நிலைமையைக் கருதி அப்பிள்ளையார்க்கு அருள்செய்யும்படி, என்று கூறினும் பொருந்தும். (௬௪)

நிறைமறைநூல் வேதியர்க்குந் தேவியார்க்குந் தாங்கொடுத்த
பெருவரத்தை நினைந்தோதான் றம்பெருமைக் கழல்பேணு
மொருநெறியில் வருஞானங் கொடுப்பதனுக் குடனிருந்த
வருமறையா ளுடையவளை யளித்தருள வருள்செய்வார்.

(இ-ள்) சிறந்த வேதங்களையுணர்ந்த சிவபாதவிருதயருக்கும் அவரது தேவியாராகிய பகவதியாருக்கும் தாம் முன்புகொடுத்தருளிய சிறந்த வரத்தைத் திருவுளத்திற் கொண்டோ! தமது பெருமைபொருந்திய திருவடிகளைத் தியானிக்கும் ஒருமைப்பட்ட நெறியினால் வருகின்ற சிவஞானத்தை அவர்க்குக் கொடுத்தருளும் பொருட்டுத் தமது வாமபாகத்தெழுந்தருளிய அரிய வேதச் சொரூபியாகிய பெரிய நாயகியாரை (நோக்கிக்) கொடுத்தருளும்படி அருள்செய்வாராயினார்—எ-று. ( )

அழுகின்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கி யருட்கருணை
யெழுகின்ற திருவுள்ளத் திறையவர்தா மெவ்வுலகுந்
தொழுகின்ற மலைக்கொடியைப் பார்த்தருளித் துணைமுலைகள்
பொழிகின்ற பாலடிசில் பொன்வள்ளத் தூட்டென்ன.

(இ-ள்.) திருவருட்கருணையானது தோன்றுதற்கிடமாகிய திருவுள்ளத்தையுடைய சிவபெருமான் (தாம் வீற்றிருந்தருளும் திருத்தோணிச்சிகரத்தைப் பார்த்து) அழுகின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைநோக்கி (இவர்க்கு அருள்செய்யுங்கருத்தால்) எல்லாவுலகங்களும் வணங்குகின்ற பார்வதியாரைப் பார்த்தருளி, உனது இரண்டு திருமுலைகளும் பொழிகின்ற (ஞானமயமாகிய) பாலமுதத்தைப் பொற்கிண்ணத்திற் கறந்து ஊட்டுவாயாகவென்று அருள்செய்ய.—எ-று.

இது முதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம். (௬௬)

ஆரணமு முலகேழு மீன்றருளி யனைத்தினுக்குங்
காரணமாய் வளம்பெருகு கருணைதிரு வடிவான
சீரணங்கு சிவபெருமா னருளுதலுஞ் சென்றணைந்து
வாரிணங்கு திருமுலைப்பொன் வள்ளத்துக் கறந்தருளி.

(இ-ள்.) வேதங்களையும் ஏழுலகங்களையும் படைத்தருளி அவை யனைத்திற்கும் காரணமாய் வளப்பமிகுந்த கருணையே திருவுருவமான சிறப்புப்பொருந்திய உமாதேவியார், சிவபெருமான (திருமுலைப் பாலமுதத்தைப் பொற்கிண்ணத்திற்கரந்து ஊட்டென்று) அருளிச் செய்யவும், அவ்வெம்பெருமாட்டியார் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைச் சென்று சேர்ந்து, கச்சணிந்த திருமுலைகளினின்றும் (பாலமுதத்தைப்) பொற்கிண்ணத்திற் கறந்தருளி.—எ-று.

சிவபெருமானது அருளே சிவசத்தி யென்பார், 'கருணைதிரு வடிவான சிரணங்கு' என்று கூறினார். இதனை,

"மாயநட் போரையு மாயா மலமெனு மாதரையும்
வீயவிட் டோட்டி வெளியே புறப்பட்டு மெய்யருளாந்
தாயுடன் சென்றுபின் றாதையைக் கூடிப்பின் றாயைமறந்
தேயுமதே நிட்டை யென்றா னெழிற்கச்சி யேகம்பனே." — என்வரும் பட்டணத்துப்பிள்ளையார் திருவாக்கானுணர்க. 'சீரிணங்கு' என்றும் பாடம். (௬௭)

எண்ணரிய சிவஞானத் தின்னமுதங் குழைத்தருளி
யுண்ணடிசி லெனவூட்ட வுமையம்மை யெதிர்நோக்குங்
கண்மலர்நீ ருடைத்தருளிக் கையிற்பொற் கிண்ணமளித்
தண்ணலையங் கழுகைதீர்த் தங்கணரு ளருள்புரிந்தார்.

(இ-ள்.) பெரியநாயகி யம்மையார் நினைத்தற்கரிய சிவஞானத்தோடு இனிய திருமுலைப் பாலமுதத்தைக் கூட்டியருளி, தம்மை எதிர் நோக்கியழுகின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது தாமரைமலர்போன்ற கண்களினின்றுமொழுகுகின்ற கண்ணீரைத் துடைத்து அவருடைய திருக்கரத்தில் பொற்கிண்ணத்தைக் கொடுத்து இப்பாலமுதத்தை உண்ணுக வென்று ஊட்டியருள, சிவபெருமான் அங்குஅப்பிள்ளையாரது அழுகையை நீக்குதற்குக் கிருபைசெய்தருளினார்.—எ-று.

அங்கணர் = அழகிய கண்ணையுடையவர்; கிருபாநோக்க முடையவரென்னும் பொருளது. (௬௮)

யாவர்க்குந் தந்தைதா யெனுமவரிப் படியளித்தார்
ஆவதனா லாளுடைய பிள்ளையா ராயகில
தேவருக்கு முனிவருக்குந் தெரிவரிய பொருளாகுந்
தாவிறனிச் சிவஞான சம்பந்த ராயினார்.

(இ-ள்.) சர்வான்மாக்களுக்கும் பரமபிதா மாதாக்க ளென்று சொல்லப்பட்ட சிவபெருமானும் உமாதேவியாருமாகிய அவர்கள் இவ்வாறு திருமுலைப் பாலமுதத்தோடு சிவஞானத்தையுங் கலந்து ஊட்டியருளினார்கள்; அக்காரணத்தினால் ஆளுடைய பிள்ளையாரென்று சொல்லுந் திருநாமத்தையுடையவராய், சகலதேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் உணர்தற்கரிய உண்மைப்பொருளாகிய கெடுதலில்லாத ஒப்பற்றசிவஞானத்தோடு சம்பந்தமுடையாரென்னுங் காரணத்தினால் திருஞானசம்பந்தரென்னுந் திருநாமமுடையவராயினார்.—எ-று.

சிவபெருமானாலும் உமாதேவியாராலும் ஆளப்பெற்றமையின் ஆளுடைய பிள்ளையார் என்றும், சிவஞானபாலமுதுண்டு அச்சிவஞானத்தோடு சம்பந்தம் பெற்றமையின் திருஞானசம்பந்தர் என்றும் காரணப்பெயராயினமை காண்க. ()

சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞான முணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானந்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தா ரந்நிலையில்.

(இ-ள்.) தவத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் சிவபெருமானது திருவடியொன்றினையே சிந்திக்கின்ற செல்வமிக்க சிவஞானத்தையும், ஜனனமரணங்களை (மீண்டுவாராமல்) அறவேயொழிக்கின்றதன்மையில் சிறந்த ஞானத்தையும், ஒப்பில்லாத அறுபத்துநான்கு கலைஞானங்களையும், உணர்தற்கரிய மெய்ஞ்ஞானத்தையும் (அத்திருமுலைப்பாலமுதுண்டருளிய) அப்பொழுதே உணர்ந்தருளினார்.—எ-று.

ஈண்டுக் கூறிய நான்குவித ஞானங்களில், உவமையிலாக் கலைஞானம் என்றது கேட்டலெனவும், சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம் என்றது சிந்தித்தலெனவும், பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கியஞானம் என்றது தெளிதலெனவும், உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம் என்றது நிஷ்டை எனவுங் கொள்க. இதனைக் "கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை - கிளத்தலென வீரிரண்டாக் கிளக்கின் ஞானம்" என்னுஞ் சிவஞானசித்தியா னுணர்க. இந் நான்கு ஞானங்களையும் வரிசையாகவைத்துக் கூறாமல் மாற்றிக் கூறியதென்னையெனின், எமது திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அவைகளைச் சாதனவழியில் ஒன்றன்பின்னொன்றாக வடையாமல் ஓரவசரத்திற்றானே பெய்தின ரொன்னுஞ் சுதந்திரத்தைக் காட்ட அவ்வாறு கூறினரென்க. இவ்வாறன்றி, சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானமாகிய உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்-பரஞானமென்றும், பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கியஞானமாகிய உவமையிலாக் கலைஞானம்-அபரஞானமென்றும் இரண்டாகப் பிரித்துக் கூறுவாருமுளர். (௭0)

எப்பொருளு மாக்குவா னீசனே யெனுமுணர்வும்
அப்பொருடா னுருடையா ரடியாரா மெனுமறிவும்
இப்படியா லிதுவன்றித் தமக்கிசைவு கொண்டியலுந்
துப்புரவில் லார்துணிவு துகளாகச் சூழ்ந்தெழுந்தார்.

(இ-ள்.) சராசரங்களாகிய எல்லாப்பொருள்களையும் சிருட்டியாதியால் நடத்துகின்றவன் சர்வைசுவரிய சம்பன்னனான சிவபெருமானேயென்னு முணர்ச்சியும், அவ்வுணர்ச்சிவழி (சிவபெருமானுக்கவுணர்ந்து வழிபடுதற் குரியவிடம்) அவ்வெம்பெருமானும் அவனது மெய்யடியார்களுமே யாமென்னு முணர்ச்சியும், மெய்யுணர்ச்சியாகும்; இவ்வாறு கொள்ளுதலன்றித் தங்கள்தங்கள் கொள்கைக் கிசைந்தவாறே கொண்டொழுகுகின்ற நன்மையாகிய பிரயோசனமில்லாத சமணர் பௌத்தர்களுடைய கொள்கையைத் திரணமாக நிராகரித்து, முற்கூறிய வதனையே மேற்கொண்டருளினார்; திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (௭௧)

சீர்மறையோர் சிவபாத விருதயருஞ் சிறுபொழுதி
னீர்மருவித் தாஞ்செய்யு நியமங்கண் முடித்தேறிப்
பேருணர்விற் பொலிகின்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கி
யாரளித்த பாலடிசி லுண்டதுநீ யெனவெகுளா.

(இ-ள்.) சிறந்த வேதியராகிய சிவபாதவிருதயரும் சிறுபொழுதிலே ஸ்நானஞ்செய்து, தாம்செய்கின்ற நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு கரையிலேறிப் (பிள்ளைத்தன்மையொழிந்து) பேருணர்ச்சியோடு விளங்குகின்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைப்பார்த்து, நீ யாரதந்தபாலடிசிலை யுண்டாய்? என்று கோபித்து

சிவபாதவிருதயர் தாம் சிறுகுழந்தையைக் கரையில்வைத்துவிட்டு நெடுநேரமென்னு மச்சத்தினால் சிறுபொழுதில் ஸ்நானஞ்செய்தனரெனக. தாஞ்செய்யு நியமங்களாவன:—சந்தியாவந்தனம் செபம் சூரியநமஸ்காரமுதலியன. திருமுலைப்பால் கடைவாயின்வழி யொழுகுதலால், யாரளித்த பாலடிசி லுண்டது நீ என்று கோபித்தனரெனக.

இதுமுதல் ஐந்து பாட்டுங் குளகம். (௭௨)

எச்சின்மயங் கிடவுனக்கீ திட்டாரைக் காட்டென்று
கைச்சிறிய தொருமாறு கொண்டோச்சக் காலெடுத்தே
யச்சிறிய பெருந்தகையா ரானந்தக் கண்டுளிபெய்
துச்சியினி லெடுத்தருளு மொருதிருக்கை விரற்சுட்டி.

(இ-ள்.) எச்சிலகலக்க உனக்கு இப்பாலூட்டினவரைக் காட்டுவையென்று சொல்லித் தமது கையில் ஒரு சிறியகோலையெடுத்து ஓங்க, அந்தச்சிறுவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (தமது தந்தையார் ஓங்கியகோலடி தம்திருமேனியிற்படாது) திருவடியைப் புடைபெயர்த்து ஒதுங்கிநின்று, கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிந்து, தமதுதிருமுடியின்மேல் (சிவபெருமானைக்காட்டு நிமித்தம்) எடுத்தருளிய ஒரு திருக்கைவிரலினாலே சுட்டி.—எ-று. (௭௩)

விண்ணிறைந்த பெருகொளியால் விளங்குமழ விடைமேலே
பண்ணிறைந்த வருமறைகள் பணிந்தேத்தப் பாவையுடன்
எண்ணிறந்த கருணையினா னின்றானை யெதிர்காட்டி
யுண்ணிறைந்து பொழிந்தெழுந்த வுயர்ஞானத் திருமொழியால்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தில் நிறைந்த மிக்க வொளியோடு விளங்குகின்ற இளமை பொருந்திய இடபவாகனத்தின் மேல் இசையமைந்த அரிய நான்குவேதங்களும் வணங்கித்துதிக்க உமாதேவியாரோடு அளவற்ற பெருங்கருணையுடன் எழுந்தருளிய சிவபெருமானை எதிரே காண்பித்து, தமது திருவுள்ளத்தில் நிறைந்து அதிகரித்தெழுந்த திருவருள்ஞானம் நிறைந்த தமது திருவாக்கினால்.—எ-று. (௭௪)

எல்லையிலா மறைமுதன்மெய் யுடனெடுத்த வெழுதுமறை
மல்லனெடுந் தமிழாலிம் மாநிலத்தோர்க் குரைசிறப்பப்
பல்லுயிருங் களிகூரத் தம்பாடல் பரமர்பாற்
செல்லுமுறை பெறுவதற்குத் திருச்செவியைச் சிறப்பித்து.

(இ-ள்.) அளவில்லாத வேதத்தின்முதலாகிய பிரணவத்தைத் தகரமெய்யெழுத்தோடு முதலிற்சேர்த்து, எழுதும் வேதமாகிய வளப்பமிக்க சிறந்த தமிழ்மொழியினால், இப்பெரிய பூவுலகத்திலுள்ளவர்களுக்கு அவ்வேதப்பொருள்கள் சிறந்து விளங்கவும், ஆன்மகோடிகளனைத்தும் கேட்டுக் களிப்படையவும், தமது திருப்பாடல்கள் சிவபெருமானது திருச்செவியிற்பொருந்தும் முறைமையைப் பெறுவதற்கு அவரது திருச்செவியினைச் சிறப்பித்துக்கூறி.—எ-று.

எல்லையிலாமறைமுதல் என்றது ஓம் என்னும் பிரணவத்தை. அது தனித்து வராமல், தகரமெய்யோடு சேர்ந்துவந்தமையால் அந்தப் பிரணவமானது தகரவித்யாஸ்வரூபமென்பது பெறப்பட்டது. (எரு)

செம்மைபெற வெடுத்ததிருத் தோடுடைய செவியனென்னு
மெய்ம்மைமொழித் திருப்பதிகம் பிரமபுர மேவினார்
தம்மையடை யாளங்க ளுடன்சாற்றித் தாதையார்க்
கெம்மையிது செய்தபிரா னிவனன்றே யெனவிசைத்தார்.

(இ-ள்.) ஆன்மகோடிகள் நற்கதி யடையும்பொருட்டு எடுத்தருளிய "தோடுடையசெவியன்" என்னும் மங்களமொழியோடு கூடிய திருப்பதிகத்தில் சீகாழியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானை அடையாளங்களோடு எடுத்து அருளிச்செய்து, தமது தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயருக்கு எம்மை (திருமுலைப்பால் ஊட்டுவித்து) இவ்வாறு திருவருள்செய்த சிவபெருமான் இவனே என்று கூறியருளினார்.—எ-று.

அடையாளங்களுடன் சாற்றியதாவது:—விடையேறுதல் - மதிசூடுதல் - பொடிபூசுதல் முதலியன. (எசு)

திருப்பிரமபுரம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையசெவியன்விடையேறியோர்தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுடலைப்பொடிபூசியெனதுள்ளங்கவர்கள்வ
னேடுடையமலரான்முனைநாட்பணிந்தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. (க)

முற்றலாமையிளநாகமோடேனமுளைக்கொம்பவைபூண்டு
வற்றலோடுகலனாப்பலிதேர்ந்தெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்டலுடையார்பெரியார்கழல்கையாற்றொழுதேத்தப்
பெற்றமூர்ந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. (உ)

நீர்பரந்தநிமிர்புன்சடைமேலோர்நிலாவெண்மதிசூடி
யேர்பரந்தவினவெள்வளைசோரவென்னுள்ளங்கவர்கள்வ
னூர்பரந்தவுலகின்முதலாகியவோரூரிதுவென்னப்
பேர்பரந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. (௩)

விண்மகிழ்ந்தமதிலெய்ததுமன்றிவிளங்குதலையோட்டி
லுண்மகிழ்ந்துபலிதேரியவந்தெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
மண்மகிழ்ந்தவரவம்மலர்க்கொன்றைமலிந்தவரைமார்பிற்
பெண்மகிழ்ந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. (ச)

ஒருமைபெண்மையுடையன்சடையன்விடையூருமிவனென்ன
வருமையாகவுரைசெய்யவமர்ந்தெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
கருமைபெற்றகடல்கொள்ளமிதந்ததோர்காலமிதுவென்னப்
பெருமைபெற்றபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

மறைகலந்தவொலிபாடலொடாடலராகிமழுவேந்தி
யிறைகலந்தவினவெள்வளைசோரவென்னுள்ளங்கவர்கள்வன்
கறைகலந்தகடியார்பொழில்நீடுயர்சோலைக்கதிர்சிந்தப்
பிறைகலந்தபிரமாபுரமேவியபெமமானிவனன்றே. (௬)

சடைமுயங்குபுனலன்னனலன்னெரிவீசிச்சதிர்வெய்தி
யுடைமுயங்குமரவோடுழிதந்தெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
கடல்முயங்குகழிசூழ்குளிர்கானல்பொன்னஞ்சிறகன்னம
பெடைமுயங்குபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. (௭)

வியரிலங்குவரையுந்தியதோள்களைவீரம்விளைவித்த
வுயரிலங்கையரையன்வலிசெற்றெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
றுயரிலங்குமுலகிற்பலவூழிகடோன்றும்பொழுதெல்லாம்
பெயரிலங்குபிரமாபுரமேவியபெமமானிவனன்றே. (௮)

தாணுதல்செய்திறைகாணியமாலொடுதண்டாமரையானு
நீணுதல்செய்தொழியநிமிர்ந்தானெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
வாணுதல்செய்மகளிர்முதலாகியவையத்தவரேத்தப்
பேணுதல்செய்பிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. (௯)

புத்தரோடுபொறியில்சமணுமபுறங்கூறநெறிநில்லா
வொத்தசொல்லவுலகம்பலிதேர்ந்தெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
மத்தயானைமறுகவ்வுரிபோர்த்ததோர்மாயம்மிதுவென்னப்
பித்தர்போலும்பிரமாபுரமேவியபெமமானிவனன்றே. (௧௦)

அருநெறியமறைவல்லமுனியகனபொய்கையலாமேய
பெருநெறியபிரமாபுரமேவியபெமமானிவன்றன்னை
யொருநெறியமனமவைததுணாஞானசம்பநதனுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ்வலலவாதொலவினைதீர்ததலெளிதாமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **பிரமபுரீசுவரர்**, தேவியார் - **திருநிலைநாயகியம்மை.**

திருதோணியில்வீறறிருப்பவர் - **தோணியப்பர்.**

மண்ணுலகில வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும் வந்தடையிற்
கண்ணுதலான் பெருங்கருணை கைக்கொள்ளு மெனக்காட்ட
எண்ணமிலா வல்லரக்க னெடுத்துமுறி திசைபாட
அண்ணலவற் கருள்புரிந்த வாக்கப்பா டருள்செய்தார்.

(இ-ள்.) இந்நிலவுலகத்தில் வாழ்பவர்கள் பிழைசெய்தாலும் தம்மைச் சரணாகதியாகவந்தடைந்தால் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் மிகுந்த கிருபையோடு அவர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தருளுவரென்பதை விளக்கும்பொருட்டு, தம்மை மதியாத வலிய இராவணன் திருக்கைலாசத்தை யெடுத்து (அதனால தன் வலியிழந்து) இருபதுதோளும் முறிந்து,பின சாமகீதம்பாடச் சிவபெருமான அவ் விராவணனுக்குத் திருவருள் செய்த திருப்பாமிகுதியை (எட்டாந் திருப்பாடலில்) அருளிச்செய்தார்.—எ-று.
(௭௭)

தொழுவார்க்கேயருளுவது சிவபெருமா னெனத்தொழார்
வழுவான மனத்தாலே மாலாய மாலயனும்
இழிவாகுங் கருவிலங்கும் பறவையுமாயெய்தாமை
விழுவார்க ளஞ்செழுத்துந் துதித்துய்ந்த படிவிரித்தார்.

(இ-ள்.) எத்தகையராயினும் தம்மைத் தொழுகின்ற மெய்யன்பர்களுக்கே சிவபெருமான் திருவருள்புரிவதெனக் கருதி, அவரை வணங்காதவர்களாய்க் குற்றம் பொருந்திய மனதினாலே மயக்க மடைந்த திருமாலும் பிரமனும் இழிவாகிய பன்றியும் அன்னமு மாகவுருவங்கொண்டு, (அச் சிவபெருமானது திருவடியையும் திருமுடியையும்) தேடி யறியாமல், செருக்கொழிந்த அவர்களிருவரும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைத் துதித்துத் தங் குற்றத்தினின்று நீங்கி ஈடேறிய வகையினை (ஒன்பதாந் திருப்பாடலில்) அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (௭௯)

வேதகா ரணராய வெண்பிறைசேர் செய்யசடை
நாதர்நெறி யறிந்துய்யார் தமமிலே நலங்கொள்ளும்
போதமிலாச் சமணகையர் புத்தர்வழி பழியாக்கும
ஏதமே யெனமொழிந்தா ரெங்கள்பிரான் சம்பந்தர்.

(இ-ள்.) எமது திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் வேதங்களுக்கு முதற்காரணராகிய வெள்ளிய இளம்பிறை யணிந்த சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானால் விதிக்கப்பட்ட சைவநெறியை யறிந்து (அதனை யடைந்து இம்மை யம்மை வீடென்னும் புருடார்த்தங்களைப் பெற்று) ஈடேறாத புறச்சமயிகளுக்குள் நல்லறிவில்லாத வஞ்சகர்களாகிய சமணர் பௌத்தர்கள் அனுசரித்தொழுகும் ஈனமார்க்கங்கள் தீமையை விளைவிக்கு மாதலின், அவைகள் குற்றமுடையனவேயாமென்று (பத்தாந் திருப்பாடலில்) அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (௮௰)

திருப்பதிக நிறைவித்துத் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்தி
யிருக்குமொழிப பிள்ளையா ரெதிரொழுது நின்றருள
அருட்கருணைத் திருவாள ரருள்கண டமரரெலாம
பெருக்கவிசும் பினிலார்த்துப பிரசமலர் மழைபொழிநதார்.

(இ-ள.) வேதப்பொருளைத தமது திருப்பதிகங்களில் அமைத்துப் பாடியருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இவவாறு திருப்பதிகத்தை நிறைவித்து, அப்பதிகத்தி னிறுதியில் திருக்கடைக்காப்பு அருளிச்செய்து, சிவபெருமான திருமுன் தொழுதுகொண்டு நிற்க, பெருங்கருணைச் செல்வராகிய சிவபெருமானது திருவருளின பெருமையைக் கண்டு ஆகாயத்திலே தேவர்களெல்லாரும் மிகவும் ஆரவாரித்துத் தேன்பொருந்திய கறபகமலர்களாகிய மழையைப் பொழிந்தார்கள்.—எ-று.

திருக்கடைக்காப்பாவது ஒவ்வொரு திருப்பதிகங்களி னிறுதியில் தமது திருப்பெயரை யமைத்துப் பாடியருளும திருப்பாசுரம். (௮௦)

வநதெழு மங்கலமான வானதுந் துபிமுழக்குங்
கந்தருவர் கின்னரர்கள் கானவொலிக் கடனமுழக்கும்
இநதிரனே முதற்றேவ ரெடுத்தேத்து மிசைமுழக்கும்
அந்தமில்பல் கணநாத ரரவெனுமோ சையினடங்க.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தினின்று மெழாநின்ற தேவதுந்துபியின் முழக்கமும், கந்தருவர்களும் கின்னரர்களும் செய்கின்ற கானத்தினொலியாகிய கடலின் முழக்கமும், இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் வாழ்த்தெடுத்துத் துதிக்கும் ஓசையின்முழக்கமும், அளவில்லாத பல சிவகணநாதர்கள் ஹரஹரவென்று துதிக்கும் ஓசையுள் ளடங்கவும்.—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம். (அக)

வேறு.

மறைகள் கிளர்ந்தொலி வளரமுழங்கிட வானோர்தந்
நிறைமுடி யுந்திய நிரைமணி சிந்திட நீள்வானத்
துறையென வந்தல கடைய நிறைந்திட வோவாமெய்ப்
பொறைபெரு குந்தவ முனிவ ரொடுங்கடல புடைசூழ.

(இ-ள்.) நான்குவேதங்களும் ஒலிமிகுவளருமபடி ஆரவாரிக்கவும், தேவர்களது சிறந்த கிரீடத்திலழுத்திய இரத்தினங்கள (அக்கிரீடங்கள் ஒன்றோடொன்று தாக்கும்போது) வரிசையாகச் சிந்துதலால, அகன்ற மேகத்தினின்றும் நீர்த்துளிகள் சிந்தினாற்போலப் பூமியிலவந்து முழுமையும நிறையவும, கெடாதமெய்ம்மையும் பொறுமையும் அதிகரித்திருக்கின்ற தவத்தினையுடைய முனிவர்கூட்டங்கள பக்கத்தில சூழவும.—எ-று.

தவமுனிவர்களது கூட்டங்களின மிகுதிநோக்கிக் கடல என்று உவமித்துக் கூறினார், (அஉ)

அணைவுற வந்தெழு மறிவு தொடங்கின வடியார்பால
இணையில பவங்களா கடல்க ளிகந்திட விருதாளின
புணையரு ளங்கணா பொருவிடை தங்கிய புணாபாகத்
துணையொ டணைந்தனா சுருதி தொடாந்த பெருந்தோணி.

(இ-ள்.) தமது திருவடியையடையுங் காரணமாகத்தோன்றி யெழாநின்ற மெய்யுணர்ச்சியுண்டாகிய அடியார்களிடத்து, ஒப்பற்ற பிறவியாகிய பெரியகடலைக் கடக்கும்படி தமது இரண்டுதிருவடிகளாகிய மரக்கலத்தை அருளும சிவபெருமான் போர்செய்கின்ற இடபவாகனத்தின்மேல தமது இடப்பாக நீங்காது வீற்றிருந்தருளும் பெரியநாயகியாரோடும் வேதங்கள நீங்கா தொலிக்கின்ற பெரிய திருத்தோணியென்னும் ஆலயத்தில எழுந்தருளினார். எ-று. (அங)

அண்ண லணைந்தமை கண்டு தொடாந்தெழு மன்பாலே
மண்மிசை நின்ற மறைச்சிறு போதக மன்னுறுய
கண்வழி சென்ற கருத்து விடாது கலந்தேகப
புண்ணியர் நண்ணிய பூமலி கோயிலி னுட்புக்கார.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் திருத்தோணியென்னுமாலயத்தில் எழுந்தருளினமையைக்கண்டு தம்மிடத்தினின்று நீங்காது தொடர்ந்து அதிகரிக்கின்ற பேரன்பினாலே பூமியின்மேல் நின்ற வேதவுணர்ச்சியின மிக்க சிறிய யானைக்கன்றையொத்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும கண்ணாகிய வழியே சிவபெருமான்

விஷயத்திற் சென்ற தமது எண்ணம் நீங்காமல் அவரோடுகலந்து பின்செல்ல, புண்ணியசொரூபராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய அழகுமிக்க திருக்கோயிலினுட் சென்றருளினார்.—எ-று. (அச)

ஈறில பெருந்தவ முன்செய்து தாதை யெனப்பெற்றார்
மாறு விழுந்த மலர்க்கைகள் குவித்து மகிழ்ந்தாடி
வேறு விளைந்த வெருட்சி வியப்பு விருப்போடுங்
கூறு மருந்தமி ழின்பொரு ளான குறிப்போவார்.

(இ-ள்.) முடிவில்லாத பெரிய தவத்தை முன்னே செய்து, அதனால் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குத் தந்தையார் என்னும் பேற்றினைப் பெற்றவராகிய சிவபாதவிருதயர் ஓச்ச வெடுத்த கோல், தானே நழுவிவிழுந்த தாமரைமலர் போன்ற கைகளைச் சிரசின்மேற் குவித்து மகிழ்ந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி, தனித்தனி யுண்டாகிய அச்சம் - அதிசயம்-விருப்பு ஆகிய இவைகளோடும் அவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய அரிய திருநெறித்தமிழின் பொருளாகிய அதி நுட்பங்களை யுணர்பவராய் —எ-று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது மகிமையை யறியாமல் அவரைத் தம் வசப்பட்டவராகக் கருதிக் கோல்கொண்டு ஓச்சத் தொடங்கினோமென்னும் அச்சமும், சற்றுநேரத்திற்குமுன் தம் வசப்பட்டவர்போலக் காணப்பட்டிருந்தவர் அதிசீக்கிரத்திலேயே இத்தகைய தெய்வீக மகிமையைப் பெற்றனரே யென்னும் வியப்பும், இச்சிறிய பெருந்தகையாரால், புறச்சமயக் களைகளைக் களைந்து சைவப்பயிரை விருத்திசெய்யக் கருதியிருந்த நமது எண்ணம் நிறைவேறப் பெறுவோமென்னும் விருப்பும் சிவபாதவிருதயர்பால் நிகழ்ந்தனவென்க.

இதுமுதல் இரண்டுபாட்டொரு குளகம். (அரு)

தானா யவனைத் தனிகண்டு தொடர்ந்தவர் தம்மைப்போற்
கானு நலம் பெற்றில ரேனு நிகழ்ந்தன கண்டுள்ளார்
தோணி புரத்திறை தன்னரு ளாதல் துணிந்தார்வம்
பேணு மனத்தொடு முன்புகு காதலர் பின்சென்றார்.

(இ-ள்.) தோணியப்பரை இடபவாகனத்தின்மேல் பெரியநாயகியாரோடுந் தனியே தரிசித்து, அவர்பின் தொடர்ந்துசென்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைப்போலக் கண்டு வணங்கப்பெற்றிலராயினும், அங்கு நிகழ்ந்த அற்புதத்தைக் கண்டு, அது தோணியப்பரது திருவருளாதலை யூகித்துணர்ந்து, அன்புமிகுந்த மனத்தோடும் முன்னே சென்றருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குப் பின்னேசென்றார்.—எ-று.

'முன்புபுகாதவர் பின்சென்றார்' என்றும் பாடம். (அசு)

அப்பொழு தங்க ணணைந்து கண்டவ ரல்லாதார்
முப்புரி நூன்மறை யோர்களு ரோம முகிழ்ப்பெய்தி
இப்படி யொப்பதோ ரற்புத மெங்குள தென்றென்றே
துப்புறழ் வேணியர் கோயிலின் வாய்தல் புறஞ்சூழ.

(இ-ள்.) அப்பொழுது அங்கே நிகழ்ந்த தெய்வீக நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தவர்களும், அங்ஙனம் பாராது கேட்டவர்களுமாகிய முப்புரி நூலையணிந்த பிராம

ணாக ளனைவரும் மயிர்ப்புளகங்கொண்டு, இதற்கு ஒப்பாகிய ஒரு அற்புதம் எங்கே நிகழ்ந்ததென்று சொல்லிக்கொண்டு, பவளம்போலச் சிவந்த சடைமுடியை யுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயில் வாயிலின்புறத்தில்வந்து சூழ்ந்துநிற்க.

இதுமுதல் இரண்டுபாடலுங் குளகம். (அஎ)

பொங்கொளி மாலவிடை மீது புகுந்தணி பொற்றோணித்
தங்கி யிருந்த பெருந்திரு வாழ்வு தலைப்பட்டே
யிங்கெனை யாளுடை யானுமை யோடு மிருந்தானென்
றங்கெதிர் நின்று புகன்றனர் ஞானத் தமுதுண்டார்.

(இ-ள்.) சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்க ஒளிவிளங்குகின்ற விஷ்ணுவாகிய இடபவாகனத்தின்மேல் முன் காட்சி கொடுத்தருளி அழகிய திருத்தோணியென்னு மாலயத்தில் வீற்றிருந்தருளிய பெரிய ஞானச்செல்வராகிய சிவபெருமானை யடைந்து, இங்கு என்னை யடிமை யாகவுடைய சிவபெருமான உமாதேவியாரோடும் எழுந்தருளியிருந்தா ரென்று அங்கு அவ்வெம்பெருமான் திருமுன்னே நின்று (தம்மைப் புறஞ்சூழ்ந்து நிற்கும் தந்தையார் முதலியோர் கேட்கும்படி) அருளிச்செய்தனர்.—எ-று. (அஅ)

இன்னிசை யேழு மிசைந்த செழுந்தமி ழீசர்க்கே
சொன்முறை பாடு தொழும்பருள் பெற்ற தொடக்கோடும்
பன்மறை வேதியர் காண விருப்பொடு பாலூறும்
பொன்மணி வாயினர் கோயிலி னின்று புறப்பட்டார்.

(இ-ள்.) இனிய குரல் முதலிய ஏழிசைகளும் பொருந்திய செழிய திருநெறித்தமிழைச் சிவபெருமானுக்கே முறைகூறிய முறைப்படியே அமைத்துப் பாடுகின்ற தொண்டாகிய அருளைப்பெற்ற இயல்போடும், பல வேதங்களை யுணர்ந்த பிராமணர்கள் காணும்படி விருப்பத்துடன் திருமுலைப்பால் மணம்வீசும் அழகிய மாணிக்கம்போற் சிவந்த திருவாயினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருக்கோயிலினின்றும் புறப்பட்டார்.—எ-று.

சொன்முறைபாடு தொழும்பாவன:—தாம் பாடியருளும் திருப்பதிகங்களில் சிவபெருமான திருவடையாளங்களையமைத்துப் பாடுவதன்றி, எட்டாந்திருப்பாசுரத்தில் இராவணனுக்கருளிய தன்மையையும், ஒன்பதாந் திருப்பாசுரத்தில் மாலயனுக்கருளிய கருணையினியல்பையும், பத்தாந்திருப்பாசுரத்தில் சமணபுத்தர்களது இழிவையும் அமைத்துப்பாடி, முடிவில் திருக்கடைக்காப்பு அருளிச்செய்யு முறைமையாகும். (அகூ)

பேணிய வற்புத நீடருள் பெற்ற பிரான்முன்னே
சேணிலை யிற்றிகழ் கோபுர வாயிலி னேரெய்தி
வாணில விற்றிகழ் வேணியர் தொண்டர்கள் வாழ்வெய்துந்
தோணி புரத்தவர் தாமெதிர் கொண்டு துதிக்கின்றார்.

(இ-ள்.) யாவராலும் விரும்பத்தக்க அற்புதமாகிய சிவபெருமானது மிக்க திருவருளைப்பெற்ற திருஞானசம்பந்தபிள்ளையார் திருமுன்னே உயர்ந்த நிலைகளால் விளங்குகின்ற திருக்கோபுரவாயிலின் முன்னேசென்று ஒளிபொருந்திய இளம்பிறையோடு விளங்குகின்ற சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானடியார்க

ளாகிய வாழ்க்கையுடைய திருத்தோணிபுரத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் எதிர்கொண்டு துதிக்கின்றார்கள்.—எ-று. (௯௰)

வேறு.

காழியர் தவமே கவுணியர் தனமே கலைஞானத்
தாழிய கடலே யதனிடை யமுதே யடியார்முன்
வாழிய வந்திப் பணைமிசை வானோர் தனிநாதன்
ஏழிசை மொழியா ளருள்பெற் றனையென்பார்.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியிலுள்ளவர்கள் செய்த தவப்பயனாயுள்ளவரே! கவுணியர்கோத்திரத்தார் பெற்ற பெருஞ்செல்வமாயுள்ளவரே! வேதவேதாங்கமுதலிய கலைஞானங்களில் ஆழ்ந்த சமுத்திரம் போன்றவரே! அச்சமுத்திரத்தினின்று திரட்டியெடுக்கப்பட்ட அமுதம்போன்றவரே! இவ்வுலகத்தில் அடியார்களுக்கு முன்னே அவர்கள் சிறந்து வாழும்படி எழுந்தருளி ஒப்பற்ற தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானது (திருவருளையும்) ஏழிசைபோன்ற இனிய வார்த்தையையுடைய உமாதேவியாரது திருவருளையும் பெற்றீரென்று துதிப்பார்கள்.—எ-று. (௯௧)

மறைவளர் திருவே வைதிக நிலையே வளர்ஞானப்
பொறையணி முகிலே புகலியர் புகலே பொருபொன்னித்
துறைபெறு மணியே சுருதியி னொளியே வெளிவந்
நிறைபவ னுமையா ளுடனாக டாவெய் தினையென்பார்.

(இ-ள்.) வைதிகநெறியைச் சிறப்பிக்கின்ற அருட்செல்வமாயுள்ளவரே! [illegible] பெருகுகின்ற [illegible] மேகமாயுள்ளவரே! [illegible] சீகாழியிலுள்ளார்களுக்குப் புகலிடமாயுள்ளவரே! [illegible] காவிரித்துறையைப் பெற்ற முத்துமணியாயுள்ளவரே! [illegible] பெருவெளியாயுள்ளவரே! [illegible] எழுந்தருளித் திருவருளைப் பெற்றீரென்று துதிப்பார்கள்.—எ-று.

மறைவளர் திருவே-என்பதற்கு, வேதமானது வளர்தற்குரிய பெருஞ்செல்வமாயுள்ளவரே என்று கூறினும் பொருந்தும். (௯௨)

புண்ணிய புதல்வா புவியோர் பணிபாதா [illegible]
கண்ணிறை கதிரே கலைவள மதியே கவினார் வாழ்வு
பண்ணியல் கதியே பருவ மொருமூன் றினிலன்பர்
எண்ணிய பொருளாய் நின்றா னருள்பெற் றனையென்பார்.

(இ-ள்.) புண்ணியமானவர்களுக்குப் புதல்வரே! [illegible] கிரணங்களையுடைய அனைவர் கண்ணுக்கும் நிறைந்த இளஞ்சூரியனே! கலைகள் வளர்கின்ற இளஞ்சந்திரனே! இனிமைபொருந்திய பண்களோடு கலந்த மதுரமுதலாகிய கதியே! மூன்றுவருடப்பருவத்தில் அன்பர்கள் எண்ணிச் சொல்லுகின்ற மெய்ப்பொருளாயுள்ள சிவபெருமானது திருவருளைப் பெற்றீரென்று துதிப்பார்கள்.—எ-று.

வேறு.

என்றினைய பலகூறி யிருக்குமொழி யந்தணரு மேனை யோரு
நின்றுதுதி செய்தயரா வரிணைமுடிகண் மேலேந்தி நிரந்த போது

சென்றணைந்த தாதையார் சிவபாத விருதயர்தாந் தெய்வ ஞானக்
கன்றினைமுன் புகவெடுத்துப் பியலின்மேற் கொண்டுகளி கூர்ந்து செல்ல.

(இ-ள்.) என்றிவ்வாறான பல ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லி, வேதத்தை யுணர்ந்த பிராமணர்களும் மற்ற சிவனடியார்களும் நின்று துதிசெய்து, அவரது திருவடிகளை யுயர்ந்தசிரசின்மேல் சூடிக்கொண்டு சூழ்ந்துநின்றபொழுது, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குப் பின்சென்றுவந்த தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய சிவஞானக்கன்றை முன்சென்றெடுத்துத் தோளின் மேல்வைத்துத் தாங்கிக்கொண்டு களிப்படைந்துசெல்ல.—எ-று.

தெய்வஞானக்கன்று என்றது, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை. கன்று = யானைக்கன்று. (கூ௩)

மாமறையோர் குழாத்தினுடன் மலர்த்திருத் தொண்டர்குழா மருங்கு சூ
தாமறுவை யுத்தரியந் தனிவிசும்பி லெறிந்தார்க்குந் தன்மையாலே[ழ்ந்து
பூமறுகு சிவானந்தப் பெருக்காறு போதவதன் மீது பொங்கும் [கும்.
காமநுரைக் குமிழியெழுந் திழிவனபோல விளங்குபெருங் காட்சித் தா

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய பிராமணர்கூட்டத்துடன் நிறைந்த மற்றத் திருத்தொண்டர்கூட்டமும் பக்கங்களிற்சூழ்ந்து,தாங்கள் (உடையின்மேல் சுற்றிய) ஆடைகளையும், உத்தரீயங்களையும் ஒப்பற்ற ஆகாயத்திலெறிந்து, ஆரவாரிக்குந் தன்மையால் அழகிய (சீகாழிப்பதியின்) திருவீதியானது சிவானந்தமென்னும் பெருக்கினையுடைய ஆறுபெருகுங்கால, அவ்வாற்றின்மீது பொங்குகின்ற அழகிய நுரைகளோடுகூடிய குமிழிகளெழுந்து, பின் கீழ்ப்பட்டு அடங்குவனபோல விளங்குகின்ற மிக்க காட்சியையுடையதாகும்.—எ-று. (கூ௪)

நீடுதிருக் காழமலத்து நிலத்தேவர் மாளிகைமேல் நெருங்கி யங்கண்,
மாடுநிறை மடவார்கண் மங்கலமா மொழிகளால் வாழ்த்தி வாசத்
தோடுமலி நறுமலருஞ் சுண்ணமுமவெண் பொரியினொடுந் தூவி நிற்பார்,கோ
டுபயில் குலவரைமேன் மின்குலங்கள் புடைபெயருங் கொள்கைத் தாக.

(இ-ள்.) உயர்ந்த சிகரங்களையுடைய இமாசலமுதலிய சிறந்த மலைகளின் மேல் மின்னற்கூட்டங்கள் புடைபெயர்ந்துசெல்லுந் தோற்றம்போல,உயர்வுபொருந்திய சீகாழிப்பதியிலுள்ள பிராமணர்களது திருமாளிகையின்மேல் நெருங்கி அவ்விடத்துப் பக்கங்களில் நிறைந்த பிராமணஸ்திரீகள் மங்கலகரம்பொருந்திய வாழ்த்தொலிகளால் வாழ்த்தி, வாசனைபொருந்திய இதழ்கள்நிறைந்த நல்ல மலர்களையும், வாசனைப்பொடியையும், வெள்ளிய பொரியுடன் தூவுவார்கள்.-எ-று.

கொள்கைத்தாகமடவார்கள் வாழ்த்தித் தூவி நிற்பாரெனக் கூட்டுக. ()

மங்கலதூரியந்துவைப்பார் மறைச்சாமம் பாடுவார் மருங்கு வேதி
ப, பொங்குமணி விளக்கெடுத்துப் பூரணகும் பமுநிறைப்பார் போற்றி
செய்வார், அங்கவர்கண் மனத்தெழுந்த வதிசயமும் பெருவிருப்பு மன
பும் பொங்கத், தங்குதிரு மலிவீதிச் சண்பைநகர் வலஞ்செய்து சாருங்
காலை.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் நிலைபெற்ற செல்வமிக்க திருவீதியையுடைய சீகாழிநகரத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வரும்பொழுது, அந்நகரத்திலுள்ளவர்கள் தமது மனத்தில் தோன்றிய அதிசயமும் பெரியவிருப்பமும் அன

பும் அதிகரிக்க, மங்கலகரமான வாத்தியங்களை யொலிப்பவர்களும், சாமவேதத்தைப்பாடுபவர்களும், வேதிகையின்பக்கங்களிலுள்ள பொலிவுபொருந்திய இரத்தினவிளக்குகளையேந்திப் பூரணகும்பங்களை வரிசையாகவைப்பவர்களும், துதிசெய்பவர்களுமானார்கள்.—எ-று. (௬௭)

தந்திருமா ளிகையின்க ணெழுந்தருளிப் புகும்பொழுது சங்கநாதம்
அந்தர துந்துபிமுதலா வளவில்பெருங் கொலிதழைப்ப வணைந்து புக்கார்
சுந்தரப்பொற் றோணிமிசை யிருந்தபிரா னுடனணைந்த துணைவி யாகும்
பைந்தொடியா டிருமுலையின் பாலொழு மதுரமொழிப் பவள வாயார்.

(இ-ள்.) அழகிய பொற்றோணியில் வீற்றிருந்தருளிய தோணியப்பரோடு எழுந்தருளியிருந்த தலைவியாகிய பெரியநாயகியம்மையாரது திருமுலைப்பால் கமழும் மதுரமொழியோடு கூடிய பவளம்போலும் சிவந்த திருவாயையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருமாளிகையின்கண் எழுந்தருளிப்போகும்பொழுது, சங்கவாத்தியவொலியும், தேவதுந்துபிமுதலிய அளவில்லாத வாத்தியங்களின் பேரொலியும் அதிகரித்துண்டாகச் சென்றருளினார்.—எ-று. (௬௮)

தூமணிமா ளிகையின்க ணமர்ந்தருளி யன்றிரவு தொல்லை நாதப்
பாமறைக டந்தபெருந் திருத்தோணி மன்னிவீற் றிருந்தார் செய்ய
காமருசே வடிக்கமலங் கருத்திலுற விடையறாக் காதல் கொண்டு
நாமநெடுங் கதிருதிப்ப நண்ணினார் திருத்தோணி நம்பர் கோயில்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமாகிய இரத்தினங்களழுத்திய தமது திருமாளிகையிலெழுந்தருளி, அன்றிரவில் பழமையான (பதவாக்கியமெனனும்) ஒலிவடிவான மகத்தாகிய வேதங்கள் திரண்டு ஒருருவமான பெரியதிருத்தோணியில் நிலைத்து வீற்றிருந்தருளும் தோணியப்பரது சிவந்த அழகிய திருவடித்தாமரைகள் தமதுள்ளத்திலே பொருந்தும்படி, நீங்காத பெருவிருப்பங்கொண்டு, புகழ்பெற்ற மிக்க கிரணங்களையுடைய சூரியனுதிக்கும்பொழுது, திருத்தோணியெனனும் ஆலயத்தில் வீற்றிருந்தருளிய சிவபெருமான திருக்கோயிலையடைந்தருளினார்; (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (௬௯)

காதலுட னணைந்துதிருக் கழுமலத்துக் கலந்துவீற் றிருந்த தங்கள்
தாதையா ரையுமெய்வளர்மெய் தாங்கரிய மெய்ஞ்ஞானந் தம்பால வந்து
போதமுலை சுரந்தளித்த புண்ணியத்தா யாரையுமுன் வணங்கிப்போற்றி
மேதகைய வருள்பெற்றுத் திருக்கோலக் காவிறைஞ்ச விருப்பிற்சென்றார்.

(இ-ள்.) மிக்க அன்புடன் திருக்கோயிலுட்சென்றருளி, சீகாழியில் நிலைபெற்று வீற்றிருந்தருளிய தமது தந்தையாராகிய தோணியப்பரையும், தம்மிடத்து அருள்வடிவங்கொண்டு வெளிப்போந்து தாங்குதற்கரிய மெய்ஞ்ஞானமாகிய திருமுலைப்பாலைச் சுரந்து கொடுத்தருளிய புண்ணியசொரூபியாகிய பெரியநாயகியம்மையாரையும் சந்நிதிமுன்னின்று வணங்கித் துதித்து மேன்மையான அவரது திருவருளைப்பெற்றுத் திருக்கோலக்காவெனனுந் தலத்தைத் தரிசிக்க விருப்பத்தோடு மெழுந்தருளினார்.—எ-று.

தாங்குதல் ஈண்டு அடங்குதலெனனும்பொருட்டு. தம்பால் வெளியே வந்து போதமெய்ஞ்ஞானமுலை சுரந்தளித்த புண்ணியத்தாயாரெனக் கூட்டுக. ()

பெருக்கோடிட் டலைபிறங்குங் காவிரிநீர் பிரசமலர் தரளஞ் சிந்த
வரிக்கோல வண்டாட மாதரார் குடைந்தாடு மணிநீர் வாவித் ன்
திருக்கோலக் காவெய்தித் தேவர்பிரான் கோயில்வலஞ் செய்து முன்னி
றிருக்கோலிட் டறிவரிய திருப்பாத மேத்துவதற் கெடுத்துக் கொள்வார்.

(இ-ள்.) பெருகுதலுடனே ஆரவாரஞ்செய்து அலைகளைவீசுங் காவிரிநீரானது தேனைப்பொருந்திய மலர்களையும், முத்துக்களையும் ஒருபாலசிந்த, வரிகளையுடைய அழகிய வண்டுகள்சூழ்ந்தொலிக்க, பெண்கள் நீர்ப்படிந்தாடுகின்ற அழகிய நீர் நிறைந்த தடாகங்களையுடைய திருக்கோலக்காவென்னும் க்ஷேத்திரத்தை யடைந்து, தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து எதிரில்நின்று, வேதங்கள் ஓலமிட்டும் அறிதற்கரிய திருவடித்தாமரைகளைத் துதிப்பதற்குத் தொடங்குகின்றவரானார் —எ-று. (௧௰௧)

மெய்ந்நிறைந்த செம்பொருளாம் வேதத்தின் விழுப்பொருளை வேணிமீது
பைந்நிறைந்த வரவுடனே பசுங்குழவித் திங்கள்பரித் தருளு வானை
மைந்நிறைந்த மிடற்றானை மடையில்வா ளைகள்பாய வென்னும் வாக்காற்
கைந்நிறைந்த வொத்தறுத்துக் கலைப்பதிகங் கவுணியர்கோன் பாடுங் காலை.

(இ-ள்.) மெய்ம்மைநிறைந்த செவ்விய பொருள்களையுடைய வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட சிறந்த மெய்ப்பொருளாயுள்ளவரும், சடைமுடியின்மீது படத்தையுடைய பாம்புடனே பசிய இளம்பிறைச்சந்திரனையுந் தரித்தருளுபவரும், காளகண்டத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமானை "மடையில்வாளைகள்பாய" என்னும் முதலையுடைய திருப்பதிகத்தைக் கவுணியகுலதிலகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருக்கைகளால் ஒத்தறுத்துப் பண்ணிறைந்த தாளமாத்திரையை வரையறுத்து மேன்மேலும் பதிகத்தை அருள்செய்யும்பொழுது
இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுங் குளகம். (௧௰௨)

திருக்கோலக்கா - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மடையில்வாளைபாயமாதரார்
குடையும்பொய்கைக்கோலக்காவுளான்
சடையும்பிறையுஞ்சாம்பற்பூச்சுங்கீ
ளுடையுங்கொண்டவுருவமென்கொலோ (௧)

பெண்டான்பாகமாகப்பிறைச்சென்னிக்
கொண்டான்கோலக்காவுகோயிலாக்
கண்டான்பாதங்கையாற்கூப்பவே
யுண்டானஞ்சையுலகமுய்யவே. (௨)

பூணற்பொறிகொளரவம்புன்சடைக்
கோணற்பிறையன்குழகன்கோலக்கா
மாணப்பாடிமறைவல்லானையே
பேணப்பறையும்பிணிகளானவே. (௩)

தழுக்கொள்பாவந்தளரவேண்டுவீர்
மழுக்கொள்செல்வன்மறிசேரங்கையானை

குறைக்கொள்பூதப்படையான்கோலக்கா
விழக்காவண்ணனையேத்திவாழ்மினே (௪)

மயிலார்சாயன்மாதோர்பாகமா
வெயிலார்சாயவெரித்தவெந்தைதன்
குயிலார்சோலைக்கோலக்காவையே
பயிலாநிற்கப்பறையும்பாவமே (௫)

வெடிகொள்வினையைவீட்டவேண்டுவீர்
கடிகொள்கொன்றைகலந்தசென்னியான்
கொடிகொள்விழவார்கோலக்காவுளெம்
மடிகள்பாதமடைந்துவாழ்மினே. (௬)

நிழலார்சோலைநீலவண்டினம்
குழலார்பண்செய்கோலக்காவுளான்
கழலான்மொய்த்தபாதங்கைகளாற்
றொழலார்பக்கந்துயரமில்லையே. (௭)

எறியார்கடல்சூழிலங்கைக்கோன்றனை
முறியார்தடக்கையடர்த்தபாதத்தன்
குறியார்பண்செய்கோலக்காவையே
நெறியாற்றொழுவார்வினைகணீங்குமே. (௮)

நாற்றமலர்மேலயனுநாகத்தி
லாற்றலணைமேலவனுங்காணகிலா
கூற்றமுதைத்தகுழகன்கோலக்கா
வேற்றான்பாதமேத்திவாழ்மினே (௯)

பெற்றுமாசுபிறக்குஞ்சமணரு
முற்றுதுவர்தோயுருவிலாளருங்
குற்றநெறியார்கொள்ளார்கோலக்கா
பற்றிப்பரவப்பறையும்பாவமே (௰)

நலங்கொள்காழிஞானசம்பந்தன்
குலங்கொள்கோலக்காவுளானையே
வலங்கொள்பாடல்வல்லவாய்மையா
ருலங்கொள்வினைபோயோங்கிவாழ்வரே (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - சத்தபுரீசுரர், தேவியார் - ஓசைகொடுத்தநாயகியம்மை.

கையதனு லொத்தறுத்துப் பாடுதலுங் கண்டருள்கக் கருணை கூர்ந்த
செய்யசடை வானவரஞ் செழுத்துமெழுதியசெம் பொற்றாளங்கள்
ஐயரவர் திருவருளா லெடுத்ததபோ டேழுக்கிசைந்த வளவா லொத்த
வையமெலா முய்யவரு மறைச்சிறுவர் கைத்தலத்து வந்த வன்றே.

(இ-ள்.) தமது திருக்கரங்களினாலே தாளமாத்திரையை யறுத்துப் பாடத்தொடங்கவும், அதனைக்கண்டருளி, அவரிடத்துக் கிருபைவைத்த சிவாத

சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமெழுதிய செம்பொன்னாலாகிய தாளங்கள், அச்சிவபெருமானுடைய திருவருளினால், தொடங்கிய திருப்பதிகங்களுக்குப் பண்ணுக்கிசைந்த முறைமையால் தாளத்தை வரையறுத்துப் பாடியருளும்படி, உலகங்களெல்லாம் நற்கதி யடையும்பொருட்டு அவதாரஞ்செய்தருளிய பிராமணகுலச் சிறுவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருக்கரத்தில் வந்தன.—எ-று.

'நற்செம்பொற்றாளம்' என்றும், 'வந்தது' என்றும் பாடம். (௧௦௩)

காழிவரும் பெருந்தகையார் கையில்வருந் திருத்தாளக் கருவி கண்டு
வாழியதந் திருமுடிமேற் கொண்டருளி மனங்களிப்ப மதுர வாயில்
ஏழிசையுந் தழைத்தோங்க வினினிசைவண் டமிழ்ப்பதிக மெய்தப்பாடி
தாழுமணிக் குழையார்முன் றக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாத்தி நின்றார்.

(இ-ள்.) சீகாழியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (சிவபெருமான் திருவருளால்) தமது திருக்கரத்தில்வந்த திருத்தாளத்தைப் பார்த்து, வாழ்வடைந்த தமது திருமுடியின்மேற் சூடியருளி, தமது திருவுள்ளங் களிப்படையும்படி, மதுரமான திருவாயினின்றும் ஏழிசைகளுந் தழைத்தோங்க, இனிய இசையையுடைய வளவிய தமிழ்ப்பதிகத்தைப் பொருந்தப்பாடி யருளி, தொங்குகின்ற அழகிய குண்டலத்தை யணிந்த சிவபெருமான் சந்நிதியிற் பொருந்திய திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தி நின்றருளினார்.—எ-று. (௧௦௪)

உம்பருலகதிசயிப்ப வோங்கியநா தத்தளவி னுண்மை நோக்கித்
தும்புருநா ரதர்முதலா஻ சுருதியிசைத் துறையுளோர் துதித்து மண்மேல்
வம்பலர்மா மழைபொழிந்தார் மறைவாழ வந்தருளு மதலையாருந்
தம்பெருமா னருள்போற்றி மீண்டருளிச் சண்பைநகர் சாரச் செல்வார்.

(இ-ள்) விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் அதிசயிக்கும்படி, உயர்ந்த அதி மதுரநாதத்தின் அளவினது உண்மையைப் பார்த்து, தும்புரு நாரதர் முதலிய சுருதியோடுகூடிய இசைநூலில் வல்லவர்கள் (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை) ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, பூமியின்மேல் வாசனை வீசுகின்ற புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள்; வேதமார்க்கங்கள் வாழ்வடையும்படி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் சிவபெருமானது திருவருளைத் துதித்து, (அத்திருக்கோலக்காவினின்றும்) மீண்டு சீகாழிநகரத்தையடையும்படி எழுந்தருளுவாராயினார்.—எ-று.

செங்கமல மலர்க்கரத்துத் திருத்தாளத் துடனடந்து செல்லும்போது
தங்கள்குலத் தாதையார் தரியாது தோளின்மேற் றரித்துக் கொள்ள
அங்கவர்தந் தோளின்மிசை யெழுந்தருளி யணைந்தார்சூழ்ந் தமரரேத்துந்
திங்களணி மணிமாடத் திருத்தோணி புரத்தோணிச் சிகரக் கோயில்.

(இ-ள்) தமது தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரத்தி லேந்திய திருத்தாளத்துடன் நடந்தருளிச் செல்லும்பொழுது, தங்கள் குலத்துக்குரிய தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் (பிள்ளையார் பூமியில் நடந்துபோவதைக் கண்டு) சகிக்காமல், திருத்தோளின்மேல் தாங்கிக்கொண்டு செல்ல, அச்சிவபாதவிருதயரது திருத்தோளின்மேல் எழுந்தருளி, தேவர்கள் பிரதக்ஷணஞ்செய்து துதிக்கின்ற சந்திரன் தவழும் அழகிய மாளிகைகளையுடைய சீகாழிப்பதியில் திருத்தோணியென்னுஞ் சிகரத்தையுடைய திருக்கோயிலை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

தோணிமிசை யெழுந்தருளிச் சிகரக்கோயில் அணைந்தார் எனக் கூட்டுக. (கoசு)

திருப்பெருகுபெருங்கோயில் சூழ்வலங்கொண் டருளித் திருமுன்னின்றே
யருட்பெருகு திருப்பதிகமெட் டொருகட் டளையாக்கி யவற்றுளொன்று
விருப்புறுபொற் றிருத்தோணி வீற்றிருந்தார் தமைப்பாட மேவுகாதற்
பொருத்தமுற வருள்பெற்றுப் போற்றியெடுத் தருளினார் பூவார்கொன்
[றை.

(இ-ள்.) செல்வமிக்க பெரிய திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தருளிச் சிவபெருமானது சந்நிதியில் நின்று, திருவருள் பெருகுகின்ற திருப்பதிக மெட்டையும் ஒரு கட்டளையாகக், அவ்வெட்டனுள் ஒன்றை விருப்பம்பொருந்திய பொன்மயமாகிய திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளிய சிவபெருமானைப் பாடப் பொருந்திய அன்புண்டாக, அவரது திருவருளைப் பெற்றுத் துதித்து "பூவார் கொன்றை" என்னும் முதலையுடைய திருப்பதிகத்தை அடியெடுத்துப் பாடியருளினார்.—எ-று.

அருட்பெருகு திருப்பதிக மெட்டொருகட் டளையாக்கி என்றது. தக்கராகத்துக்குரிய கட்டளை ஏழனுள் திருக்கோலக்காவி லருளிச்செய்த திருப்பதிக மொன்றுநீக்கி, "பூவார்கொன்றை" முதல் ஒருவிகற்பமான திருப்பாசுரத்தை யுடைய திருப்பதிக மெட்டினை ஓர் கட்டளையாக்கி என வறிக. (கoஎ)

சீகாழி - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார் கொன்றைப் புரிபுன் சடையீச
காவா யென நின்றேத் துங்காழியார்
மேவார் புரமூன் றட்டா ரவர்போலாம்
பாவா ரின்சொற் பயிலும் பரமரே.

காரார் வயல்சூழ் காழிக் கோன்றனைச்
சீரார் ஞானசம் பந்தன் சொன்ன
பாரார் புகழப் பரவ வல்லவர்
ஏரார் வானத் தினிதா யிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எடுத்ததிருப் பதிகத்தி னிசைதிருத்தா ளத்தினா லிசையவொத்தி
யடுத்தநடை பெறப்பாடி யாவருமுற வணங்கிப்போந் தலைநீர்ப் பொன்னி
மடுத்தவயற் பூந்தராய் வாழ்மறையோர் விளங்கோலத் துக்காட்சி
கொடுத்தருளி வைகினார் குறைவிலா நிறைஞானக் கொண்டலார்தாம்.

(இ-ள்.) குறைவில்லாமல் நிறைந்த சிவஞானக்கொண்டலாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாம் பாட எடுத்தருளிய திருப்பதிகத்தினிசையைத் திருத்தாளத்தினால் பொருந்தவொத்தறுத்து, அப்பதிகத்துக் கிசைந்த பண் பொரு

நதுமபடிப் பாடியருளி. அன்போடு நமஸ்கரித்துச் சென்று, அலைகளையுடைய நீர் நிறைந்த காவிரியைத் தன்னுடைய கொண்ட வயல்கள் சூழ்ந்த சீகாழிப்பதியிலுள்ள வர்கள் வாழ்வடையும்படி தமது இளமைப்பருவத்த திருக்கோலத்திற் கிசைந்த காட்சி கொடுத்தருளித் திருமாளிகையில் எழுந்தருளினார்.—எ-று.

ஞானக்கொண்டல் = ஞானமேகம் (௧0அ)

திருக்கழுமலம் - திருத்தாளச்சதி - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தத்தால் வந்தெப்பால் பயின்றுநின்ற வும்பரப்
 பாலேசேர்வாயேனோர் கானப்பயில்கணமுனிவர்களுஞ்
சிந்தித்தே வந்திப்பச் சிலம்பின்மங்கை தன்னொடுஞ்
 சேர்வார்நாணாள் நீள்கயிலைதிகழ்தருபரிசதெல்லாஞ்
சந்தித்தே யிந்தப்பார் சனங்கணின்று தங்கணால்
 தாமேகாணா வாழ்வாரத்தகவுசெய்தவனதிடங்
கந்தத்தா லெண்டிக்குங் கமழ்ந்திலங்கு சந்தனக்
 காடார்பூவார் சீர்மேவுங் கழுமலவளநகரே.

கஞ்சத்தே னுண்டிட்டே களித்துவண்டு சண்பகக்
 கானேதேனே போருங்கூழைக் கிளையைய
தஞ்சத்தார் சண்பைக்கோன் சமைத்தநற் கலைத்துறை
 தாமேபோல்வார் தேனோர்தாம் புகழ்வார்கள் மொழிக
ளெஞ்சத்தே வென்றிக்கே யிசைத்திசைத் தகைத்தகொண்
 டேழேழேழ் நாலேமூன் றியலிசை யிசையியல்வார்
வஞ்சத்தே வின்றிக்கே மனங்கொளப் பயிற்றுவோர்
 மாறேவேறே சேர்வாரல்லார் சீர்பதி யுத்தமபட வரலே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்நிலையி லாளுடைய பிள்ளையார் தமைமுன்னம் பயந்த தாயார்
முன்னுதிக்க முயன்றதவத் திருநனிபள்ளி முதன் மறையோ ரெல்லா
மன்னுபெரு மகிழ்ச்சியுடன் மங்கலதூரியந்துவைப்ப மறைகளோதிக்
கன்னிமதிற் சண்பைநகர் வந்தணைந்து கவுணியர்கோன் கழல்சூழ்ந்தார்

(இ-ள்) அச்சமயத்தில் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைப் பெற்றருளிய தாயாராகிய பகவதியார் முன்னே அவதரிக்கும்படி தவத்தைச் செய்த திருநனி பள்ளிமுதலிய ஸ்தலங்களிலுள்ள பிராமணர்களெல்லாரும், மிகப்பெற்ற பெரு மகிழ்ச்சியோடு மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிப்ப வேதபாராயணஞ்செய்து, அழியாத மதிலையுடைய சீகாழிப்பதியை வந்துசேர்ந்து, கவுணியகுலத்தலைவராகிய திருஞா னசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளை வணங்கினார்கள்.—எ-று. (௧0௯)

மங்கலமா மெய்ஞ்ஞான மணங்களிப்பப் பெற்றபெரு வார்த்தை யாலே
யெங்கணுநீள் பதிமருங்கி லிருபிறப்பா ளருமல்லா லேனை யோரும் [ஞ்
பொங்குதிருத் தொண்டர்களு மதிசயித்துக் குழாங்கொண்டு புகலியார்த
சிங்கவிளை யேறதனைப் பால்வந்தணைந்து கழல்பணியுஞ் சிறப்பின் மிக்கார்.

(இ-ள்.) மங்கலகரமாகிய சிவஞானத்தை உலகத்திலுள்ளவர்கள் மகிழ்வடையும்படி (தோணியப்பரது திருவருளால்) பெற்ற பெரும்புகழ் காரணமாக, சிறந்த எல்லாஸ்தலங்களிலுமுள்ள பிராமணர்களும், அவரொழிந்த மற்றைய வருணத்தாரும், (பூதிசாதனங்களால்) விளங்குகின்ற சிவனடியார்களும் ஆச்சரியமடைந்து கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடி, சீகாழியி லுள்ளவர்களது இளமைபொருந்திய ஆண்சிங்கத்தை யொத்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரிடத்து வந்துசேர்ந்து, அவரது திருவடியை வணங்குஞ் சிறப்பினால் மேம்பட்டவர்களாயினார்கள். ()

வந்ததிருத் தொண்டர்க்கு மல்குசெழு மறையவர்க்கு மற்றுளோர்க்குஞ்
சிந்தைமகிழ் வுறமலர்ந்த திருவமுது முதலான சிறப்பின் செய்கை
தந்தமள வினில்விரும்புந் தகைமைமுறைக் கடனாற்றுஞ் சண்பைமூதூர்
எந்தைபிரான் சிவலோக மெனவிளங்கி யெவ்வுலகு மேத்து நாளில்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு வந்தருளிய அடியார்களுக்கும், நிறைந்த செல்வத்தையுடைய பிராமணர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் மனமகிழும்படி இனிய வார்த்தைகள் சொல்லித் திருவமுது செய்வித்தல் முதலிய சிறப்பினையுடைய செய்கைகளைத் தத்தமக்குரிய பொருளளவிற் கேற்ப விருப்பங்கூருந்தன்மையினால் முறைமைப்படி செய்தற்கிடமாகிய பழைய சீகாழிநகரமானது எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் சிவலோகம்போலத் திருக்கூட்டங்களால் விளக்கமுற்று, எல்லாவுலகத்தாராலுந் துதிக்கப்படுங்காலத்தில் —எ-று. (ககக)

செழுந்தரளப் பொன்னிசூழ் திருநனிபள்ளியுள்ளோர் தொழுது
திங்கட், கொழுந்தணியுஞ் சடையாரை யெங்கள்பதி யினிற்கும்பிட் டரு
ள வங்கே, யெழுந்தருள வேண்டுமென விசைந்தருளித் தோணிவீற் றிரு
ந்தார் பாதந், தொழுந்தகைமை யாலிறைஞ்சி யருள்பெற்றுப் பிறபதியுந்
தொழமுன் செல்வார்

(இ-ள்.) செழுமைபொருந்திய முத்துக்களைக் கரையிற் கொழிக்கின்ற காவிரிநதி சூழ்ந்த திருநனிபள்ளியென்னும் ஸ்தலத்திலுள்ள பிராமணர்கள் வந்து வணங்கி, இளம்பிறையையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை எங்கள் ஸ்தலத்தில் வணங்கியருள, (தேவரீர்) அவ்விடத்தில் எழுந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்ப, அதற்கு உடன்பட்டுத் திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளிய சிவபெருமானது திருவடியை அஷ்டாங்க முறைப்படி வணங்கி அவரது திருவருளைப் பெற்று, திருநனிபள்ளியையன்றி மற்ற க்ஷேத்திரங்களையும் வணங்கும்படி முன்னெழுந்தருளுவாராயினார்; திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (ககஉ)

தாதவிழ்செந் தாமரையி னகவிதழ்போற் சீறடிக டரையின் மீது
போதுவதும் பிறரொருவர் பொறுப்பதுவும் பொறாவன்பு புரிந்த சிந்தை
மாதவஞ்செய் தாதையார் வந்தெடுத்துத் தோளின்மேல் வைத்துக்கொள்ள
நாதர்கழற் றம்முடிமேற் கொண்டகருத் துடன்போந்தார் ஞானமுண்டார்.

(இ-ள்.) பூந்தாதோடு மலர்ந்த செந்தாமரைமலரின் அகவிதழ்போன்ற சிறிய திருவடிகள் பூமியின்மேல் நடந்து செல்லுதலையும், வேறொருவர் அவைகளைத் தாங்கிச் செல்லுதலையும் பொறுக்காத அன்புமிகுந்த சிந்தையோடு மகத்தாகிய தவத்தைச்செய்த தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரானவர், அவரையெடுத்துத் தமது திருத்தோளின்மேல் வைத்துக்கொண்டுசெல்ல, சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவபெருமானது திருவடிகளைத் தமது திருமுடியிற் கொண்ட திருவுள்ளத்தோடும் சென்றருளினார்—எ-று. (கக௩)

தேனலருங் கொன்றையினார் திருநன்னி பள்ளியினைச் சாரச் செல்வார்
வானணையு மலர்ச்சோலை தோன்றுவதெப் பதியென்ன மகிழ்ச்சியெய்திப்
பானலவயற் றிருநன்னி பள்ளியெனத் தாதையார் பணிப்பக் கேட்டு
ஞானபோ னகர்தொழுது நற்றமிழ்ச்சொற் றொடைமாலை நவில லுற்றார்

(இ-ள்.) தேன்பொருந்திய கொன்றைமாலையை யணிந்த சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருநன்னிபள்ளி யென்னும் ஸ்தலத்திற்குச் சமீபமாகச் செல்லும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், மேகமண்டலத்தை யளாவிய மலர்களையுடைய சோலை தோன்றுவது எந்த க்ஷேத்திரமென்று கேட்டருள, அதற்குத் தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் மகிழ்வடைந்து, நீலோற்பலங்கள் மலரும் வயல்கள் சூழ்ந்த திருநன்னிபள்ளியென்று சொல்லக்கேட்டு (தமது திருக்கரங்களைக் குவித்து) வணங்கி, நல்ல திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.—எ-று. ()

வேறு

காரைகள் கூகை முல்லை யெனுங்கலைச் சொல் வாய்மை
சீரியற் பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புத் தன்னி
லாரியோர் பாகர் வைகு நனிபள்ளி யுள்கு வார்தம்
பேரிடர் கெடுத்தற் காணை நமதெனும் பெருமை வைத்தார்.

(இ-ள்.) "காரைகள்கூகைமுல்லை" என்னு முதலையுடைய வேதப்பொருளமைந்த மெய்ம்மையாகிய சிறப்பினையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளி (அப்பதிகத்தி னிறுதிப் பாசுரமாகிய) திருக்கடைக்காப்பில், உமாதேவியாரை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருநனிபள்ளியைத் தியானிப்பவரது மிக்க துன்பங்கள் கெடுத்தற்கு (ஐயமின்றென்று) திருவாணை நமது என்னும் பெருமையையும் வைத்தருளினார்—எ-று. (கக௫)

திருநனிபள்ளி - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

காரைகள்கூகைமுல்லைகளவாகைபீகைபடர்தொடரிகள்ளிகவினிச
சூரைகள்பம்மிவிம்முசுடுகாடமர்ந்தசிவன்மேயசோலைநகர்தான்
றேரைகள்சாரைசாயமிதிகொள்ளவாளைகுதிகொள்ளவள்ளைதுவள
நாரைகளாரல்வாரவயன்மேதிவைகுநனிபள்ளிபோலுநமர்காள்.

சடையிடைப்புக்கொடுங்கியுட்டங்குவெள்ளமவளர்திங்கள்கண்ணியயலே
யிடையிடைவைத்ததொக்குமலர்தொத்துமாலையிறைவன்னிடங்கொள்பதிதான்

மடையிடைவாளைபாயமுகிழ்வாய்நெரிந்துமணநாறுநீலமலரு
நடையுடையன்னமவைகுபுனலம்படப்பைநனிபள்ளிபோலுநமர்காள்.
கடலவரையோதமல்குகழிகானல்பானல்கமழ்காழியென்றுகருதப்
படுபொருளாறுநாலுமுளதாகவைத்தபதியானஞானமுனிவ
னிடுபறையொன்றவத்தர்பியன்மேலிருந்துவிசையாலுரைத்தபனுவல்
நடுவிருளாடுமெந்தைநனிபள்ளியுள்குவினைகெடுதலாணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **நற்றுணையப்பர்**, தேவியார்-**பர்வதராஜபுத்திரி.**

ஆதியார் கோயில்வாயி லணைந்துபுக் கன்புகூர்ந்து
நீதியாற் பணிந்து போற்றி நீடிய வருண்முன் பெற்றுப்
போதுவார் தம்மைச் சூழ்ந்து பூசுரர் குழாங்கள் போற்றுங்
காதலிற் கண்டங் கமர்ந்தார் கவுணியர் தலைவ ரானார்

(இ-ள்.) சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுந் திருக்கோயிலின் திருவாயிலை யடைந்து உள்ளே எழுந்தருளி அன்புமிக்க முறைமையோடு வணங்கித் துதித்து, அவ்விடத்து நிறைந்த திருவருளைத் திருமுன்னே பெற்று எழுந்தருளுபவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், தம்மைச் சூழ்ந்து அவ்வூரிலுள்ள கூட்டமாகிய பிராமணர்கள் (தாம் அங்கு வசிக்கும் விருப்பினால்) தம்மைத் துதிக்கும் விருப்பத்தைக் கண்டு அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளினார்.—எ-று. (ககசு)

அம்பிகை யளித்த ஞான மகிலமு முய்ய வுண்ட
நம்பெருந் தகையார் தம்மை யெதிர்கொண்டு நண்ண வேண்டி
யும்பரும் வணங்கு மெய்ம்மை யுயர்தவத் தொண்ட ரோடுந்
தம்பெரு விருப்பால் வந்தார் தலைச்சங்கந் தணர்க ளெல்லாம்.

(இ-ள்.) உமாதேவியார் கொடுத்தருளிய சிவஞானமாகிய திருமுலைப்பாலமுதத்தைச் சர்வலோகங்களும் கடைத்தேறும்பொருட்டுத் திருவமுதுசெய்தருளிய நமது பெருமானாராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டழைக்க விருப்பங்கொண்டு, திருத்தலைச்சங்காட்டில் வாழும் பிராமணர்களெல்லாம், தேவர்களும் வணங்கத்தக்க மெய்ம்மையோடு உயர்ந்த தவத்திணையுமுடைய அடியார்கள் கூட்டத்துடன் மிக்க பெருவிருப்பத்தோடு (அத்திருநனிபள்ளியில்) வந்தார்கள்.—எ-று. (ககஎ)

காவண மெங்கு மிட்டுக் கமுகொடு கதலி நாட்டிப்
பூவணை தாமந் தூக்கிப் பூரண கும்ப மேந்தி
யாவண வீதியெல்லா மலங்கரித் தண்ண லாரை
மாவணை மலர்மென் சோலை வளம்பதிக் கொண்டு புக்கார்.

(இ-ள்.) எவ்விடத்திலும் நடைப்பந்தல்போட்டு, கமுகமரங்களையும் வாழைமரங்களையும் நாட்டி, மலர்களால் தொடுத்த மாலையைத் தொங்கக் கட்டி, பூரணகலசங்களைக் கையிலேந்திக்கொண்டு, ஆவணவீதிகளையெல்லாம் அலங்காரஞ்செய்து, வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மிருதுவாகிய மலர்களை யுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த

செல்வமிக்க திருத்தலைச்சங்காடு என்னும் ஸ்தலத்திற்குத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை, அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.—எ-று.

ஆவணவீதி=கடைவீதி. (கக அ)

திருமறை யோர்கள் சூழ்ந்து சிந்தையின் மகிழ்ச்சி பொங்கப்
பெருமறை யோசை மலகப் பெருந்திருக் கோயி லெய்தி
யருமறைப் பொருளா னாரைப் பணிந்தணி நறசங் கத்தின்
றருமுறை நெறியக் கோயில் சார்ந்தமை யருளிச்செய்தார்.

(இ-ள்.) அருட்செல்வத்தையுடைய பிராமணர்கள் சூழ்ந்து தமது மனதில் மகிழ்ச்சி யுண்டாகும்படியாகச் சிறந்த வேதங்களை யோதுகின்ற வோசை நிறையும்படி பெரிய திருக்கோயிலை யடைந்து, அரிய வேதப்பொருளாகிய சிவபெருமானை வணங்கி, அழகிய நல்ல வலம்புரிச்சங்கினது வடிவத்தைக் காட்டுமுறைமையினால் அந்தத்திருக்கோயி லமைந்திருக்குந் தன்மையைத் தமது திருப்பதிகத்தி லருளிச்செய்தார்.—எ-று (ககசு)

கறையணி கண்டர் கோயில் காதலாற் பணிந்து பாடி
மறையவர் போற்ற வந்து திருவலம் புரத்து மன்னும்
இறைவரைத் தொழுது பாடுங் கொடியுடை யேத்திப் போந்து
நிறைபுனற் றிருச்சாயக் காடு தொழுதற்கு நினைந்து செல்வார்.

(இ-ள்.) விடம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலை விருப்பத்தோடு வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி அங்குள்ள பிராமணர்கள் சூழ்ந்து துதிக்க எழுந்தருளி, திருவலம்புரமென்னும் க்ஷேத்திரத்தில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானை வணங்கி, அவரைப் பாடுகின்ற "கொடியுடை" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தைத் துதித்து, அவ்விடத்தினின்று மெழுந்தருளி, நீர்வளமிகுந்த திருச்சாய்க்காடு என்னும் ஸ்தலத்தை வணங்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு எழுந்தருள்வாராயினார்.—எ-று. (௧உ0)

திருவலம்புரம் - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடியுடைமும்மதிலூடுருவக்குனிவெஞ்சிலைவாங்கி
யிடிபடவெய்தவமரர்பிரானடியாரிசைந்தேத்தத்
துடியிடையாளையோர்பாகமாகத்துதைந்தாரிடம்போலும்
வடிவுடைமேதிவயல்படியும்வலம்புரநன்னகரே.

நல்லியநான்மறையோர்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன
வல்லியதோலுடையாடையினான்வலம்புரநன்னகரைச்
சொல்லியபாடல்கள்பத்துஞ்சொல்லவல்லவர்தொல்வினைபோய்ச்
செல்வனசேவடிசென்றணுகிச்சிவலோகஞ்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **வலம்புரநாதர் தேவியார்-வடுவகிர்க்கண்ணம்மை.**

பன்னகப் பூணி னாரைப் பல்லவ னீச்ச ரத்துச்
சென்னியால் வணங்கி யேத்தித் திருந்திசைப் பதிகம் பாடிப்
பொன்னிசூழ் புகாரி னீடு புனிதர்தந் திருச்சாய்க் காட்டு
மன்னுசீர்த் தொண்ட ரெல்லா மகிழ்ந்தெதிர் கொள்ளப் புக்கார்.

(இ-ள்.) சர்ப்பாபரணத்தை யணிந்த சிவபெருமானைத் திருப்பல்லவனீச்சரமென்னுந் திருக்கோயிலின்கண் சிரசால் வணங்கித் துதித்து, திருந்திய இசை பொருந்திய திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து, காவிரிநதிசூழ்ந்த காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வீற்றிருந்தருளிய சிவபெருமானது திருச்சாய்க்காடென்னும் ஸ்தலத்தில் வாழும் சிறப்பினையுடைய அடியார்களெல்லாம் மகிழ்ச்சியடைந்து (வணங்கி) எதிர்கொள்ள, அத்தலத்திற் கெழுந்தருளினார்.—எ-று. (கஉக)

வானள வுயர்ந்த வாயி லுள்வலங் கொண்டு புக்குத்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருமுன்பு சென்று தாழ்ந்து
மானிடந் தரித்தார் தம்மைப் போற்றுவார் மண்பு காரென்
றானெலா முருக வேத்தி யுச்சிமேற் குவித்தார் செங்கை.

(இ-ள்.) மேகமண்டலமளவு முயர்ந்த திருக்கோபுரவாயிலினுள்ளே யெழுந்தருளிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து உள்ளே புகுந்து தேனொடு மலர்ந்த கொன்றைமாலையையணிந்த சிவபெருமான் சந்நிதியிற் சென்று வணங்கி, மானை இடது திருக்கரத்தில் தரித்தருளிய அவ்வெம்பெருமானைத் துதிப்பவர் "மண்புகார்" என்று திருப்பதிகத்தின் முதலில் எடுத்துத் தமது திருமேனிமுழுவதும் உருகும்படி துதித்து, சிவந்த திருக்கரங்களைத் தமது சிரசின்மேற் குவித்து வணங்கினார்.

'மானிடந்தரித்தார்' என்பதற்கு, மான்போலும் மருண்ட பார்வையையுடைய உமாதேவியாரை இடப்பாகத்தில் வைத்தவர் என்று கூறினும் பொருந்தும். (கஉஉ)

† சாய்க்காடு - பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்புகார்வான்புகுவர்மனமிளையார்பசியாலுங்
கண்புகார்பிணியறியார்கற்றாருங்கேட்டாரும்
விண்புகாரெனவேண்டாவெண்மாடநெடுவீதித்
தண்புகார்ச்சாய்க்காட்டெந்தலைவன்றாள்சார்ந்தாரே.

கொம்பந்துப்புடைத்தொல்குநூபுரஞ்சேர்மெல்லடியார்
அம்பந்துமவரிக்கழலுமரவஞ்செய்பூங்காழிச்
சம்பந்தன்றமிழ்ப்பகர்ந்தசாய்க்காட்டுப்பத்தினையும்
எம்பந்தமெனக்கருதியேத்துவார்க்கிடர்கெடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **சாயாவனேசுவரர்**, தேவியார் - **குயிலினுநன்மொழியம்மை.**

சீரினிற் றிகழுந்த பாடலிற் றிருக்கடைக் காப்புப் போற்றிப்
பாரிலிற் பொலிந்த தொண்டர் போற்றிடப் பயில்வார் பின்னும்
ஏரிசைப் பதிகம் பாடி யேகிப்போ திறைவர் வெண்கா
டாருமெய்க் காத லோடும் பணிவதற் கணைந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) சிறப்போடு விளங்குகின்ற அத்திருப்பதிகத்தில் திருக்கடைக்காப்பை அருளிச்செய்து, உலகத்தில் விளங்கிய அடியார்கள் துதிக்க அங்கு எழுந்தருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பின்னும் அழகிய இசையையுடைய திருப்பதிகம்பாடித் துதித்து, அவ்விடத்தினின்று மெழுந்தருளிச் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருவெண்காட்டை நிறைந்த உண்மையான அன்புடன் வணங்கும் பொருட்டுச் சென்றருளினர்.—எ-று. (கஉ௩)

பொன்னிதழ்க் கொன்றை வன்னி புனலிள மதியி னோடு
சென்னியர் திருவெண் காட்டுத் திருத்தொண்ட ரெதிரே வந்திங்
கென்னதன் மையாக ளாறு மென்மொழி மகிழ்ச்சி பொங்க
மன்னுசீர் சண்பை யாளு மன்னரைக் கொண்டு புக்கார்.

(இ-ள்.) பொன்போலும் இதழ்களையுடைய கொன்றைமலரும், வன்னிப்பத்திரமும், கங்கைநதியும், இளம்பிறையுமாகிய இவைகளால் விளங்குகின்ற சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருவெண்காட்டிலுள்ள திருத்தொண்டர்களெல்லாம் எதிர்கொண்டுவந்து, இவ்விடத்து இத்தன்மையரானார்களென்றெடுத்துச் சொல்லவொண்ணாத களிப்புண்டாக, நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய சீகாழிப்பதியை யாளாநின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை அழைத்துக்கொண்டு சென்றார்கள்.—எ-று. (கஉ௪)

முத்தமிழ் விரகர் தாமு முதல்வர்கோ புரத்து முன்னர்ச்
சித்தநீ டுவகை போடுஞ் சென்றுதாழ்ந் தெழுந்துட் புக்குப்
பத்தர்க ளடியார் சூழப் பரமர்கோ யிலைச்சூழ் வந்து
நித்தனா தம்முன் பெய்தி நிலமுறத் தொழுது வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) இயலிசைநாடகமென்னு முத்தமிழையு முணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும், முழுமுதற்பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமானது திருக்கோபுரத்தின் முன்னே மனதில் மிகுந்த சந்தோஷத்தோடும் சென்று வணங்கி யெழுந்து உள்ளேபுகுந்து, சிவபத்தராகிய அடியார்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவர, சிவபெருமான் திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, நித்தராகிய அவ்வெம்பெருமானது சந்நிதியை யடைந்து, பூமியில் திருமேனிபொருந்தச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தருளினார்.—எ-று.

நித்தனார் = அழிவில்லாதவர். (கஉ௫)

மெய்ப்பொரு ளாகி னாரை வெண்காடு மேவி னாரைச்
செப்பரும் பதிக மாலை கண்காட்டு நுதன்முன் சேர்த்தி
முப்புரஞ் செற்றா பாதஞ் சேருமுக் குளமும் பாடி
யொப்பரு ஞான முண்டா ருளமகிழ்ந் தேத்தி வாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) (வேதத்திற்சொல்லும்) உண்மைப்பொருளாயுள்ளவரும், திருவெண்காடு என்னும் ஸ்தலத்தில் வீற்றிருந்தருள்பவருமாகிய சிவபெருமானைச் சொல்லுதற்கரிய திருப்பதிகமாகிய மாலையை "கண்காட்டுநுதல்" என்று முதலடியில்

வைத்து, திரிபுராந்தகனாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளை யடையச்செய்யும் முக்குளத்தையும் (அத்திருப்பதிகத்தில் அமைத்துப்) பாடியருளி, ஒப்பற்ற சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மனமகிழ்ந்து அச்சிவபெருமானைத் துதித்துச் சிவானந்தப் பெருவாழ்வடைந்தருளினார். — எ-று.

சிவபெருமானது சோம சூரிய அக்கினி யென்னும் மூன்று கண்களினின்றுந் தோன்றிய துளிமைவாகிய முக்குளமும் தன்னையடைந்தவர்களுக்குச் சிவபெருமான் திருவடியையடைதற்குரிய சிவஞானத்தைத் தரும் என்ன 'முப்புரஞ்செற்றார்பாதஞ் சேருமுக்குளம்' என்று கூறினார்; இதனை,

"முன்னவரின் முன்னவனை முதலுகத்தி லறுசமய முதல்வி தேடரிய
னன்முடி யரியானை யானந்த நடமெனக்காவாடு மகனைப்
பன்னகங் கண்ணத்தானு மப்பதியா னந்தநடம் பண்ணுநின்று
நுண்ணியவா னந்தசலங் கண்மூன்றில் விழுந்தவொரு துளிகளாக

முத்துளிகள் விழுந்தவிட முக்குளமா முக்கட்டின் முதல்வன் பேறு
சித்தியெலா மளித்தனாகனை முன்னுகந்தின மருந்துவனைச் சிறைகழிநெடு
யத்திரமொன் றெடுத்துவிழி யாயிரமே டைந்ததனால் நவக்கிரகமிழு
சுத்தசலந் துளித்துளியா மூவகையா விழுந்தனர்ந்த மேதாயசுநீதனாதில" - என்றும்,

"முக்குளத்திற் படிந்தவர்கள் மூவகையாம் வினையுமகன்று மூன்றுண்டாம்
முக்குணமுங் கழன்றிடுவர் தேகமுயர் சிவபாச மூன்றுந் தீர்வார்
முக்கடமா வுரியினவா முதலவேண்ட மல மூன்றும் போய்
முக்கணுடை யான்கழல்சூழ் முத்தனுந்தச் சுகமுடையர் தாமே." — என்றும்
திருவெண்காட்டுப் புராணத்தாலுமறிக. (௧௨-௩)

திருவெண்காடு - பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்காட்டு நுதலானுங்கனல்காட்டுங்கையானும்
பெண்காட்டுமுருவானும்பிறைகாட்டுஞ்சடையானும்
பண்காட்டுமிசையானும்பயிர்காட்டும்புயலானும்
வெண்காட்டிலுறைவானும்விடைகாட்டுங்கொடியானே.

பேயடையாபிரிவெய்தும்பிள்ளையினோடுள்ளநினை
வாயினவேவரம்பெறுவரையுறவேண்டாவொன்றும்
வேயனதோளுமைபங்கன்வெண்காட்டுமுக்குளநீர்
தோய்வினையாரவர்தம்மைத்தோயாவாந்தீவினையே.

தண்பொழில்சூழ்சண்பையர்கோன்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
விண்பொலிவெண்பிறைச்சென்னிவிகிர்தனுறைவெண்காட்டைப்
பண்பொலிசெந்தமிழ்மாலைபாடியபத்திவைவல்லார்
மண்பொலியவாழ்ந்தவர்போய்வான்பொலியப்புகுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமிபெயர் - சுவேதாரணியேசர், தேவியார் - பிரமவித்தியாநாயகியம்மை.

அருமையாற் புறம்போந்து வணங்கியங் கமருநாளிற்
றிருமுல்லை வாயி லெய்தித் செந்தமிழ் மாலை சேர்த்தி
மருவிய பதிகண் மற்றும் வணங்குவார் மறையோ ரேத்தத்
தருமலி புகலி வந்து ஞானசம் பந்தர் சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) (சிவபெருமானைவிட்டுப் பிரிதற்கரிய) அருமைப்பாட்டுடன் வணங்கிப் புறத்திற்சென்று, அத்தலத்தி லெழுந்தருளியிருக்குநாளில், தென்றிருமுல்லைவாயிலென்னும் ஸ்தலத்தையடைந்து, சிறந்த தமிழ்ப்பதிகமாலையைச் சாத்தியருளி, அத்திருமுல்லைவாயிலுக்குச் சமீபத்திலுள்ள மற்றக்ஷேத்திரங்களையும் வணங்குங் கருத்துள்ளவராய்ப் பிராமணர்கள் துதிக்கப் பல விருக்ஷங்கள் நிறைந்த சீகாழிப்பதியைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளி யடைந்தார்.—எ-று. ()

தோணிவீற் றிருந்தார் தம்மைத் தொழுதுமுன் னின்று தூய
ஆணியாம் பதிகம் பாடி யருட்பெரு வாழ்வு கூரச்
சேணுயர் மாட மோங்கு திருப்பதி யதனிற் செய்ய
வேணியார் தம்மை நாளும் போற்றிய விருப்பின் மிக்கார்.

(இ-ள்) திருத்தோணியென்னும்ஆலயத்தில் வீற்றிருந்தருளும் தோணியப்பரைவணங்கி அவர் சந்நிதியில் நின்று, பரிசுத்தமாகிய (வேதாகமப்பொருளிற்கு) உரையாணியாகிய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளித் திருவருளாகிய சிவானந்தப்பெருவாழ் வதிகரிக்க, ஆகாயத்தையளாவிய மாளிகைகளோங்கிய அச்சீகாழியென்னுங் க்ஷேத்திரத்தில் வீற்றிருந்தருளும் சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை நாடோறும் துதிக்கும் விருப்பத்தில் சிறந்திருந்தார்.—எ-று. ()

வைகுமந் நாளிற் கீழ்பான் மயேந்திரப் பள்ளி வாசஞ்
செய்பொழிற் குருகா வூருந் திருமுல்லை வாயி லுள்ளிட்
டெய்திய பதிக ளெல்லா மின்புற விறைஞ்சி யேத்தித்
தையலாள் பாகர் தம்மைப் பாடினார் தமிழ்ச்சொன் மாலை.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சீகாழிப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் நாட்களில் அச்சீகாழியினது கீழ்ப்பாகத்திலுள்ள திருமயேந்திரப்பள்ளி, வாசனைவீசுகின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்குருகாவூர், திருமுல்லைவாயில் முதலாகப்பொருந்திய திருப்பதிகளையெல்லாம் தம் மனத்தில் அன்புண்டாக வணங்கித், துதித்துப் பார்வதிபாகராகிய சிவபெருமானைத் திருநெறித்தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகமாலையாற் பாடியருளினார்.—எ-று. (௧௨௯)

அவ்வகை மருங்கு சூழ்ந்த பதிகளி லரனார் பொற்றாண்
மெய்வகை ஞான முண்ட வேதியர் விரவிப் போற்றி
யுய்வகை மண்ணு ளோருக் குதவிய பதிகம் பாடி
யெவ்வகை யோரு மேத்த விறைவரை யேத்து நாளில்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சீகாழிக்குச்சமீபத்திலுள்ள ஸ்தலங்களிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானது அழகிய திருவடிகளை மெய்ம்மையாகிய சிவஞானப் பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அடைந்து துதித்து, உலகத்திலுள்ளவர்களுக்கு உய்யும் நெறியையுணர்த்துகின்ற திருப்பதிகங்களைப் பாடியருளி, எத்தகைய மேம்பாட்டையவர்களும் தம்மைத் துதிக்கச் (சீகாழியை யடைந்து) தோணியப்பரைத் துதித்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்குநாளில்.—எ-று. (௧௩௦)

வேறு.

திருநீல கண்டத்துப் பெரும்பாணர் தெள்ளமுதின்
வருநீர்மை யிசைப்பாட்டு மதங்கசூ ளாமணியார்
ஒருநீர்மை யுடனுடைய பிள்ளையார் கழல்வணங்கத்
தருநீர்மை யாழ்கொண்டு சண்பையினில் வந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனார் தெள்ளிய அமுதம்போலச் செவிக்கு இன்பத்தைத்தருகின்ற இசைப்பாட்டில்வல்ல மதங்கசூளாமணியென்னுந் தம்மனைவியாரோடும் ஒருமைப்பட்ட அன்புடன் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கும்பொருட்டு இன்பத்தைத்தருகின்ற யாழை யெடுத்துக்கொண்டு சீகாழியில் வந்துசேர்ந்தார்.—எ-று. (கநக)

பெரும்பாணர் வரவறிந்து பிள்ளையார் எதிர்கொள்ளச்
சுரும்பார்செங் கமலமலர்த் துணைப்பாதந் தொழுதெழுந்து
விரும்பார்வத் தொடுமெத்த மெய்ம்மொழிக ளாற்றுதித்து
வரும்பான்மை தருவாழ்வு வந்தெய்த மகிழ்சிறந்தார்.

(இ-ள்.) திருநீலகண்டப்பெரும்பாணநாயனாரது வருகையைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அறிந்து, அவரை யெதிர்கொண்டருள, வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும் செந்தாமரைமலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளையும் அத்திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனார் (தமது பத்தினியாரோடும்) வணங்கி யெழுந்து விரும்புகின்ற அன்போடும் அஞ்சலிசெய்து, மெய்ம்மையாகிய திருவாக்கினால் துதித்து, (தாம் அவரைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்று) வாஞ்சனையினால் அடையவேண்டிய பெருவாழ்வானது, அவ்வாறு தரிசித்தமாத்திரத்தில் தம்மைவந்தடைய, அதனால் மகிழ்ச்சியடைந்தவராயினார்.—எ-று. (கநஉ)

அளவிலா மகிழ்ச்சியினார் தமைநோக்கி யையர்நீர்
உளமகிழ வீங்கணைந்த வுறுதியுடை யீரென்ற
விளரிலா நகைமுகிழ்ப்ப விசைத்தவரை யுடன்கொண்டு
களநிலவு நஞ்சணிந்தார் பாலணையுங் கவுணியனார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத மகிழ்ச்சியையுடைய திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாரை பார்த்தருளி, ஐயரே! நீர் மனமகிழ்ச்சியடைய இங்கு வந்ததனால் அருமையாகிய வுறுதியையுடையீரென்று இளமையாகிய நிலவைப்போலத் திருநகை தோன்றும்படி சொல்லியருளி அவரைத் தம்முடன் அழைத்துக்கொண்டு, கண்டத்தில் விளங்கும் விஷத்தையணிந்த தோணியப்பரது சந்நிதிக்குச்செல்லும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (கநங)

கோயிலினிற் புறமுன்றிற் கொடுபுக்குக் கும்பிடுவித்
தேயுமிசை யாழுங்க ளிறைவருக்கிங் கியற்றுமென
ஆய்புகழ்ப் பிள்ளையா ரருள்பெற்ற வதற்கிறைஞ்சி
மேயதொடைத் தந்திரியாழ் வீக்கியிசை விரிக்கின்றார்.

(இ-ள்.) திருக்கோயிலின் திருமுற்றத்தின் புறத்தில் அவரை யழைத்துக் கொண்டுசென்று சுவாமியை வணங்கச்செய்து, இவ்விடத்தில் உங்கள் இசைபெ

ருமானுக்கு இசைபொருந்திய யாழைவாசியுமென்று அருளிச்செய்ய, நிறைந்த புக
ழையுடைய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது திருவருளை இசைபாடும்பொருட்
டுத் தாம் பெற்றதைக்கருதி அவரை வணங்கி இசைபொருந்திய தொடையினையு
டைய தந்திரிகளோடுகூடிய யாழைப்பிணித்து யாழ்வாசிக்கின்றார்.—எ-று.
(௧௱௪)

தந்திரி என்பது, யாழின் நரம்பு.

தானநிலைக் கோலவடித் துட்படிமுறைமைத் தகுதியினா
லானவிசை யாராய்வுற் றங்கணர்தம் பாணியினை
மானமுறைப் பாடினியா ருடன்பாடி வாசிக்க
ஞானபோ னகர்மகிழ்ந்தார் நான்மறையோ ரதிசயித்தார்.

(இ-ள்.) மந்தர மத்திம தாரமென்னும் மூவகை நாதங்களையளந்து கட்டிய
எல்லையில் நிலைமையோடுகூடிய யாழினைப் பண்ணுறுத்தி, அத்தானங்களில் மூவ
கை நாதங்களும்பொருந்து முறைமையான தகுதியோடும் பொருந்திய குரல்முத
லிய ஏழிசைகளைத் தனித்தனி தானம் ஒவ்வொன்றினும் ஆராய்ந்து, சிவபெரு
மான் பரமான பண்ணிறக்கிசைந்த பாடலை ஏழிசையின் கால அளவை முதலிய இல
க்கணங்களையுணர்ந்த பாடினியாரோடு வாசிக்கவும், அதனைக் கேட்டருளிய திரு
ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மகிழ்ச்சியடைந்தருளினார்; அங்குள்ள நான்கு வேதங்
களையுணர்ந்த பிராமணர்களும் ஆச்சரிய மடைந்தார்கள்.—எ-று. (௧௱௫)

யாழிலெழு மோசையுட னிருவர்மிடற் றிசையொன்றி
வாழிதிருத் தோணியுளார் மருங்கணையு மாட்சியினைத்
தாழுமிரு சிறைப்பறவை படிந்ததனி விசும்பிடைநின்
றேழிசைநூற் கந்தருவர் விஞ்சையரு மெடுத்திசைத்தார்.

(இ-ள்.) யாழினின்று முண்டாகும் ஓசையோடு, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பா
ணநாயனாரும் அவர் பத்தினியாருமாகிய இருவரது கண்டத்தெழும் இசைகளும்
ஒன்றுபட்டு வாழ்வையுடைய திருத்தோணியப்பரது திருச்செவியிற் பொருந்துஞ்
சிறப்பினைச் சந்திரமண்டலத்தினின்றும் இசைக்கு உருகி விழாநின்ற கின்னர
மிதுனங்கள் நெருங்கிய பெரிய ஆகாயத்தினின்றும் ஏழிசையோடுகூடிய இசை
நூலில் வல்ல கந்தருவர்களும் விஞ்சையர்களும் அந்த இசையை வியந்தெடுத்துக்
கூறினார்கள்.—எ-று. (௧௱௬)

எண்ணருஞ்சீர்த் திருத்தோணி யெம்பெருமான் கழல்பரவிப்
பண்ணமையா ழிசைகூட்டப் பெரும்பாணர் பாடியபின்
கண்ணுதலா ரருளினாற் காழியார்கோன் கொடுபோந்து
நண்ணியுறை யிடஞ்சமைத்து நலவிருந்து சிறந்தளிப்ப.

(இ-ள்.) அளவிடுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய திருத்தோணியென்னு மால
யத்தில் வீற்றிருந்தருளும் எமது சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கி, பண்ண
மைந்த யாழில் சப்தசுரங்களும் பொருந்தத் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார் பா
டியபின்பு, தோணியப்பரது திருவருளினால் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அவ
ரை யழைத்துக்கொண்டுபோய் அவர்பொருந்தி வசித்தற்கு ஓர் இடத்தையமை
த்து, நல்ல அறுசுவையோடுகூடிய விருந்தினை மனமகிழ்ந்து செய்தருள.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (௧௱௭)

பிள்ளையா ரருள்பெற்ற பெரும்பாணர் பிறையணிந்த
வெள்ளநீர்ச் சடையாரை யவர்மொழிந்த மெய்ப்பதிக
முள்ளபடி கேட்டலுமே யுருகுபெரு மகிழ்ச்சியராய்த்
தெள்ளமுத மருந்தினார் போற்சிந்தைகளி யுறத்தொழுதார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவருளைப்பெற்ற திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார், இளம்பிறையணிந்த கங்கைநதி தவழும் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை அத்திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்த மெய்ம்மையாகிய திருப்பதிகங்களை அவரருளிச்செய்தபடி திருக்கூட்டங்களால் பாடியருள, அதனைக் கேட்டவளவில் அதனால் மனமுருகுகின்ற மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவராய்த் தெளிவாகிய தேவாமிர்த முண்டவர்போல மனங்களிப்புண்டாகும்படி (அத்திருப்பதிகப் பொருள்களைச் சிந்தித்துத்) தொழுதார்.—எ-று. (கநூஅ)

காழியர்தந் தவப்பயனாங் கவுணியர்தந் தோன்றலா
ராழிவிட முண்டவர்த மடிபோற்றும் பதிகவிசை
யாழின்முறை மையினிட்டே யெவ்வுயிரு மகிழ்வித்தா
ரேழிசையும் பணிகொண்ட நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்.

(இ-ள்.) சீகாழியிலுள்ளார்களது தவப்பயனாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருப்பாற்கடலிலே தோன்றிய ஆலாகலவிஷத்தை யுண்டருளிய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதிக்கும் திருப்பதிகங்களின் இசையை யாழில் (பதிகங்களுக்கமைந்த) பண்முறைமைசேர்த்து வாசித்து எவ்வகைப்பட்ட ஆன்மாக்களையும் மகிழச்செய்வித்தார், குரல்முதலிய ஏழிசைகளையும் தம் வழிப்படுத்திய திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனார்.—எ-று (கநூகூ)

சிறியமறைக் களிறளித்த திருப்பதிக விசையாழி
னெறியிலிடும் பெரும்பாணர் பின்னுநீ ரருள்செய்யு
மறிவரிய திருப்பதிக விசையாழி லிட்டடியேன்
பிறிவின்றிச் சேவிக்கப் பெறவேண்டு மெனத்தொழுதார்.

(இ-ள்.) சிறிய வேதக்களிறாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்த திருப்பதிகங்களின் இசையை யாழிலேற்றி முறைப்படி வாசிக்கும் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார் (இப்பொழுது சுவாமிகளது திருவருளைப்பெற்றுத் தேவரீர் அருளிச்செய்த திருப்பதிகங்களை யாழிலிட்டு வாசித்தேன்) பின்னும் சுவாமிகளருளிச்செய்யும் அறிதற்கரிய திருப்பதிகங்களினிசையையும் அடியேன் யாழிலமைத்துப்பாடித் தேவரீரைப் பிரியாமல் சேவித்துவரப் பெறவேண்டுமென்று வணங்கினார்.—எ-று. (கசo)

மற்றதற்குப் பிள்ளையார் மனமகிழ்வுற் றிசைந்தருளப்
பெற்றவர்தாந் தம்பிரா னருளிதுவே யெனப்பேணிச்
சொற்றமிழ்மா லையினிசைகள் சுருதியாழ் முறைதொடுத்தே
யற்றைநாட் போலென்று மகலாநண் புடனமர்ந்தார்

(இ-ள்.) அவரது வேண்டுகோளுக்குத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மனமகிழ்ந்து இசைந்தருளப்பெற்ற திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனார் இது சிவ

பெருமான் திருவருளேயென்று அவ்வுடன்பாடடைவிரும்பி அவர் அருளிச்செய்யும் திருப்பதிகங்களின் இசைகளைச் சுருதியையுடைய யாழில் முறைமையாகத் தொடுத்து அந்நாள்போல எந்நாளும் நீங்காத நண்போடு மகிழ்ந்திருந்தார்.—எ-று.

சிரபுரத்தி லெழுந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர்
பரவுதிருத் தில்லைநடம் பயில்வாரைப் பணிந்தேத்த
விரவியெழும் பெருங்காதல் வெள்ளத்தை யுள்ளத்தி
றரவிசையுங் குறிப்பறியத் தவமுனிவர்க் கருள்செய்தார்.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் யாவராலுந் துதித்தற்குரிய ஸ்ரீசிதம்பரத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்தருளும் ஸ்ரீநடராசப்பெருமானை வணங்கித் துதிக்கும்படித் தமதுதிருவுள்ளத்தில் கலந்தெழுகின்ற பெரிய ஆசையாகிய வெள்ளத்தைச் (சிவபெருமானதிருவருள்) தோற்றுவிக்க, அதற்குத் தாம் திருவுள்ளமிசைந்த குறிப்பினையறியும்படி தவமுனிவராகிய சிவபாதவிருதயருக்கு அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (கசஉ)

பிள்ளையா ரருள்செய்யப் பெருந்தவத்தார் பெற்றெடுத்த
வள்ளலார் தாமுடனே செல்வதற்கு மனங்களிப்ப
வெள்ளிமால் வரையென்னத் திருத்தோணி வீற்றிருந்த
புள்ளிமா னுரியாரைத் தொழுதருளாற் புறப்பட்டார்

(இ-ள்.) (தாம் ஸ்ரீசிதம்பரத்திற் கெழுந்தருளுங் குறிப்பினை) திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது தந்தையாருக் கருளிச்செய்ய, மிகுந்த தவத்தைச்செய்து புதல்வராகப்பெற்றெடுத்த சிவபாதவிருதயரும் அவருடனேசெல்வதற்குஉடன்பட்டுத் தம் மனத்தில் களிப்படைய, பெரிய வெள்ளிமலையைப்போல விளங்கித் திருத்தோணியென்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருந்தருளிய புள்ளிகளையுடைய மானின் றோலை உடையாகப்போர்த்த தோணியப்பரை வணங்கி அவரது திருவருளைப்பெற்றுத் திருத்தில்லைப்பதிக்கு எழுந்தருளினார்.—எ-று. (கசங)

தாவில்யாழ்ப் பாணரொடுந் தாதையார் தம்மோடு
மேவியசீ ரடியார்கள் புடைவரவெங் குருவேந்தர்
பூவின்மே லயன்போற்றும் புகலியினைக் கடந்துபோய்த்
தேவர்கடம் பெருந்தேவர் திருத்தில்லை வழிச்செல்வார்

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், கெடுதியில்லாத திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனாரும், தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரும், நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய அடியார்களும் தம்பக்கத்தில் சூழ்ந்துவர, தாமரை மலரிலுள்ள பிரமனால் பூசிக்கப்பட்ட சீகாழியைக்கடந்து சென்றருளித் தேவர்கள்தேவராகிய ஸ்ரீநடராசப்பெருமானது ஸ்ரீசிதம்பரத்தின்வழியைநோக்கிச் செல்கின்றவராயினார்.—எ-று. (கசச)

வேறு.

நள்ளிருட்கணின் றாடுவா ருறைபதி நடுவுகண் டனபோற்றி
முள்ளிடைப்புற வெள்ளிதழ்க் கேதகை முகிழ்விரி மணஞ்சூழப்

புள்ளு டைத்தடம் பழனமும் படுகரும் புடைகழிந் திடப்போந்து
கொள்ளி டத்திரு நதிக்கரை யடைந்தனர் கவுணியர் குலதீபர்.

(இ-ள்.) சர்வசங்காரகாலமாகிய நடுராத்திரியில் நின்று நிருத்தஞ்செய்தருளும் சிவபெருமானெழுந்தருளியஸ்தலங்கள் இடையிலுள்ளவைகளை வணங்கித்துதித்து, புறத்தில் இடையிடையே முட்களையுடைய வெள்ளிய இதழ்களோடுகூடிய தாழையினரும்பு விரிந்து மணம்வீச, பறவைகளையுடைய அகன்றவயல்களும், நீர்நிலைகளும் வழியிடையில் நீங்கச் சென்றருளிச் சிறந்த கொள்ளிடமென்னு நதியின்கரையை யடைந்தார், கவுணிய குலத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (௧௬௫)

வண்டி ரைத்தெழு செழுமலர்ப் பிறங்கலு மணியுமா ரமுமுந்தித்
தண்ட லைப்பல வளத்தொடும் வரும்புனற் றழுந்துசே வடிதாழ்த்
தெண்டி ரைக்கடற் பவளமும் பணிலமுஞ் செழுமணித் திரண்முத்துங்
கொண்டி ரட்டியுந் தோதமங் கெதிர்கொளக் கொள்ளிடங் கடந்தேறி.

(இ-ள்.) வண்டுகள் ஆரவாரித்துச் சூழும் செழியமலர்த் தொகுதிகளையும், முத்துக்களையும், சந்தனத்தையும் வாரிக்கொண்டு சோலையிலுள்ள பலவளங்களோடு வருகின்ற கொள்ளிடவெள்ளமானது அடங்கி (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது) திருவடிகளைத்தாழவும், வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலினின்றும் வருகின்ற ஓதமானது பவளத்தையும், சங்குகளையும், செழியஇரத்தினக்கூட்டங்களையும், முத்துக்களையும் வாரிக்கொண்டு அலைவழியேவீசி, அங்கே தம்மையெதிர்கொள்ளவும் கொள்ளிடநதியைக் கடந்தேறி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாட்டுங் குளகம். (௧௬௬)

பல்கு தொண்டர்தங் குழாத்தொடு முடன்வரும் பயின்மறை யவர்சூழச்
செல்க திப்பயன் காண்பவர் போற்களி சிறந்தகூர் தரக்கண்டு
மல்கு தேவரோ முதலனைத் துயிர்களும் வணங்கவேண் டினவெல்லா
நல்கு தில்லைசூழ் திருவெல்லை பணிந்தனர் ஞானவா ரமுதுண்டார்.

(இ-ள்.) நிறைந்த அடியார் திருக்கூட்டங்களோடும் தம்முடன்வருகின்ற வேதாத்தியயனஞ்செய்யும் பிராமணர்கள் சூழவும், சென்றகதியின்பேற்றைத் தமது கண்களாற் காண்பவர்போலத் தமது திருவுள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி யதிகரிக்கப்பெற்றருளி நிறைந்த தேவர்கள்முதல் எல்லாவுயிர்களும் வணங்க அவர்கள்வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் வேண்டியவாறே யருள்செய்யும் திருத்தில்லையைச்சூழ்ந்த திருவெல்லையை வணங்கினார்; சிவஞானமாகிய அரிய திருமுலைப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று

ஞானவாரமுதுண்டார் கண்டு திருவெல்லைபணிந்தனர் எனக் கூட்டுக. ()

செங்க ணேற்றவர் தில்லையே நோக்கியித் திருக்குல கிளிர்கெல்லா
மங்க லந்தரு மழவிளம் போதகம் வருமென்று மருங்கெங்குந்
தங்கு புள்ளொலி வாழ்த்துரை யெடுத்துமுன் றுமனை மதுவாசப்
பொங்கு செழுமுகை கரங்குவித் தலர்முகங் காட்டின புறம்பொய்கை.

(இ-ள்.) சிவந்தகண்களையுடைய இடபத்தைவாகனமாகக்கொண்டருளும் ஸ்ரீநடராசப்பெருமா னெழுந்தருளிய திருத்தில்லையைநோக்கியருளி, [illegible] மாகிய உலகங்களுக்கெல்லாம் சுகத்தைத்தந்தருளும் இளங்களிறாகிய [illegible] சம்பந்தப்பிள்ளையா ரெழுந்தருளுகின்ற இரண்டுபக்கங்களிலும் தங்கியிரு[illegible] பறவைகளின் ஒலியால் மங்கலவாழ்த்துக் கூறி, முன்னே தேன்மணம்வீசுகின்ற, செந்தாமரையின் பூவரும்புகளாகிய கைகளைக்குவித்து அந்த தாமரைமலர்களாகிய முகங்களைக் காட்டின; நீர்நிறைந்த தடாகங்கள்.—எ-று. (௧௬௮)

கலவ மென்மயி லினங்களித் தழைத்திடக் கடிமணக் குளிர்கால்வந் [ப்ப
துலவி முன்பணிந் தெதிர்கொளக் கிளர்ந்தெழுந் துடன்வருஞ் சுரும்பார்
விலகு செந்தளி ரொளிநிறந் திகழ்தர விருகுழை புடையாட
மலர்மு கம்பொலிந் தசையமென் கொம்பர்நின் றாடுவ மலர்ச்சோலை.

(இ-ள்.) மலர்களையுடைய சோலைகளில் மிருதுவாகிய கலாபத்தையுடைய மயிற்கூட்டங்கள் மகிழ்ந்து அழைக்கவும், வாசனைமிகுந்த குளிர்ந்த தென்றற்காற்றுவந்து உலாவி முன்னேவணங்கி யெதிர்கொள்ளவும், நெருங்கி மேலெழுந்து அதனுடன்வரும் வண்டுகள் ஆரவாரிக்கவும், விளங்குகின்ற சிவந்த துளிராகிய செவ்வொளிநிறம் விளங்கவும், பெரியகுழைகள் பக்கங்களிலாடவும், மலராகிய முகம் பொலிவுற்று அசையவும், மெல்லிய பூங்கொம்புகள் ஆடுவனவுமாம்.

குழை = துளிர். (௧௬௯)

இழைத்த டங்கொங்கை யிமயமா மலைக்கொடி யின்னமு தென்ஞானங்
குழைத்த ளித்திட வமுதுசெய் தருளிய குருளையார் வரக்கண்டு
மழைத்த மந்தமா ருதத்தினா றுமலர் வண்ணநுண் டுகடூவித்
தழைத்த பொங்கெழின் முகஞ்செய்து வணங்கின தடம்பணை வயற்சாலி

(இ-ள்.) விசாலமான மருதநிலத்திற்பொருந்திய வயல்களிலுள்ள நெற்பயிர்கள் ஆபரணமணிந்த உயர்ந்த ஸ்தனங்களையுடைய பார்வதிதேவியார் இனியதிருமுலைப்பாலென்று சிவஞானத்தைக்குழைத்து ஊட்டியருளத் திருவமுதுசெய்தருளிய இளஞ்சிங்கத்தையொத்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரெழுந்தருளிவர அவரைப்பார்த்து, குளிர்ந்த சிறுதென்றலால் நல்லமணமுள்ள மலர்களையும், அழகிய நுண்ணிய பூந்தாதுகளையும்தூவி, மிகுந்த அழகினையுடைய செழிய முகமலர்ந்து வணங்கின.—எ-று. (௧௭௰)

ஞால முய்ந்திட ஞானமுண் டவரெழுந் தருளுமந் நலங்கண்டு
சேல லம்புதண் புனற்றடம் படிந்தணை சீதமா ருதம்வீசச்
சால வும்பல கண்பெறும் பயன்பெறுந் தன்மையிற் களிகூர்வ
போல சைந்திரு புடைமிடைந் தாடின புறம்பணை நறும்பூகம்.

(இ-ள்.) மருதநிலத்திலுள்ள வயலின்புறத்தேநிற்கும் நல்ல கமுகமரங்கள் உலகத்தார் நற்கதியடையும் பொருட்டுச் சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் எழுந்தருளிவருகின்ற நலத்தைப் பார்த்து, கெண்டைமீன்கள் கலக்குகின்ற குளிர்ந்த நீரையுடைய தடாகங்களில்படிந்துவருகின்ற

குளிர்ந்த தென்றற்காற்று வீசவும், மிகுந்த பலகணைகளைத் தாம் அடைந்த தன்மை
கொள்ள பயிக்கண்போல அசைந்து இருபக்கத்திலும் நெருங்கி ஆடின —எ-று.

கண=கணு. நறும்பூகம்-ஆடின என்க்கூட்டுக. (சுக)

[illegible] விரப்பவர் தில்லைசூழ் எல்லையின் மறையவர் பயில்வேள்விச்
சிவந்த தீமுழுப் பயனுடையவாம் குறிகளின் செழும்புகைப் பாற்பாலே
தவந்த ழைப்பவந் தருளிய பிள்ளையார் தாமணை வுறமுன்னே
சிவந்த நீலநுண் டுகில்விதா னித்தது போன்றது நெடுவானம்.

(இ-ள்.) தம்மையடைந்த ஆன்மாக்களின் பிறவித்துன்பத்தை நீக்கியருளும் ஸ்ரீநடராசப் பெருமானது திருத்தில்லையைச் சூழ்ந்த எல்லையிலேவாழும் பிராமணர்கள் செய்கின்ற யாகத்திலே செய்யத் தக்கமுழுமையாகிய பயன்களையுடைய நெய் முதலிய ஆகுதியுண்டாகச் செய்த புகையின் மிகுதியினாலே தமமாரிகளைத் தழைத்தோங்கும்படிவந்து அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளுமிடத்தில் பெரிய ஆகாயமானது புறப்பட்டு உயர்ந்த நீலநிறமாகிய சூக்ஷ்மவஸ்திரத்தை விதானஞ்செய்த தன்மைபோன்றிருந்தது.—எ-று.

விதானம்=மேற்கட்டி. (சுஉ)

கரும்பு செந்நெலைப் பைங்கமுகொடு கலந்துயர் கழனியம் பணைநீங்கி
யரும்பு மென்மலர்த் தளிர்பல மூலமென் பனைத்தினு மாரமான
மருங்கிணர்த் தண்வனம் பணிந்தணைந்தனர் மாடமா ளிகையோங்கி
நெருங்கு தில்லைசூழ் நெடுமதில் தென்றிரு வாயிலின் புறத்தாக.

(இ-ள்.) கரும்புகளும், செந்நெற்பயிர்களும் பசிய கமுகமரங்களோடு கலந்து உயர்ந்திருக்கின்ற வயல்களையுடைய மருதநிலத்தைக் கடந்து, அரும்புகளும்-மெல்லியமலர்களும்-தளிர்களும்-பழங்களும் கிழங்குகளும் என்று சொல்லப்பட்ட எல்லாப்பொருள்களுக்கும் பிறப்பிடமான வனத்திலுள்ள திருநந்தனவனத்தைப் பணிந்து, மாடங்களும்-மாளிகைகளும் உயர்ந்து நெருங்கிய திருத்தில்லையைச் சூழ்ந்த நெடிய மதிலின் தென்றிசைத் திருவாயிலின்புறமே சமீபமாக எழுந்தருளினார்; (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்) —எ-று. (சுங)

பொங்கு கொங்கையிற் கரந்தமெய்ப் பசுஞானமாம் போனகம் பொற்குன்ற
மங்கை செங்கையா லூட்டவுண் டருளிய மதலையார் வந்தாரென்
றங்கண் வாழ்பெருந் திருத்தில்லை யந்தணர் தம்பாகஞ் சுடனீண்டி
யெங்கு மங்கல வணிமிக வலங்கரித் தெதிர்கொள வணைவார்கள்.

(இ-ள்.) பூரித்த தமது கொங்கையினின்றும் கரந்த மெய்ஞ்ஞானமாகிய அமுதத்தைப் பர்வதராஜபுத்திரியாகிய உமாதேவியார் தமது சிவந்த திருக்கரங்களால் ஊட்ட அமுதுசெய்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளினாரென்று அவ்விடத்துவாழ்கின்ற பெருமைபொருந்திய தில்லைவாழந்தணர்கள் சிவனடியார்களோடு கூடி ஸ்ரீசிதம்பரமுழுமையும் மங்கலகரமான அழகு மிகும்படி அலங்காரஞ்செய்து, அவரை எதிர்கொள்ள வருபவர்களானார்கள்.—எ-று. ()

வேத நாதமு மங்கல முழக்கமும் விசும்பிடை நிறைந்தோங்கச்
சீத வாசநீர் நிறைகுடந் தீபங்க டிசையெலா நிறைந்தாரச்
சோதி மாமணி வாயிலின் புறஞ்சென்று சோபன வாக்கமுஞ் சொல்லிக்
கோதி லாதவர் ஞானசம் பந்தரை யெதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார்.

(இ-ள்.) வேதபாராயணவோசையும், மங்கலகரமானவோசையும் ஆகாயத்தில் நிறைந்து ஓங்கவும், குளிர்ந்த நறுமணங்கமழும் நீர்நிறைந்த கும்பங்களும்- தீபங்களும்- திக்குகளெல்லாம் நிறைந்திருக்கவும், ஒளிபொருந்திய பெரிய இரத்தினங்களழுத்திய தென்மதில் திருவாயிலின் புறத்திற்சென்று மங்கலகரமான ஆசீர்வசனங்களைச்சொல்லிக் குற்றமற்ற அந்தில்லைவாழந்தணர்கள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு அழைத்துப்போனார்கள்.—எ-று. (௧௫௫)

செல்வ மல்கிய தில்லைமூ தூரினிற் றென்றிசைத் திருவாயி
லெல்லை நீங்கியுட் புகுந்திரு மருங்குநின் றெடுக்குமேத் தொலிசூழ
மல்ல லாவண மறுகிடைக் கழிந்துபோய் மறையவர் நிறைவாழ்க்கைத்
தொல்லை மாளிகை நிரைத்திரு வீதியைத் தொழுதணைந் தனர்தூயோர்.

(இ-ள்) பலவகைச்செல்வங்களும் நிறைந்த பழைமையாகிய ஸ்ரீ சிதம்பரத்தின் தென்றிசையிலுள்ள திருவாயிலின் எல்லையைக்கடந்து உள்ளேபுகுந்து, இருபக்கங்களிலும் பிராமணர் முதலானவர்கள் நின்றுகூறும் வாழ்த்தொலிசூழவும், வளப்பம்பொருந்திய ஆவணவீதியைக்கடந்து சென்று, தில்லைவாழந்தணர்கள் நிறைந்துவாழ்கின்ற பழைய திருமாளிகை வரிசையோடுகூடிய திருவீதியைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வணங்கிச்சென்றருளினார்—எ-று. (௧௫௬)

மலர்ந்த பேரொளி குளிர்தரச் செவ்வியாங் கப்புறத்துவா னுகணமாறிச்
சிலம்ப லம்புசே வடியவர் பயில்வுறுஞ் செம்மையாற் றிருத்தொண்டு
கலந்த வன்பர்தஞ் சிந்தையிற் றிகழ்திரு வீதிகள் களிசெய்யப்
பலன்கொண் மைந்தரெ ழுநிலைக் கோபுரம் பணிந்தெழுந் தனர்போற்றி

(இ-ள்.) மிகுந்த பேரொளியானது குளிர்ச்சியைத்தரச் செவ்வணம் வீதிக்குற்றத்தினின்று நீங்கியும், வேதமாகிய சிலம்புகளசப்திக்கின்ற சிவந்த திருவடியையுடைய ஸ்ரீ நடராசப்பெருமான் பொருந்தியிருக்குந் தன்மையினாலும், திருத்தொண்டுடன்கூடிய அடியார்களது திருவுள்ளத்தையொத்த திருவீதிகள் தமது திருக்கண்களுக்குப் பேரானந்தத்தை விளைவிக்க, உண்மைப்பயனைக்கொண்ட திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுநிலைக்கோபுரத்தைத் துதித்துவணங்கியெழுந்தார்.—எ-று. (௧௫௭)

நீடு நீணிலைக் கோபுரத் துட்புக்கு நிலவிய திருமுன்றின்
மாடு செம்பொனின் மாளிகை வலங்கொண்டு வானுற வளர்திங்கள்
சூடு கின்றபே ரம்பலந் தொழுதுபோந் தருமறை தொடர்ந்தேத்த
ஆடு கின்றவர் முன்புற வணைந்தன ரணிகிளர் மணிவாயில்.

(இ-ள்.) உயர்ந்து நீண்ட நிலைகளையுடைய திருக்கோபுரத்தினுள்ளே புகுந்தருளி விளங்குகின்ற திருமுற்றத்தினருகே செம்பொன்னாலாகிய திருமாளிகை

யைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, விண்ணுலகைப் பொருந்த வளர்கின்ற சந்
யணிந்த பேரம்பலத்தை வணங்கிச் சென்றருளி, அரிய வேதங்கள் பின்றொடர்ந்து துதிக்கும்படி ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளும் ஸ்ரீநடராசப்பெருமான் சந்நிதியில் அழகாக விளங்குந் திருவணுக்கன் றிருவாயிலை யடைந்தருளினார்.

திருவணுக்கன் றிருவாயில் - என்பது. ஸ்ரீநடராசப்பெருமான் சந்நிதியின் சமீபத்திலிருக்குந் திருவாயில் என்றறிக. (௧௮௮)

நந்தி யெம்பிரான் முதற்கண நாதர்கள் நலங்கொள் பன்முறைகூட
அந்தமில்லவ ரணுகிமுன் னெருங்குதிரு வணுக்கன் றிருவாயில்
சிந்தை யார்வமும் பெருகிடச் சென்னியிற் சிறச்செய்த கையேற
வுந்து வாழ்திரு நயனங்கள் களிகொள வருந்துமன் பொடும்புக்கார்.

(இ-ள்.) திருநந்திதேவர் முதலிய சிவகணநாதர்கள் நன்மை மிகுந்த பல வரிசைகளாய்க் கூடிநிற்கவும், அளவில்லாத அடியார்கூட்டங்கள் நெருங்கி முன்னின்று வணங்குகின்ற திருவணுக்கன் றிருவாயிலில், தமது மனதில் அன்பு அதிகரிக்கவும், சிரசில் சிறிதாகிய சிவந்த திருக்கரங்கள் குவிந்துயரவும், சிவபெருமானைத் தரிசித்து மகிழ்ந்து வாழ்கின்ற திருவிழிகள் களிப்படையவும் அதிகரிக்கின்ற அன்புடன் புகுந்தருளினார்.—எ-று. (௧௮௯)

அண்ணலார் தமக் களித்தமெய்ஞ் ஞானமே யானவம் பலமுந்தம்
முண்ணிறைந்தஞா னத்தெழு மானந்த வொருபெருந் தனிக்கூத்துங்
கண்ணின் முன்புறக் கண்டுகும் பிட்டெழுங் களிபொங்கக் கடற்காழிப்
புண்ணியக்கொழுந் தனையவர் போற்றுவார் புனிதராடிய பொற்பு.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் தமக்கு அளித்தருளிய மெய்ஞ்ஞானமே திருவுருவமாகிய திருவம்பலத்தையும், தமது திருவுள்ளத்தில் நிறைந்த திருவருண் ஞானத்தினால் உண்டாகின்ற ஆனந்தரூபமான ஒப்பற்ற பெரிய திருநடனத்தையுந் தமது திருக்கண்களால் பிரத்தியக்ஷத்தில் தரிசித்து வணங்கி, அதனால் உண்டாகின்ற பேரானந்தப்பிரவாகம் கடலாக நீண்ட சீகாழிப்பதியில் அவதரித்த, உரிய சிவபுண்ணியமாகிய தருவின் கொழுந்தையொத்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், சிவபெருமான் திருநடனஞ் செய்தருளும் பொலிவைத் துதிப்பாராயினர்.—எ-று.

மெய்ஞ்ஞானம், அம் மெய்ஞ்ஞானத்தின் உண்டாகிய சிவானந்தமுமே திருவம்பலமும், ஸ்ரீநடராசப்பெருமான் செய்தருளுந் திருக்கூத்துமாம் என்பார் 'மெய்ஞ்ஞானமே யானவம் பலமுந்த முண்ணிறைந்த ஞானத்தெழு மானந்த வொருபெருந்தனிக்கூத்தும்' என்று கூறினார். (௧௯௦)

உணர்வி னேர்பெற வருஞ்சிவ போகத்தை யொழிவின்றி யுருவின்க
ணணையு மைம்பொறி யளவினு மெளிவர வருளினை யெனப்போற்றி [ற
யிணையில் வண்பெருங் கருணையே யேத்திமுன் னெடுத்தசொற் பதிகத்தி
புணரு மின்னிசை பாடின ராடினர் பொழிந்தனர் விழிமாரி.

(இ-ள்.) மெய்யுணர்வினாலேயே பொருந்துகின்ற சிவபோகத்தை நீக்கமின்றி உடம்பிற்பொருந்திய கண்முதலிய ஐம்பொறியளவிற்கும் எளிதாக உணரும்வண்ணம் அருள்செய்தனையென்று துதித்து, (ஸ்ரீநடராசப்பெருமானது) ஒப்பற்ற வளம்பொருந்திய பேரருளையே துதித்து, முன் எடுத்தருளிய திருப்பதி

கத்தைப் பொருந்த இனிய இசையோடு பாடியருளினார்; தமது திருக்கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரிந்தருளினார்—எ-று. (௧௬௧)

வேறு.

ஊழி முதல்வர்க் குரிமைத் தொழிற் சிறப்பால்
வாழி திருத் தில்லைவா ழந்தணரை முன்வைத்தே
யேழிசையு மோங்க வெடுத்தா ரெமையாளுங்
காழியர்தங் காவலனார் கற்றாங் கெரியோம்பி.

(இ-ள்.) ஊழிக்காலத்து மழியாத முதற்பெருங் கடவுளாகிய ஸ்ரீநடராசப்பெருமானுக்கு உரிமையாகிய பணிவிடைகளைச் செய்யுஞ் சிறப்பினால் ஆனந்தப் பெருவாழ்வையுடைய தில்லைவாழந்தணர்களைத் திருப்பதிகத்தின் முதலிரண்டடியிற் சிறப்பித்து, எம்மை யடிமையாகக் கொண்டருளிய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் "கற்றாங்கெரியோம்பி" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தை ஏழிசைகளும் நிரம்பும்படிப் பாடியருளினார்.—எ-று. (௧௬௨)

கோயில் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றாங்கெரியோம்பிக்கலியைவாராமே
செற்றார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றாவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே
பற்றாநின்றாரைப்பற்றாபாவமே.

பறப்பைப்படுத்தெங்கும்பசுவேட்டெரியோம்புஞ்
சிறப்பார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
பிறப்பில்பெருமானைப்பின்றாழ்சடையானை
மறப்பிலார்கண்டாமைபற்றாவாரே.

ஞாலத்துயர்காழிஞானசம்பந்தன்
சீலத்தார்கொள்கைச்சிற்றம்பலமேய
சூலப்படையானைச்சொன்னதமிழ்மாலை
கோலத்தாற்பாடவல்லார்நல்லாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **சபாநாதர்**, தேவியார் - **சிவகாமியம்மை.**
மூலத்தானமூர்த்திகள் பெயர் - **திருமூலநாதர்**, தேவியார் - **உமையம்மை.**

பண்ணார் பதிகத் திருக்கடைக்காப் புப்பரவி
யுண்ணிறைந்த வென்பு முயிருங் கரைந்துருகும்
விண்ணோ ரகன்கூத்து வெள்ளவெளி யேதிளைத்துக்
கண்ணா ரமுதுண்டார் காலம் பெறவழுத்தார்.

(இ-ள்.) பண்ணமைந்த திருப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பை யருளிச் செய்து, உள்ளே யமைந்த எலும்பு முயிருங் கரைந்துருகச்செய்யும் தேவர்கள்

நாயகராகிய ஸ்ரீநடராசப்பெருமானது ஆனந்தத்தாண்டவத்தைத் திருவம்பலத்தில் தரிசித்துத் தமது திருக்கண்களால் நிறைந்த சிவானந்தவமிர்தத்தை யுண்டருளினார்; உலகுயிர்கள் நன்மையடைதற்குரிய பரிபாககாலம்வந்த காரணத்தினால் (அம்மே! அப்பா! வென்று கூறி) அழுதருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.

முன்னமா லயனறியா மூர்த்தியார் முன்னின்று
சொன்னமாலை யாமகால மெல்லாந் துதித்திறைஞ்சிப்
பன்னுமா மறைவெள்ளஞ் சூழ்ந்து பரவுந்திறப்
பொன்மா ளிகையைவலங் கொண்டு புறம்போந்தார்.

(இ-ள்.) முன்னம் திருமாலும் பிரமனும் (பன்றியாகவும் அன்னமாகவும் உருவங்கொண்டு அடியையும் முடியையும்) தேடி யறியாத ஸ்ரீநடராசப்பெருமான் சந்நிதியில் நின்று, திருப்பதிக மாலையால் பூசாகாலங்கடோறும் துதித்து வணங்கி, பெருமைபொருந்திய எல்லா வேதங்களுஞ் சூழ்ந்து துதிக்கின்ற கனகசபையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்துகொண்டு புறத்திலே யெழுந்தருளினார்.—எ-று. (கசுசு)

செல்வத் திருமுன்றிற் றாழ்ந்தெழுந்து தேவர்குழாம்
மல்குந் திருவாயில் வந்திறைஞ்சிப் பாங்குள்ள
நல்குந் திருவீதி நான்குந் தொழுதங்க
ணல்குந் தவமருந்த வாசமஞ்சும் பையர்கோனார்.

(இ-ள்.) திருவருட்செல்வம் நிறைந்த திருமுற்றத்தைப் பணிந்தெழுந்து, தேவர்கூட்டங்கள் நிறைந்த திருவாயிலில் வணங்கி, (அடியார்களுக்கு) மகத்தாகிய தவங்களைத்தந்தருளும் நான்குதிருவீதிகளையும் வணங்கி அவ்விடத்தில் வசித்தருளுவதற்கு அஞ்சுகின்றவராகி; சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (கசுஎ)

செய்ய சடையார் திருவேட் களஞ்சென்று
கைதொழுது சொற்பதிகம் பாடிக் கழுமலக்கோன்
வைகியங் குறைநாட் பலவாக மன்றாடு
மையன் திருக்கூத்துங் கும்பிட் டணைவுறுநாள்.

(இ-ள்.) சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருவேட்களமென்னும் ஸ்தலத்தையடைந்து, திருக்கரங்களைக் கூப்பி வணங்கி, இனிய சொற்களையுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளி, அவ்வேட்களத்தைத் தங்குமிடம் அத்தலமாகக்கொண்டு, கனகசபையில் ஆனந்தநடனஞ் செய்தருளும் ஸ்ரீநடராசப்பெருமானுடைய திருநடனத்தை வணங்கிவருநாட்களில்.—எ-று.

கைம்மான் மறியார் கழிப்பாலை யுள்ளணைந்து
மெய்ம்மாலைச் சொற்பதிகம் பாடி விரைக்கொன்றைச்
செம்மாலை வேணித் திருவுருவின் மேவியுறை
யம்மானைக் கும்பிட் டருந்தமிழும் பாடினார்.

(இ-ள்.) திருக்கரத்தில் மான்கன்றை யேந்திய பாலவண்ணநாதர் எழுந்தருளிய திருக்கழிப்பாலையென்னும் ஸ்தலத்தை யடைந்தருளி, மெய்ம்மை நிறைந்த இனிய சொற்களையுடைய திருப்பதிகமாலையை யருளிச்செய்து, வாசனைபொருந்திய கொன்றைமலரா லாகிய மாலையைச் சிவந்த சடைமுடியில் தரித்தருளிய

திருவுச்சியென்னுமாலயத்தில் வீற்றிருந்தருளும் உச்சேசனாவணங்கி அரிய திருப்பதிகம் பாடியருளினார்; (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்)—எ-று. (கசுஎ)

பாடும் பதிகமிசை யாழ்ப்பாண ருமபயிற்றி
நாடுஞ் சிறப்பெய்த நாளுநடம போற்றுவார்
நீடு திருத்தில்லை யந்தணாக ணீணமனறு
ளாடுங் கழற்கணுக்க ராம்பே றதிசயிப்பார்.

(இ-ள்.) தாம அருளிச்செய்கின்ற திருப்பதிகங்களின இசையைத் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாரும யாழிலமைத்துவாசித்து யாவராலும் துதிக்கத்தக்க சிறப்பினையடைய, நாளதோறும திருநடனத்தைத் துதிக்குங் கருத்தினையுடைய திருஞானசமபநதப்பிள்ளையார் சிறப்புமிகுந்த தில்லைவாழந்தணாகள உயாந்த கனகசபையில திருநடனஞ்செயதருளும (ஸ்ரீநடராசபெருமானது) திருவடிகளுக்கு அணுக்கராயிருக்கும்பேறறினை (திருவுள்ளத்திறகருதி) அதிசயமடையவராயினார்.

ஆங்கவா கஞ் சீலத் தளவின மையுநினைநதே
யோங்கி யெழுங்காத லொழியாத வுளளத்தார
தேங்கமழுஞ் சோலைத் திருவேட் களங்கடந்து
பூங்கிடங்கு சூழ்புலியூர புக்கணையும போழ்தின்கண்

(இ-ள்) அங்கு வசிக்கும அத்தில்லைவாழ்ந்தணாகளது நல்லொழுக்கத்தின மிகுதியையுந திருவுள்ளததிறகருதி, அதிகரித்தெழுகின்ற பெருவிருப்பானது நீங்காத திருவுளளத்தையுடைய திருஞானசமபந்தப்பிளளையாா தேன்மணமவீசுகின்றசோலைகள்சூழ்ந்த திருவேட்களத்தினின்றும நீங்கி, மலர்களநிறைந்த அகழ்சூழ்ந்த ஸ்ரீசிதம்பரத்தை யடைந்தருளும்பொழுது.—எ-று.

இது முதலிரண்டு பாட்டுங் குளகம். (கசுஅ)

அணடத் திறைவா ரருளா லணிதில்லை
முணடத் திருநீறு மூவா யிரவாகளுந
தொண்டத் தகைமைக் கணநாத ராய்த்தோன்றக்
கணடப் பரிசுபெரும் பாணாக்குங் காட்டினாா

(இ-ள்.) சாவ அண்டஙகளுக்கும் தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவருளினால் அழகிய ஸ்ரீசிதமபரத்தில வாழும் திருநீறறுபபுண்டரமணிந்த தில்லைமூவாயிரவர்களும் திருத்தொணடுசெயயுந் தனமையையுடைய சிவகணநாதராயத் தோன்றக்கணடு, அத்தனமையைத் திருநீலகணடப்பெரும்பாணநாயனாருக்குங் காட்டியருளினார்.—எ-று. (கசுஎ)

செலவம பிரிவறியாத் தில்லைவா ழந்தணரு
மெலலையிலசீாச் சணபை யிளவே றெழுந்தருளி
யொலலை யிறைஞ்சாமுன் றாமு முடனிறைஞ்சி
மல்ல லணிவீதி மருஙகணைய வந்தார்கள்.

(இ-ள்.) திருவருட்செலவத்தினின்றும்நீஙகாத தில்லைவாழந்தணாகளும், அளவற்ற சிறப்பினையுடைய சீகாழிபபதியில் அவதரித்தருளிய இளஞ்சிஙகம் போன்ற திருஞானசமபநதபபிளளையா ரெழுந்தருளி விரைந்து வணஙகுவதற்கு முன்னே தாஙகளுமுடனே வணங்கி, வளப்பம்பொருந்திய அழகிய திருவீதியில் அவர் இருபக்கத்திலும் சூழவந்தாாகள்.—எ-று. (கஎக)

பொங்கியெழுங் காதல் புலனாகப் பூசுரர்தஞ்
சிங்க மனையார் திருமுடியின் மேற்குவித்த
பங்கயத்தின் செவ்வி பழித்து வளம்போங்குஞ்
செங்கையொடுஞ் சென்று திருவாயி லுட்புக்கார்.

(இ-ள்.) அதிகரித்தெழுகின்ற விருப்பமே வழியாக, பிராமண குலசிங்கம்போன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருமுடியின்மேற் குவிக்கப்பட்டுத்தாமரையின் பொலிவைப்பழித்து அழகுமிகுந்த திருக்கரங்களோடு மெழுந்தருளித்திருக்கோபுரத்தின் திருவாயிலினுள்ளே புகுந்தருளினார்.—எ-று. (கசஉ)

ஒன்றிய சிந்தை யுருக வுயர்மேருக்
குன்றனைய பேரம் பலமருங்கு கும்பிட்டு
மன்று ணிறைந்தாடு மாணிக்கக் கூத்தரெதிர்
சென்றணைந்து தாழ்ந்தார் திருக்களிற் றுப்படிக்கீழ்.

(இ-ள்.) ஒருமைப்பட்ட தமது திருவுள்ள முருகும்படி உயர்ந்த மேருமலையையொத்த பேரம்பலத்தையருகிலேவணங்கி, கனகசபையில் நிறைந்து ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்தருளும் மாணிக்கம்போன்ற ஸ்ரீநடராசப்பெருமான் சந்நிதியிற் சென்றருளித் திருக்களிற்றுப் படியின் கீழேவிழுந்து வணங்கியருளினார்; (திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்)—எ-று. (கசங)

வேறு.

ஆடி னாய்நறு நெய்யொடு பாறயி ரென்றெடுத் தாரவத்தாற்
பாடி னார்பின்னு மப்பதி கத்தினிற் பரவிய பாடலொன்றில்
நீடு வாழ்தில்லை நான்மறை யோர்தமைக் கண்டவர் நிலையெலாங்
கூடு மாறுகோத் தவர்தொழு தேத்துசிற் றம்பல மெனக்கூறி.

(இ-ள்.) "ஆடினாய் நறுநெய்யொடு பாறயிர்" என்று முதலில் எடுத்து அன்போடு திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளிப் பின்னும் அத்திருப்பதிகத்தில் கட்டளையிட்டருளிய ஒரு திருப்பாசுரத்தில், சிறப்பாக வாழ்கின்ற தில்லைவாழந்தணர்களைச் சிவகணநாதராகத் தாம் பார்த்தருளிய அவ்வுடையாளங்களை யெல்லாம் பொருந்தவமைத்து, அத்தகைய தில்லைவாழந்தணர்கள் வணங்கித் துதிக்கும் சிற்றம்பலம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி.—எ-று.

இது முதலிரண்டு பாட்டுங் குளகம் (கசச)

கோயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆடினாய்நறுநெய்யொடுபாறயிரந்தணர்பிரியாதசிற்றம்பல
நாடினாயிடமாநறுங்கொன்றைநயந்தவனே
பாடினாய்மறையோடுபல்கீதமும்பல்சடைப்பனிகால்கதிர்வெண்டிங்கள்
சூடினாயருளாய்சுருங்கவெமதொல்வினையே.

நீலத்தார்கரியமிடற்றார்நல்லநெற்றிமேலுற்றகண்ணினார்பற்று
சூலத்தார்சுடலைப்பொடிநீறணிவார்சடையார்

சீலத்தார்தொழுதேத்துசிற்றம்பலஞ்சேர்தலாற்கழற்சேவடிகைதொழக்
கோலத்தாயருளாயுனகாரணங்கூறுதுமே.

நாறுபூம்பொழினண்ணியகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்
ஊறுமின்றமிழாலுயர்ந்தாருறைதில்லைதன்னு
ளேறுதொல்புகழேந்துசிற்றம்பலத்தீசனையிசையாற்சொன்னபத்திவை
கூறுமாறுவல்லாருயர்ந்தாரொடுங்கூடுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்ன தன்மையி லின்னிசைப் பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்பேத்தி
மன்னு மானந்த வெள்ளத்திற் றிளைத்தெதிர் வந்துமுன் னின்றும்ம
பின்னு வார்சடைக் கூத்தர்பே ரருள்பெறப் பிரியாத விடைபெற்றுப்
பொன்னின்மன்பலஞ் சூழ்ந்துதாழ்ந்தெழுந்துபோந்தணைந்தனர்புறமுன்றில்

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய இனிய இசையையுடைய திருப்பதிகத்தை யும் திருக்கடைக் காப்பையும் அருளிச்செய்து, நிலைபெற்ற பேரானந்த வெள்ளத்திற்படிந்து, பிரத்தியக்ஷமாக எதிரே நின்று ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய்தருளும் பின்னலாகிய நீண்ட சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீநடராசப்பெருமானது பேரருளைப் பெற்ற காரணத்தினால், அவரிடத்தினின்றும் பிரியா விடைபெற்றுக் கனகசபை யைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்தெழுந்து திருமுற்றத்தின் புறத்தில் அடைந்தருளினார்.—எ-று. (கஎ)

அப்பு றத்திடை வணங்கியங் கருளுட னணிமணித் திருவாயில்
பொற்பு றத்தொழு தெழுந்துடன் போதரப் போற்றிய புகழ்ப்பாணர்
நற்ப தந்தொழு தடியனேன் பதிமுத னந்திவாக் கரைமேய
வொப்பி லானங்கள் பணிந்திட வேண்டுமென் றுரைசெய்ய வதுநேர்வார்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தினின்றும் வணங்கி அங்கே சிவபெருமான் திருவரு ளோடும் அழகிய மணிகளிழைத்த திருவணுக்கன்றிருவாயிலை நன்றாகவணங்கி யெ ழுந்து திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாருடன் கோயிலுள்புறத்தே யெழுந்தருள, தம்மைத் துதிக்கின்ற புகழையுடைய திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனார் திருஞா னசம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிறந்த திருவடிகளை வணங்கி அடியேனுடைய ஜன்ம க்ஷேத்திரமாகிய திருவெருக்கத்தம்புலியூர் முதலாக நிவாவென்னு நதிக்கரையிற் பொருந்திய ஒப்பற்ற பலக்ஷேத்திரங்களையும் தேவரீர் வணங்கியருளவேண்டுமெ ன்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு உடன்பட்டவரானார்.—எ-று.

நிவாநதி யென்பது இக்காலத்து வடவெள்ளாறு என வழங்குகின்றது. ()

பொங்கு தெண்டிரைப் புனிதநீர் நிவாக்கரைக் குடதிசை மிசைப்போந்து
தங்கு தந்தையா ருடன்பரி சனங்களுந் தவமுனி வருஞ்செல்லச்
செங்கை யாழ்த்திரு நீலகண் டப்பெரும் பாணனா ருடன்சேர
மங்கை யார்புகழ் மதங்கசூ ளாமணி யாருடன் வரவந்தார்.

(இ-ள்.) பொங்குகின்ற தெள்ளிய அலைகள்பொருந்திய பரிசுத்தமான நீ ரையுடைய நிவாநதிக்கரையின் மேற்றிசையில் எழுந்தருளி, தம்மைவிட்டு நீங்காத தந்தையாராகிய சிவபாத விருதயரோடு அடியார் திருக்கூட்டமும், தவத்தையு

டைய முனிவர்கூட்டங்களுஞ் சூழ்ந்துவர, செவ்வியகையில் யாழையேந்திய திருநீலகண்டப்பெரும்பாணநாயனாரோடு மங்கையர்கள் புகழும் மதங்கசூளாமணியாரு முடன்வர, எழுந்தருளிவந்தார்; (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.)-எ-று. (௧௭௭)

இருந்தடங்களும் பழனமுங் கடந்துபோ யெருக்கத்தம் புலியூரின்
மருங்கு சென்றுற நீலகண் டப்பெரும் பாணனார் வணங்கிக்கார்
நெருங்கு சோலைசூ ழிப்பதி யடியனேன் பதியென நெடிதின்புற்
றருங்கலைச்சிறு மழவிளங் களிறனா ரங்கணைந் தருள்செய்வார்.

(இ-ள்.) பெரிய தடாகங்களையும் வயல்களையுங் கடந்து சென்று திருவெருக்கத்தம்புலியூரென்னும் ஸ்தலத்திற்குச் சமீபமாகச் செல்லவும், அப்பொழுது திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார் வணங்கி மேகங்கள் நெருங்கிய சோலைசூழ்ந்த இத் திருவெருக்கத்தம்புலியூர் அடியேனுடைய ஜன்மஸ்தலமென்று சொல்ல, அரிய வேதாகமப்பொருள்களை ஓதாதுணர்ந்த சிறிய இளங்களிறுபோன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்கமகிழ்ச்சியடைந்து அத்தலத்தை யடைந்தருளி (திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாரை நோக்கி) அருள்செய்வாராயினார்.—எ-று.

களிறு = யானை. (௧௭௮)

ஐயர் நீரவ தரித்திட விப்பதி யளவில்லா தவமுன்பு
செய்த வாறெனச் சிறப்புரைத் தருளியச் செழும்பதி யிடங்கொண்ட
மைகொள் கண்டர்தங் கோயிலி னுட்புகுந் தவர்கொண்டு வணங்கிப்பா
ருய்ய வந்தவர் சொற்றமிழ்ப் பதிகமு மிசையுட னுரைசெய்தார்.

(இ-ள்.) ஐயரே! நீர் திருவவதாரஞ்செய்வதற்கு இத்திருவெருக்கத்தம்புலியூர் அளவில்லாத மகத்தாகிய தவத்தைப் பூர்வத்திலே செய்ததென்று அந்த ஸ்தலத்தின் சிறப்பினைச் சொல்லி, செழுமைபொருந்திய அந்த ஸ்தலத்தை யிடமாகக்கொண்டருளிய காளகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயிலினுள்ளே புகுந்து பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, பிரியத்தோடு திருப்பதிகத்தை இசையுடன் அருளிச்செய்தார், உலகங்களெல்லாம் பிழைத்துய்யும்படி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (௧௭௯)

அங்கு நின்றெழுந் தருளுவா ரணிநடு நாடெனும் பொன்னிப்பால்
பங்கர் தாமினி துறையும் பதிபல பரிவொடும் பணிந்தேத்தித்
துங்க வண்டமிழ்த் தொடையலர் பாடிப்போய்த் தொல்லைவெங் குருநல்வர்
செங்க ணேறுடை யார்திரு முதுகுன்றைச் சென்றுசேர்ந் தணைகின்றார்.

(இ-ள்.) பழையகோத்திரத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அந்தத் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாரோடு திருவெருக்கத்தம்புலியூரினின்று மெழுந்தருளி, அழகிய பாண்டுராஜ புத்திரிய ... உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான இனிது வீற்றிருந்தருளும் பொருந்திய பல க்ஷேத்திரங்களை அன்போடு வணங்கித் துதித்து, மிக்க வளப்பம்பொருந்திய தமிழ்ச் சொற்களாகிய மலர்மாலை தொடுத்த திருப்பதிகமாலைகளை அருளிச்செய்து போய், சிவந்த கண்களையுடைய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீவிருத்தாசலத்தைக் குறித்துச்சென்று, அங்கு எழுந்தருளுகின்றவரானார்.—எ-று. (௧௮௦)

மொய்கொண் மாமணி கொழித்துமுத் தாறுசூழ் முதுகுன்றை யடைவோமென், றெய்து சொன்மலர் மாலைவண் பதிகத்தை யிசையொடும் புனைந்தேத்திச், செய்த வத்திரு முனிவருந் தேவருந் திசையெலா நெருங்கப்புக், கையர் சேவடி பணியுமப் பொருப்பினி லார்வமுடன் சென்றார்.

(இ-ள்.) கூட்டமாகிய பெரிய முத்துக்களைக் கொழித்து மணிமுத்தாநதி சூழ்ந்த திருமுதுகுன்றை யடைவோமென்று, நன்மைபொருந்திய சொன்மலராகிய வளவிய திருப்பதிகமாலையை இசையுடனே அருளிச்செய்து துதித்து, அருமையாகச் செய்த தவத்தையுடைய சிறந்த முனிவர்களும் தேவர்களும் எல்லாத் திசைகளிலும் நெருங்கப் புகுந்து பழமலைநாதரது திருவடிகளை வணங்குகின்ற அத்திருமுதுகுன்றத்தில் மிக்க விருப்பத்தோடு சென்றருளினார்.—எ-று. (கஅக)

திருமுதுகுன்றம் - பண் - நட்டபாஷை

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தாவரைநிறுவிக்கடலகடைந்தவிடமுண்ட
தொத்தார்தருமணிநீண்முடிச்சுடர்வண்ணனதிடமாம்
கொத்தார்மலர்குளிர்சந்தகிலொளிர்குங்குமங்கொண்டு
முத்தாறுவந்தடிவீழ்தருமுதுகுன்றடைவோமே

தழையார்வடவியவீதனிற்றவமேபுரிசைவன்
இழையாரிடைமடவாளொடுமினிதாவுறைவிடமாம்
மழைவானிடைமுழவவ்வெழிலவளைவாளுகிரெரிகண்
முழைவாளரிகுமிறும்முயர்முதுகுன்றடைவோமே

முகில்சேர்தருமுதுகுன்றுடையானைமிகுதொல்சீர்ப்
புகலிந்நகர்மறைஞானசம்பந்தனுரைசெய்த
நிகரில்லனதமிழ்மாலைகளிசையோடிவைபத்தும்
பகருமடியவர்கட்கிடர்பாவமடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமிபெயர் - **பழமலைநாதர்**, தேவியார் - **பெரியநாயகியம்மை.**

வான நாயகர் திருமுது குன்றினை வழிபட வலங்கொள்வார்
தூநறுந்தமிழ்ச் சொல்லிருக் குக்குறட் டுணைமலர் மொழிந்தேத்தி
ஞான போனகர் நம்பர்தங் கோயிலை நண்ணியங் குள்புக்குத்
தேனலம்புதண் கொன்றையார் சேவடி திளைத்தவன் பொடுதாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) சிவஞானப் பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய பழமலைநாதர் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீவிருத்தாசலத்தை வழிபடுதற்குப் பிரதக்ஷணஞ் செய்கின்றவராய்ப் பரிசுத்தம்பொருந்திய நல்ல தமிழ்ச்சொற்களாலாகிய திருவிருக்குக்குறள் என்னும் அளவொத்த திருப்பதிகமாலையை அருளிச்செய்து துதித்து, சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலினுள்ளே சென்றருளி, தேன் ததும்புகின்ற குளிர்ந்த

கொன்றைமலர்மாலையைத் தரித்த பழமலைநாதரது சிவந்த திருவடிக் கீழ்க்கலந்த அன்போடும் வணங்கியருளினார் —எ-று. (கஅஉ)

திருமுதுகுன்றம் - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்று மலர்தூவி - யின்று முதுகுன்றை
நன்று மேத்துவீர்க் - கென்று மின்பமே.

நின்று முதுகுன்றை - நன்று சம்பந்தன்
ஒன்று முரைவல்லார் - என்று முயர்வோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாழ்ந்தெழுந்துமுன் முரசதிர்ந் தெழுமெனுந் தண்டமிழ்த் தொடைசாத்தி, வாழ்ந்து போந்தங்கண் வளம்பதி யதனிடை வைகுவார் பணிவுறப்புச், சூழ்ந்த தண்புனல் சுலவுமுத் தாறுடு தொடுத்தசெந் தமிழ்மாலை, வீழ்ந்த காதலாற் பலமுறை விளம்பியே மேவினார் சில நாட்கள்.

(இ-ள்.) பழமலைநாதரது சந்நிதியில் வணங்கி யெழுந்து "முரசதிர்ந்தெழும்" எனும் முதலையுடைய குளிர்ந்த தமிழ்ப்பதிகமாலையை அருளிச்செய்து போந்து வாழ்வடைந்து ஆலயத்தினின்றும் புறத்தில் வந்தருளி, அழகிய இடத்தையுடைய வளவிய அத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அழகிய அத்திருமுதுகுன்றினைச் சூழ்ந்த குளிர்ந்த நீரினது அலைவீசுகின்ற மணிமுத்தாற்றினோடு சேர்த்துப் பாடியருளிய சொற்களமைந்த பல திருப்பதிகமாலைகளைத் தமதுள்ளத்திலே பொருந்திய அன்பினாலே பலமுறையும் அருளிச்செய்து சிலநாட்கள் அங்கு எழுந்தருளியிருந்தார். —எ-று. (கஅங)

திருமுதுகுன்றம் - திருமுக்கால் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முரசதிர்ந் தெழுதரு முதுகுன்ற மேவிய
பரசமர் படையுடையீரே
பரசமர் படையுடை யீருமைப் பரவுவார்
அரசர்க ளுலகில்ஆவரே.

மூடியசோலைசூழ் முதுகுன்றத் தீசனை
நாடிய ஞானசம்பந்தன
பாடிய ஞானசெந்தமிழ்
பாடியவவா பழியிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆங்கு நாதரைப் பணிந்துபெண் ணாகட மணைந்தரு மறையோசை
யோங்கு தூங்கானை மாடத்து ளமர்கின்ற வொருதனிப் பரஞ்சோதிப்

பாங்க ணைந்துமுன் வலங்கொண்டு பணிவுற்றுப் பரவுசொற் றமிழ்மாலை
தீங்கு நீங்குவீர் தொழுமின்க ளெனுமிசைப் பதிகமுந் தெரிவித்தார்.

(இ-ள்.) அந்த ஸ்தலத்தில வீற்றிருந்தருளும் பழமலைநாதரை வணங்கி, திருப்பெண்ணாகடமென்னும் க்ஷேத்திரத்தையடைந்து, அரிய வேதங்களினோசை மிகுந்த திருத்தூங்கானைமாட மென்னுந் திருக்கோயிலில் வீற்றிருந்தருளும் ஒப்பற்ற சுடர்க்கொழுந்தீசரை யடைந்து பிரதக்ஷணஞ்செய்து சந்நிதியில் நின்று வணங்கி, பாபமாகிய குற்றத்தினின்றும் நீங்கவேண்டுகின்றவர்களே! 'தொழுமின்கள்' என்னும் இறுதியையுடைய துதித்தற்குரிய இனிய தமிழ்ச்சொற்களமைந்த இசையோடுகூடிய திருப்பதிகமாலையைஅருளிச்செய்தார்.—எ-று.

திருத்தூங்கானைமாடம் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒடுங்கும்பிணிபிறவிகேடென்றிவையுடைத்தாயவாழ்க்கையொழியத்தவ
மடங்குமிடங்கருதிநின்றீரெல்லாமடிகளடிநிழற்கீழாளாமவண்ணங்
கிடங்குமதிலுஞ்சுலாவியெங்குங்கெழுமனைகடோறுமறையின்னொலி
தொடங்குங்கடந்தைத்தடங்கோயில்சேர்தூங்கானைமாடந்தொழுமின்களே

மண்ணார்முழவதிருமாடவீதிவயற்காழிஞானசம்பந்தனல்ல [யான்
பெண்ணாகடத்துப்பெருங்கோயில்சேர் பிறையுரிஞ்சுந்தூங்கானைமாடமே
கண்ணாகழலபரவுபாடல்பத்துங்கருத்துணரக்கற்றுருகக்கேட்டாரும்போய்
விண்ணோருலகத்துமேவிவாழுமவிதியதுவேயாகுமவினையுமாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-சுடர்க்கொழுந்தீசர், தேவியார்-கடந்தைநாயகியம்மை.

வேறு.

கருவ னைப்பிற புகாதவர் கைதொழு
மொருவ னாதொழு துள்ள முவந்துபோய்ப்
பெருவ ரத்தினிற் பெற்றவர் தம்முடன்
றிருவ ரத்துறை சேர்துமென் றேகுவார்

(இ-ள்.) சனனமாகிய எல்லையில் அணுகாத பெரியடியார்கள் வணங்கித் துதிக்கும் ஒப்பற்ற சிவபெருமானை வணங்கி மகிழ்ந்து அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, மிகுந்த வரத்தினால் தம்மைப் புத்திரராகப் பெற்ற சிவபாதவிருதயரோடும் திருநெல்வாயில் திருவரத்துறையை யடைவோமென்று எழுந்தருளுவாராயினார்; (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்).—எ-று. (கஅ௫)

முந்தை நாள்களி லோரொரு காலமுத்
தந்தை யாரியன் மேலிருப் பாரதவிரத்
தந்த ணாள ரவாரு கேசெலச்
சிந்தை செய்திருப் போடுமுன் சென்றனர்.

(இ-ள்.) முன்னாட்களில் ஒவ்வொருதினத்தில் தமது முதியதந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரது திருத்தோளின்மேல் எழுந்தருளிச் செல்பவராகிய திரு

ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அவ்வாறு செல்லுதலையொழிந்து, பிராமணர்கள் அவருக்குச் சமீபத்தில் சூழ்ந்துவர, திருவரத்துறையைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்று கருதிய விருப்பத்துடன் அவர்களுக்கு முன்னே சென்றருளினார்.—எ-று. (கஅசு)

ஆதி யாரந் தரத்துறை நோக்கியே
காத லாலணை வாரழி தேகிடந்
தாதை யாருமப் பரிவுறச் சம்பந்தர்
பாத தாமரை நொந்தன பைப்பைய.

(இ-ள்.) முதற்பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளும் திருவரத்துறையை நோக்கி மிக்க விருப்பத்தோடு செல்லுங் கருத்தினையுடையவராய் விரைந்துசென்றருள, தாதையாராகிய சிவபாதவிருதயரும் (பிள்ளையாரது திருவடிகள் நிலத்தில் நடந்துசெல்லுதலைப் பொறுத்து)வருந்த, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடித்தாமரைகள் சிறிதுசிறிது வருத்தமடைந்தன.—எ-று. (கஅஎ)

மறைய னைத்து மொருவடி வாமென
நிறைம திப்பிள்ளை நீணிலஞ் சேர்ந்தெனத்
துறைய லைக்கங்கை சூடி யரத்துறை
யிறைவ னைத்தொழ வானவிரைந் தேகினார்.

(இ-ள்.) வேதங்களனைத்தும் ஒருதிருவுருவங்கொண்டு வந்தாற்போலவும், கலைகள் நிறைந்த இளஞ்சந்திரன் நீண்ட உலகத்தில் வந்து சேர்ந்ததுபோலவும், கரையில் அலைகளை வீசுங் கங்கைநதியைத் தரித்த அரத்துறைநாதனை வணங்கும் பொருட்டு விரைந்து எழுந்தருளினார்.—எ-று. (கஅஅ)

பாச மற்றில ராயினும் பாரமிசை
யாசை சங்கரற் காயின தன்மையார்
தேசு மிக்க திருவுரு வானவ
ரீச னைத்தொழு தேத்தொழு தேகினார்.

(இ-ள்.) (அறம் பொருளின்பங்களிற் சிறிதும்) பற்றில்லாதவ ராயினும் உலகத்தில் அன்பானது சிவபெருமானிடத்திற் பொருந்திய தன்மையினால், சிவஞானப் பொலிவுமிகுந்த திருவுருவத்தையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவபெருமானை இடைவிடாமல் வணங்கிக்கொண்டே சென்றருளினார்.—எ-று.

இந்த மாநிலத் தின்னிரு ணீங்கிட
வந்த வைதிக மாமணி யானவர்
சிந்தை யாரமு தாகிய செஞ்சடைத்
தந்தை யாரகழ் சூழ்ந்தெழுந் தேகினார்.

(இ-ள்.) இப் பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்களது அஞ்ஞானமாகிய இருள்நீங்கும்படி அவதரித்தருளிய வைதிகசூளாமணியாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருவுள்ளத்தில் நிறைந்த ஞானாமிர்தமாகிய சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கிக்கொண்டு சென்றருளினார்.

மாறன் பாடி யெனும்பதி வந்துற
வாறு செலவருத் தகதி னசைவினால்

வேறு செல்பவர் வெய்துறப் பிள்ளையா
ரேறு மஞ்செழுத் தோதியங் கெய்திட.

(இ-ள்.) அப்பொழுது மாறன்பாடி யென்னும் பதியினைவந்து சேர, அங்கு வழிநடந்து செல்லும் வருத்தத்தின் தளர்ச்சியினால் தம்முடன் சூழ்ந்துவரும் அடியார்கூட்டங்களும் இளைப்படைய, அதனால் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் உயர்வு பொருந்திய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யோதியருளி அங்கே சென்றருள. ()

உய்ய வந்தசம் பந்த ருடன்வந்தார்க்
கெய்து வெம்மை யிளைப்பஞ்சி னன்போலக்
கைக ளாயிரம் வாங்கிக் கரந்துபோய்
வெய்ய வன்சென்று மேலைகடலில் வீழ்ந்தனன்.

(இ-ள்) (உலகத்திலுள்ள ஆன்மகோடிகள்) கடைத்தேறும்பொருட்டு அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரோடு வந்த திருக்கூட்டத்தார்க்குத் தனது உஷ்ணத்தினாலுண்டாகிய இளைப்பினைக்கண்டு பயந்தவனைப்போல, சூரியன் தன் கிரணங்களாகிய ஆயிரங்கைகளையுஞ்சுருக்கி மறைந்து மேற்றிசைக் கடலில் சென்று வீழ்ந்தான் —எ-று. (கக)

அற்றை நாளிர வப்பதி யின்னிடைச்
சுற்று நீடிய தொண்டர்கள் போற்றிடப்
பெற்ற மூர்ந்த பிரான்கழல் பேணுவார்
வெற்றி மாதவத் தோருடன் மேவினார்.

(இ-ள்.) அன்று இரவில் அந்த மாறன்பாடி யென்னும் ஸ்தலத்தில் தம்மைச் சூழ்ந்து நெருங்கியிருக்கின்ற அடியார் திருக்கூட்டங்கள் துதிக்க, இடபத்தை வாகனமாக நடத்தியருளிய சிவபெருமானது திருவடிகளை விரும்பி வழிபாடு செய்யும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வெற்றிபொருந்திய மகத்தாகிய தவமுனிவர்களுடன் எழுந்தருளினார்.—எ-று. (கஅ)

இங்கி லைக்க ணெழிலவளர் பூந்தராய்
மன்ன ரூதம வழிவருத் தத்தினை
யன்ன மாடுந் துறைநீ ரரத்துறைச்
சென்னி யாறர் திருவுளஞ் செய்தனர்.

(இ-ள்) இவ்வாறு பிள்ளையார் அன்றிரவில் அடியார்திருக்கூட்டத்துடன் மாறன்பாடி யென்னும் ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது, அழகு வளர்கின்ற சீகாழிப்பதியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது வழி நடந்ததனாலுண்டாகிய வருத்தத்தை அன்னங்கள் குடைந்தாடுகின்ற நீர்த்துறைகளையுடைய திருநெல்வாயிலரத்துறையில் வீற்றிருந்தருளுஞ் சிரசில் கங்கைநதியைத் தரித்த சிவபெருமான் தமது திருவுள்ளத்திற்கொண்டருளினார் .எ-று.

ஏறு தற்குச் சிவிகை யிடக்குடை
கூறி யூதக் குலவுபொற் சின்னங்கண
மாறின் முத்தின படியினுன் மனனியய
நீறு வந்த நிமல ரருளுவார்.

(இ-ள்.) எழுந்தருளுதற்கு முத்துச்சிவிகையும், பிடித்தருளுதற்கு முத்துக்குடையும், தமது திருநாமத்தை யாவரு மறியக்கூறி யூதுதற்கு விளங்குகின்ற பொன்னாலாகிய திருச்சின்னங்களும் மாறுபடாத முத்தினாலாகிய இவைகளை, விபூதியை விரும்பியணிந்த சிவபெருமான் அருளுவாராயினார்.—எ-று.

நீடு வாழ்பதி யாகுநெல் வாயிலின்
மாட மாமனை தோறு மறையோரகத்
தூடு கங்குற் கனவிற் குலமறை
தேடு சேவடி தோன்ற முனஞ்சொன்னான்.

(இ-ள்.) மிக்க வாழ்க்கையையுடைய பதியாகிய திருநெல்வாயிலரத்துறையிலுள்ள மேல்மாடங்களோடு கூடிய மாளிகைகளில் வாழும் பிராமணர்களுக்கு அன்றிரவில் சொப்பனத்தில் வேதங்கள் தேடுகின்ற ஸ்ரீபாத திருவடிகள் அவர்களுக்குத் தெரியும்படி முன்சென்று, பின்பு—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாட்டு ஒருகுளகம். (க௬௬)

ஞான சம்பந்த னம்பா லணைகின்றான்
யான முத்தின் சிவிகை மணிக்குடை
யான சின்னம் பரிந்துகொண் டருங்கலைக்
கோனை யெம்பா லணைந்து கொடுமென.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தன் நம்மிடத்து வருகின்றான் ஆதலால் பெருமைபொருந்திய முத்துச்சிவிகையையும், முத்துக்குடையையும், பெருமையைக் கூறித் தெரிவிப்பதாகிய முத்துச் சின்னங்களையும் நமது திருக்கோயிலினின்று மெடுத்துக்கொண்டு, அரிய வேதாகமங்களைத் தாங்குவார் தலைவனாகிய அந்தத் திருஞானசம்பந்தனிடத்துச் சென்று கொடுங்களென்று—எ-று. (க௬எ)

அந்த ணாளர்க் குணர்த்தவப் போழ்தினில்
வந்து கூடி மகிழ்ந்தற் புதமுறு
சிந்தை யோடுஞ் செழுநீர்த் திருத்துறை
யிந்து சேகரர் கோயிலை வந்தெய்தினர்.

(இ-ள்.) பிராமணர்களுக்குச் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சமயத்தில் அவர்களெல்லாரும் ஒன்றுகலந்துசேர்ந்து மகிழ்ச்சியடைந்து ஆச்சரியமிக்க மனத்தோடும் செழிய நீர்வளம்பொருந்திய திருவரத்துறையிலமர்ந்தருளும் சந்திரசேகரராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலில் வந்துசேர்ந்தார்கள்—எ-று.

ஆங்கு மற்ற வருளடி யாருட
னோங்கு கோயிலுள் ளார்க்குமுண் டாயிட
வீங்கி தென்ன வதிசய மெய்ப்பவர்
தாங்க ளம்மறை யோர்க்குமுன் சாற்றினார்.

(இ-ள்.) அந்தச் சொப்பனரூபமாகிய திருவருள் அங்கிருக்கும் அடியார்களோடு சிறந்த திருக்கோயிலிலுள்ள அகத்தொண்டர்களுக்கும் உண்டாகவும், இவ்விடத்தில் இது என்ன அதிசயமென்று கூறுபவர்களாய் அவர்களும் அங்குவந்து கூடிய பிராமணர்களுக்கு முன்னே தெரிவித்தார்கள்.—எ-று.

'ஆங்குற்ற வருளடியாருடன்' என்பதற்கு, அவ்விடத்திலுள்ள திருவருளையுடைய சிவனடியார்களோடு எனக்கூறினும் பொருந்தும். ஓங்கு கோயிலுள்ளார் என்றது, சிவபெருமானைப் பூசிக்கும் ஆதிசைவர் முதலானவர்களை. (கசுகூ)

சால மிக்க வியப்புறு தன்மையின்
பால ராதலும் பள்ளி யெழுச்சியின்
கால மெய்திடக் காதல் வழிபடுஞ்
சீல மிக்கார் திருக்காப்பு நீக்கினார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அங்குச்சேர்ந்த யாவரும் மிக்க அதிசயமுற்ற தன்மையை யுடையராதலும், திருப்பள்ளி யெழுச்சிக்குரிய விடியற்காலம் வரவும், அன்பினை வழிப்பட்ட நலமெல்லாமுடைய மிருந்த அந்தப் பிராமணர்கள் யாவரும் திருவாயிலின் திருக்காப்பினை திறந்தார்கள்—எ-று. (உ00)

திங்க ணீர்மைச் செழுந்திரண் முத்தினாற்
றுங்க வெண்குடை தூய சிவிகையும்
பொங்கு நாதம் பொருவருஞ் சின்னமு
மங்க ணாத ரருளினாற் கண்டனர்.

(இ-ள்.) சந்திரனைப்போலுங் குளிர்ந்த வொளி பமைந்த செழுமைபொருந்திய திரண்ட முத்துக்களாலாகிய உயர்ந்த வெண்குடையும், பரிசுத்தமாகிய முத்துச்சிவிகையும், சிறப்போடு ஊதுகின்ற ஒப்பற்ற திருச்சின்னமும், சிவபெருமானது திருவருளினால் அங்கிருக்கக் கண்டார்கள்.—எ-று. (உ0க)

கண்ட பின்னவர் கைதலை மேற்குவித்
தெண்டி சைக்கும் விளக்கிவை யாமெனத்
தொண்ட ரோடு மறையவர் சூழ்ந்தெழுந்
தண்டர் நாடு மறிவுற வார்த்தனர்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு கண்டபின்பு அப்பிராமணர்கள் தமது கைகளைத் தலையின்மேற் குவித்து, எட்டுதிக்குகளுக்கும் இவை விளக்காமென்று துதிக்க, அடியார்களோடு மற்றப் பிராமணர்களும் திரண்டெழுந்து தேவர்களுலகமும் அறியும்படி ஆரவாரித்தார்கள்.—எ-று. (உ0உ)

சங்கு துந்துபி தாரை பேரிமுதற்
பொங்கு பல்லிய நாதம் பொலிந்தெழ
வங்க ணனரு ளாலவை கொண்டுடன்
பொங்கு காத லெதிர்கொளப் போதுவார்.

(இ-ள்.) சங்கமும், துந்துபியும், தாரையும், பேரியுமுதலாகிய சிறந்த பலவாத்தியங்களினோசை அதிகரித்தோங்க, அழகிய கண்ணுளராகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளினால் அவைகளை யுடன்கொண்டு அதிகரிக்கின்ற விருப்பத்தோடு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ளும்படிபோகின்றவர்களாய்.

பொங்குகாத லெதிர்கொள என்பதற்கு, தாமெதிர்கொள்ளுதற்கு முன்னே தமது காதலவரைத் தெதிர்கொள்ள எனினுமாம்.

இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுங் குளகம். (உ0ங)

மாசில் வாய்மைநெல் வாயின் மறையவ
ராசில சீர்ச்சண்பை யாண்டகை யார்க்கெதிர்

தேசு டைச்சிவி கைமுத லாயின
வீச ரின்னரு ளாற்றாங்கி யேகினார்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற மெய்யன்பினையுடைய திருநெல்வாயி லரத்துறையில் வாசஞ்செய்யும் பிராமணர்கள் பழுதற்ற சிறப்பினையுடைய சீகாழிப்பதியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கெதிரில் ஒளிபொருந்திய முத்துச் சிவிகை முதலானவைகளைச் சிவபெருமானது இனிய திருவருளினால் எடுத்துக் கொண்டு சென்றார்கள்.—எ-று. (உ0௪)

இத்த லையிவ ரின்னண மேகினா
ரத்த லைச்சண்பை நாதர்க்கு மவ்விரா
முத்த நற்சிவி கைமுத லாயின
வுய்த்த ளிக்கும் படிமுன் னுணர்த்துவார்.

(இ-ள்.) திருநெல்வாயி லரத்துறையிலுள்ள பிராமணர்முதலிய அடியார்கள் இவ்வாறு முத்துச்சிவிகை முதலியவைகளை எடுத்துச் சென்றார்கள்; அங்கு மாறன்பாடியி லெழுந்தருளியிருக்கும் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கும் அன்றிரவில் நல்ல முத்துச்சிவிகை முதலியவைகளை எதிர்செலுத்தும் வண்ணம் அவர்க்குமுன் அறிவிப்பாராய்.—எ-று.

இதுமுதல் நான்குபாட்டு ஒருகுளகம். (உ0ரு)

அள்ள னீர்வயல் சூழு மரத்துறை
வள்ள லாரக மகிழ்ந் தளிக்குமவை
கொள்ள நாங்கொண் டுய்த்தல் செய்வாமென
வுள்ள வாறருள் செய்ய வுணர்ந்தபின்.

(இ-ள்.) சேற்றையுடைய நீர்மிக்க வயல்கள்சூழ்ந்த திருநெல்வாயி லரத்துறையி லெழுந்தருளிய அருள்வள்ளலாகிய சிவபெருமான் நாம் மகிழ்ந்து கொடுத்தருளும் அவைகளை நீ கைக்கொள்ளுதல் பொருந்தும், அதனால், அவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு சிவிகையையேறிச் செலுத்துவாயாகவென்று உள்ளபடியே அருள்செய்யத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அதுகேட்டுத் திருக்கண் விழித்த பின்பு.—எ-று. (உ0௬)

சண்பை யாளியார் தாங்கண்ட மெய்யருட்
பண்பு தந்தையார் தம்முடன் பாங்கரோர்
தொண்ட ருக்கருள் செய்து தொழுமுன்னம்
விண்பு லப்பட வீங்கிரு ணீங்கவும்.

(இ-ள்.) சீகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாம் சொப்பனத்திற்கண்ட மெய்ப்பொருளாகிய பண்பினைத் தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரோடு பக்கத்திற்சூழ்ந்த அடியார்களுக்கும் அருளிச்செய்து திருவருளை வணங்குமுன்னமே, ஆகாயம் கண்களுக்குத் தோன்றும்படி அதிகரித்த இருளானது நீங்கவும்.—எ-று. (உ0எ)

மாலை யாமம் புலர்வுறும் வைகறை
வேலை செய்வினை முற்றிவெண் ணீறணி
கோல மேனிய ராய்க்கைம் மலர்குவித்
தேல வஞ்செழுத் தோதி யெழுந்தனர்.

(இ-ள்) மாலைப்பொழுதோடு கூடிய இராக்காலம் நீங்கும் விடியற்காலத்தில், செய்யவேண்டிய நித்திய கன்மங்களை முடித்துத் திருவெண்ணீறுதரித்த அழகிய திருமேனியையுடையவராய்த் தாமரைமலர்போன்ற கைகளைக்குவித்துத் திருவரத்துறைக்குச் செல்லும்படி ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்துக்கொண் டெழுந்தருளினார்.—எ-று. (உ0அ)

போத ஞானப் புகலிப் புனிதனைச்
சீத முத்தின் சிவிகைமே லேற்றிடக்
காதல் செய்பவன் போலக் கருங்கடல்
மீது தேரினமு தெய்தினன் வெய்யவன்.

(இ-ள்) மிக்க மெய்ஞ்ஞானத்தையுடைய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைக் குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்துச்சிவிகையின்மேலேற்றுதற்கு விருப்பங்கொள்பவன்போலச் சூரியன் கருங்கடலினிடத்துத் தேரின்மேல் உதயமாயினன்.—எ-று. (உ0௯)

ஆய போழ்தி னாவென்று மார்ப்புடன்
றூய முத்தின் சிவிகை சுடர்க்குடை
மேய சின்னங்கள் கொண்டுமெய் யன்பரோ
டேய வந்தணர் தாமெதிர் தோன்றினார்.

(இ-ள்) அவ்வாறாகிய சமயத்தில் ஹாஹாவென்னு மாரவாரத்துடன் பரிசுத்தம்பொருந்திய முத்துச்சிவிகையையும், ஒளியையுடைய முத்துக்குடையையும், அழகிய முத்துச்சின்னங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு மெய்யன்பர்களோடு பொருந்திய பிராமணர்களும் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு எதிரில் வந்தார்கள்.—எ-று. (உக0)

வந்து தோன்றிய வந்தணர் மாதவர்
கந்த வார்பொழிற் காழிநன் னாடர்மு
னந்த மில்சீ ரரத்துறை யாதியார்
தந்த பொருட்டாங் குவீ ரென்றனர்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு எதிரில்வந்துதோன்றிய பிராமணர்களும், மகத்தாகிய தவத்தையுடைய அடியார்களும் மணம்வீசுகின்ற உயர்ந்த சோலைகள்சூழ்ந்த நல்ல சீகாழியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு முன்னே நின்று, முடிவில்லாத சிறப்பினையுடைய திருவரத்துறையில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமான் கொடுத்தருளிய மிக்க திருவருளாகிய இவைகளைக் கைக்கொள்வீராகவென்று கூறினார்கள்.—எ-று. (உகக)

என்று தங்களுக் கீச ரருள்செய்த
தொன்று மங்கொழி யாமை யுரைத்துமு
னின்று போற்றித் தொழுதிட நோக்குதுங்
மன்று ளாரரு ளென்று வணங்கினார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு தங்களுக்குச் சிவபெருமானருளிச்செய்த தொன்றை சம்பந்தப்பிள்ளையாரிடத்து விடாமல் கூறி அவர் திருமுன்னின்று

துதித்து வணங்கவும், பிள்ளையார், இவ்வாறு நிகழ்ந்தது ஸ்ரீநடராசப்பெருமானது திருவருளேயாமென்று வணங்கியருளினார்.—எ-று. (உகஉ)

மெய்ம்மை போற்றி விடாத விருப்பினாற்
றம்மை யுன்னும் பரிசுதந் தாள்பவர்
செம்மை நித்தில யானச் சிறப்பருள்
ளெம்மை யாளுவப் பானின் றளித்ததே.

(இ-ள்.) உண்மையைப் பாதுகாத்து நீங்காத அன்பினால் தம்மை எக்காலத்தும் இடைவிடாது சிந்திக்கும் தன்மையை எமக்குத்தந்து ஆட்கொண்டருளுகின்ற சிவபெருமான் அழகிய முத்துச்சிவிகையாகிய சிறப்பினையருளுந் திருவருள், எம்மை யாளாகக்கொண்டருளும் மகிழ்ச்சிகாரணமாக இன்று அளிக்கப்பட்டது.

எந்தை யீச னெனவெடுத் திவ்வருள்
வந்த வாறுமற் றிவ்வண மோவென்று
சிந்தை செய்யுந் திருப்பதி கத்திசை
புந்தி யாரப் புகன்றெதிர் போற்றுவார்.

(இ-ள்.) "எந்தையீசன" என்று முதலில் எடுத்து, இத்திருவருள் வந்த வகை (யான வழிநடந்த வருத்தத்தில் சிவபெருமானைச் சிந்தித்துவந்த) இவ்வண்ணமோவென்று, தாம் சிந்திக்கின்ற திருப்பதிகத்தில் இனிய இசையும் திருவுள்ளமும் பொருந்த அருளிச்செய்து எதிரில்நின்று துதிக்கின்றவராயினார்; (திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்.)—எ-று. (உகச)

திருநெல்வாயில் திருவரத்துறை - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தையீசனெம்பெருமானேறமர்கடவுளென்றேத்திச்
சிந்தைசெய்பவர்க்கல்லாற்சென்றுகைகூடுவதன்றாற்
கந்தமாமலருந்திக்கடும்புனனிவாமல்குகரைமே
லந்தண்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (க)

ஈரவார்சடைதன்மேலிளம்பிறையணிந்தவெம்பெருமான்
சீருஞ்செல்வமுமேத்தாச்சிதடர்கடொழச்செல்வதன்றால
வாரிமாமலருந்திவருபுனனிவாமல்குகரைமே
லாருஞ்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (உ)

பிணிகலந்தபுன்சடைமேற்பிறையணிசிவனெனப்பேணிப்
பணிகலந்துசெய்யாதபாவிகடொழச்செல்வதன்றால
மணிகலந்துபொன்னுந்திவருபுனனிவாமல்குகரைமே
லணிகலந்தநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (ங)

துன்னவாடையொன்றுடுத்துத்தூயவெண்ணீற்றினராகி
யுன்னிநைபவர்க்கல்லாலொன்றுங்கைகூடுவதன்றாற்
பொன்னுமாமணியுந்திப்பொருபுனனிவாமல்குகரைமே
லன்னமாருநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (ச)

வெருகுரிஞ்சுவெங்காட்டிலாடியவிமலனென்றுள்கி
யுருகிநைபவர்க்கல்லாலொன்றுங்கைகூடுவதன்றான்

ரல்கு வெள்வளை யலைதெழு மணிகிளைத் தரங்க
மல்கு பாற்கடல வளாமதி யுதித்தென வந்தார.

(இ-ள்.) நிறைந்த வெள்ளிய கிரணங்களையுடைய முத்துக்களாலாகிய பத்தியமைந்த சிவிகையில், பொருந்திய திருவெண்ணீற்றின் ஒளியோடு விளங்குஞ் சீகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வெண்மைபொருந்திய சங்குகளை அலைதெழுகின்ற அழகிய வரிசைகளாகிய அலைகள் நிறைந்த திருப்பாற்கடலில் கலைகள் வளர்கின்ற இளஞ்சந்திரன் உதயஞ் செய்ததுபோல எழுந்தருளிவந்தார்.—எ-று. (உகசு)

நீடு தொண்டர்கண மறையவ ரனையோர நெருங்கி
மாடு கொண்டெழு மகிழ்ச்சியின மலாக்கைமேற குவித்தே
யாடு கின்றன ரயாந்தன ரளவிலா னந்தங்
கூடு கின்றகண பொழிபுனல வெள்ளத்திற் குளித்தார.

(இ-ள்.) சிறந்த திருத்தொண்டாகளும, பிராமணாகளும், அவரொழிந்த மற்றவர்களும இடமின்றி நெருங்கி (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார எழுந்தருளும் பேரழகைக் கண்டு தமது மனத்தை) இடமாகககொண் டெழுகின்ற மகிழச்சியினால் தாமரைமலாபோன்ற கைகளைச் சிரமேற் குவித்து ஆனந்தக் கூத்தாடுகின்றவராயும், அதனால பரவசமடைந்தவராயும், அளவில்லாத பேரானந்தத்தால கண்களினின்றும் பொழிகின்ற ஆனந்தவெள்ளத்தில் மூழ்கினார்கள்.—எ-று.

செய்ய பொனபுனை வெண்டா ளத்தணி சிறக்கச்
சைவ மாமறைத் தலைவர்பாற் பெறுந்தனிக் காளம
வையமேழுடன் மறைகளு நிறைதவத் தோரு
முய்ய ஞானசம பந்தனாவந் தாரென வூத.

(இ-ள்.) வெள்ளிய முத்துக்களின் அழகு சிறக்கும்படி சிவந்த பொனணினால் அலங்கரிக்கபபெற்ற வைதிக சைவங்களுக்குத் தலைவராகிய அரததுறைநாதரிடத்திற பெற்ற ஒப்பில்லாத முத்துக்காளமானது, எழுலகங்களும்-வேதங்களும்-நிறைந்த தவத்தினர்களும உடேறும்படி திருஞானசமபந்தப்பிள்ளையார எழுந்தருளினரென்று ஊதவும்.—எ-று. (உஉக)

சுற்று மாமறைச் சுருதியின் பெருகொலி நடுவே
தெற்றி னாபுர மெரித்தவர் தருதிருச் சினன
முற்று மானவண ஞானமே முலைசுரந் தூட்டப்
பெற்ற பாலரு வாயன்வந் தாரெனப் பிடிக்க.

(இ-ள்.) (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைச) சூழ்ந்த மகத்தாகிய வேதங்களின பேரோசையின நடுவே, பகைவரது திரிபுரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமானால் கொடுத்தருளப்பட்ட முத்துச்சினனமானது, (சித்துமசித்துமாகிய) எல்லாபபொருளகளுந் தாமேயாகிய உமாதேவியார சிவஞானத்தையே திருமுலைப்பாலமுதமாகக் கறந்து உணபிக்கப்பெற்ற பாலருவாயா எழுந்தருளினரென்று ஊதவும்.—எ-று. (உஉஉ)

புணாந்த மெய்த்தவக் குழாத்தொடும் போதுவார் முன்னே
யிணைந்த நித்திலத் திலங்கொளி நலங்கிளர் தாரை

யணைந்த மாமறை முதற்கலை யகிலமு மோதா
துணர்ந்த முத்தமிழ் விரகனவந் தானென வூத

(இ-ள்.) தம்மோடு கூடச்சென்ற மெய்ம்மையாகிய தவமுனிவர் கூட்டங்களுடன் எழுந்தருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு முன்னே வரிசையாகப் பொருந்திய முத்துக்களால் விளங்கும் ஒளியோடு நன்மைமிகுந்த முத்துத்தாரையானது பெருமைபொருந்திய வேதாகம முதலிய எல்லாக் கலைகளையும் ஓதாதுணர்ந்த முத்தமிழ்விரகர் எழுந்தருளினாரென்று ஊதவும்.—எ-று. (௨௨௫)

தெருளு மெய்க்கலை விளங்கவும் பாருளோர் சிந்தை
யிருளு நீங்கவு மெழுதுசொன் மறையளிப் பவர்தாம்
பொருளு ஞானமும் போகமும் போற்றியென் பார்க்
கருளு மங்கணர் திருவரத் துறையைவந் தணைந்தார்

(இ-ள்.) தெளிவைத் தருகின்ற மெய்ம்மையாகிய வேதாகமமுதலிய கலைஞானங்கள் நிலைபெற்று விளங்கவும், உலகத்திலுள்ள ஆன்மகோடிகளின் மனத்திலுள்ள அஞ்ஞானமாகிய இருள் நீங்கவும், எழுதும் தேவாரத் திருப்பதிகங்களாகிய வேதத்தை யருளிச்செய்யும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், பொருளையும்-மெய்ஞ்ஞானத்தையும் - போகத்தையும் தம்மைத் துதிக்கும் அடியார்களுக்குக் கொடுத்தருளும் அருட்கண்ணராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருவரத்துறையைவந்து சேர்ந்தருளினார்.—எ-று.

வடமொழியி லுள்ள வேதம் எழுதாக்கிளவியாதலின் அதனின்றும் வேறு பிரித்தற்கு, 'எழுதுசொன் மறை' என்று கூறினார். சிவபெருமான் தம்மை யடைந்த மெய்யடியார்களுக்கு இம்மை மறுமை யாகிய இருவகைப் பயன்களையுந் தாமே தந்தருளுவ ரென்பார் 'பொருளு ஞானமும் போகமும் போற்றியென் பார்க் - கருளு மங்கணர்' என்று கூறினார். "பொன்னும்மெய்ப் பொருளுந் தருவானைப் போகமுந் திருவும் புணர்ப்பானை" என்று அருளிச்செய்தார் ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும். ௨௨௬)

வந்து கோபுர மணிநெடு வாயில்சேய்த் தாகச்
சந்த நித்திலச் சிவிகைநின் றிழிந்துதாழ்ந் தெழுந்து
சிந்தை யார்வமு மகிழ்ச்சியும் பொங்கமுன் செல்ல
வந்தி நாண்மதி யணிந்தவர் கோயிலுள் ளடைந்தார்.

(இ-ள்.) திருக்கோபுரத்தின் அழகிய நீண்ட திருவாயிலுக்குச் சிறிதுதூரமாகவந்து அழகிய முத்துச்சிவிகையினின்றும் பூமியிலிறங்கி, (ஸ்தூலலிங்கமாகிய திருக்கோபுரத்தை) நமஸ்கரித்து எழுந்து, தமது திருவுள்ளத்தில் அன்பும் மகிழ்ச்சியும் அதிகரித்து முன்னே செல்ல, மாலைக்காலத்தில் தோன்றும் இளம்பிறையையணிந்த சிவபெருமானது திருக்கோயிலினுள்ளே அடைந்தருளினார்.—எ-று.

மன்னு கோயிலை வலங்கொண்டு திருமுன்பு வந்து
சென்னி யிற்கரங் குவித்துவீழ்ந் தன்பொடு திளைப்பா
ரென்னை யும்பொரு ளாகவின் னருள்புரிந் தருளும்
பொன்ன டித்தலத் தாமரை போற்றியென் றெழுந்தார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து சுவாமிசந்நிதியில் வந்து தமது சிரசில் திருக்கரங்களைக் குவித்து நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி

அன்பில் மூழ்கிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அடியேனையும் ஒரு பொருளாக மதித்து இனிய திருவருள் புரிந்தருளிய அழகிய திருவடித்தாமரைகளுக்கு நமஸ்காரமென்று எழுந்தருளினார்.—எ-று. (உஉசா)

வேறு.

சூடி னார்கர கமலங்கள் சொரிந்திழி கண்ணீ
ராடி னார்திரு மேனியி லரத்துறை விரும்பி
நீடி னார்திரு வருட்பெருங் கருணையே நிகழப்
பாடி னார்திருப் பதிகமே ழிசையொடும் பயில.

(இ-ள்.) தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்களைச் சிரசின்மேற் சூடினார்; தமது திருமேனிமுழுதும் கண்களினின்றும் சிந்தி வீழ்கின்ற ஆனந்தபாஷ்பத்தில் மூழ்கினார்; திருவரத்துறை யென்னுந் திருக்கோயிலை விரும்பி நிலைபெற்றெழுந்தருளும் சிவபெருமானது திருவருளாகிய பெருங்கருணையைப் பெறும்படி ஏழிசைகளும் பொருந்தத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.—எ-று. (உஉஎ)

இசைவி ளங்கிட வியல்பினிற் பாடிநின் றேத்தி
மிசைவி ளங்குநீர் வேணியா ரருளினான் மீண்டு
திசைவி ளங்கிடத் திருவருள் பெற்றவர் சிலநா
ளசைவில் சீர்த்தொண்டர் தம்முட னப்பதி யமர்ந்தார்.

(இ-ள்.) எட்டுத்திக்கிலுள்ளார்களும் கடைத்தேறும்பொருட்டுச் சிவபெருமானது திருவருளைப்பெற்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் ஏழிசைகளும் விளங்க முறைமைப்படி திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து நின்று துதித்து, ஆகாய கங்கை விளங்கும் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவருளினால் திருக்கோயிலினின்றுந் திரும்பி, நீங்காத அன்பினையுடைய திருத்தொண்டர்களோடு அத்திருநெல்வாயிலரத்துறையென்னுந் திருப்பதியில் சிலநாள் வீற்றிருந்தருளினார்.

தேவர் தம்பிரான் றிருவரத் துறையினி லிறைஞ்சி
மேவு நாட்களில் வியலுறா நெல்வெண்ணெய் முதலாத்
தாவி லன்பர்க டம்முடன் றொழுதுபின் சண்பைக்
காவ லாரருள் பெற்றுடன் கலந்துமீண் டணைந்தார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானது திருவரத்துறையை வணங்கி அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும்நாள்களில், மலரகிதராகிய அவ்வெம்பெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருநெல்வெண்ணெய் முதலிய திருப்பதிகளைக் கெடாத (மெய்யன்பினை யுடைய) அடியார்களுடன் வணங்கிப் பின்பு திருவருள் பெற்று அடியார்களோடு கலந்து மீளவும் திருவரத்துறையை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (உஉஅ)

விளங்கு வேணுபு ரத்திருத் தோணிவீற் றிருந்த
களங்கொள் கண்டர்தங் காதலி யாருடன் கூட
வுளங்கொ ளப்புகுந் துணர்வினில் வெளிப்பட வுருகி
வளங்கொள் பூம்புனற் புகலிமேற் செலமனம் வைத்தார்.

(இ-ள்) பலவகைச் செல்வங்களால் குறைவறவிளங்குகின்ற சீகாழிப்பதியில்திருத்தோணி யென்னு மாலயத்தில் வீற்றிருந்தருளும் காளகண்டராகிய தோணியப்பர் தமது பிராட்டியாரோடு தம்முடைய திருவுள்ளத்தில்பொருந்த எழுந்த

ருளிஉணர்வில் வெளிப்பட்டு விளங்க. அதனால் திருவுள்ளமுருகி, வளப்பம்பொரு ந்திய அழகிய நீர்வளமிக்க சீகாழிக்குச்செல்லும்படி திருவுளங்கொண்டருளினார்.

அண்ண லார்திரு வரத்துறை யடிகளை வணங்கி
நண்ணு பேரரு ளாலவிடை கொண்டுபோய் நடங்கொண்
டுண்ணி றைந்தபூங் கழலினை யுளத்தினுட் கொண்டே
வெண்ணி லாமலர் நித்திலச் சிவிகைமேற் கொண்டார்.

(இ-ள்.) பெருமையிற் சிறந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவரத் துறையில் வீற்றிருந்தருளும் அரத்துறைநாதனை வணங்கி, நிலைபெற்ற மிக்க திரு வருளினால் விடைபெற்றுக்கொண்டு மீண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடி, தமது திருவுள ளத்தில் நிறைந்த அழகிய திருவடிகளைச் சிரசின்மேற்கொண்டு, வெள்ளிய நிலா வைப்போலக் கிரணங்களை வீசுகின்ற முத்துச்சிவிகையின்மேல் எழுந்தருளினார்.()

சிவிகை முத்தினிற் பெருங்கொளி திசையெலாம் விரிக்கக்
கவிகை வெண்மதிக் குளிரொளி கதிர்செய்வான் கலப்பக்
குவிகை மேற்கொண்டு மறையவர் குணலையிட் டாடப்
புவிகை மாறின்றிப் போற்றவந் தருளினார் போந்தார்.

(இ-ள்.) முத்துச்சிவிகையினின்று முண்டாகின்ற மிக்க ஒளியானது திக் குகள்தோறும் பரவவும், முத்துக்குடையின் வெள்ளிய சந்திரன்போன்ற குளிர் ந்த ஒளியானது விளங்குகின்ற ஆகாயத்திற் பரவவும், தம்மைச் சூழ்ந்துவருகின்ற பிராமணர்கள் குவித்த கைகளைச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு குணலையிட்டுக் கூத்தாடவும், உலகத்திலுள்ள ஆன்மகோடிகளெல்லாம் யாதொரு கைம்மாறும் அடையாமல் அவர்களை இரட்சிக்கும்பொருட்டு அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந் தப் பிள்ளையார் சென்றருளினார்.—எ-று

குணலை யென்பது சந்தோஷ மிகுதியினால் கைதட்டிக் கூவும் ஓசையாம். கைம்மாறு=பிரதியுபகாரம். (உகூஉ)

மறைமு ழங்கின தழங்கின வண்டமிழ் வயிரின்
குறைந ரன்றன முரன்றன வளைக்குலங் காளம்
முறையி யம்பின வியம்பல வொலித்தன முரசம்
பொறைக றங்கின பிறங்கின போற்றிசெய் யரவம்.

(இ-ள்.) வேதங்கள் ஆரவாரித்தன; சிறந்த திருநெறித்தமிழ்வேதம் ஒலித் தன; ஊதுகொம்புகள் சப்தித்தன; சங்குகளும் எக்காளங்களும் ஒலித்தன; பல வாத்தியங்களும் முறைப்படி ஒலித்தன; மலைபோன்ற பெரிய முரசவாத்தியங்கள் முழங்கின; சிவனடியார்கள் ஹரஹர வென்று துதிசெய்கின்ற பேரோசைகள் ஒலித்தன:—எ-று. (உகூங)

உடைய பிள்ளையார் வருமெல்லை யுள்ளவப் பதியோர்
புடையி ரண்டினுங் கொடியொடு பூந்துகில் விதானம்
நடைசெய் காவணந் தோரணம் பூகந்தண் கதலி
மிடையு மாலைகள் நிறைகுடம் விளக்கொடு நிரைத்தார்.

(இ-ள்.) நம்மை அடிமையாகவுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திரு நெல்வாயிலரத்துறை முதலிய ஸ்தலங்களைத் தெரிசித்துக்கொண்டு சீகாழிப்பதி க்கு எழுந்தருளிவரும் சமயத்தில், இடையிலுள்ள க்ஷேத்திரங்களிலிருக்கும் அடி

யாாகள இரணடுபக்கஙகளிலும் கொடிகளையும், அழகிய பட்டுக்களாலாகிய விதானஙகளையும், நடைப பந்தல்களையும், தோரணங்களையும், கமுகமரஙகளையும், நல்ல வாழைமரங்களையும், நெருஙகிய பூமாலைகளையும், பூரணகும்பஙகளையும், மங்கலதீபஙகளையும வரிசையாகவைததாாகள்.—எ-று.

விதானம=மேறகட்டி. (உரு௪)

அனைய செயகையா லெதிர்கொளுமபதிகளா னவற்றின்
வினைதருமபவந் தீரபபவா கோயிலகண மேவிப
புனையும் வணடமிழ் மொழிநதடி பணிநதுபோந தணைந்தார்
பனைநெ டுங்கைமா வுரித்தவா மகிழ்பெரும் பழுவூா.

(இ-ள்.) அத்தன்மையாகிய செயகைகளோடு எதிர்கொண்டுவணங்கும் அததிருப்பதிகளில், இருவினைகளாலுணடாகினற பிறவிததுன்பததையொழித்தருளுமசிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலகளையடைந்து, இனியசொற்களைப் புனைந்து பாடுகினற சிறந்த தமிழ்ப்பதிகஙகளை யருளிசசெய்து சிவபெருமான திருவடிகளை வணஙகி, பின, பனைபோன்ற நீணட துதிக்கையினையுடைய கயாசுரனெனனும் யானையையுரிததருளிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருப்பழுவூர் வீரட்டம் எனனும் ஸ்தலததை யடைந்தருளினா.—எ-று. (உருரு)

வேறு.

அஙகணைந திளமபிறை யணிநத சென்னியாா
பொங்கெழிற கோபுரந தொழுது புக்கபின்
றுஙகநீள் விமானத்தைச் சூழ்நது வநதுமுன்
பங்கயச சேவடி பணிந்து பாடுவாா.

(இ-ள்.) அததிருப்பழுவூரை யடைந்து இளம்பிறையணிந்த சிரத்தினையுடைய சிவபெருமானது மிக்க அழகுபொருநதிய திருக்கோபுரததை வணஙகி உள்ளேபுகுந்த பின்பு, மிகவும் உயர்நதவிமானததைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து சுவாமி சந்நிதியில்வந்து நினறு தாமரைமலாபோன்ற சிவந்த திருவடிகளை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடுகின்றவராஞா.—எ-று. (உருசு)

மண்ணினிற் பொலிகுல மலையர் தாந்தொழு
தெணணிலசீா பணிகள்செய் தேத்துந் தன்மையி
னண்ணிய வகைசிறப பித்து நாதரைப
பணணினிற் றிகழ்திருப் பதிகம பாடினாா.

(இ-ள்.) உலகததில் அழகோடு விளங்குகின்றசிறந்த மலையாளர்கள் வணஙகி அளவில்லாத சிறநத திருததொணடுகளைச் செயது வணஙகுந்தன்மையினால், அமமலையாளரைப் பொருந்திய முறைப்படி சிறப்பிததுச சிவபெருமானைப் பண்ணோடு விளஙகுகின்றதிருப்பதிகம்பாடி யருளினா.—எ-று. (உருஎ)

திருப்பழுவூர் திருவிராகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணுமொரொழுத்துமிசையின்கிளவிதேர்வார்
கண்ணுமுதலாயகடவுட்கிடமிதென்பார்

மண்ணின்மிசையாடிமலையாளர்தொழுதேத்திப்
பண்ணினொலிகொண்டுபயில்கின்றபழுவூரே.

அந்தணர்களானமலையாளரவரேத்தும
பந்தமலிகின்றபழுவூரரனையாரச்
சந்தமிகுஞானசம்பந்தனுரைபேணி
வந்தவணமேதுமவர்வானமுடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - வடமூலநாதர், தேவியார் - அருந்தவநாயகியம்மை.

பாவின திசைவழி பாடி யங்ககன
றியாவருந் தொழுதட னேத்த வெய்தினர்
மூவுல குய்யநஞ் சுண்ட மூர்த்தியார்
மேவிய பெருந்திரு விசய மங்கையில்.

(இ-ள்.) திருப்பாசுரத்திற்கேற்ற இசையின்வழியே திருப்பதிகம் அருளிச் செய்து, அத்தலத்தினின்றும் நீங்கி, தம்மை எல்லாரும்வணங்கித்துதிக்க, சுவர்க்க மத்திய பாதலமென்னும் மூன்றுலகத்தாரும் உய்யும்பொருட்டு (திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய) ஆலாகல விஷத்தை யுண்டருளிய சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் பெருமைபொருந்திய திருவிசயமங்கையெனனும் ஸ்தலத்திற்கு எழுந்தருளினா.—எ-று. (உகஅ)

அந்தணர் விசயமங் கையினி லங்கணா
தந்தனி யாலயஞ் சூழ்ந்து தாழ்ந்துமுன்
வந்தனை செய்துகோ தனத்தை மன்னிய
செந்தமிழ் மாலையிற் சிறப்பித் தேத்தினா.

(இ-ள்.) பிராமணாகள் நிறைந்து வாழ்ந்திருக்கும் திருவிசயமங்கையில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானது ஒப்பற்றதிருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கித் திருமுன்னின்று துதித்து, "கோதனம்" என்பதைப் பொருந்திய திருப்பதிகமாலையிற் சிறப்பித்துப் பாடி யருளினார்.—எ-று.

இத்தலத்தில் பசுவானது சிவபெருமானைப் பூசித்துப் பேறுபெற்ற காரணத்தினால 'கோதனத்தை மன்னிய' என்று கூறியருளினர். கோதனம் என்பது பசு. (உகக)

திருவிசயமங்கை - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீதமுன்னிசைதரக்கிளருமவீணையர்
பூதமுன்னியலவுடைபபுனிதர்பொன்னகர்
கோதனமவழிபடக்குலவுநான்மறை
வேதியர்தொழுதெழுவிசயமங்கையே.

விண்ணவர்தொழுதெழுவிசயமங்கையை
நண்ணியபுகலியுணஞானசம்பந்தன்

பண்ணியசெந்தமிழ்ப்பத்தும்வல்லவர்
புண்ணியர்சிவகதிபுகுதறிண்ணமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - விசயநாதர்; தேவியார் - மங்கைநாயகியம்மை.

விசயமங் கையினிட மகன்று மெய்ப்பொருள்
னசைவிலவை காவினி லணைந்து பாடிப்போந்
திசைவளர் ஞானசம் பந்த ரெய்தினார்
திசையுடை யாடையர் திருப்புறம்பயம்.

(இ-ள்.) திருவிசயமங்கையினின்றும் நீங்கி, மெய்ப்பொருளாகிய சிவபெருமான் நீங்காதெழுந்தருளிய திருவைகாவென்னுந் திருப்பதியையடைந்து திருப்பதிகம் அருளிச்செய்து, அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளித் திக்குகளை ஆடையாகவுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருப்புறம்பயமென்னும் ஸ்தலத்தைப் புகழ்வளாகின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அடைந்தருளினார்.—எ-று. (உ௪0)

புறம்பயத் திறைவரை வணங்கிப் போற்றிசெய்
திறம்புரி நீர்மையிற் பதிகச் செந்தமிழ்
நிறம்பயி லிசையுடன் பாடி நீடிய
வறந்தரு கொள்கையா ரமர்ந்து மேவினார்.

(இ-ள்.) திருப்புறம்பயத்தில் எழுந்தருளிய சாக்ஷிநாதரை வணங்கித் துதிசெய்யுந் திறத்தினால் திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகத்தை நன்மைபொருந்திய எழிசைகளும் அமையப்பாடியருளி, மிக்க சிவதருமங்களை விருத்திசெய்கின்ற கொள்கையினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அத் தலத்தில் விரும்பி எழுந்தருளினார்.—எ-று. (உ௪க)

அத்திருப் பதிபணிந் தகன்று போயினர்
கைத்தலத் தவர்பதி பிறவும் கைதொழு
முத்தமிழ் விரகரா முதல்வர் நண்ணினார்
செய்த்தலைப் பணிலமுத் தீனுஞ் சேயஞலூர்.

(இ-ள்.) அத்திருப்புறம்பயத்தை வணங்கி அவ்விடத்தினின்றும்நீங்கி, மழுப்படையேந்திய திருக்கரத்தை யுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் மற்றையக்ஷேத்திரங்களையும் வணங்குகின்ற முத்தமிழ் விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வயல்களில் சங்குகள் முத்துக்களையீனும் திருச்சேயஞலூரை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (உ௪உ)

திருமலி புகலிமன் சேரச் சேய்ஞலூ
ரருமறை யவர்பதி யலங்க ரித்துமுன்
பெருமறை யொடுமுழ வொலிபி றங்கவே
வருமுறை யெதிர்கொள வந்து முந்தினார்.

(இ-ள்.) பலவகைச்செல்வங்களும்நிறைந்தசீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளவும், திருச்சேயஞலூரில்வாழும் அரியவேதங்களையுணர்ந்த பிராமணர்கள் அந்தஸ்தலத்தை யலங்காரஞ்செய்து, தம்முன்னே சிற

க்த வேதங்களோடு முழவப்பறையின் ஓசையதிகரிக்க எதிர்கொண்டு வரவேண்டிய முறைமைப்படியேவந்து சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. (உசங)

ஞானசம் பந்தரு நாய னார்சடைத்
தூநறுந் தொடையன முன் சூட்டும் பிள்ளையார்
பான்மையில் வருமப்பதி யென்று சிந்தையில்
யானமுன் னிழிந்தெதி ரிறைஞ்சி யெய்தினார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரும், சிவபெருமான் தமது சடைமுடியில் தரித்த பரிசுத்தம்பொருந்திய நறுமலர் திருமாலையை முன்னே சூட்டி அருளப்பெற்ற சண்டேசுரபிள்ளையார் பக்திமுறைமையின்படி அவதரித்தருளிய திருப்பதியாகுமென்று முதலாகச் சிவிகையினின்று மிறங்கியருளி எதிரேவணங்கி அத்திருச்சேய்ஞலூரை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (உசச)

மாமறை யாளரவ் வணம் புகலிப் பிள்ளையார்
தாமெழுந் தருளிடத் தங்கள் பிள்ளையார்
காமரு பதியிலவ் வந்தருளக் கண்டன
ராமகிழ் வுடன்பணிந் தாடி யார்த்தனர்.

(இ-ள்.) அத்திருச்சேய்ஞலூரில் வாழும் மகத்தாகிய வேதங்களையுணர்ந்த பிராமணர்கள், வளப்பம்பொருந்திய சீகாழியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளவும், தங்கள் மரபில் முன்னே அவதரித்தருளிய சண்டேசப்பிள்ளையார் அழகுபொருந்திய அத்திருப்பதியிலே மீளவும் எழுந்தருளக்கண்டவர்களைப்போல மகிழ்ச்சியோடு வணங்கி ஆனந்தக்கூத்தாடி ஆரவாரித்தார்கள்.—எ-று.

களித்தனர் புண்ணியக் கரக வாசநீர்
தெளித்தனர் பொரிகளு மலருஞ் சிந்தினர்
துளித்தனர் கண்மழை சுருதி யாயிர
மளித்தவர் கோயிலு ளவர்முன் பெய்தினர்.

(இ-ள்.) சரோத்திரியர்கள், புண்ணியமான கரகத்திலுள்ள மணங்கமழும் சலநீரைத் தெளித்தார்கள்; பொரிகளையும் மலர்களையும் இறைத்தார்கள்; தமது கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரிந்தார்கள்; அளவில்லாத வேதங்களை யருளிச்செய்த வேதமுதல்வனார் இருக்கின்ற திருக்கோயிலினுள்ளே அத்திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு முன்பு சென்றார்கள்.—எ-று. (உசசு)

வெந்துந்த மேயநம் விளங்குங் கோயிலைப்
பொங்கிய விருப்பொடும் புடைவலங் கொடு
செங்கைகள் சென்னிமேற் குவித்துச் சென்றுபுக்
கங்கணர் முன்புற வணைந்து தாழ்ந்தனர்.

(இ-ள்.) நீங்காத தெய்வத்தன்மைபொருந்திய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் விளங்குகின்ற திருக்கோயிலை மிக்க பேரன்போடு பக்கத்திலே பிரதக்ஷணஞ்செய்து சிவந்த திருக்கரங்களைச் சிரசின்மேற் குவித்துக்கொண்டு உள்ளே நுழைந்து, கஞ்சநெற்றி யாகிய சிவபெருமான சந்நிதியில் வந்து நின்று வணங்கியருளினார்.—எ-று. (உசஎ)

வேதியர் சேய்ஞலூர் விமலர் தங்கழல
காதலிற் பணிந்தவர் கருணை போற்றுவார்

தாதைதா டடிந்தசண் டீசப் பிள்ளையார்
பாதகப் பயன்பெறும் பரிசு பாடினார்.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள் வாழும் திருச்சேய்ஞலூரில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமான் திருவடிகளை அன்போடு வணங்கி அவ்வெம்பெருமானது திருவருளைத் துதிசெய்கின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், தாம் செய்யுஞ் சிவபூசைக்கு இடையூறு செய்த தந்தையாகிய எச்சதத்தனது கால்களை வெட்டியருளிய சண்டீசப்பிள்ளையார் செய்த பாதகத்தின் பயனாகிய திருவருளைப் பெற்றதன்மையைத் தமது திருப்பதிகத்தில் அமைத்துப் பாடியருளினார்.—எ-று.

பாதகப்பயன்பெறும் பரிசாவது-சண்டீசப்பிள்ளையார் தாம்செய்யும் சிவகருமஞ் சிதைத்தவன் தமது தந்தையென்று சிறிதும்யோசியாமல் அவனது தாளைத் துணித்த பாதகத்தின்பயனாகச் சிவபெருமான் தாமணிந்த திருத்தாம முதலியவற்றைத் தரித்துச் சிவகணத்தலைவராய் வீற்றிருக்கச்செய்தமையை. இதனை,

"தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கு மண்டத்தொடு முடனே
பூதலத் தோர்கள் வணங்கப்பொற் கோயிலும் போனக முமருளிச
சோதி மணிமுடித் தாமமு நாமமுந் தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசுதந் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே."— என்னும்
அருள்வாக்கியத்தா னுணர்க. (உசஅ)

திருச்சேய்ஞலூர் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பீரடைந்தபாலதாட்டப்பேணாதவன்றாதை
வேரடைந்துபாய்ந்ததாளைவேதடிந்தானறனக்குத்
தாரடைந்தமாலைசூட்டித்தலைமைவகுத்தவென்னே
சீரடைந்தகோயின்மல்குசேய்ஞலூர்மேயவனே.

சேயடைந்தசேய்ஞலூரிற்செல்வன்சீர்பரவித்
தோயடைந்ததணவயல்சூழ்தோணிபுரத்தலைவன்
சாயடைந்தஞானமலருசமபந்தனின்னுரைகள்
வாயடைந்துபாடவலலார்வானுலகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் பெயர் - சந்தகீர்சர், தேவியார் - சகிதேவியம்மை.

இன்னிசை வண்டமிழ் பாடி யேத்தியு
நன்னெடும் பதியுளோர் நயக்க வைகிய
பின்னாவெண் பிறைப்பணி வேணிப பிஞ்ஞகர்
மன்னிய திருப்பனந் தாள்வ ணங்கினார்.

(இ-ள்.) இனிய இசைபொருந்திய சிறந்த தமிழ்ப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து துதித்து, நன்மைமிகுந்த அத்திருச்சேய்ஞலூரில் வாழ்பவர்கள் தம்மை விரும்பும்படி யெழுந்தருளியபின்பு, வெண்மையாகிய இளம்பிறையையணிந்த சடைமு

டியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும திருப்பணந்தாளென்னும் ஸ்தலத்தையடைந்து வணங்கினார்.—எ-று. (உசக)

ஆங்கணி சொன்மலர் மாலை சாத்தியப்
பாங்குபந் தணைநலூர் பணிந்து பாடிப்போய்த்
தீங்குதீர் மாமறைச் செம்மை யந்தண
ரோங்குமோ மாம்புலி யூர்வந் துற்றனர்.

(இ-ள்) அத்திருப்பதியில் அழகிய சொற்களாகிய மலரால் தொடுக்கப்பட்ட திருப்பதிகமாலையை யருளிச்செய்து அத்திருப்பதியின் அருகிலுள்ள திருப்பந்தணைநல்லூரை யடைந்து வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளி, அவ்விடத்தினின்று நீங்கிக் குற்றமற்ற பெரிய வேதங்களையுணர்ந்த நல்லொழுக்கமுடைய பிராமணர்கள் சிறப்புற்று வாழும் திருவோமாம் புலியூர்வந்து சேர்ந்தருளினார்.—எ-று.

மற்றநற் பதிவட தளியின் மேவிய
வற்புத ரடிபணிந் தலர்ந்த செந்தமிழ்ச்
சொற்றொடை பாடியங் ககன்று சூழ்மதிற்
பொற்பதி வாழ்கொளி புத்தூர் புக்கனர்.

(இ-ள்.) அந்த நல்ல திருவோமாம்புலியூரில் வடதளியெனனும ஆலயத்தில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானது திருவடிகளைவணங்கி மலர்ந்த செந்தமிழ்ச்சொற்களாலாகிய திருப்பதிகமாலையை யருளிச்செய்து அத்திருப்பதியினின்று மெழுந்தருளி, மதில்சூழ்ந்த அழகிய திருப்பதியாகிய திருவாழ்கொளிபுத்தூரை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (உநக)

சீர்வளர் கோயிலை யணைந்து தேமலர்க்
கார்வளர் கண்டர்தாள் பணிந்து காண்பவர்
பார்புகழ் பதிகங்கள் பாடி நீடுவார்
வார்பொழிற் கடம்பையும் வணங்கி மீண்டனர்.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய திருக்கோயிலையடைந்து, தேன்பொருந்திய நீலோற்பல மலர்போன்ற காளகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கித் தெரிசிக்கும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் உலகத்தார் புகழும திருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்து செல்கின்றவராய் நீண்ட சோலைகள்சூழ்ந்த திருக்கடம்பையெனனும க்ஷேத்திரத்தையும் வணங்கி அவ்விடத்தினின்று மெழுந்தருளினார்.—எ-று. (உஙஉ)

நம்பனா நலந்திகழ் நாரை யூரினிற்
கும்பிடும் விருப்பொடு குறுகிக் கூடிய
வம்பலர் செந்தமிழ் மாலை பாடினா
ரெம்பிரான் கவுணியர் தலைவ ரேத்தினார்.

(இ-ள்.) எமது பெருமானும் கவுணியர் குலத்தலைவருமாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் நன்மைமிகுந்த திருநாரையூரில வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானைவணங்கும் விருப்பத்தோடு சென்றருளிச் சிவமணங்கமழும் திருநெறித் தமிழ்ப்பதிகமாலையை யருளிச்செய்து துதித்தருளினார்.—எ-று. (உஙங)

அப்பதி பணிந்தருந் தமிழ்பு னைந்துதம்
மெய்ப்படு விருப்பொடு மேவு நாளரன

பொற்பதி பலவுமுன் பணிந்து போந்தனர்
பைப்பணி யவர்கருப் பறிய லூரினில்.

(இ-ள்) அத் திருநாரையூரை வணங்கி அருமையாகிய தமிழ்ப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து உண்மை பொருந்திய அன்போடு எழுந்தருளியிருக்குநாள்களில், சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் பல திருப்பதிகளையும் வணங்கிக்கொண்டு படத்தையுடைய சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத்தரித்த சிவபெருமானது திருக்கருப்பறியலூர் என்னும் ஸ்தலத்திற்கு எழுந்தருளினார்.—எ-று. (உருச)

பரமர்தங் கழல்கருப் பறிய லூரினிற்
சிரபுரச் சிறுவர்கை தொழுது சேர்ந்தமி
ழுரையிசை பாடியம் மருங்கி னுள்ளவாஞ்
சுரர்தொழும் பதிகளுந் தொழுது பாடினார்.

(இ-ள்) சீகாழியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவபெருமானது திருவடிகளைத் திருக்கருப்பறியலூரிற் சென்று வணங்கிச் செந்தமிழ்ச்சொற்களோடுகூடிய இசைபொருந்திய திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து, அத்திருப்பதியின் பக்கங்களி லுள்ளனவாகிய தேவர்கள் வணங்கும் (திருநின்றியூர் முதலிய) பல திருப்பதிகளையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.—எ-று. ()

வேறு.

மண்ணுலகு செய்ததவப் பயனா யுள்ள வள்ளலா ரப்பதிகள் வணங்கி யேகி, யெண்ணின்முர சிரங்கியெழப் பணில மார்ப்ப விலங்கியகா ளஞ்சின்ன மெங்கு மூதக், கண்வளர்மென் கருப்புமிடை கதிர்ச்செஞ் சாலி கதலிகமு குடன்ஞெங்குங் கழனி நாட்டுத், தெண்ணிலவு சூடியநம் பெருமான் வைகுந் திருப்பிரம புரஞ்சாரச் செல்லும் போது.

(இ-ள்) நிலவுலகத்தி லுள்ளவர்கள் செய்த தவப்பயனாக விளங்குகின்ற அருள்வள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அந்தத் திருப்பதிகளை வணங்கிக்கொண்டு எழுந்தருளி, அளவில்லாத முரசவாத்தியங்கள் சப்தித்து எழவும், சங்கவாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும், விளங்குகின்ற எக்காளமும் - முத்துச்சின்னமும் எவ்விடங்களிலும் ஊதவும், கணுக்கள் நிறைந்த மெல்லிய கருப்பந்தோட்டங்களும், நெருங்கிய கதிர்களையுடைய செந்நெற்பயிர்களும், வாழைமரங்களும், கமுகமரங்களும் ஓங்கி வளர்ந்திருக்கும் வயல்கள் சூழ்ந்த சோழநாட்டில், வெள்ளிய கிரணங்களையுடைய சந்திரனையணிந்த நமது பெருமானும் தோணியப்பர் வீற்றிருந்தருளும் சீகாழிப்பதியையடையச் செல்லும்பொழுது.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (உருசு)

பிள்ளையா ரெழுந்தருளக் கேட்ட செல்வப் பிரமபுரத் தருமறையோர் பெருகு காதல், லுள்ளமகிழ் சிறந்தோங்கத் தோணி மேவு முமைபாகர் கழல்வணங்கி யுவகை கூர, வெள்ளமறை யொலிபெருக மறுகு தோறு மிடைமகர தோரணங்கள் கதலி பூகந், தெள்ளுபுன னிறைகுடங்கள் தீப தூபஞ் செழுங்கொடிக ணிரைத்தெதிர்கொள் சிறப்பிற் செல்வார்.

(இ-ள்) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளுதலைக் கேள்விப்பட்ட செல்வம்நிறைந்த சீகாழியில் வாழும் அரிய வேதங்களையுணர்ந்த பிராமணர்கள் மிகுந்த அன்பினால் தமது உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியதிகரித்தோங்கவும், திருத்தோ

ணியென்று மாலயத்தில் வீற்றிருந்தருளுநரும் பார்வதிபாகராகிய தோணியப்பரது திருவடிகளை வணங்கி (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது வருகையைக் குறித்து) சந்தோஷ மதிகரிக்கவும், கட்டமான வேதங்களின் ஓசை மிகுந்த திருவீதிகள் தோறும் நெருங்கிய பந்தர்களையும், வாழைமரங்களையும், கமுகமரங்களையும், தெளிந்த நீர்நிறைந்த பூரணகும்பங்களையும், தீபங்களையும், தூபங்களையும் செழுமையாகிய கொடிச்சீலைகளையும் வரிசையாக வைத்து எதிர்கொண் டழைத்துவருவதற்குரிய சிறப்போடு செல்கின்றவரானார்கள்.—எ-று. (௨௫௭)

ஆரணங்கண் முழங்கொலி யெழுந்து பொங்க வரசிலையுந் தருப்பையும்பெய்த தணிந்த வாசப், பூரணகும்பங் கணிறைகரக மேந்திப் புதுமலரு நறுந்துகளும் பொரியுந் தூவி, வாரணங்கு முலையுமையாள் குழைத்த செம்பொன் வள்ளத்தி லமுதுண்ட வள்ள லாரைச், சீரணங்கு மணிமுத்தின் சிவிகைமீது செழுந்தாளக் குடைநிழற்கீழ்ச் சென்று கண்டார்.

(இ-ள்) வேதங்களை யோதுகின்ற இனிய வோசையெழுந்து அதிகரிக்கவும், அரசிலையையும் தருப்பையையும் வைத்து அலங்கரிக்கப்பெற்ற வாசனைபொருந்திய பூரணகும்பங்களையும்-நிறைந்த கரகங்களையுந் தாங்கிக்கொண்டு, புதிய மலர்களையும்-நல்ல பொற்சுண்ணப்பொடிகளையும்-பொரிகளையுந் தூவி, கச்சணிந்த அழகிய ஸ்தனங்களையுடைய உமாதேவியார் [illegible] பொற்கிண்ணத்தில் சிவஞானத்தோடு குழைத்து ஊட்டிய திருமுலைப்பாலையுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை அழகு விளங்கு முத்துச்சிவிகையின்மேல் செழுமைபொருந்திய முத்துக்குடையின் நிழலின்கீழ்ச் சென்று தரிசித்தார்கள்.—எ-று. (௨௫௮)

கண்டபொழு தேகைகள் தலைமிசைக் கொண்டு கண்களிப்ப மனங்களிப்பக் காதல் பொங்கத், தொண்டர்களு மறையவருஞ் சென்று சூழ்ந்து சொல்லிறந்த மகிழ்ச்சியினா லார்த்த வோசை, யெண்டிசையு நிறைவித் தாராடை வீசி யிருவிசும்பின் வெளிதூர்த்தா ரேறுசீர்த்தி, வண்டமிழ் நாயகருமிழிந் தெதிரே சென்று வணங்கியவ ருடன்கூட மகிழ்ந்து புக்கார்.

(இ-ள்) அவ்வாறு தெரிசித்தபொழுதே தமது கைகளைச் சிரசின்மேற் கூப்பிக் கண்கள் களிப்படையவும் மனங்கள் களிப்படையவும் அன்பு அதிகரித்து திருத்தொண்டர்களும், பிராமணர்களும் சந்நிதியில் சென்று சூழ்ந்து அளவில்லாத சந்தோஷத்தினால் துதிசெய்த வோசையை எட்டுத்திக்குகளிலும் நிறையச்செய்தார்கள்; தமது உத்தரீயங்களை வீசிப் பெரிய ஆகாயத்தின் வெளியை மறைத்தார்கள்; உயர்ந்த கீர்த்தியையுடைய வளம்பொருந்திய திருநெறித் தமிழ்த்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கி அவர்களுக் கெதிரில்சென்று வணங்கி அவர்களோடுகூட மகிழ்ச்சியடைந்து சீகாழிநகரத்திற் புகுந்தருளினார்.—எ-று. (௨௫௯)

திங்களணி மணிமாட மிடைந்த வீதி சென்றணைந்து தெய்வமறைக் கற்பினர்தாம், மங்கலவாழ்த் திசையிரண்டு மருங்கு மல்க வானவர்நாயகர்கோயில் மருங்கு சார்ந்து, துங்கநிலைக் கோபுரத்தை யிறைஞ்சிப் புக்குச் சூழ்ந்துதிருத் தோணிமிசை மேவி னாரைத், தங்கடிரு முன்புதாழ்ந் தெழுந்து நின்று தமிழ்வேதம் பாடினார் தாளம் பெற்றார்.

(இ-ள்.) சிவபெருமானிடத்துப் பொற்றாளம்பெற்றருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சந்திரனையளாவிய அழகிய மாடங்கணிறைந்த திருவீதியைச் சென்றுசேர்ந்து, தெய்வத்தன்மைபொருந்திய வேதியர் குலத்திற்பிறந்த கற்பினையுடைய பிராமணஸ்திரிகள் செய்யும் மங்கலவாழ்த்தின் ஓசையானது இரண்டுபக்கங்களிலும் நிறைய, தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலின் சமீபத்தையடைந்து, உயர்ந்த நிலைகளோடுகூடிய திருக்கோபுரத்தை வணங்கி யுள்ளேபுகுந்து பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருத்தோணியில் எழுந்தருளிய தோணியப்பரோடு பெரிய நாயகியாரது சந்நிதியில் நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.—எ-று. (௨௯0)

பரவுதிருப் பதிகவிசை பாடி நீடும் பரன்கருணைத் திருவருளின் பரிசு போற்றி, விரவுமலர்க் கண்பனிப்பக் கைகள் கூப்பி வீழ்ந்தெழுந்து புறம் போந்து வேத வாய்மைச், சிரபுரத்துப் பிள்ளையார் செல்லும் போது திருநீல கண்டயாழ்ப் பாணர் பின்னே, வரவவரை வளம்பெருகு மனையிற்போக வருள்செய்து தந்திருமா ளிகையின் வந்தார்.

(இ-ள்.) வேதங்களின் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் யாவரும் புகழத்தக்க இசைபொருந்திய திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து, சிறந்த சிவபெருமானது திருவருளின் தன்மையைத் துதித்து, கருணைபொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்கள் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்தத் திருக்கரங்களைச் சிரசிற்குவித்து சாஷ்டாங்கமாக வணங்கியெழுந்து புறத்தில்வந்து செல்லும்பொழுது திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனார் பின்றொடர்ந்துசெல்ல, அப்பெரும்பாணரை அவரிருக்கும் சிறந்த திருமனைக்குப் போகும்படி அருள்செய்து, தமது திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளினார்.—எ-று. (௨௯௧)

மறையவர்க ளடிபோற்றத் தந்தை யாரு மருங்கணைய மாளிகையி லணையும் போதி, னிறைகுடமு மணிவிளக்கு முதலா யுள்ள நீடுமறைக் குலமகளிர் நெருங்கி யேந்த, விறைவர்திரு நீற்றுக்காப் பேந்தி முன்சென் றீன்றதா யாரசாத்தி யிறைஞ்சி யேத்த, முறைமையவர்க் கருள்செய்து மடத்திற் புக்கார் முதல்வர்பா னணிமுத்தின் சிவிகை பெற்றார்.

(இ-ள்.) முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானிடத்து அழகிய முத்துச்சிவிகையைப்பெற்றருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பிராமணர்கள் தமது திருவடிகளை வணங்கத் தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரும் பக்கத்தில்வரத் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளும்பொழுது, பூரணகும்பமும், இரத்தினதீபமும் முதலிய மங்கலப்பொருள்களைச் சிறந்த வேதியர்குலப்பெண்கள் நெருங்கி யேந்திவரவும், சிவபெருமானது திருநீற்றுக்காப்பினைக் கையிலெடுத்துத் திருமுன்சென்று பகவதியம்மையார் திருநெற்றியிலிட்டுச் சிவபெருமானை வணங்கித்துதிக்க, அவரவர்களுக்கேற்ற முறைமைப்படியே கருணைசெய்து திருமடத்திற் புகுந்தருளினார்.—எ-று. (௨௯௨)

செல்வநெடு மாளிகையி லமர்ந்து நாளுந் திருத்தோணி மிசையாரைச் சென்று தாழ்ந்து, மலர்ந்ததிருப் பதிகங்கள் பலவும் பாடி மனமகிழ்ந்து போற்றிசைத்து வைகுநாளி, லொல்லைமுறை யுபநயனப் பருவ மெய்த வுலகிறந்த சிவஞான முணரப் பெற்றார், தொல்லைமுறை விதிச்சடங்கு மறையோர் செய்யத் தோலொடுநூ றாங்கினார் சுரர்கள் போற்ற.

(இ-ள்) செல்வம்பொருந்திய உயர்ந்த திருமாளிகையி லெழுந்தருளி நாள்தோறும் தோணியப்பரை யடைந்துவணங்கிச் சிறந்த பல திருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்து திருவுள்ள மகிழ்ந்து துதித்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில், வேதவிதிப்படி செய்யும் உபநயனப்பருவம் விரைந்துவந்தடைய, உலகத்தினரால் உணரப்படாத சிவஞானத்தை யுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பழையமுறைமையான விதிப்படியே உபநயனச்சடங்குகளைப்பிராமணர்கள் செய்யத் தோலோடு சேர்ந்த உபவீதத்தைத் தேவர்கள் துதிக்கும்படி தரித்தருளினார்.—எ-று.

தோலொடுநூல் தாங்குதலாவது – இரண்டங்குல வளவினதாகத் தறித்த மான்றோலோடு சேர்ந்த பூணூலைத் தரித்தலென வறிக. (௨௯௩)

ஒருபிறப்பு மெய்தாமை யுடையார் தம்மை யுலகியல்பி னுபநயன முறைமை யாகு, மிருபிறப்பி னிலைமையினைச் சடங்கு காட்டி யெய்துவிக்கு மறைமுனிவ ரெதிரே நின்று, வருதிறத்தின் மறைநான்குந் தந்தோ மென்று மந்திரங்கள் மொழிந்தவாக்கு மதுர வாக்கார், பொருவிறப்ப வோதினார் புகலி வந்த புண்ணியரு மெண்ணிறந்த புனித வேதம்.

(இ-ள்.) எழுவகைப்பிறப்பினுள் ஒரு பிறப்பையும் அடையப் பெறாதவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை உலகத்தின் முறைமைப்படிசெய்யும் விதியாகிய துவிசனுந்தன்மையைச் சடங்குகளாலகாட்டி யடையச்செய்கின்ற வேதங்களையுணர்ந்த பிராமணர்கள் அவரெதிரேநின்று, ஓதிவருகின்ற முறைமையினையுடைய நான்கு வேதங்களையும் உமக்குத் தந்தோமென்று மந்திரங்களைக்கூறும் அப்பிராமணர்களுக்குச் சிகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய புண்ணிய சொரூபராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மதுரம்பொருந்திய தமது திருவாக்கினால் ஒப்பெடுத்துரைத்தலில்லாவண்ணம் எண்ணிறந்த பரிசுத்தமான வேதங்களை யோதியருளினார்.—எ-று.

"உதியா மரியா வுணரா மறவா - விதிமா லறியா விமலன் புதல்வா" என்று கூறும் அருள்வாக்கியப்படியே யோகவி விளங்கும் ஸ்ரீசுப்பிரமணியக்கடவுளது அபராவதாரமூர்த்தியாகலின் எமது ஆளுடையபிள்ளையாரை 'ஒருபிறப்புமெய்தாமை யுடையார்தம்மை' என்று கூறியருளினார். 'தந்தோம்' என்பதனை, தந்து ஓம் எனப்பிரித்து, கொடுத்து ஓம் என்று கூறி, எனினும் பொருந்தும்.

சுருதியா யிரமோதி யங்க மான தொல்கலைக ளெடுத்தியம்புந் தோன்ற லாரைப், பருதியா யிரங்கோடி விரிந்தா லென்னப் பரஞ்சோதி யருள்பெற்ற பான்மை யென்னே, கருதியார் தம்மொடுமி யப்புறநேத்துணைக் கலைமறையோர் கவுணியனார் தம்மைக் கண்முன், வருதியா னப்பொருளே யென நின்றேத்தித் தாமுன்னம் வல்லமறைக் கேட்டையந் தீர்ந்து வாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அநேகம் வேதங்களை யெடுத்தோதி, அவற்றின் அங்கமாகிய பழைய ஆறுகலைகளையும் எடுத்து அருளிச்செய்யுந் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரை, ஆயிரங்கோடிசூரியர்கள் உதித்தாற்போல விளங்கும் மிக்க சோதிசொரூபராகிய தோணியப்பரது திருவருளைப்பெற்ற மேன்மையைச் சிந்தித்து அன்போடும் அதிசயித்துத் துதிக்கும் கலைகளையுணர்ந்த பிராமணர்கள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைத் தம்முன் பிரத்தியட்சமாகவருகின்ற தியானம்பொருளே

யென்று கருதி வணங்கித் தாங்கள் முன்பு பயின்ற வேதப்பொருள்களைக் கேட்டு அதனால் சந்தேகந்தீர்ந்து வாழ்ந்தார்கள்.—எ-று.

வேதங்கள் சாகோபசாகைகளாகப் பலவாறு விரிந்துகிடத்தலின், 'சுருதி யாயிரமோதி' என்றும், மந்திரம் - வியாகரணம் - நிகண்டு - சந்தோபிசிதம்-நிருத்தம் - சோதிட மென்னு மாறும் அவ் வேதத்திற்கு அங்கமாயுள்ளதென்பது தோன்ற, 'அங்கமான தொல்கலைகள்' என்றும், சோம சூரி யாக்கினி யென்னும் முச்சுடருக்கும் பேரொளியைத் தரும் அருட்பெருஞ்சோதி யென்பது தோன்ற, 'பரஞ்சோதி' என்றும், தியானப்பொருள் பிரத்தியக்ஷமாதல்போலத் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையாரும் அவர்கண்முன் காணநிற்றலின், 'வருதியானப்பொருள்' என்றும், வேதியர்கள் தாங்கள் முன்பே பழகியுள்ள வேதங்களின் மெய்ப்பொருள்களை யெமது பிள்ளையாரபாற் கேட்டு அதனால் தெளிவடைந்தார்களென்பது தோன்ற, 'தாமுன்வல்லமறைகேட்டையந்தீர்ந்துவாழ்ந்தார்' என்றுங் கூறினார்.

மந்திரங்க ளானவெலா மருளிச் செய்து மற்றவற்றின் வைதிகநூற் சடங்கின் வந்த, சிந்தைமயக் குறுமையந் தெளிய வெல்லாஞ் செழுமறை யோர்க் கருளியவர் தெளியு மாற்றான், முந்தைமுதன் மந்திரங்க ளெல லாந் தோன்று முதலாகு முதலவனு மெழுத்தஞ் சென்பார், அந்தியினு ண் மந்திரமஞ் செழுத்து மேயென் றஞ்செழுத்தின் றிருப்பதிக மருளிச் செய்தார்.

(இ-ள்.) வேதத்திலுள்ள எல்லாமந்திரங்களையும் அருளிச்செய்து,அம்மந்திரங்களில் வேதவிதிப்படிசெய்யுஞ் சடங்குகளிலுண்டாகிய மனத்தைமயக்குகின்ற சந்தேகந்தீரும்படி எல்லாவற்றையுஞ்சிறந்த பிராமணர்களுக்கு ஓதியருளி அவர்கள் தெளிவடையும்பொருட்டு, முதற்பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமானது ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமே பழைய முதன்மைபொருந்திய மந்திரங்களெல்லாந் தோன்றுதற்கு முதற்காரணமென்பவராய் "அந்தியுண் மந்திரமஞ்செழுத்துமே" என்னும் இறுதியையுடைய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத் திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்தார்.—எ-று. (உசுசு)

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்திருப்பதிகம் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சலுந் துஞ்சலிலாதபோழ்தினு
நெஞ்சகநைந் துநினைமின்நாடொறும்
வஞ்சகமற்றடிவாழ்த்தவந்தகூற்
றஞ்சவுதைப்பனவஞ்செழுத்துமே.

மந்திரநான்மறையாகிவானவர்
சிந்தையுணின்றவர்தம்மையாள்வன
செந்தழலோம்பியசெம்மைவேதியர்க்
கந்தியுண மந்திரமஞ்செழுத்துமே.

நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தனுன்மறை
கற்றவன்காழியர்மன்னனுன்னிய

அற்றமின்மாலையீ ரைந்துமஞ்செழுத்
துற்றனவல்லவரும்பரா வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தகைமை பிள்ளையா ரருளிச் செய்ய வந்தணர்க ளருடலைமேற் கொண்டு தாழ்ந்து, சித்தமகிழ் வொடுசிறப்பத் தாமுந் தெய்வத் திருத் தோணி யமர்ந்தாரைச் சென்று தாழ்ந்து, மெய்த்தவிசைப் பதிகங்கள் கொண்டு போற்றி விரைமலர்த்தா ளினமனங்கொண்டு மீண்டு போந்து, பத்தருட னினிதமரும் பண்புகூடப் பரமர்தாள் பணிந்தேத்திப் பயிலு நாளில்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்திருப் பதிகத்தை யருளிச்செய்ய, அதனைக்கேட்ட பிராமணர்கள் அவரது திருவருளைச் சிரமேற் கொண்டு வணங்கி மனமகிழ்ச்சி யடைய, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் (அந்தப் பிராமணர்களோடு) தெய்வத்தன்மைபொருந்திய திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளுந் தோணியப்பரைச்சென்று வணங்கி, மெய்ம்மைபொருந்திய இசையினையுடைய திருப்பதிகங்களை அருளிச்செய்து துதித்து, அவ்வெம்பெருமானது வாசனைபொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைத் தம்மனதிற் சிந்தித்துத் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி, அடியார்களோடுசந்தோஷித்திருக்கும் திருக்கூட்டப் பொலிவுபொருந்தச் சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில்.—எ-று. (உ௬எ)

வேறு.

பந்தணை மெல்விர லாளுமை பாகரும் பாய்விடை மீது
வந்துபொன் வள்ளத் தளித்த வாயமின் ஞானத்தமு துண்ட
செந்தமிழ் ஞானசம் பந்தர் திறங்கேட் டிறைஞ்சுதற் காக
வந்தணர் பூந்தராய் தன்னி லணைந்தனர் நாவுக் கரையர்.

(இ-ள்.) பந்துபொருந்திய மெல்லிய விரல்களையுடைய உமாதேவியாரும் சிவபெருமானும் பாய்ந்து செல்கின்ற இடபவாகனத்தின்மீது எழுந்தருளிப் பொற்கிண்ணத்திற் கறந்தூட்டிய அளவில்லாத சிவஞானமாகிய திருமுலைப்பாலமுதத்தையுண்டருளிய சிறந்த தமிழ்த்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது பெருமையைக் கேள்வியுற்று அவரைவணங்கும்பொருட்டு, பிராமணர்கள்வாழும் சீகாழிப்பதிக்குத் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் எழுந்தருளினார்.—எ-று. (உ௬அ)

வாக்கின் பெருவிறல் மன்னர் வந்தணைந் தாரெனக் கேட்டுப்
பூக்கமழ் வாசத் தடஞ்சூழ் புகலிப் பெருந்தகை யாரு
மாக்கிய நல்வினைப் பேறென் றன்பர் குழாத்தொடு மெய்ம்மை
யேற்கும் பெருவிருப் போடு மெதிர்கொள வெய்தும் பொழுதில்.

(இ-ள்.) மிகச்சிறந்த திருவாக்கினையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தம்மைக் காணும்பொருட்டுச் சீகாழிக்கு எழுந்தருளினாரென்று கேள்வியுற்று, மலர்கள் வாசனைவீசுகின்ற தடாகங்கள் சூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரும் (இவரெழுந்தருளியது) நாம்செய்தநல்வினைப்பயனென்று அடி

யார் திருக்கூட்டத்தோடும் சென்று எற்கின்ற மிக்க விருப்பத்தோடும் அவரை யெதிர்கொள்ளும்படி எழுந்தருளும்பொழுது.—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம். (உசகூ)

சிந்தை யிடையறா வன்புந் திருமேனி தன்னி லசைவுங்
கந்த மிகையாங் கருத்துங் கையுழ வாரப் படையும்
வந்திழி கண்ணீர் மழையும் வடிவிற் பொலிதிரு நீறு
மந்தமி லாத்திரு வேடத் தரசு மெதிர்வந் தணைய.

(இ-ள்.) தமது திருவுள்ளத்தில் நீங்காத அன்பும், திருமேனியில் முதுமை காரணமாக வுண்டாகிய தளர்ச்சியும், இந்திரியங்களா லுணரப்படும் விஷயங்களனைத்துங் குற்றமேயென்னுங் கருத்தும், திருக்கரத்தில் உழவாரப்படையும், அன்புகாரணமாகத் தோன்றிச் சொரிகின்ற ஆனந்தக்கண்ணீராகிய மழையும், திருமேனியில் விளங்குகின்ற திருவெண்ணீறுமாகிய அளவில்லாத திருவேடத்தினையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் தமக்கெதிரில் எழுந்தருளிவரவும். எ-று.

கண்ட கவுணியக் கன்றுங் கருத்திற் பரவுமெய்க் காதற்
றொண்டர் திருவேட நேரே தோன்றிய தென்று தொழுதே
யண்டரும் போற்ற வணைந்தங் கரசு மெதிர்வந் திறைஞ்ச
மணடிய வார்வம் பெருக மதுர மொழியருள் செய்தார்.

(இ-ள்.) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் இவ்வாறு எழுந்தருளுதலைப் பார்த்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரும், உள்ளத்தில் சிவபெருமானைத் துதிக்கின்ற மெய்யன்பினையுடைய அடியார் திருவேடம் எதிரேகாணப்பட்டதென்று வணங்கித் தேவர்களும் துதிக்க அடைந்தருளி, அவ்விடத்துத் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் தமக்கெதிரேவந்து வணங்க, மிக்க அன்பானது அதிகரிக்க மதுரமாகிய பிரியவசனங்களை அவருடன் அருளிச்செய்தார்.—எ-று.

'கருத்திற்பரவுமெய்க்காதல்' என்பது தொண்டர் என்பதற்கு விசேடணமாக்கப்பட்டது. அன்றி, ஆளுடையபிள்ளையார் பக்ஷங்கொள்ளுங்கால், திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரும் தமது திருவுள்ளத்தில் வழிபட்டுத் துதிக்கின்ற மெய்யன்பினையுடைய அடியார் திருவேடம், எனக் கூட்டுக. கவுணியக்கன்றும் தொழுது அணைந்து அருள்செய்தார் என முடிக்க. (உஎக)

பேரிசை நாவுக் கரசைப் பிள்ளையார் கொண்டுடன் போந்து
போர்விடை யார்திருத் தோணிப் பொற்கோயி லுட்புகும் போதி
லார்வம் பெருக வணையு மவருடன் கும்பிட் டருளாற்
சீர்வளர் தொண்டரைக் கொண்டு திருமா ளிகைதனிற் சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) மிகுந்தகீர்த்தியையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எதிர்கொண்டழைத்துச் சென்று, போர்செய்கின்ற இடபவாகனத்தையுடைய தோணியப்பரது அழகிய திருக்கோயிலினுள்ளே சென்றருளும்பொழுது அன்பு அதிகரிக்கத் தம்முடன் வருகின்ற திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளோடு தோணியப்பரை வணங்கி, அவ்வெம்பெருமானது திருவருளினால், சிறப்புவளர்கின்ற அத்திருநாவுக்கரசரையழைத்துக்கொண்டு தமது திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளினார்.—எ-று.

பொற்கோயில்—பொன்மயமாகிய கோயில் எனினுமாம். (உஎஉ)

அணையுந் திருத்தொண்டர் தம்மோ டாண்ட வரசுக்கு மன்பா
லிணையி றிருவமு தாக்கி யியல்பா லமுதுசெய் வித்துப்
புணரும் பெருநண்பு நண்பும் பொங்கிய காதலிற் கும்பிட்
டுணருஞ்சொன் மாலைகள் சாத்தி யுடன்மகிழ் வெய்தி யுறைந்தார்.

(இ-ள்.) தம்மோடெழுந்தருளிய திருத்தொண்டர்களோடு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்கும் அன்பினால் ஒப்பில்லாத திருவமுதமைத்து முறைமைப்படி திருவமுதுசெய்வித்து, மிகுதியாகப்பொருந்திய அன்பும் சிநேகமும் அதிகரிக்கின்ற ஆசையோடு தோணியப்பரைவணங்கி மெய்ப்பொருளை யுணர்தற்குரிய தமிழ்ச் சொற்களாலாகிய திருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்து அவருடன் மகிழ்ச்சியடைந்து எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (உஎ௬)

அந்நாள் சிலநாள்கள் செல்ல வருட்டிரு நாவுக் கரையர்
மின்னார் சடையண்ண லெங்கு மேவிடங் கும்பிட வேண்டிப்
பொன்மார்பின் முந்நூல் புனைந்த புகலிப் பிரானிசை வோடும்
பின்னாக வெய்த விறைஞ்சிப் பிரியாத நண்பொடு போந்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சிலநாள்கள் செல்லவும், அருட்செல்வராகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் மின்னலைப்போல விளங்கும் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்தலங்களெல்லாவற்றிற்குஞ்சென்று வணங்க விருப்பங்கொண்டு அழகிய திருமார்பில் முப்புரிநூலையணிந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் சம்மதத்துடன் (வழிவிடுதற்பொருட்டு) தமக்குப் பின்னே (சிறிது தூரம்) எழுந்தருள, அவரைவணங்கி நீங்காத நண்புடன் எழுந்தருளினார்.

திருநாவுக்கரையர் கும்பிடவேண்டி இறைஞ்சிப் போந்தார் எனக்கூட்டுக.

வாக்கின் றனிமன்ன ரேக மாறாத திருவுளத் தோடும்
பூக்கமழ் மும்பனை சூழ்ந்த புகலியின் மீண்டும் புகுந்து
தேக்கிய மாமறை வெள்ளத் திருத்தோணி வீற்றிருந் தாரைத்
தூக்கின் றமிழ்மாலை பாடித் தொழுதங் குறைகின்ற நாளில்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சென்றருள,அவரிடத்தினின்று நீங்காத திருவுள்ளத்தோடும் தாமரைமலர்கள் வாசனைவீசுகின்ற வயல்கள் சூழ்ந்த சீகாழிப்பதிக்கு மீளவும் சென்றருளி, உயர்ந்த வேதங்கள் நிறைந்த திருத்தோணியென்னு மாலயத்தில் வீற்றிருந்தருளுஞ் சிவபெருமானைச் செய்யுட்களாலாகிய திருப்பதிகமாலையை யருளிச்செய்து வணங்கி அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில்.—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுங் குளகம். (உஎஎ)

செந்தமிழ் மாலை விகற்பச் செய்யுட்க ளான்மொழி மாற்றும்
வந்தசொற் சீர்மாலை மாற்றும் வழிமொழி யெல்லா மடக்குஞ்
சந்த வியமக மேக பாதந் தமிழிருக் குக்குறள் சாத்தி
யெந்தைக் கெழுகூற் றிருக்கை யீரடி யீரடி வைப்பு.

(இ-ள்.) செந்தமிழ்ப்பதிகங்களை விகற்பமான செய்யுட்களினால் திருமொழிமாற்றும்,முன்வந்த சொல்லோடுகூடிய சீராலாகியஅடியை அப்படியே மாற்றிச் சொல்லுகின்ற திருமாலைமாற்றும், திருவழிமொழியும், எல்லா அடிகளினுக்கு மடக

காய் வருகின்ற சந்தத்தையுடைய திருஇயமகமும், திருஏகபாதமும், இனிய தமிழ்ச்சொற்களமைந்த திருவிருக்குக்குறளுமாகிய திருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்து, எமது சிவபெருமானுக்குத் திருவெழுகூற்றிருக்கையும், ஈரடிமேல் ஈரடிவைப்பும். இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (உஎசு)

திருமொழிமாற்று-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டதணிகலங்காரரவம்பதிகாலதனிற்
றோட்டதணிகுவர்சுந்தரக்காதினிற்றூசசிலம்பர்
வேட்டதணிவர்விசயற்குருவம்வில்லும்கொடுப்பர்
பீட்டதணிமணிமாடப்பிரமபுரத்தாரே.

கல்லுயர்கழுமலவிஞ்சியுண்மேவியகடவுடன்னை
நல்லுயர்ஞானசம்பந்தன்ஞானத்தமிழ்நன்குணர்தல்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லோர்தொல்லைவானவர்தங்களோடுஞ்
செல்குவர்சீரருளாற்பெறலாஞ்சிவலோகமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாழி - திருமாலைமாற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாமாமாநீயாமாமா யாழீகாமாகாணாகா
காணாகாமாகாழீயா மாமாயாநீமாமாயா.

(இதன்பொருள்.)

யாமாமா என்பது - எனது ஆன்மபோத சேட்டையுங் கருவிகளின் சேட்டையும் இவைகளால் அவைகள் ஆமாறென்னாமென்னில், நீயாமாம் எ - து - அறிவுக்கறிவாய் நிறைகின்ற நின்து சேட்டையொழிந்து வேறொன்றற்ற சற்காரியமாயுள்ளவனே, மாயாழீ- எ-து- மிகுதிப்பட்டு மேலாயிருந்துள்ள நாதசொரூபமாயிராநின்ற யாழையுடையானே, அத்தன்மை மிகுதிப்பட்டு நலஞ்சிறந்துள்ள யாழை யிடைவிடாமல் தடவி வாசித்தலான மகாநல்ல வீணைதடவியென்னும் பொருள். கா - இது இடைநிலை, மாகாணாகா - எ-து - பரமாகாசத்தளவைக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டு மலைகளுக்கெல்லாங் குலமலையாகிய ஸ்ரீகயிலாயத்தின் கண்ணே யெழுந்தருளி யிருப்பவனே, காணாகா - எ-து - என்னுள்ளக் கண்ணுக்குத் தோன்றப்பட்டுள்ள திருமேனியையுடையானே, மாகாழீயா எ-து-ஊழிகாலத்தின் கண்ணும் அழிவின்மையாகிய மேன்மையைப் பொருந்தியுள்ள காழியையுடையானே, மாம் எ-து-ஈங்குன தருள்பெறுத பேரிழப்பையுடையமாகிய எம்மை, ஆயானீ - எ - து- இடபவாகனத்தின் கண்ணே யேறிவந்தெனக்குப் பொய்கைக்கரையின் கண்ணே வெளிப்பட்டவனே. மாமாயா-எ-து- மாமாயையாகிய குடிலையைக்கொண்ட சுத்த மாயையிலுள்ள தத்துவங்களையுண்டாக்கிக் கன்மம் புசித்தல் காரணமாகத் திரோதாயி சத்தியாலே மறைத்துள்ள மயக்கமேயறிவாகப் பெத்தத்தைச் செலுத்தப்ப

---

*காட்டது-பதி. அணிகலம்-காரரவம். காலதனிற்றூசசிலம்பர். தோட்டதணிகுவர் சுந்தரக்காதினில். வேட்டதணிவர் உருவம். விசயற்கு வில்லுங்கொடுப்பர் இவ்வாறு மொழிமாற்றத்தக்கது.

ட்டவனே, இடையே நிறுத்தின, கா - எ-து - அந்த மாயாமயக்கம், என தறிவிற் சிவியாமல் ஒழித்து உன்னை யெனக்குள்ளபடி தந்து என்னை நீ இகழாமற்கொண்டு இவ்வாறு நீ யிரண்டறவாழ்ந்து இரக்ஷிப்பாயாக.—என்றவாறு.

நேரகழாமிதயாசைழிதா யேனைநியேனைநிளாயுழிகா
காழியுளாநினையேநினையே தாழிசையாதமிழாகரனே.

(இதன்பொருள்.)

நேரகழாமிதயாசைழிதா - என்பது - மானைக் காட்டி மானைப் பிடிப்பது போல வென்றபால திருமேனி கொண்டருளி யென்னை யொருகாலத்திலும் விட்டு நீங்கப்படாமல் என்னிடத்திலே மிருதியாகச் சேவிக்கப்பட்ட மலத்திரயங் களாகிய குற்றங்களை அழியாநின்ற ருள்வாயென, ஏனைநி - எ-து - உனது பரிபூ ரணமான அருவுருவங்களைப்போல எனக்குண்டான நானெனாகங்களெல்லா நீயே, ஏனை நிளாயுழி - எ-து - என்னிடத்திலே நின்று என்னை யொழித்துக் கோதிலாவமு தாக நீயே வாழப்பட்டு என்னைச் சேர்ந்து நீங்காதவிடாமல இரட்சியாநின்றுள ளவனே, காழியுளா - எ-து - இத்தன்மையான பிரமசாயுச்சியத்தை அடியேற்குப் பிரசாதிப்பான பொருட்டாகக் காழி யென்னும் பதியைப் படைத்துள்ளானே என் றொருவிண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள்வாயாக, நினையே நினையே தாழிசை - எ-து உன்னைச் செய்யுட் கருத்தாகவுடைய இம் மாலைமாற்றென்னும் பெயரையுடைய துமாய் விரித்துள்ள பாடலானது, ஆமிழாகரனே - எ-து - ஐயோ தமிழாகரப் படுத்தையாகிய யான் என்னுடைய பொருட்டுப் பாடிய பாடலென்று உலகத்தாருரை செய்வதே யாதலால் நீயறிய யான் பாடியதில்லை யென்கின்ற செய்தி யுனக்கே நிகழுமாதலால், இப்பாடலையோதித் துதிசெய்தாரும் மடிமை குலையாத சாயுச்சிய த்தைப் பெறுவார்கள்.—என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவழிமொழித்திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுரருலகுநரர்கள்பயிலதரணிதலமுரணழியவரணமதின்முப
புரமெரியவிரவுவகைசரவிசைகொள்கரமுடையபரமனிடமாம
வரமருளவரன்முறையினிரனிரைகொளவருசுருதிசிரவுரையிறுப
பிரமனுயரரனெழில்கொள்சரணவிணைபரவவளர்பிரமபுரமே.

ஒழுகலரிதழிகலியிலுழியுலகுபழிபெருகுவழியைநினையா
முழுதுடலிலெழுமயிர்கடழுவுமுனிகுழுவினொடுகெழுவுசிவனைத்
தொழுதுலகிலிழுகுமலமழியும்வகைகழுமுமுரைகழுமலநகர்ப்
பழுதிலிறையெழுதுமொழிதமிழ்விரகனவழிமொழிகள்மொழிதகையவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோமூத்திரி-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூமகனூர்புத்தேளுக்கிறைவனூர்குறைவிலாப்புகலிபூமேன்
மாமகளூர்வெங்குருநற்றோணிபுரம்பூந்தராய்வாய்ந்தவிஞ்சிச்

சேமமிகுசிரபுரஞ்சீரப்புறவந்துறைபுகழ்ச்சண்பைகாழிகொச்சை
காமனைமுன்காய்ந்தநுதற்கண்ணவனூர்கழுமலநாங்கருதுமூரே.

அம்மான்சேர்கழுமலமாச்சிரபுரம்வெங்குருகொச்சைபுறவஞ்சீர்
மெய்ம்மானத்தொண்டுபுகலிமிகுகாழிதோணிபுரந்தேவர்கோனூர்
அம்மானமனுபாசண்பைதராய்பானூர்வழிபடக்கூர்விண்பாய்ச்சல
தம்மானென்றியஞானசம்பந்தனறமிழ்கற்போர்தக்கோர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுமலம் - திருஇயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினையேயுணர்வதுநின்னருள்மெய்யினையே
கற்றவர்காய்வதுகாமனையேகனல்விழிகாய்வதுகாமனையே
யற்றமறைப்பதுமுன்பணியேயமரர்கள்செய்வதுமுன்பணியே
பெற்றமுகந்ததுகந்தனையேபிரமபுரத்தையுகந்தனையே.

கற்றவர் காய்வது காமனையே-என்பது உண்மைச் சத்திநிபாதர்களை யவ்வகைக் கற்றவர்கள் விடப்பட்டது பசுத்துவம்பொருந்தியசேதனமாகிய தேகாதி பிரபஞ்சமே.

அற்றமறைப்பது முன்பணியே-என்பது உண்டு திருமாலையுமறைப் பது முன் தொங்கலான பாம்புகளே. மறைத்தல் வெளிப்படை.

பருமதின்மதுரைமன்னவையெதிரேபதிகமதெழுதிலையவையெதிரே
வருநதியிடைமிசைவருகரனேவசையொடுமலர்கெடவருகரனே
கருதலிலிசைமுரல்தருமருளேகழுமலமமரிறைதருமருளே
மருவியதமிழ்விரகனமொழியேவல்லவர்தமதிடர்கடமொழியே.

(இதன் பொருள்.)

பருமதின் மதுரைமன்னவையெதிரே - எ - து - பருத்தமதிலாற்சூழ்ந்த மதுரைக்கு பதியாகியபாண்டியராசனது சபைக்குமுன்பே, பதிகமதெழுதிலை-எ-து திருப்பதிகம் எழுதப்பட்ட, இலையவை எ-து ஏடுகளானவை, வருநதியிடைமிசை வருகரனே- எ து-வருகின்ற வைகையாற்றினிடத்தே எதிரேறிப்போம்படி வையைக்கு ஆணை செய்து செலுத்திப்போகுகின்ற திருக்கரங்களையுடையவனே, வசையொடும் அலர்கெட - எ-து - ஏடெதிரேறியதாக விசயஞ்செய்து சமணர்களது புறங்கூறுதலையும் பரி பவச்சொல்லும் கெடும்பொருட்டு, அருகு - எ - து - சமணரை, அரனே-எ-து கெடுக்கப்பட்டவனே, கருதலிலிசைமுரல் தருமருளே - எ-து - பேரின்பத்தை கருத்தையழிக்கும் இசைத்திறத்தைக் குறிப்பதாகிய தனையுள்ளவருக்கு பெருமறை யோதாநின்ற, கழுமலம் அமர் இறை தருமருளே எ-து - திருக்கழுமலத்தினை கண் விற்றிருக்கும் தம்பிரான், பிரசாதித்திருவருளே, மருவியதமிழ்விரகனமொழி யே - எ-து - இடைவிடாமற் பொருந்திய தமிழ்விரகனாகிய யானபாடிய பாடலே யே, வல்லவர்தமதிடர் கடமொழியே - எ-து - சொல்கின்றவர்களுடைய பிறவித் துன்பமானது விட்டுநீங்கும்படி சத்தியமே.—எ-று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகபாதம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்
பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்
பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்
பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்.

([illegible])

[illegible]

[illegible]

([illegible])

[illegible]

கழுவப்படும், மலம் உது-ஆணவமலமும் மற்றதனுடன் சுட்டிச் சொல்லப்பட்ட மாயா மலத்தையும், கன்மமலத்தையும், பதி-பாதி, கவுணி-உள்ளே யகப்படுத்திக் கவளீகரித்துக்கொள்ளுதல், அணைகண - ஆத்மாவினிடத்து, துணை-இறைவா ; (இனிப் பொழிப்பு) கீழ்ச்சொல்லிப்போந்த ஜென்மத்தையுங் கழுவி மலத்திரயங்களையும் கழுவாநிற்கும் (என்ற பதம் நிற்க, இனிச் சிவஞானம் முளைக்கற்பாற்று) தமது பாதியாகிய திருவருளினாலே என்னை யகப்படுத்திக் கவளீகரித்துக்கொண் டந்த அருள்வழியாக எனதிடத்தி லிடையறாமல் வாழாநின்ற தன்னை யெனக்குத்தந்த தடிமை கொலையாம லெக்கணமும் விட்டுவிளங்குங் காதலா பாதி என்றபாலது பதியெனக் குறுகிநின்றது. கழுமலமுதுபதிக் கவுணியன்கட்டுரை-என்பது-கழுமம்-மயக்கம், அலம்-அலக்கண்படுதல், அமுது - அமுதம், பதி-காத்தா, க-சிரசு, உணியன்-உண்ணப்பட்டவன், கட்டு - விளக்கம், உரை- பொன் ; (இனிப் பொழிப்பு) மாயாமயக்கத்தின் கண்ணே மயங்கிப் பெத்தமுத்தியிரண்டுந் தெரியாமல் திண்டாட்டப்பட்ட மலபோதாக்கு அமுதம்போன்று அரிதாயுள்ளவனுமாய் விட்டு விளங்காநின்ற பொன்னுருவுடையானுயச் சிருட்டிக்குக் காத்தாவாகிய பிரமனது சிரக்கபாலத்திலே பிச்சைகொண்டு நுகருங்கருணையாளன். கழுமலமுதுபதிக் கவுணியன்கட்டுரை - என்பது-கழுமல முதுபதி-கீழ்ச்சொன்ன பதியின்கண்-கவுணியன் - கவுணியகோத்திரத்துவந்த மறையோனாகிய என்து, கட்டு - காட்டாகியபாட்டை, உரை-உரைப்பீராக ; (இனிப்பொழிப்பு) திருக்கழுமலமென்னு மூராப்பழங் கிழமைப்பன்னிருபெயர்பெற்ற ஆரதிமூலமாகிய பதியிடத்துக் கவுணியகோத்திரத்தில்உற்பவமான யான் நிவேதிக்கப்படுங் காட்டாகிய இப்பாட்டைக் கீழ்ச்சொன்னவற்றிலும் மலத்திரயங்களிலும் அழுந்தாநின்ற ஓர்பத்தராகிலும் பலராகிலும் உரைசெய்வார் உயர்ந்தாரோ யாதலால் இப்பாட்டை இடைவிடாமல் உரைசெய்வீராக என்றவாறு. காட்டு என்பது-கட்டு எனக் குறுகிநின்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருவுளக்கருத்துகள் கணனுடையவள்ளலார் செய்தருளியவை.

திருப்பிரமபுரம் - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரனையுள்குவீர், பிரமனூருளெம்
பரனையேமனம், பரவியுய்ம்மினே.

தொழுமனத்தவர், கழுமலத்துறை
பழுதில்சம்பந்தன், மொழிகள்பத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெழுகூற்றிருக்கை

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓருருவாயினைமானாங்காரத்
தீரியல்பாயொருவிண்முதல்பூதல
மொன்றியவிருசுடருமபர்கள்பிறவும்
படைத்தளித்தழிப்பமும்மூர்த்திகளாயினை

யிருவரோடொருவனாகின்றனை
யோராணீழலொண்கழலிரண்டு
முப்பொழுதேத்தியநால்வர்க்கொளிநெறிகாட்டினை
நாட்டமூன்றாகக்கோட்டினை
யிருநதியரவமோடொருமதிசூடினை
யொருதாளீரயின்மூவிலைச்சூல
நாற்கான்மான்மறியைந்தலையரவ
மேந்தினைகாய்ந்தநால்வாய்
மும்மதத்திருகோட
டொருகரியீடழித்துரித்தனை
யொருதனுவிருகால்வளையவாங்கி
முப்புரத்தோடுநானிலமஞ்சக
கொன்றுதலத்துறவவுணரையறுத்தனை
யைம்புலனாலாமந்தக்கரண
முக்குணமிருவளியொருங்கியவானோ
ரேத்தநின்றனையொருங்கியமனத்தோ
டிருபிறப்போர்ந்துமுப்பொழுதுகுறைமுடித்து
நான்மறையோதியைவகைவேள்வி
யமைத்தாறங்கமுதலெழுத்தோதி
வரன்முறைபயின்றெழுவான்றனைவளர்க்கும
பிரமபுரம்பேணினை
யறுபதமுரலும்வேணுபுரம்விரும்பினை
யிகலியமைந்துணர்புகலியமர்ந்தனை
பொங்குநாற்கடல்சூழ்வெங்குருவிளங்கினை
பாணிமூவுலகும்புதையமேன்மிதந்த
தோணிபுரத்துறைந்தனை
தொலையாவிருநிதி
வாய்ந்தபூந்தராயேய்ந்தனை
வரபுரமென்றுணர்சிரபுரத்துறைந்தனை
யொருமலையெடுத்தவிருதிறலரக்கன
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
மூன்றுகாலமுந்தோன்றநின்றனை
யிருமையினொருமையுமொருமையின்பெருமையு
மறுவிலாமறையோ[illegible]
கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை
கழுமலமுதுபதிக்கவுணியனறியு

மலையதன்மையையாதலினுன்னை
நினையவல்லவரில்லைநீணிலத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈரடிமேல்வைப்பு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தக்கன்வேள்விதகர்த்தவன்பூந்தராய
மிக்கசெம்மைவிமலன்வியன்கழல்
சென்றுசிந்தையில்வைக்கமெய்க்கது
நன்றதாகியநம்பன்றனே.

புந்தியான்மிகநல்லவர்பூந்தரா
யந்தமில்லெம்மடிகளைஞானசம்
பந்தன்மாலைகொண்டேத்தவல்லார்தம்
பந்தமாவினைபாறிடுமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலடி மேல்வைப்பு மேன்மை நடையியல் முடிந்து மாதகுஞ்
சால்பினிற் சக்கர மாற்று விகற்பங்கள் சாற்றும் பதிக
மூல விலக்கிய மாக வெல்லாப் பொருள்கொளும் புற
ஞாலத் துயர்காழி யாரைப் பாடினர் ஞானசம்பந்தர்.

(இ-ள்.) நாலடிமேல்வைப்பும், சிறப்பான ஓசை நடையில் முடிந்து வருமியல்புடைய திருவிராகமும், தகுதியாகிய சக்கரமாற்றும் முதலிய விகற்பங்களையுடைச் சொல்லப்பட்ட திருப்பதிகங்களை யாப்பியலுக்குப் பொருந்திய மூலவிலக்கியமாக அமைய எண்வகைப்பொருள்கோளும் (அணியிலக்கண முதலியவைகளும்) முறைமையின் வழிப் பொருந்த, நிலவுலகத்தில் உயர்ந்தோங்குகின்ற சீகாழிப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்குந் தோணியப்பரைத் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் பாடியருளினார்.—[illegible]

எண்வகைப் பொருள்கோளாவன:—யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோள், மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள், நிரனிறைப்பொருள்கோள், விற்பூட்டுப் பொருள்கோள், தாப்பிசைப்பொருள்கோள், அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோள், கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள், அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள் என்பன. 'எல்லாப்பொருள் கோளும்' என்ற உம்மையால், அணியும் வருவிக்கப்பட்டது. ([illegible])

நாலடிமேல்வைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இயலிசையெனும்பொருளின்றிறமாம்
புயலனமிடறுடைப்புண்ணியனே
கயலனவரிநெடுங்கண்ணியொடு
மயலுலகடிதொழவமர்ந்தவனே

கலனுவதுவெண்டலைகடிபொழிற்புகலிதன்னு
ணிலநாடொறுமின்னபுறநிறைமதியருளினனே.

புண்ணியர்தொழுதெழுபுகலிநகர்
விண்ணவரடிதொழவிளங்கினனை
நண்ணியஞானசம்பந்தன்வாய்மை
பண்ணியவருந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்
நடலைபவையினறிப்போய்நண்ணுவர்சிவனுலக
மிடரானவையினறித்தாமெய்துவர்தவநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சண்பைநகர் திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தமதுசிந்தைபிரியாதபெருமானெனவிறைஞ்சியிமையோர்
வந்துதுதிசெய்யவளர்தூபமொடுதீபமலிவாய்மையதனு
லந்தியமர்சந்திபலவர்ச்சனைகள்செய்யவமர்கின்றவழகன்
சந்தமலிகுந்தளநன்மாதினொடுமேவுபதிசண்பைநகரே.

வாரின்மலிகொங்கையுமைநங்கையொடுசங்கரன்மகிழ்ந்தமருவூர்
சாரின்முரல்தெண்கடல்விசும்புறமுழங்கொலிகொள்சண்பைநகர்
பாரின்மலிகின்றபுகழ்நின்றதமிழ்ஞானசம்பந்தனுரைசெய் [illegible]
சீரின்மலிசெந்தமிழ்கள்செப்புமவர்சேர்வர்சிவலோகநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சக்கரமாற்று - பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளங்கியசீர்ப்பிரமனூர்வேணுபுரம்புகலிவெங்குருமேற்சோலை
வளங்கவருந்தோணிபுரம்பூந்தராய்சிரபுரம்வண்புறவமண்மேற்
களங்கமிலூர்சண்பைகமழ்காழிவயங்கொச்சைகழுமலமென்றின்ன
விளங்குமரன்றன்னைப்பெற்றிமையவர்தம்பகையெறிவித்திறைவனூரே.

அக்கரருசொல்கருமனூர்புகலிபூந்தராய்தோணிபுரமணிசீர்பொய்கை
புக்கரருசெய்புறவஞ்சிரசிலம்பனூர்புகழ்க்காழிசண்பைதொல்லூர்
மிக்காருசீர்கழுமலங்கொச்சைவயம்வேணுபுரம்பனூர்மேவிய [illegible]ரே.
சக்கரநற்சீர்த்தமிழ்விரகன்சொன்னதமிழ்கற்பவர்போய்த்தவஞ்செய்தோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்னிசை பாடின வெல்லாம் யாழ்ப்பெரும் பாணனர் தாமு
மன்னு மிசைவடி வான மதங்கசூ ளாமணி யாரும்
பன்னிய வேழிசை பற்றிப் பாடப் பதிகங்கள் பாடிப்
பொன்னின் றிருத்தாளம் பெற்றார் புகலியிற் போற்றி யிருந்தார்.

(இ-ள்.) இனிய இசையோடுபாடியருளிய திருப்பதிகங்களை யெல்லாம் சிறந்த திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண நாயனாரும், பெருமைபொருந்திய இசையே ஓருருவங்கொண்டாற்போலவிளங்கும் மதங்கசூளாமணி யென்னும் பெயரையுடைய அவரதுமனைவியாரும் இசைநூலிற்கூறிய குரல்முதலிய ஏழிசைகளையும் அமைத்துப் பாட, சிவபெருமானிடத்துப் பொன்னாலாகிய திருத்தாளம்பெற்றருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்து துதித்துச் சீகாழிப்பதியில் எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (௨௭௮)

அங்க ணமர்கின்ற நாளி லருந்தமிழ் நாடெங்கு மின்னும்
திங்கட் சடையண்ண லார்தந் திருப்பதி யாவையுங் கும்பிட்
டெங்குந் தமிழ்மாலை பாடி யேத்தியங் கெய்துவ னென்று
தங்குலத் தாதையா ரோடுந் தவமுனி வாக்கருள் செய்தார்.

(இ-ள்.) அச்சீகாழிப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில், அரிய தமிழ்நாடெங்குமுள்ள சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானது திருப்பதிகளையெல்லாம் வணங்கி அத்திருப்பதிகள்தோறும் திருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்து துதித்து,மீண்டும் இங்குவருகின்றேனென்று தமது குலத்தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரோடும் தவத்தையுடைய பிராமணர்களுக்கும் அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (௨௭௯)

பெருகு விருப்புட னோக்கிப் பெற்ற குலத்தாதை யாரு
மருமையா லும்மைப் பயந்த வதனாற் பிரிந்துறை வாற்றே
னொருமைக்கு மின்ப மளிக்கும் யாகமும் யான்செய வேண்டு
மொருமைப்பா லின்னுஞ் சிலநா ளுடனெய் துவனென் றுரைத்தார்.

(இ-ள்) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைப் பெற்ற குலத்தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரும் மிகுந்த விருப்பத்தோடும் நோக்கி, அருமையாகிய தவத்தினால் உம்மைப்பெற்ற காரணத்தினால் உம்மைப் பிரிந்திருக்கச் சகிக்கமாட்டேன்; அன்றியும், இம்மை மறுமையென்னும் இரண்டிடத்தும் சுகத்தைக் கொடுத்தகத்தாகிய யாகங்களையும் யான் செய்யவேண்டியிருக்கின்றது: ஆதலால் இன்னும் சிலகாலம் ஒருமைப்பாட்டோடு உம்மைப் பிரியாதிருப்பேனென்று கூறினார். ()

ஆண்டகை யாரு மிசைந்தங் கப்பொழு தீருந் தாதை யாரு
நீண்ட சடையா ரடிக்கீழ்ப் பணிவுற்று நீடருள் பெற்று
மீண்டு புகழ்த்தாதை யாரின் மீயதிட யாழ்ப்பாண ரோடுங்
காண்டகு காழி தொழுது காதலி னுடன்புறப் போந்தார்

(இ-ள்.) (இவ்வாறு சிவபாதவிருதயர் கூறியதற்கு) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் சம்மதித்தருளி, அச்சீகாழியில் அழகிய திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளும் நீண்ட சடைமுடியையுடைய தோணியப்பரது திருவடிகளின்கீழ் வணங்கி அவரது மிக்க திருவருளைப்பெற்று, சிறந்தபுகழையுடைய சிவபாதவிருதயர் தமது பின்னேவர, திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாரோடும் காட்சியமைந்த சீகாழிப்பதியைவணங்கி அன்போடும் அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டெழுந்தருளினார். ()

அத்திரு மூதூரி லுள்ளா ரமர்ந்துடன் போதுவார் போத
மெய்த்தவ ரந்தணர் நீங்கா விடைகொண்டு மீள்வாரகண் மீள

முத்தின் சிவிகைமேற் கொண்டு மொய்யொளித் தாமநிரைத்த
நித்தில வெண்குடைமீது நிறைமதி போல நிழற்ற.

(இ-ள்.) அந்தப் பழைய சீகாழிநகரத்தில் வசிப்பவர்களில் விரும்பி உடன் போகின்றவர்கள் போகவும், மெய்ம்மையாகிய தவமுனிவர் - பிராமணர் என்னுமிவர்களுள் பிரியாவிடைபெற்றுத் திரும்புகின்றவர்கள் திரும்பவும், முத்துச்சிவிகையின்மேல் எழுந்தருளி, மிக்க ஒளியையுடைய மாலைகட்டிய முத்துக்களாலாகிய வெண்குடையானது திருமுடியின்மேல் சோடசகலைகளும் நிறைந்த பூரணசந்திரனைப்போல நிழல் செய்யவும்.—எ-று. (உஎஉ)

சின்னந் தனிக்காளந் தாரை சிரபுரத் தாண்டகை வந்தா
னென்னுந் தகைமை விளங்க வெடுத்த திருப்பெயர் சாற்ற
முன்னெ மருங்கு நிரந்த முரசுடைப் பல்லிய மார்ப்ப
மன்னுந் திருத்தொண்ட ரானோர் வந்தெதிர் கொண்டு வணங்க.

(இ-ள்.) முத்துச்சின்னம் - ஒப்பற்ற எக்காளம் - தாரையென்னுமிம் மூன்றும் சீகாழிநகரில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரெழுந்தருளினாரென்னுந் தகைமை கேட்போர் யாவர்க்கும் புலப்படும் பொருட்டுப் பிள்ளையாருக்குப் பொருந்திய (பாலறாவாயன் - ஞானசம்பந்தன் - முத்தமிழ் விரகன் முதலிய) திருநாமங்களைத் தெரிவிக்கவும், முன்னே எப்பக்கத்திலும் வரிசையாயுள்ள முரசத்தை முதலாகவுடைய பல வாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்கவும், நிலைபெற்ற திருத்தொண்டராயுள்ளவர்கள் எதிர்கொண்டு வணங்கவும் —எ-று.

“சின்னந்தனிக்காளந்தாரை சிரபுரத்தாண்டகை வந்தா னென்னுந் தகைமை விளங்கவெடுத்த திருப்பெயர்சாற்ற” என்றதனை, “திருச்சின்ன-மூன்றுமான வண் ஞானமே முலையூட்டப்-பெற்றபாலறாவாயன் வந்தானெனப்பிடிக்க” எனவும், “தனிக்காளம்-வையமேழுடன்மறைகளுநிறைதவத்தோரு-மெய்யஞானசம்பந்தன் வந்தானென்றூத” எனவும், ‘தாரை-யணைந்தமாமறை முதற்கலையகில மோதா - துணர்ந்த முத்தமிழ் விரகன் வந்தானென்றூத” எனவும் முன்னர் அருளிச் செய்தமையானுணர்க. (உஎங)

சங்கநா தங்க ளொலிப்பத் தழங்குபொற் கோடு முழங்க
மங்கல வாழ்த்துரை யெங்கு மல்க மறைமுனி யியம்பத்
திங்களும் பாம்பு மணிந்தார் திருப்பதி யெங்குமுன் சென்று
பொங்கிய காதலிற் போற்றிப் புகலிக் கவுணியர் போந்தார்.

(இ-ள்.) சங்கவாத்தியவோசைகளொலிக்கவும், விளங்குகின்ற பொன்மயமாகிய கொம்புவாத்தியங்கள் சப்திக்கவும், மங்கலவாழ்த்தி னோசையெங்கும் நிரம்பவும், வேதவாக்கியங்கள் முன்னே யொலிக்கவும், சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், சந்திரனையும் - சர்ப்பத்தையும் (பகைநீக்கி) அணிந்த சிவபெருமானது திருப்பதிகளெங்கும் முன்னேசென்று நிறைந்த அன்பினால் வணங்கச் சென்றருளினார்.—எ-று. (உஎச)

திருமறைச் சண்பைய ராளி சிவனார் திருக்கண்ணார் கோயில்
பெருவிருப் பாலணைந் தேத்திப் பிஞ்ஞகர் கோயில் பிறவு
முருகிய வன்பா லிறைஞ்சி யுயர்தமிழ் மாலைகொண் டேத்தி
வருபுனற் பொன்னி வடபாற் குடதிசை நோக்கி வருவார்.

(இ-ள்.) சிறந்த வேதங்களையுணர்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கண்ணாயிரநாதர் வீற்றிருந்தருளும திருக்கண்ணார்கோயில் என்னும்ஸ்தலத்தை மிக்க அன்போடுசென்று துதித்து,சிவபெருமானது ஸ்தலங்கள் பலவற்றையும் மனதையுருக்குகின்ற பேரன்பினால் வணங்கிச் சிறந்த தமிழ்ப்பதிகங்களையருளிச்செய்து துதித்து, பெருகிவருகின்ற நீரையுடைய காவிரிநதியின் வடபாலில் மேற்றிசைநோக்கி யெழுந்தருள்வாராயினார்.—எ-று. (உஅரு)

போற்றிய காதல் பெருகப் புள்ளிருக் குந்திரு வேளூர்
நாற்றடந் தோளுடை மூன்று நயனப் பிரான்கோயி லணணி
யேற்றவன் பெய்த வணங்கி யிருவர்புள் வேந்த ரிறைஞ்சி
யாற்றிய பூசனை சாற்றி யஞ்சொற் பதிக மணிந்தார்.

(இ-ள்.) துதிசெய்கின்ற அன்பானது அதிகரிக்கத்திருப்புள்ளிருக்குமவேளூர் என்னும் ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளிய பெரிய நான்கு திருத்தோள்களையும் திரிநேத்திரங்களையுமுடைய ஸ்ரீ வயித்தியநாதரது திருக்கோயிலையடைந்து பொருந்திய அன்போடு நமஸ்கரித்து, சம்பாதி சடாயுவென்னுமிரண்டு பறவையரசர்கள் சிவபெருமானை வணங்கிச்செய்த பூசனைகளை யெடுத்துக்கூறி அழகியசொற்களமைந்த திருப்பதிகஞ் சாத்தியருளினார்.—எ-று. (உஅசு)

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கள்ளார்ந்தபூங்கொன்றைமதமத்தங்கதிர்மதிய
முள்ளார்ந்தசடைமுடியெம்பெருமானாருறையுமிடந்
தள்ளாயசம்பாதிசடாயுவென்பார்தாமிருவர்
புள்ளானார்க்கரையனிடம்புள்ளிருக்குமவேளூரே.

செடியாயவுடல்தீர்ப்பான்றீவினைக்கோர்மருந்தாவான்
பொடியாடிக்கடிமைசெய்தபுள்ளிருக்குமவேளூரைக்
கடியார்ந்தபொழிற்காழிக்கவுணியன்சம்பந்தன்சொன்
மடியாதுசொல்லவல்லார்க்கில்லையாமறுபிறப்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமிபெயர் - வயித்தியநாதர் - தேவியார் தையனாயகியம்மை.

நீடு திருநின்றி யூரி னிமலனார் நீள்கழ லேத்திக்
கூடிய காதலிற் போற்றிக் குமபிட்டு வண்டமிழ் கூறி
காடுசீர் நீடூர் வணங்கி நமபர் திருப்புன்கூர் நண்ணி
யாடிய பாத மிறைஞ்சி யருந்தமிழ் பாடி யமர்ந்தார்.

(இ-ள்.) செல்வமிருந்த திருநின்றியூரிலெழுந்தருளிய மெய்டசுமீசரது சிறந்த திருவடிகளை நமஸ்கரித்துப் பொருந்திய அன்போடுதுதித்துவணங்கி வளம்பொருந்திய திருப்பதிகமருளிச்செய்து, விரும்பத்தக்க சிறப்பினையுடைய திருநீடூரையடைந்து வணங்கி,சிவலோகநாதர் வீற்றிருந்தருளும திருப்புன்கூரை யடைந்து கனகசபையில் ஆனந்த தாண்டவஞ்செய்தருளும் அவரது திருவடிகளைவணங்கி அரிய தமிழ்ப்பதிகம்பாடி அங்கு எழுந்தருளினார்.—எ-று. (உஅஎ)

அங்குநின் றேகியப் பாங்கி லரனார் மகிழ்கோயி லான
வெங்கணுஞ் சென்று பணிந்தே யேத்தி யிமவான் மடந்தை
பங்க ருறைபழ மண்ணிப் படிக்கரைக் கோயில் வணங்கித்
தங்கு தமிழ்மாலை சாத்தித் திருக்கொறுக் கைப்பதி சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்புன்கூரினின்றும் எழுந்தருளி அதன்பக்கத்திற் சிவபெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தருளும் ஸ்தலங்களெவ்விடத்துஞ்சென்று வணங்கித்துதித்து, பார்வதிராஜபுத்திரியாகிய உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய நீலகண்டேசர் வீற்றிருந்தருளும் திருப்பழமண்ணிப் படிக்கரைத் திருக்கோயிலையடைந்து வணங்கிப் பொருந்திய திருப்பதிகமாலை சாத்தியருளி, திருக்கொறுக்கைவீரட்டமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

திருக்கொறுக்கை என்பது சிவபெருமான் மன்மதனையெரித்த இடமாதலின் இது அட்டவீரட்டத்தொன்று. (௨௮௮)

திருக்கொறுக் கைப்பதி மன்னித் திருவீரட் டான மமர்ந்த
பொருப்புவில் லாளனை யேத்திப் போந்தன்னி யூர்சென்று போற்றிப்
பருக்கை வரையுரித் தார்தம் பந்தணை நல்லூர் பணிந்து
விருப்புடன் பாட லிசைத்தார் வேதந் தமிழால் விரித்தார்.

(இ-ள்.) திருக்கொறுக்கையென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளி, அங்குத் திருவீரட்டானத்தில் வீற்றிருந்தருளும் மேருமலையை வில்லாகவுடைய வீரட்டேசரைத் துதித்து, அவ்விடத்தினின்று மெழுந்தருளி, திருஅன்னியூரை யடைந்து துதித்து, பருத்த துதிக்கையையுடைய கஜாசுரனென்னும் யானையையுரித்த பசுபதீசுரரது திருப்பந்தணைநல்லூரையடைந்து வணங்கி, அன்போடு திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்தார் : வேதங்களைத் தமிழ்ப்பதிகங்களால் விரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று.

வேதந்தமிழால் விரித்தார் பாடலிசைத்தார் எனக்கூட்டுக.

பருக்கைவரை யுரித்தார் என்பதனை மேலாற்றுறை முன்னாக் காண்க. ()

அப்பதிப் போற்றி யகல்வா ரருளார் திருமணஞ் சேரி
செப்பருஞ் சீர்த்தொண்ட ரோடுஞ் சென்று தொழுதிசை பாடி
எப்பொரு ளுந்தரு மீச ரெதிர்கொள் பாடிப்பதி யெய்தி
மெய்ப்பாலப் பதிகங்கள் பாடி மேவுவேள் விக்குடி யுற்றார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியைத் துதித்து அவ்விடத்தினின்று மெழுந்தருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வெள்ளைக்காதார் வீற்றிருந்தருளும் திருமணஞ்சேரியைச் சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய திருத்தொண்டர்களோடுஞ் சென்று வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளி, சராசரங்களாகிய எல்லாப்பொருள்களையுந் தந்தருளுகின்ற ஐராவதேசர் வீற்றிருந்தருளும் திருஎதிர்கொள்பாடி யென்னுந் திருப்பதியையடைந்து ஒப்பற்ற திருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்து, சிறப்புற்றோங்கும் திருவேள்விக்குடியென்னும் ஸ்தலத்தை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௨௯௦)

செழுந்திரு வேள்விக் குடியிற் றிகழ்மண வாளநற் கோலம்
பொழிந்த புனற்பொன்னி மேவும் புனிதத் துருத்தி யிரவிற்

றழும்பிய தன்மையுங் கூடத் தண்டமிழ் மாலையிற் பாடிக்
கொழுந்துவெண் டிங்க ளணிந்தார் கோடிகா விற்சென் றணைந்தார்.

(இ-ள்.) செழுமைபொருந்திய திருவேள்விக்குடியில் (பகலில்) விளங்குகின்ற நல்ல திருமணவாளக்கோலத்தின் றன்மையும், (மேகங்கள்) பொழிந்த நீரையுடைய காவிரிநதிக்கரையிற் பொருந்திய பரிசுத்தமாகிய திருத்துருத்தியென்னும் ஸ்தலத்தில் இரவில்பொருந்திய தன்மையுமாகிய இவ்விரண்டும் பொருந்தக் குளிர்ந்த தமிழ்ப்பதிகத்தில் அருளிச்செய்து, இளமைபொருந்திய வெண்பிறையணிந்த சிவபெருமானது திருக்கோடிகாவைச் சென்றடைந்தருளினார்.—எ-று.

திருத்துருத்தியும் திருவேள்விக்குடியும், பண் - காந்தாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓங்கிமேலுழிதருமொலிபுனற்கங்கையையொருசடைமேற்
றாங்கினாரிடுபலிதலைகலனாக்கொண்ட தம்மடிகள்
பாங்கினாலுமையொடும்பகலிடம்புகலிடம் பைம்பொழிற்சூழ்
வீங்குநீர்த்துருத்தியாரிரவிடத்துறைவார் வேள்விக்குடியே.

விண்ணுலாமவிரிபொழில்விரைமணநாறுருத்திவேள்விக்குடியு
மொண்ணுலாமொலிகழலாடுவாரரிவையொடுறைபதியை
நண்ணுலாயபுகலியுளருமறைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்ணுலாமருந்தமிழ்பாடுவாராடுவார்பழியிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துருத்தி - சுவாமிபெயர் - முத்தாவதேசர் தேவியார் - அமிர்தமுகிழாம்பிகை.
திருவேள்விக்குடி சுவாமிபெயர் - கல்யாணசுந்தரர்,
தேவியார் - பரிமளசுகந்தநாயகி.

திருக்கோடி காவி லமர்ந்த தேவர் சிகாமணி தன்னை
யெருக்கோடிதழியும் பாம்பு மிசைந்தணிந் தானைவெள் ளைப்
பருக்கோடு பூண்ட பிரானைப் பணிந்துசொன் மாலைகள் பாடிக்
கருக்கோடி நீப்பார்கள் சேருங் கஞ்சனூர் கைதொழச் சென்றார்.

(இ-ள்.) திருக்கோடிகாவென்னுந் திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் தேவர்கள்சிகாமணியும், எருக்கமலரோடு கொன்றைமலரையும் சர்ப்பத்தையும் இசைந்து அணிந்தவரும், திருமாலாகிய வெள்ளிய பன்றியின் பெரியகொம்மை யணிந்தவருமாகிய சிவபெருமானைவணங்கித் திருப்பதிகங்களைப்பாடியருளி, எண்ணிறந்த பிறவிகளை நீக்கிக்கொள்ளும் அடியார்கள் சேர்ந்து வாழ்ந்திருக்கும் திருக்கஞ்சனூர் என்னுந் திருப்பதியை வணங்கச் சென்றருளினார்.—எ-று.

'வெள்ளைப் பருக்கோடு பூண்டபிரான்' என்பதன் வரலாறு - முன்னொருகாலத்தில், இரணியாக்ஷனென்னு மசுரன் பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டிப் பாதலத்திற்போய்ப் பதுங்கியிருக்க, விஷ்ணுவானவர் வராகவுருவங்கொண்டு பாத

லத்திற் சென்று அவ்வசுரனைத் தனது கோட்டாற் குத்திக்கொன்று பூமியை முன்போ னிறுத்தி அவ்வகங்காரத்தினால் உலகுயிர்களை வதைக்கத் தொடங்க, அதையறிந்த தேவர்கள் முதலியோர் திருக்கயிலையை யடைந்து சிவபெருமானைப் பணிந்து நிகழ்ந்தவற்றை யுணர்த்த அவ்வெம்பெருமான் ஓருருத்திரத் திருவுருவங்கொண் டெழுந்தருளி அவ்வராகத்தின் கோட்டைப் பறித்துத் தமக்கு ஆபரணமாக வணிந்துகொண்டனர் என்பதாம். (உ௬௨)

கஞ்சனூ ராண்டதங் கோவைக் கண்ணுற் றிறைஞ்சிமுன் போந்து
மஞ்சணி மாமதில் சூழ மாந்துறை வந்து வணங்கி
யஞ்சொற் றமிழ்மாலை சாத்தி யங்கக னன்பர் முன்னாகச்
செஞ்சடை வேதியர் மன்னுந் திருமங் கலக்குடி சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) திருக்கஞ்சனூரென்னுந் திருப்பதியை யாண்டருளும் தமது தலைவராகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்து முன்னே வணங்கி, அங்குநின்று மெழுந்தருளி மேகங்கள் தவழும் பெரிய மதில்கள் சூழ்ந்த திருமாந்துறையென்னும் ஸ்தலத்தை யடைந்து வணங்கி, அழகிய சொற்களமைந்த தமிழ்ப்பதிகமாலையைச் சாத்தியருளி, அவ்விடத்தினின்று நீங்கி அடியார்கள் எதிர்கொள்ளச் சிவந்த சடைமுடியையுடைய வேதமுதல்வராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருமங்கலக் குடியென்னும் ஸ்தலத்தை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (உ௬௩)

வெங்கண் விடைமேல் வருவார் வியலூ ரடிகளைப் போற்றித்
தங்கிய வின்னிசை கூடுந் தமிழ்ப்பதி கத்தொடை சாத்தி
யங்க ணமர்வார்தம் முன்னே யருள்வேடங் காட்டத் தொழுது
செங்கண்மா லுக்கரி யார்தந் திருந்துதே வன்குடி சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) கோபக்கண்ணையுடைய இடபவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருள்பவராகிய திருவியலூரில்வீற்றிருந்தருளும் யோகானந்தேசனைவணங்கித்தங்கிப்பெற்றஇனியஇசையோடுகூடிய தமிழ்ப்பதிகமாகிய மாலையைச்சாத்தி அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு முன்னே திருந்துதேவன்குடி யென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளிய கர்க்கடேசர் தமது அருள்வேடத்தைத் தரிசிப்பிக்க வணங்கி, சிவந்த கண்களையுடைய விஷ்ணுவினால் காண்பதற்கரிய சிவபெருமானது திருந்துதேவன்குடியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (உ௬௪)

திருந்துதே வன்குடி மன்னுஞ் சிவபெரு மான்கோயி லெய்திப்
பொருந்திய காதலிற் புக்குப் போற்றி வணங்கிப் புரிவார்
மருந்தொடு மந்திர மாகி மற்று மிவர்வேட மாமென்
றருந்தமிழ் மாலை புனைந்தா ரளவில்ஞா னத்தமு துண்டார்.

(இ-ள்.) திருந்துதேவன் குடியென்னுந் திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் கர்க்கடேசரது திருக்கோயிலையடைந்து பொருந்திய அன்போடு உள்ளேபுகுந்து துதித்து வணங்கி அன்பு புரிகின்றவராய "மருந்தொடு மந்திரமாகிய பிறவும் இவர் திருவேடமே யாமென்னுங் கருத்தமைத்து, ("மருந்துவேண் டில்லிவை மந்திரங் கள்ளிவை") என்றுதொடங்கி அருமையாகிய தமிழ்ப்பதிகத்தை யருளிச்செய்தார்; அளவில்லாத சிவஞானப் பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (உ௬௫)

திருந்துதேவன்குடி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்துவேண்டிலிவைமந்திரங்கள்ளிவை
புரிந்துகேட்கப்படும்புண்ணியங்கள்ளிவை
திருந்துதேவன்குடித்தேவர்தேவெய்திய
அருந்தவத்தோர்தொழுமடிகள்வேடங்களே.

சேடர்தேவன்குடித்தேவர்தேவன்றன்னை
மாடமோங்கும்பொழிலமலருந்தண்காழியா
ரூடவல்லதமிழ்ஞானசம்பந்தனற்
பாடல்பத்தும்வல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **கர்க்கடேசர்,** தேவியார் - **அருமருந்துநாயகியம்மை.**

மொய்திகழ் சோலையம் மூதூர் முன்னகன் றங்கெறி செல்வார்
செய்தரு சாலி கரும்பு தெங்குபைம் பூகத் திடைபோய்
மைதிகழ் கண்டர்தங் கோயின் மருங்குள்ள வெல்லாம் வணங்கி
யெய்தினர் ஞானசம்பந்த ரின்னம்ப ரீசர்தங் கோயில்

(இ-ள்.) நெருங்கி விளங்குகின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த அந்தப் பழமைபொருந்திய திருந்துதேவன் குடியென்னுந் திருப்பதியைமுன்னேநீங்கி, அவ்வழியில் செல்கின்றவராய், வயலில் விளைகின்ற செந்நெற்பயிர்களும் கரும்புச்சோலைகளும், தென்னஞ்சோலைகளும், பசிய கமுகஞ்சோலைகளுமாகிய இவற்றினிடையேசென்று, பக்கங்களிலுள்ள காளகண்டராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயில்களெல்லாவற்றையும் வணங்கித் திருஇன்னம்பரென்னுந் திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் எழுந்தருளிய நாதரது திருக்கோயிலை யடைந்தருளினார்; திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (உசுசு)

இன்னம்பர் மன்னும் பிரானை யிறைஞ்சி யிடைமடக் கான
பன்னுந் தமிழ்த்தொடை மாலைப் பாடல் புனைந்து பரவிப்
பொன்னங் கழலிணை போற்றிப் புறம்போந் தணைந்து புகுந்தார்
மன்னுந் தடங்கரைப் பொன்னி வடகுரங் காடு துறையில்.

(இ-ள்.) திருஇன்னம்பரென்னுந் தலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானை வணங்கி, இடைமடக்காயுள்ள திருப்பதிகமாலையை யருளிச்செய்து துதித்துப் பொன்போலும் அழகிய இரண்டு திருவடிகளையும்வணங்கி, அத்தலத்தினின்றும் புறத்திற்சென்று, காவிரியாற்றினது பெரிய வடக்குக் கரையோரத்திலிருக்கும் வடகுரங்காடு துறையென்னுந் திருப்பதிக்கு எழுந்தருளினார்.—எ-று. (உசுஎ)

திரு இன்னம்பர் - திருமுக்கால் - பண் சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்டிசைக்கும்புகழின்னம்பர்மேவிய
வண்டிசைக்குஞ்சடையீரே
வண்டிசைக்குஞ்சடையீருமைவாழ்த்துவார்
தொண்டிசைக்குந்தொழிலோரே.

ஏடமர்பொழிலணியின்னம்பரீசனை
நாடமர்ஞானசம்பந்த
னாடமர்ஞானசம்பந்தனற்றமிழ்
பாடவல்லார்பழியிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-எழுத்தறிந்தநாதர் - தேவியார்-பூங்கொம்பனையம்மை.

வடகுரங் காடு துறையில வாலியார் தாமவழி பட்ட
வடையவுந திருப்பதி கத்தி லறியச் சிறப்பித் தருளிப
புடைகொண் டிறைஞ்சினர் போந்து புறத்துள்ள தானங்கள் போற்றிப
படைகொண்ட மூவிலை வேலார் பழனத் திருப்பதி சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) திருவடகுரங்காடுதுறை யென்னுந் திருப்பதியில் வாலிபூசித்து வழிபட்ட முறைமையையும் தமது திருப்பதிகத்தில் ("வாலியார்வழிபடப் பொருந் தினார்" என) யாவருமறியச் சிறப்பித்தருளிப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கி அவவி டத்தினின்று மெழுந்தருளி, அதனைப் பக்கங்களிலுள்ள ஸ்தலங்களையும் துதித்து, மூன் றிலைவடிவாகிய சூலாயுதத்தையேந்திய அபத்சகாயர் வீற்றிருந்தருளும் திருப்பழன மென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (உகூஅ)

திருவடகுரங்காடுதுறை - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோங்கமேகுரவமேகொழுமலர்ப்புன்னையேகொடிமுல்லை
வேங்கையேஞாழலேவிம்முபாதிரிகளைவிரவியெங்கு
மோங்குமாகாவிரிவடகரையடைகுரங்காடுதுறை
வீங்குநீர்ச்சடைமுடியடிகளாரிடமெனவிரும்பினரே.

கோலமாமலரொடுதூபமுஞ்சாந்தமுங்கொண்டுபோற்றி
வாலியார்வழிபடப்பொருந்தினார்திருந்துமாங்கனிகளுந்தி
யாலுமாகாவிரிவடகரையடைகுரங்காடுதுறை
நீலமாமணிமிடற்றடிகளைநினையவல்வினைகள்வீடே.

தாழிளங்காவிரிவடகரையடைகுரங்காடுதுறைப்
போழிளமதிபொதிபுரிதருசடைமுடிப்புண்ணியனைக்

காழியானருமறைஞானசமபந்தன்கருதுபாடல்
கோழையாவழைப்பினுங்கூடுவார்நீடுவானுலகினூடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - அழகு சடைமுடிநாதர், தேவியார் - குவலயநாயகியம்மை.

பழனத்து மேவிய முக்கட் பரமேட்டி யாரபயில கோயி
லுழைபுக் கிறைஞ்சிநின் றேத்தி யுருகிய சிந்தைய ராகி
விழைசொற் பதிகம் விளம்பி விருப்புடன் மேவி யகலவா
ரழனக்க பங்கய வாவி யையாறு சென்றணை கின்றார்,

(இ-ள்.) திருப்பழனமென்னும் ஸ்தலத்தில் பொருந்திய மூன்று கண்களை யுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலினுள்புகுந்து நமஸ்கரித்து நின்று துதித்து, அன்பினாலுருகுகின்ற திருவுள்ளமுடையவராகி, யாவரும் விரும்புகின்ற சொற்களமைந்த திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து, விருப்பத்துடன் அங்குச் சிலநாள்வசித்தருளி, பின் அவ்விடத்தினின்று நீங்கும் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் நெருப்பைப்போல விளங்குகின்ற தாமரைத்தடாகங்கள் சூழ்ந்த திருவையாறென்னும் ஸ்தலத்தைச்சென்று சேர்கின்றவராயினார்.—எ-று.

அழனக்கபங்கயம் என்பதற்கு, நெருப்பைப்பழிக்கத்தக்க செந்நிறமமைந்த தாமரையென்று கூறினும் பொருந்தும். (உ௯௯)

வேறு.

மாடநிரை மணிவீதித் திருவையாற் றினில்வாழு மலர்கு தொண்டர்
நாடிய்யப் புகலிவரு ஞானபோ னகாவந்து நணணி னாரென
றாடலொடு பாடலறா வணிமூதூ ரடையவலங் காரஞ் செய்து
நீடுமனக் களிப்பினொடு மெதிர்கொள்ள நித்திலயா னத்து நீங்கி.

(இ-ள்.) மாளிகைகளின் வரிசைகள்பொருந்திய அழகிய வீதிகளையுடைய திருவையாற்றில் வாழ்கின்ற சிறந்த திருத்தொண்டர்கள் உலகத்திலுள்ள ஆன்ம கோடிகள் கடைத்தேறும்பொருட்டுச் சீகாழிப்பதியில்திருவவதாரஞ்செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இங்கு எழுந்தருளிவந்தாரென்று, ஆடலும் பாடலும் நீங்காத அழகிய பழமைபொருந்திய அத்திருப்பதி முழுமையும் சிறப்பாக அலங்காரஞ்செய்து மிகுந்த மனமகிழ்ச்சியோடு மெதிர்கொண்டுவர, (அதனைக் கண்டருளியபிள்ளையார்) முத்துச்சிவிகையினின்றும் கீழே இறங்கியருளி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாட லொரு குளகம். (௩00)

வந்தணைந்த திருத்தொண்டர் மருங்குவர மானேந்து கையா தமபா
னந்திதிரு வருள்பெற்ற நன்னகரை முன்னிறைஞ்சி நண்ணும் போதி
லைந்துபுல னிலைகலங்கு மிடத்தஞ்ச லென்பாரத மையா றென்று
புந்திநிறை செந்தமிழின் சந்தவிசை போற்றிசைத்தார் புகலி வேந்தர்.

(இ-ள்.) தம்மை யெதிர்கொள்ள வந்து சேர்ந்த திருத்தொண்டர்கள் பக்கத்தில் சூழ்ந்துவர, மானேந்திய திருக்கரத்தினையுடைய சிவபெருமானிடத்துத் திருநந்திதேவர் பூர்வம் தவஞ்செய்து திருவருளைப்பெற்ற நல்ல திருவையாற்றை

முன்னே வணங்கிச் செல்லும்பொழுது ஐம்புலன்களும் (தமக்குரிய பொறியினின்று நீங்கி) நிலைகலங்குமிடத்து அஞ்சேலென்று அருள்செய்யும் சிவபெருமானது திருவையாறிதுவேயென்று தமது திருவுள்ளத்தில் நிறைந்த (புலனைந்தென்னு முதலையுடைய) செந்தமிழ்ச் சொற்களாலாகிய சிறந்த இசையினையுடைய திருப்பதிகத்தைச் சீகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாடியருளினார்.—எ-று.

திருவையாறு-பண்-மேகராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

புலனைந்தும்பொறிகலங்கிநெறிமயங்கியறிவழிந்திட்டைம்மேலுந்தி
யலமந்தபோதாகவஞ்சேலென்றருள்செய்வானமருங்கோயில்
வலம்வந்துமடவார்கணடமாடமுழவதிரமழையென்றஞ்சிச்
சிலமந்தியலமந்துமரமேறிமுகில்பார்க்குந்திருவையாறே.

அன்னமலிபொழில்புடைசூழையாற்றெம்பெருமானையந்தண்காழி
மன்னியசீர்மறைநாவன்வளர்ஞானசம்பந்தன்மருவுபாட
லின்னிசையாலிவைபத்துமிசையுங்காலீசனடியேத்துவார்கள்
தன்னிசையோடமருலகிற்றவநெறிசென்றெய்துவதுதாழாதன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **செம்பொற்சோதிநாதர்** - தேவியார்-**அறம்வளர்த்தநாயகி.**

மணிவீதி யிடங்கடந்து மாலயனுங் கரியபிரான் மன்னுங் கோயி
லணிநீடு கோபுரத்தை யணைந்திறைஞ்சி யுள்புகுந்து யளவிலாத
றணியாத கருத்துடனெம் பெருமான் கோயில்வலங் கொண்டு தாழ்ந்து
பணிசூழ்ந்த மணிமுன்பு பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்தன்பாற் பரவுகின்றார்.

(இ-ள்.) அழகிய திருவீதியைக் கடந்து (பன்றியாகவும் அன்னமாகவு முருவங்கொண்டு திருவடியையுந் திருமுடியையுந் தேடிய) திருமால் பிரமனென்னுமிருவர்க்குங் காணப்படாத சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுந்திருக்கோயிலின் அழகுமிக்க திருக்கோபுரத்தை யடைந்து வணங்கி உள்ளேசென்று அளவற்ற அன்புங்காதல் திருவுள்ளத்தோங்க தமது சிவபெருமானது திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கி, சர்ப்பாபரணத்தை யணிந்த அவ்வெம்பெருமான் சந்நிதியில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து அன்போடு துதிக்கின்றவராயினார்.—எ-று.

கோடல்கோங் கங்குளிர்கூ விளமென்னுந் திருப்பதிகக் குலவு மாலை
நீடுபெருந் திருக்கூத்து நிறைந்ததிரு வுள்ளத்து நிலைமை தோன்ற
வாடுமா றதுவல்லா னையாற்றெம் மையனே யென்று நின்று
பாடினா ராடினார் பணிந்தெழுந்தார் கண்பொழிநீர் பரந்து பாய.

(இ-ள்.) "கோடல்கோங்கங் குளிர்கூவிளம்" என்னு முதலையுடைய சிறந்த திருப்பதிகமாலையில், (ஸ்ரீநடராசப்பெருமானது) மிகச் சிறந்த திருக்கூத்தின் நிலைமை நிறைந்த தமது திருவுள்ளத்தின் தன்மை விளங்க "ஆடுமாறு வல்லானுமையாறுடையையனே" என்று அமைத்துத் திருமுன்னே நின்று

பாடியருளினர் ; அன்போடு கண்களினின்றும் சிந்துகின்ற ஆனந்தபாஷ்பம் பரவிப் பாயும்படி ஆனந்தக்கூத்தாடியருளினார்.—எ-று. (௩0௩)

திருவையாறு-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோடலகோங்கங்குளிர்கூவிளமாலைகுலாயசீ
ரோடுகங்கையொளிவெண்பிறைசூடுமொருவனார
பாடலவீணைமுழவங்குழன்மொந்தைபண்ணாகவே
யாடுமாறுவலலானுமையாறுடையையனே.

பலிதிரிந்துழலபண்டங்கன்மேயவையாறறினைக
கலிகடிந்தகையானகடற்காழியாகாவல
ஞெலிகொள்சமபந்தன்றுணடமிழ்பத்துமவலலாகள்போய்
மலிகொள்விணணிடைமன்னியசீர்பெறுவாரகளே.

திருச்சிற்றமபலம்.

பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து புறம்போந்து பரவுதிருந் தொண்டரோடு
நிலவுதிருப பதியதனைக் அணிகழுநா அணிகரிலா நெடுநீக கஙகை
யலையுமதி முடியாாதம பெருமபுரியூா முதலான வணைந்து போற்றிக்
குலவுதமிழ்த தொடைபுனைந்து மீணடணைந்து பெருகாாவங்கூருநாளில்.

(இ-ள்) பலமுறையும் வணங்கியெழுந்து திருக்கோயிலின்புறத்திற்சென்று, சூழ்ந்து துதிக்கின்ற அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் விளங்குகின்ற அத்திருவையாற்றில் எழுந்தருளியிருக்குநாளில், ஒப்பில்லாத மிக்க நீரையுடைய கங்காநதி பாயும் சந்திரசேகரராகிய சிவபெருமானது திருப்பெரும்புலியூர் முதலிய ஸ்தலங்களையடைந்து போற்றி, விளங்குகின்ற திருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்து, மீண்டு அத்திருவையாற்றை யடைந்து மிக்க அன்புகூர்ந்து வசிக்குநாட்களில்.

குடதிசைமேற் போவதற்குக் கும்பிட்டங் கருள்பெற்றுக் குறிப்பினோடும
படருநெறி மேலணைவார் பரமர்திரு நெய்த்தானப் பதியினணைந்
துடையுமன முறவணங்கி யருந்தமிழ்ப் மாலைசாத்தி யங்கு நின்றும
புடைவளர்மென் கரும்பினொடு பூகமிடை மழபாடி போற்றிச் சென்றார்

(இ-ள்.) மேற்குத்திக்கிலுள்ள ஸ்தலங்களைத் தெரிசனஞ் செய்வதற்குத் திருவுள்ளங்கொண்டு வணங்கி, அத்திருவையாற்றி லெழுந்தருளிய செம்பொற்சோதிநாதரது திருவருள்பெற்றுத் திருவுள்ளக்குறிப்போடும் பொருந்திய வழியே செல்லும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், மெய்யாடியப்பர் வீற்றிருந்தருளும் திருநெய்த்தானமென்னுந் திருப்பதியையடைந்து சிவபெருமானிடத்துச் செல்லுந் திருவுள்ளத்தோடும் பொருந்த வணங்கி, அருமையாகிய திருப்பதிகங்களை அருளிச்செய்து அத்திருப்பதியினின்று மெழுந்தருளிப் பக்கங்களில் வளர்கின்ற மெல்லிய கருப்பஞ்சோலைகளோடு கமுகஞ்சோலைகளும் நெருங்கிய திருமழபாடியென்னுந் திருப்பதியைத் துதித்து அங்குச் சென்றருளினர்.—எ-று.

செங்கைமான் மறியார்தந் திருமழபா டிப்புறத்துச்சேரச் செல்வார்,
அங்கையா ரழலென்னுந் திருப்பதிக மெடுத்தருளி யணைந்த போழ்தின்,
மங்கைவாழ் பாகத்தார் மழபாடி தலையினால வணங்கு வார்கள், பொங்கு
மா்தவமுடையா ரெனதொழுது போற்றிசைத்தே கோயில் புக்கார்.

(இ ள.) சிவந்த திருக்கரத்தில் மானகன்றை யேந்திய வச்சிரததம்பநாத ரெழுந்தருளிய திருமழபாடியில் அடையசசென்றருளும் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் "அஙகையாரழல்" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தை யெடுத்து அருளிசசெயது அஙகு எழுந்தருளுமபொழுது, உமாதேவியார் வாழ்கின்ற வாமபாகததையுடைய சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் திருமழபாடி யென்னுந் திருப்பதியைத தம் தலையினால வணஙகுகினற அடியாாகள் அதிகரிக்கினற மிக்க தவததினையுடையாரெனத தொழுது ("மங்கையானுறையும மழபாடியைத-தங் கையாறதொழுவாா தகவாளரே" என்று அததிருப்பதிகததில் அமைததுத) துதித்துத திருககோயிலிற சென்றருளினா.—எ-று. (௩௦௬)

திருமழபாடி-பண்-கவுசிகம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

அஙகையாரழலன்னழகாசடைக
கஙகையானகடவுளிடமேவிய
மஙகையானுறையுமமழபாடியைத்
தஙகையாறதொழுவாாதகவாளரே.

மநதமுந்துபொழின்மழபாடியு
ளெநதைசநதமினிதுகநதேத்துவான
கநதமாாகடற்காழிபுணஞானசம
பநதனமாலைவலலாாக்கிலலைபாவமே.

திருசசிற்றமபலம்.

சுவாமிபெயா-**வச்சிரத்தம்பநாதர்**, தேவியாா-**அழகம்மை.**

மழபாடி வயிரமணித தூணமாநது மகிழ்கோயில் வலஙகொண டெய்திச், செழுவாச மலர்க்கமலச சேவடிக்கீழச் சென்றுதாழ்ந தெழுநது நின்று, தொழுதாடிப பாடிநறுஞ் சொன்மாலைத தொடையணிநது துதித்துப போநதே, யொழியாத நேசமுட னுடையவரைக் கும்பிட்டங் குறைநதாா சிலநாள்.

(இ-ள) திருமழபாடியில் வசசிரததமபநாதா விரும்பி யெழுந்தருளியிருக்குந் திருககோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, மிககவாசனைபொருந்திய தாமரை மலாபோனற திருவடியினகீழச சென்று சாஷடாஙகமாக வணங்கி யெழுந்து நின்று தொழுது, ஆடிப்பாடி நல்ல சொறக ளமைந்த திருப்பதிகமாலை யணிநது துதித்து, அஙகுநின்று மெழுநதருளி நீஙகாத அன்புடன் நம்மை யடிமையாக வுடைய அவ்வெமபெருமானை வணஙகி, அத்திருப்பதியில் சிலநாள் எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (௩௦௭)

அதன்மருங்கு கடந்தருளாற் றிருக்கானூர் பணிந்தேத்தி யான்ற சைவ, முதன்மறையோ ரன்பிலா லந்துறையின் முன்னவனைத் தொழு து போற்றிப், பதநிறைசெந் தமிழ்பாடிச் சடைமுடியார் பயிலபதியும் ப ணிந்து போற்றி, மதகரட வரையுரித்தார் வடகரைமாந் துறையணைந் தார் மணிநூன் மார்பர்.

(இ-ள்.) அழகிய பூணூலையணிந்த மார்பினையுடைய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் அத்திருமழபாடியின் பக்கத்தில் நீங்கிச்சென்று, சிவபெருமான் திருவருளினால் திருக்கானூரை யடைந்து வணங்கித் துதித்து, நிறைந்த சைவர்களாகிய முதன்மைபொருந்திய பிராமணர்கள் வாழும் திருவன்பிலாலந்துறையி லெழுந்தருளிய சத்தியவாகீசரை வணங்கித்துதித்துச் சொற்கள் நிறைந்த சிறந்த திருப்பதிகம்பாடியருளி, சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் மற்றக்ஷேத்திரங்களையும் வணங்கித் துதித்து, மதம்பெருகுகின்ற கயாசுர னென்னும் யானையையுரித்த சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் காவிரி வடகரையிலுள்ள திருமாந்துறை யென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௩0அ)

சென்றுதிரு மாந்துறையிற் றிகழ்ந்துறையுந் துறைநதிவாழ் சென்னியார்த
முன்றிலபணிந் தணிநெடுமா ளிகைவலஞ்செய் துள்புகுந்துமுன்புதாழ்ந்து
துன்றுகதிர்ப் பரிதிமதி மருத்துக்க டொழுதுவழி பாடுசெய்ய
நின்றநிலை சிறப்பித்து நிறைதமிழின் சொன்மாலை நிகழப்பாடி.

(இ-ள்.) திருமாந்துறையிற் சென்று, அங்கு விளங்கி யெழுந்தருளும் கங்கைநதியணிந்த சடைமுடியையுடைய ஆம்பிரவனேசரது திருமுற்றத்தை வணங்கி, அழகிய நீண்ட திருமாளிகையைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, உள்ளே புகுந்து சந்நிதியில் நின்று வணங்கி, பொருந்திய கிரணங்களையுடைய சூரியனும், சந்திரனும், மருத்துக்களும் வணங்கி வழிபாடுசெய்யும்படி யெழுந்தருளிய நிலைமையைச் சிறப்பித்து நிறைந்த தமிழ்ச்சொற்களாலாகிய திருப்பதிகமாலையை விளங்கப் பாடியருளி.—எ-று.

துறைநதி = துறையையுடைய நதி.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம். (௩0௯)

திருமாந்துறை பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருகுசந்தனங்காரகில்பீலியும்பெருமரநிமிர்ந்துந்திப்
பொருதுகாவிரிவடகரைமாந்துறைப்புனிதனெம்பெருமானைப்
பரிவினாலிருந்திரவியுமதியுமம்பாரரவினாற்பணிந்தேத்த
மருதவானவர்வழிபடுமலரடிவணங்குதல்செய்வோமே.

வரைவளங்கவர்காவிரிவடகரைமாந்துறையுறைவானைச்
சிரபுரம்பதியுடையவன்கவுணியன்செழுமறைநிறைநாவ

னாவெனுமபணிவலலவன்ஞானசமபந்தனன்புறுமாலை
பாவிடுந்தொழிலவலலவரலலலுமபர்வமுமிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **ஆம்பிரவனேசர்**, தேவியார் - **அழகாலமர்ந்தநாயகியம்மை.**

அங்கணர்தன் றமமருங்கி லங்கணர்தம பதிபிறவு மணைந்துபோற்றிச்
செங்கமலப பொதியவிழச் சேலபாயும வயன்மதுவாற் சேறுமாறாப[ந்தர்
பொங்கொலிநீர் மழநாட்டுப பொன்னிவட கரைமிசைபபோய்ப புகலிவே
தங்கள்பிரான றிருப்பாச்சி லாச்சிரா மமபணிய நண்ணும போதில.

(இ-ள்.) சீகாழிததலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அந்த திருமாந் துறையினின்று நீங்கி அதனசமீபத்திலுள்ள சிவபெருமானது ஸ்தலங்களை பிறவற்றையும அடைந்து துதித்து, செந்தாமரையின அரும்புகளலரச் சேலகள்பாயும் வயலகள் அந்தாமரைமலரினின்றும் சிந்துகின்ற தேனபெருக்கினால சேறுபடுதல நீங்காத மிகக ஒலிபொருந்திய நீர்சூழ்ந்த மழநாட்டில காவிரிநதியின் வடகரைவழியாகச் சென்று, நமது சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் திருப்பாச்சிலாச்சிராமமென்னுந்திருப்பதியை வணங்கும்பொருட்டு எழுந்தருளுங்காலத்தில்.—எ-று. (௩௧௦)

அந்நகரிற கொலலிமழ வனபயந்த வரும்பெறலா ரமுதமெனசொற்
கன்னியிள மடப்பிணையாங் காமருமோ மளக்கொழுந்தின கதிர்செய்மேனி
மன்னும்பெரும பிணியாகு முயலகனவந் தணைவுறமெய் வருத்தமெய்தித்
தன்னுடைய பெருஞ்சுற்றம புலம்பெய்தத் தானுமனந் தளர்வுகொள்வான

(இ-ள்.) அந்த நகரத்தில கொலலிமழவனென்னு மரசன தான்பெற்றபெறுதற்கரிய அமுதமபோன்ற மெலலிய சொறகளையுடைய கன்னிகையும், இளமைபொருந்திய மடமையாகிய பெணமானையொத்தவளுமாகிய அழகிய இளங்கொழுந்து போலபவளது ஒளிவீசுகின்ற தேகத்தினகண் நிலைபெற்ற பெருமபிணியாகிய முயலகன் என்னும வலிவந்தடைய, அதனால அப்புத்திரியின தேகம்வருத்தப்பட, அதுகாரணமாக அவவரசன தன்னுடைய மிகுந்த சுற்றத்தாரும வருந்தத் தானும வருந்துவானாயினன்.—எ-று. (௩௧௧)

மற்றுவே றொருபரிகார றவிராமை மறிவளருங் கையார்பாதம்
பற்றியே வருங்குலத்துப பான்மையினா லதனினாற் பரிவுதீரப[முன்றுரு
பொற்கொடியைக் கொடுவந்து போர்க்கோலச் சேவகராய்ப புரங்களை
செற்றவர்தங் கோயிலினுட் கொடுபுகுந்து திருமுன்பே யிட்டுவைத்தான.

(இ-ள்) மணிமந்திராவுஷதமுதலிய வுபாயங்களில வேறொருபாயத்தாலும் அந்நோய நீங்காமையைக்கண்டு, மானேந்திய திருக்கரத்தினையுடைய சிவபெருமான திருவடிகளைப பாரமபரியமாக வழிபட்டுவருகின்ற சைவமரபிற்பிறந்தவனாதலால, அந்நோயினாலுண்டாகிய துன்ப நீங்குமபொருட்டுப் பொனவலையலணிந்த தமது புத்திரியைக் கொணடுவந்து, போர்க்கோலங்கொண்ட சேவகராய முப்புரங்களையும நகைத்தெரித்தருளிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலினுள்ளே கொணடுவந்து சந்நிதியில் கிடத்திவைத்திருந்தான.—எ-று. (௩௧௨)

அவ்வளவி லாளுடைய பிள்ளையா ரெழுந்தருளி யணுகவெய்தச்
செவ்வியமெய்ஞ் ஞானமுணர் திருஞான சம்பந்தன் வந்தானென்றே
யெவ்வுலகுந் துயர்நீங்கப் பணிமாறுந் தனிக்காளத் தெழுந்த வோசை [ன்.
வெவ்வுயிர்க்கு மவன்கேளா மெலவியலை விட்டெதிரோ விரைந்துசெல்வா

(இ-ள்.) அக்காலையில் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரெழுந்தருளி அத்திருப்பதியை யடைந்தருளவும், சிறந்த மெய்ஞ்ஞானத்தை யுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வந்தருளினாரென்று எவ்வுலகத்திலுள்ளவர்களும் துன்பத்தினின்று நீங்கும்பொருட்டு ஊதுகின்ற ஒப்பற்ற முத்துக்காளத்தினின்று முண்டாகிய வோசையைத் (தன் மகளுக்குண்டாகிய நோயைக்குறித்துப்)பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண் டிருக்கும் அக்கொல்லிமழவன்கேட்டுத் தனது புத்திரியைச் சந்நிதியில் விட்டு, அவரை யெதிர்கொள்ளும்படி விரைந்து செல்வானாயினன்.—எ-று. ()

மாநகர மலங்கரிமின் மகரதோ ரணநாட்டு மணிநீர்வாசத்
தூநறும்பூ ரணகும்பஞ் சோதிமணி விளக்கினொடு தூபமேந்து
மேனையணி பிறவுமெலா மெழில்பெருக வியற்றுமென வேவிததானும்
வானவர்நா யகர்மகனா வருமுன்பு தொழுதணைந்தான் மழவர்கோமான்.

(இ-ள்.) பெரிய நகரத்தை அலங்காரஞ்செய்யுங்கள்; மகரதோரணங்களை நாட்டுங்கள்; அழகிய நீர் நிறைந்த வாசனையுடைய பரிசுத்தமாகிய நல்ல பூரண கும்பங்களும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தின தீபங்களும், தூபங்களும் ஏந்துங்கள்; மற்ற அலங்காரங்களாகிய எல்லாவற்றையும் அழகுண்டாகும்படிச் செய்யுங்களென்று ஏவி, மழநாட்டரசனாகிய அக்கொல்லிமழவனும், தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானது திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளுதற்கு முன்னே எதிர்கொள்ளும்படி கைகுவித்து வணங்கிக்கொண்டு சென்றான். ()

பிள்ளையா ரெழுந்தருளப் பெற்றேனென் றுணர்ந்தும் பெருகுகாதல்
வெள்ளநீர் கண்பொழியத் திருமுத்தின் சிவிகையின்முன் வீழ்ந்தபோது
வள்ளலா ரெழுகவென மலர்வித்த திருவாக்கால் மலர்க்கைசென்னி
கொள்ளமகிழ்ந் துடன்சென்று குலப்பதியின் மணிவீதி கொண்டுபுக்கான்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இங்கு எழுந்தருளத்தக்க பேறு பெற்றேனென்று கூறி, ஆனந்தத்தால் பெருகுகின்ற ஆனந்தக்கண்ணீர் கண்களினின்றும் இடையறாதுசொரிய, அவரது முத்துச்சிவிகையின் முன்னேவீழ்ந்து வணங்கினபொழுது, அருள்வள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மழவனே! நீ எழக்கடவையென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவாக்கினால் அவனெழுந்து தாமரைமலர்போன்ற கைகளைச் சிரசின்மேற்குவித்து மகிழ்ந்து, பிள்ளையாருடன்சென்று, சிறந்த தனது நகரத்தின் அழகிய திருவீதியில் அழைத்துக்கொண்டு போயினன்.—எ-று. (ஙகரு)

மங்கலதூ ரியமுழங்கு மணிவீதி கடந்துமதிச் சடையார்கோயிற்
பொங்குசுடர்க் கோபுரத்துக் கணித்தாகப் புனைமுத்தின் சிவிகைநின்று
மங்கணிழிந் தருளுமுறை யிழிந்தருளி யணிவாயில் பணிந்துபுக்குத்
தங்கள்பிரான் கோயில்வலங் கொண்டுதிரு முன்வணங்கச் சாருங்காலை.

(இ-ள்.) மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்குகின்ற அழகிய வீதிகளைக்கடந்து சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயிலின் மிக்க

பேரொளியையுடைய திருக்கோபுரத்திற்குச் சமீபமாக அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட முத்துச்சிவிகையினின்றும் அங்குத் தாம் இறங்கவேண்டிய முறைப்படியே யிறங்கியருளி, அழகிய திருவாயிலைப்பணிந்து உள்ளேபுகுந்து, தமது சிவபெருமான் திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருமுன்னே வணங்கும்படி திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் செல்லும்பொழுது.—எ-று. (௫௱௧௬)

கன்னிப்பிளங் கொடியுணர்வு கழிந்துநிலன் சேர்ந்ததனைக் கண்டுநோக்கி, யென்னிதுவென் றருள்செய்ய மழவனு முன்னெதிர்நிறைஞ்சி யடியேன்பெற்ற, பொன்னிவளை முயலகனும் பொருவிலரும் பிணிபொருந்தப் புனிதர்கோயின், முன்னணையக் கொணர்வித்தே னிதுபுகுந்த படியென்று மொழிந்துநின்றான்.

(இ-ள்.) கொல்லிமழவன் புத்திரியாகிய இளங்கொடிபோன்ற அப்பெண் அறிவழிந்து பூமியிலமயங்கிக்கிடந்ததைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்பார்த்தருளி, இப்பெண் இவ்வாறு வீழ்ந்துகிடப்பது என்னகாரணமென்று கேட்டருள, அக்கொல்லிமழவன் எதிரேவணங்கி, அடியேன்பெற்ற இப்பெண்ணை முயலகனென்னும் ஒப்பற்ற பெரும்பிணிவந்தடைய, (அப்பிணி நீங்கும்பொருட்டு) மலரகிதராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலின்முன் கொண்டுவந்துவிடச் செய்தேன்; இதுதான் நடந்ததென்று சொல்லி நின்றான்.—எ-று. (௫௱௧௭)

வேறு.

அணிகிளர்தாரவன் சொன்னமாற்ற மருளொடுங் கேட்டங் கிலையினின்றே, பணிவளர் செஞ்சடைப்பாச்சின்மேய பரம்பொருளாயினரைப் பணிந்து, மணிவளர் கண்டரோ மங்கையைவாட மயல்செய்வதோவிவர் மாண்பென்று, துணிவுறு பிணிதவிர்க்கும் பதிகத் தண்டமிழ் பாடினார் சண்பைநாதர்.

(இ-ள்.) அழகுமிளங்குகின்ற மலர்மாலையையணிந்த அக்கொல்லிமழவன் சொன்னவார்த்தையைக் கிருபையோடுங் கேட்டு அவ்விடத்திலேயே நின்றருளி, சர்ப்பாபரணம் பொருந்திய சிவந்த சடைமுடியையுடைய திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்தில் கண்ணெழுந்தருளிய நீலகண்டேசுரரை வணங்கி "மணிவளர் கண்டரோ மங்கையைவாட மயல் செய்வதோ விவர்மாண்பே" என்று இறுதியில் அமைத்து, நீங்குதலில்லாத முயலகனென்னும் நோயைத் தவிர்க்கும் ("துணிவளர் திங்கள்") என்னும் முதலையுடைய குளிர்ந்த தமிழ்ப்பதிகத்தைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாடியருளினார்.—எ-று. (௫௱௧௮)

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் - பண் - தக்கராகம்.

முயலகனோய்தீர்த்த பதிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துணிவளர் திங்கள் துலங்கிவிளங்கச் சுடர்ச்சடைசுற்றிமுடித்துப்
பணிவளர் கொள்கையர் பாரிடஞ்சூழ வாரிடமும்பலிதேர்வ
ரணிவளர் கோலமெலாஞ்செய்து பாச்சிலாச்சிராமத் துறைகின்ற
மணிவளர் கண்டரோ மங்கையைவாட மயல்செய்வதோவிவர்மாண்பே.

கலைபுனைமானுரிதோலுடையாடைகனல்சுடராலிவாகணகள்
தலையணிசென்னியாதாரணிமாாபாதயமடிகள்ளிவரென்ன
அலைபுனலபூம்பொழிலசூழ்நதமாபாச்சிலாச்சிராமததுறைகின்ற
விலைபுனைவேலரோவேழையைவாடவிடாசெய்வதோவிவாீடே. (௨)

வெஞ்சுடராடுவாதுஞ்சிருணமாலைவேணடுவர்பூண்பதுவெணணூல்
நஞ்சடைகணடாநெஞ்சிடமாகநணணுவாநமமைநயநது
மஞசடைமாளிகைசூழ்தருபாச்சிலாச்சிராமததுறைகின்ற
செஞ்சுடாவண்ணரோபைநதொடிவாடச்சிநதைசெய்வதோவிவாசீரே. ()

கனமலாக்கொன்றையலங்கலிலஙகக்கனல்தருதூமதிக்கணணி
புனமலாமாலையணிநதழகாயபுநிதாகொலாமிவரெனன
வனமலிவணபொழிலசூழ்தருபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகினற
மனமலிமைநதரோமஙகையைவாடமயலசெய்வதோவிவாயாண்பே. (ச)

மாநதர்தமபாலநறுநெய்மகிழ்நதாடிவளாசடைமேற்புனலவைத்து
மோநதைமுழாகுழலதாளமோாவீணைமுதிரவோாவாய்முரிபாடி
யாநதைவிழிச்சிறுபூததாபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகினற
சாநதணிமார்பரோதையலைவாடச்சதுாசெய்வதோவிவாசாம்வ. (ரு)

நீறுமெய்ப்பூசிநிறைசடைதாழநெறறிக்கணணுலுறறுநோககி
யாறதுசூடியாடாவாடடியைவிரற்கோவணவாடை
பாறருமேனியர்பூதத்தாபாச்சிலாசசிராமத்துறைகினற
வேறதுவேறியரோழையைவாடவிடாசெயவதோவிவாீடே. (சா)

பொங்கிளநாகமோரேகவடததோடாமைவெண்ணூலபுனைகொன்றை
கொங்கிளமாலைபுனைநதழகாயகுழகாகொலாமிவரெனன
வங்கிளமஙகையோாபஙகினாபாசசிலாச்சிராமததுறைகின்ற
சங்கொளிவணணரோதாழ்குழலவாடச்சதுர்செயவதோவிவாசார்வே. ()

ஏவலத்தாலவிசயற்கருள்செய்தேயிராவணனையீடழித்து
மூவரிலுமமுதலாய்நடுவாயமூாததியையனறிமொழியாள்
யாவாகளுமபரவுமமெழிறபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகினற
தேவர்கள்தேவரோசேயிழைவாடச்சிநதைசெயவதோவிவாசீரே. (அ)

மேலதுநான்முகனெய்தியதிலலைக்கீழதுசேவடிதனனை
நீலதுவணணனுமெய்தியதிலலையெனவிவாநின்றதுமலலா
லாலதுமாமதிதோய்பொழிறபாச்சிலாச்சிராமததுறைகினற
பாலதுவணணரோபைந்தொடிவாடபபழிசெய்வதோவிவாபண்பே. (கூ)

நாணொடுகூடியசாயினரேனுநகுவாவரிருபோது
ஊணொடுகூடியவுட்குந்தகையாருரை...வைகொளவேணடா
வாணொடுபெணவடிவாயினபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகினற
பூணெடுமாாபரோபூங்கொடிவாடபபுனைசெய்வதோவிவாபொற்பே. (க0)

அகமலியன்பொடுதொண்டர்வணங்கப்பாச்சிராமத்துறைகினற
புகைமலிமாலைபுனைந்தழகாயபுனிதாகொலாமிவரொன்ன

நகைமலிதண்பொழில்சூழ்தருகாழிநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
றகைமலிதண்டமிழ்கொண்டிவையேத்தச்சாரகிலாவினைதானே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முயலகன் என்பது ஒருவகை வலிநோய்.

சுவாமிபெயர் - நீலகண்டேசர், தேவியார் - விசாலாக்ஷியம்மை.

பன்னு தமிழ்மறை யாமபதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காபபுச்சாத்தி
மன்னுங் கவுணியா போற்றிநிற்க மழவன பயநத மழலைமெனசொற்
கன்னி யுறுபிணி விட்டுநீங்கக் கதுமெனப் பார்மிசை நினறெழுந்து[தாள்.
பொன்னின கொடியென வொலகிவந்து பொருவலித்தாதைபுடையணைந்

(இ-ள்.) யாவருந் துதிக்குந் தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிக மோதித்திருக் கடைக்காப்பினையுஞ் சாத்தியருளி, நிலைபெற்ற திருஞானசமபந்தப்பிள்ளையாா வணங்கிநிற்க, கொல்லிமழவன பெற்ற மிருதுவாகிய மழலைச்சொல்லையுடைய புத் திரியானவள் தனனையடைந்த முயலகனெனனும் வலிநோயானது விட்டுநீங்க, (அதனு ணாவுபெறறு) விரைந்து பூமியினினறு மெழுந்து பொறகொடிபோல அசைநதுவந்து, போர்செய்யும வலியையுடைய தன பிதாவின் பக்கத்திலடைந் தாள்.—எ-று. (ந௧௯)

வன்பிணி நீங்கு மகளைக்கண்ட மழவன் பெருகு மகிழ்ச்சிபொங்கத்
தன்றனிப பாவையுந தானுங்கூடச் சணபையா காவலர் தாளிலவீழ
நின்ற வருமறைப பிள்ளையாரு நீரணி வேணி நிமலர்பாத [தார்.
மொன்றிய சிநதை யுடன்பணிநதா ருமபர் பிரான்றிருத் தொண்டராரத்

(இ-ள்.) வலிய நோயினினறு நீஙகிய தனது புததிரியைக்கண்ட மழநாட் டரசன் மிக்க மகிழ்ச்சியதிகரிக்கத் தனது ஒபபற்ற புததிரியுந் தானுமாகச்சீகாழி த்தலைவராகிய திருஞானசமபநதப்பிள்ளையாரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணஙக, அங்கு நினறருளிய அரிய வேதஙகளையுணாந்த திருஞானசம்பநதப்பிள்ளையாரும கஙகையையணிநத சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைப்பொரு ந்திய திருவுளளததோடும வணஙகியருளினா ; தேவாகள் நாயகராகிய சிவபெரு மானது திருததொண்டாகளா சநதோஷத்தினல் ஆரவாரிததாாகள்.—எ-று.

'அருமறைப்பிள்ளையாா' எனபதற்கு,அரிய வேதப்பொருளாயுள்ள திருஞா னசம்பந்தப்பிளளையாா எனினும் பொருநதும். (ந௨௦)

நீடு திருவாச்சி ராமமன்னு நேரிழை பாகத்தா தாள்வணங்கிக்
கூடு மருளுட னங்கமாநது குமபிடுங் கொள்கைமேற கொணடுபோநதே
யாடல் பயினறூர் பதிபிறவு மணைநது பணிநதடி போற்றியேகிச் [றூர்.
சேடாகள் வாழுந் திருபபைஞ்ஞீலிச் சிவபெரு மானை யிறைஞ்சச் சென்

(இ ள்.) உயாந்த திருப்பாச்சிலாச் சிராமத்தில் எழுந்தருளிய உமாதேவி யாரை யிடப்பாகததிலுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கிப்பொருந்திய திருவருளோடும அததிருப்பதியி லிருந்தருளிச் சிவபெருமானை நாள்தோறும் வண ங்குகினற கொள்கையை மேற்கொண்டு அததலததினினறு மெழுநதருளி, கனக சபையில் ஆனநததாண்டவஞ் செய்தருளும சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும்

மற்றைய க்ஷேத்திரங்களையும் அணைந்து வணங்கி, அங்குநின்று மெழுந்தருளி, அறிவிற்சிறந்தபெரியோர்கள் வாழ்ந்திருக்கும் திருப்பைஞ்ஞீலியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானைவணங்கும்பொருட்டுச்சென்றருளினார்.—எ-று. (ருஉக)

பண்பயில வண்டினம் பாடுஞ்சோலைப் பைஞ்ஞீலி வாணர்கழல்பணிந்து
மண்பரவுந்தமிழ் மாலைபாடி வைகி வணங்கி மகிழ்ந்துபோந்து
திண்பெருந் தெய்வக் கயிலையில்வாழ் சிவனார் பதிபல சென்றிறைஞ்சிச்
சண்பை வளந்தரு நாடர்வந்து தடந்திரு வீங்கோய் மலையைச்சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) இசைகளைப் பயில்கின்ற வண்டினக்கூட்டங்கள் பாடுகின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்பைஞ்ஞீலியில வாழ்ந்தருளும் மாற்றறிவரதேசரது திருவடிகளைவணங்கி உலகத்தார் துதிக்கும் திருப்பதிகம் பாடியருளி,அத்திருப்பதியிலெழுந்தருளிய அவ்வெம்பெருமானைப் பணிந்து மகிழ்ச்சியடைந்து, அவ்விடத்தினின்று மெழுந்தருளி, அழியாத நிலைமையையுடைய மிக்க தெய்வீகம்பொருந்திய திருக்கயிலாயத்தில வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானது திருப்பதிகள் பலவுஞ்சென்றுவணங்கி, சீகாழியென்னும் வளந்தருகின்ற திருநாட்டையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் விசாலமாகிய திருவீங்கோய் மலையைவந்து சேர்ந்தருளினார்.—எ-று.

செங்கட் குறவரைத் தேவர்போற்றுந் திகழுந்திருவீங்கோய் மலையின மேவுங், கங்கைச் சடையார் கழல்பணிந்து கலந்த விசைப்பதி கம்புனைந்து, பொங்கர்ப் பொழில்சூழ் மலையுமற்றும் புறத்துள்ள தானங்க ளெல்லாமபோற்றிச், கொங்கிற் குடபுலஞ் சென்றணைந்தார் கோதினமெய்ஞ் ஞானக் கொழுந்தனையார்.

(இ-ள்.) சிவந்த கண்களையுடைய குறவர்களை (அம்மலையின்சிறப்பினால) தேவர்கள வாழ்த்தும் விளங்குகின்ற திருவீங்கோய் மலையிலெழுந்தருளிய கங்கையையணிந்த சடைமுடியையுடைய மரகதாசலேசரது திருவடிகளைவணங்கி இசைபொருந்திய திருப்பதிகம் பாடியருளி, மரக்கொம்புகள் நிறைந்த சோலைசூழ்ந்த மலையையும் அதனருகிலுள்ள ஸ்தலங்களையுந்துதித்து,மேற்குநாடாகிய கொங்குதேசத்தில் சென்றருளினார் ; குற்றமற்ற மெய்ஞ்ஞானக் கொழுந்துபோன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (ருஉரு)

வேறு.

அண்டர்பிரா னாலயங்க ளம்மருங்குள் ளனபணிந்து
தெண்டிரைநீர்த் தடம்பொன்னித் தென்கரையாங் கொங்கினிடை
வண்டலையும் புனற்சடையார் மகிழ்விடங்க டொழுதணைந்தார்.
கொண்டல்பயி னெடும்புரிசைக் கொடிமாடச் செங்குன்றூர்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கோயில்கள் அக்கொங்குதேசத்தின் பக்கத்திலுள்ளவைகளை வணங்கி, கொங்குநாட்டில் தெளிவாகியஅலைநீரையுடைய விசாலமாகிய காவிரிநதியின் தென்கரையிலிருக்கும் வண்டுகள் சுழல்கின்ற கங்கைநதியணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தருளும் திருக்கொடுமுடி முதலிய ஸ்தலங்களைவணங்கி, மேகங்கள் தவழ்கின்ற நீண்ட மதிலையுடைய திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூர என்னுந் திருப்பதியையடைந்தருளினார்.—எ-று.

அந்நகரில் வாழ்வாரு மடியவரு மனமகிழ்ந்து
பன்னெடுந்தோ ரணமுதலாப் பயிலணிகள் பலவமைத்து
முன்னுறவந் தெதிர்கொண்டு பணிந்தேத்தி மொய்கரங்கள்
சென்னியுறக் கொண்டணைந்தார் சினவிடையார் செழுங்கோயில்.

(இ-ள்.) அத் திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூரில் வாழ்கின்றவர்களும், அடியார்களும் மனமகிழ்ச்சியடைந்து நீண்ட தோரணமுதலாகப் பொருந்திய பல அலங்காரங்களைச்செய்து முன்னே எதிர்கொண்டுவந்து வணங்கித்துதித்து,நெருங்கிய தமது கைகளைச்சிரசின்மேற் கூப்பியழைத்துக்கொண்டு, கோபம்பொருந்திய இடபத்தை வாகனமாகவுடைய அர்த்தநாரீசர் வீற்றிருந்தருளும் செழுமைபொருந்திய திருக்கோயிலை யடைந்தார்கள்.—எ-று. (கஉ௫)

தம்பெருமான் கோயிலினு ளெழுந்தருளித் தமிழ்விரகர்
நம்பரவா திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து நலஞ்சிறக்க
விம்பருமும் பருமேத்த வின்னிசைவண் டமிழ்பாடிக்
கும்பிடுமா தரவுடனக் கோநகரி லினிதமர்ந்தார்.

(இ-ள்.) முத்தமிழ் விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது முதல்வராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலினுள்ளெழுந்தருளி,அவவெம்பெருமான் சந்நிதியில் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கியெழுந்து நன்மை யதிகரிக்கவும், மண்ணுலகத்திலுள்ளவர்களும் விண்ணுலகத்திலுள்ளவர்களும் துதிக்கவும் இனிய இசைபொருந்திய வளவிய திருப்பதிகம்பாடியருளி, வணங்கும் விருப்பத்தோடும் அப்பெருமைபொருந்திய திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூர் என்னு நகரத்தில் இனிமையோடும் வசித்திருந்தருளினர்.—எ-று. (கஉக)

அப்பாலைக் குடபுலத்தி லாறணிந்தா ரமர்கோயி
லெப்பாலுஞ் சென்றேத்தித் திருநணு வினையிறைஞ்சிப்
பைப்பாந்தள் புனைந்தவரைப் பரவிப்பண் டமாகின்ற
வைப்பான செங்குன்றூர் வந்தணைந்து வைகினர்.

(இ-ள்.) அப்பால் (கொங்குநாட்டைச்சேர்ந்த) மேற்குத்திக்கில் கங்கைநதியையணிந்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயில்கள் எவ்விடத்துஞ் சென்று வணங்கி,திருநணுவெனனுந் திருப்பதியைவணங்கிப் படத்தையுடைய பாம்பைஆபரணமாகவணிந்தருளிய சங்கமேசரைத் துதித்து, தாம் முன்பெழுந்தருளியிருந்த ஸ்தலமாகிய திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூரை வந்து சேர்ந்து அங்கு எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று.

திருநணு என்பது, பவானிகூடல் என வழங்குகின்றது. இது, காவிரிநதி ஒருபுறத்தும் பவானியென்னுநதி யொருபுறத்தும் வந்து கூடுமிடத் திருப்பதனால் பவானிகூடலென வழங்குகிறது. (கஉஎ)

ஆங்குடைய பிள்ளையா ரமர்ந்துறையு நாளின்கட்
டேங்குதுளி முகிற்குலங்கள் சுரந்தபெய லொழிகாலை
வீங்கொலிநீர் வையமெலாம் வெயில்பெரு விருப்புவரப்
பாங்கர்வனா யுங்குளிரும் பனிப்பருவ மெய்தியதால்.

(இ-ள்.) அத்தலத்தில் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில், சிந்துகின்ற துளிகளையுடைய மேகக்கூட்டங்கள் மழைபெய்யுங்காலம் நீங்கியபொழுது, மிக்கவொலியையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்திலு

ள்ளவர்கள் யாவரும் வெயிலைப்பெறுமையினால் அதனிடத்து விருப்பமுண்டாக, பக்கத்திலுள்ள மலைகளும் குளிரடையத்தக்க முன்பனிக்காலம் வந்தது.—எ-று.

வைப்பு - இடவாகுபெயர். (கூஉ அ)

அளிக்குலங்கள் சுளித்தகல வரவிந்த முகம்புலரப்
பளிக்குமணி மரகதவல் லியிற்கோத்த பான்மையெனத்
துளித்தலைமேல் லறுகுபனி தொடுத்தசையச் சூழ்பனியாற்
குளிர்க்குடைந்து வெண்படாம் போர்த்தனைய குன்றுகளும்.

(இ ள்.) வண்டின்கூட்டங்கள் வெறுத்து நீங்கவும், தாமரைமலர்கள் முக ங்கருகவும், பளிங்குக்கற்களை மரகதக்கொடியிற்கோத்த தன்மைபோல மெல்லிய அறுகம்புற்கள் நுனிகளிற் பனித்துளிகளைக்கோத்து அசையவும், மலைகளும்சூழ்ந்த பனியினாலுண்டாகிய குளிருக்குதறோற்று வெள்ளிய படத்தைப்போர்த்த தன் மையை யொத்திருந்தன.—எ-று. (கூஉகூ)

மொய்யொளிகூர் குளிர்வாடை முழுதுலவும் பொழுதேயாய்க்
கொய்தளிர்மென் சோலைகளுங் குலைந்தசையக் குளிர்க்கொதுங்கி
வெய்யவனுங் கரநிமிர்க்க மாட்டான்போல் விசும்பினிடை
யைதுவெயில் விரிப்பதுவு மடங்குவது மாகுமால்.

(இ-ள்.) நெருங்கிய ஒளிமிருந்த குளிர்காற்றானது இடைவிடாமல் வீசுகி ன்றகாலமேயாகிக் கொய்யத்தக்க மெல்லிய துளிர்களையுடைய சோலைகளும் நடுக் குற்று அசைய, அக்குளிர்க்குத தோற்றுச்சூரியனும் தனது கிரணமாகிய கரங்களை நீட்டமாட்டாதவன்போல ஆகாயத்தில் அழகியகிரணங்களைச் சிறிது பரப்புவதும் அடக்கிக்கொள்ளுவதுமா யிருக்கும்.—எ-று. (கூகூ௦)

நீடியவப் பதிகளெலா நிரைமாடத் திறைகடொறும்
பேடையுடன் பவளக்காற் புறவொடுங்கப் பித்திகையிற்
றோடலர்மென் குழன்மடவா ரிணைக்கலச வெம்முலையு
ளாடவர்தம பணைத்தோளு மணிமார்பு மடங்குவன.

(இ-ள்.) நீண்ட அந்நகரத்தின் இடங்களிலெல்லாம் வரிசையாயுள்ள மா ளிகைகளின் இறப்புகடோறும் பவளமபோலும காலகளையுடைய ஆண்புறாக்கள் தம் பெட்டைகளோடு ஒடுஙக, சிறுசண்பகப்பூவின் இதழ்களலர்ந்த மிருதுவாகிய கூந்தலையுடைய பெண்களது இரண்டு கலசமபோன்ற வெப்பத்தைத் தரும் ஸ்த னங்களுள் புருஷர்களது பருத்த தோள்களும் அழகிய மார்பும் அடஙகுவனவாம்.

இறை=வீட்டிறப்பு. மாதர்களுடைய ஸ்தனங்கள் குளிர்காலத்தில் வெம் மையையும், வேனிற்காலத்தில் தணமையையும் தருதலின் ' வெம்முலையுளாடவர் தம் பணைத்தோளு மணிமார்பு மடஙகுவன ' என்று கூறினார். இதனை,

" வாவியுறை நீரும் வடநிழலும் பாவகமும்
ஏவனைய கண்ணா ரிளமுலையும்—ஓவியமே
மென்சீத கால்ததில் வெம்மைதரும் வெம்மைதனி
லின்பாருஞ் சீதளமா மே" எனபதனானுணர்க. (கூகூக)

அரிசனமுங் குங்குமமு மரைத்தமைபபா ரயலெல்லா
பரியவகிற் குறைபிளந்து புகைப்பார்கள் பாங்கெல்லாம்

எரியுமிழ்பேழ் வாய்த்தோணி யிரும்பேர்ப்பா ரிடையெல்லாம்.
விரிமலர்மென் புறவணிந்த மீப்புலத்து வைப்பெல்லாம்.

(இ-ள்.) விரிந்த மிருதுவாகிய மலர்களையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தைச்சார்ந்த உயர்வாகிய இடங்களிலெல்லாம் மஞ்சளையுங் குங்குமத்தையுஞ் சேரவரைத்துப் (பூசுநிமித்தம்) பக்கங்களிலெல்லாம் வைப்பார்கள் ; பெரிய அகிற்கட்டைகளைப் பிளந்து பக்கங்களிலெலலாம் புகையிடுவாாகள் ; நெருப்பை வீசுகின்ற அகன்ற வாயையுடைய இரும்பாற்செய்த தோணியைக (குளிரினபொருட்டு) இடங்கடோறும் சமீபததி விழுத்துககொள்ளுவார்கள்.—எ-று.

தோணியிருமபாவது—இருமபினுல் தோணிவடிவாகச்செய்து தீகிறைக்கப் பட்டுக் குளிரினபொருட்டுச் சமீபத்தி விழுத்துக்கொளளுமோர்கருவி. (௬௩௨)

அநநாளிற் கொடிமாடச் செங்குன்றூ ரமர்ந்திருந்த
மெய்ஞ்ஞானப பிள்ளையா ருடனமேவும பரிசனங்கள்
பன்னாளு மந்நாட்டிற் பயின்றததனுற பனிததகுளிர்
முன்னுன பிணிவநது மூள்வதுபோன முடுகுதலும்.

(இ-ள.) அம் முன்பனிக்காலததில திருககொ டிமாடச்செங்குன்றூரில் எழுந்தருளியிருந்த உண்மைஞானததை யுணாநத திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரோடு வசிக்கினற பரிசனஙகளாகிய அடியாாகள அத்திருப்பதியில் பலநாளும்வசி த்ததனுல் நடுக்கத்திற்குக் காரணமான குளிரை முனனிட்டுவரும் சுரநோய் வந்து தொடர்வதுபோல நெருஙகிவரவும்.—எ-று.

சுரநோய் அடியார்களை வாதிப்பதுபோல் வந்துதொடரினும் அவர்களுக்கு ஒருதீங்கும் விளைக்கு மாற்றலுடைய தனறெனபது தோன்ற' பனித்தகுளிர் முன்னுன பிணிவநது மூள்வதுபோன் முடுகுதலும்' என்று கூறினுர். பனித்தகுளிர் முன்னுன பிணியாவது - குளிர முன்னேகண்டு பினபு சுரமாகாணும்நோய் ; அதாவது நளிர்சுரம்.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (௬௩௩)

அந்நிலைமை யாளுடைய பிள்ளையார்க் கவர்களெலா
முன்னறிவித் திறைஞ்சுதலு முதலவனு ருடொழுதே
யிந்நிலத்தி னியல்பெனினு நமக்கெய்தப் பெறுவென்று
சென்னிமதி யணிந்தாரைத் திருப்பதிகம பாடுவார்.

(இ-ள்.) அச்சுரநோய் தொடருந்தன்மையைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு அத்திருக்கூட்டத் தடியாாகளெல்லாம் முனனே தெரிவித்து வணஙகவும், (அதனைக்கேட்டருளிய பிள்ளையார்) முதற்பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமானை திருவருளைவணஙகி, இச்சுரநோய் இந்நாட்டிற் கியற்கையா யிருப்பினும் நம்மை யடைதற்குரியன வல்லவெனறு, சந்திரசேகரராகிய சிவபெருமானைத் திருப்பதிகம்பாடுவாராயினுர்.—எ-று. (௬௩௪)

வேறு.

அவ்வினைக் கிவ்வினை யென்றெடுத் தைய ரமுதுசெய்த
வெவ்விட முன்றடுத் தெமபிடர் நீக்கிய வெறறியினு
லெவ்விடத் துமமடி யாரிடா காபபது கண்ட மென்றே
செய்வ்வினை தீண்டா திருநீல கண்ட மெனச்செப்பினுர்.

சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் பல திருப்பதிகளையும் வணங்கியருளி, அடியார்திருக்கூட்டங்களோடும் சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி யென்னுந் திருப்பதியைச் சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. (கூகஎ)

பருவ மறுப்பொன்னிப் பாண்டிக் கொடுமுடி யார்தம்பாத
மருவி வணங்கி வளத்தமிழ் மாலை மகிழ்ந்துசாத்தி
விரிசுடர் மாளிகை வெஞ்சமாக் கூடல விடையவர்தம்
பொருவிறு னம்பல போற்றிக் குணதிசை போதுகின்றார்.

(இ-ள்.) காலந்தப்பாமல் வெள்ளம்வந்துகொண்டிருக்கும் காவிரிநதியின் தென்கரையிலுள்ள திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி யென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானது திருவடிகளையடைந்து வணங்கி, வளம்பொருந்திய திருப்பதிகமாலையை மகிழ்ந்து சாத்தியருளி, பரந்த கிரணங்களையுடைய மாளிகைகள் பொருந்திய திருவெஞ்சமாக்கூடல் முதலாக இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமானது ஒப்பற்ற பல திருப்பதிகளைத் துதித்துக் கீழ்த்திசைநோக்கிச் செல்கின்றவராயினார்.—எ-று. (கூகஅ)

செல்வக் கருவூர்த் திருவா னிலைக்கோயில் சென்றிறைஞ்சி
நல்லிசை வண்டமிழ்ச் சொற்றொடை பாடியக் நாடகன்று
மல்கிய மாணிக்க வெற்பு முதலா வணங்கிவந்து
பல்கு திரைப்பொன்னித் தென்கரைத் தானம பலபணிவார்.

(இ-ள்.) பலவகைச்செல்வங்கள் நிறைந்த திருக்கருவூரென்னுந் திருப்பதியில் திருவானிலையெனனுந் திருக்கோயிலையடைந்து வணங்கி, நல்ல இசைபொருந்திய வளவிய தமிழ்ச்சொற்களா லாகிய திருப்பதிகம் பாடியருளி, அக் கொங்கு நாட்டை நீங்கி, ஒளிபொருந்திய இரத்தினகிரி முதலாகிய திருப்பதிகளை வணங்கி யெழுந்தருளிவந்து, மிக்க அலைகளையுடைய காவிரியாற்றின் தென்கரையிலுள்ள பல திருப்பதிகளையும் வணங்குவாராயினார்.—எ-று.

மாணிக்கவெற்பு=இரத்தினகிரி. (கூகக)

பன்னெடுங் குன்றும் படர்நெடுங் கானும் பலபதியு
மங்கிலைத் தானங்க ளாயின வெல்லா மமர்ந்திறைஞ்சி
மன்னு புகலியில் வைதிக வாய்மை மறையவனார்
பொன்னியல் வேணிப புனிதர் பராய்த்துறை யுட்புகுந்தார்.

(இ-ள்.) ஊழிக்காலத்தும் அழியாத சீகாழிப்பதியில் அவதரித்தருளிய வைதிகநெறியின் உண்மைப்பொருளாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் உயர்ந்த பல மலைகளும், படர்ந்த பெருங்காடுகளும், பல ஊர்களுமாகிய அவ்விடத்திலுள்ள பல திருப்பதிகளெல்லாவற்றையும் விரும்பி வணங்கியருளி, பொன்போல் விளங்குகின்ற சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருப்பராய்த்துறை யென்னும் ஸ்தலத்தை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (கூ௪0)

நீடும் பராய்த்துறை நெற்றித் தனிக்கண்ணர் கோயினண்ணிக்
கூடுங் கருத்தொடு கும்பிட்டுக் கோதி றமிழ்ச்சொன்மாலை
பாடுங் கவுணியர் கண்பனி மாரி பரந்திழியச்
சூடுங் கரதலத் தஞ்சலி கோலித் தொழுதுகின்றார்.

(இ-ள்.) சிறந்த திருப்பராய்த்துறையி லெழுந்தருளிய ஒப்பற்ற நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயிலை யடைந்து, அன்புபொருந்திய திருவுள்ளத்தோடும் வணங்கிக் குற்றமற்ற தமிழ்ச்சொற்களாலாகிய திருப்பதிக மாலையைப் பாடியருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருக்கண்களினின்றும் குளிர்ந்த ஆனந்தபாஷ்பம் பரவிச் சிந்த, சிரசின்மேற்சூடிய திருக்கரங்களைக் குவித்து வணங்கிநின்றருளினார்.—எ-று. (௩௪௪)

தொழுது புறம்பணைந் தங்குநின் றேகிச் சுரர்பணிவுற்
றெழுதிரு வாலந் துறைதிருச் செந்துறை யேமுதலா
வழுவில்பல் கோயில்கள் சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தணைவார்
செழுமலர்ச் சோலைத் திருக்கற் குடிமலை சேரவந்தார்.

(இ-ள்.) வணங்கிப் புறத்திற்சென்று அத்திருப்பதியினின்று மெழுந்தருளி, தேவர்கள் நமஸ்கரித்தெழுகின்ற திருவாலந்துறை, திருச்செந்துறை முதலாகிய குற்றமற்ற பல திருப்பதிகளையும் அடைந்து வணங்கி மகிழ்வோடும் வருகின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் செழுமைபொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த சோலை சூழ்ந்த திருக்கற்குடிமலை யென்னும் திருப்பதியை அடைய வெழுந்தருளினார். ()

வேறு.

கற்குடி மாமலை மேலெழுந்த கனகக்கொழுந்தினைக் கால்வளையப்
பொற்றிரண் மேருச் சிலைவளைத்த போர்விடையாளியைப போற்றி
நற்றமிழ்மாலைபுனைநதருளிஞானசம்பநதாபுலன்களைந்துஞ் [சைத்து
செற்றவர்மூக்கீச்சரமபணிநது திருச்சிராப்பள்ளிச்சிலமபணைநதார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருக்கற்குடியென்னும் பெரிய மலையின்மேல் எழுந்தருளிய பொற்கொழுந்துபோல்பவரும், பொனமயமாகிய திரண்ட மேருவாகிய வில்லை அதன் காற்குதை வளையும்படி வளைத்தருளிய போர் செய்யும் இடபத்தைவாகனமாகவுடையவருமாகிய உச்சிவரதநாதனைத் துதித்து, நல்ல தமிழ்ப்பதிகமாலையைச் சாத்தியருளி, ஐம்புலனகளையும் இயல்பாகவே நீக்கியருளிய பஞ்சவனநாதா வீறறிருந்தருளும் திருமூககீசசரமெனனுந் திருப்பதியை யடைந்துவணஙகித் திருசசிராப்பளளிமலையை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

மூக்கீச்சரம் என்பது உறையூர். (௩௪௬)

செம்மணி வாரி யருவிதூங்குஞ் சிராப்பள்ளிமேய செழுஞ்சுடரைக்
கைம்மலையீருரிபோாவைசாத்துங்கணனுதலாைக்கழலபணிநது
மெய்ம்மகிழ்வெய்தியுளங்குளிரவிளங்கியசொற்றமிழ்மாலைவேய்ந்து
மைம்மலர்கண்டாதமானைக்காவைவணங்குமவிருபபொடுவெந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) அருவியாறுனது சிவந்த பல இரத்தினங்களை வாரிக்கொண்டு புரண்டு ஓடுகின்ற திருச்சிராப்பள்ளிமலையி லெழுந்தருளிய செழுமைபொருந்திய ஒளிப்பிழம்பாயுள்ளவரும், துதிக்கையையுடைய கயாசுரனென்னும் யானையின் தோலைப் போர்த்தருளிய நெற்றிக்கண்ணை யுடையவருமாகிய தாயுமானேசரது திருவடிகளை வணங்கித் திருமேனியில் மகிழ்ச்சியினாலாகிய புளகாங்கித மடைந்து ஆனந்தத்தால் திருவுள்ளங் குளிர்ச்சியடைய, நல்ல சொற்களமைந்த திருப்

பதிகம்பாடியருளி, கருநிறம்விளங்கும் கண்டத்தையுடைய சம்புகேசுவரர் எழுந்தருளிய திருவானைக்காவென்னுந் திருப்பதியை வணங்கும் விருப்பத்தோடும் வந்துசேர்ந்தருளினார்.—எ-று. (௩௪௪)

விண்ணவர் போற்றிசெ யானைக்காவில் வெண்ணாவல்மேவிய மெய்ப்பொருளை, நண்ணி யிறைஞ்சிமுன் வீழ்ந்தெழுந்து நாற்கோட்டு நாகம் பணிந்ததுவு, மண்ணல் கோச்செங்க ணரசன் செய்த வடிமையு மஞ்சோற ஞூடையில் வைத்துப், பண்ணுறு செந்தமிழ் மாலைபாடிப் பரவினின் றேத்தினர் பான்மையினால்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் துதிக்கும் திருவானைக்காவில் வெண்ணாவல் விருக்ஷத்தின்கீ ழெழுந்தருளிய மெய்ப்பொருளாயுள்ள சிவபெருமானை யடைந்து வணங்கிச் சந்நிதியில் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தெழுந்து, நான்கு கொம்புகளையுடைய ஒரு யானை வழிபட்டமையையும், பெருமையிற் சிறந்த கோச்செங்கட்சோழநாயனார் செய்தருளிய அடிமைத்திறத்தையும் அழகிய சொற்களமைந்த திருப்பதிகத்தி லமைத்து, இசை பொருந்திய திருப்பதிகமாலையைப் பாடியருளி அன்போடுவணங்கிநின்று துதித்தருளினார்.—எ-று. (௩௪௫)

திருவானைக்கா - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மழையார்மிடறாமழுவாளுடையா
யுழையார்கரவாவுமையாள்கணவா
விழலாரும்வெண்ணாவலின்மேவியவெம்
மழகாவெனுமாயிழையானவளே.

செங்கட்பெயர்கொண்டவன்செம்பியர்கோன்
அங்கட்கருணைபெரிதாயவனே
வெங்கணவிடையாயெம்வெண்ணாவலுளா
யங்கத்தவாவாயினளாயிழையே.

வெண்ணாவலமாந்துறைவேதியனைக்
கண்ணார்கமழ்காழியர்தந்தலைவன்
பண்ணோடிசைபாடியபத்தும்வல்லார்
விண்ணோரவரோத்தவிருமபுவரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-சம்புகேசுவரர், தேவியார்-அகிலாண்டேஸ்வரியம்மை.

நாரண னும்முகன் காணவுண்மை வெண்ணாவ லுண்மை மயேந்திரமுஞ்
சீரணி நீடு திருக்கயிலை செல்வத் திருவாரூர் மேயபண்பு
மாரணத் துட்பொரு ளாயினாரை யானைக்காவின்கட் புகழ்ந்துபாடி
யேரணியும்பொழில்சூழ்ந்தசண்பையேந்தலாரொல்லையிலின்பமுற்றார்.

(இ-ள்.) திருமால் பிரம னென்னு மிருவரும் அறியவொண்ணாத தன்மையோடு வெண்ணாவல்விருக்ஷத்தின்கண் ணெழுந்தருளியதன்மையையும், திரும

யேந்திரத்தும், சிறப்புமிக்க திருக்கயிலையிலும், செல்வம் நிறைந்த திருவாரூரிலும் எழுந்தருளியதன்மையையும், வேதத்தினுட்பொருளாகிய சிவபெருமானைத் திருவானைக்காவினிடத்துப் புகழ்ந்து பாடியருளி, அழகுபொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அளவில்லாத பேரின்பமடைந்தருளினார்.—எ-று. (நூசசு)

திருமயேந்திரமும், ஸ்ரீகயிலாயமும், திருவானைக்காவும், திருவாரூரும்,

கூடசதுக்கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணதுவுண்டரிமலரோன்காணா
வெண்ணாவல்விரும்புமயேந்திரரும்
கண்ணதுவோங்கியகயிலையாரும்
அண்ணலாரூராதியானைக்காவே.

ஏனமாலயனாலுங்காணப்பரியார்
கானமார்கயிலைநன்மயேந்திரரும்
மானவாரூராதியானைக்காவை
ஞானசம்பந்தனதமிழ்சொல்லுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைதொழு தேத்திப் புறத்தணைந்து காமரு பதியதன் கட்சிலநாள்
வைகி வணங்கி மகிழ்ந்தணைவார் மன்னுந் தவத்துறை வானவர்தா [ந்து
ளெய்தி யிறைஞ்சி யெழுந்துசென்றே யின்றமிழ் மாலைகொண் டேத்திப்போய்
வைதிக மாமணி யம்மருங்கு மற்றுள்ள தானமும் வழுத்திச் செல்வார்.

(இ-ள்.) வைதிகசூளாமணியாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் [illegible] திருக்கரங்களைக் கூப்பி வணங்கித் துதித்துப் புறத்தில் எழுந்தருளி, அழகிய அந்தத் திருவானைக்காவின்கண் சிலநாள் எழுந்தருளியிருந்து வணங்கி மகிழ்ந்து செல்கின்றவர், நிலைபெற்ற திருத்தவத்துறையில் எழுந்தருள் [illegible] திருவடிகளையடைந்து வணங்கி எழுந்து நின்று, இனிய திருப்பதிகம் பாடித் துதித்து, அங்கு நின்று மெழுந்தருளி, அதன் பக்கங்களிலுள்ள [illegible] தலங்களையும் துதித்துச் செல்கின்றவராயினார்.—எ-று. ([illegible])

ஏறுயர்த்தார் திருப்பாற்றுறையும் பெருமை [illegible] மாமலை [illegible]
வேறு பதிகள் பலவும் போற்றி விரவுந் திருத்தொண்டர் சூழ
வீறில் புகழ்ச் சண்பையாளியார் [illegible]
சீறணி செம்பவளப் பொருப்பில் [illegible].

(இ-ள்.) இடபக்கொடியையுயர்த்திய சிவபெருமான [illegible] திருப்பாற்றுறையும், பெரிய திருநெடுங்களமுதலாகிய வேறு திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கித் துதித்து, தம்மோடு உடன்வந்த திருத்தொண்டர்கள் சூழ்ந்துவர, முடிவில்லாத புகழையுடைய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எட்டுத்திக்கிலுள்ளவர்களும் தொழுது வணங்க, விபூதியணிந்த

சிவந்த பவளமலைபோன்ற நித்தியசுந்தரேசர் வீற்றிருந்தருளும் பெரிய திருநெடுங் களமென்னுந் திருப்பதியைச் சென்றடைந்தருளினார்.—எ-று. (ருசஅ)

நெடுங்களத் தாதியை யன்பா னின்பால நேசஞ் செலாவகை நேர் விலக்கு, மிடும்பைக ளாத்தருள் செய்வாயென்று மின்னிசை மாலைகொ ண் டேத்தியேகி,யடும்பணிச் செஞ்சடை யார்பதிக ளனைத்தும் பணிந்து நியமம்போற்றிக், கடுங்கை வரையுரித்தார் மகிழ்ந்த காட்டுப்பள் ளிப்பதி கைதொழுவார்.

(இ-ள்.) திருநெடுங்களமென்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளும் முதல்வரா கிய சிவபெருமானை, அன்பினால் தேவரீரிடத்து எமது நேயம் செல்லாவண்ணம் முன்னின்று தடுக்கும் துன்பத்திற் கேதுவாகிய மலமாயாகன்மங்களை நீக்கியருள் செய்வாயென்னும் பொருளையுடைய இனிய இசைபொருந்திய திருப்பதிகம் பாடி யருளி, அவ்விடத்தினின்று நீங்கி, கொல்லுந்தொழிலையுடைய பாம்பையணிந்த சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளும் திருப்பதிகளெல்லா வற்றையும் வணங்கி நியமத்தோடு துதித்து, கொடிய கோபத்தையுடைய யானை யை யுரித்த சிவபெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தருளும் மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி யென்னுந் தலத்தை வணங்குவாராயினார்.—எ-று (ருசக)

திருநெடுங்களம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையுடையாய்தோ லுடையாய்வார்சடை மேல்வளரும்
பிறையுடையாய்பிஞ்ஞகனேயென் றுன்னைப் பேசினல்லாற்
குறையுடையார்குற்றமோராய்கொள்கையினாலுயர்ந்த
நிறையுடையாரிடர்களையாய்நெடுங்களமேயவனே.

நீடவல்லவார்சடையா னமேயநெடுங்களத்தைச்
சேடர்வாழுமாமறுகிற்சிரபுரக்கோனலத்தா
ஞுடவல்லபனுவன்மாலைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பாடல்பத்தும்பாடவல்லார்பாவம்பறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-**நித்தியசுந்தரேசர்**, தேவியார்-**ஒப்பிலாநாயகியம்மை.**

சென்று திகழ்திருக் காட்டுப்பள்ளிச் செஞ்சடை நம்பர்தங் கோயி லெய்தி, முன்றில் வலங்கொண் டிறைஞ்சி வீழ்ந்து மொய்கழற் சேவடி கைதொழுவார், கன்றணை யாவின் கருத்து வாய்ப்பக் கண்ணுதலாரை மு ன் போற்றிசெய்து, மன்றுணின் றுடன் மனத்துள் வைப்பார் வாரு மன் னுமுலை பாடிவாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) விளங்குகின்ற திருக்காட்டுப்பள்ளியை யடைந்து சிவந்தசடை முடியையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயிலிற் சென்றருளித் திருமுற்றத்தில் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து தொழுது வணங்கி, நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த சிவந்த திருவடிகளை வணங்குகின்றவர், கன்றையடைந்த பசுவைப்போலத் திருவுள்ளங்

கரைய, நெற்றிக்கண்ணையுடைய அவ்வெம்பெருமானைத் துதித்து, கனகசபையில் ஆடியருளும் திருநடனத்தைத் தமது திருவுள்ளத்தில் வைத்தருள்பவராய் "வாருமன்னும்முலை" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து, அதனால் சிவானந்தப்பெருவாழ் வடைந்தருளினார்.—எ-று. (௩௫௦)

மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி-பண் கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாருமன்னுமுலைமங்கையோர்பங்கினை
னூருமன்னும்பலியுண்பதும்வெண்டலை
காருமன்னும்பொழில்சூழ்ந்தகாட்டுப்பள்ளி
நீருமன்னுஞ்சடைநிமலர்தந்நீர்மையே.

பொருபுனல்புடையணிபுறவநன்னகர்மன்ன
னருமறையவைவல்லவணிகொள்சம்பந்தன்சொற்
கருமணிமிடற்றினன்கருதுகாட்டுப்பள்ளி
பரவியதமிழ்சொல்லப்பறையுமெய்ப்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமிபெயர்-தீயாடியப்பர், தேவியார்-வார்கொண்டமுலையம்மை.

அங்கப் பதியின் றெழுந்தருளி யணிதிரு வாலம் பொழில்வணங்கிப், பொங்கு புனற்பொன் னிப் பூந்துருத்திப் பொய்யிலியாரைப் பணிந்துபோற்றி, யெங்கு நிகழுதிருத் தொண்டர் சூழ்வா மெதிர்கொள்ள வெப்பதி யுந் தொழுது, செங்கயல் பாய்வய லோடைசூழ்ந்த திருக்கண்டி யூர்தொழச் சென்றணைந்தார்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்து அத்திருப்பதியினின்று மெழுந்தருளி, அழகியதிருவாலம்பொழில் என்னுந் திருப்பதியை வணங்கி, பெருகுகின்ற நீரையுடைய காவிரிநதிக்கரையிலிருக்கும் திருப்பூந்துருத்தி யென்னும் ஸ்தலத்தி லெழுந்தருளிய மெய்ப்பொருளாகிய புட்பவனநாதரை வணங்கித் துதித்து, எவ்விடத்திலுமுள்ள அடியார்கூட்டங்க ளெதிர்கொண்டுவர, இடையிலுள்ள பல திருப்பதிகளையுந் தொழுது, சிவந்த கயல்மீன்கள் பாயும் வயல்களும், நீரோடைகளுஞ்சூழ்ந்த திருக்கண்டியூரை யடைந்து வணங்கச் சென்றடைந்தருளினார்.—எ-று.

திருக்கண்டியூரென்பது பிரமனது சிரங்கொய்த தலமாதலின், இது அட்டவீரட்டத்துள் ஒன்று. (௩௫௧)

கண்டியூர் வீரட்டர் கோயிலெய்திக் கலந்தடியாருடன் காதல்பொங்கக்,கொண்ட விருப்புடன் சூழ்ந்திறைஞ்சிக் குலவு மகிழ்ச்சியின் கொள்கையினாற், றொண்டர் குழாத்தினை நோக்கிநின்று தொடுத்த விசைத்தமிழ் மாலைதன்னி, லண்டர் பிரானற னருளினை வண்ண மடியார் பெருமையிற் கேட்டருளி.

(இ-ள்.) திருக்கண்டியூரில் வீற்றிருந்தருளும் வீரட்டேசரது திருக்கோயிலையடைந்து அடியார்களோடு அன்புமேலிடக்கலந்து,திருவுள்ளத்திற் பொருந்திய

விருப்பத்தோடும் வணங்கியெழுந்து, விளங்குகின்ற சந்தோஷமேலீட்டினுல் அடியார திருக்கூட்டத்தினைப் பார்த்து நினறருளி, நல்லசொற்களால் தொடுக்கப்பட்ட இசையோடுகூடிய திருப்பதிகத்தில் தேவர்கள் பெருமானுகிய வீரட்டேசரது திருவருளினதன்மையை அவரடியார் உணருமபெருமையினுல் ("வினவினேன றியாமையிலனுரைசெய்மமின") என வினுவியருளி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாட லுங் குளகம். (கூருஉ)

வினவியெடுத்த திருபபதிக மேவு திருக்கடைக் காப்புத்தன்னி, லனைய நினை ரி யோனசெயலை யடியாரைக் கேட்டு மகிழ்நததன்மை, புனைவு று பாடலிற் போறறிசெய்து போநது புகலிக் கவுணியனுர், துனை புனற் பொன்னிநனைவலங்கொள் சோற்றுத் துறைதொழச் சென்றணைவார.

(இ-ள்.) வினுவியெடுத்தருளிய திருப்பதிகத்திற் பொருந்திய திருக்கடைக்காப்பில,அப்பெருங்கருணையையுடைய நினைததறகரிய சிவபெருமானது திருவருட்பெருமையை அடியாரை வினுவித் தாம் மகிழ்நததன்மையைத தாம் அருளியதிருப்பதிகததினுள திருக்கடைககாப்பிலுந துதிததருளி, சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார அததிருபபதியினின்று நீஙகி, விரைந்து செலலும் நீரையுடைய காவிரியின் அலைகள் வலம்வருகின்ற திருசசோற்றுததுறையென்னும் ஸ்தலததை வணஙகும்படிச் சென்று சோவாராயினுர.—எ-று. ()

திருக்கண்டியூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வினவினேனறியாமையிலனுரைசெய்மமினீரருள்வேண்டுவீர்
கனைவிலார்புனறகாவிரிக்கரைமேயகணடியூர்வீரட்டன
தனமுனேதனககின்மையோநமராயினுரணடமாளத்தான் [சே.
அனலிலவாழக்கைகொண்டாடிப்பாடியிவ்வையமாப்பலிதோநத

கருத்தனைப்பொழிலசூழுங்கணடியூரவிரட்டத்துறைகள்வலை
யருத்தனைத்திறமடியாபான்மிகக்கேட்டுகந்தவினுவுரை
திருத்தமாநதிகழ்காழிஞானசமபநதன்செபபியசெந்தமி
ழொருத்தராயினுமபலர்களாயினுமுரைசெய்வாருயர்நதார்களே.

திருசசிறறம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-வீரட்டேசர், தேவியார்-மங்களநாயகியம்மை.

வேறு.

அப்பர் சோற்றுத் துறைசென றடைவோமென்
றெப்பில் வண்டமிழ் மாலை யொருமையாற்
செப்பி யேசென்று சேர்நதனர் சேர்விலார
முப்பு ரஞ்செற்ற முன்னவர் கோயின்முன.

(இ-ள்.) பகைவர்களது முப்புரத்தை நகைததெரித்தருளிய முதல்வராகியசிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும திருககோயிலின்முன்னேநின்று, "அப்பர் சோ

ற்றுத்துறை சென்றடைவோம்" என்னும் இறுதியையுடைய ஒப்பற்ற வளம் பொருந்தியதிருப்பதிகமாலையைஒருமைப்பட்ட திருவுள்ளத்தோடும் பாடி அடைந்தருளினார்.—எ-று. (கடுச)

திருச்சோற்றுத்துறை பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செப்பநெஞ்சேநெறிகள்சிற்றின்பந்
துன்பனென்னுந்தருளேதுணையாக
வொப்பரொப்பர்பெருமானொளிவெண்ணீற்
றப்பர்சோற்றுத்துறைசென்றடைவோமே.

அந்தண்சோற்றுத்துறையெம்மாதியைச்
சிந்தைசெய்ம்மினடியீராயினீர்
சந்தமபரவுஞானசம்பந்தன்
வந்தவாறேபுனைதல்வழிபாடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-**தொலையாச்செல்வர்**,தேவியார்-**ஒப்பிலாம்பிகையம்மை.**

தொலலை நீடிருச் சோற்றுத் துறையுறை
செலவர் கோயில வலங்கொணடு தேவர்க
ளல்ல றீர்க்கநஞ் சுணடா ரடியிணை
யெல்லை யிலலனபு கூர விறைஞ்சினார்.

(இ-ள்.) பழமைபொருந்திய சிறந்த திருச்சோற்றுத்துறையி லெழுந்தருளிய தொலையாசசெல்வரது திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருமால்முதலியதேவர்கள அடைந்த துனபத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டு விஷத்தையுண்டருளிய சிவபெருமானது இரணடு திருவடிகளையும் அளவிலலாத அனபு அதிகரிக்கும்படி வணங்கியருளினார்.—எ-று. (கடுரு)

இறைஞ்சி யேத்தி யெழுந்துநின் றின்னிசை
நிறைந்த செந்தமிழ் பாடி நிலாவியங்
குறைந்து வந்தடி யாருட னெய்தினார்
சிறந்த சீர்த்திரு வேதி குடியினில.

(இ-ள்.) வணங்கித் துதித்து எழுந்துநின்று இனிய இசைபொருந்திய செந்தமிழ்த் திருப்பதிகம அருளிச்செய்து, அத்திருப்பதியில் வசித்தருளிப் பினபு மகிழ்ச்சியடைந்து, மிக்ககீர்த்தியையுடைய திருவேதிகுடியென்னுந்திருப்பதியில் அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் அடைந்தருளினார்.—எ-று. (கடுசு)

வேத வேதியர் வேதி குடியினி
லாதி கோயி லணைந்து நலந்திகழ்
பாத பங்கம் போற்றிப் பணிந்தெழுந்
தோதி னார்தமிழ் வேதத்தி னோங்கிசை.

(இ-ள்.) வேதங்களை யோதியுணர்ந்த பிராமணர்கள் வாழும் திருவேதிகுடியென்னுந் திருப்பதியில் வேதபுரீசரது திருக்கோயிலை யடைந்து,நன்மைவிளங்

குகின்ற அவவெம்பெருமானது திருவடித்தாமரைகளைத் துதித்து நமஸ்கரித்தெழுந்து, திருநெறித்தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகத்தின் ஓங்கிய இசையையும் ஓதியருளினார்.—எ-று.

வேதவேதியர் என்பதை வேதப்பொருளாயுள்ள பிள்ளையார் எனவும், ஓதாமல் வேதமுணர்ந்தபிள்ளையார் எனவும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பக்ஷம் பொருள்கூறினும் பொருந்தும். (௩௫௭)

எழுது மாமறை யாம்பதி கத்திசை
முழுதும் பாடி முதல்வரைப போற்றிமுன்
றெழுது போநதுவந் தெய்தினார் சோலைசூழ்
பழுதில் சீர்த்திரு வெண்ணிப் பதியினில.

(இ-ள்.) எழுதுகின்ற பெரிய தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகத்தின்கண் இசைமுழுவதும் ஓதியருளி, முதல்வராகிய வேதபுரீசரைத் திருமுன்னே துதித்து வணங்கி, அவ்விடத்தினின்று மெழுந்தருளி, சோலைகளசூழ்ந்த குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய திருவெண்ணியென்னுந் திருப்பதியில் மகிழ்ந்தடைந்தருளினார். ()

வெண்ணி மேய விடையவா கோயிலை
நண்ணி நாடிய காதலி னுண்மதிக்
கண்ணி யார்தங் கழலிணை போற்றியே
பண்ணி னீடும பதிகமுன் பாடினார்.

(இ-ள்.) திருவெண்ணியி லெழுநதருளிய இடபவாகனத்தையுடைய வெண்ணிநாதரது திருக்கோயிலையடைந்து மிகுந்த அன்போடும் இளம்பிறையைக் கொண்டைமாலையாக வணிந்த சிவபெருமானதுதிருவடிகளைத் துதித்து, இசைமிகுந்த திருப்பதிகத்தைச் சந்நிதியில்நின்று பாடியருளினார.—எ-று. (௩௫௯)

பாடி நின்று பரவிப் பணிந்துபோ
யாடு மங்கணர் கோயிலங் குள்ளன
மாடு சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தனர்
நீடு சண்பை நிறைபுகழ் வேதியர்.

(இ-ள்.) திருப்பதிகம்பாடி நின்று துதித்து வணங்கி, அவவிடத்தினின்றுஞ் சென்றருளி, அத திருப்பதியின் பக்கஙகளிலுள்ளனவாகிய நடனமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலின்கண் சென்று வணஙகி மகிழ்ந்தருளினார்; ஊழிக்காலத்து மழியாத சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய நிறைந்த கீர்த்தியையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று.

வேதியர் மகிழ்ந்தனா எனக்கூட்டுக. (௩௬௦)

வேறு.

மொய்தருஞ் சோலைசூழ் முளரிமுள் ளடவிபோய்
மெய்தரும் பரிவிலான் வேள்வியைப் பாழ்படச்
செய்தசங் கரர்திருச் சக்கரப் பள்ளிமுன்
பெய்தவங் தருளினா ரியலிசைத் தலைவனார்.

(இ-ள்) நெருங்கிய சோலைசூழ்ந்த தாமரைத்தண்டின் முட்காடென்னும் மருதநிலத்தின் மேற்சென்றருளி, உண்மையாகிய அன்பில்லாத தக்கனுடைய

செய்தயாகத்தைப் பாழாகச்செய்தருளிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருச்சக்கரப்பள்ளியென்னுந்திருப்பதியானது தமக்குமுன்னே பொருந்த, அங்கு எழுந்தருளினார் ; இயற்றமிழிலும் இசைத்தமிழிலும் முதல்வராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (நகூக)

தாமரை மருதநிலக் கருப்பொரு ளாதலால், மருதநிலத்தை 'முளரிமுள்ளடவி' என்று கூறினார். (நகூக)

சக்கரப் பள்ளியார் தந்தனிக் கோயிலுட்
புக்கருந் தியினுடன் புனைமலர்த் தாள்பணிந்
தக்கரைப் பரமர்பா லன்புறும் பரிவுகூர்
மிக்கசொற் றமிழினால் வேதமும் பாடினார்.

(இ-ள்.) திருச்சக்கரப்பள்ளியி லெழுந்தருளிய பசுபதிநாதரது திருக்கோயிலினுட்சென்று அன்போடும் அழகியதாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, அக்குமணியைத் திருவரையிலணிந்த சிவபெருமானிடத்து அன்பாலாகிய பரிவு மிகுந்த சிறந்த தமிழ்ச்சொற்களால் திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகத்தையும் பாடியருளினார்.—எ-று. (நகூஉ)

தலைவர்தஞ் சக்கரப் பள்ளிதன் னிடையகன்
றலைபுனற் பணைகளி னருகுபோ யருமறைப்
புலனுறுஞ் சிந்தையார் புள்ளமங் கைப்பதிக்
குலவுமா லந்துறைக் கோயிலைக் குறுகினார்.

(இ-ள்.) அரிய வேதங்களின் மெய்ப்பொருளை யோதாதுணர்ந்த திருவுள்ளத்தையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் முதற்பெருங் கடவுளாகிய சிவபெருமானது திருச்சக்கரப்பள்ளியென்னுந் திருப்பதியினின்று நீங்கி, அலைகின்ற நீரையுடையவயலின் பக்கத்திற்சென்று திருப்புள்ளமங்கை யென்னுந் திருப்பதியில் விளங்கும் திருவாலந்துறையென்னுந் திருக்கோயிலை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

மன்னுமக் கோயில்சேர் வான்மதிக் கையர்தம்
பொன்னடித் தலமுறப் புரிவொடுந் தொழுதெழுந்
தின்னிசைத் தமிழ்புனைந் திறைவர்சே லூருடன்
பன்னுபா லைத்துறைப் பதிபணிந் தேகினார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற அந்த திருவாலந்துறையென்னுந் திருக்கோயிலினுள்ளெழுந்தருளும் மானசன்றையேந்திய திருக்கரத்தினையுடைய சிவபெருமானது அழகிய திருவடிகளை அன்போடும் சிரசிற்பொருந்த வணங்கியெழுந்து இனியஇசை பொருந்திய திருப்பதிகம்பாடியருளி, சிவபெருமானது திருசேலூரோடு யாவரும் புகழுந்திருப்பாலைத் துறையென்னுந் திருப்பதியைவணங்கி அவ்விடத்தினின்றும் சென்றருளினார்.—எ-று. (நகூச)

காவின்மேன் முகிலெழுங் கமழுந்தும் புறவுபோய்
வாவிநீ டலவன்வாழ் பெடையுடன் மலர்ந்தும்
பூவின்மேல் விழைவுறும் புகலியார் தலைவனார்
மேவின்மே லவர்நலார் திருந்லூர் நண்ணினார்.

(இ-ள்.) தடாகங்களிலுள்ள பெரியஆண்நண்டுகள் தம்முடன் வாழ்கின்ற பெட்டைநண்டுகளோடு அங்குமலர்ந்த நல்லதாமரைமலர்களின்மேல் விருப்புற்று

வசிக்கும் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், சோலைகளின்மேல் மேகங்கள்தவழ்கின்ற வாசனைகமழும் நல்லமுலலைநிலத்தின் வழியேசென்று இடபவாகனத்தின்மேலெழுந்தருளும் சிவபெருமானது திருநலலூரானெனனும் திருப்பதியையடைந்தருளினர்.—எ-று. (நூசரு)

மன்றலங் கழனிசூழ் திருநலூர் மறைவலோர்
துன்றுமங் கலவினைத் துழனியா லெதிர்கொளப்
பொன்றயங் கொளிமணிச் சிவிகையிற் பொலிவுறச்
சென்றணைந் தருளினார் சிரபுரச் செம்மலார்.

(இ-ள்.) வாசனைபொருந்திய அழகிய வயல்கள்சூழ்ந்த திருநல்லூரில்வாழும் வேதங்களையுணர்ந்த பிராமணர்கள் பொருந்திய மங்கலவினைக்குரிய ஆரவாரத்தோடும் எதிர்கொண்டுவர, சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பொன்மயமாக விளங்குமொளியையுடைய முத்துச்சிவிகையின்மேல அழகு பொருந்த எழுந்தருளிச்சென்றார்.—எ-று. (நூசசா)

நித்திலச் சிவிகைமே னின்றிழிந் தருளியே
மொய்த்தவந் தணர்குழாம் முன்செலப் பின்செலும்
பத்தரும் பரிசனங் களுமுடன் பரவவே
வத்தர்தங் கோபுரந் தொழுதணைந் தருளினர்.

(இ-ள்.) முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கியருளி, தம்மை எதிர்கொள்ளும்படி நெருங்கிவந்த பிராமணர் கூட்டங்கள் முன்னேசெல்ல, தமக்குப் பின்னே வருகின்ற அடியார்களும் பரிசனங்கள் சூழ்ந்துவர, சிவபெருமானது திருக்கோபுரத்தைவணங்கி உள்ளே சென்றருளினர்.—எ-று. (நூசஎ)

வெள்ளிமால் வரையைநேர் விரிசுடர்க் கோயிலைப்
பிள்ளையார் வலமவரும் பொழுதினிற் பெருகுநீர்
வெள்ளவா னந்தமெய் பொழியமே லேறிநீர்
துள்ளுவார் சடையரைத் தொழுதுமுன் பரவுவார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வெள்ளியங்கிரியையொத்த மிக்க ஒளியினையுடைய திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்யும்பொழுது பெருகுகின்ற ஆனந்தக்கண்ணீர் மழைபோலத் திருமேனியிலபொழியக் கங்கைநீர்மேலேறித் ததும்புகின்ற நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானைவணங்கிச் சந்நிதியில்நின்று துதிப்பாராயினர்.—எ-று. (நூசஅ)

பரவுசொற் பதிகமுன் பாடினார் பரிவுதான்
வரவயாத் துருகுமன் மனனுடன் புறமணைந்
தரவுடைச் சடையர்பே ரருள்பெறும் பெருமையால்
விரவுமப் பதியமர்ந் தருளியே மேவினர்.

(இ-ள்.) யாவருந் துதிக்கத்தக்க நல்ல சொற்களமைந்த திருப்பதிகத்தையருளிச்செய்து, அன்பானது தமது திருவுள்ளத்து வருதலால அயர்ந்து உருகுகின்ற மனத்தோடு அத்திருக்கோயிலின் புறத்தி லடைந்தருளி, சாப்பத்தையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது மிக்க திருவருளைப்பெறுகின்ற பெருமையினால் பல வளங்களும்நிறைந்த அத்திருநல்லூரென்னும் திருப்பதியின்கண் விரும்பி எழுந்தருளினர்.—எ-று. (நூசகூ

வே று.

அன்ன தன்மையி லப்பதி யினிலமர்ந் தருளி
மின்னெ டுஞ்சடை விமலர்தாள் விருப்பொடு வணங்கிப்
பன்னு மின்னிசைப் பதிகமும் பலமுறை பாடி
நன்னெ டுங்குல நான்மறை யவர்தொழ நயந்தார்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையாக அத்திருப்பதியில் வசித்தருளி, மின்னலைப்போலும் நீண்ட சடைமுடியையுடைய பெரியபாண்டவேசரது திருவடிகளை அன்போடு வணங்கி, சொல்லுகின்ற இனியஇசைபொருந்திய திருப்பதிகங்களையும் பலமுறை பாடியருளி, நல்ல உயர்ந்த குலத்தினையுடைய நான்குவேதங்களையுணர்ந்த பிராமணர்கள்வணங்க விரும்பி யெழுந்தருளினர்.—எ-று. (நஎ0)

நீடு மப்பதி நீங்குவார் நிகழ்திரு நல்லூ
ராடு வார்திரு வருள்பெற வகன்றுபோந் தங்கண்
மாடு முள்ளன வணங்கியே பரவிவந் தணைந்தார்
தேடு மாலயற் கரியவர் திருக்கரு காவூர்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த அத்திருப்பதியினின்று நீங்குகின்றவர் விளங்குகின்ற அத்திருநல்லூரின்கண் ணெழுந்தருளும் நிருத்தமூர்த்தியாகிய பெரிய பாண்டவேசரது திருவருளைப் பெற்றதனல் அவவிடத்தினின்று நீங்கி,அத்திருப்பதியின் பக்கத்தி லுள்ளனவாகிய ஸ்தலங்களையும் வணங்கித்துதித்து, அடியையும் முடியையுந்தேடிய திருமால் பிரமனென்னு மிருவருக்கும் காண்பதற்கரியவராகிய முல்லைவனேசர் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கருகாவூரென்னுந் திருப்பதியைவந்தடைந் தருளினர்.—எ-று. (நஎக)

வந்து பந்தர்மா தவிமணங் கமழ்கரு காவூர்ச்
சந்த மாமறை தந்தவர் கழலிணை தாழ்ந்தே
யந்த மில்லவர் வண்ணமா ரழல்வண்ண மென்று
சிந்தை யின்புறப் பாடினர் செழுந்தமிழ்ப் பதிகம்.

(இ-ள்.) குருக்கத்திப் பந்தர்கள மணம்வீசுகின்ற திருக்கருகாவூரை யடைந்தருளி, இசைபொருந்திய பெரிய வேதங்களை யருளிச்செய்த சிவபெருமானது இரண்டுதிருவடிகளையும் வணங்கி, முடிவில்லாத அவவெம்பெருமானது திருவண்ணம் நிறைந்த அழல்வண்ணமெனனுங்கருத்தமைந்த "அத்தர்வண்ணமழலும் மழல்வண்ணமே" என்று இறுதியிலமைந்த, நசசெழுமைபொருந்திய திருப்பதிகத்தைத்தமது திருவுள்ளத்தில ஆனந்தமதிகரிக்கும்படி பாடியருளினர்.—எ-று. (நஎஉ)

திருக்கருகாவூர் - பண் - கவுசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திலங்குமுறுவல்லுமையஞ்சவே
மத்தயானைமறுகவ்வுரிவாங்கியக்
கத்தைபோர்த்தகடவுள்கருகாவூரெம
மத்தர்வண்ணமழலுமமழல்வண்ணமே.

கலவமஞ்ஞையுலவுங்கருகாவூர்
நிலவுபாடலுடையான்றனைநீள்கழல
குலவுஞானசமபந்தனசெந்தமிழ்
சொலவல்லாரவர்தொல்வினைதீருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **முல்லைவனேசர்** - தேவியார் - **கரும்பனையாளம்மை.**

பதிக வின்னிசை பாடிப்போய்ப் பிறபதி பலவு
நதிய ணிந்தவர் கோயில்க ணண்ணியே வணங்கி
மதுர முத்தமிழ் வாசக ரணைந்தனர் மன்று
ளதிர்சி லம்படி யார்மகி ழவளிவ ணல்லூர்.

(இ-ள்.) இனிய இசைபொருந்திய திருப்பதிகம் பாடியருளி, அத்திருப்பதியினின்று நீங்கி, மற்றைய பல திருப்பதிகளிலும் கங்கையையணிந்த சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கோயில்களையடைந்து வணங்கி, மதுரம்பொருந்திய முத்தமிழ்விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கனகசபையில் (ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய்தருளுங் காரணத்தினால்) சப்திக்கின்ற திருச்சிலம்பணிந்த திருவடிகளையுடைய சாட்சிநாதர்மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தருளும் திருஅவளிவணல்லூரென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௩௭௩)

மன்னு மப்பதி வானவர் போற்றவு மகிழ்ந்த
தன்மை யார்பயில் கோயிலுட் டம்பரி சுடையா
ரென்னு நாமமு நிகழ்ந்திட வேத்திமுன் னிறைஞ்சிப்
பன்னு சீர்ப்பதி பலவுமப் பாற்சென்று பணிவார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற அத்திருப்பதியின்கண் (மண்ணுலகத்தினரோ யல்லாமல்) விண்ணுலகத்தினர் வணங்குதலாலும் மகிழுந் தன்மையையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கோயிலினுள் அவரைத் தம்பரிசுடையாரென்னுந் திருநாமமுந்தோன்ற ("தம்பரிசினொடு சுடுநீறுதடவந் திடவமேறி") எனத் துதித்துச் சந்நிதியில் நின்றுவணங்கி, யாவரும் புகழும் சிறப்பினையுடைய பலதிருப்பதிகளையும் அப்புறஞ்சென்று வணங்குவாராயினார்.—எ-று. (௩௭௪)

திருஅவளிவணல்லூர் - திருவிராகம் பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொம்பிரியவண்டுலவுகொன்றைபுரிநூலொடுகுலாவித்
தம்பரிசினொடுசுடுநீறுதடவந்திடவமேறிக்
கம்பரியசெம்பொனெடுமாடமதிள்கல்வரைவிலாக
வம்பெரியவெய்தபெருமானுறைவதவளிவணலூரே.

ஆனமொழியாயதிறலோர்பரவுமவளிவணலூர்மேற்
போனமொழிநன்மொழிகளாயபுகழ்தோணிபுரவூரன்

ஞானமொழிமாலைபலநாடுபுகழ்ஞானசம்பந்தன்
றேனமொழிமாலைபுகழ்வார்துயர்கடீயதிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - சாட்சிநாதர், தேவியார் - சௌந்தரநாயகியம்மை.

பழுதில் சீர்த்திருப் பருதிநன் னியமமும் பணிந்தங்
கெழுது நான்மறை யாம்பதி கத்திசை போற்றி
முழுது மானவர் கோயில்கள் வணங்கியே முறைமை
வழுவில சீர்த்திருப் பூவனூர் வணங்கிவந் தணைந்து.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய திருப்பருதிநியமமென்னுந் திருப்பதியை வணங்கி, அத்திருப்பதியில் எழுதுகின்ற சிறந்த தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகத்தை இசையோடு பாடியருளி, சராசரங்களாகிய வெல்லாந் தாமேயாக வியாபித்து நிற்குஞ் சிவபெருமானெழுந்தருளிய திருக்கோயில்கள் பலவற்றையும் வணங்கி, நன்னெறியினின்றுந் தவறுதலில்லாத சிறப்பினையுடைய திருப்பூவனூரைத் தொழுது அங்குவந் தடைந்தருளி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (கஎரு)

பொங்கு காதலிற் போற்றியங் கருளுடன் போந்து
பங்க யத்தடம் பணைப்பதி பலவுமுன் பணிந்தே
யெங்கு மன்பர்க ளேத்தொலி யெடுக்கவந் தணைந்தா
ரங்க ணார்க்கிட மாகிய பழம்பதி யாரூர்.

(இ-ள்.) மிகுந்த அன்போடு துதித்து அத்தலத்தினின்றுந் திருவருளோடு சென்றருளி, தாமரைமலர்கள் பொருந்திய தடாகங்களையும் வயல்களையு முடைய பல திருப்பதிகளையும் முன்னே வணங்கி, எவ்விடத்திலு மடியார்கள் வாழ்த்தொலிசெய்ய, பசுபதீசரொழுந்தருளும் பழையதிருப்பதியாகிய திருவாரூரைவந்தடைந்தருளினார்.—எ-று. (கஎசு)

பணியு மப்பதிப் பசுபதீச் சரத்தினி திருந்த
மணியை யுள்புக்கு வழிபடும் விருப்பினால் வணங்கித்
தணிவில காதலிற் றண்டமிழ் மாலைகள் சாத்தி
யணிவி ளங்கிய திருநலூர் மீண்டும்வந் தணைந்தார்.

(இ-ள்.) யாவரும் வணங்குகின்ற அத்திருவாரூர்ப் பசுபதீச்சரத்தின்கண் இனிமையோடு வீற்றிருந்தருளும் மாணிக்கம்போன்ற பசுபதிநாதரைத் திருக்கோயிலுட்சென்று வழிபடுதற்குரிய விருப்பத்தோடும் வணங்கி, அடங்காத அன்பினால் குளிர்ந்த தமிழ்ப்பதிகங்களை அருளிச்செய்து, அழகு விளங்குகின்ற திருநல்லூரென்னுந் திருப்பதியை மீளவும்வந் தடைந்தருளினார்.—எ-று. (கஎஎ)

மறைவி ளங்குமப் பதியினின் மணிகண்டர் பொற்றாள்
நிறையு மன்பொடு வணங்கியே நிகழ்பவர் நிலவும்
பிறைய ணிந்தவ ரருள்பெறப் பிரசமென் மலர்வண்
டறைந றும்பொழிற் றிருவலஞ் சுழியில்வந் தடைந்தார்.

(இ-ள்.) வேதங்கள் நிலைபெற்று விளங்குகின்ற அத் திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் காளகண்டராகிய சிவபெருமானது அழகிய திருவடிகளை மிக்க அன்போடும் வணங்கி அங்கு எழுந்தருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் விளங்குகின்ற இளம்பிறையணிந்த சிவபெருமானது திருவருளைப் பெறும்பொருட்டு, தேன் பொருந்திய மிருதுவாகிய மலர்களில் வண்டுகள் ரீங்காரஞ்செய்கின்ற நல்ல மணம்பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவலஞ்சுழி யென்னுந் திருப்பதியில் வந்து சேர்ந்தருளினர்.—எ-று. (கூஎஅ)

மதிபு னைந்தவர் வலஞ்சுழி மருவுமா தவத்து
முதிரு மன்பர்கண் முத்தமிழ் விரகர்த முன்வந்
தெதிர்கொள் போழ்தினி லிழிந்தவ ரெதிர்செல மதியைக்
கதிர்செய் வெண்முகிற் குழாம்புடை சூழ்ந்தெனக் கலந்தார்.

(இ-ள்.) சந்திரனை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளும் திருவலஞ்சுழி யென்னுந் திருப்பதியில்வாழும் மகத்தாகிய தவத்திற் சிறந்த அடியார்கள் முத்தமிழ் விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமுன் வந்து எதிர்கொள்ளும்பொழுது, பிள்ளையார முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கி அவர்களுக் கெதிரே சென்றருளவும், அவ்வடியார்கள், பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய மேகக்கூட்டங்கள் சந்திரனைப் பக்கத்திற் சூழ்ந்தாற்போல, அவ்வெமதுபிள்ளையாரைச் சூழ்ந்து கலந்தார்கள்.—எ-று. (கூஎகூ)

கலந்த வன்பர்க டொழுதெழக் கவுணியர் தலைவ
ரலர்ந்த செங்கம லக்கரங் குவித்துட னணைவார்
வலஞ்சு ழிப்பெரு மான்மகிழ் கோயில்வந் தெய்திப்
பொலங்கொணீள்சுடர்க் கோபுர மிறைஞ்சியுள் புக்கார்.

(இ-ள்.) தம்மை எதிர்கொண்டுவந்த அடியார்கள் வணங்கி யெழ, கவுணியர் குலத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மலர்ந்த செந்தாமரைமலர் போன்ற இரண்டு திருக்கரங்களைக் கூப்பி அவர்களொடு செல்கின்றவர் திருவலஞ்சுழியில் கற்பகத்தீசர் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலையடைந்து பொன்மயமாகியவுயர்ந்தஒளியையுடைய திருக்கோபுரத்தைவணங்கி உள்ளே புகுந்தருளினர்.

மருவ லார்புர முனிந்தவர் திருமுன்றில் வலங்கொண்
டுருகு மன்புட னுச்சிமே லஞ்சலி யினராய்த்
திருவ லஞ்சுழி யுடையவர் சேவடித் தலத்திற்
பெருகு மாதர வுடன்பணிந் தெழுந்தனர் பெரியோர்.

(இ ள்.) சிவஞானத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பகைவர்களது திரிபுரங்களையுங கோபித் தெரித்தருளிய கற்பகத்தீசரது திருமுற்றத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, மனமுருகுகின்ற அன்போடும் உச்சிமேல்வைத்த அஞ்சலியஸ்தராய்த் திருவலஞ்சுழியி லெழுந்தருளிய அவ் வெம்பெருமானது சிவந்த திருவடிகளில் மிகுந்த அன்போடு வணங்கி யெழுந்தருளினர்.—எ-று. (கூஅக)

ஞான போனகர் நம்பர்முன் றொழுதெழு விருப்பா
லான காதலி லங்கண ரவர்தமை வினவு
மூன மில்லிசை யுடன்விளங் கியதிருப் பதிகம்
பான லார்மணி கண்டரைப் பாடினர் பரவி.

(இ-ள்.) சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவபெருமானது சந்நிதியில் வணங்கி யெழுகின்ற விருப்பத்தினாலுண்டாகிய அன்பினால், அவவெம்பெருமானை (அவரது அருட்குணங்களை) வினவும் பொருளையுடைய குற்றமற்ற இசையோடு விளங்குந் திருப்பதிகத்தை நீலோற்பலமலர்போலுங் காளகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானைத் துதித்துப் பாடியருளினார். ()

திருவலஞ்சுழி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்டெலாமலரவ்விளைநறுதண்டேன்விம்மி
வண்டெலாநசையாலிசைபாடும்வலஞ்சுழித்
தொண்டெலாம்பரவுஞ்சுடர்போலொளியீர்சொலீர்
பண்டெலாம்பலிதேர்ந்தொலிபாடல்பயின்றதே.

வீடுஞானமும்வேண்டுதிரேல்விரதங்களால்
வாடிஞானமென்னாவதுமெந்தைவலஞ்சுழி
நாடிஞானசம்பந்தனசெந்தமிழ்கொண்டிசை
பாடுஞானம்வல்லாரடிசேர்வதுஞானமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-**கற்பகத்தீசர்**, தேவியார் - **மங்களநாயகியம்மை.**

புலன்கொ ளின்றமிழ் போற்றினர் புறத்தினி லணைந்தே
யிலங்கு நீர்ப்பொன்னி சூழ்திருப் பதியினி லிருந்து
நலங்கொள் காதலி னாதர்தா ளுடொறும் பரவி
வலஞ்சுழிப்பெரு மான்றொண்டர் தம்முடன் மகிழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) (யாவரும் அன்போடு) அறிவில் கொள்ளத்தக்க இனிய தமிழ்ப்பதிகத்தால் துதித்து, அத்திருக்கோயிலின புறத்திலடைந்து, விளங்குகின்ற நீரையுடைய காவிரிநதிசூழ்ந்த அத் திருப்பதியி லெழுந்தருளியிருந்து, நன்மைபொருந்திய அன்போடுஞ் சிவபெருமானது திருவருளைத் தினந்தோறுந் துதித்து, திருவலஞ்சுழியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானது அடியார்களோடு மகிழ்ந்திருந்தருளினார்.—எ-று. (கஅக)

மகிழ்ந்த தன்றலை வாழுமந் நாளிடை வானிற்
றிகழ்ந்த ஞாயிறு துணைப்புண ரோரையுட் சேர்ந்து
நிகழ்ந்த தன்மையி னிலவுமேழ் கடனீர்மை குன்ற
வெகுண்டு வெங்கதிர் பரப்பலின் முதிர்ந்தது வேனில்.

(இ-ள்.) மகிழ்ச்சியடைந்து அத் திருவலஞ்சுழி யென்னுந் திருப்பதியில் வாழ்ந்திருக்கும் நாளில், ஆகாயத்தின்கண் விளங்குகின்ற சூரியன் மிதுனராசியோடுகூடியிருந்த தன்மையினால், விளங்குகின்ற ஏழ்கடல்களும் நீர்மை குன்றும்படிக் கோபித்து, அச்சூரியன் தமது வெவ்விய கிரணங்களைப் பரப்புதலினால் முதுவேனிற்காலம் அதிகரித்தது.—எ-று.

மிதுனராசி இரட்டையாகலின் 'துணைப்புணரோரை' என்று கூறினார்; "தண்டியாழ் விழவிரட்டை சவைமகண் மிதுனந் தானே" என்பது நிகண்டு.

ஏழ்கடனீர்மை குன்றலாவது.—நீர்வாழுயிர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலியன தோன்றாமையுமாம்; இதனை,

"நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின்"—என்னுந் திருக்குறட்குப் பரிமேலழகர் கூறிய வுரையானுணர்க. (ந௲௪)

தண்பு னற்குளிர் கானறுஞ் சந்தனத் தேய்வை
பண்பு நீடிய வாசமென் மலர்பொதி பனிநீர்
நண்பு டைத்துணை நகைமணி முத்தணி நாளு
முண்ப மாதுரி யச்சுவை யுலகுளோர் விரும்ப.

(இ-ள்.) குளிர்ந்த நீரோடு சீதளம்பொருந்திய தென்றற்காற்றையும், நல்லசந்தனக்குழம்பையும், நன்மை மிகுந்த வாசனைபொருந்திய மிருதுவான மலர்கள் சேர்ந்த பனிநீரையும், நண்பினையுடைய மனைவியையும், விளங்குகின்ற முத்துமாலையையும், நாள்தோறும் உண்பனவாகிய மதுரம்பொருந்திய உணவுகளையும் உலகத்திலுள்ளவர்கள் விரும்பங்கொள்ள.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (ந௲௫)

வேறு.

அறன்மலியுங் கான்யாற்றி னீர்நசையா லணையுமான்
பெறலரிய புனலென்று பேய்த்தேரின் பின்றொடரு
முறையுணவு கொள்ளும்புட் டேம்பியய விரைதேரும்
பறவைசிறை விரித்தொடுங்கப் பனிப்புறத்து வதியுமால்.

(இ-ள்.) கருமணல் மிகுந்த காட்டாற்றின்கண் நீர் விருப்பத்தினால் செல்லும் மான்கூட்டங்கள் பெறுதற்கரிய நீர் இதுவென்று நினைத்து, கானலின்பின் சென்று தொடரும்; மழைத்துளிகளை யுணவாகக்கொண் டுண்ணும் சாதகப்பறவைகள் (அம்மழைத்துளிகளைப் பெறாமையால்)வருந்தி, பக்கங்களில் வேறு இரைகளைத்தேடும்; பறவைகள் தஞ் சிறகுகளை விரித்துக்கொண்டு வெயில்வெப்பம் பொறாமையால் ஒடுங்குதற்குக் குளிர்ந்த இடங்களைத் தேடியிருக்கும்.—எ-று. ()

நீணிலைமா ளிகைமேலு நிலாமுன்றின் மருங்கினிலும்
வாணிழனற் சோலையிலு மலர்வாவிக் கரைமாடும
பூணிலவு முத்தணிந்த பூங்குழலார் முலைத்தடத்துங்
காணுமகிழ்ச் சியின்மலர்ந்து மாந்தர்கலந் துறைவரால்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த நிலைகளையுடைய மாளிகைகளின்மேலும், சந்திரகாந்தக்கற்கள் பதித்த முற்றத்தின் பக்கங்களிலும், ஒளிபொருந்திய நிழலையுடைய நல்ல சோலைகளிலும், தாமரைமலர்கள் பொருந்திய தடாகக்கரையின் பக்கஙகளிலும், விளஙகுகின்ற முத்துமாலையை யணிந்த மாதர்களது முலைத்தடங்களிலும் தம்மிடத்துண்டாகின்ற சந்தோஷத்தினால் மனிதர்கள் கலந்திருப்பார்கள்.

மாதர்களது ஸ்தனங்கள் உஷ்ணகாலத்துத் தண்மையைத் தருதலின், பூங்குழலார் முலைத்தடத்து மாந்தர் கலந்துறைவ ரென்க. (உ௲எ)

மயிலொடுங்க வண்டாட மலர்க்கமல முகைவிரியக்
குயிலொடுங்காச் சோலையின்மென் றளிர்கோதிக் கூவியெழத்
துயிலொடுங்கா வுயிரனைத்துந் துயில்பயிலச் சுடர்வானில்
வெயிலொடுங்கா வெம்மைதரும் வேனில்விரி தருநாளில்.

(இ-ள்.) மயில்கள் ஒடுங்கவும், வண்டுகள் ஆடவும், தாமரைமலரின் அரும்புகள் விரியவும், குயில்கள் உயர்ந்த சோலைகளிலுள்ள மெல்லிய மாந்தளிர்களை வாயாற் கோதிக்கொண்டு கூவியெழவும், பகலில் உறங்கா வுயிர்களனைத்தும் (உறக்கம் வருதலால்) நித்திரைசெய்யவும், சூரியனானவன் ஆகாயத்தில் தனது கிரணங் குறையாமல் உஷ்ணத்தைத் தருகின்ற முதுவேனிற்காலம் எங்கும் அதிகரித்தபொழுது.—எ-று.

பகலில் உறங்காவுயிர், காக்கை - மாடப்புறு முதலியன. பகலில்உறங்குமுயிர், கூகை-வெளவால் முதலியன.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (கூஅஅ)

சண்பைவரும் பிள்ளையார் சடாமகுடர் வலஞ்சுழியை
யெண்பெருகத் தொழுதேத்திப் பழையாறை யெய்துதற்கு
நண்புடைய வடியார்க ளுடன்போத நடந்தருளி
விண்பொருநீண் மதிளாறை மேற்றளிசென் றெய்தினார்.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமா னெழுந்தருளிய திருவலஞ்சுழியென்னுந் திருப்பதியை நினைவு அதிகரிக்க வணங்கித் துதித்து, திருப்பழையாறையென்னுந் திருப்பதியை யடைதற்கு, தம்மிடத்து நண்புபொருந்திய அடியார்கள் தம்முடன்வரச்சென்றருளி, விண்ணுலகத்தை யளாவிய உயர்ந்த மதில்கள்சூழ்ந்த திருவாறை மேற்றளியென்னும் ஸ்தலத்தைச் சென்றடைந்தருளினார்.—எ-று. (கூஅகூ)

திருவாறை மேற்றளியின் வீற்றிருந்த செந்தீயி
னுருவாள ரடிவணங்கி யுருகியவன் பொடுபோற்றி
மருவாருங் குழன்மலையாள் வழிபாடு செய்யவரு
ளருவார்தந் திருச்சத்தி முற்றத்தின் புறஞ்சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) திருவாறை மேற்றளியென்னுந் திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவந்த அழல்வண்ணராகிய சோமேசரது திருவடிகளைவணங்கி, நெக்கு விட்டுருகுகின்ற அன்போடுதுதித்து, வாசனைபொருந்திய கூந்தலையுடைய உமாதேவியார் பூசனைசெய்ய, அவவம்மையார்க்குத் திருவருள்செய்த சிவக்கொழுந்தீசரது திருச்சத்திமுற்றமென்னுந் திருப்பதியின்புறத்தை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (கூகூ0)

திருச்சத்தி முற்றத்திற் சென்றெய்தித் திருமலையா
ளருச்சித்த சேவடிக ளார்வமுறப் பணிந்தேத்திக்
கருச்சுற்றி லடையாமற் கைதருவார் கழல்பாடி
விருப்புற்றுத் திருப்பட்டீச் சரம்பணிய மேவுங்கால்.

(இ-ள்.) திருச்சத்திமுற்றமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளி அழகிய பர்வதராஜபுத்திரியாகிய உமாதேவியார் அருச்சனைசெய்த சிவந்த திருவடிகளை அன்புபொருந்த வணங்கித் துதித்து, பிறவியாகிய சுழலில்அகப்பட்டு வருந்தாமல் கிருபைசெய்தருளும் சிவக்கொழுந்தீசரது திருவடிகளைத் துதித்துத் திருப்பட்டீச்சரத்தைவணங்க விருப்பங்கொண்டு எழுந்தருளுங் காலத்தில்.—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம். (கூகூக)

வெம்மைதரு வேனிலிடை வெயில்வெப்பந் தணிப்பதற்கு
மும்மைநிலைத் தமிழ்விரகர் முடிமீதே சிவபூதந்
தம்மையறி யாதபடி தண்டரளப் பந்தரொடுந்
தெம்மைவிடுத் தருள்புரிந்தார் பட்டீச ரென்றியம்ப.

(இ-ள்.) வெப்பத்தைத் தருகின்ற வேனிற்காலத்திலுண்டாகிய வெயிலின்வெம்மையைத் தணிப்பதற்கு முத்தமிழ் விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருமுடியின்மேல் சிவபூதங்கள் தம்மை யொருவரும் அறியாதவண்ணம் குளிர்ந்த முத்துப்பந்தரையெடுத்து, திருப்பட்டீசர் எங்களை விடுத்தருளினரென்றுகூற.—எ-று. (கஉஉ)

அவ்வுரையு மணிமுத்தின் பந்தருமா காயமெழச்
செவ்வியமெய்ஞ் ஞானமுணர் சிரபுரத்துப் பிள்ளையா
ரிவ்வினைதா னீசர்திரு வருளாகி லிசைவதென
மெய்விரவு புளகமுடன் மேதினியின் மிசைத்தாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அந்தவார்த்தையும் அழகிய முத்துப்பந்தரும் ஆகாயத்தி லெழாநிற்கவும், சிறந்த மெய்ஞ்ஞானத்தை யுணர்ந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இச்செய்கை சிவபெருமானது திருவருளாயின் அதற்கு உடன்படத்தக்கதென்று, திருமேனியிலுண்டாகிய புளகாங்கிதத்தோடு பூமியின்மேல் விழுந்து வணங்கியருளினர்.—எ-று. (கஙஙு)

அதுபொழுதே யணிமுத்தின் பந்தரினை யருள்சிறக்கக்
கதிரொளிய மணிக்காம்பு பரிசனங்கள் கைக்கொண்டார்
மதுரமொழி மறைத்தலைவர் மருங்கிமையோர் பொழிவாசப்
புதுமலரா லப்பந்தர் பூம்பந்த ரும்போலும்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது அழகிய முத்துப்பந்தரைச் சிவபெருமானது திருவருள் யாவர்க்கும் விளங்கும்படி, மிக்க வொளியினையுடைய அம்முத்துப்பந்தரின் அழகிய காம்பைப் பிள்ளையாரைச்சூழ்ந்த பரிசனங்களாகிய திருத்தொண்டர்கள் கையில் தாங்கினர்கள் ; மதுரம்பொருந்திய திருவாக்கினையுடைய வேதமுதல்வராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு இருபக்கங்களிலும் தேவர்கள் பொழியும் வாசனைபொருந்திய புதிய கற்பகமலர்களால் அம்முத்துப்பந்தரானது பூப்பந்தரையும் ஒத்துவிளங்கும்.—எ-று. (கஙச)

தொண்டர்குழா மார்ப்பெடுப்பச் சுருதிகளின் பெருந்துழனி
யெண்டிசையு நிறைந்தோங்க வெழுந்தருளும் பிள்ளையார்
வெண்டரளப் பந்தர்நிழன் மீதணையத் திருமன்றி
லண்டர்பிரா னெடுத்ததிரு வடிநீழ லெனவமர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அடியார் திருக்கூட்டங்கள் அரகரவென்று ஆரவாரிக்கவும், வேதங்கள் (சானித்தியமாகவொலிக்கும்) மிக்கஆரவாரம் எட்டுத்திக்குகளிலும் நிறைந்தோங்கவும், வெள்ளிய முத்துப்பந்தர் திருமுடியின்மேல் நிழல்செய்துவர அதன்கீழ் எழுந்தருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கனகசபையில் தேவர்கள் நாயகராகிய ஸ்ரீ நடராசப்பெருமான் எடுத்தருளிய குஞ்சிதபாதத்தின் நிழலென்ன வீற்றிருந்தருளினர்.—எ-று.

சிவபெருமான் திருவருள் சுரந்து கொடுத்தருளிய முத்துப்பந்தரானது வேனிற்காலத் துண்டாகிய வெயிலின்வெப்பத்தை யொழித்துக் குளிர்ச்சிசெய்த லின் 'திருமன்றி - லண்டர்பிரா னெடுத்ததிரு வடிநீழ லெனவமர்ந்தார்' என்று கூறினார்.

"மாசில் வீணையு மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈச னெந்தை யிணையடி நீழலே."—என வரும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரத்தா னுணர்க. (௱௯௫)

பாரின்மிசை யன்பருடன் வருகின்றார் பன்னகத்தி
னாரமணிந் தவர்தந்த வருட்கருணைத் திறம்போற்றி
யீரமனங் களிதழைப்ப வெதிர்கொள்ள முகமலர்ந்து
சேரவருந் தொண்டருடன் றிருப்பட்டீச் சரமணைந்தார்.

(இ-ள்.) பூமியின்மேல் அடியார் திருக்கூட்டங்களோடும் எழுந்தருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாம்பாகிய ஆரத்தையணிந்த சிவபெருமான் தந்தருளிய திருவருளின் திறத்தைத் துதித்து அன்புபொருந்திய திருவுள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியதிகரிக்கத் தம்மை யெதிர்கொள்ளும்படி முகமலர்ச்சிகொண்டு கூடிவருகின்ற அடியார்களோடு திருப்பட்டீச்சரமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார். ()

சென்றணைந்து திருவாயிற் புறத்திறைஞ்சி யுள்புக்கு
வென்றிவிடை யவர்கோயில் வலங்கொண்டு வெண்கோட்டுப்
பன்றிகிளைத் தறியாத பாததா மரைகண்டு
முன்றொழுது விழுந்தெழுந்து மொழிமாலை போற்றிசைத்தார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியைச்சென்றுசேர்ந்து திருக்கோபுரத்திருவாயிலின் புறத்து வணங்கி யுள்ளேபுகுந்து, வெற்றிபொருந்திய இடபவாகனத்தையுடைய திருப்பட்டீசநாதரது திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வெண்மைபொருந்திய கொம்பினையுடைய திருமாலென்னும் பன்றியானது பூமியைக் கீண்டுசென்றும் காணுதற்கரிய திருவடித் தாமரைகளைத் தரிசித்துச் சந்நிதியில்வணங்கிப் பூமியில் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தெழுந்து,நல்லசொற்களாலாகிய திருப்பதிகமாலையைத் துதித்தருளினார்.—எ-று. (௱௯௭)

திருப்பட்டீச்சரம் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடன்மறைசூடன்மதிபல்வளையோர்பாகமதின்மூன்றோர்கணையாற்
கூடவெரியூட்டியெழில்காட்டிநிழல்கூடுபொழில்சூழ்பழசையுண்
மாடமழபாடியுறைபட்டீசரமேயகடிகட்டரவினார்
வேடநிலைகொண்டவரைவீடுநெறிகாட்டிவினைவீடுமவரே. (௧)

நீரின்மலிபுன்சடையர்நீளரவுகச்சையதுநச்சிலையதோர்
கூரின்மலிசூலமதுவேந்தியுடைகோவணமுமானினுரிதோல்

காரின்மலிகொன்றைவிரிதார்கடவுள்காதல்செய்துமேயநகர்தான்
பாரின்மலிசீர்பழசைபட்டீசரமேத்தவினைபற்றழியுமே. (உ)

காலைமடவார்கள்புனலாடுவதுகவ்வைகடியார்மறுகெலா
மாலைமணநாறுபழையாறைமழபாடியழகாயமலிசீர்ப்
பாலையனநீறுபுனைமார்பனுறைபட்டீசரமேபரவுவார்
மேலையொருமால்கடலகள்போற்பெருகிவிண்ணுலகமாளுமவரே. (ந)

கண்ணின்மிசைநண்ணியிழிவிப்பமுகமேத்துகமழ்செஞ்சடையினன்
பண்ணின்மிசைநின்றுபலபாணிபடவாடவலபான்மதியினன்
மண்ணின்மிசைநேரின்மழபாடிமலிபட்டீசரமேமருவுவார்
விண்ணின்மிசைவாழுமிமையோரொடுடனாதலதுமேவலெளிதே. (ச)

மருவமுழவதிரமழபாடிமலிமத்தவிழவார்க்கவரையார்
பருவமழைபண்கவர்செய்பட்டீசரமேயபடர்புன்சடையினன்
வெருவமதயானையுரிபோர்த்துமையையஞ்சவருவெள்விடையினு
னுருவமெரிகழல்கடொழவுள்ளமுடையாரையடையாவினைகளே. (ரு)

மறையினொலிகீதமொடுபாடுவனபூதமடிமருவிவிரவார்
பறையினொலிபெருகநிகழ்நட்டமமர்பட்டீசரமேயபனிகூர்
பிறையினொடுமருவியதோர்சடையினிடையேற்றபுனனேற்றநிலையா
மிறைவனடிமுறைமுறையினேத்துமவர்தீத்தொழில்களிலலர்மிகவே. ()

பிறவிபிணிமூப்பினொடுநீங்கியிமையோருலகுபேணலுறுவார்
துறவியெனுமுள்ளமுடையார்கள்கொடிவீதியழகாயதொருச்
சிறைவனுறைபட்டீசரமேத்தியெழுவார்கள்வினையேதுமிலவாய்
நறவிரையாலுமொழியாலும்வழிபாடுமறவாதவவரே. (எ)

நேசமிகுதோள்வலவனாகியிறைவன்மலையையீக்கியிடலும்
ஈசன்விறல்வாட்டிவரையுற்றதுணராதநிரயபாய[illegible]பினு
னீசனுறைபட்டீசரமேதியெழுவார்கள்வினையேதுமிலவாய்
நாசமறவேண்டுதலினணணலெளிதாமமரர்விண்ணுலகமே. (அ)

தூயமலரானுநெடியானுமறியாரவன்றேற்றநிலையின்
னேயவகையானதனையாரதறிவாரணிகொண்மார்பினகலம்
பாயநலநீறதணிவானுமைதனோடுமுறைபட்டீசரமே
மேயவனதீரடியுமேத்தவெளிதாகுநலமேலுலகமே. (கூ)

தடுக்கினையிடுக்கிமடவார்களிடுபிண்டமதுவுண்டுழறுரு
கடுப்பொடியுடற்கயவர்கத்துமொழிகாதல்செய்திடாதுகமழ்சேர்
மடக்கயல்வயற்கொண்மழபாடிநகர்நீடுபழையாறையதனுட்
படைக்கொருகரத்தன்மிகுபட்டீசரமேத்தவினைபற்றறுதலே. (கo)

மந்தமலிசோலைமழபாடிநகர்நீடுபழையாறையதனிற்
பந்தமுயர்வீடுநலபட்டீசரமேயபடர்புன்சடையனை

யந்தண்மறையோரினிதுவாழ்புகலிஞானசம்பந்தனணியார்
செந்தமிழ்கள்கொண்டினிதுசெப்பவலதொண்டர்வினைநிற்பதிலவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - பட்டீசரநாதர், தேவியார் - பால்வளைநாயகியம்மை.

அருள்வெள்ளத் திறம்பரவி யளப்பரிய வானந்தப
பெருவெள்ளத் திடைமூழ்கிப் போராத பெருங்காதற்
றிருவுள்ளப் பரிவுடனே செம்பொன்மலை வல்லியார்
தருவள்ளத் தமுதுண்ட சம்பந்தர் புறத்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) சிவந்த பொன்மயமான மலையரசன் புத்திரியாகிய உமாதேவியார் கொடுத்தருளிய பொற்கிண்ணத்தமுத திருமுலைப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பட்டீசரதுதிருவருள்வெள்ளத்தின்திறத்தைத்துதித்து, அளவிடுதற்கரிய பேரானந்தவெள்ளத்தில்மூழ்கி,நீங்காத மிக்கஅன்புபொருந்திய திருவுள்ளக்கனிவோடும் திருக்கோயிலின்புறத்து அடைந்தருளினார்.—எ-று.

'அருள் வள்ளற்றிறம்' என்றும் பாடம். (சு௯௯)

அப்பதியி லமர்கின்ற வாளுடைய பிள்ளையார்
செப்பருஞ்சீர்த் திருவாறை வடதளியிற் சென்றிறைஞ்சி
யொப்பரிய தமிழ்பாடி யுடனமருந் தொண்டருட
னெப்பொருளு மாய்நின்றா ரிரும்பூளை யெய்தினார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பட்டீச்சரமெனனுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய திருவாறை வடதளியென்னுந் தலத்தையடைந்து வணங்கி, ஒப்பற்ற தமிழ்ப்பதிகம் பாடியருளி,தமமோடுவசிக்கும் அடியார்களோடும் சராசரங்களாகிய எல்லாப்பொருள்களுந் தாமேயாக நின்ற காசியாரண்ணியேசுரர் வீற்றிருந்தருளும் திரு இரும்பூளையெனனுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (சு௯௯)

தேவர்பிரா னமர்ந்ததிரு விரும்பூளை சென்றெய்தக்
காவணநீ டோரணங்க ணாட்டியுடன் களிசிறப்பப
பூவணமா லைகணாற்றிப் பூரணபொற் குடநிரைத்தங்
கியாவர்களும் போற்றிசைப்பத் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொண்டார்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் நாயகராகிய காசியாரண்ணியேசுரர் வீற்றிருந்தருளும் திருஇரும்பூளையென்னுந் தலத்தைச்சென்றடையவும், அங்குள்ள அடியார்கள் நடைப்பந்தரையும், நீண்ட மகரதோரணங்களையும் எவ்விடங்களிலும் நாட்டி மகிழ்ச்சியதிகரிக்கப் பூமாலைகளைத்தொங்கவிட்டுப் பொன்மயமாகிய பூரணகும்பங்களை வரிசையாகவைத்துக் கண்டோர் யாவருந்துதிக்கத் (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை) எதிர்கொண்டார்கள்.—எ-று. (௪00)

வண்டமிழின் மொழிவிரகர் மணிமுத்தின் சிவிகையினைத்
தொண்டர்குழாத் தெதிரிழிந்தங் கவர்தொழத்தா முந்தொழுதே

யண்டர்பிரான் கோயிலினை யணைந்திறைஞ்சி முன்னின்று
பண்டருமின் னிசைப்பதிகம் பரம்பொருளைப் பாடுவார்.

(இ-ள்.) வளம்பொருந்திய திருநெறித்தமிழ்த்தலைவ ராகிய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் அழகிய முத்துச்சிவிகையினின்றும் அடியார் திருக்கூட்டத்திற்கு எதிரே இறங்கியருளி, அங்கு அவ்வடியார்கள் வணங்கத் தாமும்வணங்கித் தேவர்கள்பெருமானாகிய காசியாரண்ணியேசரது திருக்கோயிலையடைந்து வணங்கிச் சந்நிதியில்நின்று, பண்ணமைந்த இனியஇசையோடுகூடிய திருப்பதிகத்தைப் பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான்மேல் பாடுவாராயினார்.—எ-று. (சூ௦க)

நிகரிலா மேருவரை யணுவாக நீண்டானை
நுகர்கின்ற தொண்டர்தமக் கமுதாகி நொய்யானைத்
தகவொன்ற வடியார்க டமைவினவித் தமிழ்விரகர்
பகர்கின்ற வருமறையின் பொருள்விரியப் பாடினார்.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத மகமேருமலையானது தன்னளவிற்கு அணுவாக மகத்திற்கு மகத்தானவரை, சிவானந்தத்தை யனுபவிக்கின்ற மெய்யடியார்களுக்கு அமுதம்போலத்தித்திப்பது அணுவிற்கு அணுவாயுள்ளவரை முத்தமிழ் விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அடியார்களைநோக்கி (அவ்வெம்பெருமான பெருமையைப்) பொருந்த வினவி, சொல்லுகின்ற அருமை பாகிய வேதத்தின மெய்ப் பொருள் விரியும்படித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.—எ-று.

'மேருவரை யணுவாக' என்றதனால், மகத்திற்கு மகத்தாய்நிற்கும் வியாபக வியல்புள்ளவரெனபதும், 'நொய்யானை' என்றதனால், அணுவிறகணுவாய்நிற்கும் சூக்கும வியல்புள்ளவரெனபதுந் தோன்றுமாறு காண்க; இதனை,

"அண்டமோரணுவாம்பெருமைகொண்டணுவோரண்டமாஞ்சிறுமைகொண் [டடியே
னுண்டவூ னுனக்காம் வகையெனதுள்ள முள்கலந்தெழுபரஞ்சோதி
கொண்டநாண் பாம்பாம் பெருவரை வில்லிற் குறுகலா புரங்கண்மூன றெரிதத
கண்டனே நீல கண்டனே கஙகை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே"—என்னுங கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பாவானும்,

"அண்டங்க ளெல்லா மணுவாக வணுக்க ளெல்லா
மண்டங்க ளாகப் பெரிதாய்ச் சிறிதாயி னானு
மண்டங்க ளுள்ளும் புறம்புங் கரியாயி னானு
மண்டங்க ளீன்ற உமையென்ப ரறிந்த நல்லோர்."—என வருந் திருவிளையாடற்புராணத்தானு முணர்க. (சூ௦உ)

திருஇரும்பூளை-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரார்கழலேதொழுவீரிதுசெப்பீர்
வாரார்முலைமங்கையொடும்முடனாகி
யோராரிருமபூளையிடங்கொண்டவீசன்
காரார்கடனஞ்சமுதுண்டகருத்தே.

எந்தையிரும்பூளையிடங்கொண்டவீசன்
சந்தமயிலசணைபையுள்ஞானசமபநதன்
செநதணடமிழ்செபபியபத்திவைவல்லார்
பந்தம்மறுத்தோங்குவர்பான்மையினாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - காசியாரண்ணியேசுரர், தேவியார்-ஏலவார்குழலம்மை.

பாடுமர தைப்பெரும் பாழியே முதலாகச்
சேடர்பயி திருச்சேறை திருநாலூர் குடவாயி
லாடியசீர நறையூர்தென் திருப்புத்தூர பயந்திறைஞ்சி
நீடுதமிழ்த் தொடைபுனைந்தந் நெடுநகரி லினிதமர்நதார்.

(இ-ள்.) யாவரும் துதிக்கின்ற திருஅரதைப்பெரும்பாழி யென்னுந் திருப்பதி முதலாகப் பெரியோர்கள் வாசஞ்செய்யும் திருச்சேறை - திருநாலூர் - திருக்குடவாயில் - யாவரும் விரும்புகின்ற சிறப்பினையுடைய திருநறையூர் - அழகிய திருப்புத்தூர் முதலிய க்ஷேத்திரங்களை விரும்பி வணங்கிச் சிறந்த திருப்பதிகம் பாடியருளி அத்தலஙகளில் இனிதாக வசித்திருந்தருளினார்.—எ-று. (சுo௧)

அங்கணினி தமருநா ளடல்வெள்ளே னத்துருவாய்ச்
செங்கணெடு மால்பணியுஞ் சிவபுரத்துச் செ றடைந்து
கங்கைசடைக் கரநதவர்தங் கழல்வணங்கித் காதலினாற்
பொங்குமிசைத் திருபபதிக முனனின்று போற்றிசைத்தார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதிகளில் இனிமையோடும் எழுந்தருளியிருக்கும்நாள்களில், சிவந்த கணகளையுடைய விஷ்ணுவானவர் வலிய சுவேதவராகரூபமாய் வழிபாடுசெய்த திருச்சிவபுரமென்னுந் திருப்பதியைச் சென்று சேர்ந்து, கங்கைநதியைச் சடையில் மறைத்தருளிய பிரமபுரீசரது திருவடிகளை வணங்கி அன்போடு இசைநிறைந்த திருப்பதிகத்தைத் திருமுன்னின்று பாடியருளினார்.—எ-று. ()

போற்றிசைத்துப் புனிதரருள் பெற்றுப்போந் தெவ்வுயிருந்
தோற்றுவித்த வயன்போற்றுந் தோணிபுரத் தந்தணனா
ரேற்றுமிசை யேற்றுவந்த விறைவர்தமை யேத்துதற்கு
நாற்றிசையோர் பரவுதிருக் குடமூக்கு நண்ணினார்.

(இ-ள்.) எல்லா வுயிர்களையும் சிருஷ்டித்த பிரமனால் வணஙகப்பெற்ற சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்து, மலரகிதராகிய பிரமபுரீசரது திருவருளைப்பெற்று அவவிடததினின்று நீங்கி, இடபவாகனத்தின்மேல் ஏறுதலை விரும்பிய ஸ்ரீகும்பேசரைத் துதிக்கும்பொருட்டு நான்குதிக்கி லுள்ளவர்களும் வணஙகுகின்ற ஸ்ரீகும்பகோணமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

குடமூக்கு என்பது, கும்பகோணம். (சுo௩)

தேமருவு மலர்ச்சோலைத் திருக்குடமூக் கினிற்செல்வ
மாமறையோர் பூந்தராய் வள்ளலார் வந்தருளத்

தூமறையி னொலிபெருகத் தூரியமங் கலமுழங்கக்
கோமுறைமை யெதிர்கொண்டு தம்பதியுட் கொடுபுக்கார்.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய அருள்வள்ளலாகிய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளவும், தேன்பொருந்திய மலர்களையுடைய சோலை சூழ்ந்த ஸ்ரீகும்பகோண மென்னும் திருப்பதியில் வாழ்கின்ற இருவகைச்செல்வங் களும் நிறைந்த சிறந்த வேதியர்கள் தூய்மையாகிய வேதகோஷங்க ளதிகரிக்க வும், மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கவும் சிறந்த முறைமைப்படியே எதிர்கொண்டு, தமது திருப்பதிக்கு அழைத்துக்கொண்டுசென்றார்கள்.—எ-று. (௪0௬)

திருஞான சம்பந்தர் திருக்குடமூக் கினைச்சேர
வருவார்தம் பெருமானை வண்டமிழின் றிருப்பதிக
முருகாநின் றுண்மகிழக் குடமூக்கை யுவந்திருந்த
பெருமானெம் மிறையென்று பெருகிசையாற் பாவினார்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ கும்பகோணத்தை யடைய எழுந்தருள்பவராகிய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது பெருமானாகிய கும்பேசரை வளம்பொருந்திய தமிழ்ச் சொற்களா லாகிய திருப்பதிகத்தால் திருவுள்ளங் கனிந்து உருகி மகிழ, திருக் குடமூக்கென்னும் திருப்பதியை விரும்பி யெழுந்தருளியிருந்த பெருமான் எம்மி றைவனென்று இறுதியில் வைத்து நிறைந்த இசையோடும் ("அரவிரிகோடனீ டல்" என்னு முதலையுடைய) திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார்—எ-று. (௪0௭)

திருக்குடமூக்கு-பண் பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவிரிகோடனீடலணிகாவிரியார்த்தயலே
மரவிரிபோதுமவ்வன்மணமலலிகைகள்ளவிழுங்
குரவிரிசோலைசூழ்ந்தகுழகன்குடமூக்கிடமா
யிரவிரிதிங்கள்சூடியிருந்தானவனெமமிறையே.

வெண்கொடிமாடமோங்குவிறல்வெங்குருநன்னகரா
னண்பொடுநின்றசீரான்றமிழ்ஞானசமபந்தனல்ல
தண்குடமூக்கமர்ந்தானடிசேர்தமிழ்பத்துமவல்லார்
விண்புடைமேலுலகம்வியப்பெய்துவர்வீடெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - கும்பேசுவரர், தேவியார் - மங்களாம்பிகை.

வந்தணைந்து திருக்கீழ்க்கோட் டத்திருந்த வான்பொருளைச்
சிந்தைமகிழ் வுறவணங்கித் திருத்தொண்ட ருடன்செல்வா
ரந்தணர்கள் புடைசூழ்ந்து போற்றிசைப்ப வவரோடுங்
கந்தமலர்ப் பொழில்சூழ்ந்த காரோணஞ் சென்றடைந்தார்.

(இ-ள்.) அத் திருப்பதியில் திருக்குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்தின்கண் எழுந்தருளிய மெய்ப்பொருளாகிய மடந்தைபாகேசரை வந்தடைந்தருளித் திரு

வுள்ளமகிழும்படி வணங்கி, அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் அங்குநின்று மெழுந்தருளுகின்றவர் அங்குள்ள பிராமணர்கள் பக்கங்களிற் சூழ்ந்து துதிக்க, அப்பிராமணர்களோடும் வாசனை வீசுகின்ற மலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த திருக்குடந்தைக்காரோணத்தைச் சென்று சேர்ந்தருளினர்.—எ-று. (சOகூ)

பூமருவுங் கங்கைமுதற் புனிதமாம் பெருந்தீர்த்த
மாமகந்தா னாடுதற்கு வந்துவழி படுங்கோயி
றாமருவு மலர்க்கையாற் றொழுதுவலங் கொண்டணைந்து
காமர்கெட நுதல்விழித்தார் கழலபணிந்து கண்களித்தார்.

(இ-ள்.) பொலிவினையுடைய கங்கைமுதலிய பரிசுத்தமாகிய பெரிய புண்ணியதீர்த்தங்களெல்லாம் (மாசிமாதத்தில் வருகின்ற) மாமகநாளில் அங்கு மூழ்குதற்குவந்து வழிபாடுசெய்யுந் திருக்கோயிலைப் பரிசுத்தம்பொருந்திய தாமரைமலர் போன்ற திருக்கரங்களால் குவித்துவணங்கிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்துவந்து, மன்மதனழியும்படி நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தருளிய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கிக் கணகள் களிகூர்ந்தருளினர்.—எ-று.

பூமருவு கங்கை என்பதற்கு, பூமியில் பொருந்திய கங்கையெனவும்,'மலர்கள் நிறைந்த கங்கையெனவும் பொருள்கூறினும்பொருந்தும். கங்கைமுதற் புனிதமாம் பெருந்தீர்த்தம்-கங்கை யமுனை முதலிய சப்த தீர்த்தங்களும், மற்றக்ஷேத்திரதீர்த்தங்களுமாம்; அவை, மாமகநாளில் வந்து வழிபடுதலெவவாறென்னின், அவைகட்கு ஸ்தூலமாகிய ஆதிபௌதிகரூபமேயன்றி, சூக்ஷ்மமாகிய ஆதியான்மிகரூபமுமுண்மையின் அவற்றோடு கலந்து வழிபாடுசெய்யுமெனவறிக. காமன் என்பதை அவனது இழிவு குறித்துப் பலர்பாலாகக் கூறினர். (சOக)

கண்ணாரு மருமணியைக் காரோணத் தாரமுதை
நண்ணாதார் புரமெரித்த நான்மறையின் பொருளானைப்
பண்ணார்ந்த திருப்பதிகம் பணிந்தேத்திப் பிறபதியு
மெண்ணார்ந்த சீரடியா ருடன்பணிவுற் றெழுந்தருளி.

(இ-ள்.) அருமையாகிய கண்மணிபோன்றவரும், திருக்குடந்தைக்காரோணத்தி லெழுந்தருளிய அமுதம்போன்றவரும், பகைவராகிய அசுரர்களது முப்புரங்களையும் நகைத்தெரித்தருளிய நான்கு வேதங்களின் மெய்ப்பொருளாயுள்ளவருமாகிய சோமநாதேசரைப் பண்ணமைந்த திருப்பதிகத்தால்வணங்கித் துதித்து, அதன் சமீபத்திலுள்ள மற்ற திருப்பதிகளையும் மதிக்கத்தக்க சிறப்பினையுடைய அடியார்களோடு வணங்கி, அவவிடத்தினின்று மெழுந்தருளி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டு பாடலுங் குளகம். (சகO)

திருநாகேச் சரத்தமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குன்றைக்
கருநாகத் துரிபுனைந்த கண்ணுதலைச் சென்றிறைஞ்சி
யருஞானச் செந்தமிழின் றிருப்பதிக மருள்செய்து
பெருஞான சம்பந்தர் பெருகார்வத் தின்புற்றார்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருநாகேச்சரமென்னுந் திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவந்த பொன்மலைபோன்றவரும், கரிய கஜாசுர னென்னும் யானையின் தோலை யுரித்துப் போர்த்தருளிய நெற்றிக்

கண்ணையுடையவருமாகிய சண்பகாரண்ணியேசரை யடைந்து வணங்கி, பெறுத ற்கரிய திருவருள்ஞானம் நிறைந்த செந்தமிழ்த் திருப்பதிகம் பாடியருளி, மிகு ந்த ஆசையோடு இன்பமடைந்தார்.—எ-று. (௩கக)

மாநாக மருச்சித்த மலர்க்கமலத் தாள்வணங்கி
நாளூம் பரவுவார் பிணிதீர்க்கு நலம்போற்றிப்
பாலூறு மணிவாயர் பரமர்திரு விடைமருதிற்
பூநாறும் புனற்பொன்னித் தடங்கரைபோய்ப் புகுகின்றார்.

(இ-ள்.) சிவஞானப்பால்மணங் கமழுந் திருவாயினையுடைய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் அஷ்டமாநாகங்களும் பூசித்துச் சிவப்பிரசாதம்பெற்ற (சிவ பெருமானது) தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைவணங்கி, நாள்தோறும் வணங்கு கின்ற அன்பர்களது தீவினைப்பிணியை நீக்கியருளும் அவரது திருவருணலத்தைத் துதித்து, மருதவாணர் வீற்றிருந்தருளும் திருவிடைமருதூர் எனனுந் திருப்பதியி ன்கண் மலர்கள் வாசனை வீசும் நீரையுடைய காவிரிநதியின் உயர்ந்த கரைவழி யேசென்று புகுகின்றவராயினார்.—எ-று. (௩க௨)

ஓங்குதிருப் பதிகமோ டேகலனென் றெடுத்தருளித்
தாங்கரிய பெருமகிழ்ச்சி தலைசிறக்குந் தன்மையினா
லீங்கெனையா ளுடையபிரா னிடைமருதீ தோவென்று
பாங்குடைய வின்னிசையாற் பாடியெழுந் தருளினார்.

(இ-ள்.) சிறந்த திருப்பதிகத்தை "ஓடேகலன்" என்று முதலில்தொட ங்கி, அடங்காத பெருமகிழ்ச்சியானது அதிகரித்தோங்குந்தன்மையினால், இங்கு என்னை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருவிடைமருதூ ரிதுவோ? என்று இறுதியி லமைத்து, இனிய இசையோடு பாடியருளி, அத்திருப் பதியில் எழுந்தருளினார்.—எ-று. (௩க௩)

திருவிடைமருது - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓடேகலனுண்பதுமூரிடுபிச்சை
காடேயிடமாவதுகல்லலானிழற்கீழ்
வாடாமுலைமங்கையுந்தானுமகிழ்ந்
தீடாவுறைகின்றவிடைமருதீதோ.

கண்ணார்கமழ்காழியுள்ஞானசம்பந்த
னண்ணார்புகழெந்தையிடைமருதின்மேற்
பண்ணோடிசைபாடியபத்தும்வல்லார்கள்
விண்ணோருலகத்தினில்வீற்றிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **மருதீசர்**, தேவியார் - **நலமுலைநாயகியம்மை.**

அடியவர்க ளெதிர்கொள்ள வெழுந்தருளி யங்கணைந்து
முடிவில்பரம் பொருளானார் முதற்கோயின் முன்னிறைஞ்சிப்

படியில்வலங் கொண்டுதிரு முன்பெய்திப் பார்மீது
நெடிதுபணிந் தெழுந்தன்பு நிறைகண்ணீர் நிரந்திழிய.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியிலுள்ள அடியார்கள் எதிர்கொண்டுவர, அவர்களோடு அங்கு எழுந்தருளி, முடிவில்லாத பரம்பொருளாயுள்ள சிவபெருமானது முதன்மைபொருந்திய திருக்கோயிற்றிருவாயிலின் முன்னே வணங்கி நிலத்தில் பிரதக்ஷணஞ்செய்து சந்நிதியில்சென்று, பூமியில் நெடுநேரம் சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து, அன்பினால்நிறைந்த ஆனந்தக்கண்ணீர் திருமேனியில் பரவியொழுக.—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம். (சுகசு)

பரவுறுசெந் தமிழ்ப்பதிகம் பாடியமர்ந் தப்பதியில்
விரவுவார் திருப்பதிகம் பலபாடி வெண்மதியோ
டரவுசடைக் கணிந்தவர்தந் தாள்போற்றி யார்வத்தா
லுரவுதிருத் தொண்டருடன் பணிந்தேத்தி யுறையுநாள்.

(இ-ள்.) யாவரும் துதிக்கின்ற செந்தமிழ்த்திருப்பதிகம்பாடியருளி அத்திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்குந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பின்னும் பல திருப்பதிகங்களையருளிச்செய்து,வெள்ளிய இளமபிறையோடுபாம்பினையும் (பகைநீங்கச்) சடைமுடியிலணிந்த சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து, அன்போடு கலந்த அடியார்களுடனவணங்கிஅங்கு எழுந்தருளியிருக்கும நாள்களில்.—எ-று.

மருங்குளநற் பதிகள்பல பணிந்துபோ நதிக்கரைபோய்க்
குரங்காடு துறையணைந்து குழகனார் குரைகழல்கள்
பெருங்காத லிறபணிந்து பேணியவின் னிசைபெருக
வருங்கலைநூற் றிருப்பதிக மருள்செய்து பரவினார்.

(இ-ள்.) அதன் பக்கத்திலுள்ள நன்மைபொருந்திய பல திருப்பதிகளையும் வணங்கி, பெரிய காவிரிநதியின் கரைவழியேசென்று திருக்குரங்காடுதுறை யென்னுந் திருப்பதியையடைந்து ஆப்தசகாயநாதரது சப்திக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த திருவடிகளை மிக்க அன்போடுவணங்கி, யாவரும விரும்பும் இனிய இசைபெருகும்படி அரிய தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்து துதித்தார். ()

வேறு.

அம்ம லர்த்தடம பணிந்த தகன்றுபோந் தருகு
மைமம லாககளத திறைவா தங் கோயில்கள் வணங்கி
நமம லத்துயர் நீங்கவந் தருளிய ஞானச்
செமம லார்திரு வாவடு துறையினைச் சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) நமது மலத்திரயங்களாலுண்டாகிய துன்பம்நீங்கும்படி (சீகாழிப் பதியில்) அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், அந்த மலர்களையுடைய தடாகங்கள்சூழ்ந்த திருக்குரங்காடுதுறையைவணங்கி, அங்குநின்று மெழுந்தருளி, அதனபக்கங்களிலுள்ள நீலமலர்போலுங் கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயில்கள் பலவற்றையும் வணங்கி, திருவாவடுதுறையென்னுந்திருப்பதியையடைந்தருளினார்.—எ-று. (சுகஎ)

மூவ ருக்கறி வருமபொரு ளாகிய மூலத்
தேவா தந்திரு வாவடு துறைதிருத தொண்டர்

பூவ லம்புதண் பொருபுனற் றடம்பணைப் புகலிக்
காவ லர்க்கெதிர் கொள்ளுமா தரவுடன் கலந்தார்.

(இ-ள்.) பிரமன் -விஷ்ணு-உருத்திரனென்னு மும்மூர்த்திகட்கும் அறிதற்கரிய மெய்ப்பொருளாகிய மூலமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசரது திருவாவடுதுறையில்வாழும் திருத்தொண்டர்கள் பூக்கள் அலம்புங் கரையைமோதுகின்ற குளிர்ந்த நீர்நிறைந்த பெரிய வயல்களையுடைய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ளும் விருப்பத்துடன் சேர்ந்துவந்தார்கள்.—எ-று.

'மூவருக்கறிவரும் பொருளாகிய மூலத்தேவா' என்பதனை,

"தேவதேவன்மெய்ச்சேவகன்றென்பெருந்துறைநாயகன்
மூவராலுமறியொணாமுதலாயவானந்தமூர்த்தியான்
யாவராயினுமன்பரன்றியறியொணாமலர்ச்சோதியான்
தூயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிச்சுடருமே" எனவரும் திருவாசகத்திருமுறையா னுணர்க. (சுகஅ)

வந்த ணைந்தவர் தொழாமுன மலர்புகழ்ச் சண்பை
யந்த ணர்க்கெலா மருமறைப் பொருளென வந்தார்
சந்த நிலத்திலச் சிவிகைநின் றிழிந்தெதிர் தாழ்ந்தே
சிந்தை யின்புற விறைவர்தங் கோயின்முன் சென்றார்.

(இ-ள்.) பரந்த புகழையுடைய சீகாழியில்வாழும் பிராமணர்களுக்கெல்லாம் அரிய வேதத்தின் மெய்ப்பொருளைப்போல அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தம்மை எதிர்கொள்ளவந்த அடியார்கள் வணங்குவதற்கு முன்னே அழகிய முத்துச்சிவிகையினின்றுங் கீழ்இறங்கி எதிரேவணங்கித் தமது திருவுள்ளமகிழ, ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசரது திருக்கோயிலின்முன் அடைந்தருளினார். ()

நீடு கோபுர மிறைஞ்சியுள் புகுந்துநீ ணிலையான்
மாடு சூழ்திரு மாளிகை வலங்கொண்டு வணங்கி
யாடு மாதியை யாவடு துறையுளா ரமுதை
நாடு காதலிற் பணிந்தெழுந் தருந்தமிழ் நவின்றார்.

(இ-ள்.) நீண்ட திருக்கோபுரத்தை வணங்கி யுள்ளேபுகுந்து, உயர்ந்த நிலைகளோடு பக்கங்களில்சூழ்ந்த திருமாளிகையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கி, கனகசபையில் ஆனந்ததாண்டவஞ் செய்தருளும் முதல்வரும், திருவாவடுதுறையில் வீற்றிருந்தருளும் அரிய அமுதம்போல்பவருமாகிய ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசரை மிக்க அன்போடுவணங்கி யெழுந்து அரிய தமிழ்ப்பதிகம் பாடியருளினார். ()

அன்பு நீடிய வருவிகண் பொழியுமா வத்தான்
முன்பு போற்றியே புறம்பணை முத்தமிழ் விரகர்
துன்பு போமனத் திருத்தொண்டர் தம்முடன் றொழுதே
யின்ப மேவியப் பதியினி லினிதமர்ந் திருந்தார்.

(இ-ள்.) அன்பினால் பெருகுகின்ற ஆனந்தபாஷ்பம் கண்களினின்றுஞ் சொரியத்தக்கவிருப்பத்தோடு ஸ்ரீமாசிலாமணியீசரை முன்னேவணங்கிப்புறத்தில் எழுந்தருளும் இயலிசை நாடகமென்னு முத்தமிழ்த்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் துன்பமென்பது சிறிதுமில்லாத மனத்தினையுடைய அடியார்க

ளோடுகலந்து வணங்கிப் பேரின்பமடைந்து, அத்திருப்பதியில் இனிதாக எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (சஉக)

மேவி யங்குறை நாளினில வேள்விசெய் வதனுக்
காவ தாகிய காலமவந் தணைவுற வணைந்து
தாவில் சண்பையர் தலைவர்க்குத் தாதையர் தாமும்
போவ தற்கரும பொருள்பெற வெதிர்நின்று புகன்றார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியில் பொருந்தியெழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது, யாகஞ்செய்வதற்குத் தக்ககாலம்வர, கெடாத புகழையுடைய காழியர் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குத் தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரும் பிள்ளையாரையடைந்து, தாம் யாகஞ்செய்யும்பொருட்டுசீகாழியை யடையும்படி அரிய பொருளைப்பெறுதற்கு அவர் திருமுனனேநின்று மொழிந்தார்.—எ-று. (சஉஉ)

தந்தை யார்மொழி கேட்டலும் புகலியார் தலைவர்
முந்தை நாளிலே மொழிந்தமை நினைந்தருண் முன்னி
யந்த மிலபொரு ளாவன வாவடு துறையு
ளெந்தை யாரடித் தலங்களன் றோவென வெழுந்தார்.

(இ-ள்.) தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரது சொல்லைக்கேட்டவுடனே சீகாழியிலுள்ளார்க்குத் தலைவராகிய திருஞானசம்பநதப்பிள்ளையார் தாம் யாத்திரைசெய்யக்கருதிப் புறப்படுங்காலத்தில் அவர் தம்முடன் யாகஞ்செய்யவேண்டுமென்று கூறியதைத் திருவுள்ளத்திற்கருதித் திருவருளைச்சிந்தித்து, அழிவில்லாத பொருளாயுள்ளன திருவாவடுதுறையுள் வீற்றிருந்தருளும் எமது தநதையாராகிய மாசிலாமணியீசரது திருவடிகளன்றோ என்றுகூறி யெழுந்தருளினார்.—எ-று.

'முந்தைநாளிலே மொழிந்தமையாவது,—திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் தமது தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதையரையும், மற்ற வேதியர்களையும்நோக்கி யாம் இத தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல திருப்பதிகளையும் அடைந்து வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி இங்கு வருகின்றோமென்று கூறத் தந்தையார் "யான உம்மை அருமையாகப் பெறறுப் பிரிந்திருக்கமாட்டேன; அன்றியும், இம்மை மறுமைப் பயனகளையளிக்கும் யாகமும் நானசெய்யவேண்டியிருக்கின்றது. ஆகையால் இன்னுஞ்சிலநாள் உம்முடன் வருவேன்" என்று முன்னாக் கூறினமையை. (சஉ௩)

சென்று தேவர்தம் பிரான்மகிழ் கோயின்முன் பெய்தி
நின்று போற்றுவார் நீணிதி வேண்டினார்க் கீவ
தொன்று மற்றிலே னுன்னடி யல்லதொன் றறியே
னென்று பேரருள் வினவிய செந்தமி ழெடுத்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு எழுந்தருளித் தேவர்கள் நாயகராகிய ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசுரர்மகிழ்ந்துவீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலின் முனஅடைந்துதிருமுன்னின்று துதிக்கும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்கபொருளைவிரும்பி எம்மைவந்தடைந்தார்க்குக்கொடுக்குஞ் செல்வப்பொருள் வேறொன்று மில்லேன்; தேவரீரது திருவடிகளையல்லது பிறிதொன்றையு மறியேன்; என்று,அவ்வெம்பெருமானது திருவருளினைப் (பொருள்கருதி) வினவிய செந்தமிழ்த்திருப்பதிகத்தை யெடுத்தருளினா.—எ-று. (சஉச)

திருவாவடுதுறை நாலடிமேல்வைப்பு - பண் - காந்தார பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடரினுந்தளரினுமெனதுறுநோய்
தொடரினுமுனகழறொழுதெழுவேன்
கடறனிலமுதொடுகலந்தநஞ்சை
மிடறினிலடக்கியவேதியனே,
யிதுவோவெமையாளுமாறீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே. (க)

வாழினுஞ்சாவினும்வருந்தினும்போய்
வீழினுமுனகழலவிடுவேனல்லேன்
றாழிளந்தடம்புனறயங்குசென்னி
போழிளமதிவைத்தபுண்ணியனே,
யிதுவோவெமையாளுமாறீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே. (உ)

நனவிலுங்கனவிலுநம்பாவுன்னை
மனதிலுமவழிபடன்மறவேனம்மான்
புனல்விரிநறுங்கொன்றைபபோதணிந்த
கனலெரியனல்புல்குகையவனே,
யிதுவோவெமையாளுமாறீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே (ங)

தும்மலோடருந்துயர்தோன்றிடினு
மமமலரடியலாலரற்றெனனுக்
கைமல்குவரிசிலைக்கணையொன்றினுன்
மும்மதிலெரியெழமுனிந்தவனே,
யிதுவோவெமையாளுமாறீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே. (ச)

கையதுவீழினுங்கழிவுறினுஞ்
செய்கழலடியலாற்சிந்தைசெய்யேன்
கொய்யணிநறுமலாகுலாயசென்னி
மையணிமிடறுடைமறையவனே,
யிதுவோவெமையாளுமாறீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே. (ரு)

வெந்துயர்தோன்றியோர்வெருவுறினு
மெந்தாயுன்னடியலாலேத்தாதென்னு
வைந்தலையரவுகொண்டரைக்கசைத்த
சந்தவெண்பொடியணிசங்கரனே,
யிதுவோவெமையாளுமாறீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே. (சு)

வெப்பொடுவிரவியோர்வினைவரினு
மப்பாவுன்னடியலாலரற்றுதென்று
வொப்புடையொருவனையுருவழிய
வப்படியழலெழுவிழித்தவனே,
யிதுவோவெமையாளுமாறீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே. (எ)

பேரிடர்பெருகியோர்பிணிவரினுஞ்
சீருடைக்கழலலாற்சிந்தைசெய்யே
னேருடைமணிமுடியிராவணனை
யாரிடர்படவரையார்த்தவனே,
யிதுவோவெமையாளுமாறீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவேவுனதின்னருளாவடுதுறையானே. (அ)

உண்ணினுமபசிப்பினுமுறங்கினுநின்
னொண்மலரடியலாலுரையாதென்னாக்
கண்ணனுங்கடிகமழ்தாமரைமே
லண்ணலுமளப்பரிதாயவனே,
யிதுவோவெமையாளுமாறீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே. (கூ)

பித்தொடுமயங்கியோர்பிணிவரினு
மத்தவுன்னடியலாலரற்றுதென்னாப்
புத்தருஞ்சமணருமபுறனுரைக்கப்
பத்தர்கட்கருள்செய்துபயின்றவனே
யிதுவோவெமையாளுமாறீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே. (க0)

அலைபுனலாவடுதுறையமர்ந்த
விலைநுனைவேற்படையெமமிறையை
நலமிகுஞானசமபந்தன்சொன்ன
விலையுடையருந்தமிழ்மாலைவல்லார்,
வினையாயினநீங்கிபபோய்விண்ணவர்வியனுலகந்
நிலையாகமுன்னேறுவார்நிலமிசைநிலையிலரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - மாசிலாமணியீசர், தேவியார் - ஒப்பிலாமுலையம்மை.

எடுத்த வண்டமிழ்ப் பதிகநா லடியின்மே லிருசீர்
தொடுத்த வைப்பொடு தொடர்ந்தவின் னிசையினற் றுதிப்பார்
மடுத்த காதலில் வள்ளலா ரடியிணை வழுத்தி
யடுத்த சிந்தையா லாதரித் தஞ்சலி யளித்தார்.

(இ - ள்.) பாடத்தொடங்கி யருளிய சிறந்த தமிழ்த்திருப்பதிகத்தை நால டியின்மேல் இருசீர்தொடுத்த ஈரடிவைப்போடு ஒற்றுமைப்பட்ட இனிய இசை

யோடு பாடியருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருவுள்ளத்தில் நிறைந்த விருப்பத்தோடு அருள்வள்ளலாகிய ஸ்ரீமாசிலாமணியீசரது இரண்டு திருவடிகளையுந் துதித்துப்பொருந்திய திருவுள்ளத்தோடும் விரும்பிக் கைகுவித்து வணங்கினார்.—எ-று. (சஉரு)

நச்சி யின்றமிழ் பாடிய ஞானசம் பந்த
ரிச்சை யேபுரிந் தருளிய விறைவரின் னருளா
லச்சி றப்பருள் பூதமுன் விரைந்தகன் பீடத்
துச்சி வைத்தது பசும்பொனா யிரக்கிழி யொன்று.

(இ-ள்.) (தந்தையாருக்குப் பொருளீதலை) விரும்பி இனிய திருப்பதிகம் பாடியருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவுள்ளத்தின்படியே கொடுத்தருளிய ஸ்ரீமாசிலாமணியீசரது இனியதிருவருளினால், அவர்விரும்பிய பொருட்சிறப்பை அருளும்படி ஓர் சிவபூதமானது பிள்ளையார திருமுன்னே விரைந்துவந்து பசிய ஆயிரம் பொன்முடிந்த ஒரு முடிப்பை அகன்ற பலிபீடத்தின் உச்சியில் வைத்தது.—எ-று. (சஉசு)

வைத்த பூதமங் கணைந்துமுன் னின்றுநல் வாக்கா
லுய்த்த விக்கிழி பொன்னுல வாக்கிழி யுமக்கு
நித்த னாருள் செய்ததென் றுரைக்கநேர் தொழுதே
யத்த னார்திரு வருணினைந் தவனிமேற் பணிந்தார்.

(இ-ள்.) பலிபீடத்தின்மேல் பொற்கிழியைவைத்த சிவபூதமானது திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமுன்னின்று நல்வாக்கினால் நான் வைத்த இக்கிழி, பொன்னை யெடுக்குந்தோறுங் குறையாத உலவாக்கிழியாம்; இதனை உமக்கு ஸ்ரீமாசிலாமணியீசர் அருளிச்செய்ததென்றுகூற, அப்பூதத்தின எதிரில் கைகூப்பி வணங்கிச் சிவபெருமானது திருவருளை நினைந்து பூமியில் சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து வணஙகினார்.—எ-று. (சஉஎ)

பணிந்தெ ழுந்துகை தொழுதுமுன் பனிமலர்ப் பீடத்
தணைந்த வாடகக் கிழிதலைக் கொண்டரு மறைக
டுணிந்த வான்பொரு டரும்பொரு டுயவாய் மையினாற்
றணிந்த சிந்தையத் தந்தையார்க் களித்துரை செய்வார்.

(இ ள்.) பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து திருக்கரங்களைக்கூப்பி அஞ்சலிசெய்து, தமக்குமுன்னே குளிர்ந்த தாமரை மலர்போன்ற பத்திரபீடத்தின் மேல் இருக்கின்ற பொற்கிழியைச் சிரமேற் சூடிக்கொண்டு, அரிய வேதங்களால் துணிந்து சொல்லப்பட்ட சிறந்த மெய்ப்பொருளாகிய மாசிலாமணியீசா தந்தருளிய அப்பொன்முடிப்பைப் பரிசுத்தமாகிய மெய்யுணர்ச்சியினால் சாந்தமடைந்திருக்கின்ற மனத்தினையுடைய தமது தந்தையாராகிய சிவபாத விருதயருக்குக்கொடுத்து பின்வருமாறு அருளிச் செய்வாராயினார்.—எ-று. (சஉஅ)

ஆதி மாமறை விதியினா லாறுசூழ் வேணி
நாத னாைமுன் னாகவே புரியுநல் வேள்வி
தீது நீங்கநீா செய்யவுந் திருக்கழு மலத்து
வேத வேதிய ரணைவருஞ் செய்யவு மிருமால்.

(இ-ள்.) முதன்மையாகிய பெரிய வேதங்கள்விதித்த முறைமைப்படியே கங்காநதி பாய்கின்ற சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை முதல்வராகக்கொண்டு நீர் செய்கின்றயாகத்தைக் குற்றமறச்செய்யவும், சீகாழிப்பதியிலுள்ள வேதங்களையுணர்ந்த பிராமணர்களனைவருஞ்செய்யவும் (இப்பொருள் நாள்தோறும் குறைவின்றி) அதிகரித்திருக்கும்.—எ-று.

திருமால் யாகரூபியென்பதும், சிவபெருமான் யாகத்தலைவனென்பதும், அவவெம்பெருமானை முதல்வராகக்கொண்டு செய்யும் யாகமே சிறப்புற்றோங்குமெனபதும், ஏனையரைத் தலைவராகக்கொண்டு செய்யும் யாகம் இடையூறுற்றழியுமென்பதும், எனையரைப் பதியாகக்கொண்டு செய்தலால் நிரயமேயன்றி வேறுபய னின்றென்பதும், இதுவே எல்லாவேதங்களின் உண்மைக் கருத்தென்பதுந் தோன்ற, 'ஆதிமாமறைவிதியி னாலாறுசூழ்வேணி - நாதனைமுனாகவே புரியுநல்வேள்வி' என்று கூறினார். இதனை,

"விசுவன்சிறைப்புள்ளரசுயர்த்தவன்விளம்பும்
விச்சுவாதிகனென்றுழ்வலிச்சினவிடையூர்தி
யெச்சமேசுரும்புளர்துழாயலங்கலானென்ப
வெச்சநாயகனபொலந்துணரிதழிமாலிகையான்" என்றும்,

"எச்சத்தாலெச்சமென்னுமறைப்பொருளிதுவோகூறீ
ரொச்சதன்வேறுமேனைக்கருமங்கட்கெச்சமபோல
வெசசதிற்குயாந்தோனவெள்ளையேற்றினனெனுங்கருத்தா
லெச்சசசொலதனைமுக்கட்பகவனையியம்புமங்கண்.

ஆதலினெச்சந்தனலணங்கொருபாகன்றன்னை
மாதவன்முதலாம்விணோர்வணங்கினாவழிபட்டுய்யப்
போதுவனெனபதனறேயம்மறைப்பொருளாமன்றி
யேதமிலெச்சந்தனுற்றனைத்தொழுமென்பதாமோ.

சகந்தனிலெவருந்தம்மிலுயர்ந்தவர்தமைப்பூசிப்ப
ருகந்தவர்க்கன்றித்தமமோடொததவரிழிந்தோர்தம்மை
யகந்தெறப்பூசைசெய்வாராருளாவிதியுமற்றே
மகந்தனக்கரசன்முக்கணவள்ளலேயெனனும்வேதம்" என்றும் வரும்

காஞ்சிப்புராணத்தா னுணாக. (௪௨௧)

என்று கூறியங் கவர்தம்மை விடுத்தபி னவரு
நன்று மின்புறு மனத்தொடும் புகலிமே னண்ண
வென்றி ஞானசம் பந்தரும விருப்பொடு வணங்கி
மன்ற லாவடு துறையினின் மகிழ்ந்தினி திருந்தார.

(இ ள்.) என்று அருளிசசெய்து அச்சிவபாத விருதயனைச் சீகாழிக்குச் செல்ல அனுமதி கொடுத்தனுப்பின பின்பு, அச் சிவபாதவிருதயர் நன்மையும் இன்பமும் பொருந்திய மனத்தோடும் சீகாழிக்குச்செல்ல, (பரசமயங்களை நிராகரிக்கும்) வெற்றியையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசனை விருப்பத்தோடுவணங்கி மலர்மணங்கமழும் திருவாவடுதுறையென்னுந் திருப்பதியில் மகிழ்ச்சியடைந்து இனிதாக எழுந்தருளி யிருந்தார்.—எ-று. (௪௨௨)

அண்ண லார்திரு வாவடு துறையமர்ந் தாரா
யுண்ணி லாவிய காதலி னுற்பணிந் துறைந்து

மண்ணெ லாமுய வந்தவர் போந்துவார் சடைமேற்
றெண்ணி லாவணி வார்திருக் கோழம்பஞ் சேர்ந்தார்.

(இ-ள்) பெருமையிற் சிறந்தோராகிய திருவாவடுதுறையின்கண் வீற்றி ருந்தருளும் ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசரைத் தமதுள்ளத்தின்கண் ணிறைந்த அன்பினால் வணங்கி அங்கு வாசஞ்செய்து, உலகத்திலுள்ள ஆன்மகோடிகளனைத்துங் கடைத்தேறும்பொருட்டு அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அங்குநின் றுமெழுந்தருளி, நீண்ட சடைமுடியின்மேல் தெளிவாகிய கிரணங்களையுடைய சந்திரனையணிந்த கோகிலேசுரர் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோழம்பம் என்னுந்திரு ப்பதியை யடைந்தருளினர்.—எ-று. (சுகூக)

கொன்றை வார்சடை முடியரைக் கோழம்பத் திறைஞ்சி
யென்று நீடிய வின்னிசைப் பதிகமுன் னியம்பி
மன்று ளார்மகிழ் வைகன்மா டக்கோயின் மருங்கு
சென்று சார்ந்தனர் திருவளர் சிரபுரச் செல்வர்.

(இ-ள்) கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த நீண்ட சடைமுடியையுடைய கோகிலேசரைத் திருக்கோழம்பத்தின்கண்வணங்கி எக்காலத்தும் நிலைபெற்றுவிள ங்கும் இனிய இசையையுடைய திருப்பதிகத்தைத் திருமுன்னின்று பாடியருளி, கனகசபையில் திருநடனஞ் செய்தருளும் சிவபெருமான மகிழ்ந்து எழுந்தருளிய திருவைகல்மாடக்கோயிலின் பக்கத்தில் சென்றடைந்தருளினர்; பலவகைச் செல்வங்களும் விருத்தியாகின்ற சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்.—எ-று.

சிரபுரச்செல்வர் சென்று சார்ந்தனர் எனக்கூட்டுக. (சுகூஉ)

வைக னீடுமா டக்கோயின் மன்னிய மருந்தைக்
கைக ளஞ்சலி கொண்டுதாழ்ந் தெழுந்துகண ணருவி
செய்ய வின்னிசைச் செந்தமிழ் மாலைகண மொழிந்து
தையு முள்ளத்த ராய்த்திரு நலலத்தி னணணி.

(இ-ள்.) சிறந்த திருவைகன்மாடக்கோயிலில் எழுந்தருளிய அமுதம்போ ல்பவராகிய சிவபெருமானைத் திருக்கரங்களை அஞ்சலியாகக் குவித்து வணங் கியெழுந்து கணகளினின்றும ஆனந்தபாஷபம் அருவிபோற்சொரிய,இனிய இசை பொருந்திய செந்தமிழ்த்திருப்பதிகமாலையைப் பாடியருளி, (அன்பினால்) கசிந்து ருகுந் திருவுள்ள முடையவராய்த் திருநல்லமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்த ருளி.—எ-று.

இதமுத லிரண்டுபாட்டூலுங் குளகம். (சுகூங)

நிலவு மாளிகைத் திருநல்ல நீடுமா மணியை
யிலகு சேவடி யிறைஞ்சியின் றமிழ்கொடு துதித்துப்
பலவு மீசர்தந் திருப்பதி பணிந்துசெல் பவர்தா
மலைபு னற்றிரு வழுந்தூராமா டக்கோயி லடைந்தார.

(இ-ள்.) விளங்குகின்ற மாளிகைகளையுடைய திருநல்லமென்னுந் திருப்ப தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் மாணிக்கமபோன்ற உமாமகேசுரரது விளங்குகின்ற சிவந்த திருவடிகளைவணங்கி இனியதமிழ்ப்பதிகத்தால்துதித்து, சிவபெருமான் வீற் றிருந்தருளிய திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிச் செல்கின்ற திருஞானசம்பந்

தப்பிள்ளையார் அலைகின்ற நீர்வளம்பொருந்திய திருவழுந்தூரிலுள்ள திருமாடக் கோயிலை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

தாம் - அசைநிலை. (சுகூச)

மன்னு மாமட மகிழ்ந்தவரன் பொருளினை வணங்கிப்
பன்னு பாடலிற் பதிகவின் னிசைகொடு பரவிப்
பொன்னி மாநதிக் கரையினின் மீண்டுபோக தணைந்து
சொன்ன வாறறி வார்தமைத் துருத்தியிற் றொழுதார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற மாடக்கோயிலின்கண் எழுந்தருளிய மெய்ப்பொருளாகிய வேதபுரீசரைவணங்கிப் புகழத்தக்க பாடலாகியதிருப்பதிகத்தை, இனிய இசையோடு அருளிச்செய்து துதித்து, பெரிய காவிரிநதியின் கரையில் மீளவும் வந்தடைந்தருளி, தம் அடியார்கள் குறையிரந்து கூறியவற்றை அறிந்து அருள்புரியும் முததாவதேசரைத் திருத்துருத்தியில்வணஙகி யருளினார்.—எ-று.

மாமாடம் என்பது, மாமடம் எனக் குறுக்கல் விகாரம் பெற்றது. (சுகூரு)

திரைத்த டம்புனற் பொன்னிசூழ் திருத்துருத் தியினில்
வரைத்த லைப்பசும் பொன்னெனும் வணடமிழ்ப பதிக
முரைத்து மெய்யுறப் பணிந்துபோந் தலவுமங் நதியின்
கரைக்கண மூவ லூர்க் கண்ணுத லாகழல பணிந்தார்.

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய மிக்க நீர்நிறைந்த காவிரிநதிசூழ்ந்த திருத்துருத்தி யென்னுந் திருப்பதியில் "வரைத்தலைப் பசும்பொன்" என்னும் முதலையுடைய வளம்பொருந்திய தமிழ்த்திருப்பதிகம பாடியருளித் தமது திருமேனி பூமியிற் பொருந்த வணஙகி, அஙகுநின்று மெழுந்தருளி விளஙகுகின்ற அக் காவிரிநதியின் கரையிலுள்ள திருமூவலூர் என்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய நெற்றிக் கண்ணராகிய வழித்துணைநாதரது திருவடிகளை வணஙகியருளினா.—எ-று. ()

திருத்துருத்தி-திருவிராகம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரைத்தலைப்பசும்பொனோடருங்கலங்களுந்திவந்
திரைத்தலைச்சுமந்துகொண்டெறிந்திலங்குகாவிரிக்
கரைத்தலைத்துருத்திபுக்கிருப்பதேகருத்தினு
யுரைத்தலைப்பொலிந்துனக்குணாத்துமாறுவல்லமே.
கறறுமுற்றினார்தொழுங்கழமலத்தருந்தமிழ்
சுற்றுமுற்றுமாயினனவனபகாநதசொற்களாற்
பெற்றமொன றுயாத்தவன்பெருந்துருத்திபேணவே
குற்றமுற்றுமின்மையிற்குணஙகள்வநதுகூடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம.

சுவாமிபெயா-முத்தீர்வதேவர், தேவியார்-அமிர்தமுகிழாம்பிகை.

மூவ லூருறை முதல்வனைப் பரவிய மொழியான்
மேவு காதலி லேத்தியே விருப்பொடும் போந்து

பூவ லம்புதண் புனற்பணைப் புகலியர் தலைவர்
வாவி சூழ்திரு மயிலாடு துறையினில் வந்தார்.

(இ-ள்.) பூக்கள் அலம்புகின்ற குளிர்ந்த நீர்நிறைந்த வயல்கள் சூழ்ந்த சீகாழியிலுள்ளவர்களுக்குத் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமூவலூரில் எழுந்தருளிய முதற்பெருங் கடவுளாகிய வழித்துணைநாதனைப் பரவுகின்ற திருப்பதிகத்தினால் பொருந்திய அன்போடு துதித்து, அகருநின்று விருப்பத்தோடும் எழுந்தருளி, தடாகங்கள் சூழ்ந்த திருமயிலாடுதுறை யென்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளினார்.—எ-று.

திருமயிலாடுதுறை என்பது, ஸ்ரீ மாயூரம். (சஙஎ)

மல்கு தண்டலை மயிலாடு துறையினின் மருவுஞ்
செல்வ வேதியர் தொண்டரோ டெதிர்கொளச் சென்று
கொல்லை மான்மறிக் கையரைக் கோயில்புக் கிறைஞ்சி
யெல்லை யில்லதோ ரின்பமுன் பெருகிட வெழுந்தார்.

(இ-ள்.) நெருங்கிய சோலைகள் சூழ்ந்த திருமயிலாடுதுறையில வாசஞ்செய்யும் செல்வத்தையுடைய பிராமணர்கள் அடியார் திருக்கூட்டத்தோடு எதிர்கொண்டுவர, அங்குச் சென்றருளி, இனைக்கொல்லையிலவாழும் மானகன்றையேந்திய திருக்கரத்தையுடைய ஸ்ரீமாயூரநாதரைத் திருக்கோயிலிற் சென்று வணங்கி அளவில்லாத பேரின்பமானது அதிகரிக்க எழுந்தருளினார்.—எ-று.

'கொல்லை மான்மறி' என்றது, மான்களின் சாதித்தன்மையை நோக்கிக் கூறியதென வறிக. (சஙஅ)

உள்ள மின்புற வுணர்வுறும் பரிவுகொண் டுருகி
வெள்ளந் தாங்கிய சடையரை விளங்குசொற பதிகத்
தெள்ளு மின்னிசைத் திளைப்பொடும புறத்தணைந் தருளி
வள்ள லாருமற் றுளபதி மருவுதல் மகிழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருவுள்ளத்தில் இன்பமுண்டாக ஸ்ரீமாயூரநாதரைச் சிந்திக்கும் பேரன்பால் உருகி, கங்கைநதியணிந்த சடைமுடியையுடைய அவ்வெம்பெருமானை விளங்குகின்ற நல்ல சொற்களாலாகிய திருப்பதிகத்தில் தெள்ளிய இனிய இசையைப்பாடுதலோடும் திருக்கோயிலின்புறத்து வந்தருளி, அதன் பக்கத்திலுள்ள மற்றத் திருப்பதிகளையும் அடைந்து வணங்கத் திருவுள்ளங் கொண்டருளினார்.—எ-று. (சஙகூ)

அத்தி ருப்பதி யகன்றுபோ யணிகிளர் சூலக்
கைத்த லைப்படை வீரர்செம் பொன்பள்ளி கருதி
மெய்த்த காதலில் விளநகர் விடையவர் பாதம
பத்தர் தமமுடன் பணிந்திசைப பதிகமுன் பகர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதிகளை நீங்கிச் சென்று, திருக்கரத்தில் அழகுவிளங்கும் சூலப்படையை யேந்திய சொர்ணபுரீசரது திருச்செம்பொன்பள்ளியைக்கருதிச் சென்றருளி, உண்மையாகிய அன்பினால் திருவிளநகர் என்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளிய இடபவாகனத்தை யுடைய பதஞ்சலிமனோகரரது திருவடிகளை அடியார்களோடும் வணங்கி இசைபொருந்திய திருப்பதிகத்தைத் திருமுன்னின்று பாடியருளினார்.—எ-று. (சசo)

பாடு மப்பதி பணிந்துபோய்ப் பறியலூர் மேவுந்
தோடு லாமல ரிதழியுந் தும்பையு மடம்புங்
காடு கொண்டசெஞ் சடைமுடிக் கடவுளர் கருதும்
நீடு வீரட்டம் பணிந்தனர் நிறைமறை வேந்தர்.

(இ-ள்.) திருப்பதிகம்பாடிய அத்திருவிளநகரென்னுந் திருப்பதியைவணங்கிச்சென்று திருப்பறியலூரிலுள்ள இதழ்பொருந்திய கொன்றைமலரும், தும்பைமலரும், அடம்பமலரும் நிறைந்திருக்கின்ற சிவந்த சடைமுடியையுடைய வீரட்டேசர் விரும்பி எழுந்தருளும் சிறந்த திருவீரட்டத்தை வணங்கியருளினார்; நிறைந்த வேதத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று.

திருப்பறியலூர் என்பது தக்ஷசம்மாரஞ் செய்த ஸ்தலமாதலின்,இது அட்டவீரட்டத்தொன்று. (௪௬௧)

பாமர் தந்திருப் பறியலூர் வீரட்டம் பரவி
விரவு காதலின் வேலையின் கரையினை மேவி
யரவ ணிந்தவர் பதிபல வணைந்துமுன் வணங்கிச்
சிரபு ரத்தவர் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொளச் செல்வார்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருப்பறியலூர் வீரட்டானமென்னுந் திருப்பதியை வணங்கி, நிறைந்த விருப்பத்தோடும் கீழ்ச்சமுத்திரக்கரையை யடைந்து, சர்ப்பாபரணத்தை யணிந்த சிவபெருமான் எழுந்தருளிய பல திருப்பதிகளையும் அடைந்து வணங்கி, அங்கங்குள்ள அடியார்கள் தம்மை யெதிர்கொள்ளும்படிச் செல்வாராயினார்.—எ-று. (௪௬௨)

வேறு.

அடியவர்கள் களிசிறப்பத் திருவேட்டக் குடிபணிந்தங் கலைவாயப்
போகிக், கடிகமழு மலர்ப்பழனக் கழனிநாட் டகன்பதிகள் கலந்து நீங்
கிக், கொடிமதில்சூழ் தருமபுரங் குறுகினார் குண்டர்சாக் கியர்தங் கொள்
கை, படியறியப் பழுதென்றே மொழிந்துய்யு நெறிகாட்டும் பவளவாயார்.

(இ-ள்.) சமணரும் பௌத்தருமாகிய இவர்கள் கொண்டிருக்கும் சமயக்கொள்கைகளை உலகிலுள்ள யாவரும் அறியும்படிக் குற்றமென்றுகூறி, உய்யும் நன்னெறியை யுணர்த்தியருளிய பவளம்போலுந் திருவாயினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தம்மை யெதிர்கொண்டுவந்த அடியார்கள் மனமகிழ்ச்சியடையத் திருவேட்டக்குடியென்னுந் திருப்பதியை வணங்கி, அங்குநின்று கடற்கரைவழியே சென்று, வாசனை வீசுகின்ற மலர்களையுடைய வயல்கள் சூழ்ந்த சோழநாட்டிலுள்ள இடமகன்ற பல திருப்பதிகளை யடைந்து வணங்கிச்சென்று, கொடிகள் கட்டிய மதில் சூழ்ந்த திருத்தருமபுரம் என்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.

தருமபுரம் பெரும்பாணர் திருத்தாயர் பிறப்பிடமா மதனாற் சார
வருமவர்தஞ் சுற்றத்தார் வந்தெதிர்கொண் டடிவணங்கி வாழ்த்தக்கண்டு
பெருமையுடைப் பெரும்பாண ரவர்க்குரைப்பார் பிள்ளையா ரருளிச்செய்த
வருமையுடைப் பதிகந்தாம் யாழினிற் பயிற்றும்பே றருளிச் செய்தார்.

(இ-ள்.) தருமபுர மென்னுந் திருப்பதியானது திருநீலகண்டப்பெரும்பாணநாயனர் திருத்தாயார்க்கு ஜனனக்ஷேத்திரமாம்; அக்காரணத்தினால்,திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைச் சார்ந்து வருகின்ற அத் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனரது சுற்றத்தார்கள் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டுவந்து திருவடிகளில் வணங்கித் துதிக்கக்கண்டு, பெருமைபொருந்திய திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனர் அச்சுற்றத்தாரைப்பார்த்து,திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாம்அருளிச்செய்யும் அருமையாகிய திருப்பதிகங்களை யாழிலிட்டு வாசிக்கும்பேற்றினை அடியேனுக்கு அருளிச்செய்தாரென்று கூறுவாராயினர்.— எ-று.

பிள்ளையார் அருளிச்செய்தாரென்று பெரும்பாணர் உரைப்பார், எனக்கூட்டுக. (சசச)

கிளைஞருமற் றதுகேட்டுக் கெழுவுதிருப் பதிகத்திற் கிளர்ந்த வோசை
யளவுபெறக் கருவியினி ரமைத்தியற்று மதனுலே யகில மெல்லாம்
வளரவிசை நிகழ்வதென விளம்புதலும் வளம்புகலி மன்னர் பாத
முளநெகிழ்ந்து பணிந்ததிரு நீலகண்டப் பெரும்பாண ருணர்த்து கின்றார்.

(இ-ள்.) சுற்றத்தாரும் அதனைக்கேட்டு, பெருமைபொருந்திய திருப்பதிகத்தில் விளங்குகின்ற வோசையை எடுத்தல் முதலிய அளவுகள் பொருந்த நீர் யாழிலமைத்துப் பாடுகின்றமையால் எல்லாவுலகங்களிலும் புகழுண்டாக விளங்குகின்றதென்று கூறுதலும், திருநீலகண்டப்பெரும்பாணநாயனர் திருவுள்ளம் நெகிழ்ந்து, வளப்பம்பொருந்திய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளை வணங்கிப் பின் வருமாறு விண்ணப்பஞ் செய்வாராயினர்.—எ-று. ()

அலகிறிருப் பதிகவிசை யளவுபடா வகையிவர்க ளன்றி யேயு
முலகினுள்ளோ ருந்தெரிந்துங் குண்மையினை யறிந்துய்ய வுணர்த்தும் பண்
பலர்புகழுந் திருப்பதிகம் பாடியரு ளப்பெற்றாற் பண்பு நீடி [பாற்
யிலகுமிசை யாழினக ணடங்காமை யான்காட்டப் பெறுவ னென்றார்.

(இ-ள்.) அளவிடப்படாத திருப்பதிகத்தின் இசையானது யாழிலமைத்துப் பாடுதற்கு அடங்காதவகையை இவ் வெனது சுற்றத்தாரேயன்றி உலகத்தினுள்ள யாவரும் அறிந்து அதனிடத்துள்ள உண்மையை யுணர்ந்துய்யும்பொருட்டுத் தெரிவிக்கு நிமித்தம் பலரும் புகழத்தக்க ஓர் திருப்பதிகத்தைத் தேவரீர் பாடியருள அடியேன் பெற்றுக்கொண்டால் சிறப்போங்கி விளங்கும் இசையானது யாழிலமைத்துப் பாட அடங்காமையை யான் அவர்களுக்குக் காட்டப்பெறுவேனென்று கூறினர்.—எ-று. (சசரு)

வேதநெறி வளர்ப்பவரும் விடையவர்முன் றொழுதுதிருப் பதிகத் துண்
பூதலத்தோர் கண்டதுங் கலத்தினிலு நிலத்துநூல புகன்ற வேத [மை
நாதவிசை முயற்சிகளா லடங்காத வகைகாட்ட நாட்டு கின்றார்
மாதர்மடப் பிடிபாடி வணங்கினர் வானவரும் வணங்கி யேத்த.

(இ-ள்.) உலகத்தில் வேதநெறியை வளர்க்கும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் இடபவாகனத்தை யுடைய சிவபெருமான் திருமுனனின்றுவணங்கித் திருப்பதிகத்திலுள்ள இசையின உண்மையை உலகத்துள்ளோரது கண்டத்திலும யாழிலும, உலகத்தில் காந்தர்வவேதநூலிற் கூறிய நாதத்துக் குரிய இசை

யை வேறுபடுத்தும் முயற்சிகளினால் அடங்காதவகையைக் காட்டும்படிச் செய்கின்றவராய், (மண்ணுலகத்தினரோ யன்றி) விண்ணுலகத்துள்ள தேவர்களும் வணங்கித் துதிக்கும்படி "மாதர்மடப்பிடி" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடி வணங்கியருளினார்.—எ-று.

வேதநெறிவளர்ப்பவர் காட்டுகின்றாராய்ப் பாடிவணங்கினார் என்க (௪௪௭)

திருத்தருமபுரம் - யாழ்மூரி - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர்மடப்பிடியு மடவன்னமுமன்னதோர்
நடையுடைமலைமகடுணையெனமகிழ்வர்
பூதவினப்படைநின் றிசைபாடவுமாடுவ
ரவர்படர்சடைநெடுமுடியதோர்புனலர்
வேதமொடேழிசைபாடுவ ராழ்கடல்வெண்டிரை
யிரைநுரைகரைபொருது விம்மிநின்றயலே
தாதவிழ்புன்னைதயங்குமலர்ச்சிறைவண்டறை
யெழில்பொழில்குயில்பயில் தருமபுரம்பதியே. (௧)

பொங்குநடைப்புகலில் விடையாமவரூர்திவெண்
பொடியணிதடங்கொள்மார்பு பூணநூல்புரள
மங்குலிடைத்தவழு மதிசூடுவராடுவர்
வளங்கிளர்புனலரவம் வைகியசடையர்
சங்குகடற்றிரையா லுதையுண்டுசரிந்திரிந்
தொசிந்தசைந்திசைந்து சேருமவெண்மணற்குவைமேற்
றங்குகதிர்மணிநித் திலமெல்லிருளொல்கநின்
றிலங்கொளிநலங்கெழிற் றருமபுரம்பதியே. (௨)

விண்ணுறுமால்வரைபோல விடையேறுவராறுசூ
டுவர்விரிசுரியொளிகொள் தோடுநின்றிலங்கக்
கண்ணுறநின்றொளிருங் கதிர்வெண்மணிக்கண்ணியர்
கழிந்தவரழிந்திடுமுடைத்தலைகலனாப்
பெண்ணுறநின்றவர்தம் முருவம்மயன்மால்தொழ
வரிவையைப்பிணைந்திணைந்தணைந்ததும்பிரியார்
தண்ணிதழ்முல்லையொடெண் ணிதழ்மவ்வல்மருங்கலர்
கருங்கழிநெருங்குநற் றருமபுரம்பதியே. (௩)

வாருறுமென்முலைநன் னுதலேழையொடாடுவர்
வளங்கிளர்விளங்குதிங்கள் வைகியசடையர்
காருறுநின்றலருமலர்க் கொன்றையங்கண்ணியர்
கடுவிடைகொடிவெடிகொள் காடுறைபதியர்
பாருறுவிண்ணுலகம் பரவப்படுவாரவர்
படுதலைப்பலிகொளல் பரிபவம்நினையார்
தாருறுநல்லரவம் மலர்துன்னியதாதுதிர்
தழைபொழின்மழைநுழை தருமபுரம்பதியே. (௪)

நேருமவர்க்குணரப் புகி லில்லைநெடுஞ்சடைக்
கடுமை புனல் படர்ந் திடப படுவதோர்நிலையர்
பேருமவர்க்கெனையா யிர முன்னைப்பிறபபிறப்
பிலா தவ ருடற்ற டாத பெற்றியராரறிவா
ராரமவர்க்கழலவா யதோர் நாகமழலைகுற
வெழலை கொளு மலர் கொள்பொன் னிதழிநல்லலங்கல்
தாரமவர்க்கிமவான மக ளூர்வதுபோர்விடை
கடி படு செடி பொழிற றருமபுரமபதியே. (ரு)

கூழையங்கோதைகுலா யவ டமபிணைபுல்கமல்
குமென் முலைப் பொறி கொள்பொற் கொடியிடைதுவர்வாய்
மாழையொணகண்மடவா ளையோர் பாகமகிழ்ந்தவர்
வலம் மலி படை விடை கொடிகொடுமமழுவாள்
யாழையுமெள்கிடவே ழிசை வண்டுமுரன்றினந
துவன் றிமென் சிறைலை கறை யுறந்நறவ்விரியுந்
றாழையுஞாழலுநீ டிய கானலிலள்ளலி
சைபுள் ளினந் துயில் பயில தருமபுரமபதியே. (சா)

தேமலருவார்குழ வன்ன நடைப்பெடைமான்விழித்
திருந் திழை பொருந்து மேனி செங்கதிர்விரியத்
தூமருசெஞ்சடையிற் றுதை வெணமதிதுன்றுகொன்றை
தொல் புனல சிரங் கரந் துரிந்ததோ லுடையர்
காமருதண்கழிநீ டிய கானலகண்டகங்
கடல் லடை கழி யிழிய முண்டகத்தயலே
தாமரைசேர்குவளைப் படு கிற்கழுநீர்மலர்
வெறி கமழ் செறி வயற் றருமபுரமபதியே. (எ)

தூவணநீறகலம் பொலி யவ்விரைபுலகமல
குமென் மலர் வரை புரை திரளபுயமமணிவர்
கோவணமுமமுழையின் னத ளுமமுடை யாடையா
கொலை மலி படையோர் சூல மேந்தியகுழகா
பாவணமாவலறத தலை பத்துடையவ்வரக்க
னவ் வலி யோர் கவ்வைசெய தருள்புரிதலைவர்
தாவணவேறுடையெம மடி கட்கிடமவனறடங்
கடல விடுந் தடங் கரை த தருமபுரபதியே. (அ)

வார்மலிமென்முலைமா தொரு பாகமதாகுவர்
வளங் கிளர மதி யரவம வைகியசடையர்
கூர்மலிசூலமுமவெண மழு வுமமவர்வெலபடை
குனி சிலை தனி மலைய தேந்தியகுழகர்
ஆர்மலியாழிகொள்செல் வனு மலவிகொடாமரைம்
மிசை யவ னடிம் முடி யளவுதாமறிவார
தார்மலிகொன்றையலங் கலு கந்தவர்தங்கிடங்
தடங் கடல் விடுந் திரைத் தருமபுரமபதியே. (கூ)

புத்தர்கடத்துவர்மொய்த் துறி புல்கியகையர்பொய்
மொழிந் தழிவில் பெற்றி யுற்ற கற்றவர்புலவோர்
பத்தர்களத்தவமெய்ப் பய னுகவுகந்தவர்
நிகழ்ந் தவர் சவந் தவர் சுடலைப்பொடியணிவர்
முத்தனவெண்ணகையொண் மலை மாதுமைபொன்னணி
புணர் முலை யிணை துணை யணைவதும்பிரியார்
தத்தருவித்திரளுந் திய மால்கடலோதமவந்
தடர்ந் திடுந் தடம பொழிற் றருமபுரமபதியே. (க0)

பொன்னெடுநன்மணிமா ளிகை சூழவிழவமமலி
பொரு புனல் திரு வமர் புகலியென்றுலகிற்
றன்னொடுநேர்பிறவில பதி ஞானசம்பந்தனஃ
துசெந தமிழ்த் தடங் கடற் றருமபுரமபதியைப்
பின்னெடுவாசடையிற் பிறை யுமமாவும்முடை
யவன பிணை துணை கழலகள் பேணுதலுரியா
ரின்னெடுநலனுலகெய் துவ ரெய்தியபோகமு
முறு வர்க ளிடர் பிணி துயரணைவிலரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **யாழ்மூரிநாதர்**, தேவியார் - **சதாமதுராம்பிகையம்மை.**

வண்புகலி வேதியனார் மாதாமடப் பிடியெடுத்து வனப்பிற் பாடிப்
பணபயிலுந திருக்கடைக்காப் புச்சாத்த வணைந்துபெரும் பாண னார்தா
நணபுடையாழ்க் கருவியினின் முன்புபோற கைக்கொணடு நடத்தப் புக்
கெணபெருகு மபபதிகத் திசைநரமபி லடங்கிற் றிலலை யன்றே. [காரக்

(இ-ள்.) வளம்பொருந்திய சீகாழிப்பதியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் "மாதர்மடப்பிடி" எனறு முதலில் தொடங்கிச் சிறப்போடு பாடியருளி இசைநிறைந்த திருக்கடைக்காப்பை யருளிச்செய்ய, திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார் வந்து தமக்குப் பயிற்சியாகிய யாழில் முன்போ லமைத்துப் பாடத்தொடங்கியவர்க்குப் பெருமைபொருந்திய அத் திருப்பதிகததின இசை யாணது யாழ நரம்பி லமைததுப்பாட அடங்கவில்லை.—எ-று.

தாம் அன்று ஏ அசைநிலை. (சசஅ)

அப்பொழுது திருநீல கணடவிசைப பெரும்பாண ரதனை விட்டு
மெய்பபயமும பரிவுமுறப பிள்ளையார கழலிணைவீழ்ந் தெழுந்து நோக்கி
யிபபெரியோ ரருள்செய்த திருப்பதிகத திசையாழி லேற்பே னென்னச்
செப்பியதிக் கருவியைநான் றொடுதலினா றேவென்று தெளிந்து செய்
[வார்.

(இ-ள்.) அபபொழுது இசையிலக்கணமுணர்ந்த திருநீலகண்டப்பெரும்பாணநாயனார் அந்த யாழைப பூமியில வைத்து உடம்பில் அச்சமும் அனபும் பொருந்தத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி யெழுந்து அவரைப் பார்த்து இநதப் பெரியவர் அருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தின

இசையை யாழிலமைத்துப் பாடுவேனென்று யான் முன்பு கூறியது இவ் வியா ழை யான் கையில் தீண்டுதலினாலன்றோ வென்று தம்முள் ஆராய்ந்து இவவாறு செய்வாராயினர்.—எ-று. (கசகசு)

வீக்குநரம் புடையாழி னால்விளைந்த திதுவென்றங் கதனைப் போக்க
வோக்குதலுந் தடுத்தருளி யையரோ யுற்றவிசை யளவி னானீ
ராக்கியவிக் கருவியினைத் தாருமென வாங்கிக்கொண் டவனி செய்த
பாக்கியத்தின் மெய்வடிவாம் பாலறா வாயர்பணித் தருளு கின்றார்.

(இ-ள்.) இக்குற்றமானது, பிணித்த நரம்பினையுடைய யாழைக் கையிற்பிடித்ததனால் விளைந்ததென்று, அந்தயாழை முரிக்கக்கருதிமேல் ஓங்குதலும், உலகத்தார் செய்த பாக்கியத்தின் உண்மைவடிவாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அதனைத் தடுத்தருளி, ஐயரோ! பொருந்திய இசையினளவாக நீர் செய்த இந்த யாழைக் கொடுமென்று அதனைத் தமது திருக்கரத்தில் வாங்கிக்கொண்டு அவரோடு கூறியருள்கின்றார்.—எ-று. (சருo)

ஐயர்நீர் யாழிதனை முரிக்குமதெ னாளுடையா ளுடனே கூடச்
செய்யசடை யாரளித்த திருவருளின் பெருமையெலாந் தெரிய,நம்பா
லெய்தியவிக் கருவியினி லளவுபடு மோநந்த மியல்புக் கேற்ப
வையகத்தோ ரறிவுறவிக் கருவியள வையினியற்றல் வழக்கே யென்றார்.

(இ-ள்.) ஐயரோ! நீர் இந்த யாழை முரிப்பது என்னகாரணம்; உமாதேவியாரோடு கூட வெழுந்தருளிச் சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் அளித்தருளிய திருவருளின் பெருமையெல்லாம் உணர, நம்மிடத்துப் பொருந்திய இந்த யாழில் அளவுபடுமோ? (அளவுபடாது; ஆகையால்) நமது தகுதிக்குப் பொருந்த உலகத்திலுள்ளோ ரறிய இந்த யாழ்க்கருவியி னளவிற்குப் பாடுதல் முறைமையேயென்று அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (சருக)

சிந்தையா லளவுபடா விசைப்பெருமை செயலளவி லெய்து மோ
நீ, ரிந்தயா ழினைக்கொண்டே யிறைவாதிருப் பதிகவிசை யிதனி லெய்
த, வந்தவா றேபாடி வாசிப்பீ ரெனக்கொடுப்பப் புகலி மன்னர், தந்த
யா ழினைத்தொழுது கைக்கொண்டு பெரும்பாணர் தலைமேற் கொண்டார்.

(இ-ள்.) மனத்தினால் அளவிடப்படாத இசையின் பெருமையானது செய்கையினால் அளவிடப்படுமோ? (அளவிடப்படாதே.) நீர் இந்த யாழைக்கைக்கொண்டு சிவபெருமானைக்குறித்துப் பாடுகின்ற திருப்பதிகத்தி னிசையை இந்த யாழிற் பொருந்த இயன்றவளவு திருப்பதிகத்தி லமைத்துப் பாடி வாசிப்பீரென்று கொடுத்தருள, சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கொடுத்தருளிய யாழைத் திருநீலகண்டப்பெரும்பாணநாயனார் தொழுதுவாங்கிச் சிரமேற் சூடிக்கொண்டார்.எ-று. (சருஉ)

அணைவுறுமக் கிளைஞருடன் பெரும்பாண ராளுடைய பிள்ளை யார்தந்
துணைமலர்ச்சே வடிபணிந்து துதித்தருளத் தோணிபுரத் தோன்ற லாரு
மிணையில்பெருஞ் சிறப்பருளித் தொண்டருட னப்பதியி லினிது மேவிப்
பணைநெடுங்கை மதயானை யுரித்தவர்தம் பதிபிறவும் பணியச் செல்வார்.

(இ-ள்.) தம்மை யடைந்த அச்சுற்றத்தாரோடு திருநீலகண்டப்பெரும்பாணநாயனார் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது தாமரை மலர்போன்ற இரண்டு திரு

வடிகளைவணங்கித் துதித்தருள, சீகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரும் அவருக்கு ஒப்பற்ற பெருஞ்சிறப்பினைச் செய்து அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் அத்திருத்தருமபுரத்தில் இனிமையோடு எழுந்தருளி, பருத்து நீண்ட துதிக்கையினையுடைய மதம்பொருந்திய கயாசுரனென்னும் யானையையுரித்த சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் மற்றத்திருப்பதிகளையும் வணங்கும்படிச்செல்கின்றவராயினார்.—எ-று. (௪௫௩)

பங்கயப்பா சடைத்தடஞ்சூழ் பழனநாட் டகன்பதிகள் பலவு நண்ணி, மங்கைபொரு பாகத்தார் மகிழ்கோயி லெனைப்பலவும் வணங்கிப் போற்றித், தங்கிசையாழ்ப் பெரும்பாண ருடனமறையோர் தலைவனார் சென்று சார்ந்தார், செங்கைமான் மழுவேந்துஞ் சினவிடையா ரமர்ந்த ருளுந் திருநள் ளாறு.

(இ-ள்.) பசிய இலைகள்பொருந்திய தாமரைத்தடாகங்கள்சூழ்ந்த வயல்களையுடைய சோழநாட்டிலுள்ள விசாலமாகிய பலதிருப்பதிகளையும் அடைந்து, உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளும் திருக்கோயில்கள் வேறு பலவற்றையும் வணங்கித் துதித்து, சிவந்த திருக்கரத்தில் மானையும் மழுவையும் ஏந்தியருளிய கோபம்பொருந்திய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளும் திருநள்ளாறென்னுந் திருப்பதியைப் பொருந்திய இசையினையுடைய யாழேந்திய திருநீலகண்டப்பெரும்பாண நாயனாரோடு வேதியர் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. ()

நள்ளாற்றி லெழுந்தருள நம்பர்திருத் தொண்டர்குழா நயந்துசென்று, கொள்ளாற்றி லெதிர்கொண்டு குலவியுடன் சூழ்ந்தணையக் குறுகிக் கைவந்த, தெள்ளாற்று வேணியர்தந் திருவளர்கோ புரமிறைஞ்சிச் செல்வக் கோயில், உள்ளாற்ற வலங்கொண்டு திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்தார் கருணையினால் மிக்கார்.

(இ-ள்.) திருநள்ளாறென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளவும், சிவபெருமானது அடியார் திருக்கூட்டங்கள் விரும்பிச்சென்று எதிர்கொள்ளவேண்டிய முறைமைப்படியே எதிர்கொண்டு மகிழ்ந்தடைந்து தம்முடன் சூழ்ந்துவர, மெய்ப்புணர்வில் சிறந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அங்கு எழுந்தருளி, தெளிவாகிய கங்கைநதியையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது அழகுவளர்கின்ற திருக்கோபுரத்தைவணங்கித் திருவருட்செல்வநிறைந்த திருக்கோயிலினுள் சிறப்பாகப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சந்நிதியினின்று வணங்கி யெழுந்தருளினார்.—எ-று.

உருகியவன் புறுகாத லுள்ளுருகி நனையீரம் பெற்றாற் போல
மருவுதிரு மேனிபெலா முகிழ்த்தெழுந்த மயிர்ப்புளகம் வளர்க்கு நீரா
யருவிசொரி திருநயனத் தானந்த வெள்ளமிழிந் தலைய நின்று
பொருவில்பதி கம்போக மார்த்தபூண் முலையாளென் றெடுத்துப் போற்றி.

(இ-ள்.) நெகக்குருகுதற்குக் காரணமாகிய அன்புபொருந்திய பெருவிருப்பத்தினால் உள்ளமுருகி நனைக்கும் ஈரத்தைத் தாம்பெற்றாற்போலப் பொருந்திய திருமேனி முழுவதும் அரும்பியெழுந்த உரோமாஞ்சிதமென்னும் (பயிரை) வளர்க்கும் நீராகி அருவிபோலச் சிந்துகின்ற திருக்கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம்

பெருகி யொழுகத் திருமுன்னின்று ஒப்பற்ற திருப்பதிகத்தை "போகமார்த்த பூண்முலையாள்" என்று முதலெடுத்துத் துதித்து.—எ-று.

இதுமுதல் ஐந்துபாடலுங் குளகம். (சுநுசு)

திருநள்ளாறு - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போகமார்த்தபூண்முலையாடன்னோடும்பொன்னகலம
பாகமார்த்தபைங்கணவெள்ளேறணணலபரமேட்டி
யாகமாததத்தோலுடையனகோவணவாடையின்மே
னாகமார்த்தநம்பெருமானமேயதுநள்ளாறே.

தணபுனலுமவெண்பிறையுந்தாங்கியதாழ்சடையய
னணபுநலலாமலருகாழிஞானசமபந்தனலல
பண்புநள்ளாறேததுமபாடலபததுமிவைவலலா
ருணபுநீங்கிவானவரோடுலகிலுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமிபெயர் - **தேர்ப்பாரண்ணியேசுரர்;**

தேவியார் - **போகமார்த்த பூண்முலையம்மை.**

யாணரம்பி லர்ரவிய லிசைகூடப பாடியே யெண்ணில கற்பச்
சேணளவு படவோங்குந் திருக்கடைக்காப புச்சாற்றிச் செங்க ணாகப்
பூணகலத் தவர்பாதம போறறிசைத்துப புறத்தணைந்து புவன மேத்தும்
பாணனார் யாழிலிடப் பாலரு வாயரருள் பணிதத போது.

(இ-ள்.) (திருநீலகணட யாழ்ப்பாணநாயனாரது) யாழின நரமபிறகிசைய இயற்றமிழும இசைததமிழும் பொருநதப பாடி., அளவறற கற்பகாலததையும விண்ணுலகமளவும் அழியாது நிலைபெற விளஙகுந் திருககடைக்காபபினைச் சாத்தியருளி, சிவந்த கணணையுடைய சர்ப்பாபரணத்தைததிருமாரபி லணிநதருளிய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்துப் புறத்தில எழுநதருளி, உலகததார் துதிககும் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனா அததிருபபதிகததை யாழிலிட்டு வாசிக்கும்படி திருஞானசமபநதப்பிள்ளையாா கட்டளை யிட்டபொழுது.—எ-று.

யாழ்+நரம்பு - எனபது, யாணரம்பு - எனறுயிற்று ; இதனை,

"ஐம்மூன்றதாமுடல்வனமைபினவந்திடிலாறுடைந்தா
மெய்ம்மாணபதாநவ்வரின்முன்னழிந்துபின்மிக்கணவ்வாம்
மம்மேல்வரினிருமூன்றுமுடன்மற்றியலபுசந்தி
தம்மாசகலங்கிடப்பின்களாமென்பதாழ்குழலே" எனவரும் வீரசோழியத்தா னுணர்க. (சுநுஎ)

பிள்ளையார் திருத்தாளங் கொடுபாடப் பின்புபெரும் பாண னார்தாந்
தெள்ளமுத வின்னிசையின் றேமபொழிதந் திரியாழைச் சிறக்க வீக்கிக்

கொள்ளவிடும் பொழுதின்கட் குவலயத்தோர் களிகூரக் குலவு சண்பை
வள்ளலார் திருவுள்ள மகிழ்ந்துதிருத் தொண்டருடன் மருவுங் காலை.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருப்பொற்றாளத்தைத் திருக்கரத்திற்றாங்கி அத்திருப்பதிகத்தைப் பாடத்தொடங்கப் பினபு திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனர் தெள்ளிய அமுதம்போன்ற இனிய இசைத்தேன் பொழிகின்ற நரம்பினையுடைய யாழைப்பண்ணிற்கு அமையக்கட்டி இசைபொருந்த அமைத்துத்திருப்பதிகத்தைப்பாடத் தொடங்குகையில் உலகத்தார் களிப்படைய விளங்குகின்ற சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவுள்ளமகிழ்ந்து திருத்தொண்டர்களோடு எழுந்தருளி யிருக்கும்பொழுது.—எ-று. (சஙஅ)

மன்னுதிரு நள்ளாற்று மருந்தைவணங் கிப்போந்து வாச நன்னீர்ப்
பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புறம்பணைசூழ் திருப்பதிகள்பலவும்போற்றிச்
செந்நெல்வயற் செங்கமல முகமலருந் திருச்சாத்த மங்கை மூதூர்
தன்னிலெழுந் தருளினார் சைவசிகா மணியார்மெய்த் தவத்தோர் சூழ.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற திருநள்ளாற்றில் எழுந்தருளிய அமுதம் போல்பவராகிய சிவபெருமானைப்பணிந்து அவ்விடத்தினின்று நீங்கி மணம்பொருந்திய நல்ல நீரையுடைய காவிரிநதியானது பல வளங்களையுந் தருகின்ற சோழநாட்டில் வயல்கள்சூழ்ந்த பல திருப்பதிகளையுந் துதித்து, செந்நெற்பயிர்கள் பொருந்திய வயல்களில் செந்தாமரை மலர்கள் மலர்கின்ற பழமைபொருந்திய திருச்சாத்த மங்கையென்னுந் திருப்பதியில் சைவசிகாமணியாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் உண்மையாகிய தவத்தினையுடைய அடியார் திருக்கூட்டங்கள் தம்மைச் சூழும்படி எழுந்தருளினார்.—எ-று. (சஙக)

நிறைசெல்வத் திருச்சாத்த மங்கையினி னீலநக்கர் தாமுஞ் சைவ
மறையவனா ரெழுந்தருளும் படிகேட்டு வாழ்ந்துவழி விளக்கி யெங்குந்
துறைமலிதோ ரணங்கதலி கமுகுநிறை குடந்தூப தீபமாக்கி [சார்ந்தார்.
முறைமையிலவந் தெதிர்கொள்ள வுடனணைந்து முதல்வனார் கோயில்

(இ-ள்.) பலவகைச் செல்வங்களும் நிறைந்த திருச்சாத்த மங்கையென்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருநீலநக்கநாயனாரும் சைவவேதியராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் எழுந்தருளுந் தன்மையைக்கேட்டுச் சந்தோஷித்து, பிள்ளையாரெழுந்தருளும் வழியைச் சுத்தஞ்செய்து எவ்விடங்களிலும் இடையிடையே நெருங்கிய தோரணங்களையும், வாழைமரங்களையும், கமுகமரங்களையும் பூரணகும்பங்களையும், தூபதீபங்களையும்வைத்து முறைமைப்படிவந்து எதிர்கொள்ள அவரோடு எழுந்தருளி, முதற்பெருங்கடவுளாகிய அயவந்தீசரது திருக்கோயிலை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (சசo)

அயவந்தி யமர்ந்தருளு மங்கணர்தங் கோயின்மருங் கணைந்துவாதோ [கர்
ருயவந்தித் தெழுமுணர்வி லுடைவலங்கொண் டுட்புக்கா ரொழுகுஞ்செக்
மயவந்தி மதிச்சடையா முன்றாழ்ந்து மாதவமிவ் வைய மெல்லாஞ்
செயவந்த வந்தணனார் செங்கைமேற் குவித்தெழுந்து திருமுன் னின்றார்.

(இ-ள்.) அயவந்தி என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருந்தருளும் அருட்கண்ணராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலில் சென்று தேவர்கள் சிவஞானப்பெருவா

ழ்வடையும்படித் துதித்தெழாநின்ற திருமுற்றத்தின் புறத்தைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து உள்ளேபுகுந்து,(அழகு) ஒழுகுகின்ற செவ்வானம்போலும் இளம்பிறையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருமுன்புவணங்கி இவ்வுலகத்தாரனைவரும் மகத்தாகிய தவத்தைச்செய்த காரணத்தினால் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவந்த திருக்கரங்களைச் சிரசின்மேற்குவித்து வணங்கியெழுந்து திருமுன்னின்றருளினார்.—எ-று. (௪௬௧)

போற்றிசைக்கும் பாடலினாற் பொங்கியெழு மாதரவு பொழிந்துவிம்மி
யேற்றின்மிசை யிருப்பவர்தம் மெதிர்நின்று திளைத்துப்போந் தெல்லையி [லா
நீற்றுநெறி மறையவர்தா நீலநக்கர் மனையிலெழுந் தருளி யன்பா
லாற்றும்விருந் தவரமைப்ப வன்பருட னின்புற்றங் கமுது செய்தார்.

(இ-ள்.) அளவிடப்படாத சைவசமயத்தை விளக்கும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் போற்றுதலசெய்யுந்திருப்பதிகத்தினால் அதிகரித்தெழுகின்ற ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்து விம்மி, இடபவாகனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமான் திருமுன்னின்று பேரானந்தத்தில் மூழ்கி அங்குநின்றுஞ் சென்றருளி, திருநீலநக்கநாயனாரது திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி,அவர் அன்போடு விருந்துசெய்விக்க அடியார் திருக்கூட்டத்தோடு விரும்பி அங்குத் திருவமுது செய்தருளினார். ()

நீடுதிரு நீலநக்கர் நெடுமனையில் விருந்தமுது செய்து சீர்மைப்
பாடுமியாழ்ப் பெரும்பாண ருந்தங்க வங்கிரவு பள்ளி மேவி
யாடுமவ ரயவந்தி பணிவதனுக் கன்பருட னணைந்து சென்று
நாடியநண் புடைநீல நக்கடிக ளுடனாதர் கழலிற் றாழ்ந்து.

(இ-ள்.) சிறந்த திருநீலநக்கநாயனாருடைய பெருமைபொருந்திய திருமாளிகையில் திருவமுதுசெய்து, பண்ணினமைவோடு பாடுகின்ற திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாரும் அந்தத்திருமாளிகையில் வசிக்க அங்குத் தாமும் இராத்திரி நித்திரைசெய்து, திருநடனமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளும் அயவந்தியென்னுந் திருக்கோயிலை வணங்குவதற்கு அடியார்திருக்கூட்டத்தோடும் எழுந்தருளி, விரும்பத்தக்க நண்பினையுடைய திருநீலநக்கநாயனாரோடு அயவந்திநாதரது திருவடிகளில் வணங்கி.—எ-று.

இதுமுதல் இரண்டுபாடல் ஒருகுளகம். (௪௬௩)

கோதிலா வாரமுதைக் கோமளக்கொம் புடனகூடக் கும்பிட் டேத்தி
யாதிபா மறைப்பொருளா லருந்தமிழின் றிருப்பதிக மருளிச் செய்வார்
நீதியாய் நிகழ்கின்ற நீலநக்கர் தம்பெருஞ்சீர் நிகழ வைத்துப்
பூதிசா தனர்பரவும் புனிதவியல் லிசைப்பதிகம் போற்றி செய்தார்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற அரிய அமுதம்போலும் அயவந்திநாதரை அழகிய பூங்கொம்புபோன்ற உமாதேவியாரோடு வணங்கித் துதித்து முதன்மையாகிய வேதத்தின் மெய்ப்பொருளோடு அரிய தமிழ்த்திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்கின்றவராய்ச் சைவமார்க்கத்தில் ஒழுகுகின்ற திருநீலநக்கநாயனாருடைய சிறந்தகீர்த்தியைத் (திருக்கடைக்காப்பில்) விளங்கவைத்து,விபூதிருத்திராக்கமென்னுஞ் சைவசாதனத்தையணிந்த மெய்யடியார்களால் துதிக்கத்தக்க பரிசுத்தமான இயலமைந்த இசையினையுடைய திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து துதித்தார்.—எ-று. ()

திருச்சாத்தமங்கை - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமலர்க்கொன்றைமாலைதிளைக்குமதிசென்னிவைத்தீ
ரிருமலர்க்கண்ணிதன்னோடுடனாவதுமேற்பதொன்றே
பெருமலர்ச்சோலைமேகமுரிஞ்சும்பெருஞ்சாத்தமங்கை
யருமலராதிமூர்த்தியயவந்தியமர்ந்தவனே.

மறையினார்மல்குகாழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மன்னு
நிறையினார்நீலநக்கன்னெடுமாநகரென்றுதொண்ட
ரறையுமூர்சாத்தமங்கையயவந்திமேலாய்ந்தபத்து
முறைமையாலேத்தவல்லாரிமையோரிலுமுந்துவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **அயவந்தீசர்**, தேவியார் - **இருமலர்க்கண்ணம்பிகையம்மை.**

பரவிப்பகா தலிற்பணிந்து பாலறா வாயர்புறத் தணைந்து பண்பு
விரவியநண் புடையடிகள் விருப்புறுகா தலிற்றங்கி மேவுநாளி
லரவணிந்தார் பதிபிறவும் பணியவெழு மாதரவா லணைந்து செல்வா
ருரவுமனங் கருத்தொன்று முள்ளமுடை யவர்க்குவிடை யுவந்து நல்கி.

(இ-ள்.) சிவஞானப்பாலமுணங்கமழுந் திருவாயினையுடைய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்க அன்புடன் வணங்கித் திருக்கோயிலின் புறத்திற்சென்று, நற்குணமமைந்த நண்பினையுடைய திருநீலநக்கநாயனார் விருப்பத்தக்க அன்பினால் அங்குத் தங்கி எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில், சர்ப்பாபரணத்தை யணிந்த சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் மற்றத்திருப்பதிகளையும் வணங்கும்பொருட்டு அதிகரித்தெழுகின்ற அன்பினால் அங்குநின்று மெழுந்தருளுகின்றவர் உணர்வமைந்த மனங்கருத்தொன்றிய திருவுள்ளத்தையுடைய திருநீலநக்கநாயனாருக்கு மகிழ்ந்து விடைகொடுத்தருளி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாட்டொரு குளகம். (௪௯௫)

வேறு.

மற்றவர்தம்பெருங்கேண்மைமகிழ்ந்துகொண்டு மாலயனுக்கரியபிரா
ன்மருவுதானம், பற்பலவுஞ்சென்றுபணிந்தேத்திப்பாடிப் பரமர்திருத்
தொண்டர்குழாம்பாங்கிலெய்தக், கற்றவர்வாழ்கடனாகைக்காரோணத்து
க்கண்ணுதலைக்கைதொழுதுகலந்தவோசைச், சொற்றமிழ்மாலைகள்பா
டிப்பலநாள்வைகித்தொழுதகன்றுபோந்தோணிபுரத்தோன்றலார்தாம்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அத்திருநீலநக்கநாயனாருடைய மிகுந்த சிநேகத்தை மகிழ்ந்து, திருமால்பிரமனென்னுமிருவராலுங் காணுதற்கரிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் பல திருப்பதிகளையுஞ் சென்று வணங்கித் துதித்துத் திருப்பதிகம்பாடிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டங்கள் தமக்கு அருகிற்சூழ்ந்துவர, (உண்மைநூல்களைக் கசடறக்) கற்றுணர்ந்தபுலவர்கள் வாழ்கின்ற திருக்கடனாகைக்காரோணம் என்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானைக் கைகூப்பி வணங்கி இசையமைந்த சொற்களாலாகிய திருப்பதிகங்க

ளை யருளிச்செய்து சிலகாலம் அங்கு வசித்தருளி அத்திருப்பதியைவணங்கி அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி யருளினார்.—எ-று. (௬௬௬)

கடனாகைக்காரோணம் என்பது, நாகபட்டினம்.

கழிக்கானன் மருங்கணையுங் கடனாகை யதுநீங்கிக் கங்கை யாற்றுச்
சுழிக்கானல் வேணியர்தம் பதிபலவும் பரவிப்போய்த் தோகை மார்தம்
விழிக்காவி மலர்பழனக் கீழ்வேளூர் விமலர்கழல் வணங்கி யேத்தி
மொழிக்காதற் றமிழ்மாலை புனைந்தருளி யங்ககன்றார் மூதூர் நின்றும்.

(இ-ள்.) உப்பங்கழியாற்றி னருகிலிருக்கின்ற திருக்கடனாகைக் காரோணமெனனுந் திருப்பதியைநீங்கி, கங்கையாற்றின சுழிக்கு இடமாயகன்ற நல்லசடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருப்பதிகள் பலவற்றையும வணங்கிச்சென்று பெண்களினது கண்களுக்கொப்பாகிய நீலோற்பலங்கள் மலர்கின்ற வயல்கள்சூழ்ந்த திருக்கீழ்வேளூர் எனனுந் திருப்பதியிலவீற்றிருநதருளும் அக்ஷயலிங்கேசரது திருவடிகளைவணங்கித் துதித்து விருமபததக்க நல்ல சொற்களமைந்த திருப்பதிகம்பாடி யருளி, அப்பழமையாகிய திருப்பதியினின்றும் நீங்கியருளினார்.—எ-று.

அது - பகுதிப்பொருள்விகுதி. (௬௬௭)

அருகணையுந் திருப்பதிக ளானவெலா மங்கணரைப் பணிந்து போ
ற்றிப், பெருகியஞா னம்பெற்ற பிள்ளையா ரெழுந்தருளும் பெருமைகேட்
டுத், திருமருவு செங்காட்டங் குடிநின்று சிறுத்தொண்ட ரோடிச் சென்
றங், குருகுமனங் களிசிறப்ப வெதிர்கொண்டு தமபதியுட் கொண்டு பு
க்கார்.

(இ-ள்.) பக்கங்களிலுள்ள திருப்பதிகள்தோறும் எழுந்தருளிய சிவபெருமானை வணங்கித்துதித்து, சிறநத சிவஞானத்தைப்பெற்ற திருஞானசமபந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளுமபெருமையைககேட்டு, அஷ்ட ஐசுவரியஙகளும் நிறைந்த திருச்செஙகாட்டங குடியென்னுந திருப்பதியினின்றும சிறுதொண்டநாயனார் அஙகு விரைந்துசென்று (அன்பினால்) உருகுகின்ற மனததில் மகிழ்வுண்டாக அவரை எதிர்கொண்டு தமது திருப்பதிக்கு அழைத்துச சென்றார்.—எ-று. (௬௬௮)

சிறுத்தொண்ட ருடன்கூடச் செஙகாட்டங் குடியிலெழுந் தருளிச்
சீர்த்தி, நிறுத்தெண்டிக் கினுநிலவுந் தொண்டர்வா ரணமமர்ந்து நீல க
ண்டம், பொறுத்தண்ட ருயக்கொண்டார் கணபதீச் சரத்திளைகட் போக
மெலலாம், வெறுத்துண்டிப் பிச்சைநுகர் மெய்த்தொண்ட ருடனணைந்
தார் வேத வாயர்.

(இ-ள்.) திருநெறித்தமிழ்வேதந் தோன்றுதற் கிடமாகிய திருவாயினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தம்மை எதிர்கொண்டுவந்த சிறுத்தொண்டநாயனாரோடு திருச்செங்காட்டங் குடியென்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளி, நிறுத்துகின்ற கீர்த்தியானது எட்டுத்திக்கிலும் விளங்கப்பெற்ற சிறுத்தொண்டநாயனாது சிநேகத்தைவிரும்பி, திருநீலகண்டத்தைப்பெற்றுத தேவர்களுய்யும்படி ஆட்கொண்டருளிய சிவபெருமானது கணபதீச்சரமென்னுந் திருக்கோயிலில் மாயாபோகங்களனைத்தையும் வெறுத்துப் பிக்ஷான்னத்தை யுண்டுகளிப்புற்றிருக்கின்ற மெய்யடியார்களோடும் அடைந்தருளினார்.—எ-று.

இருவினை யொப்புவாய்ந்து மலபரிபாகம்பெற்ற சிவஞானிகள் மாயாசம்ப ந்தமாகிய யான எனதுஎன்னும் இருவகைப்பற்றையு மொழித்துச் சிவனருளே சிந்தனையாகவுள்ளவராதலில், அவர்கட்குப்பிச்சையேற்றுண்டலால் சிறிதுந்தாழ்வின் றென்பார், 'போகமெல்லாம் வெறுத்துண்டிப் பிச்சைநுகர் மெய்த்தொண்டர்' என்று கூறினர்.

"ஊரெலாமட்டசோறு நம்மதேயுவரிசூழ்ந்த
பாரெலாமபாயறுன்னற் கோவணம்பரிக்குமாடை
சீரெலாஞ்சிறந்தசாந்தந் தெய்வநீறணிபூண்கண்டி
நீரெலாஞ்சுமந்தவேணி நிருத்தனுட்கொண்டவனறே."—எனவருந் திருவிளையாடற்புராணத்தா னுணர்க. (சசகூ)

அங்கணைந்து கோயில்வலங் கொண்டருளி யரவணிந்தா ரடிக்கீழ் வீழ்ந்து, செங்கணரு விகள்பொழியத் திருமுன்பு பணிந்தெழுந்து செங்கை கூப்பித், தங்களபெருந் தகையாரைச் சிறுத்தொண்டர் தொழுவிருந்த தன்மை போற்றிப், பொங்கியெழு மிசைபாடிப் போற்றிசைத்தங் கொருபரிசு புறமபு போந்தார்.

(இ-ள்) அத்திருக்கோயிலையடைந்து பிரதக்ஷணஞ்செய்தருளிப் பாம்பை ஆபரணமாகவணிந்த கணபதீசரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து சிவந்த திருக்கண்களினின்றும் ஆனந்தக்கண்ணீர் அருவிபோற்சொரியத் திருமுன்பு வணங்கியெழுந்து அழகியதிருக்கரங்களைச் சிரசிற்குவித்துத் தமதுபெருங்கருணைவள்ளலாகிய கணபதீசரைச் சிறுத்தொண்டநாயனார் வணங்க எழுந்தருளிய தன்மையைத் திருப்பதிகத்தில் சிறப்பித்து, அதிகரித்தெழுகின்ற இசையமைந்த திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்து துதித்து அவ்வாலயத்தில (நீங்குதற்கரிய ஆராமையால்) ஒருவாறு புறத்தில அடைந்தருளினர்.—எ-று. (சஎ0)

திருச்செங்காட்டங்குடி - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைங்கோட்டுமலர்ப்புன்னைப்பறவைகாள்பயப்பூரச்
சங்காட்டந்தவிர்த்தென்னைத்தவிராநோய்தந்தானே
செங்காட்டங்குடிமேயசிறுத்தொண்டன்பணிசெய்ய
வெங்காட்டுள்ளனலேந்திவிளையாடும்பெருமானே.

செந்தண்பூம்புனல்பரந்தசெங்காட்டங்குடிமேய
வெந்தநீறணிமார்பன்சிறுத்தொண்டனவன்வேண்ட
வந்தண்பூங்கலிக்காழியடிகளையேயடிபரவுஞ்
சந்தங்கொள்சம்பந்தன்றமிழுரைப்போர்தக்கோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **கணபதீசர்**; தேவியார் - **திருக்குழல்நாயகியம்மை.**

போந்துமா மாத்திரர்தம போரேற்றின் றிருமனையிற் புகுந்துசிந்தை
வாய்ந்தமா தவரவர்தா மகிழ்ந்தருள வமர்ந்தருளி மதிலகண மூன்றுங்
காய்ந்தமால் விடையார்தங் கணபதீச் சரமபரவு காதல்கூர
வேந்துநூ லணிமார்ப ரின்புற்றங் கன்பருட னிருந்தநாளில்.

(இ-ள்.) பூணூலையணிந்த திருமார்பினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அவ்வாறு திருக்கோயிலினின்றும் புறத்தில் எழுந்தருளி, மாமாத்திரர் குலச் சிகாமணிபோலவராகிய சிறுத்தொண்டநாயனாரது திருமாளிகையிற்சென்று, மகத்தாகிய தவச்சிறப்பையுடைய சிறுத்தொண்டநாயனார் மகிழ்வடையும்படி அங்கு வசித்தருளி, அசுரர்களது திரிபுரங்களையும் எரித்தெரித்தருளிய விஷ்ணுவாகிய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட சிவபெருமானது கணபதீச்சரமென்னும் ஆலயத்தை வணங்கும் ஆசையானது அதிகரிக்க இன்பமடைந்து அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் அத்திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில்.—எ-று.

இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுங் குளகம். (சஎக)

திருமருக னகரின்கண் ணெழுந்தருளித் திங்களுடன் செங்கட்பாம்பு
மருவுநெடுஞ் சடைமவுலி மாணிக்க வண்ணனார் கழல் வணங்கிப்போற்றி
யுருகியவன் புறுகாத லுள்ளலைப்பத் தெள்ளுமிசை யுடனேகூட
பெருகுதமிழ்த் தொடைசாத்தி யங்கிருந்தார் பெருமட்குலிப் பிள்ளையார்

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய சீகாழியிலவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (அத்திருச்செங்காட்டங்குடியினின்றும்) திருமருகல் என்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளி, இளம்பிறையோடு சிவந்தகண்களையுடைய பாம்புகளும் (பகையின்றிப்) பொருந்திய நீண்ட சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீமாணிக்கவண்ணனாரது திருவடிகளைவணங்கித் துதித்து அன்பினுலுருகுகின்ற பெருவிருப்பமானது தமது திருவுள்ளத்தை யலைக்கத் தெளிவாகிய இசையோடு சிறந்த திருப்பதிகம் அருளிச்செய்து அங்கு எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று.

தாம்- அசைநிலை. (சஎஉ)

வேறு.

அந்நாளி லொருவணிகன் பதிகுறுகி யணைவானோர் கன்னியையுமு டனே கொண்டு, பொன்னாமே ருச்சிலையார் கோயின்மாடு புறத்திலொரு மடத்திரவு துயிலும்போது, மன்னாவெள் ளெயிறரவு கவ்வுதலுங் கிளர்ந்த விடவேகங்கடிதுதலை மீக்கொண்டேறத், தன்னாவி நீங்குமவன் றனைக்கண்டு சாயலிளங் கன்னிநிலை தளர்ந்துஞ்சோர்வாள்.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் வழிப்போகனாகவருகின்ற ஒருவைசியன் ஒருபெண்ணைத் தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு, பொன்மயமாகிய மேருமலையை வில்லாகவுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயிலின்பக்கத்திலொருதிருமடத்தில் அன்றிரவு நித்திரைசெய்யும்பொழுது ஒளிபொருந்திய வெள்ளிய பற்களையுடைய ஒரு பாம்புகடிக்கவும், அதிகரித்த விடவேகமானது விரைந்து தலைக்கொண்டு செல்ல, அதனால் தன் உயிர்விட்டுநீங்கும் அவ்வைசியனது தன்மையைப்பார்த்து மயில் போலுஞ்சாயலையுடைய அவ்விளம்பெண்ணானவள் தன்உறுதிநிலைதளர்ந்து வருந்துவாளாயினாள்.—எ-று. (சஎங)

வாளரவு தீண்டவுந்தான் றீண்டகில்லாண மறுமாற்ற மற்றொருவர் கொடுப்பா ரின்றி, யாளரியே றனையானை யணுக வீழ்ந்தே யசைந்தமலாக் கொடிபோலவா ளரற்றும் போது, கோளுரும் புள்ளரசு மனையார் சொல்லாக் கொள்கையினா லுந்தீர்க்கக் குறையா தாக, நீளிரவு புலர்காலை மாலை வாச நெறிக்குழலா ணெடிதயர்ந்து புலம்புகின்றாள்.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய பாம்புகடிக்கவும், அசைகின்ற பூங்கொம்புபோன்ற அப்பெண்ணானவள் தான் அவனைத் தீண்டாதவளாகி மறுவார்த்தைசொல்பவர் ஒருவருமில்லாமல், ஆண்சிங்கம்போன்ற அவனுக்குச் சமீபத்தில் வீழ்ந்து அழுகின்ற சமையத்தில் வலிய இடியையும் கருடனையுமொத்த மாந்திரிகர்கள் மணிமந்திராவுஷத முதலிய எல்லாவுபாயங்களாலும் தீர்க்க அவ்விடம் நீங்காமல், மிக்க இரவுநீங்கும் விடியற்காலத்தில் வாசனைபொருந்தியமாலையையணிந்த நெறித்த கூந்தலையுடைய அப்பெண்ணானவள் மிகவும் வருந்திப் புலம்புவளாயினாள். ()

அன்னையையு மத்தனையும் பிரிந்துநின்னை யடைவாக வுடன்போந்தே னரவால்வாடி, யென்னையுயிர் விட்டகன்றா யானென்செய்கே னிவ்விடுக்கண் டீர்க்கின்றார் யாருமிலலை, மன்னியசீர் வணிகர்குல மணியே யானும் வாழேனென் றென்றபர்வாண் மதியினாலே,சென்னியிளம் பிறையணிவார் கோயிலவாயிற் றிசைநோக்கித் தொழுதழுதாள் செயலொன்றில்லாள்.

(இ-ள்.) (அருமையாகப்பெற்ற) தாய்தந்தையர்களைப் பிரிந்து உன்னையே சார்பாகக்கருதி உன்னுடன்வந்தேன்; நீயோ? பாம்பினால் கடிக்கப்பட்டு இறந்து, என்னை உயிரோடுவிட்டு நீங்கினாய்; இதற்கு நான் என்னசெய்வேன்; இத்துன்பத்தை நீக்குகின்றவர் இங்கு ஒருவருமிலலை; நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய வைசியர்குலத்திற்குச் சிரோரத்தினம்போன்றவனே! யானும் இங்கு உயிர்கொண்டு வாழேன்! வாழேன!! என்று பல்முறைகூறி வருந்துகின்ற அக்கன்னிகையானவள் தனது புத்தியினாலே, சடைமுடியில் இளம்பிறையணிந்த சிவபெருமானது திருக்கோயிற்றிருவாயிலின திசையைநோக்கித் தனக்கோர் செயலில்லாதவளாய் வணங்கியழுதாள்.—எ-று.

திசைநோக்கிக் கைதொழுதாள், என்றும் பாடம். (௬௭)

அடியாரா மிமையவர்தங் கூட்டமுய்ய வலைகடல்வாய் நஞ்சுண்டவமுதேசெங்க, ணெடியானு நான்முகனுங் காணக்கோல நீலவிடவரவணிந்த நிமலாவெந்து, பொடியான காமனுயி ரிரதிவேண்டப் புரிந்தளித்த புண்ணியனே பொங்கர்வாசக், கடியாரு மலர்ச்சோலை மருங்குசூழுங் கவின்மருகற் பெருமானே காவாயென்றும.

(இ-ள்.) உமது அடியார்களாகிய (விஷ்ணு பிரமன்முதலிய) தேவர்கூட்டங்கள் பிழைக்கும்பொருட்டு அலைகினற திருபபாற்கடலிற் றோன்றிய ஆலாகலவிஷத்தையுண்டருளிய அமுதம்போன்றவரே! சிவந்த கண்களையுடைய விஷ்ணுவும் பிரமனும் காண்பதற்கரிய அழகிய நீலநிறம்பொருந்திய விடத்தையுடைய பாம்பை ஆபரணமாகவணிந்த அநாதிமலமுத்தரே! நெற்றிக்கண்ணினால் எரிந்து சாம்பலாகிய மன்மதனது உயிரை அவன் மனைவியாகிய இரதிதேவியானவள் (தனக்கு மாங்கல்லியபிச்சை தந்தருளவேண்டுமென்று)வேண்டிககொள்ள அவ்வாறே கிருபைசெய்து அவனை உயிர்ப்பித்துக் கொடுத்தருளிய புண்ணியசொரூபரே! மரக்கொம்புகளோடு நிறைந்த வாசனைவீசுகினற மலர்கள்பொருந்திய சோலைகள் பக்கங்களிற் சூழப்பெற்ற அழகிய திருமருகல் என்னுந்திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் எமது ஆண்டவரே! அடியாள்படுகின்ற துன்பத்தைநீக்கிக் காத்தருள்வீராக வென்றும்.—எ-று.

எல்லாத்தேவர்களையுங் கொல்ல வெழுந்த கொடிய ஆலாகலவிடத்தையுண்டு அவர்களுயிரைக் காத்தருளிய வுமக்கு இச்சிறுவிடத்தையு முண்டு இவனுயிரைக் காத்தல் அருமையன்றென்பார் 'அடியாரா மிமையவர்தங் கூட்டமுய்ய வலைகடல்வாய் நஞ்சுண்டவமுதே' என்றும்,கருடன்பகைக்கு அஞ்சிச்சரணடைந்த பாம்பையணிந்து "ஏன் கருடாசுகமா"என்று கேட்கத்தக்க பேரருளீந்த வுமக்கு எனது துயரத்தையொழித்துக் கருணைசெய்தல் எளிதேயென்பார், 'நீலவிடவரவணிந்த நிமலா' என்றும், இரதிதேவி வேண்ட இறந்த மன்மதனை யெழுப்பிக் கொடுத்ததுபோல என்பொருட்டு இவனை யெழுப்பிக்கொடுத்தல புண்ணியத்துட் புண்ணியமே யென்பார், 'பொடியான காமனுயிரிரதிவேண்டப புரிந்தளித்த புண்ணியனே' என்றுங், கூறினர். (சஎசு)

வந்தடைந்த சிறுமறையோ னுயிர்மேற்சீறி வருங்காலன் பெருங்கால வலயம்போலுஞ், செந்தறுகண வெள்ளெயிற்றுக் கரியகோலஞ் சிதைந்துருள வுதைத்தருளுஞ் செய்யதாளா, விதவிடக் கொடுவேக நீங்குமாறும யானிடுக்கட் குழிநின்று மேறுமாறு, மந்திமதிக் குழவிவளர் செய்யவேணி யணிமருகற் பெருமானே யருளாயென்றும்.

(இ-ள்.) அடைக்கலமாகவந்தடைந்த பிராமணச் சிறுவராகிய மார்க்கண்டேயரது உயிரைக் கவரும்பொருட்டுக் கோபித்துவந்த இயமனது பெரிய காலசக்கரம்போலும் வெவ்விய கோபக்கண்ணையும், வெள்ளிய வக்கிரதந்தங்களையுமுடைய கரிய உருவமானது பூமியில் அழிந்து உருளும்படி யுதைத்து, அம்மார்க்கண்டேயரைக் காத்தருளிய சிவந்த திருவடிகளையுடைய பெருமானே! மாலைக்காலத்திற்றேன்றும் இளம்பிறைவளாகினற சிவநத சடைமுடியையுடைய அழகிய திருமருகலில் எழுந்தருளிய எமது ஆணடவரே! இந்தவிஷத்தின் கொடியவேகமானது இவனைவிட்டு நீங்கும் வகையையும், யான இத்துன்பமாகிய படுகுழியினின்றுங கரையேறும் வகையையும் எனககு அருள்செய்வீராக வென்றும்.—எ-று.

அஞ்சி வந்தடைந்த மார்க்கண்டேயரைப் பிடிக்கவந்த இயமனையுதைத்து அவருயிரைக்காத்தருளிய வுமக்கு, அரவுகடித்து அவவியமனகைப்பட்ட இவனுயிரை மீட்டுத்தருதல் அரிதனறென்பார 'வந்தடைந்த சிறுமறையோனுயிர மேற்சீறிவருங்காலன் பெருஙகால வலயம்போலுஞ்- செந்தறுகண வெள்ளெயிற்றுக்கரியகோலஞ் சிதைந்தருள வுதைத்தருளுஞ் செய்யதாளா' என்றும், தககன் சாபத்திற்கஞ்சிச் சரண்புகுந்த சந்திரனைத் திருமுடியிற்றரிதது அச்சாபந்தொடராவண்ணங் காத்தருளியதுபோல, ஈண்டு உமது திருவடியை யடைநத எம்மையும் இவ் விடவேகத்தினின்றுங் காத்தருளவேணடுமெனபார 'அந்திமதிகுழவிவளர் செய்யவேணி யணிமருகற்பெருமானே" எனறுங் கூறினா. (சஎஎ)

இத்தன்மை சிவனருளே சிந்தித்தேங்கு மிளஙகொடிபோ னுடங்குமிடை யேழையேத்து, மத்தன்மை யோசையெழுந் தெங்கள்சணபையாணடகையார் குமபிடவந தணைகின்றார்தம, மெய்த்தன்மை விளங்குதிருச் செவியிற்சார மேவுதலுந் திருவுள்ளக் கருணைமேன்மேல, வைத்தன்ன மெனவயர்வாண மாடுநீடு மாதவததோா சூழவெழுந் தருளிவந்தார்.

(இ-ள்.) இவவாறு சிவபெருமான் திருவருளையே சிந்தித்து வருந்துகின்ற இளங்கொடிபோலத் துவளும இடையினையுடைய அக்கன்னிகையானவள்

துதிக்கின்ற அத்தன்மையாகிய வோசையெழுந்து சிவபெருமானை வணங்கும்பொருட்டுத் திருக்கோயிலுக்கு எழுந்தருளுஞ் சீகாழித்தலைவராகிய எமதுதிருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது உண்மைத்தன்மைவிளங்கும் திருச்செவியிற்கேட்கவும், அன்னம்போல வருந்தியழுகின்ற அப் பெண்ணினிடத்து திருவுள்ளக் கருணையை மிகவும் வைத்து: சிறந்ததாகிய தவத்தினையுடைய அடியார்கள் சூழ எழுந்தருளி வந்தார்.—எ-று. (சஎஅ)

சிரபுரத்து மறையவனார் சென்றுநின்று சிவபெருமா னருள்போற் றிச் சிந்தைநைந்து, பரிவுருவா டனைநோக்கிப் பயப்படேனீ பருவரலு நும்பரிசும பகர்வாயெனனக், கரமலர்க ளுச்சியின்மேற் குவித்துகொண்டு கண்ணருவி சொரிந்திழியக் காழிவேதப், புரவலனா சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்துதாங்கள் போந்ததுவும புகுந்ததுவும புகலலுற்றாள்.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அவ்விடத்திற் சென்றுநினறருளிச் சிவபெருமான் றிருவருளைத் துதிதது மனமுருகி வருத்தப்படுகின்ற அப்பெண்ணைப்பார்தது நீ சிறிதும் பயப்படாதே ; நீ படுகின்றதுன்பத்தையும்,உனது வரலாற்றையும் சொல்லுவாயாக வென்று கேட்டருளவும், அப்பெண் தாமரைமலர்போன்ற கைகளைச் சிரசின்மேற்குவித்துக் கண்களில் அருவிபோலக் கணணீர்சொரிந்து ஒழுகத திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிவந்த திருவடிகளில வீழ்ந்து வணங்கித் தாஙகள்வந்த சஙகதியையும்,இங்குநிகழ்ந்த சங்கதியையும் சொல்லததொடஙகினாள்.—எ று. (சஎகூ)

வளம்பொழிலசூழ் வைப்பூர்க்கோன் றாமனெநதை மருமகன்மற் றிவனவற்கு மகளிரநலல, விளமபிடியா ரோரெழுவ ரவரின்மூத்தா ளிவனுக்கென் றுரைசெய்தே யேதிலானுக், குளமபெருகத் தனமபெற்றுக் கொடுத்தபின்னு மோரொருவ ராகவெனை யொழியவீந்தான், றளாந்தழியு மிவனுக்காத் தகவுசெய்தங் கவரைமறைத் திவனையே சார்ந்துபோந்தேன்.

(இ-ள்.) எனது தகப்பன் வளப்பம்பொருந்திய சோலைகள்சூழ்ந்த வைப்பூருக்குத் தலைவனாகிய தாமன் என்பவன்; இவன அவனுக்கு மருமகன் ; அவனுக்கு இளமைபொருநதிய பெண்யானைபோன்ற நல்லபுததிரிகள் ஏழுபேர் ; அவர்களில் மூத்தபுததிரியை இவனுக்கு மணஞ்செய்வதென் று நிச்சயித்து (ப்பின்கொடாமல்) தன மனமகிழப் பொருளபெற்றுக்கொணடு, அயலானுக்குக் கலியாணஞ்செய்து கொடுதத பினனும், என்னைநீக்கி ஒவவொரு புத்திரிகளாகப் பொருள்வாங்கிக்கொண்டு பிறாக்குக் கொடுத்தான் ; அதனால் 'மனந்தளாந்து வருந்திய இவனுக்காக நடுவுநிலைமைகருதி, அங்கு எனது தநதைதாய் முதலியவர்களைவிடுத்து இவனையே துணையாகக் கொண்டுவநதேன.—எ-று. (சஅ0)

மற்றிவனும வாளரவந் தீண்டமாண்டான் மறிகடலிற் கலங்கவிழ்த் தார் போலநின்றேன், சுற்றத்தா ரெனவநது தோன்றியென்பாற் றுயரொலா நீங்கவருள் செய்தீரொனனக், கற்றவாகள் தொழுதேத்துங் காழிவேந்தர் கருணையினுற காரிகையா டனக்குலகப, பற்றியவா ளரவுவிடந் தீருமாறு பணமருகற் பெருமானைப் பாடலுற்றார்.

(இ-ள்.) (நான் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளக் கருதித் தொடர்ந்துவந்த) இவனும் ஒளிபொருந்திய பாம்புகடிக்க இறந்தான் ; யானோ ! அலைகள் மடங்கு

ன்ற கடலில் கப்பல்கவிழப்பெற்ற வணிகர்போல வருந்திநின்றேன் ; தேவரீர் என து சுற்றத்தாரைப்போல என் கண்முன்வந்து காட்சிகொடுத்து என்னிடத்துள்ள துன்பங்களெல்லாம் நீங்கும்படித் திருவருள்செய்தீரென்று கூற, உண்மைநூல்க ளைக் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்கள் வணங்கித் துதிக்குஞ் சீகாழித்தலைவராகிய திரு ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கிருபையோடு அக்கன்னிகைக்கு விடந்தீண்டி யிறந்த வனை உயிர்ப்பித்துக் கொடுக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு அவனைக்கடித்த ஒளிபொ ருந்திய பாம்பின் விஷந்தீரும்பொருட்டு வயல்கள்சூழ்ந்த திருமருகலில் எழுந்தரு ளிய சிவபெருமானைப் பாடத்தொடங்கினார்.—எ-று. (சஅக)

சடையானை யெவ்வுயிர்க்குந் தாயானானைச் சங்கரனைச் சசிகண்ட ம வுலியானை, விடையானை வேதியனை வெண்ணீற்றானை விரவாதார் புரமூ ன்று மெரியச்செற்ற, படையானைப் பங்கயத்து மேவினானும் பாம்பணை யிற் றுயின்றானும் பரவுங்கோல, முடையானை யுடையானே தகுமோவி ந்த வொள்ளிழையா ளுண்மெலிவென் றெடுத்துப்பாட.

(இ-ள்.) சடைமுடியையுடைய பெருமானை, எல்லாவுயிர்களுக்குந் தாயா யுள்ளவனை, ஆன்மாக்களுக்குப் பேரின்பசுகத்தைக் கொடுத்தருளுங் கருணை யாளனை, சந்திரனால் காணப்பட்ட திருமுடியையுடையதயாநிதியை, இடபத்தை வாகனமாகவுடைய தருமமூர்த்தியை, வேதமுதல்வனை, திருவெண்ணீறணிந்த திரு மேனியை யுடைய திருவாளனை, பகைவராகிய அசுராகளது திரிபுரங்களும் எரியச் செய்த விஷ்ணுவாகிய பாணத்தையுடைய வீரசொரூபனை, தாமரை மலரிற்பொரு ந்திய பிரமனும் சேஷசயனத்திற்பள்ளிகொண்ட திருமாலும் வணங்குகின்ற திரு க்கோலமுடைய பரத்துவப்பொருளா யுள்ளவனைக்குறித்து எமமை யாளுடைய பெருமானே ! இந்தஒளிபொருந்திய ஆபரணமணிந்த பெண்ணானவள் மனமவருந் துதல் தகுமோவென்று திருப்பதிகத்தி லமைத்துப் பாடியருள.—எ-று.

சசிகண்ட மவுலியானை என்பதற்கு, இளம்பிறை யணிந்த திருமுடியையு டையவனை எனினும் பொருந்தும். கண்டம்= துண்டு. கோலம்= அழகு.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (சஅஉ)

திருமருகல் - விடந்தீர்த்த திருப்பதிகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையாயெனுமால்சரணீயெனுமால்
விடையாயெனுமால்வெருவாவிழுமால்
மடையார்குவளைம்மலருமமருக
லுடையாய்தகுமோவிவளுண்மெலிவே. (க)

சிந்தாயெனுமால்சிவனேயெனுமால்
முந்தாயெனுமான்முதல்வாவெனுமால்
கொந்தார்குவளைகுலவும்மருக
லெந்தாய்தகுமோவிவளேசறவே. (உ)

அறையார்கழலுமழல்வாயரவும்
பிறையார்சடையுமுடையாய்பெரிய

மறையார்மருகன்மகிழ்வாயிவளை
யிறையார்வளைகொண்டெழில்வவ்வினையே. (௩)

ஒலிநீர்சடையிற்கரந்தாயுலகம்
பலிநீதிரிவாய்பழியில்புகழாய்
மலிநீர்மருகன்மகிழ்வாயிவளை
மெலிநீர்மையளாக்கவும்வேண்டினையே. (௪)

துணிநீலவண்ணம்முகிறோன்றியன்ன
மணிநீலகண்டமுடையாய்மருகற்
கணிநீலவண்டார்குழலாளிவடன்
னணிநீலவொண்கண்ணயர்வாக்கினையே. (௫)

பலரும்பரவப்படுவாய்சடைமேன்
மலருமபிறையொன்றுடையாய்மருகற்
புலருந்தனையுந்துயிலாள்புடைபோந்
தலருமபடுமோவடியாளிவளே. (௬)

வழுவாள்பெருமான்கழல்வாழ்கவென
வெழுவாணினைவாளிரவும்பகலு
மழுவாளுடையாய்மருகற்பெருமான்
றொழுவாளிவளைத்துயராக்கினையே. (௭)

இலங்கைக்கிறைவன்விலங்கலெடுப்பத்
துலங்கவிறலூன்றலுந்தோன்றலனாய்
வலங்கொணமதில்சூழ்மருகற்பெருமா
னலங்கல்லிவளையலராக்கினையே. (௮)

எரியார்சடையுமமடியுமிருவர்
தெரியாததோர்தீத்திரளாயவனே
மரியார்பிரியாமருகற்பெருமா
னரியாளிவளையயர்வாக்கினையே. (௯)

அறிவில்சமணும்மலர்சாக்கியருந்
நெறியல்லனசெய்தனர்நின்றுழல்வார்
மறியேந்துகையாய்மருகற்பெருமா
னெறியார்குழலிகிறைநீக்கினையே. (௧௦)

வயஞானம்வல்லார்மருகற்பெருமா
னுயர்ஞானமுணர்ந்தடியுள்குதலா
லியன்ஞானசம்பந்தனபாடல்வல்லார்
வியன்ஞாலமெல்லாம்விளங்கும்புகழே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-மாணிக்கவண்ணேசர், தேவியார் - வண்டுவார்குழலம்மை.

பொங்குவிடந் தீர்ந்தெழுந்து நின்றான்சூழ்ந்த பொருவிறிருத் தொண்டர்குழாம் பொலியவார்ப்ப, வங்கையினை யுச்சியின்மேற் குவித்துக் கொண்டங் கருட்காழிப் பிள்ளையா ரடியில்வீழ்ந்த, நங்கையவ டனைநயந்த நம்பியோடு ஞானிலத்தி லின்புற்று வாழும்வண்ண, மங்குறவழ் சோலைமலி புகலிவேந்தர் மணம்புணரும் பெருவாழ்வு வகுத்துவிட்டார்.

(இ-ள்.) (அவ்வணிகன்) தலைக்கொண்ட விஷந்தீர்ந்து உயிர்பெற்றெழுந்து நின்றான்; அப்பொழுது பிள்ளையாரைச் சூழ்ந்துநின்ற ஒப்பற்ற அடியார் திருக்கூட்டங்கள் அரகரவென்று மிகுதியாகஆரவாரிக்கும்பொழுது, அவவிடத்து அழகிய கைகளைச் சிரசின்மேற்குவித்துக்கொண்டு அருளாளராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளில் வீழ்ந்துவணங்கிய அப்பெண்ணை அவளால் இச்சிக்கப்பட்ட அவவணிகனேடு இந் நிலவுலகத்தில் இன்பமடைந்து வாழும்படி, மேகங்கள் தவழுஞ் சோலைசூழ்ந்தசீகாழிததலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கலியாணஞ் செய்துவாழும் பெரிய இல்லறவாழ்க்கையை அவர்களுக்கு அமைத்து ஊர்க்குச் செல்லவிடுத்தார்.—எ-று. (௪அரு)

மற்றவர்க்கு விடைகொடுத்தங் கமருநாளின் மருகனக ரினில்வந்து வலியபாசஞ், செற்றபுகழ்ச் சிறுத்தொண்டர் வேண்டமீண்டுஞ் செங்காட்டங் குடியிலெழுந் தருளவேண்டிப், பற்றியெழுங் காதன்மிக மேன்மேற்சென்று பரமனார் திறத்துன்னிப பாங்கரெங்குஞ், சுற்றுமருந் தவரோடுங் கோயிலெய்திச் சுடர்மழுவாண் டவர்பாதந் தொழுவான்புக்கார்.

(இ-ள்.) அவவிருவர்க்கும் விடைகொடுத்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில், கொடிய பாசபந்தங்களையொழித்த புகழினையுடைய சிறுத்தொண்டநாயனர் திருமருகலென்னுந் திருப்பதிக்குவந்து பிரார்த்தித்தலால், மீண்டும் திருச்செஙகாட்டங்குடிக்கு எழுந்தருள விரும்பித் தொடர்ந்தெழுகின்ற ஆசையதிகரிக்கச்சென்று சிவபெருமான் திருவருட்பகுதியை எண்ணி, எப்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துவருகின்ற அரிய தவத்தினையுடைய திருத்தொண்டர்களோடுந் திருக்கோயிலையடைந்து விளங்குகின்ற மழுவையேந்திய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கும்படி உள்ளே எழுந்தருளினர்.—எ-று. (அச)

புக்கிறைஞ்சி யெதிர்நின்று போற்றுகின்றார் பொங்குதிரை நதிப்புனலும் பிறையுஞ்சேர்ந்த, செக்கர்முடிச் சடைமவுலி வெண்ணீற்றாரதந் திருமேனி யொருபாகம பசுமையாக, மைக்குலவு கண்டத்தா மருகற் கோயின் மன்னுநிலை மனங்கொண்டு வணங்குவார்முன், கைக்கனலார் கணபதீச் சரத்தின்மேவுங் காட்சிகொடுத் தருளுவான்காட்டக்கண்டார்.

(இ-ள்.) சென்று வணங்கிச் சந்நிதியில்நின்று துதிக்கும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அலைகள் பொங்குகின்ற கங்கையும், இளம்பிறையுந்தங்கிய செவ்வானம்போலுஞ் சடைமுடியையும் திருவெண்ணீற்றையுமுடைய சிவபெருமானது திருமேனியின் ஒருபாகம் பச்சைநிறமாகக் காளகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் திருமருகல் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் நிலைமையைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டுவணங்கும் அவர்க்குமுன்னே, திருக்கரததில் மழுப்படையேந்திய சிவபெருமான் தாம் கணபதீச்சரத்தில் எழுந்தருளுந் திருக்கோலத்தைக் கொடுத்தருளும்படி தரிசிப்பிக்க இங்குத் தரிசித்தார்.—எ-று. (௪அ௬)

வேறு.

மருக லமர்ந்து நிறைந்தகோல மல்குசெங் காட்டங் குடியின்மன்னிப்
பெருகு கணப தீச்சரத்தார் பீடுடைக் கோலமே யாகித்தோன்ற
வுருகிய காதலு மீதுபொங்க வுலகர்முன் கொள்ளு முணர்வு நீட
வருவிகண் வார்வுறப் பாடலுற்று ரங்கமும் வேதமு மென்றெடுத்து.

(இ-ள்.) திருமருகலென்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளுந் திருக்கோலமானது சிறந்த திருச்செங்காட்டங்குடியிற பொருந்தி விளங்குகின்ற கணபதீச்சரமென்னுந் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளும் கணபதீசரது பெருமைபொருந்திய திருக்கோலமேயாகித் தோன்ற, (அதனால) உருகுகின்ற அன்பும் அதிகரிக்க உலகத்தாரிடத்துக்கொண்ட காருண்ணியவுணர்ச்சி மேலிட, கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பம் அருவிபோற் சொரிய "அங்கமும் வேதமும்" என்று முதலில் எடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடத் தொடங்கினார்.—எ-று. (சஅக)

திருச்செங்காட்டங்குடியும், திருமருகலும்-வினவுரை

பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கமும்வேதமுமோதுநாவரந்தணர்நாளுமடிபரவ
மங்குன்மதிதவழ்மாடவீதிமருகனிலாவியமைந்தசொல்லாய்
செங்கயலார்புனற்செல்வமலகுசீர்கொள்செங்காட்டங்குடியதனுட்
கங்குல்விளங்கெரியெல்லியாடுங்கணபதியீச்சரங்காமுறவே.

நாலுகுலைக்கமுகோங்குகாழிஞானசம்பந்தனலந்திகழு
மாலின்மதிதவழ்மாடமோங்குமருகலின்மற்றதன்மேன்மொழிந்த
சேலுங்கயலுந்திளைத்தகண்ணார்சீர்கொள்செங்காட்டங்குடியதனுட்
சூலம்வல்லானகழலோதுபாடலசொல்லவலலாரவினையிலலையாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்டடி போற்றி வினவப்பாடிக் கணபதி யீச்சரங் காதலித்த
வண்டர் பிரானை வணங்கி வைகு மப்பதி யிற்சில நாள்கள்போற்றித்
தொணடருடனருள் பெற்றுமறறத் தொலலைத் திருபபதி யெலலைநீங்கிப்
புண்டரி கத்தடஞ் சூழ்பழனப் பூமபுக லூர்தொழப் போதுகின்றார்.

(இ-ள்.) கணபதீசரது திருக்கோலததைத் திருமருகலில தரிசிததுத திருவடிகளைத் துதிதது ("மங்குன் மதிதவழ் மாடவீதி மருகனிலாவிய மைநதசொல்லாய்") என்று வினவிப் பாடியருளி, கணபதீச்சரததை விரும்பி யெழுந்தருளுஞ் சிவபெருமானை வணங்கி, தாம்வசித்த அத்திருமருகற்பதியில சிலகாலம் சிவபெருமானைத் துதித்து அடியார்களோடும் அவ்வெம்பெருமான் திருவருளைப்பெற்று, பழமையாகிய அத்திருப்பதியினின்று நீங்கித தாமரைததடாகங்கள் சூழ்ந்தவயல்களையுடைய திருப்பூம்புகலூரென்னுந் திருப்பதியைவணங்க எழுந்தருளுகினறார்.

சீரின் மலிந்த சிறபபின்மேவுஞ் சிறுத்தொண்டர் நண்புடன் செல்லநல்ல
வேரி நறுந்தொங்கன் மற்றவரும விடையருளப்பெற்று மீண்டபின்பு

நீரின் மலிந்த சடையர்மேவி நிகழும் பதிகள் பலபணிந்து
பாரின் மலிந்து நிறைந்த செல்வம பயில்புக லூர்நகர்ப் பாங்கணைந்தார்.

(இ-ள்.) புகழால்நிறைந்த சிறப்போடுபொருந்திய சிறுத்தொண்டநாயனர் நண்போடு தம்முடன்வர, நல்ல தேன்பொருந்திய மலர்மாலையைத்தரித்த அந்நாயனும் விடைகொடுக்கப்பெற்று தம் ஊர்க்குத் திரும்பினபினபு, கங்கை நீரால்விளங்குஞ் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளும் பல திருப்பதிகளைவணங்கி, உலகத்தில் அதிகரித்து நிறைந்த பலவகைச் செல்வங்கள்பொருந்திய திருப்புகலூரின் சமீபத்தில் சென்றருளினர்.—எ-று. (சஅஅ)

திருப்புக லூர்த்திருத் தொண்டரோடுஞ் செம்மை முருகனர் மெய்
மகிழ்ந்த, விருப்பொடு சென்றெதிர் கொள்ளவந்து வேதமுதலவா தங்கோ
யிலெய்திப், பொருப்புறழ் கோபுரத் துட்புகுந்து பூமலி முன்றில் புடை
வலங்கொண, டொருப்படு சிந்தையொ டுள்ளணைந்தா ரோதாதுஞான
மெலாமுணர்ந்தார்.

(இ-ள்.) திருப்புகலூரில் வசிக்கும் அடியார்களோடும் நல்லொழுக்கத்தையுடைய முருகநாயனர் உண்மையாகிய விருப்பத்தோடு சென்று எதிர்கொள்ள அங்கு எழுந்தருளி, வேதமுதல்வராகிய அக்கினீசரது திருக்கோயிலையடைந்து மலைபோன்ற திருக்கோபுரத்தி னுள்ளேபுகுந்து அழகிய திருமுற்றத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, சகலஞானங்களையும் ஓதாதுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் ஒருமைப்பட்ட திருவுள்ளத்தோடும் திருக்கோயிலினுளளே எழுந்தருளினர். ()

புக்கெதிர் தாழ்ந்து விழுந்தெழுந்து பூம்புக லூர்மன்னு புண்ணியனை
நெக்குரு குஞ்சிந்தை யன்புபொங்க நிறைமலர்க் கண்ணீ ரருவிசெய்ய
மிக்கத் தமிழ்த்தொடை மாலைசாத்தி மேவிய வேழிசை பாடிப்போந்து
திக்கு நிறைசீர் முருகர்முன்பு செல்ல வவர்மடஞ் சென்றுபுக்கார்.

(இ-ள்.) திருக்கோயிலி னுள்ளேபுகுந்து அழகிய திருப்புகலூரின்கண் வீற்றிருந்தருளும் புண்ணிய சொரூபராகிய அக்கினீசரது சந்நிதியில்தாழ்ந்து சாஷ்டாங்கமாக வணங்கியெழுந்து, கசிந்துருகுகின்ற திருவுள்ளத்தில் அன்புமேலிட, நிறைந்த தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களினின்றும் ஆனந்தக்கணணீர் அருவிபோற்சொரியச் சிறந்த தமிழ்த்திருப்பதிகம் அருளிச்செய்து பொருந்திய ஏழிசைகளையும் அதனிடத்து அமைத்துப் பாடித் திருக்கோயிலினின்றும் புறத்தில் வந்தருளி, எட்டுத்திக்குகளிலும் நிறைந்த கீர்த்தியையுடைய முருநாயனர்வந்து எதிர்கொண்டழைத்துச்செல்ல, அவரது திருமடத்தைச்சென்று சேர்ந்தருளினா.—எ-று. ()

ஆங்கவர் போற்றுஞ் சிறப்பின்மேவி யப்பதிதன்னி லமருநாளில்
வாங்கு மலைச்சிலை யார்மகிழ்ந்த வர்த்தமா னீச்சரர் தாள்வணங்கி
யோங்கிய வன்பின் முருகனர்தம் முயர்திருத்தொண்டு சிறப்பித்தோங்கு
பாங்குடை வண்டமிழ் பாடிநாளும பரமர்தம் பாதம பணிநதிருந்தார்.

(இ-ள்.) அத்திருமடத்தில் முருகநாயனர் வழிபடுஞ் சிறப்பினுல் வாசஞ்செய்து அத்திருப்புகலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில் மேருமலையை வில்லாகவளைத்த சிவபெருமான்மகிழ்ந்தெழுந்தருளும் வர்த்தமானீச்சரரது திருவடிகளை

வணங்கி, சிறந்த அன்பினையுடைய முருகநாயனாரது உயர்ந்த திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்து,உயர்ந்ததன்மையையுடைய வளவிய தமிழ்த்திருப்பதிகம்பாடியருளி அவவெம்பெருமானது திருவடிகளை நாள்தோறும் வணங்கி அங் கெழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (சகக)

திருப்புகலூர் -வர்த்தமானிச்சரம் - பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈசனேறமர்கடவுளின்னமுதெந்தையெம்பெருமான்
பூசுமாசில்வெண்ணீறர்பொலிவுடைப்பூம்புகலூரின்
மூசுவண்டறைகொன்றைமுருகன்முப்போதுஞ்செயமுடிமேல்
வாசமாமலருடையார்வர்த்தமானீச்சரத்தாரே.

பொங்குதணபுனல்சூழ்ந்துபோதணிபொழிற்புகலூரின்
மங்குன்மாமதிதவழுமவர்த்தமானீச்சரத்தானைத்
தங்குசீர்த்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்றண்டமிழ்பத்து
மெங்குமேத்தவலலார்களெய்துவரிமையவருலகே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-**வர்த்தமானீசுவரர்**, தேவியார்-**கருந்தார்குழலியம்மை.**

மற்றத் திருப்பதி வைகு நாளில் வாக்கின் பெருவிறன் மன்னனார்தாம், புற்றிடங் கொண்டாரை வந்திறைஞ்சிப் பொன்மதி லாரூர்ப் புகழ்ந்து போற்றிச், சிற்றிடைப் பொற்றொடிப் பங்கர் தங்குந் திருப்புக லூர்தொழச் சிந்தைசெய்து, கொற்றவ னாரருள் பெற்ற தொண்டர் குழாத்துடனவ்வூர் குறுக வந்தார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அத்திருப்புகலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில சிறந்த திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருவாரூரி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீவன்மீகநாதனை யடைந்து வணங்கிப் பொன்மயமாகிய மதில்சூழ்ந்த திருவாரூரைப்புகழ்ந்து துதித்து, உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுந் திருப்புகலூரைவணங்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு அவவெம்பெருமானது திருவருளைப் பெற்ற அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் அத்திருப்புகலூரைச் சமீபிக்க வந்தருளினார்.—எ-று. (சகஉ)

நாவுக்கரச ரெழுந்தருளு நல்ல திருவார்த்தை கேட்ட போதே, சேவிற்றிகழ்ந்தவர் மைந்தரான திருஞான சம்பந்தர் சிந்தையன்பு, மேவுற்ற காதன் மிகப்பெருக விரைந்தெதிர் கொள்ளமெய் யன்ப ரோடும், பூவிற் பொலிபொய்கை சூழ்புகலூர்ப் புறம்பணை யெல்லை கடந்து போந்தார்.

(இ-ள்.) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் எழுந்தருளுகின்ற நல்ல மங்கலவார்த்தையைக் கேட்டவுடனே இடபவாகனத்தின்மேல் விளங்கும் சிவபெருமானது திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருவுள்ளத்தில் அன்பு பொருந்திய பெருவிருப்பானது அதிகரிக்க அவரை விரைவாக எதிர்கொள்ளும் பொருட்டு,மெய்யடியார்களோடும் மலர்களால்விளங்கும் தடாகங்கள்சூழ்ந்த திருப்புகலூரின புறத்திலுள்ள திருவெல்லையைக்கடந்து சென்றருளினார்.—எ-று.

அங்கண ராரூர் வணங்கிப் போந்த வரசு மெதிர்வந் தணைய வாசப் பொங்கு புனற்றண் புகலி வந்த பூசுரர் சிங்கமும் பொற்பி னெய்தித்

தங்களி னன்பின் முறைமை யாலே தாழ்ந்து வணங்கித் தனித்தனியே
மங்கல மாகிய நல்வரவின் வாய்மை விளம்பி மகிழும்போது.

(இ-ள்.) அருட்கண்ணராகிய தியாகேசப்பெருமான் எழுந்தருளுந் திருவாரூரைவணங்கித் திருப்புகலூரைத் தரிசிக்க வந்தருளிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும், அவரை எதிர்கொள்ளும்பொருட்டு வந்தருளிய மணம்பொருந்திய மிக்க நீர்வளமமைந்த குளிர்ந்த சீகாழிப்பதியில் அவதரித்தருளிய வேதியர் குலச்சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் சிறப்பாக எதிர்கொண்டு, தங்கள் தங்களிடத்துண்டாகிய அன்பின் முறைமைப்படி தனித்தனியே சாஷ்டாங்கமாக வணங்கிச் சுபகரமாகிய நல்வரவின் உண்மையை ஒருவர்க்கொருவர் வினவி மகிழ்ந்தருளும்பொழுது.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (சகூச)

மெய்த்திரு ஞானசம் பந்தர்வாக்கின் வேந்தரை நோக்கி விருப்பினாலே
யப்பரை யிங்கணை யப்பெறும்பே றருளுடை யோமியா மந்தணாரு
ரெப்பரி சாற்றொழு துய்ந்த தென்று வினவிட வீறில் பெருந்தவத்தோர்
செப்பியவண்டமிழ்மாலையாலே திருவாதிரைநிகழ் செல்வஞ்சொனார்.

(இ-ள்.) உண்மைப்பொருளாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளைப்பார்த்து, அப்பராகிய உம்மை இங்கு அடையப்பெற்ற பெரிய திருவருளை யாம் உடையோம்; மிக்க குளிர்ச்சியை யுடைய திருவாரூரை எவ்வகையாகத்தொழுது உய்ந்தருளியதென்று வினவ, முடிவில்லாத பெருந்தவத்தையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தாம் அப்பொழுதருளிய "முத்துவிதானம்" என்னும் முதலையுடைய சிறந்த திருப்பதிகத்தினால் திருவாதிரை மஹோத்ஸவத்தில் நடந்த சிறப்பினைச் சொல்லியருளினார்.—எ-று.

"ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையும்
ஓரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே"—என்னும் விதியினால் அப்பரை முன்னிலைப்படுத்தி அவரையே நோக்கிக் கூறுதலால், உம்மை எனச் சொல்லல் வேண்டிய முன்னிலையிலே, அப்பரை எனப் படர்க்கைச்சொல் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டமையால், இது இடவழுவமைதி.

"திண்பொரு ளெய்தலாகுந் தெவ்வரைச் செருக்க லாகு
நண்பொடு பெண்டிர் மக்கள் யாவையு நண்ணலாகு
மொண்பொரு ளாவ தையா வுடன்பிறப் பாக்கலாகா
எம்பியை யீங்குப் பெற்றே னென்னெனக் கரியதென்றான்."—என்றார் பிறரும். (சகூரு)

அரசரு ளிச்செய்த வாய்மை கேட்ட வப்பொழு தேயருண்ஞான
முண்ட, சிரபுர வேந்தருஞ் சிந்தையினகட் டென்றிரு வாரூர் வணங்கு
தற்கு, விரவிய காதலிற் சென்று போற்றி மீண்டுமவர் தம்முடன் மே
வுவனென், றுரவு கடற்கன் மிதப்பின்வந்தார்க் குரைத்துடன் பாடுகொ
ண் டொல்லை போந்தார்.

(இ-ள்) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தினுண்மையைக்கேட்டபொழுதே திருவருண்ஞானமுதத்தை யுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் தமது திருவுள்ளத்தில் அழகிய திருவாரூரை வணங்கும்

பொருட்டு உண்டாகிய ஆசையினால்,யான் திருவாரூரையடைந்து துதித்து மறுபடியும் இங்குவந்து உம்முடன் சேர்வேனென்று, வலிய சமுத்திரத்தில் கல்லாகிய தெப்பத்தில்மிதந்துவந்த திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுக்குஉரைத்தருளி,அவரது அநுமதிபெற்றுத திருவாரூருக்கு விரைந்து சென்றருளினர்.—எ-று. (௪கூ௬)

சொற்பெரு வேந்தருந் தோணி மூதூர்த் தோன்றல்பின் காதலொ டரத்தாமும, பொறபுக லூாதொழச் சென்றணைந்தா புகலிப் பிரானும் புரிந்தசிநதை, விறகுடி வீரட்டஞ் சென்றுமேவி விடையவர் பாதமப ணிநது போற்றிப், பறபல வாயிா தொண்ட ரோடும பாடல ஞன்மறை பாடிப போந்தார.

(இ-ள்) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் பழமைபொருந்திய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசமபநதப்பிள்ளையாருக்குப பினனை தமது விருப்பம் தொடர்ந்து செல்லத் தாமும அழகிய திருப்புகலூரைவணங்கச் செனறடைந்தருளினர்; திருஞானசம்பநதப்பிள்ளையாரும் விருமபிய திருவுள்ளத்தோடும் திருவிறகுடி வீரட்டானமெனனுந் திருப்பதியைச சென்றடைநது இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணஙகித துதித்து, அநேகமாயிரந் திருத்தொண்டர்களோடும் "பாடலனான்மறை" என்னும முதலையுடைய திருப்பதிகததைப் பாடிக்கொணடே அததிருவாரூருக்குச் செனறருளினர்.—எ று.

திருவிற்குடிஎனபது, சலந்தராசுரனைச் சமமாரஞ்செய்த க்ஷேத்திரமாதலின இது அட்டவீரட்டத தொனறு. (௪கூ௭)

திருவாரூர் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றமபலம்.

பாடலனான்மறையன்படிபட்டகோலத்தன்றிங்கள்
சூடலனமூவிலைசூலமவலனேநதி
கூடலாமூவெயிலும்மெரியுணக்கூரெரிகொண்டெல்லி
யாடலனாதிரையனாரூரமாநதானே.

கலலபுனறபுகலிததமிழ்ஞானசமபர்தனல்ல
அலலிமலாக்கழனியாரூரமர்நதானை
வலலதோரிச்சையினாலவழிபாடிவைபத்தும்வாய்க்கச்
சொலலுதலகேட்டலவலலாதுனபநதுடைப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துணரிணாச் சோலையுஞ் சாலி வேலித் துறைநீர்ப் பழனமுஞ் சூழ் கருமபின, மணமலி கானமு ஞானமுணடாா மருஙகுற நோக்கி மகிழ்நதருளி, யணைபவ ரள்ளற் கழனி யாரூ ரடையோ மெனமொழிக தன்பு பொஙகப், புணரிசைச் செநதமிழ் கொணடு போறறிப பொனமதி லாரூர்ப் புறததணைந்தார்.

(இ-ள்.) சிவஞானப் பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பூங்கொத்துகள்நிறைந்த சோலைகளும், செநநெல்வேலி சூழ்ந்த நீர்த்துறைகளையுடைய வயல்களும் பக்கங்களில்சூழ்ந்த மணமிகுந்த கரும்பின் காடுகளும், இருபக்

கங்களிலும் பொருந்தப்பார்த்து மகிழ்கூர்ந்து செல்பவர் "அள்ளல்கொள்கழனி யாரூரடைவோம்" என்று மொழிந்து அன்பு அதிகரிக்க இசையோடுகூடிய செந்தமிழ்த்திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துப் பொன்மயமாகிய மதில்சூழ்ந்த திருவாரூர்ன் புறத்து அணைந்தருளினார்.—எ-று. (சுகூ அ)

திருவாரூர் - பண் - வியாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள்ளமோரிச்சையினாலுகந்தேத்தித்தொழுமின்றொண்டீர்மெய்யே
கள்ளமொழிந்திடுமினகரவாதிருபொழுதும
வெள்ளமோரவார்சடைமேற்கரந்திட்டவெள்ளேற்றான்மேய
அள்ளலகொள்கழனியாரூரடைவோமே.

நல்லபுனற்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
அலலிமலர்க்கழனியாரூரமாந்தானை
வலலதோரிச்சையினாலவழிபாடிவைபத்தும்வாய்க்கச்
சொலலுதலகேட்டலவலலார்துனபந்துடைபபாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானுயர் செங்கதிர் மண்டலத்து மருங்கணை யுஙகொடி மன்னு மாரூர், தானொரு பொன்னுல கென்னத தோன்றுந தயஙகொளி முனகணடு சண்பைவந்த, பானிற நீற்றர் பருக்கை யானைப பதிகத் தமிழிசை பாடிப் பாடித், தேனொடு வணடு முரலுஞ் சோலைத் திருபபதி மற்றதனெலலை சோந்தார்.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய பாலபோலுந் திருவெண்ணீற்றை யணிந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் ஆகாயமளவு முயாந்த சூரியமண்டலத்தினருகை யளாவிய கொடியாடைகள் நிலைபெற்ற திருவாரூரானது தானும் ஒரு சுவர்க்கலோகம்போலத் தோனறுகின்ற பேரொளியைமுனனே தரிசித்து "பருக்கையானை" எனனு முதலையுடைய செந்தமிழ்த்திருப்பதிகததை இசையோடு பாடியருளிப் பெண்வணடுகளோடு ஆண்வண்டுகளும் (பண்களைப) பாடுகின்ற சோலைசூழ்ந்த அத்திருவாரூர்த் திருப்பதியின் எல்லையைச சேர்நதருளினார்.எ-று. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்த்திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம்.

பருக்கையானைமத்தகத்தரிக்குலத்துகிர்ப்புக
நெருக்கிவாயநித்திலங்கிரக்குநீள்பொருப்பனார்
கருக்கொள்சோலைசூழநீடுமாடமாளிகைககொடி
யருக்கன்மணடலத்தளாவுமந்தணாரூரொன்பதே.

வல்லிசோலைசூதநீடுமனனுவிதும்பானனுலா
வல்லிமாதமர்நதிருந்தவந்தணாரூராதியை

நல்லசொல்லுஞானசம்பந்தனுவினின்னுரை
வல்லதொண்டர்வானமாளவல்லர்வாய்மையாகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொங்கிய சிந்தை விருப்பின் வெள்ளம் பொழிந்து புவிமேற் பொ லிவதென்ன,வெங்குங் குளிரொளி வீசுமுத்தி னிலங்கு சிவிகை யிழிந்த ருளிச், செங்கை நிறைமலர் கொண்டு தூவித் திருவிருக் குக்குறள் பாடி யேத்தி,தங்கள் பிரானர சாளு மாரூர் தன்னபபணி வுறருா தமிழ்விரகர்.

(இ ள்.) முத்தமிழ்விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திரு வுள்ளத்தினினறும் பொஙகியெழுந்த ஆசையின் வெள்ளம்சொரிந்து பூமியில் விளஙகுவதுபோல, எவவிடஙகளிலும் குளிர்ந்த பிரகாசததை வீசுகின்ற அழகிய முத்துச் சிவிகையினின்று மிரங்கியருளிச் சிவந்த திருக்கரங்களில நிறைநத மலர்களைக்கொண்டு அருசசித்துத திருவிருக்குக்குறள்என்னுந்திருப்பதிகம் பாடித் துதித்துத் தமது தியாகராசப்பெருமான அரசாண்டருளுந் திருவாரூரை வணஙகி யருளினா.—எ-று. (௫௱)

திருவாரூர் - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

ர்ாகா, ளததஞளூனாப
பத்திமலா தூவ, முததியாகுமே.
சீரூாசமபநத, ஞரூனைச்சொன்ன
பாரூர்பாடலாா, பேராரின்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேறு.

படியின் ஞானமுண் டருளிய பிள்ளையைப் பணிதற்
கடியா செனறெதிா கொளவெழுந் தருளுமஞ் ஞான்று
வடிகொள் சூலத்தர் மன்னிய பொன்மதி லாரூாக்
கடிகொள் பேரணிப் பொலிவையாா முடிவுறக காண்பார்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பி ள்ளையாரை வணஙகுவதற்கு அடியாாகள்சென்று எதிாகொள்ள எழுந்தருளும்பொ ழுது, கூர்மையாகிய சூலப்படையை யேந்திய தியாகராசப்பெருமான் வீற்றிருந் தருளும் பொன்மயமாகிய மதில்சூழ்ந்த திருவாரூரின் விளங்குகின்ற பெரியஅலங் காரப் பொலிவை முடிவாகக் காணவல்லவர்கள் யார்? (ஒருவருமில்லை).—எ-று.

படியில் - உலகத்தில் எனினுமாம். (௫௱௧)

நான மான்மத களிர்பெருஞ் சேற்றிடை நறும்பொற்
றூந றுந்துகள் சொரிதலிற் சுடரொளிப் படலை
யான வீதிக ளடிவலித் தவைகளாந் தலைய
வான மாரியிற் பொழிந்தது மலர்மது மாரி.

(இ-ள்.) மணம்பொருந்திய கஸ்தூரிசேர்ந்த குளிர்ந்த கலவைச்சேற்றினிடத்து நல்ல பொன்னிறமாகிய தூய்மைமிக்க மகரந்தங்களை இறைத்தலினாலே மிகுந்த ஒளிவீசுதலையுடைய வீதிகளானவை கால்களை உறுத்துதலால், அக்கலவைச் சேறுகளாந்தோறும்படி, (தேவர்கள்சொரியும்) கற்பகமலரினினறுமுகுந் தேன் மாரியானது ஆகாயத்தினின்று பெய்யும் நீர்மாரிபோல இடையறாது சொரிந்தது.

ஆட னீடுவ துகிறகொடி யணிகுழற் கொடிக
டோடு சூழ்வன சுருமபொடு தமனியத் தசும்பு
காடு கொணடன கதலிமீதா ரணநிரைக் கமுகு
மாட மாளிகை மணடபங் களினமருங் கெலலாம.

(இ-ள்.) மாடங்களும, மாளிகைகளும், மண்டபங்களுமாகிய இவற்றின் பக்கங்களிலெல்லாம் சீலைகொடிகளும் அழகிய கூந்தலையுடைய பெண்களாகிய பூங்கொடிகளும் சிறப்புற்றுவன ; வண்டுகளோடு பொற்கலசங்களும் மலரிதழ்களைச் சூழ்வன ; வரிசையாகவுள்ள வாழைமரங்களும மகரதோரணங்களும கமுகமரங்களும் காடாகச் சூழ்ந்துளளன —எ-று. (௩௦௩)

மாலை சூழ்புறங் கடைகளின் மணிநிரை விளக்கின்
கோல நீள்சுட ரொளியுடன கோத்திடை தூக்கு
நீல மாமணி நிழல்பொர நிறமபுகர் படுக்கும
பால வாயின பவளவே திகைமலர்ப் பந்தா.

(இ-ள்.) பவளமணிகளாலாகிய மேடைகளி லிட்டிருக்கும் பூப்பந்தர்கள் மாலைகள்சூழ்ந்த தலைவாயில்களினும், வரிசையாகவுள்ள இரததினதீபஙகளினும் அழகுமிக்க பேரொளியோடு இடையிடையேகோததுத தூக்கும் பெரிய நீலரத்தினஙகளின் ஒளிபாய்தலால், தன்னிறததைப் புகாநிறமாகச் செய்யுந் தன்மையவாயின.—எ-று.

புகர்நிறம்=கபிலநிறம ; அதாவது - கருமைகலந்த பொன்னிறம். மலர்ப்பந்தர் நிறம்புகர்படுக்கும் பாலவாயினவெனக் கூட்டுக. (௩௦௪)

தழைமல ர்த்தடஞ் சாலைக டெறறிகள் சதுக்கங்
குழைமு கத்தவ ராடரங் கிமையவர் குழாமும்
விழைசி றப்பின வியலிட மியாவையு மிடைந்து
மழைமு ழக்கென வியமபின மங்கல வியங்கள்.

(இ-ள்.) தேவர்கூட்டமும்விரும்புஞ் சிறப்பினவாகிய தழைத்தமலர்களையுடைய தடாகங்களும், அறச்சாலைகளும், திண்ணைகளும், நாற்சந்திகளும் குண்டலத்தையணிந்த மாதர்கள் நடிக்கும் நடனசாலைகளும், பரந்த மற்றிடங்களுமாகிய எவ்விடங்களிலும், மங்கலவாத்தியங்கள் நெருங்கி மேகமுழக்கம்போல முழங்கியொலித்தன.—எ-று. (௩௦௫)

விரவு பேரணி வேறுவே றின்னன விளங்கும்
பிரச மென்மலர்ச் சோலைசூழ் பெருந்திரு வாரூ
ரரச ளிப்பவ ரருளினா லடியவர் குழுவும்
புரிச னங்களும் புறத்தணைந் தெதிர்கொளும் பொழுது.

(இ-ள்.) இவ்வாறான மிக்க அலங்காரங்கள் வெவ்வேறாக விளங்குகின்ற தேன்பொருந்திய மெல்லிய மலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த பெரிய திருவாரூரில் அரசாட்சிசெய்யும் ஸ்ரீ தியாகராசப்பெருமானது திருவருளினால் அடியார் திருக்கூட்டங்களும், அந்நகரத்திலுள்ள மகாசனங்களும் நகர்ப்புறத்துவந்து பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ளும்பொழுது.—எ-று.

'எதிர்தொழும்பொழுது' என்றும் பாடம்.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (ருஎக)

வந்தி றைஞ்சுமெய்த் தொண்டர்தங் குழாத்தெதிர் வணங்கிச்
சந்த முத்தமிழ் விரகராஞ் சண்பையர் தலைவ
ரந்த மாயுல காதியாம் பதிகமங் கெடுத்தே
யெந்தை தானெனை யென்றுகொ ளுங்கொலென் றிசைத்தார்.

(இ-ள்.) பண்ணமைந்த முத்தமிழ்விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தம்மை எதிர்கொண்டு வணங்கிய மெய்யடியார் திருக்கூட்டத்திற்கு எதிரில் தாமும் வணங்கி "அந்தமாயுலகாதியாம்" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தைத்தொடங்கி, "எந்தைதானெனை யென்றுகொளுங்கொல்" என்று இறுதியமைத்துப் பாடியருளினார்.—எ-று.

அங்கு-அசைநிலை. (ருஎஉ)

திருவாரூர் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தமாயுலகாதியுமாயினான்
வெந்தவெண்பொடிபூசியவேதியன்
சிந்தையேபுகுந்தான்றிருவாரூரெம்
மெந்தைதானெனையென்றுகொளுங்கொலோ.

வன்னிகொன்றைமதியொடுகூவிளஞ்
சென்னிவைத்தபிரான்றிருவாரூரை
மன்னுகாழியுள்ஞானசம்பந்தன்வாய்ப்
பன்னுபாடல்வல்லார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆன வத்திருப் பதிகமும் பாடிவங் தணையு
ஞான வித்தகர் மெய்த்தவர் சூழவங் நகரார்
தூந றுஞ்சுண்ண மலர்பொரி தூய்த்தொழு தேத்த
வான நாயகர் கோயில்வா யிலின்மருங் கணைந்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறாகிய திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்து அங்கு எழுந்தருளும் ஞான சொரூபராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், மெய்ம்மையாகிய தவத்தினையுடைய திருத்தொண்டர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவரவும், அந் நகரத்திலுள்ள மகாசனங்கள் தூய்மையாகிய நல்ல பொற்சுண்ணப்பொடிகளையும்- மலர்களையும்- பொரிகளையுந் தூவி வணங்கித் துதிக்கவும், தேவர்கள் நாயகராகிய ஸ்ரீ தியாகராசப்பெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிற் றிருவாயிலின் பக்கத்து வந்தருளினார்.—எ-று. (௩௦அ)

மன்னு தோரண வாயின்முன் வணங்கியுள் புகுவார்
தன்னு ளெவ்வகைப் பெருமையுந் தாங்கிய தகைத்தாம்
பன்னெ டுஞ்சுடர்ப் படலையின் பரப்பினைப் பார்த்துச்
சென்னி தாழ்ந்துதே வாசிரி யன்றொழு தெழுந்தார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற மகரதோரணங்களையுடைய திருவாயிலின்முன்னே வணங்கி உள்ளே எழுந்தருளும் பிள்ளையார் தன்னிடத்து எவ்வகைப்பட்ட பெருமையையும் தாங்கும் தகைமையுடைத்தாய்ப் பலவாக விரிந்த ஒளிப்பிழம்பின் பரப்பினைப் பார்த்தருளித் தேவாசிரியமண்டபத்தைச் சிரமுறத் தாழ்ந்து வணங்கியெழுந்தார்.—எ-று.

திருமால் பிரமன் முதலியதேவர்களும் முனிவர்களும் திருத்தொண்டர்களும் இடைவிடாது நெருங்கப்பெற்ற தன்மையை யுடையதாகலின் 'தன்னுளெவவகைப் பெருமையுந்தாஙகிய தகைத்தாம்' என்று கூறினார்.

"பூவார் திசைமுக னிந்திரன் பூமிசை
மாவா ழகலத்து மான்முத லானவர்
ஓவா தெவரு நிறைந்துறை துள்ளது.
தேவா சிரிய னெனுந்திருக் காவணம்"—என்றார் முன்னர்த் திருக்கூட்டச் சிறப்பினும். (௩௦௯)

மாடு சூழ்திரு மாளிகை வலங்கொண்டு வணங்கிக்
கூடு காதலிற் கோபுரம் பணிந்துகை குவித்துத்
தேடு மாலயர்க் கரியராய்ச் செழுமணிப் புற்றி
னீடு வார்முன்பு நிலமுறப் பலமுறை பணிந்தார்.

(இ-ள்.) பக்கத்திற் சூழ்ந்த திருமாளிகையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கி, பொருந்திய அன்பினால் திருக்கோபுரத்தை வணங்கித் (திருவடியையும் திருமுடியையும்) தேடிய திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் காண்பதற்கு அரியராகிச் செழுமைபொருந்திய அழகிய புற்றினிடத்தில் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீவன்மீகநாதரது திருமுன்பு கைகளைச் சிரசின்மேற்குவித்துப் பூமியில் திருமேனி பொருந்தப் பலமுறை வணங்கியருளினார்.—எ-று. (௩௧௦)

பணிந்து வீழ்ந்தனர் பதைத்தனர் பரப்பிய புளக
மணிந்த மேனியோ டாடினர் பாடினர் றறிவிற்
றுணிந்த மெய்ப்பொரு ளானவர் தமைக்கண்டு துதிப்பார்
தணிந்த சிந்தையின் விளாந்தெழு வேட்கையிற் றாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) மெய்யுணாவினால துணிந்து சொல்லப்பட்ட உண்மைப்பொருளாகிய ஸ்ரீ வன்மீகநாதனைத தரிசித்துத் துதிக்குந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (அவ்வெம்பெருமான திருமுன்னே) சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து வணங்கினர்; பதை பதைததார்; புளகாங்கிதராய் ஆனந்தக்கூததாடினார்; பாடினார்; சாந்தமாகிய தமது திருவுள்ளததினின்றும் அதிகரித்தெழுகின்ற அன்பினால் மீளவும் பணிந்தார.—எ-று. (௬கக)

செஞ்சொல் வண்டமிழ்த் திருப்பதி கத்திசை யெடுத்து
நஞ்சு போனக மாக்கிய நமபா முன பாடி
மஞ்சு சூழ்திரு மாளிகை வாயிலின் புறம்போந்
தஞ்செ ழுத்துமெய் யுணர்ந்தவா திருமடத் தணைந்தார்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தின் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாா நலல சொற்களமைந்த இனிய தமிழ்ததிருப்பதிகததை இசையோடு எடுதது (திருப்பாறகடலிற்றோன்றிய) ஆலாகல விஷத்தை யுணவாகக் கொண்டருளிய ஸ்ரீ வனமீகநாதா திருமுனனினறு பாடி, மேகஙகள்சூழ்ந்த திருமாளிகைத திருவாயிலினபுறததிற்சென்று திருமடத்தை யடைந்தருளினர். ()

அங்க ணெந்தமாந தருளுவா ரரனெறி யமாந்த
செங்க ணேறநற்வா சேவடி வணங்கிமுன் றிளைத்துப்
பொங்கு பேரொளிப புற்றிடங் கொணடவா புனிதப்
பஙக யபபதங தொழுதுகா லந்தொறும பணிந்தார்.

(இ-ள்.) அங்கு சென்று எழுந்தருளியிருக்குந திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருஅரனெறியென்னுந திருக்கோயிலினுள் வீற்றிருந்தருளும சிவந்த கண்களையுடைய இடபததை வாகனமாகக்கொண்ட சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கித திருமுனனினறு (ஆனநதக்கடலுண) முழுகி, மிக்க ஒளியையுடைய புற்றையிடமாகக் கொண்டருளிய வனமீகநாதரது பரிசுத்தம்பொருந்திய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைவணஙகிக் காலநதோறும (வழுவாமற்) பணிந்துவந்தார். ()

புற்றி டங்கொளும புனிதரைப் போற்றிசை பெருகப்
பற்று மனபொடு பணிந்திசைப பதிகங்கள் பாடி
நறற வத்திருத் தொணடாக ளுடனலஞ் சிறப்ப
மற்ற வணபதி தனனிடை வைகுமந காளில.

(இ-ள்.) புறறைததமக்கு இடமாகவுடைய ஸ்ரீவன்மீகநாதனைத் துதிக்கும் இசையானது எவ்விடத்தும் பரவப்பொருந்திய அனபோடும் வணங்கி, இசைபொருந்திய திருப்பதிகஙகளைப் பாடியருளி, நல்ல தவததினையுடைய திருத்தொண்டர்களோடு நனமை யதிகரிக்க, வளபபம்பொருந்திய அத்திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும்நாள்களில.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங குளகம். (௬கச)

மல்ல னீடிய வலிவலங் கோளிலி முதலாத்
தொல்லை நான்மறை முதல்வர்தம் பதிபல தொழுதே
யெல்லை யிற்றிருப் பதிகங்க ளாற்பணிந் தேத்தி
யலல தீர்ப்பவர் மீண்டுமா ரூர்தொழ வணைந்தார்.

(இ-ள்.) ஆன்மாக்களுடைய பிறவித்துன்பத்தை நீக்கியருளுந் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் பழமையாகிய நான்குவேதங்களுக்கும் முதலவராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய வளப்பமிகுந்த திருவலிவலம்-திருக்கோளிலிமுதலிய பலதிருப்பதிகளையுந்தொழுது அளவற்ற திருப்பதிகங்களால வணங்கித்துதித்து,மீளவும் திருவாரூரை வணங்கும்படி எழுந்தருளினார்.—எ-று. (௫௧௫)

ஊறு காதலி லொளிவளர் புற்றிடங் கொண்ட
வாறு லாவிய சடைமுடி யையரைப பணிந்து
நீறு வாழ்வென நிகழ்திருத் தொண்டர்க ளோடும்
ஈறி லாததிரு ஞானசம பந்தரங கிருந்தார.

(இ-ள்.) நீத்தியபபொருளாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார அதிகரிக்கின்ற பெருவிருப்பத்தினால ஒளிபொருந்திய புற்றை யிடமாககொண்ட கங்கைநதி தவழுஞ் சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீ வன்மீகநாதனைவணங்கி, திருவெண்ணீற்றையே பெருஞ்செல்வமாகக் கொண்டொழுகும் அடியார் திருககூட்டஙகளோடும் அத்திருப்பதியில் எழுந்தருளினார்.—எ-று.

'ஈறில்சீர்' என்றும் பாடம். (௫௧௬)

அங்கு நன்மையில் வைகுமந் நாள்சில வகல
நங்க டந்திரு நாவினுக் கரசரை நயந்து
பொங்கு சீர்ப்புக லூர்தொழ வருளினா போவார்
தங்கு மப்பதிப் புறமபணை சாரந்தருள் செய்வார.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியில சுகமாக வாழ்ந்திருக்கும நாள்களில் சிலநாள் கழிய, நமது திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளைக் காணவிரும்பி, மிகக சிறப்பினையுடைய திருப்புகலூரைவணங்சத் திருவருளினால எழுந்தருளுகின்றவர்,சிறப்புபபொருந்திய அத்திருவாரூர்த் திருப்பதியின புறததிலுள்ள மருதநிலததை அடைந்தருளசெய்வாராயினார்.—எ-று. (௫௧௭)

வேறு.

புவனவா ரூரினிற் புறமபுபோந் ததனையே நோக்கி நின்றே
யவமிலா நெஞ்சமே யஞ்சனீ யுய்யுமா றறிதியன்றே
சிவனதா ரூர்தொழாய் நீமற வாதென்று செங்கை கூப்பிப்
பவனமாய்ச் சோடையா யெனுந்திருப பதிகமுன பாடினாரே.

(இ-ள்.) உலகத்திற் சிறப்புற்றோங்கிய திருவாரூரின் புறத்தை யடைந்து அத்திருவாரூரைத் திரும்பிப்பார்தது நின்று, குற்றமில்லாத என்னுடையமனமே! நீ அஞ்சாதே ; யான் கூறும் உய்யுநெறியை அறிவாயாக; அதாவது, சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருவாரூரை நீ மறவாது வணங்குவாயாக வென்று தமது சிவந்த திருக்கரங்களைக் கூப்பி "பவனமாய்ச் சோடையாய்" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தை அத்திருவெல்லையின் முன்னின்று பாடியருளினார்.—எ-று.

புவனவாரூர் - என்பதற்கு நீர்வளம்பொருந்திய திருவாரூர் எனினுமாம். ()

திருவாரூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவனமாய்ச்சோடையாய்நாவெழாப்பஞ்சுதோய்ச்சட்டவுண்டு
சிவனதாள்சிந்தியாப்பேதைமார்போலநீவெள்கினாயே
கவனமாய்பபாய்வதோரேறுகந்தேறியகாளகண்ட
னவனதாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

பல்விதழ்மாதவியல்லிவண்டியாழ்செயுங்காழியூர
னல்லவேநல்லவேசொல்லியஞானசம்பந்தனாரூ
ரெல்லியம்போதெரியாடுமெம்மீசனையேத்துபாடல்
சொல்லவேவல்லவர்தீதிலரோதநீர்வையகத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காழியார் வாழவந் தருள்செயுங் கவுணியப் பிள்ளையார்தா
மாழியா னறியொணா வண்ணலா ரூர்பணிந் தரிதுசெல்வார்
பாழிமா லியானையின் னுரிபுனைந் தார்பனை யூர்பணிந்து
வாழிமா மறையிசைப் பதிகமும் பாடியப் பதியில்வைகி.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியிலுள்ளாரனைவரும் சிவஞானப் பெருவாழ்வடையும்படிக் கவுணியர்கோத்திரத்தில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், விஷ்ணுவினால் அறிதற்கரியவராகிய ஸ்ரீவன்மீகநாதரது திருவாரூரைவணங்கி நீங்குதற்கரியஆராமையோடுசெல்கின்றவர், பலம்பொருந்திய மதமயக்கத்தையடைய (கயாசுரனென்னும்) யானையின தோலையுரித்துப்போர்த்த சவுந்தரேசரது திருப்பனையூரைப்பணிந்து,சிறந்த திருநெறித்தமிழ்வேதமாகிய இனிய இசை பொருந்திய திருப்பதிகமும்பாடி அத்திருப்பதியில்வசித்து.—எ-று.

வாழி = அசை நிலை.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (௫௧௯)

அங்குநின் றரிதெழுந் தருள்வா ரகிலகா ரணருமானார்
தங்குநற் பதிகளும பிறபணிந் தருளிவண் டமிழ்புனைந்தே
யெங்குமெய்த் தவர்குழா மெதிர்கொளத் தொழுதெழுந் தருளிவந்தார்
பொங்குதண பாசடைப பங்கயப் புனலவயற் புகலூர்சார.

(இ-ள்.) அத்திருப்பனையூரினின்றும் அருமையாக எழுந்தருளுகின்றவர் எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணராக விளங்கும் சிவபெருமான் எழுந்தருளும் நன்மைபொருந்திய மற்றத்திருப்பதிகளையும்வணங்கி வளவிய திருப்பதிகம்பாடியருளி, உண்மையாகிய தவத்தினையுடைய அடியார் திருக்கூட்டங்கள் எவ்விடத்தும் தம்மைஎதிர்கொண்டுவணங்கத் தாமும்வணங்கி,விளங்குகின்ற குளிர்ந்த பசியஇலைகளையுடைய தாமரைகள் நிறைந்த நீர்வளம்பொருந்திய வயல்சூழ்ந்த திருப்புகலூரைச் சார எழுந்தருளி வந்தார்.—எ-று. (௫௨0)

நாவினுக் கரசரு நம்பிசீர் முருகரு மற்றுநாமச்
சேவுகைத் தவர்திருத் தொண்டரா னவர்கண்முன் சென்றுசீதப்
பூவினிற் பொலிபுனற் புகலியார் போதகத் ததிர்பணிந்தே
மேவமற் றவருடன் கூடவே விமலர்கோ யிலையடைந்தார்.

(இ-ள்.) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் அருட்செல்வராகிய சிறந்தமுருகநாயனாரும், இடபத்தை யேறிநடத்தும சிவபெருமானது அடியார் திருக்கூட்டங்களும் எதிர்சென்று, குளிர்ந்த தாமரைமுதலிய மலர்களால் விளங்குகின்ற நீர்வளம் பொருந்திய சீகாழியி லவதரித்த சிவஞானக் கன்றாகிய திருஞானசமபந்தப்பிள்ளையாருக் கெதிரேவணங்கி அவரோடுகலக்க, பிள்ளையாரும அவவடியார் திருக்கூட்டங்களோடு கூடச் சிவபெருமானது திருக்கோயிலை யடைந்தருளினார்.—எ-று.()

வேறு.

தேவர்தங் தலைவனார் கோயிலபுக் கனைவருஞ் சீர்நிலத் துறவணங்
கிப், பாவருந் தமிழிசைப பதிகமுன பாடிமுன பரவுவாா புறமபணைந்தே,
தாவில்சீா முருகனாா திருமனைக கெய்தியத் தனிமுதற் றொண்டாாதாமே
யாவையுங் குறைவறுத் திடவமாந தருளுவா ரினிதினங குறையுநாளில.

(இ-ள்.) தேவாகள் நாயகராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலினுள் புகுந்து அனைவரும்பூமியில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கிப் பரவிய அரிய இசையினையுடைய தமிழ்த்திருப்பதிகத்தை முன்னின்றுபாடி வணங்குந திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (அங்கு நின்றும) புறத்திலெழுந்தருளிக் கெடாத சிறப்பினையுடைய முருகநாயனாரது திருமனையையடைந்து, ஒப்பற்ற முதன்மை பொருந்திய அந்நாயனார் திருவமுது செய்தற்குவேண்டிய எவற்றையும் குறைவற நடத்த, விரும்பியருள்பவராய் மகிழ்வாக அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும நாள்களில்.—எ-று. ()

நீலநக் கடிகளு நிகழ்சிறுத் தொண்டரு முடனணைந் தெய்துநீர்மைச்
சீலமெய்த் தவர்களுங் கூடவே கும்பிடுஞ் செய்கைநோ நின்றுவாய்மைச்
சாலமிக் குயர்திருத தொண்டினுண மைத்திறந தனையே தெளியநாடிக்
காலமுய்த் தவர்களோ டளவளா விக்கலந் தருளினாா காழிநாடா.

(இ-ள்.) சீகாழிததலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாா திருநீலநக்கநாயனாரும், விளங்குகின்ற சிறுத்தொண்டநாயனாரும அவர்களோடுகூடி வந்த நல்லொழுக்கத்தினையுடைய மெய்யடியார் திருக்கூட்டங்களும் தமமோடு ஒருங்குசேர்ந்து சிவபெருமானை வணங்கும் செய்கையில் கலந்து நின்று, மெய்ம்மையதிகரித்துயர்ந்த திருத்தொண்டின் உண்மைததன்மையைத தெளிவாக ஆராய்ந்து, அதனால் அவர்களோடு காலம்போக்கிக் கலந்திருந்தருளினாா.—எ-று. (௫௨௩)

கும்பிடுங் கொள்கையிற் குறிகலந் திசையெனும பதிகமுன் னனபாட
றம்பெருந் தலைமையால நிலைமைசால பதியதன்பெருமைசால புறவிளம்பி
யும்பரும பரவுதற் குரியசொற் பிள்ளையா ருள்ளமெய்க காதல கூர
நம்பர்தம் பதிகளா யினவெனைப் பலவுமு னணணியே தொழநயந்தார்.

(இ-ள்.) (திருமால் பிரமன்முதலிய) தேவாகளும் வணங்குதற்குரிய புகழையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாம் நாடோறுஞ் சிவபெருமானை வணங்குங் கொள்கையினால், "குறிகலந்த விசை" என்னும் பதிகமுதலையுடைய

திருப்பாடலில், தம் பெருந்தன்மையினால் அழியாத நிலைமைபெற்ற அத்திருப்பதியின் பெருமையை மிகுதியாகச்சிறப்பித்து தமது திருவுள்ளத்தில் மெய்ம்மையாகிய அன்பு அதிகரிக்கச் சிவபெருமானை வீற்றிருந்தருளும் மற்றத் திருப்பதிகளையும் முன்னேயடைந்து வணங்கும்படி விருப்பங்கொண்டருளினார்.—எ-று.

'உம்பரும் பரவுதற்குரிய சொற்பிள்ளையார்' என்பதற்கு, திருமால்முதலிய தேவர்களும் வணங்குதற்குரிய தேவாரத் திருப்பதிகங்களை அருளிச்செய்யும் பிள்ளையார், எனினுமாம். (௫௨௪)

திருப்புகலூர் - பண் - நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிகலந்தவிசைபாடலினாசையாலிவ்வுலகெல்லா
நெறிகலந்ததொருசீர்மையனாயெருதேறும்பலிபேணி
முறிகலந்ததொருதோலரைமேலுடையானிடமொய்ம்மலரின்
பொறிகலந்தபொழில்சூழ்ந்தயலேபுயலாரும்புகலூரே.

புற்றில்வாழுமரவமமரையார்த்தவன்மேவும்புகலூரைக்
கற்றநலலவர்காழியுண்ஞானசமபந்தன்றமிழ்மாலை
பற்றியென்றுமிசைபாடியமாந்தாபரமன்னடிசேர்ந்து
குற்றமின்றிக்குறைபாடொழியாபடுகழோங்கிப்பொலிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேறு.

புள்ள லம்புதண் புனற்புக லூருறை புனிதனா ரருள்பெற்றுப
பிள்ளை யாருட னாவினுக் கரசருமபிறபதி தொழச்செலவார்
வள்ள லார்சிறுத் தொணடரு நீலநக் கரும்வளம பதிக்கேக
வுள்ள மன்புறு முருகரங் கொழியவு முடனபட விசைந்தார்கள்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பநதப்பிள்ளையாரும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் பறவைக் கூட்டங்கள் சப்திக்கின்ற குளிர்ந்த நீர்வளமபொருந்திய திருப்புகலூரில் வீற்றிருந்தருளும் அக்கினீசுரரது திருவருளைப்பெற்று,மற்றத திருப்பதிகளையும் வணங்கச்செல்லுங் கருத்துடையவாகளாய், வள்ளற்றனமையையுடைய சிறுத்தொண்டநாயனாரும் திருநீலநக்கநாயனாரும் தததந் திருப்பதிகளுக்குச் செல்லவும், அன்புபொருநதிய திருவுள்ளததையுடைய முருகநாயனார் அத்திருப்புகலூரிலேயே நிற்கவும் அவர்களுடன்பமிம்படித தாமும இசைந்தாகள்.—எ-று.

வள்ளற்றன்மையாவது, வேண்டுவோர் வேண்டியவற்றை வரையாது கொடுக்கும் ஔதாரிய குணம். அது, சிவபெருமான் பைரவத் திருவேடங்கொண்டெழுந்தருளி எமக்கு நரமாமிசம் படைக்கவென, அவவாறே தமது புத்திரனையரிந்து சமைத்தூட்டினமையாம்.

சிறுதொண்டநாயனார் தமது திருப்பதியாகிய திருச்செங்காட்டங் குடிக்கும், திருநீலநக்கநாயனார் தமது திருச்சாத்தமங்கைக்குஞ் செல்லவும், முருகநாயனார் தமது க்ஷேத்திரமாகிய அத் திருப்புகலூரிலேயே தங்கவும் உடன்பட்டன

ரு௬௪. பிள்ளையாருடனாவினுக்கரசரும் பிறபதி தொழச் செல்வாராய் இசைந்தனனைக் கூட்டுக. (ருஉரு)

கண்ண கன்புக லூரினைத் தொழுதுபோம் பொழுதினிற் கடற்காழி
யண்ண லார்திரு நாவினுக் கரசாத மருகுவிட் டகலாதே
வண்ண நித்திலச் சிவிகையும் பின்வர வழிக்கொள வுறுங்காலை
யெண்ணில் சீர்த்திரு நாவினுக் கரசரு மற்றவாக் கிசைக்கின்றார்.

(இ-ள்.) இடமகன்ற திருப்புகலூரை வணங்கிச் செல்லும்பொழுது கடற்கரையிலுள்ள சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசசுவாமிகளை விட்டுப்பிரியாமல் அழகிய முத்துச்சிவிகையும் பின்னேவர வழிக்கொள்ளும்பொழுது, அளவற்ற சிறப்பினையுடைய திருநாவுக்கரசசுவாமிகளும அவ்வாளுடைய பிள்ளையாரைநோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.—எ-று. (ருஉ௬)

நாய னாருமக் களித்தருள் செய்தவிந் நலங்கிள ரொளிமுத்தின்
றூய யானத்தின் மிசையெழுந் தருளுவீ ரென்றலுஞ் சுடர்த்திங்கண்
மேய வேணியா ரருளுமிவ் வாறெனில் விருமபுதொண் டர்களோடும்
போய தெங்குநீ ரங்குயான் பின்வரப் போவதென் றருள்செய்தார்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் உமக்குக் கொடுத்தருளிய இந்த அழகுவிளங்கும் ஒளிபொருந்திய முத்துக்களாலாகிய பரிசுத்தமான சிவிகையின்மேல் எழுந்தருளுவீரென்று கூறவும், (அதற்குப்பிள்ளையார்) விளங்குகின்ற சந்திரனையணிந்தசடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருவருளும் இவ்வாறெனில், விரும்புகின்ற அடியார்களோடும்நீர் முன்பு எங்கு எழுந்தருளுகின்றீரோ அங்கு யானும் பின் வருவேனென்று அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (ருஉ௭)

என்று பிள்ளையார் மொழிந்தருள் செய்திட விருந்தவத் திறையோரு
நன்று நீரருள் செய்கதே செய்வனென் றருள்செய்து நயப்புற்ற
வன்றை நாண்முத லுடன்செலு நாளெலா மவ்வியல் பினிற்செல்வார்
சென்று முன்னுறத் திருவம்ப ரணைநதனர் செய்தவக் குழாத்தோடும்.

(இ-ள்.) இவவாறு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கூறியருள, சிறந்த தவத்தலைவராகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் (அவரைப்பார்த்து) இது நன்று ; நீர் அருளிச்செய்தபடியே செய்வேனென்று கூறியருளி, அவவாறு செயயவிரும்பிய அன்றுமுதல் அவருடன் செல்லுநாள்களெல்லாம் அவவாறே செல்பவராய் முன்னேசென்று, அருமையாகச்செய்யுந் தவத்தினையுடைய அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் திருவம்பர் என்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினா.—எ-று (ருஉ௮)

சண்பை மன்னருந் தமபிரா னாள்வழி நிற்பது தலைச்செல்வார்
பண்பு மேம்படு பனிக்கதிர் நிததிலச் சிவிகையிற் பணிந்தேறி
வண்பெ ரும்புக லூரினைக் கடந்துபோய வரும்பரி சனத்தோடுந்
திண்பெ ருந்தவ ரணைந்ததெங் கென்றுபோய்த் திருவம்பர் நகர்புக்கார்.

(இ ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிளளையாரும் சிவபெருமான்திருவருளின்வழியே ஒழுகுதலைமேற்கொள்பவராய்ச சிறந்த குணத்தையுடைய குளிர்ந்த கிரணங்களை வீசும் முததுச்சிவிகையின்மேல்வணஙகி யேறியருளி, வளம்பொருந்திய திருப்புகலூரைக் கடந்துசென்று, மிக்க தவத்தினையுடைய திரு

நாவுக்கரசுசுவாமிகள் தம்முடன்வரும் அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் எங்குசென்றூரென்று வினவிப்போய்த் திருவம்பரென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினர்.()

அம்பர் மாநக ரணைந்துமா காளத்தி லண்ணலா ரமர்கின்ற
செம்பொன் மாமதிற் கோயிலை வலங்கொண்டு திருமுன்பு பணிந்தேத்தி
வம்பு லாமலர் தூவிமுன் பரவிய வண்டமி ழிசைமாலை
யும்பர் வாழநஞ் சுண்டவர் தமைப்பணிந் துருகுமன் பொடுதாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) திருவம்பர் என்னும் பெரிய திருப்பதியை யடைந்து மாகாளத்தில் சிவபெருமான் எழுந்தருளிய சிவந்த பொன்மயமாகிய பெரியமதில்கள்சூழ்ந்த திருக்கோயிலை பிரதக்ஷணஞ்செய்து சந்நிதியில் நின்று வணங்கித் துதித்து, வாசனை கமழும் மலர்களைத் தூவி, முன் பாடியருளிய வளவிய இசையமைந்த திருப்பதிகத்தினால் தேவர்கள் வாழும்படி ஆலாகலவிஷத்தை யமுது செய்தருளிய ஸ்ரீ காளகண்டேசனைப்பணிந்து மனமுருகுதற்குக் காரணமாகிய அன்புடனவணங்கி யருளினர்.—எ-று.

மாகாளம் என்பது திருவம்பர்என்னுந் திருப்பதியில் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுந் திருக்கோயிலின் பெயர். (ருகூ0)

தாழ்ந்து நாவினுக் கரசுட னமபிரான் கோயின்முன் புறமெய்திச்
சூழ்ந்த தொண்டரோ டப்பதி யமர்பவர் சுரநதி முடிமீது
வீழ்ந்த வேணியர் தமைப்பெறுங் காலங்கள் விருப்பினற் கும்பிட்டு
வாழ்ந்தி ருந்தனர் காழியர் வாழவந் தருளிய மறைவேந்தர்.

(இ-ள்.) சீகாழியிலுள்ளவர்கள் சிவஞானப் பெருவாழ்வடையும்படி அவதரித்தருளிய வேதமுதல்வராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் ஸ்ரீ காளகண்டேசனை வணங்கித் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடன் அவ்வெம்பெருமான் திருக்கோயிலின் முன்புறத்திலவந்து தம்மைச்சூழ்ந்திருக்கும் அடியார்திருக்கூட்டத்தோடும் அத்திருப்பதியில் வசிப்பவராய், கங்காநதி விழுதற்கு இடமாகிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை வணங்குதற்குரிய காலங்களதோறும் விருப்பத்தோடுவணங்கிச் சுபமாக எழுந்தருளி யிருந்தார் —எ-று. (ருகூக)

பொருவி லாதசொற புல்குபொன் னிறமுதற் பதிகங்க ளாற்போற்றித்
திருவி ளர்ந்தகோச் செங்கண னங்கரச் செய்தகோ யிலைச்சேர்ந்து
மருவு வாய்மைவண் டமிழ்மலர் மாலையவ் வளவனைச் சிறப்பித்துப்
பெருகு காதலிற் பணிந்துமுன் பரவினர் பேணிய வுணர்வோடும்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற நல்ல சொற்களமைந்த "புல்கு பொன்னிறம்" முதலிய திருப்பதிகங்கள்பாடித் துதித்து, பலவகைச் செல்வங்களால் நிறைந்த கோச்செங்கட்சோழநாயனர் அத்திருப்பதியிற்செய்ததிருஅம்பர்ப்பெருந்திருக்கோயிலையடைந்துமெய்ம்மைபொருந்திய வளவிய திருப்பதிகத்தில் அக் கோச்செங்கட்சோழநாயனாரைச் சிறப்பித்து மிக்க விருப்பத்தோடும் வணங்கிப் பொருந்திய மெய்யுணர்வினல் திருமுன்னின்று துதித்தார்.—எ-று. (ருகூஉ)

திருஅம்பர்மாகாளம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புல்குபொன்னிறம்புரிசடைநெடுமுடிபபோழிளமதிசூழப்
பிலகுதேனுடைநறுமலாக்கொன்றையும்பிணையலசெய்தவர்மேய
மலகுதண்டுறையரிசிலின்வருபுனலவடகரைமாகாள
மலலுநணபகலுந்தொழுமடியவாக்கருவினையடையாவே.

மாறுதன்னெடுமெண்மிசையிலலதுவருபுனன்மாகாளத்
தீறுமாதியுமாகியசோதியையேறமாபெருமானை
நாறுபூம்பொழிற்காழியுள்ஞானசமபந்தனதமிழ்மாலை
கூறுவாரையுமகேட்கவலலாரையுமகுறறங்கள்குறுகாவே.

திருச்சிற்றமபலம்.

சுவாமிபெயர் - **காளகண்டேசர்,** தேவியாா - **மகாதேவியம்மை.**

திருஅம்பர்ப்பெருந்திருக்கோயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிறறம்பலம.

எரிதரவனலகைபிலேந்தியெலவியி
னரிதிரிகானிடைநட்டமாடுவ
ரரிசிலமபொருபுனலமபாமாநகாக்
குரிசிலசெங்கணணவனகோயிலசேர்வரே.

அழகனையடிகளையமபாமேவிய
நிகறிகழ்சடைமுடிநீலகணடனை
யுமிழதிரையுலகினிலோதுவீாகொணமின்
றமிழகெழுவிறகினன்றமிழ்செயமாலையே.

திருசசிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-**பிரமபுரிநாதர்;** தேவியாா-**பவளவண்ணப்பூங்குழலம்மை.**

இன்ன வாறுசொன் மாலைக ளாற்றுதித் திறைஞ்சியங கமாநாளிற
கன்னி மாமதிற் றிருக்கட வூாதொழக் காதலசெய் தருளிபபோய்
மன்னு கோயிலகள் பிறபதி வணஙகியே வாககினமன னவரோடு
மங்கெ டுமபதி யணைவுறக கலயரோ டடியவ ரெதிாகொணடாா்.

(இ-ள்.) இவவாறு நலல சொற்களமைநத திருப்பதிகஙகளால் துதித்து வணங்கி அததிருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும்நாள்களில, அழியாத பெரியமதில் சூழ்ந்த திருக்கடவூரை வணஙக விருப்பஙகொணடுசெனறு, மற்றததிருப்பதிகளில் பொருந்திய திருக்கோயில்களை வணஙகித திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடன அந்தப் பெரிய திருக்கடவூரைச் சமீபிக்கவும் குஙகிலியக்கலயநாயனாரோடு அடியார் திருக்கூட்டங்களும் எதிர்கொண்டார்கள்.—எ-று.

திருக்கடவூா என்பது, மார்க்கண்டேயர்பொருட்டுச் சிவபெருமான் இயமனையுதைத்த க்ஷேத்திரமாதலின், இது அட்டவீரட்டத்தொன்று. (ருஈ௲)

மற்ற வண்பதி யணைந்துவீ ரட்டத்து மழவிடை யார்கோயிற்
சுற்று மாளிகை வலங்கொண்டு காலனை யுதைத்துருட் டியசெய்ய
பொற்சி லம்பணி தாமரை வணங்கிமுன் போற்றியுய்ந் தெதிர்நின்று
பற்ற றுப்பவர் சடையுடை யானெனும் பதிகவின் னிசைபாடி.

(இ-ள்.) ஆன்மாக்களின் பாசபந்தங்களை யொழித்தருளும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வளப்பம்பொருந்திய அத்திருக்கடவூரையடைந்து திருவீரட்டானத்தில் எழுந்தருளும் இளமைபொருந்திய இடபவாகனத்தையுடைய அமிர்தகடேசரது திருக்கோயிலைச்சூழ்ந்த அழகிய திருமாளிகையைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து, இயமனையுதைத் துப் பூமியிலுருட்டிய சிவந்தபொற்சிலம்பையணிந்த தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி முன்னின்றுதுதித்து ஆனந்தமடைந்து எதிரில் நின்று, "சடையுடையான" எனுமுதலையுடைய திருப்பதிகத்தை இனிய இசையோடு பாடியருளி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (ருடுச)

திருக்கடவூர்த் திருவீரட்டானம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையுடையானுநெய்யாடலானுஞ்சரிகோவண
வுடையுடையானுமையாரந்தவொணசண்ணுமைகேள்வனுங்
கடையுடைநன்னெடுமாடமோங்குங்கடவூர்தனில்
விடையுடையண்ணலுமவீரட்டானத்தரனல்லனே.

வெந்தவெண்ணீறணிவீரட்டானத்துறைவேந்தனை
யந்தணர்தங்கடவூருளானை பணிகாழியான்
சந்தமெல்லாமடிச்சார்த்தவல்லமறைஞானசம
பந்தனசெந்தமிழ்பாடியாடக்கெடும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-அமிர்தகடேசர், தேவியார்-அபிராமியம்மை.

பரவி யேத்தியங் கரிதினிற் போந்துபார் பரவுசீ ரரசோடு
விரவு நண்புடைக் குங்கிலி யப்பெருங் கலயர்தம் மனைமேவிக்
கரையில் காதன்மற் றவரமைத் தருளிய விருந்தினி தமர்ந்தங்குச்
சிரபு ரத்தவர் திருமயா னமும்பணிந் திருந்தனர் சிறப்பெய்தி.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் துதித்து, அங்குநின்று நீங்குதற்கரிய ஆராமையோடும் புறத்திற்சென்று, உலகத்தார் துதிக்கத்தக்க புகழினையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடன் பொருந்திய நண்பினையுடைய சிறந்த குங்கிலியக்கலயநாயனாரது திருமனையை யடைந்தருளி, அளவற்ற விருப்பத்தினையுடைய அவர் அமைத்தருளிய விருந்தை இனிமையாக

வுண்டு, அங்குள்ள திருக்கடவூர் மயானத்தையும் வணங்கிச் சிறப்புற்று எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (௫௩௫)

சிறப்பு டைத்திருப் பதியத னிடைச்சில நாளமர்ந் தருளோடும்
விறற்பெ ருங்கரி யுரித்தவர் கோயில்கள் விருப்பொடு தொழச்செல்வார்
மறைப்பெ ருந்திருக் குலவரு முடன்பட வணங்கிய மகிழ்வோடு
மறப்பெ ருமபய னனையவத் தொண்டரோ டணைந்தனர் திருவாக்கூர்.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய அத்திருப்பதியில் சிலநாள் மகிழ்ந்திருந்து (உயிர்களின்மேலவைத்த) கருணையினால், வல்லமைபொருந்திய பெரிய (கயாசுர மென்னும்) யானையையுரித்துப்போர்த்த சிவபெருமான் எழுந்தருளும் திருக்கோயில்கள் பலவற்றையும் விருப்பத்தோடு வணங்கச்செல்லும் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் வேதியர்குலத்திற் றோன்றிய மிக்க திருவருட்செல்வத்தையுடைய குங்குலியக்கலயநாயனாரும் உடன்பட, சிவபெருமானை வணங்கிய மகிழ்ச்சியோடும், சிவபுண்ணியத்தின் பெரும்பயனையொத்த அவ்வடியவரோடு திருவாக்கூர் என்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௫௩௬)

வந்த ணர் மேவுமப் பதியினிற் றான்றோன்றி மாடத்துச் [டி
செக்கர் வார்சடை யண்ணலைப் பணிந்திசைச் செந்தமிழ்த் தொடைபா
மிக்க கோயில்கள் பிறவுடன் றொழுதுபோய் மீயச்சூர் பணிந்தேத்திப்
பக்கம் பாரிடம் பாடநின் றாடுவார் பாம்புர நகர்சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) தகுந்த நல்லொழுக்கத்தையுடைய வேதியர்கள்வாழும் அத்திருவாக்கூர்த் திருப்பதியில் தான்றோன்றி மாடமென்னுந் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளும் செவ்வானம்போலும் நீண்ட சடைமுடியையுடைய சுயம்புநாதரை வணங்கி இசையமைந்த செந்தமிழ்த் திருப்பதிகம்பாடியருளி, சிறப்புப்பொருந்திய மற்றத் திருக்கோயில்களையும் வணங்கிச் சென்று, திருமீயச்சூரென்னுந் திருப்பதியை வணங்கித் துதித்து, இருபக்கங்களிலும் பூதகணங்கள் துதிக்க நின்றாடியருளும் சிவபெருமானது திருப்பாம்புரமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார். ()

பாம்பு ரத்துறை பரமரைப் பணிந்துநற் பதிகவின் னிசைபாடி
வாம்பு னற்சடை முடியினார் மகிழ்விடம் மற்றுமுள் ளனபோற்றிக்
காம்பி னிற்றிகழ் கரும்பொடு செந்நெலின் கழனியம் பணைநீங்கித்
தேம்பொ ழிற்றிரு வீழிமா மிழலையின் மருங்குறச் செல்கின்றார்.

(இ-ள்.) திருப்பாம்புரத்தில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானை வணங்கி இனிய இசைபொருந்திய நல்ல திருப்பதிகம்பாடியருளி, தாவிச்செல்லுகின்ற கங்கைநீரை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து எழுந்தருளும் மற்றத் திருப்பதிகளையுந் துதித்து, மூங்கில்போல உயர்ந்து விளங்குகின்ற கரும்புகளும் செந்நெற்பயிர்களும்நிறைந்த வயல்களையுடைய மருதநிலத்தைக் கடந்து, தேன்பொருந்திய சோலைகள்சூழ்ந்த சிறந்த திருவீழிமிழலையின் பக்கத்தில் செல்கின்றவராயினார்—எ-று. (௫௩௮)

வேறு.

அப்பொழுதி னுண்ட வரசை யெதிர்கொண்ட
மெய்ப்பெருமை யந்தணர்கள் வெங்குருவாழ் வேந்தனார்

பிற்படவந் தெய்துமப் பெரும்பேறு கேட்டவப்பா
லொப்பரிசி லுவகை தலைநின்றங் கெதிர்கொண்டார்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளை எதிர்கொண்ட உண்மையாகிய பெருமைபொருந்திய (திருவீழிமிழலையில் வாழும்) வேதியர்கள் சீகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பின்னுலவந்து சேரும் பெரும்பயனைக் கேள்விப்பட்டுச் சந்தோஷிப்பவர்களாய் எத்தகையசிறப்போடேந்து அங்கு அவரை எதிர்கொண்டார்கள் (என்றவாறு).—எ-று. (௫௩௯)

நிறைகுடந் தூபதீப நீடநிரைத் தேந்தி
நறைமலர்பொற் சுண்ணநறும் பொரியுந் தூவி
மறையொலிபோய் வானளப்ப மாமுரச மார்ப்ப
விறைவர்திரு மைந்தர்தமை யெதிர்கொள்ள வேற்றார்.

(இ-ள்.) பூரணகும்பங்களையும் தூபதீபங்களையும் வரிசையாக நெருங்க ஏந்தி, தேனிறைந்த மலர்களோடு பொற்சுண்ணங்களையும் நல்ல பொரிகளையுந் தூவி, வேதபாராயண வோசைசென்று விண்ணுலகத்தை யளக்கவும், பெரியமுரசவாத்தியங்க ளொலிக்கவும் சிவபெருமான் திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளை எதிர்கொண்டார்கள்.—எ-று. (௫௪௦)

வந்துதிரு வீழிமிழலைமறை வல்ல
வந்தணர்கள் போற்றிசைப்பத் தாழுமணி முத்தின்
சந்தமணிச் சிவிகையினி னிழிந்து தாழ்ந்தருளி
யுய்ந்தமறை யோர்தம் முடனணைந்தங் குள்புகுவார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு எதிர்கொண்டுவந்து திருவீழிமிழலையில்வாழும் வேதங்களில் வல்ல பிராமணர்கள் துதிக்கத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் அழகிய முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி வணங்கியருளி, பேறுபெற்றுய்ந்த வேதியர்களோடுசேர்ந்து அத்திருப்பதியினுள் எழுந்தருளுவாராயினார்.—எ-று. (௫௪௧)

அப்போ தரையார் விரிகோ வணவாடை
யொப்பில் திருப்பதிகத் தோங்கு மிசைபாடி
மெய்ப்போதப் போதமர்ந்தார் தங்கோயின் மேவினார்
கைப்போது சென்னியின்மேற் கொண்டு கவுணியனார்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது கவுணியர் குலத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்களைச் சிரசின்மேற் குவித்துக்கொண்டு "அரையார் விரிகோவணவாடை" என்னும் முதலையுடைய ஒப்பற்ற திருப்பதிகத்தை மிக்க இசையோடும் பாடியருளி, உண்மைஞானத்தையுணர்ந்த மெய்யடியார்களுடைய இதயகமலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானது திருக்கோயிலை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௫௪௨)

திருவீழிமிழலை - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரையார்விரிகோவணவாடை, நரையார்விடையூர்திநயந்தான்
விரையார்பொழில்வீழிம்மிழலை, யுரையாலுணர்வாருயர்வாரே.

களிர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன், குளிரார்சடையானடிகூற
மிளிராரபொழிலவீழிம்மிழலை, கிளாபாடலவல்லார்க்கில்லைகேடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - வீழியழகர், தேவியார் - சுந்தரகுசாம்பிகை.

நாவின் றனிமன்னர் தாமு முடனணைய
மேவிய விண்ணிழிந்த கோயில் வலங்கொள்வார்
பூவியலு முந்தியான் போற்றப் புவிக்கிழிந்த
தேவியலு மெய்கண்டு சிந்தைவியப் பெய்தினார்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் தம்மோடு எழுந்தருள அங்குள்ள விண்ணுலகினின்றுமிழிந்த விமானக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்கின்றவா, நாபிக்கமலத்தையுடைய திருமாலவணங்குங் காரணத்தினால் உலகத்தில் இறங்கிய தெய்வத்தன்மைபொருந்திய (அவ்விமானத்தின்) திருவுருவத்தைக்கண்டு தமது திருவுள்ளத்தில் அதிசயமடைந்தருளினார்.—எ-று. (ருசங)

வலங்கொண்டு புகமெதிரே வானநதியின்
சலங்கொண்ட வேணித் தனிமுதலைத் தாழ்ந்து
நிலங்கொண்ட மேனியராய் நீடுபெருங் காதல்
புலங்கொண்ட சிந்தையினற் பொங்கியிசை மீப்பொழிந்தார்.

(இ-ள்.) திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து உள்ளேபுகுந்து கங்கைநீரையணிந்த சடைமுடியையுடைய ஒப்பற்ற சிவபெருமானைவணங்கிப் பூமியிற் படிந்த திருமேனியுடையவராய் அதிகரித்த பெருவிருப்பமானது இடமாகக்கொண்ட திருவுள்ளத்துடன் இசையாகப் பாடியருளினார்.—எ-று. (ருசச)

போற்றிச் சடையார் புனலுடையா னென்றெடுத்துச்
சாற்றிப் பதிகத் தமிழ்மாலைச் சந்தவிசை
யாற்ற மிகப்பாடி யாநந்த வெள்ளத்தி
னீற்றழகர் சேவடிக்கீழ் நிறைந்தலைந்து நீடினார்.

(இ-ள்.) துதித்து "சடையார் புனலுடையான்" என்று முதலிலெடுத்துத் தமிழ்த்திருப்பதிகத்திற் கமைந்த பண்ணை இசைபெருகப் பாடித் திருவெண்ணீற்றுக்கோலத்தையுடைய சிவபெருமானது திருவடியின்கீழ் நிலைபெற்றுச் சிவானந்தப் பெருவெள்ளத்தில் மூழ்கிச் சிறந்தார்.—எ-று. (ருசரு)

திருவீழிமிழலை - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையார்புனலுடையானொருசரிகோவணமுடையான்
படையார்மழுவுடையான்பலபூதப்படையுடையான்

மடமான்விழியுமைமாதிடமுடையானெனையுடையான்
விடையார்கொடியுடையானிடம்வீழிம்மிழலையே.

வீழிம்மிழலைமேவியவிகிர்தன்றனைவினைசேர்
காழிந்நகர்க்கலைஞானசம்பந்தன்றமிழ்பத்தும்
யாழின்னிசைவல்லார்சொலக்கேட்டாரவரெல்லா
மூழின்வலிவினைபோயிடவுயர்வானடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடியபே ரன்புருகி யுள்ளலைப்ப நேர்நின்று
பாடியெதி ராடிப் பரவிப் பணிந்தெழுந்தே
யாடிய சேவடிக ளாரவுள்ளுற வுட்கொண்டு
மாடுயர் கோயிற் புறத்தகன்று வந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) மிக்க பேரன்பானது உள்ளத்தையுருக்கி யலைக்கத் திருமுன்னின்றுபாடி எதிரில் ஆனந்தக்கூத்தாடித் துதித்து வணங்கி யெழுந்து, கனகசபையில் திருநடனஞ்செய்தருளுந் திருவடிகளை அன்போடு திருவுள்ளத்திற்சிந்தித்து, உயர்ந்த திருக்கோயிலின்புறத்து நீங்குதற்கரிய ஆராமையோடுமெவந்துசேர்ந்தருளினார்.—எ-று. (ருசசு)

வந்தணைந்து வாழ்ந்து மதிற்புறத்தோர் மாமடத்துச்
செந்தமிழ்ச்சொல் வேந்தருஞ் செய்தவருஞ் சேர்ந்தருளச்
சந்தமணிக் கோபுரத்துச் சார்ந்தவட பாற்சண்பை
யந்தணர்கு ளாமணியா ரங்கோர் மடத்தமர்ந்தார்.

(இ-ள்) இவ்வாறு வந்துசேர்ந்து சிவானந்தப் பெருவாழ்வடைந்து திருமதிலின்புறத்திலுள்ள ஒருபெரியதிருமடத்தில் சிறந்த திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும், அருமையாகச்செய்த தவத்தினையுடைய திருத்தொண்டர்களுஞ் சேர்ந்தருள, சீகாழியிலுள்ள வேதியர் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தபிள்ளையார் அழகிய திருக்கோபுரத்தைச்சார்ந்தவடபக்கத்திலுள்ள ஒருதிருமடத்தில் எழுந்தருளினார்.—எ-று.

அங்க ணமரர்நா யகரடியி ணைக்கீழ்த்
தங்கிய காதலின்றார் காலங்க டப்பாமே
பொங்குபுகழ் வாகீச ருங்கூடப் போற்றிசைத்தே
யெங்குமிடர் தீர்ப்பா ரினிதுறைகின் றார்.

(இ-ள்.) அத்திருமடத்தில் எழுந்தருளும் பிள்ளையார் சிவபெருமானது இரண்டு திருவடிகளிலும் பொருந்திய அன்பினால் காலங்கடோறுந் தவறாமல் மிக்க புகழையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் உடன்வரச்சென்று அவ்வெம்பெருமானைத்துதித்து, உலகமெங்குமுள்ள ஆன்மகோடிகளின்பிறவித்துன்பத்தை நீக்குகின்றவராய் மகிழ்ந்து வசித்தருளினார்.—எ-று. (ருசஅ)

ஓங்குபுனற் பேணு பெருந்துறையு முள்ளிட்ட
பாங்கார் திலதைப் பதிமுற்ற மும்பணிந்து

வீங்கொலிநீர் வீழி மிழலையினின் மீண்டுமணைந்
தாங்கினிது கும்பிட் டமர்ந்தொழுகு மந்நாளில.

(இ-ள்.) நீர்வளப்ப மிகுந்த திருப்பேணுப்பெருந்துறையையும், அதனுள்ளடங்கிய திலதைப்பதியின் திருமுற்றத்தையும் வணங்கி, ஒளிமிகுந்த நீர்சூழ்ந்த திருவீழிமிழலைக்கு மீளவும் எழுந்தருளி அங்கு வீழியழகரை வணங்கித் தங்கியிருக்கும் நாளகளில.—எ-று.

இதுமுதல் இரண்டுபாடலுங் குளகம். (ருசகூ)

வேறு.

சேணுயர் மாடப் புகலியுள்ளார் திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரைக், காணும் விருப்பிற் பெருகுமாசை கைம்மிகு காதலகரையிகப்பப், பூணு மனத்தொடு தோணிமேவும் பொருவிடை யாரமலரப் பாதம் போற்றி, வேணு புரத்தை யகன்றுபோந்து வீழிமிழலையில் வந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) விண்ணுலகளவு முயர்ந்த மாளிகைகளையுடைய சீகாழிப்பதியிலுள்ள பிராமணர்கள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் அன்பினால் அதிகரித்த ஆசையானது அளவுகடந்து வளர, அன்புபொருந்திய மனதோடும் திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளும் ரிஷபாரூடராகிய சிவபெருமானது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதித்து அச்சீகாழிப்பதியைவிட்டுநீங்கிப் புறப்பட்டுத் திருவீழிமிழலைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. (ருரு௦)

ஊழி முடிவி லுயர்ந்த வெள்ளத் தோங்கிய காழி யுபரபதியில்
வாழி மறையவர் தாங்க ளெல்லாம் வந்து மருங்கணைந் தாரகளென்ன
வீழி மிழலையின் வேதியர்கள் கேட்டு மெய்ஞ்ஞான முண்டாரைமுன்னு
வேழிசை சூழ்மறை யெய்தவோதி யெதிர்கொண் முறைமையிற் கொண்டுபுக்கார்.

(இ-ள்) யுகாந்தகாலத்தில் பொங்கியெழுந்த சலப்பிரளயத்தில் அழியாது மிதந்தோங்கிய உயர்ந்த சீகாழிப்பதியிலுள்ள பிராமணர்களனைவரும் மெய்ஞ்ஞானப்பாலையுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைக் கருதித் திருவீழிமிழலையின் அருகில்வந்தார்களென்று அத்திருவீழிமிழலையில்வாழும்பிராமணர்கள் கேள்விப்பட்டு ஏழிசைகளும் பொருந்தியவேதங்களையோதிக்கொண்டு எதிர்கொள்ளவேண்டிய முறைமைப்படி யழைத்துக்கொண்டு தமது திருப்பதிக்குள் வந்தார்கள்.—எ-று.

ஊழி என்பது ஆயிரம் சதுர்யுகங்கொண்ட பிரமனது ஒருபகல. (ருருக)

சண்பைத் திருமறை யோர்களெல்லாந் தம்பிரா னாரைப் பணிந்துபோந்து, நண்பிற் பெருகிய காதல்கூர்ந்து ஞானசம்பந்தர் மடத்திலெய்திப், பண்பிற் பெருகுங் கழுமலத்தார் பிள்ளையார் பாதம் பணிந்து பூண்டே, யெண்பெற்ற தோணி புரத்திலெம்மோ டெழுந்தரு ளப்பெற வேண்டு மென்றார்.

(இ-ள.) சீகாழிப்பதியில் வாழும் பிராமணர்களனைவரும் வீழியழகரை வணங்கிச் சென்று நண்பினால் மிக்க விருப்பமுற்றுத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருமடத்தையடைந்து, அவரது திருவடிகளைவணங்கிச் சிரசிற்பூண்டு

தேவரீர் எம்மோடு பெருமைபொருந்திய சீகாழிப்பதிக்குஎழுந்தருள வேண்டுமெ ன்று பிரார்த்தித்தார்கள்.—எ-று. (௫௫௨)

என்றவர் விண்ணப்பஞ் செய்தபோதி லீறில் சிவஞானப் பிள்ளையாரு
நன்றிது சாலவுந் தோணிமேவு நாதர் கழலிணை நாமிறைஞ்ச
வின்று கழித்து மிழலைமேவு மிறைவ ரருள்பெற்றுப் போவதென்றே
யன்று புகலி யருமறையோர்க் கருள்செய் தவர்க்கு முகமளித்தார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அந்தப்பிராமணர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்தபொழுது முடிவில்லாத திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் நீவிர்கூறியது மிகவும் நன்றேயாம், திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளுஞ் சிவபெருமானது திருவடிகளை நாம் வணங்கத் திருவீழிமிழலையில் எழுந்தருளும் வீழியழகரது திருவருளைப்பெற்று நாளைச்செல்வதென்று சீகாழியி லிருந்துவந்த சிறந்தபிராமணர்களுக்கு அப்பொழுது அருளிச்செய்து உபசாரஞ் செய்தருளினர்—எ-று. (௫௫௩)

மேற்பட்ட வந்தணர் சண்பை நீடும் வேதியர்க் காய விருந்தளிப்பப், பாற்பட்ட சிந்தைய ராய்மகிழ்ந்து பரமபொரு ளானார் தமைப்பரவுஞ், சீர்ப்பட்ட வெல்லை யினிதுசெல்லத் திருத்தோணி மேவிய செல்வர் தாமே, கார்ப்பட்ட வண்கைக் கவுணியர்க்குக் கனவிடை முன்னின் றருள்செய்கின்றார்.

(இ-ள்.) (திருவீழிமிழலையிலிருக்கும்) மேன்மைபொருந்திய வேதியர்கள் சீகாழியினின்றும்வந்த வேதியர்களுக்குத் தக்க விருந்துசெய்ய, அவ்வந்தணர்கள் பிள்ளையாரருள்வழிப்பட்ட சிந்தையையுடையவர்களாய்மகிழ்ந்து, அப்பிள்ளையார் பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானைத் துதிக்கும் சிறந்த காலஅளவைக்கருதி, அங்கு தாமிருக்குமிடத்திற்கு இனிதாகச்செல்லவும், திருத்தோணியில்வீற்றிருந்தருளும் தோணியப்பர் மேகத்தையொத்த வண்மை பொருந்திய திருக்கரத்தையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குச் சொப்பனத்தில் முன்னின் றெழுந்தருளி அருள்செய்கின்றார்.—எ-று. (௫௫௪)

தோணியி னுமங் கிருந்தவண்ணந் தூமறை வீழி மிழலைதன்னுட், சேணுயர் விண்ணின் றிழிந்தவிந்தச் சீர்கொள் விமானத்துக் காட்டுகின்றோம், பேணும் படியா லறிதியென்று பெயர்ந்தருள் செய்யப் பெருந்தவங்கள், வேணு புரத்தவர் செய்யவந்தார் விரவும் புளகத் தொடுமுணர்ந்தார்.

(இ-ள்.) நாம் அங்குத் திருத்தோணியில் எழுந்தருளியிருக்குந்தன்மையைப் பரிசுத்தமாகிய வேதங்கள் வாழும் இத்திருவீழிமிழலையில் மிகவு முயர்ந்த விண்ணின்றிழிந்த இந்தச் சிறந்த விமானத்துள் தரிசனங் கொடுக்கின்றோம், அங்கு சென்று விரும்பு முறைமைப்படி அறிவாயாக வென்று அருளிச்செய்ய, சீகாழியி லுள்ளவர்கள் மிகத் தவஞ்செய்த காரணத்தினால் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருமேனியிற் பொடித்த புளகாங்கிதத்தோடும் அந்தச் சொப்பனத்தை நன்குணர்ந்தருளினர்.—எ-று. (௫௫௫)

அறிவுற்ற சிந்தைய ராயெழுந்தே யதிசயித் துச்சிமே லங்கை கூப்பி, வெறியுற்ற கொன்றையி னாமகிழ்ந்த விண்ணிழி கோயிலிற் சென்று

புக்கு, மறியுற்ற கையுரைத் தோணிமேன்முன் வணங்கும் படியங்குக் கண்டு வாழ்ந்து, குறியிற பெருகுந திருப்பதிகங் குலவிய கொள்கையிற் பாடுகின்ருர்.

(இ-ள்.) உணர்ந்த திருவுள்ளத்தோடும் விழிதது எழுந்து, அதிசயமடைந்து அழகிய திருக்கரங்களை உச்சிமேற குவிதது, வாசனைபொருந்திய கொன்றை மாலையையணிந்த வீழியழகா மகிழ்நதருளிய விண்ணிழி விமானக்கோயிலிற் சென்று புகுந்து மானேந்திய திருக்கரதனதயுடையசிவபெருமானைத் திருததோணியில் முன் வணஙகியதனமைபோலத் தரிசிதது வணஙகிச் சிவானந்தமடைந்து, தாம் தரிசித்த குறிப்பாற் சிறந்த திருபபதிகததை நறகொள்கையோடு பாடுகின்றவராயினர்.—எ-று. (ருருசு)

மைமமரு பூங்குழ லென்றெடுத்து மாழில பெருநதிருத் தோணிதன்மேற், கொமமை முலையினுள் கூடநீடு கோலங் குலவு மிழலைதன்னிற், செம்மை தருவிண் ணிழிநத கோயிற நிகழ்ந்த படியிது வென்கொ லென்று, மெய்ம்மை விளஙகுந திருபபதிகம பாடி மகிழ்நதனா வேதவாயர்.

(இ ள்.) திருநெறிததமிழ்வேதஙகமழுந திருவாயினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் "மைமமரு பூஙகுழல" எனறு முதலில தொடஙகிக் கெடுதலில்லாத திருத்தோணியினகண குவிநத ஸதனஙகளையுடைய பெரியநாயகியாரோடு கூட எழுந்தருளிய திருககோலமானது விளஙகுகினற திருவீழிமிழலையில் சிறந்த விண்ணிழிவிமானககோயிலில விளஙகுவது யாதுகாரணமெனறு உண்மைபொருந்திய திருப்பதிகமபாடி மகிழ்வடைநதருளினா. (ருருஎ)

திருப்புகலியும்-திருவீழிமிழலையும்-வினவுரை-பண்-நட்டபாஷை.

திருச்சிறறமபலம.

மைம்மருபூங்குழற்கற்றைதுற்றவாளுதனமானவிழிமங்கையோடும்
பொய்மமொழியாமறையோாகளேததபுகலிநிலாவியபுணணியனே
யெம்மிறையேயிமையாதமுக்கணீசவெனேசவிதெனகொலசொலலாய்
மெய்மமொழிநானமறையோாமிழலைவிண்ணிழிகோயிலவிருமபியதே.

விண்ணிழிகோயில்விரும்பிமேவுமவித்தகமென்கொலிதெனறுசொல்லிய
புண்ணியனைப்புகலிநிலாவுபூஙகொடியோடிருந்தானைபபோற்றி
நண்ணியகீர்த்திநலஙகொள்கேள்விநான்மறைஞானசம்பநதனசொன்ன
பண்ணியல்பாடல்வலலார்களிந்தப்பாரொடுவிணபரிபாலகரே

திருச்சிற்றம்பலம.

செஞ்சொன் மலர்ந்த திருப்பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காபபுச்சாற்றி
யஞ்சலி கூப்பி விழுந்தெழுவா ரானந்த வெள்ள மலைப்பப்போந்து
மஞ்சிவர் சோலைப் புகலிமேவு மாமறை யோர்தமை நோக்கிவாய்மை
நெஞ்சி னிறைந்த குறிப்பின்வந்த நீர்மைத் திறத்தை யருள்செய்கின்ருர்

(இ-ள்.) இனிய சொற்களமைந்த திருப்பதிகம்பாடித் திருக்கடைக்காப்பையுஞ் சாத்தியருளி அஞ்சலியஸ்தராய் வணங்கி யெழுகின்ற பிள்ளையார் ஆனந்தபாஷ்பமொழுகச் சந்நிதியினின்றும் புறத்திற் சென்று, மேகங்கள் தவழும் சோலைசூழ்ந்த சீகாழியில் வாழும் சிறந்த பிராமணர்களைப் பார்த்து உண்மைநிறைந்த திருவுள்ளக்குறிப்பினால் புலப்பட்ட திருவருளின் வரலாற்றை அருளிச்செய்வாராயினார்—எ-று. (ருகூஅ)

பிரம புரத்தி லமர்ந்த முக்கட் பெரிய பிரான்பெரு மாட்டி யோடும்
விரவிய தானங்க ளெங்குஞ் சென்று விரும்பிய கோலம் பணிந்துபோற்றி
வருவது மேற்கொண்ட காதலகண்டங் கமர்ந்தவகையிங்களித்ததென்று
தெரிய வுரைத்தருள் செய்துநீங்கள் சிரபுர மாநகர் செல்லுமென்றார்.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியி லெழுந்தருளிய திரிநேத்திரங்களையுடைய பெரிய பெருமானாகிய தோணியப்பர் பெரியநாயகியாரோடும் எழுந்தருளிய திருப்பதிகளெங்குஞ் சென்று அங்கங்கு அவ்வெம்பெருமானெழுந்தருளிய திருக்கோலங்களைப் பணிந்து துதித்து வருதலையே மேற்கொண்டொழுகும் எனது விருப்பத்தைப்பார்த்து, அத்திருத்தோணியிலெழுந்தருளும் திருக்கோலத்தை இங்குக்காட்டியருளியதென்று அவ்வேதியர்களுக்குத் தெரியும்படி யுரைத்து, நீங்கள் சிறந்த சீகாழிப்பதிக்குச் செல்லுங்களென்று கூறியருளினார்.—எ-று.

'விரும்பிய கோலம்' என்பது சிவபெருமான் ஆன்மகோடிகளருள்பெற்றுய்யும்பொருட்டுத் தாங்கொண்டருளிய சந்திரசேகரர் முதல் இலிங்கோற்பவரீறாக வுள்ள இருபத்தைந்து சிவமூர்த்தங்களையுமாம்; அவற்றை,

"மதியணி புனைசடை யானுமை கேள்வன் மழவிடையான்
சதியி னடமிடு வானகலி யானனர் தலையினுண்பான்
கதிமதன் செற்றவன் காலன்றன் காலனெயில் லெரித்தான்
துதியிற் சலந்தரனைச் செற்ற சுதந்திரனே.

அத்தி யுரித்தவன் வேள்வி யழித்தவன் மாலத்தனார்
சத்தியொர் பாகன் கிராதனங் காளாசன் சேடசனுக்குச்
சத்தி யளித்தவன் மாலுக் குண்டவன் செம்பொறியான்
பத்தியி னுக்கொரு சக்கர மீந்த பரம்பரனே.

கரிமுகனுக்கருள் செய்தானேசா மாஸ்கந்தர் காலொன்றுள்ளான்
புரிய சுகாசனனா ஞானோப தேசநிலிங்கத்துற்று
திருபதி மேனுடைந்து விக்கிர கங்களெனு மிவர்தாந்
தெரிவுறக் கொண்டெடைத் தாமாள வந்த செயலிதுவே."—என்னுஞ்
செய்யுட்களா லுணர்க. (ருகூகூ)

என்று கவுணியப் பிள்ளை யாரதா மியம்பப் பணிந்தரு ளேற்றுக்
கொண்டே, யொன்றிய காதலி னுள்ள மங்க ணொழிய வொருவா றகன்
று போந்து, மன்று ணடம்புரிந் தார்மகிழ்ந்த தானம் பலவும் வணங்கிச்
சென்று,நின்ற புகழ்த்தோணி நீடுவாரைப் பணியு நியதிய ராயுறைந்தார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்ய, அவர்கள் வணங்கி அத்திருவருளை மேற்கொண்டு, பொருந்திய அன்பினால் தமது மனம்

அப்பிள்ளையாரிடத்துத் தங்க ஒருவாறு பிரிந்துசென்று, கனகசபையில் ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிந்தருளும் ஸ்ரீநடராசப்பெருமானை வீற்றிருந்தருளிய பல திருப்பதிகளையும் வணங்கிச் சீகாழியை யடைந்து, நிலைபெற்ற புகழையுடைய திருத்தோணியில் எழுந்தருளுந் தோணியப்பனை வணங்கும் நியமமுடையவர்களாய் வாழ்ந்தார்கள்.—எ-று. (௲௬௰)

சிரபுரத் தந்தணர் சென்ற பின்னைத் திருவீழி மேவிய செல்வர் பாதம்
பரவுதல் செய்து பணிந்து நாளும் பணியின் வழாதநிருத் தொண்டர் சூழ
வுரவுத் தமிழ்த்தொடை மாலைசாத்தி யோங்கிய நாவுக் கரசரோடும்
விரவிப் பெருகிய நண்புகூர மேவி யினிதங் குறையுநாளில்.

(இ-ள்.) சீகாழியிலிருந்து வந்த பிராமணர்கள் போனபின்பு திருவீழிமிழலையி லெழுந்தருளிய வீழியழகரது திருவடிகளை நாடோறுந் துதித்து வணங்கி, நற்குண மமைந்த அடியார்திருக்கூட்டங்கள் சூழ்ந்துவர, சிறந்த தமிழ்த்திருப்பதிகம் பாடியருளி, மேன்மைபொருந்திய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளோடு கலந்து மிக்க நண்பு மிகும்படிப் பொருந்தி இனிதாக அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும்நாள்களில்—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாட்டுங் குளகம். (௲௬௧)

வேறு.

மண்ணின்மிசை வான்பொய்த்து நதிகள் டபிமன்னுயிர்கள் கணசாம்பி யுணவு மாறி,விண்ணவர்க்குஞ் சிறப்பிலவரும பூசை யாறு மிக்கபெரும பசியுலகில் விரவக் கண்டு, பண்மரு மொழியுமையாள் முலையின்ஞானப பாலறு வாயருட னரசும பாரமேற, கண்ணுதலான் றிருநீற்றுச் சாரவி ஞேர்க்குங் கவலைவரு மோவென்று கருதத்ற கொண்டார்.

(இ-ள்.) உலகத்தில மழைபெய்யாமல காவிரிமுதலிய நதிகள் காலத்தில நீர்பெருகாது தவறி, நிலைபெற்ற உயிர்கள் பசியால்கண்சோர்ந்து உண்ணும் உணவுமாறி, தேவர்களுக்குஞ் சிறப்பாகச் செய்துவருகின்ற பூசைகளைச் செய்யாமல மிக்கபெரும்பசியானது உலகில எங்கும் பரவப்பார்த்து,இசைபொருந்திய மொழியினை யுடைய உமாதேவியாரது திருத்தனங்களிற் சுரந்த சிவஞானப்பாலை மணங்கமழும் திருவாயினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரோடு திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் உலகத்தில சிவபெருமானது திருவெண்ணீற்றை யணிந்த அடியார்களுக்கும் இப்பஞ்சத்தினால சிறிதுந் துன்பம் வருமோவென்று தமது திருவுள்ளத்திற் கருதினார்கள் —எ-று.

'விண்ணவர்க்குஞ்சிறப்பில்வருமபூசை' என்றது, நித்திய நைமித்திகங்களை ; இதனை,

"சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு" என்னுந் திருக்குறட்குப் பரிமேலழகர்கூறிய வுரையா னுணர்க. (௲௬௨)

வானாகி நிலனாகி யனலுமாகி மாருதமா யிருசுடராய் நீருமாகி
யூனாகி யுயிராகி யுணர்வுமாகி யுலகங்க ளனைத்துமா யுலகுக் கப்பா
லானாத வடிவாகி நின்றார் செய்ய வடிபரவி யனறிரவு துயிலும்போது
கானுடெங்காளர்மிழலைமூதூர்காதலித்தார்கனவிலணைந்தருளிச்செய்வார்

(இ-ள்.) விண்ணாகியும், மண்ணாகியும், நெருப்பாகியும், காற்றாகியும், சந்திரசூரியராகியும், நீராகியும், ஊனாகியும், உயிராகியும், உணர்வாகியும், எல்லாவுலகங்களினும் நிறைந்த வியாபகப்பொருளாகியும், அவ்வுலகங்களுக் கப்பாற்பட்ட வியாபக சித்ரூபமாகியும் நின்ற சிவபெருமானது சிவந்த திருவடிகளைச்சிந்தித்து அனறிரவு நித்திரைசெய்யும்பொழுது, மகாமசானத்தில் நிருத்தஞ் செய்தருளும் கங்காளராகிய வீழியழகர் அவர்களது சொப்பனத்தி லெழுந்தருளி அருளிச்செய்வாராயினர்.—எ-று.

காணுமெ கங்காளர் எனபது, பரமபதியாகிய சிவபெருமான் சர்வசம்மார காலத்தில் சகல சீவகோடிகளையும, சர்வலோகங்களையுஞ் சங்கரிததருளுவர். அப்போது அவையனைத்துஞ் சுடலையாய்விடும். அத்தகைய மகாமசானததின்கண் அவவெம்பெருமான, தானே முதற்பெருங்கடவு ளௌனபதும், தனக்குமே லொரு கடவு ளினறெனபதும், யான பரம் யானபரம் என் றிறுமாப் பெய்தி யுழலும் மால் அயனமுதலிய யாவரும் இடையே இறந்தழிந் தொழியும் பசுப்பிராணிகளே யாமென்பதும், தானே முதலு முடிவு மில்லாத முனனைப் பழமபொருட்கு முனனைப் பழம்பொருளா யுள்ளவ னௌனபதும், தன்னை யடைந்து வழிபாடுசெய்யு மெய்யன்பரே மீளா முத்திபெற் றுய்வரென்பதும் நிலைநிறுததுவான் வேண்டித் தாண்டவம புரிநதருளுவர். அக்காரணத்தால், ஈமத்தாடி, சுடலையாடி முதலிய பல பரியாய நாமஙகள அவ வெமபெருமானுக்கு வழஙகுமெனவறிக.

கங்காளம=உடலின முழுவெலும்பு. அது பிரமவிஷ்ணுக்க ளிருவரும் தம்வாணாளுலந்து அழிவெய்துஙகாலத்துச் சிவபெருமா னவர்க ளென்பினை மாலையாகக் கோததணிநதருளுவர். இதனை,

> " நங்காயிதென்ன தவநரம்போடெலும்பணிநது
> கங்காளநதோண்மேலேகாதலித்தான்காணேடீ
> கஙகாளமாமாகேள்காலாந்தரத்திருவர்
> தஙகாலஞ்செய்யததரித்தனனகாண்சாழலோ. '—எனவருந்திருவாசகத் திருமுறையா னுணர்க. (௫௬௩)

உலகியலபு நிகழ்ச்சியினி லணைந்த தீய வுறுபசிநோ யுமையடையாதெனினு முமபா, ளிலவுசிவ நெறிசார்நதோர் தமமை வாட்ட நீக்குதற்கு நித்தமொரோர் காசு நீடு, மிலகுமணிப பீடத்துக் குணக்கு மேற்குமயாமளித்தோ முமக்கிநதக் காலந் தீர்நதா, லலகிலபுக ழீர்தவிர்வ தாகுமெனறே யருள்புரிந்தார் திருவீழி மிழலை யையா.

(இ-ள்.) உலகவியற்கையாகிய காலபேதத்தினா லுண்டாகிய இக்கொடிய பசிநோயானது உங்களைச்சேராதாயினும், உம்மிடத்திலவிளங்கியசைவநெறியை யடைந்த அடியாரை (அந்தப்பசிநோயின்) துயரததினினறும் நீக்கும்பொருட்டுத் தினந்தோறும் ஒவவொரு பொற்காசைக் கிழக்கிலும் மேற்கிலுஞ் சிறந்துவிளங்குகின்ற அழகிய பலிபீடததில் உங்களுக்கு யாம கொடுத்தருளினோம் ; மிக்க புகழையுடையவர்களே ! இந்தப் பஞ்சகாலம் நீங்கினால் அப் பொற்காசு நீஙகுமென்று திருவீழிமிழலையில் எழுந்தருளிய சிவபெருமான அருளிச்செய்தார்.—எ-று. ()

தமபிரா னருள்புரிந்து கனவினீங்கச் சண்பையா ரிளவேறு தாமுணர்ந்து, நமபிரா னருளிருந்த வண்ண மென்றே நாவினிசை யரசரொடு

ங் கூட நண்ணி, வம்புலா மலரிதழி வீழி நாதர் மணிக்கோயில் வலஞ் செய்யப் புகுந்த வேலை, யம்பிகா பதியருளாற் பிள்ளை யார்தா மபிமுகத் துப் பீடிகைமேற் காசு கண்டார்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் அவவிருவர்க்கும் சொப்பனத்தில் இவவாறு அரு ளிச்செய்து எழுந்தருளவும், சீகாழியி லவதரித்தருளிய இளஞ்சிங்கம்போன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அக் கனவை யுணாந்து நமது சிவபெருமான் றிரு வருள் இவவாறு இருந்ததென்று திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளோடுகூட எழுந்தருளி வாசனை வீசுகின்ற கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த வீழியழகாது அழகிய திருக் கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்யப் புகுந்தபொழுது, உமாசகாயராகிய சிவபெரு மான் றிருவருளினால் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாா கிழக்குப்பலிபீடத்தின்மேல் பொற்காசுகண்டருளினார்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கிழக்குப் பலிபீடததினும், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மேற்குப் பலிபீடததினும் சிவபெருமான றிருவருளாற் பொற்காசு பெற்றன ரென்க. திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பொறகாசு பெறறமையை அவர் புரா

"விண்ணின் றிழிந்த விமானத்தின் கிழக்கு மேற்குப் பீடத்தி
லண்ணல் புகலி யாண்டகையார் தமக்கு மாண்ட வரசினுக்கு
நண்ணு நாள்க டொறுங்காசு படிவைத் தருள நானிலத்தி
லெண்ணி லடியா ருடனமுது செய்தங் கிருந்தா ரிருவர்களும்."—எனக்

கூறியதனால் ஈண்டுக் கூறுதொழிந்தனர் என வறிக. (ருசுரு)

காதலொடுந் தொழுதெடுத்துக் கொண்டு நின்று கைகுவித்துப் பெ ருமகிழ்ச்சி கலந்து பொங்க, நாதர்விரும படியார்க ளுரு நாளு நல்விருந் தா யுண்பதற்கு வருகவென்று, தீதில்பறை நிகழ்வித்துச் சென்றதொண் டர் திருவமுது கறிநெய்பா றயிரொன் றின்ன, வேதமுறு தினிதுண்ண வூட்டி யங்க ணிருந்திறத்துப் பெருந்தவரு மிருந்தநாளில.

(இ-ள்.) அன்போடும் அப் பொற்காசை வணங்கி யெடுத்துக்கொண்டு திருமுன்னின்று கைகுவித்து மிக்க சந்தோஷமானது கலந்து அதிகரிக்க, சிவ பெருமான் விரும்புகின்ற அடியார்கள் நாள்தோறும் நல்லவிருந்தாக உண்பதற்கு வரக்கடவதென்று குற்றமற்ற பறையை (இருபொழுதுஞ்) சாத்தித் தெரிவித்து, அதுகேட்டு வந்த அடியார்கள் திருவமுது-கறி-நெய்-பால்-தயிர்-என்று சொல்லும் இவைபோன்ற சிறந்த வுணவுகளைக் குறைவில்லாமல் உண்ணும்படி உபசரித்து உண்பித்துத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் அத் திருவீழிமிழலையில் எழுந்தருளியிருந்தகாலத்தில்.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (ருசுசு)

நாவினுக்கு வேந்தர்திரு மடத்திற் றொண்டர் நாட்கூறு திருவமுது செய்யக் கண்டு, சேவுகைத்தா ரருள்பெற்ற பிள்ளையார்தந் திருமடத்தி லமுதாக்கு வாரைநோக்கித், தீவினைக்கு நீரொன்று மடைவி லாதீர் திரு வமுது காலத்தா லாக்கி யிங்கு, மேவுமிக்க வடியவருக் களியா வண்ணம் விளைந்தவா றென்கொலோ விளமபு மென்றார்.

(இ-ள்.) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளது திருமடத்திலிருக்கும் அடியார்கள் போசனகாலத்தில் திருவமுதுசெய்தலைப் பார்த்து,இடபவாகனத்தை யுடையசிவ பெருமான் திருவருளைப்பெற்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருமடத் தில் திருவமுது சமைக்கும் *பாகுகர்களைப் பார்த்து, எக்காலத்தும் தீவினையைப் பொருந்தாத பாகுகர்களே! காலத்தில் திருவமுது சமைத்து இங்கு வருகின்ற சிறந்த அடியார்களுக்குப் படைக்காதபடிநேரிட்டது யாதுகாரணமோ சொல்லு ங்களென்று அருளிசெய்தார்.—எ-று. (ருகூ)

திருமறையோர் தலைவர்தா மருளிச் செய்யத் திருமடத்தி லமுத மைப்போர் செப்பு வார்க, ளொருபரிசு மறிந்திலோ மிதனை யும்மை யு டையவர்பாற் பெறும்படிக்கா சொன்றுங் கொண்டு, கருதியவெல் லாங் கொள்ள வேண்டிச் சென்றால் காசுதனை வாசிபட வேண்டு மென்பர், பெருமுனிவர் வாகீசர் பெற்ற காசு பேணியே கொளவரிது பிற்பா டென்றார்.

(இ-ள்.) சிறந்த வேதியர்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இவ வாறு அருளிச்செய்ய அவரது திருமடத்தில் திருவமுது சமைக்கும் பாகுகர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்வாரகள், இதனை ஒருவகையாலுமயாமறியோம்; உம்மை ஆட் கொண்டருளிய சிவபெருமானிடத்து நீர் பெற்ற படிக்காசு ஒன்றையும் எடுத்துக் கொண்டு வேண்டிய சமானகளை வாஙக விருமபி வணிகரிடத்துச் சென்றால், அப் பொற்காசுக்கு வட்டந் தரவேண்டுமென்று சொலகினறாகள்; சிறந்த தவமுனி வராகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பெற்ற பொற்காசை (வட்டமின்றி) உடனே விரும்பிக்கொள்கினறார்; இதுதான காலந்தாழ்த்தற்குக் காரணமென்று கூறினார் கள்.—எ-று.

'ஒருபரிசும்' அறிந்திலோம் என்றது, வாசிபடுதற்கும் வாசிபடாமைக்கும் உரிய காரணத்தை. வாசி=வட்டம். 'இது பிற்பாடு' எனபதற்கு, தேவரீர் பெற்ற பொற்காசு இரண்டாம்பக்ஷமாக மாறுகிறது என்றும், அவவாறு வட்டங் கொடு ப்பினும் அவரது பொற்காசு மாறியபின்னரோ இது மாறுகிறது என்றும்பொருள் கூறினும் பொருந்தும். (ருகூஅ)

திருஞான சம்பந்த ரதனைக் கேட்டுச் சிந்திப்பார் சிவபெருமா னம க்குத் தந்த, வொருகாசு வாசிபட மற்றக் காசு நன்றாகி வாசிபடா தொ ழிவா னந்தப், பெருவாய்மைத் திருநாவுக் கரசர் தொண்டாற் பெறுங்கா சா மாதலின்றற் பெரியோன் றன்னை, வருநாள்க ளருங்காசு வாசி தீரப் பாடுவனென் றெண்ணியது மனத்துட் கொணடார்.

(இ-ள்.) அவர்கள் கூறியவார்த்தையைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கேட்டுச் சிந்திக்கின்றார்; சிவபெருமான் நமக்குக் கொடுத்தருளிய ஒருபொற்காசு வட்டங்கொடுத்து மாற்றவும், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்பெற்ற பொற்காசு வட்டங் கொடாமல் மாற்றவும்நேர்ந்ததற்குக் காரணம், அந்த மெய்மையையுடைய திரு நாவுக்கரசர் கைத்தொண்டு செய்தலாற் பெற்ற காசாகும்; ஆதலால், முதற்பெரு ங்கடவுளாகிய சிவபெருமானை இனிவரும் நாள்களில் கொடுத்தருளும் படிக்காசு வட்டமில்லாதொழியப் பாடுவேனென்று கருதி, அதனைத் தமது திருவுள்ளத்திற் கொண்டருளினார்.—எ-று. (ருகூகூ)

---

* பாகுகர்கள்=சமையல்செய்வோர்.

மற்றைநாட் டம்பிரான் கோயில் புக்கு வாசிதீர்த் தருளுமெனப் பதிகம் பாடிப், பெற்றபடி நற்காசு கொண்டு மாந்தர் பெயர்ந்துபோ யாவணவீ தியினிற் காட்ட, நற்றவத்தீ ரிக்காசு சால நன்று வேண்டுவன நாந் தருவோ மென்று நல்க, வற்றைநாட் டொடங்கிநாட் கூறுதன்னி லடியவரை யமுதுசெய்வித் தார்வ மிக்கார்.

(இ-ள்.) மறுநாள் சிவபெருமான திருக்கோயிலிற் சென்று "வாசிதீரவே காசுநல்குவீர்" என்று திருப்பதிகம்பாடி அதனாற்பெற்ற வாசிதீர்ந்த படிக்காசைப் பாருகர்கள் கையிறகொண்டுசென்று கடைவீதியிற் காட்ட, (வணிகர்கள்) அவர்களைப் பார்த்து நல்ல தவமுடையவர்களே! நீவிர கொணடுவந்த இப் பொற்காசு மிகவும் நல்லது, உமக்கு வேண்டியவற்றை நாம் தருகின்றோமென்று கொடுக்க, அந்நாள்தொடங்கிப் போசனகாலத்தில் அடியார்களுக்குத் திருவமுதுசெய்வித்து அன்பிற் சிறந்தவராயினர்.—எ-று. (௫௭௦)

திருவீழிமிழலை-திருவிருக்குக்குறள்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாசிதீரவே, காசுநல்குவீர்
மாசின்மிழலையீ, ரேசலில்லையே (௧)

இறைவராயினீர், மறைகொண்மிழலையீர்
கறைகொள்காசினை, முறைமைநல்குமே. (௨)

செய்யமேனியீர், மெய்கொண்மிழலையீர்
பைகொளரவினீ, ருய்யநல்குமே. (௩)

நீறுபூசினீ, ரேறதேறினீர்
கூறுமிழலையீர், பேறதருளுமே. (௪)

காமன்வேவவோர், தூமக்கண்ணினீர்
நாமமிழலையீர், சேமநல்குமே. (௫)

பிணிகொள்சடையினீர், மணிகொள்மிடற்றினீ
ரணிகொண்மிழலையீர், பணிகொடருளுமே. (௬)

மங்கைபங்கினீர், துங்கமிழலையீர்
கங்கைமுடியினீர், சங்கைதவிர்மினே. (௭)

அரக்கனெரிதர, விரக்கமெய்தினீர்
பரக்குமிழலையீர், கரக்கைதவிர்மினே. (௮)

அயனுமாலுமாய், முயலுமுடியினீ
ரியலுமிழலையீர், பயனுமருளுமே. (௯)

பறிகொள்தலையினு, றறிவதறிகிலார்
வெறிகொண்மிழலையீர், பிறிவதரியதே. (௧௦)

காழிமாநகர், வாழிசம்பந்தன்
வீழிமிழலைமேற், றாழுமொழிகளே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருவிலையிற் பெறுங்காசு மவையே யாகி யமுதுசெய்த் தொண்டரள விறந்து பொங்கி, வருமவர்க ளெல்லார்க்கும் வந்தா ருக்கு மகிழ்ந்துணண வின்னடிசின் மாளாதாகத், திருமுடிமேற் றிங்களொடு கங்கைசூடுஞ் சிவபெருமா னருள்செய்யச் சிறப்பின மிக்க, பெருமைதரு சண்பைநகர் வேந்தர் நாவுக் கரசரிவர் பெருஞ்சோற்றுப் பிறங்க லீந்தார்.

(இ-ள்.) அரிய விலைகொடுத்துப் பெறும் படிக்காசும் பொற்காசுகளேயாய்த் திருவமுதுசெய்யும்படி அடியார் திருக்கூட்டங்கள் அளவற்று வருபவர்கள் யாவருக்கும், வந்தவர்களுக்கும் மகிழ்ந்து உண்ண இனிய திருவமுது குறையாதிருக்கும்படி அழகிய சடைமுடியின்மேல் சந்திரனோடு கங்கைநதியைத் தரித்த சிவபெருமான் றிருவருள்செய்ய, மிக்க மேன்மைபொருந்திய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் என்னும் இவ்விருவரும் மிக்க திருவமுதை அடியார்களுக்குக் கொடுத்தருளினார்கள்.—எ-று.

பிறங்கல்=மலை, மிகுதிநோக்கி இவ்வாறு கூறினர். (ருஎக)

அவனிமிசை மழைபொழிய வுணவு மல்கி யனைத்துயிருந் துயர்நீங்கி யருளி னாலே, புவனமெலாம் பொலிவெய்துங் கால மெய்தப் புரிசடையார் கழல்பலநாள் போற்றி வைகித், தவமுனிவர் சொல்வேந்த ரோடுங் கூடத் தம்பிரா னருள்பெற்றுத் தலத்தின் மீது, சிவன்மகிழுந் தானங்கள் வணங்கப் போவார் தென்றிருவாஞ் சியமூதூர் சென்று சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) பின், பூமியின்மேல் மழைபெய்தலால் பலவகைத் தானியங்கள் மலிந்து எல்லாவுயிர்களும் பசித்துன்பத்தினின்று நீங்கிச் சிவபெருமான் றிருவருளினால் உலகமுழுவதும் (பஞ்சநீங்கி) க்ஷேமமடையுங்காலம் வரவும், முறுக்காகிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் றிருவடிகளைப் பலநாள் துதித்து அங்குவசித்திருந்து, பின் தவமுனிவராகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளோடு அவ்வெம்பெருமான் திருவருளையடைந்து, உலகத்தில் சிவபெருமான் மகிழ்ந்து எழுந்தருளிய பல திருப்பதிகளையும் வணங்கிச்செல்லுந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அழகிய திருவாஞ்சியமென்னும் பழையதிருப்பதியைச் சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று.

நீடுதிரு வாஞ்சியத்தி லமர்ந்த முக்க ணீலமிடற் றருமணியை வணங்கிப் போற்றிப், பாடொலிநீர்த் தலையாலங் காடு மாடு பரமர்பெரு வேளூரும் பணிந்து பாடி, நாடுபுகழ்த் தனிச்சாத்தங் குடியி னண்ணி நம்பர்திருக் கரவீர நயந்து பாடித், தேடுமறைக் கரியார்தம் விளமர் போற்றித் திருவாரூர் தொழநினைந்து சென்று புக்கார்.

(இ-ள்.) சிறந்த திருவாஞ்சியத்தில் எழுந்தருளிய மூன்றுகண்களையும், காளகண்டத்தையுமுடைய அரிய மாணிக்கம்போன்ற சுகவாஞ்சிநாதனை வணங்கித் துதித்து, மிக்க ஒலியையுடைய நீர்வளம்பொருந்தியதிருத்தலையாலங்காட்டையும், அதன்பக்கத்திலுள்ள பிரியாநாயகரெழுந்தருளும் திருப்பெருவேளூரையும் வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளி, மிக்க புகழையுடைய ஒப்பற்ற திருச்சாத்தங்குடியென்னுந் திருப்பதியை யடைந்து, சிவபெருமானது திருக்கரவீர மென்னுந் திருப்பதியை விரும்பித் திருப்பதிகம்பாடியருளி, முறையிட்டுத்தேடிய வேதங்களால் காண்டற்கரிய பதஞ்சலிமனோகரர் வீற்றிருந்தருளும் திருவிளமர் என்னுந்

திருப்பதியையடைந்து துதித்துத் திருவாரூரை வணங்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு சென்றடைந்தருளினார்.—எ-று. (௫௭௩)

நம்பர்மகிழ் திருவாரூர் வணங்கிப் போந்து நலங்கொடிருக் காறாயி லணைந் தேத்திப், பைம்புனன்மென் பணைத்தேவூ ரணைந்து போற்றிப் பரமர்திரு நெல்லிக்காப் பணிந்து பாடி, யும்பர்பிரான் கைச்சினமும் பரவித் தெங்கூ ரோங்குபுகழ்த் திருக்கொள்ளிக் காடும் போற்றிச், செம்பொன்மதிட் கோட்டூரும் வணங்கி யேத்தித் திருமலிவெண் டுறைதொழு வான் சென்று சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ தியாகராசப்பெருமான் மகிழ்ந்து எழுந்தருளிய திருவாரூரை வணங்கிச் சென்று, நன்மைபொருந்திய திருக்காறாயிலையடைந்து துதித்து, பசிய நீர்வளமமைந்த மிருதுவாகிய வயல்கள்சூழ்ந்த திருத்தேவூரை யடைந்து துதித்து, சிவபெருமானது திருநெல்லிக்காவை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி, தேவர்கள் நாயகராகிய பரமசிவன் எழுந்தருளிய திருக்கைச்சினம் என்னுந் திருப்பதியையுந் துதித்து, திருத்தெங்கூரையும் மிக்க புகழையுடைய திருக்கொள்ளிக்காட்டையுந் துதித்து, செம்பொன்னாலாகிய மதில்சூழ்ந்த திருக்கோட்டூரையும் வணங்கித் துதித்து, பலவகைச்செல்வங்க ணிறைந்த திருவெண்டுறை என்னுந் திருப்பதியைவணங்கும்படிச் சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. (௫௭௪)

மற்றவ்வூர் தொழுதேத்தி மகிழ்ந்து பாடி மாலயனுக் கரியபிரான் மருவுந் தானம், பற்பலவுஞ் சென்றுபணிந் தேத்திப் பாடிப் பரவுதிருத் தொண்டர்குழாம் பரங்கி னெய்தக், கற்றவர்வாழ் தண்டலைநீ ணெறியுள் ளிட்ட கனகமதிற் றிருக்களருங் கருதார் வேள்வி, செற்றவர்சேர் பதிபி றவுஞ் சென்று போற்றித் திருமறைக்கா டதனருகு சேர்ந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியை வணங்கித் துதித்து மகிழ்ந்து திருப்பதிகம்பாடியருளி, திருமால் பிரமனென்னு மிருவருக்கும் அடைதற்கரிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருப்பதிகள் பலவற்றையும் அடைந்து வணங்கித் துதித்துத் திருப்பதிகம்பாடி யருளி, பரவிய அடியார் திருக்கூட்டங்கள் பக்கத்தில் சூழ்ந்துவர, (உண்மை நூல்களைக்) கற்றுணர்ந்த புலவர்கள் வாழ்ந்திருக்குந் திருத்தண்டலைநீணெறியோடு சேர்ந்த பொன்மயமாகிய மதில்சூழ்ந்த திருக்களரையும், தம்மை மதியாத தக்ஷன்செய்த யாகத்தை யழித்த சிவபெருமான் எழுந்தருளிய மற்றத் திருப்பதிகளையுஞ் சென்று துதித்துத் திருமறைக்காடு என்னுந் திருப்பதியினருகிற் சேர்ந்தருளினார்.—எ-று.

திருமறைக்காடு என்பது, ஸ்ரீ வேதாரணியம். (௫௭௫)

காரமணவெஞ் சுரமருளாற் கடந்தார் தாமுங் கடற்காழிக் கவுணியர்தந் தலைவர் தாமுஞ், சேரவெழுந் தருளியவப் பேறு கேட்டுத் திருமறைக்காட் டகன்பதியோர் சிறப்பிற் பொங்கிப், பூரணைய வலங்கரித்து விழவு கொள்ள வுயர்கமுகு கதலிநிறை குடந்தீ பங்கள், வார்முரச மங்கலநா தங்கண் மல்க வெதிர்கொள்ள வடியருடன் மகிழ்ந்து வந்தார்.

(இ-ள்.) கரிய சமணர்களாகிய வெவ்விய பாலைநிலத்தைச் சிவபெருமான் றிருவருளாற்கடந்த திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும், கடற்கரையிலுள்ள சீகாழிப்பதியி லவதரித்த கவுணியர்குலத் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரும் சேர்

ந்து எழுந்தருளிய பெரும்பேற்றை இடமகன்ற திருமறைக்காடு என்னுந் திருப்பதியிலுள்ளவர்கள் கேள்விப்பட்டு மிகச் சந்தோஷித்து அவ்வூர் முழுமையும் அலங்காரஞ்செய்து திருவிழாக்கொள்ளும்பொருட்டு உயர்ந்த கமுகமரங்களும், வாழைமரங்களும், பூரணகும்பங்களும், தூப தீபங்களும், வார் இறுக்கிய முரசப்பறை முதலிய பல மங்கலவாத்தியங்களும், நிறைந்துவர எதிர்கொள்ளும்படி அடியார் கூட்டத்தோடு மகிழ்ந்து வந்தார்கள்.—எ-று. (௫௭௬)

முன்னணைந்த திருநாவுக் கரசர் தம்மை முறைமையா லெதிர்கொண்டு களிப்பின் மூழ்கிப், பின்னணைய வெழுந்தருளும் பிள்ளை யார்தம் பெருகியபொற் காளத்தி னோசை கேட்டுச், சென்னிமிசைக் கரங்குவித்து முன்பு சென்று சேணிலத்து வணங்குதலுந் திருந்து சணபை, மன்னவரு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்று வந்திழிந்து வணங்கியுடன் மகிழ்ந்துபோந்தார்.

(இ-ள்.) முன்னே எழுந்தருளிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளை எதிர்கொள்ள வேண்டிய முறைமைப்படி எதிர்கொண்டு ஆனந்தக்கடலுள் முழுகி, அவருக்குப் பின்னே அடையும்படி எழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிறந்த பொற்காளத்தின் ஓசையைக் கேட்டுச் சிரசின்மேல் கைகளைக்குவித்து அவர் முன்னே சென்று தூரத்தில் நின்று வணங்கவும், திருத்தமாகிய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் அழகிய முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கி வணங்கி அவர்களோடு மகிழ்ந்து சென்றருளினார்.—எ-று. (௫௭௭)

சொல்லரச ருடன்கூடப் பிள்ளை யார்தாந் தூமணிநீர் மறைக்காட்டுத் தொல்லைமூதூர், மல்குதிரு மறுகின்கட் புகுந்தபோது மாதவர்கண் மறையவர்கண் மற்றுமுள்ளோர், எல்லையிலா வகையரவென் றெடுத்த வோசை யிருவிசும்புந் திசையெட்டு நிறைந்து பொங்கி, யொல்லொலிநீர் வேலையொலி யடக்கிவிண்மே லும்பர்நா டப்புறத்து முற்றதன்றே.

(இ-ள்.) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளோடுகூடத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தூய்மையாகிய முத்துக்களையுடைய நீர் சூழ்ந்த திருமறைக்காடென்னும் பழைய திருப்பதியின் அழகிய திருவீதியிற் சென்றபொழுது, மகத்தாகிய தவமுனிவர்களும், வேதியர்களும், மற்றுமுள்ள அடியார்களும் அளவில்லாதவகை அரகரவென்று எடுத்த ஓசையானது பெரிய விண்ணுலகத்திலும் எட்டுத்திக்குகளிலும் நிறைந்துபரவி ஒல்லென்னு மொலியையுடைய நீர் பொருந்திய சமுத்திரவோசையையடக்கி விண்ணிலுள்ள தேவலோகத்திற்கு அப்புறத்துஞ் சென்றது.—எ-று.

ஒல் என்பது ஒலிக்குறிப்பு, அன்று ஏ - அசைநிலை. (௫௭௮)

அடியவரும் பதியவரு மருங்குபோற்ற வணிமறுகி னூடெய்தி யருகுசூழ்ந்த, கொடி நுடங்கு செழுந்திருமா ளிகையின் முன்னாக் கோபுரத்தைத் தாழ்ந்திறைஞ்சிக் குறுகப் புக்கு, முடிவிலிமை யவர்முனிவர் நெருங்குந் தெய்வ முன்றிலவலங் கொண்டுபோ சென்று முன்னாட், படியின்மறை யருச்சித்துக் காப்புச்செய்த பைம்பொன்மணித் திருவாயிற் பாங்கு வந்தார்.

(இ-ள்.) திருத்தொண்டர்களும் அத்திருப்பதியி லுள்ளவர்களும் பக்கங்களினின்றுந் துதிக்க அழகிய திருவீதியிற்சென்று, பக்கத்திற்சூழ்ந்த கொடிகளசை

கின்ற செழிய திருமாளிகையின் முன்னுள்ள திருக்கோபுரத்தை வணங்கித் துதித்து உள்ளேபுகுந்து, அளவில்லாத தேவர்களும் முனிவர்களும் நெருங்கியிருக்கின்ற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருமுன்றிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நேரே சென்று, பூர்வத்தில் ஒப்பற்ற வேதங்கள் பூசித்துத் திருக்காப்புச் செய்த பசும்பொன்மயமாகிய அழகிய திருவாயிலின சமீபத்தில வந்தார்கள்.—எ-று.

காப்புச்செய்தல்=மூடுதல். 'அருகுதாழ்ந்து' என றும் பாடம். (ருசகூ)

அருமறைக டிருக்காப்புச் செய்து வைத்த வக்கதவந் திறந்திடவும் மறைகளோதும, பெருகியவன புடையடியா ரணைந்து நீக்கப பெருமையினு லன்றுமுத லாகப் பினனை, யொருபுடையோா வாயிலமைத் தொழுகுந் தனமை யுள்ளபடி கேட்டருளி யுயாந்த சணைபைத், திருமறையோா தலைவாவியப பெய்த நினறு திருநாவுக கரசருக்குச் செபபுகின்றார்.

(இ-ள்.) அரிய வேதஙகள் திருக்காப்புச் செய்துவைதத அத்திருககதவந் திறக்கும் பொருட்டு அவவேதங்களை யோதுகினற மிகக அனபினையுடைய அடியாாகள அடைநது அததிருககாப்பை நீககப்பெருமையினுல, அககாலந தொடஙகிப் பின்னுட்களில (தெனபாலில்) ஒரு திருவாயிலமைத்துப் போக்குவரவு செய்யுந்தனமையை உயாந்த சீகாழியிலவதரிதத வேதியாதலைவராகிய திருஞானசமபந்தப்பிள்ளையார் உளளபடி அஙகுள்ளவாகளால் கேட்டருளி, ஆசசரியப்பட்டு நின்று திருநாவுக்கரசசுவாமிகளோடு சொல்லுகின்றாா.—எ-று. (ருஎ0)

அப்பரோ வேதவனத் தையர் தம்மை யபிமுகத்துத் திருவாயி றிறந்து புக்கே, யெப்பரிசு நாமிறைஞ்ச வேண்டு நீரோ யிவவாயி றிருககாப்பு நீங்கு மாறு, மெய்பபொருள்வண டமிழ்பாடி யருளு மெனன விளஙகு மொழி வேந்தரது மேற்கொண டென்னை, யிபபரிசு நீரருளிச் செய்தீராகி லிதுசெய்வே னெனபபதிக மெடுதததுப் பாட.

(இ-ள்.) அப்பரோ! ஸ்ரீ வேதாரண்ணியத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானைச், சந்நிதிக்கு எதிர்முகமாகவுள்ள திருவாயிலைத்திறந்து உள்ளேசென று நாம எவவகையாலும் வணஙகவேணடும்; ஆகையால, நீரோ இததிருவாயில திறககுமவணணம உண்மைபபொருளமைநத சிறநத தமிழ்த திருபபதிகம பாடியருளுமென று கூற. விளஙகுகினற திருநாவுக்கரசசுவாமிகள அதனை ஏறறுககொண்டு, தேவரீர் எனக்கு இவவாறு அருளிசசெய்தீராகில் அடியேன இக்காரியததைச் செய்வேனென றுதிருப்பதிகமெடுத்துப் பாடியருள.—எ-று.

இதமுத விரண்டுபாடலுங் குளகம். (ருஎக)

பாடியவப் பதிகப்பாட் டான பததும பாடநிரம் பியபின்னும பைம்பொன் வாயிற, சேடுயர்பொற் கதவுதிருக் காப்பு நீங்காச் செய்கையினு ல வாகீசர் சிநதை நொநது, நீடுதிருக கடைக்காபபி லரிது வேணடி நினறெடுக்கத திருககதவு நீஙகிக் காட்ட, ஆடியுசே வடியாாத மடியாா விணணோ ராாபபெழுந்த தகிலாண்ட மனைத்து மூழ்க.

(இ-ள்.) பாடியருளிய அத்திருப்பதிகத்தின் திருப்பாடல்கள் பத்தும்பாடும்படி நிரம்பிய பின்னும் பசிய பொனமயமாகிய திருவாயிலுக் கிட்டிருக்கும் மிக

வும் உயர்ந்த பொற்கதவுகள் திருக்காப்பு நீங்காத செய்கையினால் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மனம்வருந்தி, சிறந்த அப் பத்தாம் பாடலாகிய திருக்கடைக்காப்பின் இரண்டாமடியில் ("இரக்கமொன்றிலீ ரெம்பெருமானிரோ" என்று) அரிதாகக் குறையிரந்து எடுத்தருள, உடனே திருக்கதவந் திறந்துகாட்ட, பொன்னம்பலத்தில் திருநடனஞ்செய்யுஞ் சிவந்த திருவடிகளையுடைய சிவபெருமானது அடியார்களும், தேவர்களும் செய்த அரகரவென்னும் ஆரவாரம் எல்லா அண்டங்களும் நிறையும்படி அதிகரித்தெழுந்தது.—எ-று

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தமது திருப்பதிகத்தின் பத்தாம்பாசுரத்தின் முதலடிபாடிய பதத்தும் நிரம்பவும் திருக்கதவந் திறவாமையால், இரண்டாமடியில் வருந்தி வேண்டி "இரக்கமொன்றிலீ ரெம்பெருமானிரே" என்று பாடியருள, உடனே திறந்து காட்டியதென்பார் 'பாடநிரம்பிய பின்னும்' என்று கூறினார். ()

வேறு.

மற்றது கண்ட போதே வாக்கின்மன் னவரை நோக்கிப்
பொற்புக வியாத மன்னர் போற்றிட வவரும் போற்றி
யற்புத நிலையி னாக ளணிதிரு மறைக்கா டாளுங்
கொற்றவர் கோயில் வாயி னேர்வழி குறுகிப் புக்கார்.

(இ-ள்.) அத்திருக்கதவந் திருக்காப்பு நீங்கியதைக் கண்டவுடனே அழகிய சீகாழியிற் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளைப் பார்த்துத் துதிக்க, அவரும் உடன்வணங்கி, அற்புதமானதெய்வீகம்பொருந்திய அவர்களிருவரும் அழகிய திருமறைக்காட்டை அரசாண்டருளுஞ் சிவபெருமானது திருக்கோயிற் றிருவாயிலின் நேர்வழியில் சென்று சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. ()

கோயிலுட் புகுவா ருச்சி குவித்தசெங் கைக ளோடுந்
தாயினு மினிய தங்க டம்பிரா னாரைக் கண்டார்
பாயுநீ ரருவி கண்கள் பொங்கிடப் படியின் மீது
மேயின மெய்ய ராகி விதிர்ப்புற்று விரைவின் வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) திருக்கோயிலினுள்ளெழுந்தருளும் அவ்விருவரும் உச்சியின்மேல் குவித்த அழகிய திருக்கரங்களோடும், நற்றாயினும் இனியவராகிய தங்கள் சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பாய்கின்ற ஆனந்தபாஷ்பமானது கண்களினின்றும் அருவிபோலொழுகப் பூமியிலவிழுந்து வணங்கிய திருமேனியை யுடையவர்களாய்ப் புளகாங்கிதங்கொண்டு விரைந்து பணிந்தார்கள்.—எ-று.

சிவபெருமான் தமதன்பர்களிடத்து நற்றாயினு மிக்க பேரருள் புரிந்தாருங் கருணையாள ரென்பார் 'தாயினுமினிய தங்கடம்பிரானாரைக் கண்டார்' என்று கூறினார்.

"தாயினுநல்லசங்கரனுக்கன்ப
ராயவுள்ளத்தமுதருந்தப்பெறா
பேயர்பேய்முலையுண்டுயிர்போக்கிய
மாயனமாயத்துட்பட்ட மனத்தரே"—என்வருந் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரத்தானுணர்க. (௩௨௭

அன்பினுக் களவு காணு ரானந்த வெள்ள மூழ்கி
யென்புநெக் குருக நோக்கி யிறைஞ்சிநேர் விழுந்து நம்பர்
முன்புநிற் பதுவு மாற்றார் மொழிதடு மாற வேத்தி
மின்புரை சடையா ரமைப் பதிகங்கள் விளம்பிப் போந்தார்.

(இ-ள்) அன்பினுக்கு ஓரளவு காணுதவர்களாய்ப் பேரானந்த வெள்ளத்தில் முழுகி எலும்புகள் நெக்குருகும்படி தரிசித்துத் திருமுனவிழுந்து வணங்கிச் சிவபெருமான் சந்நிதியில நிற்கவுஞ சகியாதவாகளாய வாாததை குழறும்படித்துதித்து, மின்னலையொத்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை திருப்பதிகஙகள் பாடியருளித் திருக்கோயிலி னினறும்புறததில் எழுந்தருளினாகள்.—எ-று. ()

புறம்புவந் தணைந்த போது புகலிகா வலரை நோக்கி
நிறங்கிளர் மணிக்க பாட நீங்கவு மடைபபு நிற்கத்
திறந்தவா றடைக்கப் பாடி யருளுநீ ரென்றா தீய
மறமபுரி யமணர் செய்த வஞ்சனை கடக்க வலலார்.

(இ-ள்.) திருக்கோயிலின் புறததில் வநதடைந்தபொழுது, கொடிய பாவத்தொழிலைச் செய்கின்ற சமணாகள் செய்த வஞ்சனைகளை யொழிக்கவல்லவராகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சீகாழிததலைவராகிய திருஞானசமபநதபபிள்ளையாரைப் பார்த்து, ஒளிமிக்க இரததினஙக ளழுததப்பெறற திருக்கதவுகள் மறுபடியும் அடைக்கவுந் திறக்கவும், திறநதவணகபோல அடைபடும்படி தேவரீா திருப்பதிகம் பாடியருளுமென்று கூறியருளினர்.—எ-று. (௱அசு)

அன்றா சருளிச் செய்ய வருமறைப பிள்ளை யாரும்
வென்றிவெள் விடையார் தம்மை விருபபினுற் சதுர மென்னு
மின்றமிழ்ப் பதிகப பாட லிசைத்திட விரணடு பாலு
நின்றவக் கதவு காப்பு நிரமபிட வடை த்த தன்றே.

(இ ள்.) அப்பொழுது திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் இவவாறு அருளிச்செய்ய, அரிய வேதப்பொருளாயுள்ள திருஞானசமபந்தபபிள்ளையாரும் வெற்றிபொருந்திய வெள்ளிய இடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபெருமானை விருப்பததோடும் 'சதுரம்'' என்னு முதலையுடைய இனிய தமிழ்ததிருப்பதிகததின முதற்பாசுரத்தை யருளிச்செய்ய, இருபககததிலுமநின ற அததிருக்கதவுகள திருக்காபபு நிரம்பும்படி அடைபட்டன.—எ-று. (௱அஎ)

திருமறைக்காடு - பண் - இந்தளம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சதுரம்மறைதான்றுதிசெய்துவணங்கு
மதுரமபொழில்சூழ்மறைக்காட்டுறைமைந்தா
விதுநன்கிறைவைத்தருள்செய்தவெனக்குன்
கதவந்திருக்காபபுக்கொளுங்கருத்தாலே. (க)

சங்கந்தரளம்மவ்வதான்கரைக்கெற்றும்
வங்கக்கடல்சூழ்மறைக்காட்டுறைமைந்தா

மங்கையுமைபாகமுமாகவிதென்கொல்
கங்கைசடைமேலடைவித்தகருத்தே. (௨)

குரவங்குருக்கத்திகள்புன்னைகண்ஞாழன்
மருவுமபொழிலசூழ்மறைக்காட்டுறைமைந்தா
சிரமும்மலருந்திகழ்செஞ்சடைதன்மே
லரவம்மதியோடடைவித்தவழகே. (௩)

படர்செம்பவளத்தொடுபன்மலர்முத்தம
டலம்பொழிலசூழ்மறைக்காட்டுறைமைந்தா
வுடலம்முமைபங்கமதாகியுமென்கொல
கடனஞ்சமுதாவதுவுண்டகருத்தே. (௪)

வானோர்மறைமாதவத்தோர்வழிபட்ட
தேனாபொழிலசூழ்மறைக்காட்டுறைசெல்வா
வேனோதொழுதேத்தவிருந்தநீயென்கொல்
கானாகடுவேடுவனானகருத்தே. (௫)

பலகாலங்கள்வேதங்கள்பாதங்கள்போற்றி
மலராலவழிபாடுசெய்மாமறைக்காடா
வுலகேழுடையாய்கடைதோறுமுன்னென்கோ
றலைசோபலிகொண்டதிலுண்டதுதானே. (௬)

வேலாவலயத்தயலேமிளிர்வெய்துஞ்
சேலாதிருமாமறைக்காட்டுறைசெலவா
மாலோடயனிந்திரனஞ்சமுனென்கொல்
காலாசிலைக்காமனைக்காய்ந்தகருத்தே. (௭)

கலங்கொள்கடலோதமுலாவுகரைமேல்
வலங்கொள்பவர்வாழ்த்திசைக்குமமறைக்காடா
விலங்கையுடையானடர்ப்பட்டிடரெய்த
வலங்கலவிரலூன்றியருள்செயதவாறே. (௮)

கோனென்றுபல்கோடியுருத்திரர்போற்றுந்
தேனம்பொழில்சூழ்மறைக்காட்டுறைசெல்வா
வேனங்கழுகானவருன்னைமுனென்கொல்
வானந்தலைமண்டியுங்கண்டிலாவாறே. (௯)

வேதம்பலவோமம்வியந்தடிபோற்ற
வோதம்முலவும்மறைக்காட்டிலுறைவா
யேதில்சமண்சாக்கியர்வாக்கிவையென்கொ
லாதரொடுதொமலர்தூற்றியவாறே. (௰)

காழிநகரான்கலைஞானசம்பந்தன்
வாழிமறைக்காடனைவாய்ந்தறிவித்த
வேழினிசைமாலையீரைந்திவைவல்லார்
வாழியுலகோர்தொழவானடைவாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் **மறைக்காட்டீசர்**, தேவியார்-**யாழைப்பழித்த மொழியம்மை.**

அடைத்திடக் கண்டு சண்பை யாண்டகை யாரு மஞ்சொற்
றொடைத்தமி ழாளி யாருந் தொழுதெழத் தொண்ட ரார்த்தார்
புடைபொழிந் திழிந்த வெங்கும் பூமழை புகலி வேந்தர்
நடைத்தமிழ்ப் பதிகமாலை நிரம்பிட நவின்று போற்ற.

(இ-ள்.) திருக்கதவுகள் அடைபடக்கண்டு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் நமஸ்கரித்து எழ, அடியார்கள் அரகரவென்று ஆரவாரித்தார்கள்; சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இனிய நடையையுடைய தமிழ்த்திருப்பதிகம் நிரம்பப் பாடித் துதிக்க, பக்கங்களில் கற்ப கவருஷம் பொழிந்து சிந்தின.—எ-று.

இதமுத லிரண்டுபாட லுங் குளகம். (௫அஅ)

அத்திரு வாயி றன்னி லந்நெறி தொடங்கி நேரே
மெய்த்திரு மறைகள் போல மேதினி புகுந்து போற்ற
வைத்தெதிர் வழக்குஞ் செய்த வரம்பிலாப் பெருமை யோராக்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்ந்து வாழ்ந்தது கடல்சூழ் வையம்.

(இ-ள்.) அத்திருவாயிலில் அக்காலந்தொடங்கி எதிர்முகமாக உண்மையா கிய வேதங்கள்போல உலகத்திலுள்ளவர்கள் அடைந்து துதிக்கும்படி வைத்து, அதுபோலவே, எதிர்காலத்தும் அடைக்கவுந் திறக்கவுமாகிய வழக்கத்தைச் செய் தருளிய அளவில்லாத பெருமையையுடைய அவ்விரண்டு பரமாசாரிய மூர்த்திக ளையும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ள அடியார்கள் தங்கள் கைகளைச்சிரசின் மேற்குவித்து வணங்கிச் சிவானந்தப்பெருவாழ் வடைந்தார்கள்.—எ-று. (௫அக)

அருமறை யான வெல்லா மகலிரு விசும்பி லார்த்துப்
பெருமையின் முழங்கப் பஞ்ச நாதமும் பிறங்கி யோங்க
விருபெருந் தகையோர் தாமு மெதிரெதி ரிறைஞ்சிப் போந்து
திருமடங் களின்முன் புக்கார் செழும்பதி விழவு கொள்ள.

(இ-ள்.) அருமையாகிய வேதங்களெல்லாம் அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தில முழங்கிப் பெருமையோடு சப்திக்கவும், பஞ்ச துந்துபிகளும் விளங்கி யொலிக்க வும், செழுமைபொருந்திய அத்திருப்பதியிலுள்ளவர்கள் மங்கலவிழவு கொள்ள வும் பெருந்தன்மையையுடைய அவ்விருவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் எதிரெதி ராக வணங்கித் தாங்களிருக்குந் திருமடங்களுக்குச் சென்றார்கள்.—எ-று.

பஞ்சநாதமாவன:—தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, கஞ்சக் கருவி, மிடற்றுக்கருவி என்பன.

(௫௬0)

வேதங்க ளெண்ணில் கோடி யிடைந்துசெய் பணியை மிக்க
வேதங்க ணம்பா னீப்பா ரிருவருஞ் செய்து வைத்தார்
நாதங்கொள் வடிவாய் நின்ற நதிபொதி சடையார் செய்ய
பாதங்கள் போற்று மேலோர் பெருமையார் பகரு நீரார்.

(இ-ள்.) அளவிலலாத வேதங்கள்நெருங்கி மூடவுந் திறக்கவுஞ் செய்யவே ண்டிய திருப்பணியை நமமிடதது்ள்ள தீவினைகளை யொழித்தருளும் இவவிருவ ரும் செய்துவைத்தாாகள்; நாதசொரூபராய் நின்ற கஙகைநதி பொருந்திய சடை முடியையுடைய சிவபெருமானது சிவந்த திருவடிகளைத துதிக்கும் இப்பெரியோர் களது மேன்மையை யார்தான எடுத்துச்சொல்லுந் திறமுடையவர்கள்.—எ-று.

நாதம என்றது, சூக்குமை, பைசந்தி, மததிமை, வைகரியெனனும் நான குவாக்குகட்குங காரணமான பிரதான நாததைதை என்க. நாதவடிவாகிய வேதஙக ள் செய்யததக்க செயகைகயைச செயவதற்கு அநநாத ரூபியாகிய சிவபெருமான திருவருளைப்பெற்ற மேலோாகளே எற்றவராவதி வேறெருவராலுஞ் செய்தமு டிததல்கூடாமையான் அவரது பெருமை மனமவாக்குக் கடஙகாதெனபாா "நா தஙகொள் வடிவாய்நின்ற நதிபொதிசடையாா செய்ய, பாதஙகள் போறறுமே லோர் பெருமையார் பகருநீராா" என்று கூறினுர். (ருகக)

திருமறை நம்பர் தாமுன் பருள்செய்த வதனைச் செபபு
மொருமையி னின்ற தொண்டர் தமபிரா னாபா லொக்க
வருமருட் செய்கை தாமே வகுத்திட வல்லோ ரென்றாற்
பெருமறை யுடனமெய்த தொண்டாக் கிடையீடு பெரிதாமன்றே.

(இ-ள) சிறந்த வேதங்கள் முனபு சிவபெருமான் அருளிச்செய்தனவாம; அவவேதாாத்தங்களை யமைத்துத தமிழ் வேதமாகச செய்தருளும, ஒருமைப் பாட்டிலநின்ற திருஞானசமபநதப பிளளையார் தாமே அச் சிவபெருமானிடத்துப் பொருநதிய திருவருட்செய்கையைச செய்யவல்லவ ரென்றல், அவரொழிந்த என்போலும் அடியாாகளுக்குப பெருமைபொருநதிய அவவேதங்களோடு வேறு பாடு மிகப்பெரிதாகும்.—எ-று.

ஆதியில் சிவபெருமா னருளிசசெய்த வேதங்கள் பூசித்துத திருக்காப்பிட் டுச் சென்ற திருக்கதவானது, அவவெம்பெருமான திருக்குமாரரும், அவவேததகதி ற்கூறும் பிரணவப்பொருளாா யுள்ளவரும், அவவேதப்பொருளைத திருநெறித் தமி ழ்வேதமாகிய திருப்பதிகஙகளாா லருளிசசெய்பவருமாகிய திருஞானசமபந்தபபிள ளையார் அச்சிவபெருமானைப்போல அருட்செய்கைசெய்ய வல்லவராதலால, அவா முதறறிருபபாசுரம் பாடியருளிய மாததிரத்தானே எளிதி னடைக்கபபட்டது. யான திருப்பதிகம் பாடிமுற்றுப்பெறுமளவுந் திறவாமல, திருக்கடைக்காப்பில் "இரக்கமொன்றிலீர்" எனவருந்திப பாடியிரக்க அரிதிற் றிறக்கப்பட்டது; ஆத லால், அப்பிள்ளையாரது திருவருள் வழிததாய் நிற்கும வேதத்திற்கும் எனக்குமு மிக்கவேறுபாடுண்டென்று கருதித திருநாவுககரசுசுவாமிகள் சிந்தித்தன ரெனக.

இடையீடு=இடையிலுள்ள தூரம்; அது, ஈண்டு வேறுபாடு என்னும் பொருளில்வந்தது. (ருகஉ)

இவ்வகை திருமறைக்காட் டிறையவ ரருளே யுன்னி
மெய்வகை தெரிந்த வாக்கின் வேந்தர்தாந் துயிலும போதின்
மைவளா கண்டர்சைவ வேடத்தால வந்து வாயமூ
ரவவிடை யிருத்து மங்கே வாவென்றங் கருளிப போக.

(இ ள்.) உண்மை ஞானத்தையுணர்ந்த திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் இவ்வா று திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானது திருவருளைச்சிந்தித்து அ ருநித்திரை செய்யும்பொழுது, காளகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் சைவவே டத்தோடும் எழுந்தருளி, நாம் திருவாய்மூரெனனுந் திருப்பதியி லிருப்போம், அவ விடத்திற்கு நீ தொடர்ந்து வருவாயாகவென்று அருளிச் செய்துபோக.—எ-று.

கண்டவப் போதே கைகள் குவித்துடன் கடிது செலவார்
மண்டிய காதலோடு மருவுவார் போன்றுங் காணு
ரெண்டிசை நோக்கு வாருக் கெய்துவார் போல வெய்தா
வணடர்தம் பிரானு தமபின் போயினு ராவத் தோடும.

(இ-ள்.) தரிசித்த அப்பொழுதே தமது திருக்கரங்களைக்குவித்துச் சிவபெ ருமானோடு விரைந்து சென்றருளுந் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அவரை மிக்க விரு ப்பத்தோடு சமீபிப்பவர் போன்றும, பின் அவரைக்காணுதவராய் எட்டுதிக்குக ளையும் பார்க்கின்ற அத்திருநாவுக்கரசருக்குச் சமீபிப்பவர்போலத் தோன்றிச் சமீ பியாத தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானுக்குப் பின்னே ஆசையோடுஞ் சென் றருளினர்.—எ று. (௫௩௪)

அங்கவ ரேகச் சண்பை யாண்டகை யாரு மப்ப
ரொங்குற்ற தென்று கேட்ப வெய்தினர் திருவாய் மூரிற்
பொங்கிய காதலாலென் றுரைத்திடப் போன தன்மை
சங்கையுற் றென்கொ லென்று தாமுமங் கணையப போந்தார.

(இ ள்.) திருவாய்மூரை நோக்கித் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சென்றருள, சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் அடியார் திருக்கூட்டங் களை நோக்கி அப்பமூர்த்திகள் எங்கு எழுநதருளின ரென்றுகேட்டருள, (அவ ர்கள்) திருவாய்மூரிலபொருநதிய ஆசையினுல் சென்றனரென்றுகூற, அவர் அங் குச்சென்றதன்மையாது காரணமோவென்று ஐயுற்றுத தாமும் அததிருப்பதியை யடையச் சென்றருளினர்.—எ-று.

ஆண்டகை - ஆணினது தகைமையை யுடைவர் என்றுராதலால், அன் மொழித் தொகைப்பெயர். அபபர எங்குற்றர் எனக் கூறவேண்டியதை, அப்பரொ ங்குற்றது, என்று கூறியது பால் வழுவமைதி. (௫௩௫)

அங்கிலே யணைந்த போதி லமபிகை யுடனே கூட
மங்கிய வாடல காட்டத் தளரிள வளரும் பாடிச்
சென்னியால் வணங்கி வாய்மூ ரரசோடுஞ் மென்று புக்கங்
கின்னியல் புறமுன்கூடி யிருவரும் போற்றி செய்தார்.

(இ-ள்.) அத் திருப்பதியை யடையச்சென்ற பொழுது சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடு நிலைபெற்ற திருநடனத்தைக் காட்டியருள "தளிரிளவளர்" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம்பாடிச் சிரசால் வணங்கிப் பின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளோடு திருவாய்மூருக்குச் சென்று சேர்ந்து, அங்கு மிக்கஅழகுபொருந்த ச் சந்நிதியை யடைந்து அவவிருவரும் சிவபெருமானைத் துதித்தார்கள்.—எ-று.()

திருவாய்மூர் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரொளிவுமைபாடத்தாளமிடவோர்கழல்வீசிக்
கிளரிளமணியரவரையார்த்தாடும்வேடக்கிறிமையார்
விளரிளமுலையவர்க்கருணலகிவெண்ணீறணிந்தோர்சென்னிமேல்
வளரிளமதியமொடிவராணீரவாய்மூரடிகள்வருவாரே.

திங்களொடருவரைபபொழிற்சோலைத்தேனலங்கானலந்திருவாய்மூர்
அங்கமொடருமறையொலிபாடலழனிறவண்ணாதமடிபரவிச்
சஙகடமவினைகெடமொழியவலலஞானசம்பந்தன் தமிழ்மாலை
தங்கியமனத்தினாற்றொழுதெழுவாரதவநெறியுலகுக்கோர்தவநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **வாய்மூரீசர்**; தேவியார் - **பாலினு நன்மொழியம்மை.**

நீடுசீர்த் திருவாய் மூரி னிலவிய சிவனார் தமமைப்
பாடுசொற பதிகந் தன்னாற் பரவியப் பதியில வைகிக்
கூடுமெய் யன்பு பொங்க விருவருங் கூடி மீண்டு
தேடுமா மறைகள் கணடார் திருமறைக் காடு சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) மிக்க சிறப்பினையுடைய திருவாய்மூரில் விளங்குகின்ற சிவபெருமானைப் பாடுகின்ற இனிய சொற்களமைந்த திருப்பதிகத்தினால் துதித்து அத் திருப்பதியில வசித்துச (சிலநாளாயினபின்) பொருந்திய மெய்யன்பு அதிகரிக்க, அவ விருவருங்கூடித்திரும்பி, சிறந்த வேதஙகள பூசித்த சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீவேதாரணணியத்தை யடைந்தார்கள். எ-று. (௫கஎ)

சண்பைநா டுடைய பிள்ளை தமிழ்மொழித் தலைவரோடு
மண்பயில கீர்த்திச் செலவ மாமறைக் காட்டு வைகிக்
கண்பயி னெற்றி யார்தங் கழலிணை பணிந்து போற்றிப்
பண்பயில பதிகம பாடிப் பரவியங் கிருந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளோடு உலகத்தில் நிறைந்த புகழையும் செல்வத்தையு முடைய சிறந்த வேதாரண்ணியத்தில் வசித்தருளி நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணஙகிப்போற்றி, பண்ணமைந்த திருப்பதிகம் பாடித் துதித்து அங்கு எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று.

அன்று ஏ அசைநிலை. (௫கஅ)

இவ்வகை யிவர்க ளங்க ணிருந்தன ராக விப்பாற்
செய்வகை யிடையே தப்புந் தென்னவன் பாண்டி நாட்டு
மெய்வகை நெறியி னில்லா வினையமண் சமய மிக்குக்
கைவகை முறைமைத் தன்மை கழியமுன் கலங்குங்காலை.

(இ-ள்.) இவ்வாறு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் அங்கு எழுந்தருளியிருக்க, இதன்மேல், செய்யும் வேதமுறைமையினின்றும் இடையில் தவறிய பாண்டியராசன் அரசாட்சி செய்யும் பாண்டிநாட்டில் உண்மையாகிய நன்னெறியில் ஒழுகாத தீவினையையுடைய சமணசமயம் அதிகரித்து நல்லொழுக்கமாகிய முறைமையானது நீங்க முன்னே கலங்கியிருக்குங்காலத்தில்.—எ-று.

பாண்டியன் சமணர்கள் செய்த தூர்ப்போதனையினால் தான் கடைப்பிடித்தொழுகிய சைவநெறியினின்றும் வழுவினானென்றி இதற்குமுன் எக்காலத்து மின்றென்பார் 'இடையேதப்பும்' என்றும், இவன் அச்சமணசமயத்தைச் சார்ந்தொழுகவே, "மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி" என்னும் பழமொழிப்படி அந்நாட்டுக் குடிகளும் சைவசமயத்தினின்று நீங்கிச் சமணப்படுகுழியில் வீழ்ந்து கலங்கினரென்பார் "பாண்டிநாட்டு - மெய்வகை நெறியி னில்லா வினையமண் சமயமிக்குக் - கைவகை முறைமைத் தன்மை கழியமுன் கலங்குங் காலை' என்றுங் கூறினார். (௱௯௯)

தென்னவன் றானு முன்செய் தீவினைப் பயத்தி னாலே
யந்நெறிச் சார்வு தன்னை யறமென நினைந்து நிற்ப
மன்னிய சைவ வாய்மை வைதிக வழக்க மாகு
நன்னெறி திரிந்து மாறி நவைநெறி நடந்த தன்றே.

(இ-ள்) பாண்டியனும் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினைப்பயனால் அந்த அவநெறியாகிய சமணசமயச் சார்பை அறநெறியென்று மதித்து ஒழுகுதலால், மெய்ம்மை பொருந்திய வைதிகசித்தாந்த சைவமாகிய சற்சமயமானது திரிந்து வேறுபட்டுக் குற்றம்பொருந்திய சமண சமயம் எங்கும் பரவியது.—எ-று.

தென்னவன் முற்பிறப்பில் நல்வினை செய்திருப்பானாயின், ஈண்டுத் தவறு தற்கேது உண்டாகாது; அஃதின்மையின், சற்சமயமாகிய சைவமரபிற் பிறந்தும், "பல்லாவு ளுய்த்து விடினுங் குழக்கன்று-வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலைத் - தொல்லைப் - பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செய்த - கிழவனை நாடிக் கொளற்கு" என்னும் பிரமாணத்திற் கிசையச் சமணநெறியைச் சார்ந்து அஃதே யறமெனக் கருதி யொழுகின னென்க. வேதாந்தத்தின் தெளிவே சித்தாந்த சைவமென்பார் 'மன்னிய சைவவாய்மை வைதிக வழக்கமாகு நன்னெறி' என்றும், இவ் வமணசமயம் இப்பாண்டியன் காலத்திற்குமுன் ஒரு சிறிதுங் கிடையாதென்பதும், இவன் காலத்திற்றானே பையப்பையப் பரவியதென்பதுந் தோன்ற, 'நவைநெறி நடந்தது' என்றுங் கூறினார். நிற்ப என்னுஞ்செயவெனெச்சம் காரணப்பொருட்டாய் இறந்தகாலத்தைக்காட்டியது. அன்று ஏ அசைநிலை. (௨௦௦)

பூழியர் தமிழ்நாட் டுள்ள பொருவில்சீர்ப் பதிக ளெல்லாம்
பாழியு மருகர் மேவும் பள்ளிகள் பலவு மாகிச்
சூழிருட் குழூஉக்கள் போலத் தொடைமயிற் பீலி யோடு
மூழிநீர் கையிற் பற்றி யமணரே யாகி மொய்ப்ப.

(இ-ள்.) பாண்டியர்களது தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒப்பற்ற சிறப்பினையுடைய ஊர்களிலெல்லாம் அருகக் கடவுள் கோயில்களும, சமண முனிவர்கள் வசிக்கும் பல மடங்களுமாகி, நெருங்கிய இருட்கூட்டங்கள் போலக் கட்டிய மயிற்பீலி யோடு கமண்டலநீரைக் கையில பிடித்துக்கொண்டு சமணர்களே யாகியெங்கும் நெருங்க.—எ-று.

பள்ளி=சமணமுனிவர் வசிக்குமடம மூழி=கமண்டலம். தமிழ்த்தலைவ ராகிய அகத்திய முனிவருக்கும, தமிழைவளர்த்த பாண்டியர்களுக்கும, முதலி டை கடையென்னு முச்சங்கப் புலவர்களுக்கும உறைவிடம் இதுவே யென்பார், பாண்டிநாட்டைத் தமிழ்நாடென்று கூறினார். "சந்தனப்பொதியச் செந்தமிழ் முனிவனுஞ் - சவுந்தர பாண்டிய னெனுந்தமிழ்நாடனுஞ் - சங்கப்புலவருந் தழை த்தினி திருந்த - மங்கலப்பாண்டிவள நாடெனப" எனபதனுணர்க. "மருவு முத்தமிழை முன்னுள்வளர்த்த பாண்டியனேபோல" எனறா நிகண்டினுள்ளும்.

சமணர்கள் மயிர்பறிதலையுந் தொடைமயிற்பீலியும் ஊத்தைவாயு முறி பொதிகலனும பாயுடை யிடையும படிறுறுமனனும மாசுணமேனியு முடையரா ய் அத்தமிழ்நாடெங்கு நிறைந்திருத்தல பற்றி, "சூழிருட் குழூஉக்களபோல * * அமணரேயாகி மொய்ப்ப" என்று கூறினர். (௯௦௧)

பறிமயிர்த் தலையும பாயும பீலியுந தடுக்கு மேனிச
செறியுமுக் குடையு மாகித் திரிபவ ரெங்கு மாகி
யறியுமச சமய நூலி னளவினி லடங்கிச் சைவ
நெறியினிற் சிந்தஞ் செலலா நிலைமையி னிகழுங் காலை.

(இ-ள்.) மயிர் பறித்த தலையும, இடையிலுடுத்தபாயும, கையிற்பிடித்த மயிற்பீலியும் பக்கத்திலிடுக்கிய தடுக்கும உடம்பினமேற்பிடித்த முக்குடையுமாக த்திரியும் சமணர்கள எவ்விடங்களிலும நிறைந்து, அவர்கள் மெய்யென்று கருதிய றிந்த புறச்சமயமாகிய அச்சமண சமயத்தின நூலளவையி லடங்கி, வேதசாரமாகி ய சைவமார்க்கத்தில் மனஞ்செலுத்தாத நிலைமையோடு (அப்பாண்டி நாட்டிலு ள்ளவர்கள்) ஒழுகுங்காலத்தில. எ-று.

முக்குடைகளாவன.—சந்திராதித்தியம, நித்தியவிநோதம், சகலபாசனம் எனபனவாம். அளவை=பிரமாணம. (௯௦௨)

வரிசிலைத் தென்னன் வன்றூ னுய்தற்கு வளவர் கோமான்
றிருவுயிர்த் தருளுஞ் செல்வப் பாண்டிமா தேவி யாருங்
குரைகழ லமைச்ச ராரங் குலச்சிறை யாருமென்னு
மிருவர்தம் பாங்கு மன்றிச் சைவமங் கெய்தா தாக.

(இ-ள்.) வரிந்த வில்லைப்பிடித்த பாண்டியராசன் (சமணசமயத்தினின் றுங்) கடைத்தேறும்பொருட்டுச் சோழராசன் மங்கலமாகப்பெற்றருளிய செல்வ

ப்புத்திரியாராகிய மங்கையர்க் கரசியாரும், சப்திக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனாருமென்று கூறும் இவவிருவரிடத்தன்றி அந்நாட்டில் (வேறொருவரிடத்தும்) சைவமார்க்கம் வழங்காதிருக்க.—எ-று. (சுoக)

ஆங்கவர் தாங்க ளங்க ணரும்பெறற் றமிழ்நா டுற்ற
தீங்கினுக் களவு தேற்றாச் சிந்தையிற் பரிவு கொண்டே
யோங்கிய சைவ வாய்மை யொழுக்கத்தி னின்ற தன்மை
பூங்கழற் செழியன் முன்பு புலப்படா வகைகொண் டுய்த்தார்.

(இ-ள்.) அவவிடத்து அவர்களிருவரும் பெறுதற்கரிய பாண்டிநாடு அடைந்திருக்கின்ற கேட்டுக்கு ஓரெல்லை அறியாமல் மனதில் வருத்தங்கொண்டு, சிறந்த மெய்ம்மையாகிய சைவமார்க்கத்தில் ஒழுகுந்தன்மையை அழகிய வீரக்கழலையணிந்த பாண்டியனுக்கு முன்னே தெரியாதிருக்கும் வண்ணம் அனுஷ்டித்து வந்தார்கள்.—எ-று.

தீங்கினுக் களவுதேற்றாமையாவது, சமணர்களாலுண்டாகிய தீங்கு நீங்குதற்குரிய காலவளவு தெளியாமை. பாண்டியன் தாங்கள் கடைப்பிடித் தொழுகும் மெய்ச்சமயமாகிய சைவவொழுக்கத்தை யுணரானாயின தீங்கு விளைப்பானாகலின் அவனறியாவகை யொழுகின ரென்க. தேற்றா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம். (சுoச)

இந்நெறி யொழுகு கின்றா ரொழுல குய்ய வந்த
மன்னிய புகலி வேந்தர் வைதிக வாய்மைச் சைவச்
செந்நெறி விளக்கு கின்றார் திருமறைக் காடு சேர்ந்த
நன்னிலை கன்னி நாட்டு நல்வினைப பயந்தாற் கேட்டார்.

(இ-ள்.) இவவாறு (பாண்டிய னறியாவண்ணம் மறைந்து) ஒழுகுகின்ற அவ்விருவரும் ஏழுலகங்களும் ஈடேறும்பொருட்டு நிலைபெற்ற சீகாழிபபதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வேதததிறகூறும் மெய்சசமயமாகிய சிறந்த சைவமார்க்கத்தைப் பிரகாசப்படுத்தும் பொருட்டு, ஸ்ரீ வேதாரண்ணியத்திற் கெழுந்தருளிய நல்லசஙகதியைப் பாணடிநாடு செய்த பெருநதவததினாலே கேள்வியுற்றார்கள்.—எ-று. (சுoரு)

கேட்டவப் பொழுதே சிந்தை கிளாநதெழு மகிழ்ச்சி பொங்க
நாட்பொழு தலாந்த செந்தா மரைநகை முகத்த ராகி
வாட்படை யமைச்ச னாரு மங்கையர்க் கரசி யாருஞ்
சேட்படு புலத்தா ரேனுஞ் சென்றடி பணிநதா ரொத்தார்.

(இ ள்.) அவவாறு கேள்வியுற்ற பொழுதே வாளாயுதத்தை யேந்திய குலச்சிறை நாயனாரும் மங்கையர்க் கரசியாரும் தங்கள் மனதில் பூரித்தெழுகினற மகிழ்ச்சியானது அதிகரிக்க, அன்றலாந்த செந்தாமரை மலர்போலும் மலர்ந்த முகத்தை யுடையவர்களாய்த் தூரதேசததி லுள்ளவராயினும் சமீபத்திற்சென்று பிள்ளையாரது திருவடிகளை வணங்கினவரை யொத்தார்கள்.—எ-று.

மந்திரியாரும் மங்கையர்க் கரசியாரும் திருமறைக்காட்டில் பிள்ளையாரெழுந்தருளினாரென்னுஞ் செய்தி கேள்விப்பட்டவுடனே அங்குச்சென்று அவரது

திருவடியை வணங்கித் தங்கருத்து முற்றுப்பெறப் பெற்றதுபோலு மகிழ்கூர்ந்தன ரென்பார் 'சேட்படு புலத்தாரேனுஞ் சென்றடி பணிந்தாரொத்தார்' என்று கூறி னார்.

"கற்பலர் கொடியன் னாருந் தென்னவன் கண்போல் வாரு
மற்புனை யமணபே யோட்டி யனறுதங் கோமான் மெய்யிற்
பொற்புறு நீறு கண்டு பூதிசா தனதுதா லெய்துஞ்
சிற்பர வீடு கண்ட மகிழ்ச்சியுட் டிளைத்தோ ரானார்."—எனவருந் திரு விளையாடற் புராணத்தா னுணர்க. (சுOசு)

காதலான் மிக்கோர் தாங்கள் கைதொழுங் கருத்தி னாலே
போதவிழ் சோலை வேலிப் புகலிகா வலனார் செய்ய
பாதங்கள் பணிமி னென்று பரிசன மாக்க டம்மை
மாதவஞ் சுருதி செய்த மாமறைக் காட்டில் விட்டார்.

(இ-ள்) விருப்பத்திற் சிறந்த அவ விருவரும் (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யை) வணங்கவேண்டுமெனனுங் கருத்தினால் அரும்புகளலர்ந்த சோலை சூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிவந்த திருவடிகளை வணங் குங்களென்று, வேதங்கள் மகத்தாகிய தவததைசசெய்த திருமறைக்காட்டிற்குத் தமது பரிசனங்களை யனுப்பினார்கள்.—எ-று. (சுOஎ)

ஆங்கவா விடமுன் போந்த வறிவுடை மாநத ரங்க
ணீங்கிவண் டமிழ்நாட் டெலலை பிற்பட நெறியி னேகி
ஞாங்கர்நீர் நாடுங் காடு நதிகளுங் கடந்து வந்து
தேங்கமழ் கைதை நெய்தற திருமறைக் காடு சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அங்கு அவவிருவரும் அனுப்ப முன்னே சென்ற நல்லறிவினை யுடைய பரிசனங்கள் அவவிடததினினறு நீஙகி, வளப்பம்பொருந்திய பாண்டிநா ட்டெல்லை பிறபடும்படி வழியேசெனறு அருகிலுள்ள நீர்வளமபொருந்திய நாடுக ளையும் காடுகளையும் நதிகளையுங கடந்து, தேன் கமழ்கின்ற தாழைகள் சூழ்ந்த நெய்தநிலத்திலுள்ள ஸ்ரீவேதாரண்ணியத்தை யடைந்தாாகள்.—எ-று.

கைதை நெய்தநிலக் கருப்பொருளாகலின் 'கைதைநெய்தல்' என்று கூறினார், நெய்தல் என்பது, கடற்சார்பூமி. (சுOஅ)

திருமறைக் காடு நண்ணிச் சிரபுர நகரில வந்த
அருமறைத் தலைவ னாரங் கமாந்திருந தருளுஞ் செலவப்
பெருமடத் தணைய வந்து பெருகிய விருப்பிற ருங்கள்
வருமுறைத் தனமை யெல்லாம வாயிலகா வலாககுச் சொன்னார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு வேதாரணணியத்தை யடைந்து சீகாழிப்பதியிலவதரித் தருளிய சிறந்த வேதமுதல்வராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளி யிருக்கும் அருட்செல்வத்தையுடைய பெரிய திருமடததை யடைந்து, மிக்க விரு ப்பத்தோடும் தாங்கள் அங்குவந்ததன்மைகளையெல்லாம வாயிலகாவலாளருக்குத் தெரிவித்தார்கள்.—எ-று. (சுOகூ)

மற்றவர் சென்று புக்கு வளவர்கோன் மகளார் தென்னர்
கொற்றவன் றேவி யாருங் குலச்சிறை யாரு மேவப்

பொற்கழல் பணிய வந்தோ மெனச்சிலர் புறத்து வந்து
சொற்றன ரென்று போற்றித் தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்தார்.

(இ-ள்.) (அதைக்கேட்ட) வாயிலாளர்கள் சென்றுஉள்ளேபுகுந்து, சோழ ராசன் புத்திரியாராகிய பாண்டிமாதேவியாரும் (மந்திரியாராகிய) குலச்சிறைநாய னாரும் எங்களை ஏவுதலால் அழகிய திருவடிகளை வணங்கவந்தோமென்று சிலர் திருவாயிலின் புறததுவந்து சொன்னார்களென்று துதித்து வணங்கி விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.—எ-று. (சுகo)

புகலிகா வலரதாங் கேட்டுப் பொருவிலா வருண்முன் கூர
வகமலர்ந் தவர்க டம்மை யழையுமென றருளிச் செய்ய
நகைமுகச் செவ்வி நோக்கி நற்றவ மாந்தா கூவத்
தகவுடை மாந்தா புக்குத் தலையினல வணங்கி நின்றார்.

(இ-ள்.) அதனைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கேட்டருளி ஒப்பற்ற திருவரு ளதிகரிக்க, மனமகிழ்நது அவாகளை இங்கு அழையுஙகளென்று அருளிச் செய்ய, பிள்ளையாரது மலர்ந்த திருமுகததின சமயததைப்பாாத்து, நல்ல தவத்தி னையுடைய வாயிலாளாக ளழைக்க நல்ல புண்ணியததையுடைய அப் பரிசனங் கள் உள்ளே புகுந்து சிரசினல அவரது திருவடிகளை வணங்கித்திருமுனனின் றார்கள்.—எ-று. (சுகக)

நின்றவர் தமமை நோக்கி நிகரிலசீர்ச் சண்பை மனனர்
மன்றலங் குழலி யாரா மானியாா தமக்கு மானக்
குன்றென நின்ற மெய்மமைக் குலச்சிறை யாாத மக்கு
நன்றுதான் வினவக் கூறி நற்பதம போற்று வாாகள்.

(இ-ள.) ஒப்பற்ற சிறப்பினையுடைய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்ப ந்தப்பிள்ளையார் தம்முன்னின்ற பரிசனஙகளைப் பாாத்து (இயறகை) மணம் வீசுகி ன்ற அழகிய கூந்தலையுடைய மங்கையாக்கரசியாருககும், சைவாபிமானத்திற்கு ஓர் மலைபோல நிற்கின்ற மெய்மமைபொருந்திய குலசசிறைநாயனுருக்குமுளள க்ஷேமங்களை வினவியருள, அப்பரிசனஙகள் அதற்கு விடைகூறி வணஙகி விண ணப்பஞ்செய்வாாகள்.—எ-று. (சுகஉ)

கன்னிநா டமணர் தமமாற் கட்டழிந திழிநது தங்கண்
மன்னனு மவர்கண் மாயத் தழுநதமா தேவி யாருங்
கொன்னவி லயில்வேல் வென்றிக் குலச்சிறை யாருங் கூடி
யிந்நிலை புகலி வேந்தர்க் கியம்புமென் றிறைஞ்சி விட்டார்.

(இ-ள்.) சமணர்களால் பாண்டிநாடானது நன்னிலை கெட்டு இழிவை யடைந்து தங்க ளரசனாகிய பாண்டியராசனும் அச்சமணர்களது மயக்கத்தி லழு ந்த, அப்பாண்டியனது பத்தினியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும்,அச்சந்தருகின்ற கூரிய வெற்றிவேலேந்திய குலச்சிறைநாயனாருஞ் சோந்து யோசிதது, இந்தச் செய்தியைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குச் சொல்லுங்களென்று (தேவரீ ரெழுந்தருளியிருக்குந் திசைநோக்கி) வணங்கி எங்களையனுப்பினார்கள்.—எ-று. ()

வேறு.

என்றவர்கள் விண்ணப்பஞ் செய்த பின்ன ரேறுயர்த்த சிவபெரு மான் றெண்ட ரெல்லா, நன்றுநமை யாளுடைய நாதன பாத நண்ணா த வெண்ணிலமண குண்டர் தமமை, வென்றருளி வேதநா னெறியே யாக்கி வெண்ணீறு வேந்தனையு மிடுவித் தஙகு, நின்றசெயல சிவனடி யார் செயலேயாக நினைந்தருள வேண்டுமென நின்று போற்ற.

(இ-ள்.) இவவாறு அப்பரிசனஙகள் விண்ணப்பஞ்செய்தபின்பு இடபக் கொடியை யுயாத்திய சிவபெருமானது அடியார்திருக்கூட்டஙகளெல்லாம் இது நன்று; நமமை யாளாகவுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளையடையாத அளவில் லாத சமணாகளாகிய கீழ்மக்களைச் செயித்தருளி வேதமார்க்கமாகிய சைவசமய மே பரவச்செய்து, பாணடியராசனையும் திருவெணணீறு தரிக்கச்செய்து, அப்பா ண்டிநாட்டில் நிகழும் ஒழுக்கம் சிவனடியாரொழுக்கமேயாகும்வண்ணந் தேவரீா திருவுள்ளஙகொணடருளவேண்டுமென்று நின்று துதிக்க.—எ-று

இதுமுதல் மூனறுபாடலுங குளகம். (௬௧௪)

மற்றவாகட் கருள்புரிநது பிள்ளை யாரும வாகீச முனிவருடன் கூ டச் சென்று, பெறறமுயாத் தவர்பாதம பணிநது போநது பெரியதிருக் கோபுரதது ளிருநது தெனனு, டுறறசெயல பாணடிமா தேவியாரு முரி மையமைச் சருமுரைதது விட்ட வாரததை, சொறறனிமன னவருககுப் புகலி மன்னா சொலலியெழுந தருளுதற்குத் துணிந்த போது.

(இ-ள்.) அவவடியார்களுக்கு (அவவாறு செய்குவமென்று) திருவருள்புரி ந்து திருஞானசமபநதப்பிளளையாரும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளோடு திருககோயி லினுள் ளெழுந்தருளி இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணஙகிப் புறததிற செனறு பெரிய திருக்கோபுரததினுள்ளிருநதருளிப் பாண்டி நாட்டிலுளளவாகளடைநதிருக்குந தாழ்வைக்குறிதது மஙகையாக்கரசியாரும் அ ரசுரிமைக் குரிய மநதிரியாராகிய குலசசிறைநாயனாரும் (பரிசனஙகள் மூலமாகச் சொல்லியனுப்பிய சங்கதியை ஒப்பற்ற திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுக்குக் கூறியருளி அப்பாண்டிநாட்டிற் கெழுந்தருளத திருவுள்ளந் துணிந்தபொழுது.—எ-று.

தென்னாடு - இடவாகுபெயா. தெற்கின்கணணுளள நாடாதல்பற்றிப் பா ண்டிநாட்டைத் தெனனாடு எனறு கூறினா. தெனனனநாடு எனபது தென்னாடு என மரீஇயதென்பாருமுளர். (௬௧௫)

அரசருளிச் செய்கின்றார் பிள்ளா யநத வமண்கையர் வஞ்சனைக் கோ ரவதி யில்லை, யுரைசெய்வ துளதுறுகோ டானுந தீய வெழுந்தருள வுடன்படுவ தொண்ணா தென்னப், பரசுவது நமபெருமான் கழல்க ளெ ன்றாற் பழுததணையா தெனப்பகாந்து பரமர் செய்ய, விரைசெய் மலர்த் தாள்போற்றிப் புகலிவேநதா வேயுறுதோ ளியையெடுத்து விளம்பினாரே.

(இ-ள்.) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைப் பா ர்த்து அருளிசசெய்கின்றார், பிள்ளையே! அந்தச் சமணராகிய கீழ்மக்கள் செய்யும் வஞ்சனைக்கோ ஓர் எல்லையில்லை ; அன்றியும் யாம் சொல்வதொன்றுண்டு; பொரு ந்திய கிரகங்களும் (உமக்கு) இப்போது வலியில்லனவாகும் ஆதலால் நீர் அவவிடத்

தெழுந்தருளுதற்கு உடன்படுவது தகுதியன்றென்று தடுத்துக்கூற, அதற்குத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் நாம் சதாகாலமும் துதிப்பது நமது சிவபெருமான திருவடிகளேயாகில் நாளகோள் முதலியவற்றால் ஒரு குற்றமும் நெருங்காதென்று கூறியருளிச் சிவபெருமானது வாசனைபொருந்திய செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதித்து "வேயுறுதோளி" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.—எ று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிகச் சிறுவரென்பதும், சமணர்கள் மிக்க கொடியவரென்பதும், அவர்கள் செய்யுந் தீங்கும் அளவிலலன என்பதுந் தோன்ற 'பிள்ளாயந்த வமணகையா வஞ்சனைககோ ரவதி யில்லை' என்று கூறினர். இதனை,

"ஆதகா திதுவென் றேறுவார் நாவுக் கரையர்நீர் சிறியவ ரவரோ
பாதக மஞ்சார் தமமொடும் பணைட் பழகிய வெனையவர் செய்த
வேதனை யளநது கூறுவ தெனனை விபேகதில லம்மவோ வுமக்கிப்
போதுநாள் கோள்கள் வலியில வெனனப் புகலியா வேந்தரும் புகல்வார்.

எந்தையெம்பெருமானருளிலாபோலவின்னணமிசைப்பதெனவர்செய்
வெந்தவேதனையினுய்ந்தநீநாள்கோளவிலநகுபுள்ளவுணாபேய்பூத
மந்தமில்பலவுமம்மையோடப்பனையானடப்பனவவர்நஞ்
சிந்தையேகோயில்கொண்டுவீற்றிருப்பதநீங்கிழையாவென வெழுந்தார்."

எனவருந் திருவிளையாடற்புராணததா னுணாக. (௬௧௬)

வேயுறுதோளி - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

வேயுறுதோளிபங்கன்விடமுணடகணடன்மிகநலலவீணைதடவி
மாசறுதிங்கள்கஙகைமுடிமேலணிநதெனுளமேபுகுநதவதனு
ஞாயிறுதிங்கள்செவ்வாய்புதனவியாழமவெள்ளிசனிபாமபிரணடுமுடனே
யாசறுநலலநல்லவவைநலலநல்லவடியாரவர்க்குமிகவே.

தேனமர்பொழில்கொளாலைவிளைசெந்நெறுன்னிவளா செம்பொனெங்குநி
நான்முகனுதியாயபிரமாபுரத்துமறைஞானஞானமுனிவன [கழ.
றுனுறுகோளுநாளுமடியாரைவந்துநலியாதவணணமுரைசெய்
யானசொன்மாலையோதுமடியாாகளவானிலரசாள்வராணைநமதே.

திருசசிறறமபலம்.

சிரபுரததுப் பிள்ளையா ரருளிச் செய்த திருப்பதிகங் கேட்டதற்பின் றிருந்து நாவுக், கரசுமதற் குடனபாடு செய்துதாமு மவாமுனனே யெழுந்தருள வமைநதபோது, புரமெரிததார் திருமகனு ரப்ப ரிநதப் புனனுட்டி லெழுநதருளி யிருபபீ ரெனறு, கரகமலங குவித்திறைஞ்சித் தவிர்ப்ப வாக்கின காவலருந தொழுதரிதாங் கருத்தி னோநதா.

(இ-ள்) திருஞானசம்பநதப்பிள்ளையா ரருளிசசெயத திருப்பதிகத்தைக் கேட்டருளியபின்பு, திருத்தமாகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் அதறகு உடன்பட்டு, தாமும் அப்பிள்ளையாருக்கு முனனே பாண்டிநாட்டிற கெழுந்தருள அமை

ந்தபொழுது, சிவபெருமானது திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அப்பரே! நீர் இந்தச்சோழமண்டலத்திலேதானே எழுந்தருளியிருப்பீரென்று தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரங்களைக் குவித்து வணங்கித் தம்மோடுவருதலை தடுக்க, திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் வணங்கி நீங்குதற்கரியகருத்தோடும் அதற்கு ஒருவாறு சம்மதித்தருளினர்.—எ-று.

மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறைநாயனாரும் பரிசனங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்தது தமக்குமாத்திரமேயென்பதும், தாங்களிருவருங் கூடிச்சென்று அவ்வற்பசமயத்தை யழிப்பின் ஒருவருக்கு ஆற்றல் போதாமையால் இருவர்கூடி யழித்தனரென்னுமோ பழிச்சொல் உலகினிகழுமென்பதுங் கருதிப் பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளைச் சோழநாட்டிலேயே இருக்கச்செய்தனரென்க. (சூகஎ)

வேதமவளர்க் கவுஞ்சைவம் விளக்குதற்கும் வேதவனத் தருமணியை மீண்டும் புக்குப், பாதமுறப் பணிந்தெழுந்து பாடிப் போற்றிப் பரசியருள் பெற்றுவிடை கொண்டு போந்து, மாதவத்து வாகீசர் மருதவண்ணம் வணங்கியருள் செய்துவிடை கொடுத்து மன்னுங், காதலினு லருமையுறக் கலந்து நீங்கிக் கதிர்ச்சிவிகை மருங்கணைந்தார் காழி நாதர்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வேதமார்க்கத்தை விருத்திசெய்யவும், அதன் சாரமாகிய சித்தாந்தசைவத்தை விளக்கமுறச்செய்யவும் மீளவுஞ்சென்று வேதாரண்ணியத்தில் வெழுந்தருளும் அரிய மாணிக்கம்போன்ற சிவபெருமானது திருவடிகளிற் பொருந்த வணங்கியெழுந்து திருப்பதிகம் பாடித்துதித்துத் திருவருள்பெற்று விடைகொண்டு புறத்துவந்து மகத்தாகிய தவத்தினையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தம்மைத் தடுக்காதவண்ணம் வணங்கியருள்செய்து, அவர்க்குவிடைகொடுத்து, பொருந்திய ஆசையோடு அருமையாகக்கலந்து நீங்கி, ஒளிபொருந்திய முத்துச்சிவிகையின் அருகுஎழுந்தருளினர்.—எ-று.

'காழி நாடர்' என்றும் பாடம். (சூகஅ)

திருநாவுக் கரசருமங் கிருந்தா ரிப்பாற் றிருஞான சம்பந்தர் செழுநீர் முத்தின், பெருநாமச் சிவிகையின்மீ தேறிப் பெம்மா னுயர்த்தகவர்தாள் சென்னியின்மேற் கொண்டு முள்ளத், தொருநாமத் தஞ்செழுத்து மோதி வெண்ணீற் றொளிவிளங்குந் திருமேனி தொழுதார் நெஞ்சில், வருநாமத் தன்புநீர் கடலா மென்ன மாதவரார்ப் பொலிவையம் நிறைந்த தன்றே.

(இ-ள்) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் (அவருடன் செல்லாது) அங்கு இருந்தருளினர்; இதன்மேல், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் செழிய நீர்மையையுடைய சிறந்த முத்துச்சிவிகையின்மீ தெழுந்தருளி இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைச் சிரசின்மேற் கொள்ளுந் திருவுள்ளத்தோடும் ஒப்பற்ற திருநாமமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யோதிக்கொண்டு, அவ்வெம்பெருமானது திருவெண்ணீற்றி னொளிவிளங்குந் திருமேனியை வணங்கினர்; மிக்க தவத்தையுடைய அடியார்திருக்கூட்டங்கள் தம்மனதிற் பொருந்தவருகின்ற பல திருநாமங்களால் அன்புவெள்ளமுருகி யோடப்பெற்ற ஓர்கடலைப்போல ஆரவாரஞ் செய்யும் பேரோசையானது உலகமுழுமையும் நிறைந்தது.—எ-று. (சூகக)

வேறு.

பொங்கியெழுந் திருத்தொண்டர் போற்றெடுப்ப நாற்றிசையு
மங்கலதூ ரியந்தழங்க மறைமுழங்க மழைமுழங்குஞ்

சங்கபட கம்பேரி தாரைகா ளந்தாள
மெங்குமெழுந் தெதிரியம்ப விருவிசும்பு கொடிதூர்ப்ப.

(இ-ள்.) பேரானந்தத்தா லதிகரித்தெழுகின்ற அடியார் திருக்கூட்டங்கள் துதிக்கவும், நான்கு திக்குகளிலும் மங்கலவாத்திய முழங்கவும், வேதங்க ளொலிக்கவும் மேகம்போலச் சப்திக்கின்ற சங்கமும், படகமும், பேரிகையும், தாரையும், எக்காளமும், தாளமும் எவ்விடத்து மதிகரித்தெழுந்து மாறுபட்டொலிக்கவும், கொடியாடைகள் பெரிய ஆகாயத்தைத் தூர்க்கவும்.— எ-று. (௬௨௦)

மலர்மாரி பொழிந்திழிய மங்கலவாழ்த் தினிதிசைப்ப
வலர்வாசப் புனற்குடங்க ளணிவிளக்குத் தூபமுட
னிலைநீடு தோரணங்க ணிரைத்தடியா ரெதிர்கொள்ளக்
கலைமாலை மதிச்சடையா ரிடமபலவுங் கைதொழுவார்.

(இ-ள்.) கற்பக மலாமாரி யொழிந்து சிந்தவும், மங்கலவாழ்த்துகள் இனிமையோடு இசைக்கவும், மலரோடு வாசனைபொருந்திய பூரண கும்பங்களையும், அழகிய விளக்குகளையும், தூபத்தோடு நிலையாகவுயர்ந்த மகர தோரணங்களையும், அங்கங்குள்ள அடியார்கள் வரிசையாகவைத்து எதிர்கொள்ளவும், கிரணவரிசையமைந்த சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானெழுந்தருளிய பலதிருப்பதிகளையும் வணங்குவா ராயினர்.— எ-று. (௬௨௧)

தெண்டிரைசூழ் கடற்கானற் திருவகத்தி யான்பள்ளி
யண்டர்பிரான் கழலவணங்கி யருந்தமிழ்மா மறைபாடிக்
கொண்டல்பயின் மணற்கோடு சூழ்கோடிக் குழகர் தமைத்
தொண்டருட னெழுந்தணைந்தார் தோணிபுரத் தோன்றலார்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தெள்ளிய அலைகள்சூழ்ந்த கடற்கரையிலுள்ள திருஅகத்தியான்பள்ளி யென்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளிய தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளைவணங்கி அரிய திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகம் பாடியருளி, மேகங்கள் தவழும் மணற்குன்றுகள் சூழ்ந்த திருக்கோடிக்குழகரென்னுந் திருப்பதியை அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும்வணங்கிச் சென்றருளினர்.—எ-று. (௬௨௨)

கண்ணார்ந்த திருநுதலார் மகிழ்ந்தகடிக் குளமிறைஞ்சி
யெண்ணார்ந்த திருவிடும்பா வனமேத்தி யெழுந்தருளி
மண்ணார்ந்த பதிபிறவு மகிழ்ந்தருமன் பாலவணங்கிப்
பண்ணார்ந்த தமிழ்பாடிப் பரவியே செல்கின்றார்.

(இ-ள்.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய திருக்கடிக்குள மென்னுந் திருப்பதியை வணங்கி, யாவராலும் புகழப்பெற்ற திருஇடும்பாவனமென்னுந் திருப்பதியைத் துதித்து அங்குநின் றெழுந்தருளி உலகத்திற்பொருந்திய மற்ற க்ஷேத்திரங்களையும் மகிழத்தக்க அன்போடும் வணங்கி இசையமைந்த திருப்பதிகம் பாடித் துதித்துச் செல்கின்றவராயினார்.—எ-று. ()

திருவுசாத் தானத்துத் தேவர்பிரான் கழல்பணிந்து
மருவியசெந் தமிழ்ப்பதிக மால்போற்றும் படிபாடி
யிருவினையும் பற்றறுப்பா ரெண்ணிறந்த தொண்டருடன்
பெருகுவிருப் பினராகிப் பிறபதியும் பணிந்தணைவார்.

(இ-ள்.) திருவுசாத்தானமென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளிய தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமான திருவடிகளை வணங்கி, பொருந்திய செந்தமிழ்த் திருப்பதிகததில் திருமால் துதிதத தனமையை யமைதது்ப் பாடியருளி, தம்மை யடைந்தவாகளது இருவினைகளையும அறவே யொழிததருளுந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாா அளவறற அடியாா திருக்கூட்டங்களோடு மிக்க விருப்பமுடையவராய் மற்ற க்ஷேத்திரஙகளையும் வணஙகிச்செலவா ராயினா.—எ-று.

நலவினையுந தீவினைபோலவே பிறவிக் கேதுவாய், இருப்புவிலங்கும் பொன் விலஙகும போலவதாகலின "இருவினையும் பற்றறுப்பாா" என்று கூறினர்;

"இருளசே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன
பொருளசோ புகழ்புரிநதார் மாட்டு."—எனனுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் கூறிய வுரைவிசேடததா னுணாக. (கூஉச)

திருவுசாத்தானம் - பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றமபலம்.

நீரிடைத்துயின்றவனறமபிநீள்சாமபுவன்
போாபடையசுக்கிரீவனனுமான்றொழுக்
காருடைநஞசுணடுகாத்தருள்செய்தவெஞ
சீருடைசசேடாவாழ்திருவுசாத்தானமே,
வரைதிரிந்திழியுநீாவளவயற்புகலிமன
றிரைதிரிந்தெறிகடற்றிருவுசாத்தானனை
யுரைதெரிந்துணருஞசமபந்தனொணடமிழ்வல்லார்
நரைதிரையினறியேகனனெறிசோவரே.

திருச்சிறறம்பலம்.

சுவாமிபெயா - **மந்திரபுரீசர்** : தேவியார் - **பெரியநாயகியம்மை.**

கருஙகழிவே லைபபாலைக் கழிநெய்தல் கடநதருளித்
திருநதியசீாப புனனாட்டுத தெனமேலபாற றிசைநோக்கி
மருஙகுமிடை தடஞசாலி மாடுசெறி குலைதெஙகு
நெருஙகிவளா கமுகுடுத்த நிறைமருத வழிசசெனறாா.

(இ-ள்.) கரிய உபபஙகழிகளையுடைய கடறகரையிலுள்ள மிக்க நெய்தனிலததைக் கடநது, திருத்தமாகிய சிறப்பினையுடைய சோழநாட்டின தெனமேற்றிசையைநோககிப பககஙகளில நெருஙகிய மிககசெநநெறபயிாகளும அதனருகில் நிறைநத குலைகளையுடைய தெனனமரஙகளும, அதனருகில நெருஙகி வளாகினற கமுகமரங்களுஞ சூழ்நத நிறைநத மருதநிலததின் வழியே சென்றருளினர்.

பாலை எனபதில, ஐகாரம் சாரியை. (கூஉரு)

சங்கங்கள் வயலெலஙகுஞ் சாலிகழைக் கருமபெங்குங்
கொங்கெங்கு நிறைகமலக் குளிாவாசத தடமெஙகு
மஙகஙகே யுழவாகுழா மாாக்கினற வொலியெஙகு
மெங்கெங்கு மலாபபடுகே ரிவைகழிய வெழுநதருளி.

(இ-ள்.) வயலிடங்களில் சஙகுகளும், செநநெற்பயிாகளும், கரும்புகளும், மகரந்தங்கள் நிறைந்த தாமரைமலர்களையுடைய குளிர்ந்த மணம் பொருந்திய

தடாகங்களும், அவ்வவ் விடங்களில் உழவர்கூட்டங்கள் ஆரவாரிக்கின்ற பேரோசைகளும், மலர்களையுடைய நீர்நிலைகளுமாகிய இவைக ளனைத்தும் பிற்படும்படி யெழுந்தருளி.—எ-று.

கழைக்கரும்பு-ஒருபொருட் பன்மொழி; அன்றி, கழைபோன்ற கரும்பு எனினுமாம்; கழை=கரும்பு, மூங்கில். கொய்பகு=மகரந்தம். (சுஉசு)

தடமெங்கும் புனல்குடையுந் தையலார் தொய்யினிற
மிடமெங்கு மந்தணர்க ளோதுகிடை யாகநிலை
மடமெங்குந் தொண்டர்குழா மனையெங்கும் புனைவதுவை
நடமெங்கு மொலியோவா நற்பதிக ளவைகடந்து.

(இ-ள்.) தடாகங்களில் நீராடுகின்ற பெண்களினது தொய்யிலெழுதிய (கலவைச் சாந்தின்) நிறமும், எவ்விடங்களிலும் பிராமணர்கள் வேதமோதுங் கூட்டங்களும், யாகசாலைகளும், மடங்களெங்கும் அடியார்திருக்கூட்டங்களும், வீடுகள் தோறும் கலியாணங்களும் நாடகசாலைகளெங்கும் நடனவோசைகளும் நீங்காத நன்மைபொருந்திய பல திருப்பதிகளையுங் கடந்து.—எ-று. (சுஉஎ)

நீர்நாடு கடந்தருளி நெடும்புறவிற் குறும்புதல்கள்
கார்நாடு முகைமுல்லைக் கடிநாறு நிலங்கடந்து
போர்நாடுஞ் சிலைமறவர் புனம்புலவைப் பிடைபோகிச்
சீர்நாடு தென்பாண்டி நன்னாடு சென்றணைவார்.

(இ-ள்.) சோழநாட்டைக் கடந்து இடையிலுள்ள நெடிய முல்லைநிலத்தில் சிறிய புதல்களில் கார்காலத்தை நாடும் அரும்புகளையுடைய முல்லைமலர்கள் மணங்கமழும் அரணியத்தைக் கடந்து, போரை விரும்புகின்ற வில்லையுடைய மறவர்கள் வாழும் சிறிய பாலைநிலத்தை யடைந்து சென்று, பின், சிறப்பை நாடியிருக்கும் அழகிய பாண்டிநாட்டைச் சென்று சேர்வாராயினார்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரெழுந்தருளுவதற்கு முன்னர் சமணப் பேயிருளான் மூட்டப்பட்டு ஒளிமாழ்கிக் கிடத்தலின், இந்நாடு தனக் கெப்பொழுது நற்காலம் வருமோவென்று எதிர்நோக்கியிருந்ததென்பார், 'சீர்நாடு தென்பாண்டி நன்னாடு' என்று கூறினார். (சுஉஅ)

மன்றன்மலர்ப் பிறங்கன்மருங் கெறிந்துவரு நதிகள்பல
சென்றணைந்து கடந்தேறித் திரிமருப்பின் கலைபுணர்மான்
கன்றுதெறித் தனவுகைக்குங் கானவதர் கடந்தணைந்தார்
கொன்றைநறுஞ் சடைமுடியார் மகிழ்ந்ததிருக் கொடுங்குன்றம்.

(இ-ள்.) வாசனைபொருந்திய மலர்க்கூட்டங்களை இருபக்கங்களிலும் வீசிவருகின்ற பல நதிகளையுமடைந்து சென்று கரையேறி, முறுக்காகிய கொம்பினையுடைய கலைமானோடு சேர்ந்த பெட்டைமான் கன்றுகள் பரல்களைக் காலால் தெறித்தோடுகின்ற காட்டுவழியைக் கடந்து, நறுமணங் கமழுங் கொன்றைமாலையை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய திருக்கொடுங்குன்றமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (சுஉகூ)

கொடுங்குன்றத் தினிதமர்ந்த கொழும்பவளச் செழுங்குன்றை
யடுங்குன்ற முரித்தானை வணங்கியருந் தமிழ்பாடி.

நெடுங்குன்றும் படர்கானு நிறைநாடுங் கடந்துமதி
தொடுங்குன்ற மதின்மதுரைத் தொன்னகர்வந் தணைகின்றார்.

(இ-ள்.) திருக்கொடுங்குன்றத்தில் மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய செழிய பவள மலைபோலபவரும், கொல்லவந்த மலைபோன்ற (கயாசுரனெனனும்) யானையையுரித்தவருமாகிய சிவபெருமானை வணங்கி அரிய தமிழ்த்திருப்பதிகம் பாடியருளி, பெரியமலைகளையும, படர்ந்த காடுகளையும்,நீர்நிறைந்த நாடுகளையுங் கடந்து, சந்திரனைத்தொடுகின்ற மலைபோலுயர்ந்த மதில்சூழ்ந்தபழமையாகியமதுராபுரிவந்து சேர்கின்றவராயினார்.—எ-று (சுகo)

வேறு.

இந்நிலை யிவர்வந் தெய்த வெண்பெருங் குன்ற மேவு
மந்நிலை யமணர் தங்கட் கழிவுமுன் சாற்ற லுற்றுப
பன்முறை வெருக்கொண் டுள்ளம் பதைப்பத்தீக் கனாக்க ளோடுந்
துன்னிமித் தங்க ளங்கு நிகழ்ந்தன சொல்ல லுற்றாம்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வந்தடைந்தருளவும், பெரிய எட்டு மலைகளிலும் வசிக்கும் கொடிய நிலைமையையுடைய சமணர்களுக்குப் பின்வரும் கெடுதியை முன்பு தெரிவிக்கப் பலமுறையும் மனம் மயக்கங்கொண்டு பதைக்க, தீய கனவுகளும் துர்ச்சகுனங்களுமாகிய அங்கு நடந்தவைகளை யாம் சொல்லத்தொடங்குகின்றோம்.—எ-று.

எண்பெருங் குன்றமாவன:—அஞ்சனம், கிரவுஞ்சம், கோவர்த்தனம், திரிகூடம், காஞ்சி, குஞ்சரசையம், ஏமகூடம் விந்தியம் என்பனவாம். (சுகக)

பள்ளிகண் மேலு மாடு பயிலமண் பாழி மேலு
மொள்ளித ழசோகின் மேலு முணவுசெய் கவளங் கையிற்
கொள்ளுமண் டபங்கண் மேலுங் கூகையோ டாந்தை தீய
புள்ளின மான தம்மிற் பூசலிட் டழிவு சாற்றும்.

(இ-ள்) சமணமுனிவர்கள் வசிக்கும் மடங்களின் மேலும், பக்கங்களிற் பொருந்திய அருகன் கோயில்களின்மேலும், ஒளிபொருந்திய பூவிதழ்களையுடைய அசோகவிருக்ஷங்களின் மேலும், உண்ணுகின்ற கவளத்தைக் கையில் கொள்ளுகின்றமண்டபங்களின்மேலும் கோட்டான்களும் ஆந்தைகளும் தீமையை விளைவிக்கு மற்றப் பறவைக்கூட்டங்களு மாகிய இவைகள் தங்களுக்குள்ளே போர்செய்து பின்வருங் கெடுதியைத் தெரிவிக்கும்,—எ-று. (சுகஉ)

பீலியுந் தடுக்கும் பாயும் பிடித்தகை வழுவி வீழக்
கால்களுந் தடுமா றுடிக் கண்களு மிடமே யாடி
மேல்வரு மழிவுக் காக வேறுகா ரணமுங் காணார்
மாலுழந் தறிவு கெட்டு மயங்கின ரமண ரெல்லாம்.

(இ-ள்.) மயிற்பீலியும், தடுக்கும், பாயும் முதலாகப் பிடித்திருந்த பொருள்கள் அவ்வவ் விடங்களினின்றும் வழுவி வீழ, கால்களுந் தடுமாற்ற மடைந்து, கண்களும் இடந்துடித்து, மேல் வரும் கெடுதிகளுக்கு வேறொரு காரணமுங் காணாமல், மயக்கமுற்று அறிவுகலங்கிச் சமணர்களெல்லாம் மயங்கினார்கள்.

காணார் என்பது, முற்றெச்சம். (சுகந)

கந்தியா தம்மிற் றாமே கனன்றெழு கலாங்கள் கொள்ள
வந்தவா றமணா தமமின மாறுகொண் டூறு செய்ய
முந்தைய வுணர்விற் கொண்ட பொறைமுத லவையும் விட்டுச்
சிந்தையிற் செற்ற முன்னாந் தீக்குணந் தலைநின் றார்கள்.

(இ-ள்.) தவப்பெண்கள் தங்களுக்குள் தாங்களே வெகுண்டெழுந்து கோபஞ் செய்யவும், சமணமுனிவர்கள் நேரிட்டவாறே தம்முள் தாமே பகைகொண்டு ஒருவருக்கொருவர் துன்பஞ்செய்யவும், முற்பட்ட சமண நூலில் தாங் கொண்ட பொறைமுதலிய குணங்களை யொழித்து, மனதில் கோபமுதலியன வாகிய தீக்குணங்களில் தலைமையாக நின்றார்கள்.—எ-று. (௬௩௪)

இப்படி யமணர் வைகு மெய்ப்பெயர்ப் பதியு மெய்து
மொப்பிலுற் பாத மெல்லா மொருவரி னொருவர் கூறி
மெய்ப்படு தீக்க னாவும் வேறுவே றாகக் கண்டு
செப்புவார் புறத்து ளோருந் தென்னவன் மதுரை சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சமணர்கள் வசிக்கும் எப்படிப்பட்ட பெயரையுடைய நகரங்களிலும் நிகழ்ந்த ஒப்பற்ற துன்னிமித்தங்களையெல்லாம் ஒருவரோடொருவர் சொல்லி, மெய்ம்மை பொருந்திய கொடிய சொப்பனங்களும் வெவ்வேறாகக் கண்டு அரசனுக்குச் சொல்லும்படிப் புறத்திலுள்ள சமணமுனிவர்களும் பாண்டியராசனது மதுராபுரியை யடைந்தார்கள்.—எ-று.

உற்பாதம்=துன்னிமித்தம். சொப்பனத்தி னிகழ்தல் சாக்கிரத்திற் பொய்ப்பட் டொழிதலு முளவாகலின், அதனை நீக்குதற்கு 'மெய்ப்படு தீக்கன' என்று கூறினார். 'புறத்துளோரும்' என்னும் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மையால் அம்மதுராபுரியினுள்ளாரையுங் கொள்க. புறமாவது அஞ்சனமுதலிய எட்டுமலைகளும் பிறவுமாம். (௬௩௫)

அந்நகர் தன்னில் வாழ்வார் புறம்புநின் றணைவார் கூடி
மன்னவன் றனக்குங் கூறி மருவுடை வுள் ளத்த ராகித்
துன்னிய வழுக்கு மெய்யிற் றாரிளா பலரு மீண்டி
யின்னன கனவு கண்டே மென்னவெடுத் தியம்ப லுற்றார்.

(இ-ள்.) அம்மதுரைமாநகரத்தில்வாழும் சமணமுனிவர்களும் புறத்தினின் றும்வந்த சமணமுனிவர்களும் ஒருங்குசேர்ந்து நிகழ்ந்த சங்கதியைப் பாண்டியனுக்குக்கூறி மயங்கிய மனமுடையவர்களாய், அழுக்கடைந்திருக்குந் தம்முடம்பில் ஆடையில்லாத அசசமணமுனிவர் பலருங்கூடி, யாங்கள் இத்தன்மையனவாகிய தீக்கனவைக் கண்டோமென்று எடுத்துச் சொல்லுகின்றார்கள்.—எ-று. (௬௩௬)

சீரமலி யசோகு தன்கீ ழிருந்தநந் தேவர் மேலே
வேரொடு சாய்ந்து வீழக் கண்டன மதன்பின் னாக
வேர்கொண்முக் குடையுந் தாழ மெழுந்துகை பாற்றிப் போக
வூருமோ ரோடக் காணக் கண்டன மென்று ரைப்பார்.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய அசோக விருட்சமானது அதன்கீழெழுந்தருளியிருந்த நமது அருகக்கடவுளின்மேல் அது வேரோடு சாய்ந்து விழக்கண்

டோம்; அதன்பின்பு, அக்கடவுள் அழகிய முக்குடையுந் தாமுமாக அதன்கீழிருந் தெழுந்து கைகளைத் தொங்கவிட்டுச் செல்ல, ஊரிலுள்ளவர்கள் ஓடி அதனைப் பா க்கக் கண்டோம் என்று சொல்வார்கள்.—எ-று. (சுஙஎ)

குண்டிகை தகர்த்துப பாயும பீறியோர் குரத்தி யோடப்
பண்டிதர் பாழி நின்றுங் கழுதைமேற் படாவரா தமமி
னொணடொடி யியக்கி யாரு முளையிட்டுப புலமபியோடக்
கணடன மென்று சொன்னா கையறு கவலை யுற்றார்.

(இ-ள்.) கமண்டலத்தை யுடைத்துப் பாயையும கிழித்து ஒரு குருபன்னி யோடவும், பண்டிதர்களாகிய சமணமுனிவாகளது மடஙகளினின்று நீஙகி கழு தையின் மேலேறிச் செலபவர்களுள் ஒளிபொருந்திய வளையலையணிநத தருமதே வதையும் ஊளையிட்டுப்புலம்பி யோடவும கனவு கணடோமென்று சொன்னாகள் அளவற்ற துனபத்தை யடைந்த சமணாகள்.—எ-று.

ஊளையென்பது, உளை எனக் குறுக்கல் விகாரம்பெற்றது. (சுஙஅ)

கானிடை நட்ட மாடுங் கணணுத ஹெண்ட ரெலலா
மீனவன் மதுரை தனனில விரவிடக் கணடோ மென்பார்
கோனவன் றானும வெய்ய கொழுநதழன முழுகக கண்டோ
மானபி னெழவுங் கண்டோ மதிசய மிதுவா மெனபார.

(இ-ள்.) மசானததில் நடனஞ் செய்கினற நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவ னது அடியாாகளெல்லாம பாணடியது மதுராபுரியில் வநது பரவியிருக்கக் கண் டோமென்பாாகள்; அப்பாண்டியனும் கொடிய நெருப்பில முழுகக்கணடோம்; அவ்வாறுமுழுகியபின்பு அநநெருப்பினின்று மெழுந்திருக்கவுங கனவுகண்டோம்; இது ஆச்சரியமா மெனறு சொலவாாகள.—எ-று (சுஙகூ)

மழவிடை யிளங்கன றொனறு வந்துநங் கழகந தன்னை
யுழறிடச் சிதறி யோடி யொருவருந தடுக்க வஞ்சி
விழவொரு புகலுமின்றி மேதினி தன்னை விட்டு
நிழலிலா மரஙக ளேறி நினறிடக் கண்டோ மென்ன.

(இ-ள்) இளமைபொருநதிய இடபக்கன்று ஒன்று வந்து நமது (பண்டித ரது) சபையைக் கலைகக, (அதனால அவர்கள்) சிதறியோடி ஒருவரும் அதனைத் தடுக்கப் பயந்து, ச ளடைய ஒரு புகலிடமு மிலலாமல், பூமியை விட்டு நிழ லில்லாத மரஙகளி மேலேறிநிறகக கனவுகணடோமெனறு கூற.—எ-று.

இதுமுத லிரணடுபாடலுங் குளகம (சுசம)

ஆவதென் பாவி காளிக் கனததிற மடிகண் மார்க்கு
மேவிய தீங்கு தன்னை விளைபபது திடமே யென்று
நோவுறு மனத்த ராகி நூாபெரும் பதமுங் கொள்ளார்
யாவது செயலென றெண்ணி யிடருழன் றழுங்கி னாகள்.

(இ ள்.) பாவிகளே! இதறகுத் தீாவு செய்யத்தக்கது யாது; இக் கன வின் வரலாறு நமது சமணமுனிவாகளுக்கு வருகின்ற தீங்கைச்செய்வது உறுதி யேயென்று வருந்திய மனமுடையவர்களாய்த் தாமுண்ணுதற்குரிய உணவுகளை

யுங் கொள்ளாமல் இனிச் செய்யவேண்டியது யாது என்று எண்ணித் துன்புற்று வருந்தினார்கள்.—எ-று. (சுசக)

அவ்வணீ யமணரெல்லா மங்கிலே மையர்க ளாகச்
சைவநன் மரபில வந்த தடமயின் மடமென் சாயற்
பைவளா ரரவே ரலகுற பாண்டிமா தேவி யாக்கு
மெய்வகை யமைச்ச ஞாக்கும விளங்குநன் னிமித்த மேன்மேல்.

(இ-ள்.) அச்சமணர்களெல்லாரும் அவவாறு துன்பமுடையவர்களாகவும், சிறந்த சைவமரபில் அவதரித்த பெரிய மயிலபோலும மிருதுவான சாயலையுடைய மஙகையர்க்கரசியாருக்கும், மெய்ம்மைபொருந்திய மந்திரியாராகிய குலச்சிறை நாயனுருக்கும் நற்சகுனஙகள மேலு மேலும் விளஙகா நிற்கும்.—எ-று.

பைவளாரவு=படத்தையுடைய பாம்பு. (சுசஉ)

அளவிலா மகிழ்ச்சி காட்டு மரும்பெரு நிமித்த மெய்த
வுளமகிழ் வுணருங் காலே யுலகெலா முய்ய வநத
வளரொளி ஞான முண்டார் வந்தணை தருளும் வார்த்தை
கிளர்வுறு மோவகை கூறி வந்தவர் மொழியக் கேட்டார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும் அருமையாகிய பெரிய நனனிமித்தங்க ளுணடாக அதனால் மனமகிழ்ந் திருக்குங்காலத்தில, எல்லா வுலகஙகளும் ஈடேறும்படி அவதரித்த ஒளி வளாகினற சிவஞானப் பாலுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளுஞ் செய்தியை மிக்கஉவகை கூறிவந்த பரிசனங்கள் சொல்ல (மஙகையாக்கரசியார்) கேட்டருளினார்.—எ-று. (சுசங)

அமமொழி விளம்பி னோர்க்கு வேண்டுவ வடைய நல்கி
மெய்மமையில விளங்கு காதல் விருபபுறு வெள்ள மோங்கத்
தம்மையு மறியா வணணங கைமிக்குத் தழைத்துப் பொஙகி
விம்மிய மகிழ்ச்சி கூர மேவிய சிறப்பின் மிக்கார்.

(இ-ள்.) பிள்ளையார் எழுநதருளும் நலவரவைக் கூறிய அப்பரிசனர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை நிரம்பக்கொடுத்து, மெய்ம்மையாக விளங்குகின்ற பெரு விருப்பாகிய வெள்ளம்பெருகத் தம்மை யறியாதபடி அளவு கடந்து மிகுத்துப் பொங்கி யதிகரித்த மகிழ்ச்சி யுண்டாகப் பொருந்திய சிறப்பில மேம்பட்டவ ராயினார்.—எ-று. (சுசச)

மங்கையர்க் கரசி யார்பால் வநதடி வணங்கி நின்ற
கொங்கலர் தெரிய லாராங் குலச்சிறை யாரை நோக்கி
நங்கடம பிரானு ராய ஞானபோ னகாமுன் பெய்தி
யிங்கெழுந் தருள வுய்ந்தோ மெனவெதிர் கொள்ளு மென்றார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மதுராபுரிக்கு எழுந்தருளி (வருதலைக் கேள்வியுற்று) மஙகையர்க் கரசியாரிடத்துவந்து அவரது திருவடிகளை வணங்கிநின்ற மணமகமழும் மாலையைத் தரித்த குலச்சிறை நாயனாரைப்பார்த்து, நமது பெருமானாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரிடததுசசெனறு,தேவரீா இஙகு எழுந்தருளியதால் அடியேங்கள் பிழைத்தோமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, அவரை யெதிர்கொண்டழைத்து வாருமென்று கூறியருளினார்.—எ-று. (சுசரு)

மன்றலங் குழலி னாரை வணங்கிப்போந் தமைச்ச னாரும்
வென்றிவே லரச னுக்கு முறுதியே யெனவி ரைந்து
பொன்றிகழ் மாட வீதி மதுரையின் புறத்துப் போகி
யின்றமிழ் மறைதந் தாரை யெதிர்கொள வெய்துங் காலை.

(இ-ள்.) மந்திரியாராகிய குலச்சிறை நாயனாரும் மணம்பொருந்திய அழகிய கூந்தலையுடைய மங்கையர்க்கரசியாரை வணங்கிப் புறத்திற்சென்று, இது வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடைய பாண்டியராசனுக்கும் உறுதியைத் தரத்தக்க தேயாகுமென்று கருதி, இலக்ஷுமிவிலாசம் பொருந்திய மாடங்களமைந்த திருவீதிகளையுடைய மதுராமாநகரத்தின் புறத்தில் விரைந்துசென்று, இனிய திருநெறித்தமிழ்வேதமாகிய தேவாரப்பதிகங்களை யருளிச்செய்யுந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை யெதிர்கொள்ளும்படி சென்றபொழுது.—எ-று.

'பொன்றிகழ்மாடம்' என்பதற்கு, பொன்மயமாகவிளங்குகின்றமாடம் என்று பொருள்கூறினும்பொருந்தும்.

இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுங் குளகம். (௬௪௬)

அம்புய மலராள் போல்வா ராலவா யமர்ந்தார் தம்மைக்
கும்பிட வேண்டு மென்று கொற்றவன் றனக்குங் கூறித்
தம்பரி சனங்கள் சூழத் தனித்தடை யோடுஞ் சென்று
நம்பனை வணங்கித் தாமு நல்வர வேற்று நின்றார்.

(இ-ள்.) தாமரைமலரில் வாழுந் திருமகளை யொத்த மங்கையர்க்கரசியார் திருவாலவாயில் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமானை வணங்கவேண்டுமென்று பாண்டியராசனுக்குஞ் சொல்லித் தமது பரிசனங்கள் சூழ்ந்துவர ஒப்பற்ற காவலாளரோடுஞ்சென்று, அச் சொக்கலிங்கப்பெருமானை வணங்கித் தாமும் (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது) நல்வரவை யெதிர்கொண்டு நின்றார்.—எ-று.

ஆலவாய் என்பது, மதுராபுரியின் திருப்பெயரி லொன்று. (௬௪௭)

வேறு.

திருநிலவு மணிமுத்தின் சிவிகையின்மேற் சேவித்து
வருநிலவு தருமதிபோல் வளரொளிவெண் குடைநிழற்ற
பெருகொளிய திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாம் பெருகிவர
வருள்பெருக வருஞானத் தமுதுண்டா ரணைகின்றார்.

(இ-ள்.) தம்மைச் சேவித்து வருகின்ற நிலவைவீசும் பூரணசந்திரன்போல வொளிவளர்கின்ற வெள்ளிய முத்துக்குடை நிழற்றவும், ஒளி பெருகுகின்ற திருவெண்ணீறணிந்த அடியார் திருக்கூட்டங்கள் பெருகிச் சூழ்ந்துவரவும், அழகுவிளங்குகின்ற முத்துச்சிவிகையின்மேல் திருவருள் பெருக வருகின்ற சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளுவாராயினார்.—எ-று.

மணிமுத்து - இருபெயரொட்டு. (௬௪௮)

துந்துபிகண் முதலாய தூரியங்கள் கிளராமே
யந்தணரா மாதவர்க ளாயிரமா மறையெடுப்ப

வந்தெழுமங் கலநாத மாதிரமுட் படமுழங்கச்
செந்தமிழ்மா ருதமெதிர்கொண் டெமருங்குஞ் சேவிப்ப.

(இ-ள்.) (பிள்ளையார் மதுராபுரிக்கு எழுந்தருளுங் காரணமாகமுழங்கும்) தேவதுந்துபி முதலிய வாத்தியங்களின் ஒலி மேம்படாமல் பிராமணர்களாகிய தவமுனிவர்கள் அளவற்ற வேதங்களை யெடுத்தோதவும், அதிகரித் தெழுகின்ற மங்கலவாழ்த்தொலிகள் எட்டுத்திக்குந் தம்முள் ளடங்கும்படி யொலிக்கவும்,செந்தமிழ்மொழியோடு கலந்து வருகின்ற சிறு தென்றற்காற்றானது எப் பக்கங்களிலுஞ் சேவித்துவரவும்—எ-று.

செந்தமிழ்மொழி தோன்றுதற் கிடமாகிய பொதியமலையினின்றுந் தோன்றி வருதலால், தென்றலைச் செந்தமிழ்மாருதமென்று கூறினர். (௬௪௧)

பணணியவஞ் சனைத்தவத்தாற் பஞ்சவனாட் டிடைப்பரந்த
வெணணிலமணெ னுமபாவ விருஞ்சேனை யிரிந்தோட
மண்ணுலக மேயன்றி வானுலகுஞ் செய்தபெரும
புண்ணியத்தின படையெழுச்சி போலெய்தும பொலிவெய்த.

(இ-ள்.) சமணர்கள் செய்த வஞ்சனையாகிய தவத்தினால பாண்டிநாட்டிற் பரவிய அளவற்ற சமணமென்னும் பாவமாகிய பெரிய சேனைகள் புறங்காட்டியோடவும், மண்ணுலகத்தினரேயன்றி விண்ணுலகத்தினருஞ் செய்த பெரிய புண்ணியத்தினது படையெழுச்சிபோல் பிள்ளையாரெழுந்தருளுங் காட்சிதோன்றவும்.

துன்னுமுழு வுடற்றுகளாற் சூழுமுணா வினிற்றுகளா
லன்னெறியிற் செறிந்தடைந்த வமணமாசு கழுவுதற்கு
மன்னியொளிர் வெணமையினுற் றூய்மையினால வழுதியர்தங்
கன்னிநாட் டிடைக்கங்கை யணைந்ததெனுங் கவின்காட்ட.

(இ-ள்.) சமணரது உடல முழுவதும் அடைந்த அழுக்கினாலும், அவர்களறிவிற் பொருந்திய அஞ்ஞானமாகிய அழுக்கினாலும, அவநெறியிற் சேர்ந்து அடைந்த அமணராகிய அழுக்கைக் கழுவுதற்கு (அடியார் திருமேனியில) நிலைபெற்று விளங்கும் விபூதியின் வெண்ணிறத்தாலும பரிசுத்தத்தினாலும பாண்டியர்களது நாட்டில் கங்கைநதியானது திரண்டுவந்ததுபோலும அழகைக்காட்டவும்.—எ-று.

பானல்வயற் றமிழ்நாடு பழிநாடும படிபரந்த
மானமிலா வமணென்னும வலவிருள்போய் மாய்வதனுக்
கானபெரு கொளிபரப்பா லணடமெலாங் கொணடதொரு
ஞானமணி விளக்கெழுந்து வருவதென நலமபடைப்ப.

(இ-ள்.) நீலோற்பல மலர்களையுடைய வயல்கள் சூழ்ந்த பாண்டிநாடானது பழியையடையும்படி பரவிய வெட்கமில்லாத சமணமென்னும பெரிய இருளானது கெட்டு அழிதற்குத் தோன்றிய மிக்க ஒளியின் பரப்பினால் எல்லாவணடங்களைந் தன்னுள்ளடக்கிய தான அழகிய ஒரு ஞானதீப மெழுந்துவருவதுபோலுந் தோற்றத்தைச் செய்யவும்.—எ-று. (௬௪௨)

புரசைவயக் கடகளிற்றுப் பூழியர்வண டமிழ்நாட்டுத்
தரைசெய்தவப் பயன்விளங்கச் சைவநெறி தழைத்தோங்க

வுரைசெய்திருப் பேர்பலவு மூதுமணிச் சின்னமெலாம்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற.

(இ-ள்.) முகப்படாத்தோடு வெற்றியையும் மதத்தினையுங் கொண்ட யானைச்சேனையையுடைய பாண்டியாகளது வளப்பம்பொருந்திய பாண்டிநாடானது செய்த தவப்பயன் விளங்கவும், சைவசமயந் தழைத்தோங்கவும், திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது பல திருநாமங்களையும் புகழ்ந்து ஊதுகின்ற முத்துச்சின்னங்களெலாம பரசமயகோளரியா ரெழுந்தருளினாரென்று ஊதவும்.—எ-று.

பணிமாற என்றது, ஈண்டு ஊத எனனும பொருளில் வந்தது. (சுஙு)

வேறு.

இப்பரி சணையுஞ் சணைபையா பெருமா னெழுந்தரு ளும்பொழு திசைச்கு, மொப்பினித் திலப்பொற் றணிப்பெருங் காள முலகுய்ய வொலித்தெழு மோசை, செப்பரும பெருமைக் குலச்சிறை யார்தஞ் செவிநிறையமுதெனத் தேக்க, வப்பொழு தறிந்து தலத்தின்மேற பணிந்தே யளப்பருங் களிப்பின ரானார்.

(இ-ள்.) இத்தகைய காட்சியோடு அடைந்தருளுந் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையா எழுந்தருளும்பொழுது (அவரது பல திருநாமங்களை யெடுத்தோதி ஒலிக்கின்ற ஒப்பற்ற முத்துக்காளமாகிய அழகிய பொற்காளத்தினின்றும் உலகுயிாக வீடேறும்பொருட்டுச சப்தித்தெழுகின்ற பேரோசையானது சொல்லுதற்கரிய பெருமையினையுடைய குலச்சிறைநாயனாரது திருச்செவியில் நிறைந்த அமுதம்போல அதிகரிக்க, அப்பொழுது அதனைக் கேட்டு பூமியில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கி அளவற்ற சந்தோஷமுடையவராயினர்.—எ று. (சுஙுச)

அஞ்சலி குவித்த கரங்களுந் தலைமே லணைந்திடக் கடிதுசென் றணைவார்
நஞ்சணி கண்டா தந்திரு மகனு டன்வரு நற்றவக் கடலை (ந்து
நெஞ்சினி னிறைந்த வாரவமுன செலலக் கண்டுநீ ணிலத்திடைத் தாழ்
பஞ்சவா பெருமான மந்திரித் தலைவா பாங்குற வணைந்துமுன் பணிந்தார்.

(இ-ள்.) பாண்டியராசனது முதல மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனார் அஞ்சலியாகக் குவித்த கைகளுஞ் சிரசின்மேற் பொருந்த விரைந்து சென்று அணைபவராய், சிவபெருமான திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருடனவருகின்ற நலலதவக்கடலபோன்ற அடியாா திருக்கூட்டங்களைமனதில் பொருந்திய ஆசையானது தமமுன செலலத் தரிசித்துப பெரிய பூமியில்விழுந்து வணங்கிப் பக்கத்திற் பொருந்த அடைந்து அவா திருமுன்வணங்கினா.—எ-று.

நிலமிசைப பணிந்த குலச்சிறை யாரை நீடிய பெருந்தவத் தொண்டர்
பலருமுன் னணைந்துவணங்கிமற றவாதாம படியினின் றெழாவகைகண்டு
மலாமிசைப புத்தேள் வழிபடும புகலி வைதிக சேகரர் பாதங்
குலவியிங் கணைந்தா தென்னவ னமைச்சா குலச்சிறை யாரெனக் கூற.

(இ-ள்.) பூமியில் விழுந்து வணங்கிய குலச்சிறைநாயனாரைச் சிறந்த பெருந்தவத்தினை யுடைய திருத்தொண்டர்கள் பலரும்முன் சென்று வணங்கி, அக் குலச்சிறைநாயனார் பூமியினின்றும எழாமையைப் பார்த்துத் திரும்பி, தாமரை மலரில வசிக்கும் பிரமன பூசித்த சீகாழியி லுவதரித்த வைதிக முதலவராகிய திரு

ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளை யடைந்து, பாண்டியனது முதல்மாதிரி யாராகிய குலச்சிறைநாயனார் இவ்விடத்து அடைந்தாரென்று (அவர் அடியற்ற பனைபோல், விழுந்துகிடக்கும் நிலைமையை) விண்ணப்பஞ்செய்ய.—எ-று. (சுருசு)

சிவிகையிற் செல்வ ரவருரை கேட்டுத் திருமுகத்தாமரை மலர்ந்து [ணைந்து
விரவொளி முத்தின் சிவிகைநின் றிழிந்து விரைந்துசென் றவர்தமை யு
கரகம லங்கள் பற்றியே யெடுப்பக் கைதொழு தவருமுன் னிற்ப
வரமிகு தவத்தோ லவரையே நோக்கி வள்ளலார் மதுரவாக் களிப்பார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அந்த திருத்தொண்டர்கள் கூறிய வார்த்தையைக் கேட்டுத் திருமுகமாகிய தாமரை மலர்ந்து பரவிய ஒளியினை யுடைய முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கி விரைந்துசென்று அக்குலச்சிறைநாய னாரையடைந்து தாமரைமலர்போன்ற தமது திருக்கரங்களால் பற்றியெடுக்க, அந் நாயனாரும் கைகூப்பி வணங்கித் திருமுனனிற்க, அருள்வள்ளலாகிய பிள்ளையார் (அக்குலச்சிறைநாயனார் செய்த) மிக்க தவமே காரணமாக அவரைப் பார்த்தருளி மதுரம்பொருந்திய திருவாக்கருளுவாராயினார்.—எ-று. (சுருள)

செம்மையர் பெருமான் குலமக ளாருந் திருந்திய சிந்தையி ருமக்கு
நம்பெரு மானற னிருவருள் பெருகு நன்மைதான் வாலிதே யென்ன
வம்பல ரலங்கன் மந்திரி யாரு மண்மிசைத் தாழ்ந்தடி வணங்கித்
தம்பெருந் தவத்தின் பயனை யார்க்குத் தன்மையா நிலையுரைக்கின்றார்.

(இ-ள்) சோழராசபுத்திரியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாருக்கும் செம்மையா கிய மனத்தினையுடைய உமக்கும் நமது சிவபெருமான் திருவருள் பெருகும் க்ஷேம மானது நன்கிருந்ததோவென்று வினவ, மணமவீசுகின்ற பூமாலையைத்தரித்த குலச்சிறைநாயனாரும் பூமியில் விழுந்து பிள்ளையாரது திருவடிகளை வணங்கித் தமது பெரிய தவப்பயனை யொத்த பிள்ளையாருக்கு அத்திருவருள் நிகழுந்தன் மையான நிலைமையைக் கூறுவாராயினார்.—எ-று. (சுருஅ)

சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமு மினியெதிர் காலத்தின் சிறப்பு
மின்றெழுந் தருளப் பெற்றபே றிதனா லெற்றைக்குந் திருவருளுடையோ
நன்றியி னெறியி லழுந்திய நாடு நற்றமிழ் வேந்தனு முய்ந்து [ன்பார்.
வென்றிகொ டிருநீற் றொளியினில் விளங்கு மேன்மையும் படைத்தன மெ

(இ-ள்) சென்றகாலத்தின் பழுதில்லாத திறத்தையும், மேல் எதிர்காலத் தில் நிகழுஞ்சிறப்பையும் இப்பொழுது தேவரீர் இங்கெழுந்தருளப்பெற்ற பேற்றி னால் அடியேங்கள் எக்காலத்துந் திருவருளையுடையேம்; (அஃதன்றியும்) கொடி யசமணசமயத்தில் அழுந்திய இப்பாண்டிநாடும் நல்லதமிழ்த்தலைவனாகிய பாண்டிய ராசனும் பிழைத்து வெற்றிபொருந்திய விபூதிப்பிரகாசத்தினால் விளக்கமடையும் மேன்மையையும் பெற்றோமென்றுகூறுவாராயினார்.—எ-று. (சுருகூ)

இங்கெழுந் தருளும் பெருமைகேட் டருளி யெய்துதற் கரியபே றெய்தி
மங்கையர்க் கரசி யாருநம் முடைய வாழ்வெழுந் தருளிய தென்றே [வம்
யங்குநீ ரெதிர்சென் றடிபணி வீரென் றருள்செய்தா ரெனத்தொழு தார்
பொங்கிய களிப்பான் மீளவும் பணிந்து போற்றினர் புரவல னமைச்சர்.

(இ-ள்.) தேவரீர் இங்கு எழுந்தருளும் பெருமையைக்கேட்டு மங்கையர்க்கரசியாரும் அடைதற்கரிய பெரும்பயனையடைந்து நம்முடைய பெருவாழ்வு எழுந்தருளியதென்று, அங்கு நீர் எதிர்கொண்டு சென்று திருவடி வணங்குமென்று அடியேனை யேவினுரென்று நமஸ்கரித்து மிக்க மகிழ்ச்சியினால் பாண்டியன் மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனார் மீண்டும் வணங்கி ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்.—எ-று. (௬௬௦)

ஆங்கனம் போற்றி யடிபணிந் தவாமே லளவிலா வருள்புரி கருணை, தாங்கிய மொழியாற் றகுவன விளம்பித் தலையளித் தருளும் பொழுதி, லோங்கெயில் புடைசூழ் மதுரைதோன் றுதலு முயர்தவத் தொண்டரை நோக்கி, யீங்குநம் பெருமான் றிருவால வாய்மற் றெம்மருங் கினதென வினவ.

(இ-ள்.) அவ்வாறு துதித்துத் திருவடிகளில் வணங்கிய குலச்சிறைநாயனரிடத்து அளவற்ற திருவருளைச் செய்யுங்கருணையோடுகூடிய திருவாக்கால் இனியவசனங்களைக் கூறியருளும்பொழுது, உயர்ந்த மதில்சூழ்ந்த மதுராபுரிதோன்றவும், மிக்க தவத்தினையுடைய அடியாரையப் பார்த்து இங்கு நமது சோமசுந்தரப்பெருமானெழுந்தருளுந் திருவாலவாய் எவ்விடத்துள்ளதென்று வினவியருள.—எ-று. (௬௬௧)

அன்பரா யவர்முன் பணிந்தசீ ரடியா ரண்ணலா ரடியிணை வணங்கி, முன்புநின் றெடுத்த கைகளாற் காட்டி முருகலர் சோலைகள் சூழ்ந்து, மின்பொலி விசும்பை யளக்குநீள் கொடிசூழ் வியனெடுங் கோபுரந் தோன்று, மென்பணி யணிவா ரினிதமர்ந் தருளுந் திருவால வாயிது வென்றார்.

(இ-ள்.) பேரன்புடையவராய்ப் பிள்ளையார் திருமுன்வணங்கிய சிறந்த குலச்சிறைநாயனார் அவரது திருவடிகளை வணங்கித் திருமுன்னேநின்று எடுத்தகைகளால் காட்டியருளி, வாசனைவீசுகின்ற சோலைகளால் சூழப்பட்டு மின்னல்விளங்கும் மேகமண்டலத்தை யளாவியிருக்கும் நீண்டகொடிகள்நெருங்கிய பெரிய திருக்கோபுரந்தோன்றுகின்ற இது, எலும்பை ஆபரணமாக அணிந்தருளும் ஸ்ரீசுந்தரேசரெழுந்தருளிய திருவாலவாய் என்றுகூறினார்.—எ-று. (௬௬௨)

தொண்டர்தாம் போற்றிக் காட்டிடக் கண்டு துணைமலர்க் கரங்குவித் தருளி, மண்டுபே ரன்பான் மண்மிசைப் பணிந்து மங்கையர்க் கரசியென் றெடுத்தே, யெண்டிசை பரவு மாலவா யாவ திதுவெனுந் திருவர்த்தம் பணியுங், கொண்டமை சிறப்பித் தருளிநற் பதிகம் பாடினார் குவலயம்போற்ற.

(இ-ள்.) குலச்சிறைநாயனார் வணங்கிக் காட்டப்பார்த்து இரண்டுதிருக்கரங்களையுஞ் சிரசின் மேற்குவித்து மிக்க பேரன்பினால் பூமியில் பொருந்த வணங்கி "மங்கையர்க்கரசி" என்று முதலிலெடுத்து, எட்டுத்திக்கிலுள்ளாருந் துதிக்கும் "ஆலவாயாவது மிதுவே" என்று இறுதியிலமைத்து மங்கையர்க்கரசியாருங் குலச்சிறைநாயனாருமாகிய இருவரது திருத்தொண்டையுங்கொண்ட தன்மையைச் சிறப்பித்து உலகத்தார் துதிக்கும்படி நல்ல திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.—எ-று.

இருவர் தம்பணியுஞ் சிறப்பித்தமையாவது, மஙகையர்க்கரசியாரை ஒரு திருப்பாடலினுங் குலச்சிறைநாயனாரை ஒரு திருப்பாடலினுமாகவமைத்துச் சிறப்பித்து, திருக்கடைக்காப்பில் இருவரையும் ஒருங்குசேர்த்துச்சிறபபித்தருளினமையாம். இதுவே எபன்து, இதுவெ எனக்குறுக்கல் விகாரம் பெற்றது. (சுசுஙு)

திருவாலவாய் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோன்பாவைவரிவளைக்கைமடமானி
பங்கயச்செல்விபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பரவப்
பொங்கழலுருவன்பூதநாயகனால்வேதமும்பொருள்களுமருளி
யங்கயற்கண்ணிதனொடுமமர்ந்தவாலவாயாவதுமிதுவே.

வெற்றவேயடியாரடிமிசைவீழும்விருப்பினன்வெள்ளைநீறணியுங்
கொற்றவன்றனக்குமந்திரியாயகுலச்சிறைகுலாவிநின்றேத்து [திட்
மொற்றைவெள்விடையனும்பராதலைவனுலகினிலியற்கையையொழித்
டற்றவரகத்துச்சிவனுறைகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே.

பன்னலம்புணரும்பாண்டிமாதேவிகுலச்சிறையெனுமிவர்பணியும்
அந்நலம்பெறுசீராலவாயீசன்திருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுள்ஞானசம்பந்தன் செந்தமிழிவைகொண்
டின்னலம்பாடவல்லவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடிய பதிகம் பரவியே வந்து பண்புடை யடியவ ரோடுந்
தேடுமா லயனுக் கரியவர் மகிழ்ந்த திருவால வாய்மருங் கணைந்து
நீடியா செல்வக் கோபுர மிறைஞ்சி நிறைபெரு விருப்புடன் புக்கு
மாடுசூழ் வலங்கொண் டுடையவர் கோயின் மந்திரி யாருடன் புகுந்தார்.

(இ-ள்.) தாம் பாடத்தொடங்கிய திருப்பதிகத்தை யவ்வாறு துதித்துச் சென்று, நற்குணமமைந்த அடியார்களோடு திருவடியையுந் திருமுடியையுந் தேடிய திருமால் பிரமனென்னு மிருவர்க்குங் காணுதற்கரிய ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய திருவாலவாயின் அருகணைந்து, மிகவுமுயர்ந்த செல்வத்தையுடைய திருக்கோபுரத்தை வணங்கி நிறைந்த பெருவிருப்பத்தோடும் புகுந்து பிரதக்ஷணஞ்செய்து ஸ்ரீ சுந்தரேசரது திருக்கோயிலினுள் குலச்சிறைநாயனாரோடு சென்றருளினார்.—எ-று. (சுசுச)

வேறு.

ஆளு மங்கண ராலவா யமர்ந்தினி திருந்த
காள கண்டரைக் கண்களின் பயன்பெறக் கண்டு
நீள வந்தெழு மன்பினாற் பணிந்தெழ நிறையார்
மீள வும்பல முறைநில முறவிழுந் தெழுவார்.

(இ-ள்.) தம்மையாண்டருளும் அருட்கண்ணராகிய திருவாலவாயில் மகிழ்ந்தெழுந்தருளும் ஸ்ரீசொக்கலிங்கப் பெருமானைக் கண்களாலடையும் பயன் பெறத் தரிசித்து அதிகரித்தெழுகின்ற அன்பினால் வணங்கியெழவும் ஆற்றாராய் மீண்டும் பலதரம் நிலத்திற்பொருந்த விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுவார்.—எ-று. (௬௬௫)

அங்க மெட்டினு மைந்தி னளவினறி வணங்கிப்
பொங்கு காதலின மெய்ம்மயிர்ப் புளகமும பொழியுஞ்
செங்க ணீர்தரு மருவியுந் திகழ்திரு மேனி
யெங்கு மாகிநின் றேத்தினார் புகலிய ரிறைவர்.

(இ-ள்.) அஷ்டாங்கமுறைமையாகவும பஞ்சாங்கமுறைமையாக்வும் பலதரம் நமஸ்கரித்து,பெருவிருப்பினால் உடம்பில மயிர்ப்புளகமும், சிவந்தகண்களினின்று மொழுகுகின்ற ஆனந்தக்கண்ணீரும் விளங்குகின்ற திருமேனிமுழுதுமாகி நின்று துதித்தார், சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.

புகலியரிறைவா ஏத்தினார் எனக் கூட்டுக.

தலை, இருகரம, இருகனனம், முகவாய, இருபுயம் என்னும் எட்டு அவயவங்களும் பூமியிறபொருந்த வணஙகுதல் அஷ்டாங்கமென்றும், தலை, இருகரம், இருமுழந்தாள் என்னுமைந்தும பூமியிற்பொருந்த வணஙகுதல் பஞ்சாங்கமென்றும், இருகரஙகளையுஞ் சிரசினமேற் கூப்பிவணஙகுதல் திரியாங்கமென்றும், சிரம் ஒன்றினைமாத்திரந் தாழ்த்திவணங்குதல் ஏகாங்கமென்றும் நூல்கள்கூறும்.

"வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத்
தலந்தனனிற பணிந்தெழுக தலைகரமற் றிருகனனந்
துலங்குமுக வாய்ப்புயஙக ளெனுமெட்டுந் தோயமயி
ரிலஙகுசிரங கரமுழந்தா ளெனுமைந்து மிசைந்திடவே." எனவும,

"சிரஙகர முழந்தாண் மண்ணைத் திண்டிறபஞ் சாஙக மாகுஞ்
சிரந்தனிற கரஙகள் கூப்பிற றிரிவித வஙக மாகுஞ்
சிரந்தனைத் தாழ்த்து நிற்கை யேரினே காங்க மாகும்
வரமபெறு மெட்டு மைந்து மதிதிம மூனறே கமபின" எனவும் வருஞ்செய்யுட்களா னுணர்க. (௬௬௬)

நீல மாமிடற் றாலவா யானென நிலவு
மூல மாகிய திருவிருக் குக்குறண் மொழிந்து
சீல மாதவத் திருத்தொண்டர் தம்மொடுந் திளைத்தார்
சாலு மேன்மையிற் றலைச்சங்கப் புலவனார் தம்முன்.

(இ-ள்.) "நீலமாமிடற் றாலவாயிலான்" என்று விளஙகும் முதலையுடைய திருவிருக்குக் குறளென்னுந் திருபபதிகம்பாடியருளி,மிக்க மேன்மையையுடைய முதற்சங்கப்புலவராக வெழுந்தருளிய ஸ்ரீசொக்கலிஙகப்பெருமான் திருமுன்பு நல்லொழுக்கமமைந்த மிக்கதவத்தினையுடைய திருத்தொண்டர்களோடும் பேரின்பவெள்ளத்தில் மூழ்கினார்.—எ-று.

ஸ்ரீ சுந்தரேசர் தலைச்சங்கத்திருந்து தமிழாராய்ந்த புலவருட்டலைவராகலின் 'தலைச்சங்கப்புலவனார் தம்முன்' எனறு கூறினார்; இதனை, "வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பௌவத், தின்றான் கெல்லையி னிருந்தமிழ் பயின்ற, செந்நாப் புலவர்

செய்தியின் றொப்பி, றுடகக் குமரி மாடக் கூடலின், முன்னர்ச் சங்கக் கன்மாப் பலகையிற், றிரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுள், மன்றன் மராத்தார்க் குன்றெறி யிளஞ்சேய், திண்டிறற் புலமைக் குண்டிகைக் குறுமுனி, புவிபுகழ் மருதங் கவினிய முரிஞ்சிப், பதிமுடி நாக னிதியின கிழவ, னினையர்நா னூற்றுநாற் பத்தொன் பதின்ம, ரனையர் நானுன காயிர நூற்றெழு, நாற்பததொன பதின்மா பாரக்கிற்செந் தமிழோர், புரிந்தன செய்யுட் பெரும்பரி பாடலு, முதுமையடுத்த நாரையுங் குருகுங், கதியுறச் செய்த களரியா விரையு, மாங்கவ ரிருந்தது மதிதொகை யாகு, மீங்கிவர் தம்மை யிரீஇயபாண டியர்கள், காய்சின வழுதிமுதற் கடுங்கோ னீறு, வேசிலா வகையெண பததொன பதினமர், கவியரங்கேறினு ரெழுவ ராகு, மகர துவ முடைய வகத்திய மிலக்கணம" எனவரும் ஆசிரியப்பாவானுணர்க. (௬௬எ)

திருவாலவாய் - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற் - றாலவாயிலான
பாலதாயினார் - ஞாலமாள்வரே.
அடிகளாலவாய் - படிகொள்சம்பந்தன
முடிவிலின்றமிழ் - செடிகணீங்குமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேர்த்து மின்னிசைப பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்புச்
சாத்தி நலலிசைத் தணடமிழ்ச சொன்மலா மாலை
யேர்த்து மின்புறப பாடிவெண பிறையணி சென்னி
மூர்த்தி யாாகழல் பரவியே திருமுனறி லணைய.

(இ-ள்.) இனிய இசைபமைந்த திருப்பதிகததையுந் திருக்கடைக்காப்புப் பாடியருளி, நல்ல இசைபொருந்திய குளிாநத தமிழ்சசொற்களாலாகிய பாமாலையை மீளவும் இனப முண்டாகப் பாடியருளி, வெணமையாகிய இளம்பிறையணிந்த சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீ சுநதரேசரது திருவடிகளை வணஙகித் திருக்கோயிலின் றிருமுனறிலையடைநதருள.—எ-று. (௬௬அ)

பிள்ளை யாரெழுந் தருளிமுன் புகுதுமப் பொழுது
வெள்ள நீாபொதி வேணியாா தமைததொழும விருப்பா
லுள்ள ணைநதிடவெதிாசெலா தொருமருங் கொதுங்குந்
தெள்ளு நீாவிழித தெரிவையார் சென்று முன்பெய்த.

(இ-ள்.) திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளி சுவாமி தரிசனஞ்செய்யும்பொருட்டு உள்ளணையுமபொழுது, கஙகைநீா பொருந்திய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை வணங்கும் விருப்பத்தால் தாம் சென்றுள்ளிருக்கவும் அப்பிள்ளையாருக் கெதிாசெல்லாமல் ஒருபக்கததில ஒதுங்கினினற ஆனந்தக்கண்ணீர் துளிக்கின்ற கண்களையுடைய மஙகையர்க்கரசியாா பிள்ளையார் திருமுன்னே சென்றடைந்தருள.—எ-று. (௬௬௯)

மருங்கின் மந்திரி யார்பிள்ளை யாரகழல் வணங்கிக்
கருங்கு ழற்கற்றை மேற்குவி கைத்தளி ருடையார்
பருங்கை யானைவாழ் வளவர்கோன் பாவையா ரென்னப்
பெருங்க ளிப்புடன் விரைந்தெதிர் பிள்ளையா ரணைந்தார்.

(இ-ள்.) அருகில் வருகின்ற குலச்சிறைநாயனார் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது திருவடிகளை வணங்கி, கரிய கூந்தலின்மேல் குவித்த தளிர்போலுங் கைகளையுடைய இவ்வம்மையார் பருத்த துதிக்கையினையுடைய யானைச்சேனைகள் வாழ்கின்ற சோழராசன் புத்திரியாராகிய பாண்டிமாதேவியார் என்று கூற, (அதுகேட்ட பிள்ளையார்) மிக்க களிப்போடும் விரைந்து சென்று, அவரெதிரில் அடைந்தருளினார்.—எ-று. (௬௭0)

தென்ன வன்பெருந் தேவியார் சிவக்கன் றின் செய்ய
பொன்ன டிக்கம லங்களிற் பொருந்தமுன் விழுந்தார்
மன்னு சண்பையார் வள்ளலார் மகிழ்சிறந் தளிக்கு
மின்ன ருட்பெருஞ் சிறப்பொடுந் திருக்கையா லெடுத்தார்.

(இ-ள்.) பாண்டிமாதேவியார் சிவஞானக்கன்றாகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது திருவடிகளில் சிரமுறவிழுந்து வணங்கினார்; நிலைபெற்ற சீகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையார் மகிழ்கூர்ந்து அவ்வம்மையாரைப் பாதுகாக்கும் இனிய திருவருட் பெருஞ்சிறப்போடுந் தமது திருக்கரத்தால் எடுத்தருளினார்.—எ-று. ()

ஞான போனக ரெதிர்தொழு தெழுந்தநற் றவத்து
மானி யாரமனக் கருத்துமுற் றியதென மதித்தே
பான லங்கண்க ணீர்மல்கப் பவளவாய் குழறி
யானு மென்பதி யுஞ்செய்த தவமென்கொ லென்றார்.

(இ-ள்.) சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய பிள்ளையாரது திருமுன் வணங்கியெழுந்த நல்லதவத்தினையுடைய மங்கையர்க்கரசியார் தமது திருவுள்ளக்கருத்து முடிந்ததென்று மதித்து, நீலோற்பலமலர்போன்ற கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பஞ்சிந்தப் பவளம்போன்ற வாய்மொழிகுழறி (தேவரீர் இங்கு எழுந்தருள) அடியேனும் எனது நாயகனும்செய்த தவமயாதோ! வென்று கூறியருளினார்.

மானியார் என்பது, மங்கையர்க்கரசியாருக்கு ஒரு திருப்பெயர். (௬௭௨)

யாழின் மென்மொழி யார்மொழிந் தெதிர்கழல் வணங்கக்
காழி வாழவந் தருளிய கவுணியர் பிரானுஞ்
சூழு மாகிய பரசம யத்திடைத் தொண்டு
வாழு நீர்மையீ ருமைக்காண வந்தன மென்றார்.

(இ-ள்.) யாழின் ஓசைபோலும் இனியசொற்களையுடைய மங்கையர்க்கரசியார் இவ்வாறுகூறி மீளவும் அவரது திருவடிகளைவணங்க, சீகாழிப்பதி வாழும் படியவதரித்தருளிய பிள்ளையாரும் சூழ்ந்திருக்கின்ற புறச்சமயத்தார்களுள்ளிருந்தும் சைவநெறித் திருத்தொண்டில் (வழுவாது) வாழுந் தன்மையையுடைய அன்பரோ! உம்மைக்காணுதற்கு வந்தோமென்று கூறியருளினார்.—எ-று. (௬௭௩)

இன்ன வாறருள் செய்திடத் தொழுதடி வீழ்ந்தார்
மன்னு மந்திரி யார்வரு திறமெலா மொழிய

வன்ன மென்னடை யார்தமக் கருள்செய்து போக்கித்
துன்னு மெய்த்தொண்டர் சூழவந் தருளுமப் பொழுது.

(இ-ள்.) பிள்ளையார் இவவாறுகூறி யருள, மங்கையர்க்கரசியார் அவரது திருவடிகளில் வணங்கி விழுந்தார்; நிலைபெற்ற குலச்சிறைநாயனுர் (சமணர்களால்) நேரிட்ட தீங்குகளனைத்து மெடுத்துச்சொல்ல, அன்னம்போலும் மெல்லிய நடையினையுடைய அவவம்மையாருக்கு விடைகொடுத்தனுப்பி நெருங்கிய அடியார்கள் தம்மைச்சூழ்ந்துவர எழுந்தருளும்பொழுது.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (கூஎச)

செல்வ மல்கிய திருவால வாயினிற் பணிசெய்
தல்கு தொண்டர்கள் பிள்ளையார் மருங்கணை திறைஞ்சி
மல்கு காரம ணிருள்கெட வீங்குவந் தருள
வெல்லை யிற்றவஞ் செய்தன மெனவெடுத் திசைத்தார்.

(இ-ள்.) பலவகைச்செல்வங்கள் நிறைந்த திருவாலவாய்த் திருப்பதியில் திருத்தொண்டுசெய்து வாழும் அடியார்கள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குச் சமீபத்தில்வந்து வணங்கி, நிறைந்த சமணர்களாகிய இருள்கெடும்படி தேவரீர் இங்கு ஞானசூரியன்போல எழுந்தருள அளவற்ற தவத்தைச் செய்தோமென்று கூறினார்கள்.—எ-று. (கூஎரு)

அத்தி ருத்தொண்டர் தங்களுக் கருண்முக மளித்து
மெய்த்த காதலி னவரொடும் புறத்தினின் மேவிச்
சித்த மின்புறு மமைச்சனுர் திருமடங் காட்டப்
பத்தர் போற்றிடப் பரிசனத் தொடுமினி தமர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு கூறிய அடியார்களுக்குத் திருவருளோடு முகமலர்ந்து, மெய்ம்மையாகிய விருப்புடன் அவர்களோடுபுறத்திற்சென்று, மனதில் மகிழ்வுற்றிருக்கின்ற குலச்சிறைநாயனுர் தாம் வசித்தற்குரிய திருமடததைக்காட்ட, அத திருமடத்தில் அடியார்கள் துதிக்கத் தமது பரிசனங்களோடும் மகிழ்வாக எழுந்தருளினர்.—எ-று. (கூஎசு)

பரவு காதலிற் பாண்டிமா தேவியா ரருளால்
விரவு நண்பொடு குலச்சிறை யாரவிருந் தளிப்பச்
சிரபு ரத்துவந் தருளிய செலவரங் கிருந்தா
ரிரவி மேற்கட லணைந்தன னெல்லிவந் தணைய.

(இ-ள்.) நிறைந்த அன்பினையுடைய பாண்டிமாதேவியாரது அனுமதியினால் கலந்த நண்போடு குலச்சிறைநாயனுர் விருந்துசெய்யச் சீகாழிப்பதியிலவதரித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அததிருமடததி லெழுந்தருளி யிருந்தார்; பின், இராக்காலம்வரச் சூரியன் மேற்றிசைக்கடலையடைந்தான்.—எ-று. (கூஎஎ)

வழுதி மாநக ரதனிடை மாமறைத் தலைவர்
பழுதில் சீரடி யாருடன் பகல்வரக் கண்ட
கழுது போல்வருங் காரமண் குண்டர்கள் கலங்கி
யிழுது மெய்யிருட் கிருளென வீண்டின ரொருபால்.

(இ-ள்.) சிறந்த வேதமுதல்வராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் குற்றமற்ற சிறந்த அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் பாண்டிமாநகரத்தில் பகலிலெழுந்தருளிவரக்கண்ட பேய்போல்வராகின்ற கரியசமணர்களாகிய கீழ்மக்கள் மனங்கலங்கித் தங்களுடம்பினிருளுக்குப் பூதவிருளிழுக்கடையுமென்றுசொல்லும்படி ஒருபக்கத்தில் வந்துகூடினார்கள்.—எ-று. (சூஎஅ)

அங்கண் மேவிய சமணர்கள் பிள்ளையா ரமர்ந்த
துங்க மாமடந் தன்னிடைத் தொண்டர்தங் குழாங்க
ளெங்கு மோதிய திருப்பதி கத்திசை யெடுத்த
பொங்கு பேரொலி செவிப்புலம் புக்கிடப் பொறாராய்.

(இ-ள்.) அங்குக்கூடிய சமணர்கள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிறந்த திருமடத்தில் அடியார் திருக்கூட்டங்கள் எவ்விடத்துமோதிய திருப்பதிகத்தி னிசையாலெழுப்பிய மிக்க பேரொலியானது காதில் கேட்க அதுகேட்டு மனம்பொறாதல்.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (சூஎகூ)

மற்றிவ் வான்பதி மன்னவன் மாறனை யெய்திச்
சொற்று மென்றுதஞ் சூழ்ச்சியு மொருபடி துணிவார்
கொற்ற வன்கடைக் காவலர் முன்சென்று குறுகி
வெற்றி வேலவற் கெங்களை விளம்புவீ ரென்றார்.

(இ-ள்.) இப்பெரிய மதுராபுரிக்கு அரசனாகிய பாண்டியனையடைந்து சொல்லுவோமென்று தமது வஞ்சகவுபாயத்தையும் ஒருவாறு துணிந்து செய்பவர்களாய்ப் பாண்டியனது தலைவாயிற் காவலாளர் முன்சென்று, நீங்கள்போய் வெற்றிபொருந்திய வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனுக்கு எங்கள் வருகையைத் தெரிவியுங்களென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (சூஅ0)

வாயில் காவலர் மன்னவன் றனையெதிர் வணங்கி
யாய மாகிவந் தடிகண்மா ரணைந்தன ரென்ன
வேயி னானனை வாரென வவருஞ்சென் றிசைத்தார்
பாயி னாலுடல் மூடுவார் பதைப்புடன் புக்கார்.

(இ-ள்.) வாயில்காப்பவர் சென்று பாண்டியனை யெதிரே வணங்கி, நமது சமணாசாரியர்கள் கூட்டமாகச்சேர்ந்து வந்தார்களென்று சொல்ல, அவன் வருகின்றவர்கள் தடையின்றிவரக்கடவரென்று கூற, அதனை அவ்வாயில் காப்போர் சென்று சொன்னார்கள்; பாயினால் தம் முடம்பை மூடிய சமணர்கள் பதைபதைப்புடன் உள்ளே புகுந்தார்கள்.—எ-று. (சூஅக)

புக்க போதவ ரழிவுறு மனத்திடைப் புலர்ச்சி
மிக்க தன்மையை வேந்தனுங் கண்டெதிர் வினவி
யொக்க நீர்திரண் டணைவதற் குற்றதென் னென்னத்
தக்க தல்லதீங் கடுத்தது சாற்றுதற் கென்றார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு உள்ளேபுகுந்தபொழுது அவர்களது கலங்கிய மனத்திலுண்டாகிய தளர்ச்சி யதிகரித்திருக்குந் தன்மையைப் பாண்டியனு முணர்ந்து

எதிரேவினவி, நீங்கள் இருங்குதிரண்டுவருவதற்கு நேர்ந்ததிங்கு யாதென்றுகேட்க, அவர்கள் இங்கு நேர்ந்ததைசொல்லத்தக்கதல்லவென்று கூறினார்கள்.—எ-று. ()

ஆவ தேனுமக் கடுத்தது கூறுவீ ரென்று
காவ லன்பரிந் துரைத்தலுங் காரமண் கையர்
மாவ லாயுன்றன் மதுரையிற் சைவவே தியர்தா
மேவ லாலின்று கண்டுமுட் டியாமென்று விளம்ப

(இ-ள்.) பாண்டியராசன் (அச்சமணமுனிவர்களைப்பார்த்து) ஆகவேண்டியதென்ன, உங்களுக்குநேரிட்ட துன்பத்தைச் சொல்லீர்களென்று மனமிரங்கிக் கூறவும், கரியசமணராகிய கீழ்மக்கள் யானைச்சேனையையுடைய பாண்டியனே! உனது மதுராபுரியில் சைவவேதியர்கள் இன்றுவருதலால் நாங்கள் அவர்களைக் கண்டு முட்டானோமென்று கூறினார்கள்.—எ-று.

மாவலன் - மிக்க பராக்கிரமத்தையுடையான் எனினுமாம். சைவர்களைக் காணின், கண்டுமுட்டென்றலும், கண்டோமென்று சொல்லக்கேட்பின், கேட்டு முட்டென்றலும் சமணசமயக்கொள்கைகளாம். (கூஅ௩)

என்று கூறலுங் கேட்டுமுட் டியானுமென் றியம்பி
நன்று நல்லறம் புரிந்தவா நாமென்று நகுவான்
கன்று முள்ளத்த னாகியக் கண்ணுத லடியா
ரின்று மாநக ரணைந்ததென் னெவர்கள்யா ரென்றான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சமணர்கள்கூறவும், அதைக்கேட்ட பாண்டியன் யானுங் கேட்டுமுட்டானேனென்று கூறி, நான் நல்லதருமத்தைச் செய்தது நன்றாயிருந்ததென்று சிரித்துக் கோபித்த மனமுடையவனாய் அந்தச் சிவனடியார்கள் இன்றைக்கு நமது பெரியநகரத்திற்குவந்தது யாதுகாரணம், அவர்கள் யாரென்று கேட்டான்.—எ-று. (கூஅச)

மாலை வெண்குடை வளவர்சோ ணாட்டுவண் புகலிச்
சூல பாணிபா ன்ஞானம்பெற் றானென்று சொல்லிப்
பால னன்பர்தங் குழாத்தொடும் பனிமுத்தின் சிவிகை
மேலணைந்தன னெங்களை வாதினில் வெல்ல.

(இ-ள்.) (அதற்குச் சமணர்கள்) ஆத்திமாலையையும் வெண்கொற்றக்குடையையுமுடைய சோழர்களது நாட்டில் வளம்பொருந்திய சீகாழியிலிருக்கின்ற பிராமணச்சிறுவனொருவன் சிவனிடத்திலே ஞானம்பெற்றவனென்று குளிர்ந்த முத்துச்சிவிகைமேற்கொண்டு எங்களை வாதில் வெல்லும்பொருட்டு அடியார்கூட்டத்தோடும் வந்திருக்கின்றான்.—எ-று. (கூஅரு)

என்று கூறுவா ரித்திற முன்புதா மறிந்த
தொன்று மங்கொழி யாவகை யுரைத்தலுந் தென்னன்
மன்ற லம்பொழிற் சண்பையார் வள்ளலார் நாமஞ்
சென்று தன்செவி நிறைத்தலுஞ் செயிர்த்துமுன் சொல்வான்.

(இ-ள்.) என்று கூறுஞ்சமணர்கள் இவ்வாறு தாம் கேட்டறிந்ததொன்றையும் மறையாமல் சொல்லவும், அதுகேட்ட பாண்டியன் மணம்பொருந்திய அழகிய சோலைசூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது

திருநாமமானது சென்று தன்செவியை நிறைத்தவுடனேகோபித்து அவர்களுக்கு முன்னே சொல்வானாயினன்.—எ று. (சு அசு)

மற்ற மாமறை மைந்தனிம் மருங்கணை ந் தானே
லுற்ற செய்தொழி லியாதுசெய் கோமென வுரைப்பச்
செற்ற மீக்கொண்ட சிந்தையுஞ் செய்கையு முடையோர்
கொற்ற மன்னவன் மொழிக்கெதி ருறித்துரை செய்வார்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிராமணசிறுவன் இந்நகரத்திற்குவந்தானாயின் இதற்கு நாம் செய்யவேண்டிய தொழில் என்னவென்று கேட்க, கோப மேற்கொண்டிருக்கின்ற மனமும் கொடுஞ்செய்கையுமுடைய சமணர்கள் வெற்றிபொருந்திய பாண்டியனது சொல்லுக்கு மறுமொழி யோசித்துச் சொல்வாராயினர்.—எ-று. (சு அஎ)

வந்த வந்தணன் றன்னைநாம் வலிசெய்து போக்குஞ்
சிந்தை யன்றியச் சிறுமறை யோனுறை மடத்தில
வெந்த ழற்பட விஞ்சைமந் திரந்தொழில் விளைத்தா
லிந்த நன்னக ரிடத்திரா னேகுமென றிசைத்தார்.

(இ-ள்.) இங்குவந்த பிராமணச்சிறுவனை நாம் வலிந்து துரத்துஞ் சிந்தையில்லாமல், அந்தச்சிறுவனவசிக்கின்ற மடத்தில் நெருப்புப்பற்றியெரிய மந்திரவித்தை செய்வோமானால் அவன் இந்தப்பட்டணத்தி விராமல் உடனே போய்விடுவான என்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (சு அஅ)

வேறு.

ஆவதொன் றிதுவே யாகி லதனையே விரைந்து செய்யப்
போவதென் றவரைப போகவிப் பொய்பொரு ளாகக் கொண்டான்
யாவது முரையா டாதே யெண்ணத்திற் கவலை யோடும
பூவணை யமளி புக்கான பொங்கெழிற றேவி சேர்ந்தாள்

(இ-ள்.) பொய்ப்பொருளை மெய்ப்பொருளாகக் கருதியிருக்கும் பாண்டியராசன் (சமணர்கள்கூறும அவ்வார்த்தையைக் கேட்டுச்) செய்யத்தக்கது இதுவேயானால அச்செய்கையையே விரைந்து செய்யக்கடவீர்களென்று அவர்களை யனுப்பி, யாதொரு பேச்சுமின்றி மனத்திற்கவலையோடும புஷ்பசயனத்திற் சேர்ந்தான, மிக்க அழகினையுடையபாண்டிமாதேவியாரும அங்குச்சேர்ந்தார்.—எ-று. (சு அகூ)

மன்னவ னுரைப்ப தின்றி யிருக்கமா தேவி யார்தா
மென்னுயிர்க் குயிரா யுள்ள விறைவநீ யுற்ற தென்னே
முன்னுள மகிழ்ச்சி யின்றி முகம்புலர்ந் திருந்தா யின்று
பன்னிய வுள்ளத் தெய்தும பருவர லருள்செ யென்றார்.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது) பாண்டியன் யாதொருபேச்சுமின்றி யிருக்க, பாண்டிமாதேவியார் என்னுயிர்க்குயிராகிய நாயகரோ ! நீரடைந்த கவலையாது ? முன் அடைந்திருந்த மகிழ்ச்சியில்லாமல் முகம்வாடியிருக்கின்றீர், உமது மனதிற்பொருந்திய துன்பத்தைச்சொல்லுவீராக வென்றார்.—எ-று. (சுகூ0)

தேவியார் தம்மை நோக்கித் தென்னவன் கூறுகின்றான்
காவிநீள் கண்ணி னாய்கேள் காவிரி நாட்டின் மன்னுங்

தாவிலசீர்க் கழும லத்தான் சங்கர னருள்பெற் றிங்கு
மேவினு னடிகண மாரை வாதினில வெலலவென்று.

(இ-ள்.) பாண்டியன தமது தேவியாரைப்பாாதது சொல்லுகின்றான், நீலோற்பல மலர்போலும் நீண்ட கணகளையுடைய பிராண நாயகியே! கேட்பாயாக, சோழநாட்டிலுள்ள கெடாத சிறப்பினையுடைய சீகாழியிலிருக்கின்ற ஒரு பிராமணசசிறுவன சிவனது திருவருளைப்பெற்று எமது ஆசாரியர்களாகிய சமண முனிவாகளை வாதுசெய்து வெல்லும்பொருட்டு இங்குவந்திருக்கின்றான்.—எ-று.()

வெண்பொடி பூசுந் தொண்டர் விரவினு ரவரை யெலலாங்
கண்டுமுட் டடிகண் மாாகள் கேட்டுமுட் டியானுங் காதல
வணடுணாத துதைந்த கோதை மானியே யிங்குவந்த
பண்புமற் றிதுவே யாகும பரிசுவே றிலலையென்றான்.

(இ-ள்) வெள்ளிய விபூதியைப் பூசுகின்ற சிவனடியாாகள் (அவனுடன்) நெருங்கிவந்தாாகள்; அவர்களையெல்லா[illegible]ஆசாரியர்கள்பாாததுக் கணடு முட்டாரூர்கள்; யானுங் கேட்டுமுட்டானேன்; வண்டுகள் தேனுண்ணும்படி நெருங்கிய மலாமாலையணிந்த எனது பிராணநாயகியே! இங்கு நிகழ்ந்ததனமையிதுவேயாம்; வேறொன்று மிலலையென்று கூறினான்.—எ-று. (௬௯உ)

மன்னவ னுரைப்பக் கேட்டு மங்கையர்க் கரசி யார்தா
மின்னிலை யிதுவே யாகி னீடிய தெய்வத் தன்மை
யன்னவா வாது செய்தால வெனறவா பககஞ் சோந்து
துனனுவ துறுதி யாதுஞ் சுழியுறேன மன்ன வெனறா

(இ-ள்.) இவவாறு பாணடியராசன் சொல்ல மங்கையாக்கரசியார் கேட்டு உமது மனககவலைக்குக் காரணமிதுவேயானல், மிக்க தெய்வததனமையைக்குறிதது அவ்விருபக்ஷததாரும் வாதுசெய்தால வென்றவர் பக்ஷஞ்சோநது அவாகள் அனுசரிக்குஞசமயததையே கைக்கொண்டொழுகுவது உறுதியாகும; எமது தலைவரே இதைக்குறித்து நீவருந்த வேண்டாமென்று கூறினார—எ-று. (௬௯௩)

சிந்தையிற் களிப்பு மிக்குத் திருநகழு மலத்தார் வேந்தர்
வந்தவா றெமமையாள வெனவரு மகிழ்ச்சி யோடுங்
கொந்தலர் குழலார் போதக் குலச்சிறை யாரங் கெய்த
விந்தநன் மாற்ற மெல்லா மவாக்குரைத் திருந்த பின்னர்.

(இ-ள்) பூங்கொததுகள் அலர்ந்த கூந்தலையுடைய மஙகையர்க்கரசியார் மனதிற் களிப்பு மிகுந்து, சீகாழிததலைவராகிய திருஞானசமபந்தப்பிள்ளையார் இங்கு எழுந்தருளியது எம்மை யாட்கொள்ளுமபொருட்டே யெனறுண்டாகிய மகிழ்ச்சியோடுந தமது திருமாளிகைக்குச் செலல, உடனே குலச்சிறைநாயனார் அங்கு வரவும், இந்தச் சுபவாாததைகளை யெல்லாம் அவர்களுக்கு கூறி அங்கெழுந்தருளியிருந்தபின்பு.—எ-று. (௬௯௪)

கொற்றவ னமைச்ச ருருங் கைதலை குவித்து நின்று
பெற்றனம் பிள்ளை யாரிங் கணைந்திடப் பெரும்பே றென்பா
ரிற்றைநா ளீச னன்பர் தம்மைநா மிறைஞ்சப் பெற்றோ
மற்றினிச் சமணர் செய்யும் வஞ்சனை யறியே மென்றார்.

(இ-ள்.) பாண்டியராசன் முதல்மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனாரும் தமது கைகளைச் சிரசின்மேற் குவித்து வணங்கிநின்று திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இங்கு எழுந்தருளத்தக்க பெரிய பேறுபெற்றோமென்பவராய், இந்நாளில் சிவனடியார்களை நாம் வணங்கப்பெற்றோம், இனிச் சமணர்கள்செய்யும் வஞ்சனை யை அறியோமென்று கூறினார்.—எ-று. (சுகரு)

மானியார் தாமு மஞ்சி வஞ்சரிப் புலையர் தாங்க
ளீனமே புரிய வல்லார் செய்வதென் றுமென் றெண்ணி
ஞானசம் பந்தர் தமபா னன்மையல லாதசெய்யு
மூனம்வந் தடையில யாமு முயிர்துறந் தொழிவ தென்றார்.

(இ-ள்.) மங்கையர்க்கரசியாரும் அச்சமுற்று வஞ்சகமாகிய இச்சமணப் புலையர்கள் கொடுமையையே செய்யவல்லவர்கள்; அதற்கு நாம் என்னசெய்வதெ ன்று கருதி, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரிடத்து இவர்கள் கொடூரமாகச் செய் யுங் கெடுதிகள் யாதாயினும் வருமாயின யாமும் உயிர்விடுவதே உறுதியென்று கூறினார்.—எ-று. (சுகசு)

இவர்நிலை யிதுவே யாக விலங்குவேற் றென்ன னுன
வவனிலை யதுவா மந்நா ளருகர்தந் நிலையா தென்னிற்
றவமறைந் தல்ல செய்வார் தங்கண்மந் திரத்தாற் செந்தீ
சிவநெறி வளர்க்க வந்தார் திருமடஞ் சேரச் செய்தார்.

(இ-ள்.) இவரிருவருடைய எண்ண மிவ்வாறிருக்க, விளங்குகின்ற வேற் படையையுடைய பாண்டியராசனது எண்ண மவ்வாறாகும்: அந்நாளில் சமணர் களது நிலைமை யாதென்றால், வஞ்சகத் தவவேடத்தால் மறைந்து தகாதகாரியங் களைச் செய்யும் அச்சமணர்கள் தாங்கள் கற்றிருக்கும் ஆபிசாரமந்திரத்தினால் சை வநெறியை வளர்க்கும்பொருட்டு எழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருமடத்தில் சிவந்த அக்கினி பற்றும்படிச்செய்தார்கள்.—எ-று. (சுகஎ)

வேறு.

ஆதி மந்திர மஞ்செழுத் தோதுவார் நோக்கு
மாதி ரத்தினு மற்றைமந் திரவிதி வருமே
பூதி சாதனர் மடத்திற்றும புனைந்தசா தனைகள்
சாதி யாவகை கண்டமண குண்டர்க டளர்ந்தார்.

(இ-ள்.) முதற்பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமானது திருமந்திரமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை யோதுகின்ற சிவஞானிகள் பார்க்குந் திக்குகளிலும் மற்ற மந்தி ரங்களின் விதிகள் வந்துபலிக்குமோ! (பலியா.) விபூதிசாதனத்தை யுடைய அடி யார்கள் எழுந்தருளியிருக்குந் திருமடத்தில் தாங்கள் செய்த மந்திரசாதனைகள் பலியாமையைக் கண்டு சமணராகிய கீழ்மக்கள் தளர்ச்சியடைந்தார்கள்.—எ-று.

'ஆதிமந்திர மஞ்செழுத்து' என்பதற்கு, எல்லாமந்திரங்கட்கு மூலமந்திர மாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் எனினுமாம். (சுகஅ)

தளர்ந்து மற்றவர் தாஞ்செய்த தீத்தொழில் சரியக்
கிளர்ந்த வச்சமுன் கெழுமிய கீழ்மையோர் கூடி
விளங்கு நீண்முடி வேந்தனீ தறியினம் மேன்மை
யுளங்கொ ளானமர் விருத்தியு மொழிக்குமென் றுணர்வார்.

(இ-ள்.) அந்தச் சமணர்கள் தாங்கள் செய்த கொடுந் தொழில்கள் பலியா தொழியவும் மனந்தளர்ந்து அச்சமிக்க இழிதொழில ராகிய அவர்கள் ஒருங்கு கூடி, விளங்குகின்ற நீண்டகிரீடத்தையுடைய பாண்டியராசன் இதனையறிந்தால் நமது மேன்மையை ஒருபொருளாக மதியான, நம்முடைய விருத்தியையும் ஒழித்துவிடுவான் என்று யோசிப்பாராயினர்.—எ-று.

'தீத்தொழில்' எனபதற்குத் தீபபறறச்செய்யுந் தொழில் எனினுமாம். விருததி - சமணர்கள் ஜீவிப்பதற்கு விட்டிருக்கும் நிலமுதலியவைகள்.

"இவவ கைப்பல வமணர்க ளெருட னீண்டி
மெய்வ கைததிற மறிநதிடில வேநதனும் வெகுண்டு
சைவ னுகிநம் விருத்தியுந் தவிர்க்குமற் றினிநாஞ
செய்வ தெனனென வஞ்சனை தெரிநதுசித் திரிப்பார்." — என்று முன் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள புராணத்துங் கூறியருளினர். (சுசுசு)

மந்தி ரச்செயல் வாய்த்தில மற்றினிச் செய்யும்
புந்தி யாவதிங் கிதுவெனப பொதிதழல கொடுபுக்
கந்தண மாதவர் திருமடப் புறத்தய லிருள்போல
வந்து தந்தொழில புரிநதனர வஞ்சனை மனததோர.

(இ-ள்.) நாம் செய்யும் மந்திரததொழிலகள் பலியா தொழிந்தன; இனிச் செய்யவேண்டிய யோசனையாவது இதுவே யெனறு கருதி, வஞசகமனததினை யுடைய சமணாகள் பொதிந்த நெருபபைக கையிறகொணடு சென்று, அழகிய தண்மையை யுடைய தவமுனிவர்கள எழுந்தருளிய திருமடததின் பக்கத்தில் இருள் வருவதுபோலத திரணடுவந்து தமது கொடுநதொழிலைச செய்தார்கள்.

பொதிதழல்=பிற ரறியாது மறைததுககொணர்ந்த தழல். அந்தண்மாதவ மாவது—உயிர்கண்மேல் வைதத அழகிய திருவருட் டனமையோடும் வேதாகம முறைப்படிச்செய்துகைகூடிய தவம். (எ00)

திரும டப்புறச் சுற்றினிற் றீயபா தகத்தோர்
மருவு வித்தவத் தொழிலவெளிப படுதலு மறுகிப்
பரிச னத்தவா பதைபபொடுஞ் சிதைத்தது நீக்கி
யருக ரித்திறம் புரிநதமை தெளிநதுசென் றணைவார்.

(இ-ள்.) கொடிய பாபிகளாகிய சமணர்கள் திருமடத்தின் புறமாகிய சுற்றிடங்களில் தீப்பற்றசசெய்த அக் கொடுநதொழில வெளிப்படவும், பரிசனங்களாகிய அடியார்கள்மயங்கிப் பதைபபுடனே அதனைத்தணித்து அத்தீயை யொழித்து, சமணர்கள் இததீங்குசெய்தமையைததெளிந்து பிள்ளையாரிடத்துச் செல்வாராயினர்.—எ-று. (எ0க)

கழும லப்பதிக் கவுணியர் கறபகக் கன்றைத்
தொழுது நின்றமண குணடர்செய் தீங்கினைச் சொன்ன
பொழுது மாதவர் துயிலுமித் திருமடப் புறம்பு
மழுது செய்வதே பாவிகா ளெனப்பரிந் தருளி.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியில் அவதரித்த கவுணியகுலத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை வணங்கி நின்று அச் சமணராகிய கீழ்மக்கள் செய்த

தீமையைச் சொன்னபொழுது, மகத்தாகிய தவத்தினையுடைய அடியார்கள் நித்திரைசெய்யும் இத்திருமடத்தின் அயலில் பாவிகளே! நீங்கள் தீக்கொளுத்தலாகிய குற்றஞ்செய்தல் தகுமோவென்று இரங்கியருளி.—எ-று. (எ0உ)

இதுமுதல் இரண்டுபாடலுங் குளகம்.

என்பொ ருட்டவர் செய்ததீங் காயினு மிறையோ
னன்ப ருக்கெய்து மோவென்று பின்னையு மச்ச
முன்பு றப்பின்பு முனிவுற முத்தமிழ் விரகர்
மன்பு ரக்குமெய்ம் முறைவழு வெனமனங் கொண்டார்.

(இ-ள்.) அவர்கள் என்பொருட்டுச்செய்த தீங்காயினும் இது சிவனடியார்களுக்கு வருமோவென்று பின்னும் அச்சமானது முன்னே யுண்டாகப் பின்பு கோபங்கொண்டு, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டியன் அரசாட்சிசெய்யுஞ் செங்கோன்முறைமையின் வழுவினால் நேர்ந்ததென்று தமது திருவுள்ளத்திற் கொண்டருளினார்.—எ-று.

கொடியவர்களாகிய சமணர்கள் சிவனடியார்களுக்கு இதுபோல் இன்னும் யாது தீங்கு விளைப்பார்களோ வென்று முன்னே அச்சமும், அவர்கள் செய்த தீமையைக் கருதிப் பின்னே கோபமுங்கொண்டனரென்பார் 'அச்ச முன்புறப் பின்பு முனிவுற' என்று கூறி... முத்தமிழ்விரகர்—இய லிசை நாடக மென்னு முத்தமிழையு மறிந்தவர். அரசன நீதியோடு அரசாட்சிசெய்யின் குடிகள் ஒரு சிறிதுந் தீங்குசெய்ய அஞ்சுவர், அவன் கொடுங்கோன்மையனா யிருத்தல்பற்றிக் குடிகளுங் கொடுமைசெய்கின்றன ரென்று கருதின ரென்பார் 'மன்புரக்கு மெய்ம்முறை வழுவெனமனங்கொண்டார்' என்று கூறினர். (எ0௩)

வெய்ய தீங்கிது வேந்தன்மேற் றெனும்விதி முறையாற்
செய்ய னேதிரு வாலவா யெனுந்திருப் பதிகஞ்
சைவர் வாழ்மடத் தமணர்க ளிட்டதீத் தழல்போய்ப்
பைய வேசென்று பாண்டியற் காகெனப் பணித்தார்.

(இ-ள்.) கொடிதாகிய இத் தீங்கானது அரசன்மேலது என்று கூறும் தருமசாஸ்திர முறைமையினால் "செய்யனேதிருவாலவாய்" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தில் சைவர்களாகிய அடியார்கள்வாழும் திருமடத்தில் சமணர்களிட்ட தீத்தழல் போய் "பையவே சென்று பாண்டியர்க்காக" என்று பாடியருளினார்.—எ-று. (எ0௪)

திருவாலவாய் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனேதிருவாலவாய்மேவிய
வையனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே.

அப்பனாலவாயாதியருளினால்
வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்

கொப்பஞானசம்பந்தனுரைபத்துஞ்
செபபவல்லவர்தீதிலாச்செல்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேறு.

பாண்டிமா தேவியார் தமது பொற்பிற் பயிலுநெடு மங்கலநாண் பாது காத்து, மாண்டகையார் குலச்சிறையா ரன்பி னாலு மரசன்பா லப ராத முறுத லாலு, மீண்டுசிவ நெறியடையும் விதியி னாலும் வெண்ணீறு வெப்பகலப் புகலி வேந்தர், தீண்டியிடப் பேறுடைய னாத லாலுந் தீப்பிணியைப் பையவே செலக வென்றார்.

(இ-ள்.) பாண்டிமாதேவியாரது அழகோடு விளங்குகின்ற சிறந்த திருமங்கிலியநாணைப் பாதுகாக்கவேண்டினமையாலும், ஆண்தனமையையுடைய குலச்சிறைநாயனாரது அன்பினாலும், பாண்டியனிடததில் அபராதம் பொருந்துதலினாலும், மீளவும் அப்பாண்டியன் சைவநெறியை யடையும் ஊழ்முறைமை யுண்மையினாலும், அவன்வெப்புநோய் நீங்கும்படித் திருஞானசம்பந்தபிள்ளையார் தமது திருக்கரத்தால் திருவெண்ணீற்றையெடுதது இடத்தக்க பேற்றையுடையவனாகலாலும் கொடியசுரநோயைப் "பையவேசெனறு பாணடியற்காக" எனறு அருளிச்செய்தார்.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் "பையவே' என்றது, "பாண்டியற்காகவே" என்றுமாத்திரங் கூறின, உடனே பாண்டிய னிறந்துவிடுவன். அவனிறப்பின், மங்கையர்க்கரசியாரது மஙகலநாணிற்கும், குலச்சிறைநாயனாகொண்டிருக்கு மன்பிற்கும், அவன் சைவநெறியை யடையவேண்டு மூழிற்கும், தமது திருக்கரத்தால் விபூதி எடுத்து இடவேண்டிய முறைமைக்கும் பின்னம்வருமாகலின் மெல்லச்சென்று அவனைத் தீப்பிணிபற்றவேண்டுமெனபது கருதி "பையவே சென்று பாண்டியற் காக" என்று கூறியருளினா. சமணாகள் தீக்கொளுவுதற்கு உத்தரவளித்தவனாகலான, அவனிடததுக்குற்றமுறுதலின "அரசன்பா லபராத முறுதலானும்" என்று கூறினர். (எ0ரு)

வேறு.

திருந்தி சைப்பதி கத்தொடை திருவால வாயின்
மருந்தி னைச்சண்பை மன்னவர் புனைந்திட வருளால்
விரிந்த வெந்தழல் வெம்மைபோய்த் தென்னனை மேவிப்
பெருந்த ழற்பொதி வெதுப்பெனப் பெயர்பெற்றதன்றே.

(இ-ள்.) சீகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருந்திய இசையினையுடைய திருப்பதிகமாலையைத் திருவாலவாயில் வீற்றிருந்தருளும் அமிர்தம்போல்பவராகிய ஸ்ரீசுந்தரேசப்பெருமான்மேல் பாடியருள, அவ வெம்பெருமான் திருவருளினால் பரந்து எரிகின்ற வெவவிய அக்கினியின வெப்பமானது சென்று பாண்டியனையடைந்து பெரிய தீயை யுள்ளே பொதிந்த வெப்புநோயென்று சொல்லப் பெயர்பெற்றது.—எ-று. (எ0சு)

செய்ய மேனியர் திருமக னாருறை மடத்தில்
ஐயு முள்ளத்த ராயமண் கையர்தா னணுகிக்
கையி னாலெரி யிடவுடன் படுமெல்லி காப்ப
வெய்ய வன்குண கடலிடை யெழுந்தனன் மீது.

(இ-ள்.) சிவந்த திருமேனியை யுடைய சிவபெருமான் திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளும் திருமடத்தில் சமணர்கள் வருந்திய மனமுடையவர்களா யடைந்து தங்கள் கையினால் தீக்கொளுவுவிக்க உடன்பட்டிருந்த இராப்பொழுது ஒழியவும், சூரியன் கீழ்க்கடலினிடத்து மேலே உதயமாயினன்.—எ-று. (௭௦௭)

இரவு பாதகர் செய்ததீங் கிரவிதன் மரபில்
குரவ ஓதியார் குலச்சிறை யாருடன் கேட்டுச்
சிரபு ரப்பிள்ளை யாரையிந் தீயவர் நாட்டு
வரவ ழைத்தநா மாய்வதே யெனமனம் மயங்கி.

(இ-ள்.) இராப்பொழுது பாதகராகிய சமணர்கள் செய்த தீங்கினைக் குலச்சிறைநாயனாரோடு சூரியகுலத்திலவதரித்தவராகிய குராமலரையணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர்க்கரசியார் கேள்விப்பட்டு, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைக் கொடியவர்களாகிய இச்சமணர்கள் வசிக்கும் பாண்டிநாட்டில் வரவழைத்த நாம் இனி இறந்து உயிர்விடுவதே யுறுதியென்று மனமயங்கி.—எ-று. (௭௦௮)

இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுங் குளகம்.

பெருகு மச்சமோ டாருயிர் பதைப்பவர் பின்பு
திருமடப்புற மருங்குதீ தின்மையிற் றெளிந்து
கருமுருட்டமண் கையர்செய் தீங்கிது கடைக்கால்
வருவ தெப்படி யாமென மனங்கொளும் பொழுது.

(இ-ள்.) மிக்க அச்சத்தோடு தமதுயிர்பதைபதைக்கு மவ்விருவரும் பின்பு திருமடத்தின்புறத்தில் ஒரு தீங்குமில்லாமையை யுணர்ந்து, கரிய முருட்டுடலையுடைய சமணராகிய கீழ்மக்கள் செய்த தீங்காகும்; இதுமுடிவில் எவ்வாறு விளையுமோவென்று மனதில் எண்ணியிருக்கும்பொழுது.—எ-று (௭௦௯)

அரச னுக்குவெப் படுத்தமை யருகுகஞ் சுகிகள்
உரைசெயப் பதைத் தொருதனித் தேவியார் புகுதக்
விரவு மச்சமு முறவொளக் குலச்சிறை யாரும்
வரைசெய் பொற்புய மன்னவன் மருங்குவந் தணைந்தார்.

(இ-ள்.) பாண்டியனுக்குச் சுரநோய் வந்ததென்று அவனருகிலுள்ள கஞ்சுகிகள் சொல்லவும் ஒப்பற்ற பாண்டிமாதேவியார் மனம்பதைத்து உள்ளேசெல்ல, மலைபோலும் அழகிய புயத்தையுடைய பாண்டியன்பக்கத்தில் குலச்சிறைநாயனாரும் விரைவும் அச்சமும் அதிகரிக்க வந்து சேர்ந்தார்.—எ-று.

கஞ்சுகிகள் = மெய்காப்பாளர். (௭௧௦)

வேந்த னுக்குமெய் விதிர்ப்புற வெதுப்புறு வெம்மை
காந்து வெந்தழற் கனமென மெய்யெலாங் கவர்ந்து
போந்து மாளிகைப் புறத்துநின் றார்களும் புலர்ந்து
தீந்து போமபடி யெழுந்தது விழுந்துடன் றிரங்க.

(இ-ள்.) பாண்டியனுக்கு உடல் நடுங்கும்படி வருத்துகின்ற வெப்புநோயானது எரிகின்ற கொடிய தீத்தடிப்புப்போல உடல்முழுமையும்பரவி, மாளிகையின் புறத்துவந்து நின்றவர்களும் வாடித தீயும்படி உடம்பு விழுந்து நிலைதவறி வருந்த எழுந்தது.—எ-று. (எகக)

உணர்வு மாவியு மொழிவதற் கொருபுடை யொதுங்க
வணைய லுற்றவ ரருகுதூ ரத்திடை யகலப
புணரி ளங்கத லிககுருத் தொடுதளிர புடையே
கொணரி னுஞ்சுருக கொணடவை நுண்டுக ளாக.

(இ-ள்.) பாண்டியனது உணர்வும் உயிரும் உடம்பினின்றுமொழியும் பொருட்டு ஒருபக்கததி லொதுங்கவும,அவனருகிலவந்தவர்கள் (சுரததின்சுவாலைக்காற்றாமல்) தூரத்தில நீஙகவும, இளமை பொருந்திய வாழைக்குருத்துகளையும் நீர்க்குளிரிமுதலிய தளிர்களையும பக்கததிலகொண்டுவநதாலும் அவைகள் சுருஙகி நுண்ணிய பொடிகளாகவும்.—எ-று. (எகஉ)

மருத்து நூலவர் தங்கள்பல் கலைகளில வகுத்த
திருத்த குநதொழில யாவையுஞ் செய்யவு மேன்மே
லுருத்தெ ழுநதவெப புயிரையு முருக்குவ தாகக்
கருத்தொ ழிநதுரை மறந்தனன கௌரியர தலைவன.

(இ-ள்.) ஆயுள்வேதியர்கள் தங்கட் குரிய பல சாஸ்திரங்களிலும் வகுத்துக் கூறிய திருததமாகிய மணிமநதிராவுஷத முதலிய பரிகாரஙகள் யாவுஞ்செய்யவும் அடஙகாமல் அதிகரிததெழுநத வெப்புநோயானது அவனுயிரையும அழிபபதாக மேம்பட, அதனால் பாண்டியராசன் உணர்வொழிநது உரையாடலையு மொழிந்தான்.—எ-று. (எகங)

ஆன வன்பிணி நிகழ்வுழி யமணர்க ளெல்லா
மீன வன்செயல கேட்டலும வெய்துயிரத் தழிநது
போன கஙகுலுட் புகுநததின விளைவுகொ லென்பார்
மான முநதெரி யாவகை மன்னனமாட் டணைநதார்.

(இ-ள்.) அவவாறாகிய பாண்டியன சுரநோயினால வருநதும்பொழுது சமணர்களனைவரும் பாண்டியனது செயலைககேட்கவும பெருமூசசெறிநது மனமழிந்து, சென்ற இரவில் நாம் செய்த தீசசெயலாலுணடாகிய பய னிதுவோவெனறு சொல்பவராய் தங்கள் மானமும அறியாமல பாண்டியனிடதது வநதார்கள். ()

வேறு.

மால்பெருக்குஞ் சமணகையா மருங்கு சூழ்ந்து வழுதிநிலை கண்டழிந்து வந்த நோயின், மூலநெறி யறியாதே தங்க டெய்வ மொழிநவின் மந் திரங்கொண்டு முன்னும பின்னும், பீலிகொடு தைவருதற் கெடுத்த போது பிடித்தபீ லிகள்பிரமபி னோடுந் தீய்ந்து, மேலெரியும் பொரிசிதறி வீழக் கண்டு வெபபினதி சயநோககி வெருவின் மிக்கார்.

(இ-ள்.) மயக்கத்தை விருத்திசெய்கின்ற சமணர்களாகிய கீழ்மக்கள் பாண்டியன் பக்கத்தில் சூழ்ந்து அவனது நோயின நிலைமையைக் கண்டு வருந்தி நோய் வந்த காரணத்தையறியாமல், தங்கள் தெய்வமாகிய அருகக்கடவுளது நாமங்களைக்

கூறுதலாகிய மந்திரங்களைச் செபித்துத்தடவுதற் கெடுத்தபொழுது, பிடித்த பீலிகள் பிரம்பினோடும் தீய்ந்து மேலே எரிந்ததனால தீப்பொறிகள் சிதறி விழக்கண்டு வெப்புநோயின் அதிசயத்தைப் பார்த்து மிக்க அச்சமுற்றார்கள்.—எ-று.

பாண்டியனிடத் துண்டாகிய சுரநோயை நீக்கக்கருதிய சமணர்கள் அந்நோயுண்டாகிய காரணத்தையும் அதைத் தீர்க்கும் வகையையு முணர்ந்து செய்ய வேண்டும், அவ்வாறுசெய்யக்கருதாமல் மயிற்பீலிகொண்டு தடவித்தீர்க்கத்தொடங்கினராகலின் 'மால்பெருக்குஞ்சமண்கையா' என்று கூறினர்; இதனை,

"நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்."—எனனுந் திருக்குறளானு முணர்க. ()

கருகியமா சுடையாக்கைத் தீயோர் தங்கள் கைத்தூங்கு குண்டிகைநீர் தெளித்துக் காவா, யருகனே யருகனே யெனவென் றோதியடலவழுதி மேற்றெளிகக வந்நீர் பொங்கிப, பெருகுமெரி தழற்சொரிந்த நெய்போ லாகிப போததுமொரு தழலதன்மேற பெய்தாற்போல, வொருவருமிங் கிருமருங்கு மிராது போமென றமணரைப்பாரத் துரைத்தரச னுணர்வு சோரந்தான்.

(இ ள்.) கறுத்த அழுக்கடைந்திருக்கு முடம்பினையுடைய கொடிய சமணர்கள் தங்கள் கையில தொஙகுகின்ற கமணடலநீரைத் தெளித்து, அருககடவுளே! அருகக்கடவுளே! காக்ககடவாயெனறு பலமுறை யோதி வலிமை பொருந்திய பாண்டியன்மேல் தெளிக்க, அந்நீரானது பொஙகிப பற்றியெரிகினற நெருப்பில் சொரிந்த நெய்போலாகி, மீளவும் ஒரு நெருப்பை அச்சுரநோயின் மேலசொரிந்ததுபோலிருக்கவும், பாண்டியன (சமணரகளைப் பாரதது) நீஙகளொருவரும இஙகு எனனிருபக்கஙகளிலும் இராமல் போயவிடுஙகளெனறு கூறி அறிவு சோரந்திருந்தான்.—எ-று. (எகசு)

வேறு.

பாண்டிமா தேவி யாரும் பயமெய்தி யமைச்சர் பாரம்
பூணடவா தமமை நோககிப புகலியில வநது நமமை
யாணடுகொண டவாபாற கஙகு லமணர்தாஞ் செயத தீங்கு
மூணடவா றினைய தாகி முடிநததோ வென்று கூற.

(இ ள்.) பாண்டிமாதேவியாரும அச்சமுற்று மநதிரித்தலைமையாகிய பாரத்தை மேறகொண்ட குலசசிறைநாயனாரைப் பாரத்து, சீகாழிப்பதியி லவதரித்து நம்மை யாட்கொண்டருளிய திருஞானசமபநதப்பிளளையார் விஷயததில இராப்பொழுது சமணரகள்செய்த தீமையானது மூணடு இததகைய சுரநோயாய நேர்ந்ததோவெனறு கூற.—எ-று. (எகஎ)

இதுமுத விரண்டுபாடலுங் குளகம்.

கொற்றவ னமைச்ச னாராங் குலச்சிறை யாருந் தாழ்ந்து
மற்றிதன கொடுமை யிந்த வஞ்சகர் மதிலகணமூன் றுஞ்
செற்றவ ரன்பா தமபாற செய்ததீங் கரசன் பாங்கு
முறறிய திவர்க டீர்க்கின் முதிர்வதே யாவ தென்றார்.

(இ-ள்.) பாண்டியன் மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனாரும் வணங்கி, இச்சுரநோயின் கொடுமையானது முப்புரங்களையு மழித்த சிவபெருமானது அடியார்

களிடத்து வஞ்சகர்களாகிய சமணர்கள் செய்த தீங்கின் விளைவாகும்; இதுஅரச னிடத்துச் சேர்ந்தது; இந்நோயை இவர்கள் தீர்க்கமுயன்றால் தணியாமல் மேலு மேலும் அதிகரிப்பதே யாகுமென்று கூறியருளினார்.—எ-று (௭கஅ)

இருதிறத் தவரு மன்ன னெதிர்பணிந் திந்த வெப்பு
வருதிறம் புகலி வந்த வள்ளலார் மதுரை நண்ண
வருகர்கள் செய்த தீய வனுசித மதனால் வந்து
பெருகிய திதற்குத் தீர்வு பிள்ளையா ரருளே யென்று.

(இ-ள்.) மங்கையர்க்கரசியார் குலச்சிறைநாயனாரென்னு மிருவரும் பாண்டியனெதிரே வணங்கி இந்தச் சுரநோய் வருதற்குக் காரணம் சீகாழியி லவதரித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மதுராபுரிக்கு எழுந்தருள, (அது பொறாமல்) சமணர்கள் செய்த கொடிய அனுசிதத்தினால் இந்நோய்வந்து விருத்தியடைந்தது; இது நீங்குதற்குப் பரிகாரம் அத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவருளே யாகுமென்று கூறி.—எ-று. (௭கக)

இதுமுத லிரண்டுபாட்டுவ குளகம்

காயமு மனமு மாசு கழுவுதல் செய்யார் செய்யு
மாயமு மிந்த நோயை வளர்ப்பதே வளர்வெண் டிங்கண்
மேயவே ணியார்பான் ஞானம் பெற்றவர் விரும்பி நோக்கின்
றீயவிப் பிணியே யன்றிப் பிறவியுந் தீரு மென்றார்.

(இ-ள்.) தங்கள் உடம்பிலும் மனத்திலுமுள்ள அழுக்கைக் கழுவாத சமணர்கள் செய்கின்ற மாயமாகிய உபசாரங்களும் இந்தச் சுரநோயை விருத்தி செய்தற்கே ஏதுவாகும்; கலைகள் வளர்கின்ற வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானிடத்து உண்மைஞானத்தைப் பெற்றருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவுள்ளம் விரும்பி நோக்கினால், கொடிய இச்சுர நோயேயன்றிப் பிறவிநோயுந் தீருமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று.

காயமாசு அழுக்கும், மனமாசு வஞ்சகம் பொறாமை முதலிய துர்க்குணங்களுமாம்; காயத்திலுள்ள மாசை நீராடுதலினாலும், மனத்திலுள்ள மாசைச் சிவசிந்தனை முதலியவற்றாலு மொழிக்கவேண்டும்; இவர்கள் அவ்வாறு செய்யாமையின், 'காயமு மனமு மாசு கழுவுதல் செய்யார்' என்றும், நோய் தீர்த்தற்குரிய பரிகாரஞ் செய்யத்தெரியாது மயங்கி மயிற்பீலிகொண்டுமந்திரித்து மதனாற் சிறிதும் பயன்பெறாமையின் 'செய்யுமாயமும்' என்றும், அம் மந்திரமுதலியவற்றால் சிறிதுந் தணிவுபெறாமல் மேலுமேலும் பெருகுதலின் 'இந்தநோயை வளர்ப்பதே' என்றும், அதனைத் தீர்த்தற்குரியவர் மெய்ஞ்ஞானப் பாலுண்டருளிய பிள்ளையாரே யென்பார் 'வளர்வெண் டிங்கள் மேய வேணியார்பான் ஞானம்பெற்றவர்' என்றும், அவர் வேறொரு பரிகாரமுஞ் செய்யக் கருதாமலே திருவுள்ளங்கொண்டு நோக்குதலாகிய சட்சுதீக்ஷை செய்தமாத்திரத்தானே இச் சுரநோயேயன்றித் தொன்றுதொட்டுத் தொடர்ந்துவரும் பிறவிநோயும் அறவே யொழிந்துவிடுமென்பார் 'விரும்பி நோக்கத் தீயவிப் பிணியேயன்றிப் பிறவியுந் தீருமென்றார்' என்றுங் கூறினர். (௭௨0)

மீனவன் செவியி னூடு மெய்யுணர் வளிப்போர் கூற
ஞானசம் பந்த ரென்னு நாமமந் திரமுஞ் செல்ல

வானபோ தயர்வு தன்னை யகன்றிட வமண ராகு
மானமில் லவரைப் பார்த்து மாற்றமொன் றுரைக்க லுற்றான்.

(இ-ள்.) பாண்டியன் செவியில் மெய்யுணர்ச்சியை யளிக்கு மவவிருவரும் இவ்வாறு கூறுங்கால் திருஞானசம்பந்தரென்னும் திருநாமமாகிய மந்திரமும் அச் சொற்களோடு கலந்து தன செவியில் செலல, அப்பொழுது நோய்ச் சோர்வினின்றுஞ் சிறிது நீங்க, சமணர்களாகிய மானமில்லாத கீழ்மககளைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினான்.—எ-று. (எஉக)

மன்னவ னவரை நோக்கி மற்றிவர் செய்கையெல்லா
மின்னவா றெய்து நோய்க்கே யேதுவா யினவென் றெண்ணி
மன்னிய சைவ நீதி மாமறைச் சிறுவா வநதா
லன்னவ ரருளா லிந்நோ யகலுமே லறிவே னென்றான்.

(இ-ள்.) பாண்டியராசன் இச் சமணாகள் செய்யும் செய்கைகளெல்லாம் யான் இவவாறு அடைநதிருக்கின்ற வெப்புநோய்க்கு ஏதுவா யிருக்கின்றன வென்று நினைத்து அவவிருவரையுமபார்த்து, நிலைபெற்ற சைவநீதியையுடை[illegible] சிறந்த பிராமணச் சிறுவராகிய திருஞானசம்பநதா இஙகுவந்தால் அவரது திருவருளால் இச்சுரநோய நீஙகுமாயின நான் அறிவேனெனறு கூறினான.—எ-று. (எஉஉ)

என்றுமுன் கூறிப் பின்னும் யானுற்ற பிணியைத் தீர்த்து
வென்றவர் பக்கஞ் சேர்வன் விரகுண்டே லழையு மென்ன
வன்றவ ருவகை பொங்கி யார்வத்தா லணையை நூக்கிச்
சென்றநீர் வெள்ளம் போலுங் காதலவெள் ளத்திற் செலவார்.

(இ-ள்.) இவவாறு முனனே கூறிப் பினனும் யானடைந்திருக்கின்ற இச் சுரநோயைத் தீாத்துச் செயித்தவர்கள் பக்ஷஞ்சோவேன, (ஆதலின் இந்நோய் நீக்கும்) உபாயம் அவரிடத்துண்டாயின அழையுமெனறு கூற, அவ்விருவருங் களிகூர்ந்து ஆரவாரத்தோடு கரையை யுடைத்துச்சென்ற நீரவெள்ளம்போலும் பெருவிருப்பாகிய வெள்ளததிற் செல்வாராயினார்.—எ-று. (எஉங)

பாயுடைப் பாத கத்தோர் திருமடப் பாங்கு செய்த
தீவினைத் தொழிலை நோக்கி யுள்ளழி திருவுள் ளத்தான்
மேயவத் துயர நீங்க விருப்புறு விரைவி னோடு
நாயகப் பிள்ளை யார்த நற்பதம பணிவா ராகி.

(இ-ள்.) பாயாகிய உடையையுடுத்த பாதகராகிய சமணர்கள் திருமடத்தின் பக்கத்தில் செய்த தீவினைச்செயலைப் பாத்து வருந்திய திருவுள்ளததோடு அத்துன்ப நீங்கும்படி விருப்ப மிக்க விரைவோடும் பரமாசாரிய முதல்வராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது நல்ல திருவடிகளை வணங்குபவர்களாய்.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாட்டுங் குளகம். (எஉச)

மன்னவ னிடும்பை தீர மற்றவன் பணிமேற் கொண்டே
யன்னமென் னடையி னாரு மணிமணிச் சிவிகை யேறி
மின்னிடை மடவார் சூழ வேற்படை யமைச்ச னாரு
முன்னணைந் தேகச் சைவ முதல்வனார் மடத்தைச் சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) பாண்டியன் துன்பத்தினின்று நீங்கும்படி அவன் கட்டளையை மேற்கொண்டு, அன்னம்போன்ற மெல்லிய நடையினையுடைய மங்கையர்க் கரசியாரும் அழகிய இரத்தினச் சிவிகையிலேறி மின்னற்கொடிபோலும் இடையினையுடைய பாங்கியர்கள் சூழ்ந்துவர, வேலாயுததத்தை யேந்திய குலச்சிறை நாயனாரும் (குதிரையி லேறிக்கொண்டு) முன்னே செல்லச் சென்று, சைவசமயத் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருமடத்தை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

திருமடஞ் சாரச் சென்று சேயரிக் கண்ணி னார்முன்
வருபரி யிழிந்து நின்ற வமைச்சனார் வந்த பான்மை
சிரபுரப் பிள்ளை யார்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்வீ ரென்னப்
பரிசனத் தவரும் புக்குப் பதமறிந் துணர்த்து கின்றார்.

(இ-ள்.) பிள்ளையாரது திருமடத்தைச் சமீபிக்கச்சென்றுசெவ்வரிபரந்த கண்களையுடைய மங்கையர்க் கரசியாருக்கு முன்னே ஏறிவந்த குதிரையினின்றுமிறங்கிநின்ற குலச்சிறைநாயனார் வந்ததன்மையைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வீர்களென்று கூற, பரிசனங்கள் உள்ளேசென்று சமயமறிந்து சொல்லுகின்றார்கள்.—எ-று. (எஉகா)

பாண்டிமா தேவி யாரும் பரிவுடை யமைச்ச னாரும்
மீண்டுவந் தணைந்தா ரென்று விண்ணப்பஞ் செய்யச் சண்பை
யாண்டகை யாரு மீண்ட வழையுமென் றருளிச் செய்ய
மீண்டுபோந் தழைக்கப் புக்கார் விரைவுறு விருப்பின் மிக்கார்.

(இ-ள்.) மங்கையர்க் கரசியாரும் அன்பினையுடைய குலச்சிறை நாயனாரும் இங்கு வந்திருக்கின்றார்களென்று விண்ணப்பஞ்செய்தபொழுது சீகாழித்தலைவராகிய பிள்ளையாரும் அவர்களை இங்கே யழையுங்களென்று அருளிச்செய்ய அவர்கள் மீண்டுவந்தழைக்க, விரைந்துசெல்லும் விருப்பிற்சிறந்த அவவிருவரும் உள்ளேபுகுந்தார்கள்.—எ-று. (எஉஎ)

வேறு.

ஞானத்தின் றிருவுருவை நான்மறையின் றனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்குங்
கானத்தி னெழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்.

(இ ள்.) மெய்ஞ்ஞானமே திருவுருவமாக வுள்ளவரை, நான்கு வேதங்களுக்கும் ஒப்பற்ற துணைவராயுள்ளவரை, விண்ணுலகத்தன்றி மண்ணுலகத்தில் வளர்கின்ற இளஞ்சந்திரன்போல்பவரை, தேன்விளங்குகின்ற கொன்றைமலர்மாலையைத்தரித்த சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது சிறந்த புகழைப்பாடுகின்ற ஏழிசையின் உற்பத்திஸ்தானமாயுள்ளவரைத் தங்கள்கண்கள்களிகூரும்படித் தரிசித்தார்கள்.—எ-று.

இவர் மெய்ஞ்ஞானசொரூபராகிய குமாரக்கடவுளது அவதாரமாயுள்ளவரோ யென்பார் "ஞானத்தின் றிருவுருவை" என்றும், நான்குவேதங்களினும் முடிந்தபொருளாயுள்ளவ ரென்பார் 'நான்மறையின் றனித்துணையை' என்றும், மதிக்கொழுந்து இளமையையும் குளிர்ச்சியையும் ஒளியையு முறுவதுபோல, இவரும் இளம்பருவத்தையும், உயிர்கண்மேற் றண்ணளியையும், சைவநெறி விளங்கச்

செய்தலையும் பெற்றுள்ளவ ரென்பார் 'மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தை' என்றும், சப்தசுரங்களுந் தோன்றுதற்கு இத்திருவுருவமே முதற்காரணமன்றி வேறின்றென்பார் 'கானத்தி னெழுபிறப்பை' என்றுங் கூறினார்.

"மறைவளர் திருவே வைதிக நிலையே வளர்ஞானப்
பொறையணி முகிலே புகலியர் புகலே பொருபொன்னித்
துறைபெறு மணியே சுருதியி னொளியே வெளியேவந்
திறையவ னுமையா ளுடனருள் தரவெய் தினையென்பார்."—என்று முன்னங் கூறியுள்ளமையானு முணர்க. (௭௨௮)

கண்டபொழு தமண்கொடியோர் செய்தகொடுந் தொழினினைந்தே
மண்டியகண் ணருவிநீர் பாய்மலர்க்கை குவித்துப்
புண்டரிகச் சேவடிக்கீழ்ப் பொருந்தநில முறவீழ்ந்தார்
கொண்டகுறிப் பொடுநெடிது துயிர்த்தழிந்த கொள்கையராய்.

(இ-ள்.) பிள்ளையாரைத் தரிசித்தபொழுது சமணர்களாகிய கொடியவர்கள் செய்த தீத்தொழிலை நினைத்துத் தங்கள் மனத்திற்கொண்ட குறிப்போடு பெருமூச்செறிந்து மனந்தளர்ந்த கொள்கையை யுடையவர்களாய், நெருங்கிய கண்களினின்றுங் கண்ணீரானது அருவிபோலப் பாயத் திருக்கரங்களைக் குவித்துத் தாமரைமலர்போன்ற சிவந்த திருவடிகளிற் சிரசுபொருந்தப் பூமியில் விழுந்துவணங்கினார்கள்.—எ-று.

கொண்ட குறிப்பாவது:— பாண்டியனுக்குண்டாகிய சுரநோயை யொழித்துத் திருநீறு தரிப்பித்துச் சமணரையோட்டிச் சைவநெறியைப் பரவச்செய்ய வேண்டுமென்று குறித்த கொள்கை. (௭௨௯)

உரைகுழறி மெய்நடுங்கி யொன்றுமுடி கிலராகித்
தரையின்மிசைப் புரண்டயர்ந்து சரணகம லம்பற்றிக்
கரையில்கவ லைக்கடற்போய்க் கரைபற்றி னார்போன்று
விரைவுறுமெய் யன்பினால் விடாதொழிவார் தமைக்கண்டு,

(இ-ள்.) உரைகுழறி உடல்நடுங்கித் தம்மை மறந்தவர்களாய்ப் பூமியின்மேற் புரண்டு சோர்ந்து பிள்ளையாரது திருவடித் தாமரைகளைப் பிடித்து எல்லையில்லாத கவலையென்னுங் கடலுக்கு ஓர் கரையைக்கண்டு பிடித்தவரை யொத்து, நீங்காத மெய்யன்பினால் (அத்திருவடிகளை) விடாதுபற்றிக் கிடப்பவர்களைப் பார்த்தருளி.—எ-று.

இதுமுதல் நான்குபாட்டுங் குளகம். (௭௩௦)

அருமறைவாழ் பூம்புகலி யண்ணலா ரடிபூண்ட
விருவரையுந் திருக்கையா லெடுத்தருளித் தேற்றிடவுந்
தெருமந்து தெளியாதார் தமைநோக்கிச் சிறப்பருளித்
திருவுடையீ ருங்கள்பாற் றீங்குளதோ வெனவினவ.

(இ-ள்.) அரிய வேதங்கள் நிலைபெற்று விளங்கும் அழகிய சீகாழிப்பதியில் அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருவடிகளைப்பற்றிய அவ்விருவரையுந் திருக்கரத்தினாலெடுத்துத் தேற்றவும் மயங்கித் தெளியாத அவர்க

ளைப் பார்த்துச் சிறந்த திருவருள்செய்து, அருட்செல்வத்தை யுடையவர்களே! உங்களிடத்தில யாதாயினுந் தீங்கு நேர்ந்ததோவென்று வினவியருள.—எ-று.

வெஞ்சமணர் முன்செய்த வஞ்சனைக்கு மிகவழிந்தே
யஞ்சினோந் திருமேனிக் கடாதென்றே யதுதீர்ந்தோம
வஞ்சகராமற் றவர்செய்த தீத்தொழிலபோய மன்னவன்பா
லெஞ்சலிலாக் கொடுவெதுப்பா யெழாநின்ற தெனத்தொழுது.

(இ-ள்.) கொடிய சமணர்கள் முன்னே செய்த வஞ்சனைக்கு மிக அஞ்சி வருந்தினோம், பின் அதனிங்கு தேவரீரது திருமேனியைப்பொருந்தாது என்று அவ வருத்தத்தினின்று நீங்கினோம்; வஞ்சகராகிய அச்சமணர்கள்செய்த தீத்தொழிலா னது பாண்டியனிடத்துச்சென்று குறைவில்லாத கொடிய சுரநோயாகியெழுந்த தென்று வணங்கி.—எ-று. (எகூஉ)

வெய்யதொழி லமணருண்டர் விளைக்கவரும் வெதுப்பவர்தாஞ்
செய்யுமதி மாயைகளாற் றீராமைத் தீப்பிணிபான
மையலுறு மன்னவன்முன மற்றவரை வென்றருளி
லுய்யுமெம துயிருமவ னுயிருமென வுரைத்தார்கள்.

(இ-ள்.) கொடுந்தொழிலையுடைய சமணர்களாகிய கீழ்மக்கள் செய்த தீங் கினால் அரசனுக்கு வந்த சுரநோயானது அவர்கள் செய்யும் மிக்க மாயாசாலங்க ளினால் நீங்காமையின், அச்சுரநோயினால் மயங்கிக்கிடக்கும் பாண்டியராசனுக்கு முன்னே அவர்களை வென்றருளினால் எங்களுயிரும் அப்பாண்டியனுயிரும் உய்யு மென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள்.—எ-று

"செய்யுமதி யாண்மைகளால்" என்றும் பாடம். (எகூங)

வே று.

என்றவ ருரைத்த போதி லெழில்கொள்பூம் புகலி வேந்த
ரொன்றுநீ ரஞ்ச வேண்டா வுணர்விலா வமணர் தம்மை
யின்றுநீ ருவகை யெய்த யாவருங் காண வாதில
வென்றுமீ னவனை வெண்ணீ றணிவிப்பன் விதியா லென்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அவவிருவரும் விண்ணப்பஞ்செய்தபொழுது அழகிய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் நீங்கள் சிறிதும் அஞ்சவேண் டாம்; மெய்யுணர்ச்சியில்லாத சமணர்களை இன்றைக்கு நீங்கள் மகிழ்ச்சியடை யும்படி சமஸ்த ஜனங்களுங் காண வாதில வென்று பாண்டியனை வேதவிதிப்படி யே திருவெண்ணீறு அணிவிப்போமென்று கூறியருளினார்.—எ-று. (எகூச)

வேறு.

மொழிந்தருள வதுகேட்டு முன்னிறைஞ்சி முகமலர்வா
ரழுந்துமிடாக் கடலிடைநின் றடியோமை யெடுத்தருளச்
செழுந்தரளச் சிவிகையின்மேற் றென்னாடு செய்தவத்தா
லெழுந்தருளப் பேறுடையோ மெனப்பெரிது மெனத்தொழலும்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பிள்ளையாரருளிச்செய்ய அதனைக்கேட்டு முன்னின் று வணங்கி முகமலர்ச்சியுடையவராய் அழுந்தியதுன்பக்கடலினின்றும் அடியோ ங்களை யெடுத் தடிமைகொள்ளும்பொருட்டுச் செழுமைபொருந்திய முத்துச்சிவி

கையின்மேல் பாண்டிநாடுசெய்த தவங் காரணமாகத் தேவரீர் எழுந்தருளத்த க்க பேற்றையுடையோமாயினோம்; இனி யாதுபேற்றைப் பெறுமேமென்று வண ங்கவும்.—எ-று. (எஅரு)

வேறு.

ஆவது மழிவு மெல்லா மவர்செய லமண ராகும்
பாவகா ரிகளை நோக்கும பழுதுட னீங்கி வெல்லச்
சேவுயர் கொடியி னார்தந் திருவுள்ள மறிவே னென்று
பூவலர் பொழில்சூழ் சண்பைப் புரவலர் போது கின்றார்.

(இ-ள்.) தோன்றுவதும அழிவதுமாகிய அனைத்தும் சிவபெருமானது செயலேயாகும், ஆகையால சமணாகளாகிய பாவிகளைப் பாாதது வாதுசெய்தலாகிய குற்றம் விாைநது நீஙகி அவாகளை வெல்லும்பொருட்டு, இட பதகைக் கொடியாகவுயர்ததிய ஸ்ரீசொக்கலிங்கப்பெருமானது திருவுள்ளக்குறிப்பை யானறிந்து வருவேனென்று மலர்கள் அலர்ந்த சோலைசூழ்ந்த சீகாழிததலைவராகிய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளுவாராயினார்.—எ-று. (எஅசு)

வையக முய்ய வநத வள்ளலார் மடத்தி னின்று
மெய்யணி நீற்றுத் தொண்டர் வெள்ளமுந் தாமும போந்து
கையிணை தலையின் மீது குவியக்கண் மலர்ச்சி காட்டச்
செய்யவார் சடையார் மன்னுந திருவால வாயுட் புக்கார்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் ஈடேறும்பொருட்டு அவதரிதத திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் தமது திருமடத்தினின்றும் திருவெண்ணீறணிந்த திருமேனியையுடைய அடியார் திருக்கூட்டஙகளுந் தாமுமாகச்சென்று இரண்டு திருக்கரங்களுஞ் சிரசின்மேற் குவியவும் கண்கள் மலர்ந்துகாட்டவும், சிவந்து நீண்ட சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீசுந்தரேசர் வீற்றிருந்தருளும் திருவாலவாயென்னுந் திருக்கோயிலுள் புகுந்தருளினார்.—எ-று. (எஅஎ)

நோக்கிட விதியி லாரை நோக்கியான் வாது செய்யத்
தீக்கனன் மேனி யானே திருவுள மேயென் றெண்ணில்
பாக்கியப பயனு யுள்ள பாலரு வாயர் மெய்ம்மை
நோக்கிவண டமிழ்ச்செய் மாலைப பதிகந்தா னுவல லுற்றார்.

(இ-ள்.) பாாப்பதற்கு விதியில்லாத சமணர்களைப்பார்த்து அடியேன் வாதுசெய்யும்பொருட்டு நெருப்பைப்போலும் ஒளிவீசுகின்ற திருமேனியையுடைய பெருமானே! தேவரீருக்குத் திருவுள்ளமோ வென்று வினவி, அளவற்ற செல்வப்பயனுயுள்ள திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவருளி னுண்மையைச் சிந்தித்து வளவிய தமிழ்த்திருப்பதிகமாலையை அருளிச்செய்யததொடஙகினார்.—எ-று.

"தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே" என்று கூறும் நீதிவாக்கியப்படிப் புறச்சமயப் பாவிகளாகிய சமணரைப் பாாதது விவகரிததலுந் தீமையேயென்பார், 'நோக்கிட விதியிலாரை' என்று கூறினார். (எஅஅ)

கானிடை யாடு வாரைக் காட்டுமா வுரிமுன் பாடித்
தேனலர் கொன்றை யாரதந் திருவுள நோக்கிப் பின்னு
மூனமில வேத வேள்வி யென்றெடுத் துரையின் மாலை
மானமி லமணர் தம்மை வாதில்வென் றழிக்கப் பாடி.

(இ-ள்.) மகாமசானத்தில் நடிக்கும் சிவபெருமானை "காட்டுமாவுரி" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தை முன்னே பாடியருளி, தேன் அலர்ந்த கொன்றைமலர்மாலையைத் தரித்த அவ்வெம்பெருமானது திருவுள்ளக்குறிப்பை யுணர்ந்து பின்னுங் குற்றமில்லாத "வேதவேள்வி" என்று முதலில் தொடங்கித் திருப்பதிகமாலையை மானமில்லாத சமணர்களை வாதில் வென்று அழிக்கப்பாடியருளி.

இதுமுதல் இரண்டுபாடலுங் குளகம். (எகூகூ)

ஆலமே யமுத மாக வுண்டவா னவர்க்க ளித்துக்
காலனை மார்க்கண் டற்காக் காய்ந்தனை யடியேற் கின்று
ஞாலநின் புகழே யாக வேண்டுநான் மறைக ளேத்துஞ்
சீலமே யால வாயிற் சிவபெரு மானே யென்றார்.

(இ-ள்.) (திருப்பாற்கடலிற் றோன்றிய) ஆலாகலவிஷத்தை யமுதாகவுண்டு (அவ்விஷத்தைக்கண்டஞ்சிய) தேவர்களுக்கு அமுதத்தைக் கொடுத்தருளி, மார்க்கண்டேயர் பொருட்டு இயமனையுதைத்தருளினீர்; இன்று அடியேனுக்கு இவ்வுலகம் நின் புகழேயாகப் (புறச்சமய நீங்கி விளங்க) வேண்டும், நான்கு வேதங்களுந் துதிக்கும் சிறந்த குணங்களை யுடையவரே! திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே! என்று கூறியருளினார்.—எ-று.

விடவேகத்திற் கஞ்சி யபயமிட்டடைந்த தேவர்களைக் காத்தற்பொருட்டு அவ்விடத்தையுண்டும், இயமனுக் கஞ்சிச் சரணமடைந்த மார்க்கண்டேயர்பொருட்டு அவ்வியமனை யுதைத்துங் காத்தருளினமைபோல, அடியேன் இக்கொடிய சமணர்களை வென்று சைவநெறியைப் பரவச்செய்தற்குத் திருவருள் புரியவேண்டுமென்பார், 'ஆலமேயமுதமாக * * ஞாலநின்புகழேயாக வேண்டும்' என்று கூறினார். (எசு0)

திருவாலவாய் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரித்துரிபோர்த்துட
றேட்ட மூன்றுடையாயுரைசெய்வனை
வேட்டுவேள்விசெய்யாவமண்கையரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே.

செந்தெனுமுரலுந்திருவாலவாய்
மைந்தனேயென்றுவல்லமணாசறச்
சந்தமார்தமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம்
பந்தன்சொற்பகருமபழிநீங்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் - நாலடிமேல்வைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்துழ
லாதமில்லியமணொடுதேரரை

வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே
பாதிமாதுடனாயபரமனே,
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

கூடலாலவாய்க்கோனைவிடைகொண்டு
வாடன்மேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்காழிச்சம்பந்தன்மதித்தவிப்
பாடல்வல்லவர்பாக்கியவாளரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாதர்தம் மருண்முன் பெற்று நாடிய மகிழ்ச்சி பொங்கப்
போதுவார் பணிந்து போற்றி விடைகொண்டு புனித நீற்றின்
மேதகு கோலத் தோடும் விருப்புறு தொண்டர் சூழ
மூதெயிற் கபாட நீடு முதற்றிரு வாயில் சார்ந்தார்.

(இ-ள்) ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமானது திருவருளை முன்னே பெற்று, விரும்புகின்ற மகிழ்ச்சியதிகரிக்கப் புறத்திற் செல்லும் பிள்ளையார் வணங்கித் துதித்து விடைபெற்றுப் பரிசுத்தம்பொருந்திய திருவெண்ணீறணிந்த சிறந்த திருக்கோலத்தோடும் விருப்பத்தையுடைய அடியார் திருக்கூட்டங்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவர, பழமையாகிய மதிலினிடத்திற் கதவோடுகூடிய முதற்றிருவாயிலையடைந்தருளினார்.—எ-று.

தன்னை யணியும் ஆன்மாக்களினது மலமாயாகன்மங்களைப் போக்குதலின் 'புனிதநீறு' என்று கூறினார். கோலம்=திருவுருவம்; அழகு எனினுமாம்.

அம்மலர்க் குழலி னார்க்கு மமைச்சர்க்கு மருள வேண்டிச்
செம்மணிப் பலகை முத்தின் சிவிகைமேற் கொண்ட போதி
லெம்மருங் கினினுந் தொண்ட ரெடுத்தவார்ப் பெல்லையின்றி
மும்மைநீ டுலக மெல்லா முழுதுட னிறைந்த தன்றே.

(இ-ள்.) அழகிய மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர்க்கரசியாருக்குங் குலச்சிறைநாயனாருக்குந் திருவருள் செய்யக் கருதிச் சிவந்த மாணிக்கங்களழுத்திய பலகையையுடைய முத்துச்சிவிகையின்மே லெழுந்தருளியபொழுது எந்தப்பக்கங்களினுஞ் சூழ்ந்துநிற்கும் அடியார்கள் அரகரவென்றெடுத்த பேரோசையானது அளவுகடந்து பெரியமூன்றுலகங்களெங்கும் உடனே சென்று நிறைந்தது.—எ-று. (எசஉ)

பல்லிய நாதம் பொங்கப் படர்திரு நீற்றின் சோதி
நல்லொளி வட்ட மாகி நண்ணிமேல் வருவ தென்ன
வில்வளர் தரளக் கோவை வெண்குடை நிழற்ற வெவ்வே
றெல்லையின் முத்தின் காளந் தாரைசங் கெங்கு மோத.

(இ-ள்.) பல வாத்தியங்களின் ஓசைகள் அதிகரித்த தொலிக்கவும், பரவிய திருவெண்ணீற்றினொளியானது நல்ல ஒளிவட்டமாய் மேல் கவிந்துவருவதுபோல

ஒளிவீசுகின்ற முத்துக்கோவைகளாலாகிய வெண்குடையானது நிழலைச்செய்ய வும், வெவ்வேறாகிய அளவில்லாத முத்துக்காளமும், தாரையும் சங்கவாத்தியமும் எங்கும் ஊதவும்.—எ று. (எசங)

கண்ணினுக் கணியா யுள்ளா ரெழுச்சியிற் காட்சி பெற்றார்
நண்ணிய சமயம் வேறு நம்பின ரெனினு முன்பு
பண்ணி தவங்க ளென்கொல பஞ்சவன் றஞ்ச மேவிப்
புண்ணிய மூர்த்தி வந்து மதுரையிற் புகுத வென்றார்.

(இ-ள்) கண்ணுக்கு அழகாகவிளங்குந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளுதலினால் தரிசிக்கத்தக்க பேற்றைப்பெற்ற அந் நகரத்திலுள்ளவர்கள், பொருந்திய வேறுசமயத்தை யடைந்தவர்களாயினும் அவர்கள் பாண்டியன் முற் சனனத்திற்செய்த தவங்கள் என்னவோ அவனுயிர்க்கு ஒருபற்றுக்கோடாகிப் புண்ணியவடிவினராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளிவந்து மதுரை யிற் பிரவேசிக்க என்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (எசச)

தென்னவன் றேவி யாருந் திருமணிச் சிவிகை மீது
பின்வர வமைச்சர் முன்பு பெருந்தொண்டர் சூழாத்துச் செல்லப்
பொன்னணி மாட வீதி யூடெழுந் தருளிப் புக்கார்
கன்னிநா டுடையான் கோயில் காழிநா டுடைய பிள்ளை.

(இ-ள்.) பாண்டிமாதேவியாரும் அழகிய இரத்தினச் சிவிகையின்மேல் பின்னே வரவும், மிகுந்த அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் குலச்சிறைநாயனார் முன்னே செல்லவும் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பொன் மயமாகிய அழகிய மாடவீதியினுள்ளே சென்றருளிப் பாண்டியராசனது மாளி கையினுள் ளெழுந்தருளினார்.—எ-று.

கன்னிநாடு என்பது, பாண்டிநாட்டுக் கொருபெயர். (எசரு)

கொற்றவன் றன்பான் முன்பு குலச்சிறை யார்வந் தெய்திப்
பொற்றட மதில்சூழ் சண்பைப புரவலர் வரவு கூற
முற்றுயர் சிறிது நீங்கி முழுமணி யணிப்பொற் பீட
மற்றவன் முடியின் பக்கத் திடுகென வல்ல றானன்.

(இ-ள்.) குலச்சிறைநாயனார் பாண்டியனுக்குமுன்னேவந்து சேர்ந்து பொன்னாலாகிய பெரிய மதில்கள்சூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய பிள்ளையாரது வருகையை யெடுத்துச்சொல்ல, அவன முன்னடைந்துள்ள சுரநோயா லாகிய துன்பஞ் சிறிது நீங்கி, பெரிய இரத்தினங்க ளழுத்திய அழகிய பொற்பீடத்தைத் தனது முடியின்பக்கத்தில் இடுங்களென்று கூறினான்.—எ-று. (எசசு)

மந்திரி யாரைப் பின்னு மெதிர்செல மன்ன னேவச்
சிந்தையுண் மகிழ்ந்து போந்தார் செயலையான் சமயத் துள்ளோர்
பைந்துணை ரலங்கன் மன்னன் பரிசுகண் டிதுவோ பண்பா
னந்தனிச் சமயந் தன்னை நாட்டுமா றென்று பின்னும்.

(இ-ள்.) பின்னும் பாண்டியன் பிள்ளையாரை யெதிர்கொள்ளும்படிக் குல ச்சிறைநாயனாரை யேவ, அவர் மனதில் மகிழ்கூர்ந்து சென்றருளினார்; அசோக விருக்ஷத்தின் கீழிருக்கும் அருகக்கடவுளது சமயத்தராகிய சமணர்கள் பசிய

கொத்தாகிய வேப்ப மலர்மாலையணிந்த பாண்டியன் செய்தியை யறிந்து நண்போடு நமது ஒப்பற்ற சமயத்தை நிலைநிறுத்தும் வண்ணம் இதுவோவென்று கூறிப் பின்னும்.—எ-று. செயலை=அசோகமரம்.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (எசஎ)

நின்னற நெறியை நீயே காத்தருள் செய்தி யாகி
லன்னவா தமமை யிங்கே யழைத்தனை யவரும யாமு
முன்னுற வொககத் தீர்க்க மொழிந்தும் றவராற் றீர்ந்த
தெனனினு மியாமுந தீர்த்தோ மாகவு மிசைவா யென்றார்.

(இ-ள்.) உனது சமயநெறியை நீயே பாதுகாதது நிலைபெறச் செய்யவேண்டும், ஆனால் அவரை இங்கே வரவழைததாய், அவரும் யாஙகளும் நின முனனே ஒருஙகு சுரநோயைத் தீர்க்கும்படிக் கூறி, அவரால் இநநோய் நீஙகியதாயினும் யாஙகளும தீரததாகசசொல்ல உடனபடுவாயெனறு கூறினார்கள்.—எ-று ()

பொய்தவ மாகக் கொணட புன்றலைச் சமணா கூறச்
செய்தவப பயனவந் தெய்துஞ் செவ்விமுன னுறுத லாலே
யெயதிய தெய்வச் சார்வா லிருதிறத் தீருந் தீருங்
கைதவம பேச மாட்டே னெனறுகை தவனுஞ் சொன்னான்.

(இ-ள.) பொய்யினையே தவமாகக் கொண்டொழுகும புல்லிய தலையினையுடைய சமணாகள இவவாறுகூற, பூரவசனமததிற் செய்த தவப்பயன வந்தடையும் பரிபாககாலம் வருதலால, பாணடியன (அவர்களைப்பாாத்து) நீஙகள் இருபக்ஷத்தீரும அடைநதிருக்கும உங்கள் தெய்வச்சார்பினால் தீருங்கள் நான் வஞ்சகம பேசமாட்டேனெனறு கூறினான.—எ-று. (எசகூ)

என்றவ னுரைபபக் குணட ரெண்ணங்கெட் டிருநத வேலைத்
தென்றமிழ் நாடு செய்த செய்தவக் கொழுந்து போல்வாா
வன்றனிப் பவன மு னனா வாயிலு ளணைநது மாடு
பொனறிகழ் தாளப பதஙிச் சிவிகைநின் றிழிநது புக்கார்.

(இ-ள.) இவவாறு பாணடியராசன் சொல்ல (அதுகேட்ட) கீழ்மக்களாகிய சமணாகள தமது மனககருததுச சிதைநதிருநதபொழுது, பாண்டிநாடுசெய்த சிறந்த தவக்கொழுநதுபோனற திருஞானசமபநதப்பிள்ளையாா வலிய அரணமனையின முனவாயிலுள அணைநது, அதன்பக்கததில் பொன்மயமாக விளஙகுகினற பததியாகிய முததுசசிவிகையினினறு மிறஙகி உளளே புகுந்தருளினா.—எ-று.

குலச்சிறை யாாமுன பெயதக கொற்றவன் றேவி யாருந
தலத்திடை யிழிநது சென்றா தணடமிழ் நாட்டு மனன
னிலததிடை வானி னின்று நீளிரு ணீஙக வநத
கலைச்செழுந திங்கள் போலுங் கவுணியா தமமைக் கணடான்.

(இ-ள்.) குலச்சிறைநாயனா் முன்செல்லப் பாண்டிமா தேவியாரும் சிவிகையினின்றும் பூமியிலிறங்கிச் சென்றருளினார், குளிர்ந்த தமிழ்நாட்டரசனாகிய பாணடியன் மிக்க இருளைநீக்கும்பொருட்டு ஆகாயத்தினின்றும் பூமியில்வந்த செழிய கலைகள்நிறைநத சந்திரன்போன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைத்தரிசித்த்தான்.—எ-று. (எஙிக)

கண்டவப் பொழுதே வேந்தன் கையெடுத் தெய்த நோக்கித்
தண்டுணா முடியின் பாங்கர்த தமனியப் பீடங் காட்ட
வண்டமிழ் விரகர் மேவி யதனமிசை யிருந்தா ராயை
கொண்டவல் லமண ரெல்லாங் குறிப்பினு ளச்சங் கொண்டார்.

(இ-ள்.) பாண்டியன் பிள்ளையாரைத் தரிசித்தபொழுதே சிரசின்மேற் கைகூப்பி யெடுத்துப் பொருந்தப்பார்த்துக் குளிர்ந்த வேப்ப மலர்மாலையணிந்த முடியினபக்கத்தி லிட்டிருக்கின்ற இரத்தினாசனத்தைக் காட்ட, வளவிய முத்தமிழ்விரகராகிய பிள்ளையார் அப்பீடத்தின்மீது வீற்றிருந்தருளினார்; மயக்கமடைந்திருந்த வலிய சமணர்களெல்லாரும் தம்மனக்குறிப்பில் அச்சங்கொண்டார்கள்.

செழியனும் பிள்ளை யார்தந் திருமேனி காணப்பெற்று
விழிபுற நோக்க லாலே வெப்பநோய் சிறிது நீங்கி
யழிவுறு மனமோ நிறக வந்தணா வாழ்வை நோக்கிக்
கெழுவுறு பதியா தென்று விருப்புடன் கேட்ட போது.

(இ-ள்.) பாண்டியராசனும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவுருவத்தைத் தரிசிக்கப்பெற்றுக் கண்களால் பொருந்தப் பார்த்தமையினாலே சுரநோய் சிறிது தணிந்து, மனம் வருந்திய அச்சமணர்கள் நிற்க, பிள்ளையாரைப் பார்த்துத் தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்குந் திருப்பதியாதென்று விருப்பத்துடன் கேட்டபொழுது.—எ-று. (௭௫௩)

'அழிவுறுமனநோர்நிறக' என்றும் பாடம்.

வேறு

பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புனற்பழனப் புறம்பணைசூழ்
கன்னிமதிற் கழுமலமாங் கருதுமூ ரெனச்சிறந்த
பன்னிரண்டு பெயர்பற்றுப் பரவியசொற் றிருப்பதிகந்
தென்னவன்முன் பருள்செய்தார் திருஞான சம்பந்தர்.

(இ-ள்.) நாம் விரும்பிய ஊராவது காவிரிநதி பல வளங்களைத் தருகின்ற நீர் நிறைந்த வயல்கள் பொருந்திய மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அழியாத மதிலையுடைய திருக்கழுமலம் என்று சிறப்புப்பொருந்திய பன்னிரண்டு திருப்பெயர்களையும் அமைத்துத் துதித்த ("பிரமனூர் வேணுபுரம்") என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டியனுக்கு முன்னே பாடியருளினார்.

திருப்பிரமபுரம் - திருச்சக்கரமாற்று - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமனூர்வேணுபுரம்புகலிவெங்குருப்பெருநீர்த்தோணி
புரமன்னுபூந்தராய்பொன்னஞ்சிரபுரம்புறவஞ்சண்பை
யரன்மன்னுதண்காழிகொச்சைவயமுள்ளிட்டங்காதியாய
பரமனூர்பன்னிரண்டாய்நின்றதிருக்கழுமலநாம்பரவுமூரே.

காவிமலர்புரையுங்கண்ணார்கழுமலத்தின்பெயரைநாளும்
பாவியசீர்ப்பன்னிரண்டுநன்னூலாற்பத்திமையாற்பணுவன்மாலை

நாவினலம்புகழ்சீர்நான்மறையான்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
மேவியிசைமொழிவார்விண்ணவரிலெண்ணுதலைவிருப்புளாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் செம்பொன்மணிப பீடத்தி லிருந்தபொழு
துள்ளநிறை பொறாமையினா லுழையிருந்த காரமணர்
கொள்ளுமனத் திடையச்ச மறைததுமுகங் கோபத்தீத்
துள்ளியெழு மெனக்கணகள் சிவந்துபல சொல்லுவார.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் செம்பொன் மயமாகிய இரத்தினா சனத்தில் வீற்றிருந்தபொழுது அருகிலிருநத கரிய சமணர்கள் தம்மனதில்நிறைந்த பொறாமையினால் மனதிற்கொண்ட அச்சததை மறைத்துத் தங்கள் முகததில் கோபாக்கினி துள்ளியெழுவதுபோலக் கண்களை சிவந்து பல வார்ததைகளைச் சொல்வாராயினார்.—எ-று. (௭௫௫)

காலையெழுங் கதிரவனைப் புடைசூழுங் கருமுகில்போற்
பீலிசோ சமண்கையர் பிள்ளையாா தமைச்சூழ்வா
ரோலவே வாதினால் வெல்வதனுக் கெணணிததாங்
கோலுநூ லெடுததோதித் தலைதிமிாப்பக் குரைத்தார்கள்.

(இ-ள்.) உதயகாலததி லெழுகின்ற பாலசூரியனைப் பக்கங்களிற்சூழ்ந்த கரிய மேகக்கூட்டங்கள்போல மயிற்பீலிபொருந்திய சமணராகிய கீழ்மக்கள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைச் சூழ்நது அவரை வாதினால் வெல்லக்கருதித் தங்களால் கற்பித்துச் சொல்லபபட்ட ஆருகதநூலை யெடுததுக்கூறித் தலை நடுக்குற்று வருந்தக் குரைத்தார்கள்.—எ-று. (௭௫௬)

பிள்ளையா ரதுகேளாப பேசுநீா நும பொருளெலலை
யுள்ளவா றென்றருள வூத்தைவாய்ப பறிதலையர்
துள்ளியெழுந தநேகராயச் சூழ்நதுபத றிக்கதற
வொள்ளிழையா ரதுகண்டு பொறாராகி யுண்ணடுங்கி.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாா அதனைக்கேட்டு நீவிர் கொண்டிருக்கும் பொருளின்அளவை நுமது சாஸ்திரததிறகூறுமுறைப்படி யெடுத்துச் சொல்லுஙகளென்று அருளிச்செயய, ஊததைவாயையும் மயிாபறிதத தலையையுமுடைய சமணாகள் (அதுகேட்டவுடனே) அநேகராய்த துளளியெழுந்து பிள்ளையாரைச் சூழ்ந்து பதறிக்கதற,அதனை ஒளிபொருந்திய ஆபரணததை யணிந்த மங்கையர்க்கரசியார் பார்த்து மனம்பொறாமல் நடுக்கஙகொண்டு.—எ-று.

இதுமுதலிரண்டுபாடலுங குளகம. (௭௫௭)

வேறு.

தென்னவன் றன்னை நோக்கித் திருமேனி யெளியாபோலு
மின்னருட் பிள்ளை யார்மற் றிவருவ ரெணணி லார்கண்
மன்னநின மயக்க மெங்கள் வள்ளலார் தீர நல்கும
பின்னையிவ் வமணா மூள்வாா வல்லாேற் பேச வென்றார்.

(இ-ள்.) பாண்டியனைப்பாாத்து இனிய அருளையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரோ மிகச் சிறுபாலர்; இச்சமணர்களோ எண்ணில்லாதவர்கள்; என்

பிராணநாயகரே! நீர் அடைந்திருக்கும் சுரநோயின் மயக்கம் எங்கள் அருள்வள்ள லாகிய பிள்ளையார் நீங்கும்படி யருளசெய்தபின்பு, இச்சமணர்கள் வாதுசெய்ய வல்லராகில் பேசுகவென்று கூறினர்.—எ-று. (எருஅ)

மாறனு மவரை நோக்கி வருந்தனீ யென்று மற்றும்
வேறுவா தென்கொ லென்மேல வெப்பொழித் தருகா நீரு
மாறணி சடையி னுருக் கனபரா மிவரு நீங்க
டேறிய தெய்வத் தன்மை யென்னிடைத் தெரிப்பீ ரென்றான்.

(இ-ள்.) பாண்டியராசனும் மங்கையர்க்கரசியாரைப்பார்த்து நீ வருந்தே லென்று கூறி, வேறு வாதம் யாதிருக்கின்றது; சமணராகியநீங்களும கங்கையைய ணிந்த சடைமுடியையுடைய பரமசிவனுக்கு அன்பராகிய இவரும் எனனிடத்து ளள வெப்புநோயை நீக்கி, நீஙகள் நிசசயித்திருக்குந தெய்வத்தனமையை எனனி டத்தில் தெரிவியுஙகளெனறு கூறினன.—எ-று. (எருக)

ஞானவா ரமுத முண்டார நற்றவத் திருவை யொத்த
மானினேர் விழியி னுய்கேண மறறெனைப பால னென்று
நீநனி யஞ்ச வேணடா நிலையிலா வமணாக் கென்றும்
யானெளி யேன லேனென றெழுநதிருப பதிகம பாடி.

(இ-ள்.) அரிய சிவஞானமிர்ததததை யுண்டருளிய பிளளையார் நல்ல தவ த்தையுடைய இலக்குமிபோனற மஙகையாக் கரசியாரைப்பார்த்தருளி, மான்போ லும் பார்வையையுடைய மாதேவியே! கேட்பாயாக, எனனைச் சிறுபாலனெனறு நீ கொஞ்சமும் அஞசவேண்டாம; நனனிலையிலலாத இசசமணாகளுக்கு நான் எளி யேன் அல்லேன எனறு ("மானினோ விழிமாதராய்") என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளி—எ-று.

இதுமுதல் மூனறுபாடலுங குளகம். (எஎ0)

திருவாலவாய் பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றமபலம.

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானலவாயொருபாலனீங்கிவனென்றுநீபரிவெய்திடே
லானைமாமலையாதியாயவிடங்களிற்பலவலலலசேர்
தீனருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே.

எக்காரமமணகையருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாய்ச்
சொக்கனெனனுளிருக்கவேதுளங்குமமுடிததென்னன்முன்னிவை
தக்கசீரபுகலிக்குமனறமிழ்நாதன்ஞானசமபநதன்வா
யொக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுரைப்பவர்க்கிடரிலலையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெற்றியா லருளிச் செய்த பிள்ளையார் தமக்கு முன்னஞ்
சுற்றுநின் றழைத்த லோவா வருகர்க்குந் தென்னர் கோமா

னிற்றைநா ளென்னை யுற்ற பிணியைநீ ரிகலித் தீருந்
தெற்றெனத் தீர்த்தார் வாதில வென்றவ ரென்று செப்ப.

(இ-ள்.) அனபோடு திருப்பதிகம பாடியருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரையும் அவர்முனனே சூழ்நது நின்று முறைத்தலில் ஒழியாத சமணர்களையும்பாண்டியராசன்பார்தது, இந்நாளில் எனனையடைந்த சுரநோயை நீங்களிருவரும் வேறுபட்டுதீருங்கள்; விரைவில முன்தீர்ததவரியாரோ அவரே வென்றவரென்றுசொல்ல.—எ-று. (எ௬௧)

மன்னவன் மாற்றங் கேட்டு வடிவுபோன மனத்து மாசு
துன்னிய வமணர் தென்னர் தோனறலை நோககி நாஙக
ளுனனுடம் பதனில் வெபபை யொருபுடை வாம பாக
முன்னமங் திரித்துத் தெய்வ முயற்சியாற் றீர்தது மென்றார்.

(இ-ள்.) பாண்டியன கூறிய வார்த்தையைக் கேட்டு, தம்முடமபைப் போல மனத்திலும் மாசுபடிநதிருக்கும் சமணாகள் அப்பாணடியராசனைப் பார்த்து நாங்கள் உமது உடம்பிலுள்ள ஒருபாகமாகிய இடப்பாகத்துநோயை முன்னே மந்திரித்துத் தெய்வமுயறசியினால் தீர்ப்போமெனறு கூறினார்கள்.—எ-று.

யாதுமொன் றறிவி லாதா ரிருளென வணையச் சென்று
வாதினின் மன்ன வன்றன் வாமபா கத்தைத் தீர்பபார
மீதுதம் பீலிகொண்டு தடவிட மேன்மேல வெப்புத
தீதுறப் பொறுது தென்னன் பிரபுரத் தவரைப் பார்த்தான்.

(இ-ள்.) சிறிது நல்லறிவில்லாத சமணாகள் இருளைப்போலச் சமீபத்திற் சென்று வாதுகாரணமாகப் பாண்டியனுடைய இடப்பாகத்திலுள்ள நோயைத் தீர்க்கின்றவர்களாய் மயிற்பீலியைக் கையிலெடுதது அவ்வரசன்மேல் தடவ, அதனால் மேலுமேலும் வெப்புநோய் அதிகரிக்க, பாணடியன அதனைப் பொறுக்காமல் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைப் பாரத்தான—எ-று. (எ௬௩)

தென்னவ னோக்கங் கணடு திருக்கழு மலத்தா ர செல்வ
ரனனவன் வலபபால வெப்பை யாலவா யண்ண னீரே
மன்னுமங் திரமு மாகி மருநதுமாயத தீர்ப்பீ ரெனறு
பன்னிய மறைக ளேத்திப பகாதிருப பதிகம பாடி

(இ-ள்.) சீகாழியிலுள்ளவர்களுக்குச் செலவராகிய பிளளையார பாண்டியனுடைய குறிப்பைப்பாரதது அவனது வலப்பாகத்திலுள்ள சுரநோயைத திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய முதல்வரே! நீரே நிலைபெற்ற மநதிரமும் மருநதுமாய்த தீர்த்தருள்வீரென்று வேதஙகளேத்தித் துதிக்கும ("மந்திரமாவதுநீறு") எனனு முதலையுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளி.—எ-று

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம். (எ௬௪)

திருவாலவாய்-திருநீற்றுப்பதிகம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

மந்திரமாவதுநீறுவானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்றிருவாலவாயான்றிருநீறே. (௧)

வேதத்திலுள்ளதுநீறுவெந்துயா தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறுபுன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
ஓதத்தகுவதுநீறுவுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதபுனலவயலசூழ்ந்ததிருவாலவாயான்றிருநீறே. (உ)

முத்திதருவதுநீறுமுனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறுதக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறுபரவவினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறுதிருவாலவாயான்றிருநீறே. (ங)

காணவினியதுநீறுகவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம்பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறுமதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறுதிருவாலவாயான்றிருநீறே. (ச)

பூசவினியதுநீறுபுண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறுபெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
மாசைகெடுப்பதுநீறுவந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறுதிருவாலவாயான்றிருநீறே. (ரு)

அருத்தமதாவதுநீறுவவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறுவானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறுபுண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைசூழ்ந்ததிருவாலவாயான்றிருநீறே. (சு)

எயிலதுவட்டதுநீறுவிருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறுபாக்கியமாவதுநீறு
துயிலைத்தடுப்பதுநீறுசுத்தமதாவதுநீறு
அயிலைப்பொலிதருசூலத்தாலவாயான்றிருநீறே. (எ)

இராவணன்மேலதுநீறுவெண்ணத்தகுவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறுபாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறுதத்துவமாவதுநீறு
அராவணங்குந்திருமேனியாலவாயான்றிருநீறே. (அ)

மாலொடயனறியாதவண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கண்மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
ஏலவுடம்பிடர்தீர்க்குமின்பந்தருவதுநீறு
ஆலமதுண்டமிடற்றெம்மாலவாயான்றிருநீறே. (கூ)

குண்டிகைக்கையர்களோடுசாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறுகருதவினியதுநீறு
எண்டிசைப்பட்டபொருளாரேத்துந்தகையதுநீறு
அண்டத்தவர்பணிந்தேத்துமாலவாயான்றிருநீறே. (கo)

ஆற்றலடல்விடையேறுமாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவுபூசுரன்ஞானசம்பந்தன்

றேற்றித்தென்னனுடலுற்றதீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்துமவல்லவர்நல்லவர்தாமே. (கக)
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவளர் நீறு கொண்டு திருக்கையாற் றடவத் தென்னன்
பொருவரு வெப்பு நீங்கிப் பொய்கையிற் குளிர்ந்த தப்பால்
மருவிய விடப்பா னமிக்க வழலெழ மண்டு தீப்போ
லிருபுடை வெப்பு் கூடி யிடங்கொளா தென்னப் பொங்க.

(இ-ள்.) திருவருட் செல்வமிக்க விபூதியை யெடுத்துத் தமது திருக்கரத்தால் தடவியருள, பாண்டியனது ஒப்பற்ற வலப்பாகத்துச் சுரநோய் தணிந்து பொய்கைபோலக் குளிர்ந்திருந்தது; பொருந்திய இடப்பாகத்துச்சுரநோய் மிக்க சுவாலையெழும்படிப் பற்றியெரிகின்ற தீயைப்போல இருபக்கத்திலுள்ள சுரமும் ஒன்றாகச்சேர்ந்து இடம் போதாதென்று சொல்லும்படி யதிகரிக்க.—எ-று. ()

உறியுடைக் கையர் பாயி னுடுக்கையர் நடுக்க மெய்திச்
செறிமயிற் பீலி தீயத் தென்னனவெப் புறுதீத் தம்மை
யெறிப்பமா சுடலுங் கன்றி யருகுவிட் டேற நிற்பா
ரறிவுடை யாரை யொத்தா ரறிவிலா நெறியி னின்றார்.

(இ-ள்.) உறிபொருந்திய கையும் பாயுடையுமுடைய சமணர்கள் நடுக்கங்கொண்டு நெருங்கிய மயிற்பீலிகள் தீயும்படிப் பாண்டியனுடைய சுரநோயாலாகிய சுவாலையானது தம்மைச்சுட, அழுக்கடைந்திருக்குமவர்களுடம்பும் அதனால கன்றி, அவனருகில் நில்லாமல் தூரத்தில் நிற்பவர்களாய் நல்லறிவில்லாத அவநெறியில் நிற்கும் அச்சமணர்கள் அறிவுடையவர்களை யொத்தார்கள்.—எ-று.

சுரத்தின் சுவாலையைத் தாங்கமாட்டாத சமணர்கள் அஞ்சித் தூரத்தில் நின்றமையால், தீவினைக்கஞ்சித் தூரத்தொதுங்கும் பேரறிவினையுடைய பெரியோர்களை யொத்தனரென்று கூறினர். (௪௬௬)

பலர்தொழுமி புகலி மன்ன ரொருபுடை வெப்பைப் பாற்ற
மலர்தலை யுலகின் மிக்கார் வந்ததி சயித்துச் சூழ
விலகுவேற் றென்னன் மேனி வலமிட மெய்தி நீடு
முலகினிற் றண்மை வெம்மை யொதுங்கின லொத்த தன்றே.

(இ-ள்.) பலரும் வணங்குகின்ற சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் பாண்டியனது வலப்பாகத்திலுள்ள வெப்பை நீக்கியருள, பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்தில் வாழும் பெரியோர்கள் யாவரும் வந்து அதிசயித்துச்சூழ்ந்து நிற்க, அப்பொழுது விளங்குகின்ற வேற்படையையுடைய அப்பாண்டியன் உடம்பானது பெரிய உலகத்திலுள்ள தண்மையும் வெம்மையும் தன வலப்புறத்தையும் இடப்புறத்தையு மடைந்து ஒதுங்கினாற் போன்றிருந்தது.—எ-று.

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பரிசத்தால் வலப்பாகம் மிகத் தண்மையுற்றும், சமணர்கள் பரிசத்தால் இடப்பாகம் மிக வெம்மையுற்றுங் கிடந்தமையின் 'வலமிட மெய்திநீடு - முலகினிற்றண்மை வெம்மை யொதுங்கின லொத்த தன்றே' என்று கூறினர்.

"பொழிந்த தண்மதுத் தார்புனே பூழியர் கோனுக்
கிழிந்த செய்கையர் கைதொட வெரியிடு சுரத்தாற்
கழிந்த துன்பமுங் கவுணியர் கைதொடச் சுரந்தீர்ந்
தொழிந்த வின்பமு மிருவினை யொத்தபோ லொத்த"—என வருந்
திருவிளையாடற் புராணத்தானு முணர்க. (எசுஎ)

மன்னவன் மொழிவ னென்னே மதித்தவிக் கால மொன்றில
வெந்நர கொருபா லாகும வீட்டின்ப மொருபா லாகுந
துன்னுநஞ் சொருபா லாகுஞ் சுவையமு தொருபா லாகு
மென்வடி வொன்றி லுற்றே னிருதிறத் தியலபு மெனபான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது பாண்டியன் கூறுவான், இஃது என்னே? கருதிய இவவோரகாலததில் கொடிய நரகயாதனை யொருபக்கமாம், மோக்ஷவின்ப மொருபக்கமாம், கொடுமைபொருந்திய விஷமொரு பக்கமாம், இனிய சுவைபொருந்திய அமுதமொரு பக்கமாம், என் உடம்பு ஒன்றில இவவிருவகையான பொருள்களி னியலபுகளை யு மடைநதேனென்று கூறுவானாயினன.—எ-று.

சமணர்கள் தீர்க்கததொடஙகிய இடப்பாகதது நோய் வெந்நரகும் துன்னு நஞ்சும்போல வருத்துகின்றதென்பதும்,பிள்ளையார தீாக்கததொடங்கிய வலப்பாகத்து நோய்தணிந்து வீட்டின்பமும் சுவையமுதமும் போலக் குளிர்ந்து இன்பந்தருகின்ற தென்பதுங் கருத்து. (எசுஅ)

வெநதொழி லருகா தோற்றீ ரென்னைவிட் டகல நீங்கும
வந்தென்னை யுய்யக் கொண்ட மறைக்குல வள்ள லாரே
யிநதவெப் படைய நீங்க வெனககருள் புரிவீ ரென்று
சிந்தையாற் றொழுது சொன்னான் செலகதிக் கணிய னானான்.

(இ-ள்.) கொடுந் தொழிலையுடைய சமணர்களே நீங்கள் தோற்றீர்கள்; இனி எனனைவிட்டுத் தூரநீங்குஙகள்; இஙகு எழுந்தருளி என்னையுய்யும்படி ஆண்டருளிய அருள்வள்ளலாகிய பிள்ளையாரே! தேவரீர இநதச் சுரநோய் முழுமையும் நீங்கும்படி அடியேனுக்கு அருள்புரிவீராக வென்று மோக்ஷததிற்குச் சமீபித்தவனான பாண்டியன மனததால் வணஙகிக்கூறினன.—எ-று.

பாண்டியன் சுரநோயால் பீடிக்கப்பட்டுச சோர்ந்துள்ளவனாகலான் எழுந்து நமஸ்கரித்துச் சொல்லக்கூடாமையின் மனப்பூர்வகமாகத தொழுது கூறினனென்பார் 'சிந்தையாற்றொழுது சொன்னான' என்றும, பிள்ளையார தமது திருக்கரத்தினால் விபூதி யெடுத்து இடததக்க பேறுபெற்றவனாகலின சிவனடியாரிற் சிறந்தவனாயினா னென்பார் 'செல்கதிக் கணியனானான்' என்றுங் கூறினார்.(எசுகூ)

திருமுகங் கருணை காட்டத் திருக்கையி னீறு காட்டிப்
பெருமறை துதிக்கு மாற்றாற் பிள்ளையார் போற்றிப பின்னு
மொருமுறை தடவ வங்க ணொழிந்துவெப் பகன்று நீங்க
மருவுதீப் பிணியு நீங்கி வழுதியு முழுது முய்ந்தான்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார தமது திருமுகமானது பெருங்கருணையைக் காட்டத் திருக்கரத்தில விபூதியை யெடுத்துச் சிறந்தவேதங்கள் துதிக்கு முறைமைப்படித் துதித்துப் பின்னும் ஒருமுறை (இடப்பாகத்தைத்) தடவி

யருள, அவ்விடப்பாகத்தினின்றுஞ் சுரநோய் நீங்கப் பாண்டியனும் கொடுமை பொருந்திய சுரநோயேயன்றிப் பிறவிநோயும் முழுவது நீங்கி யுய்ந்தான்.—எ-று.

பிள்ளையார் விபூதி யெடுத்திட்டதனால் பாண்டியன் சுரநோயே யன்றித் தன் னுடம்பின்கூனும், பிறவிநோயுமாகிய அனைத்துந் தீரப்பெற்றனனென்பார் "வெப்பகன்றுநீங்க - மருவுதீப் பிணியு நீங்கி வழுதியு முழுது முய்ந்தான்' என்று கூறினார். இதனை,

"பிள்ளை யாரிடப் பாகமும் பண்டுபோற் பெருமான்
வெள்ளை நீறுதொட் டங்கையா னீவுமுன் மேனா
ளுள்ள கூனொடு வெப்புநோ யொழிந்துமீ னுயர்த்த
வள்ளன் மாசறக் கடைந்தவிண மணியெனப் பொலிந்தான்."—எனவருந்

திருவிளையாடற்புராணத்தானு முணர்க. (எ௭0)

கொற்றவன் றேவி யாருங் குலச்சிறை யாருந் தீங்கு
செற்றவர் செய்ய பாத தாமரை சென்னி சேர்த்திப்
பெற்றனம் பெருமை யின்று பிறந்தனம் பிறவா மேன்மை
யுற்றனன் மன்ன னென்றே யுளங்களித் துவகை மிக்கார்.

(இ-ள்.) பாண்டிமாதேவியாருங் குலச்சிறைநாயனாரும் பாண்டியனடைந்த துன்பத்தை யொழித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிவந்த திருவடித் தாமரைகளைத் தமது சிரசில் சூடி. (நாம் அடைதற்கரிய) பெருமையைப் பெற்றோம்; இன்றே பிறந்தவர்களாயினோம்; பாண்டியனும் கிடைத்தற்கரிய மேன்மையை யடைந்தானென்று மனமகிழ்ந்து சந்தோஷமிக்காராயினர்.—எ-று. ()

மீனவன் றன்மே லுள்ள வெப்பெலா முடனே மாற
வானபே ரின்ப மெய்தி யுச்சிமே லங்கை கூப்பி
மானமொன் றில்லார் முன்பு வன்பிணி நீக்க வந்த
ஞானசம் பந்தர் பாத நணுகினா னுய்ந்தே னென்றான்.

(இ-ள்.) பாண்டியன் தன்னுடம்பிலுள்ள சுரநோயனைத்தும் உடனே நீங்க, அதனால் பேரின்பமடைந்து சிரசினமேல் அழகிய கைகளைக் குவித்து மானஞ் சிறிதுமில்லாத சமணர்களுக்கு முனனே வலிய சுரநோயை நீக்கும்படி யெழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளை யடைந்து நானபிழைத்தே னென்று கூறினான்.—எ-று. (எ௭உ)

வேறு.

கந்துசீறு மாவியானை மீனவன் கருத்துநேர்
வந்துவாய்மை கூறமற்ற மாசுமேனி நீசர்தா
முந்தைமந் திரத்துவிஞ்சை முற்றுமெஞ்ச வஞ்சியே
சிந்தைசெய்து கைவருந் திறந்தெரிந்து தேடுவார்.

(இ-ள்.) கட்டுத்தறியைக் கோபித்து முறிக்கும் மதமயக்கம்பொருந்திய யானைச்சேனையையுடைய பாண்டியராசன் தன் மனங்கோடாது பிள்ளையார்முனபு நின்று உண்மையையெடுத்துச் சொல்ல, அழுக்குப்படிந்த உடம்பினையுடைய சமணர்கள் முன்பு தாங்கற்ற மந்திரவித்தைகள் முழுதும் பயன்படாதொழிய, அதனால் அச்சமுற்று ஆலோசித்துத் தங்கள் எண்ணங் கைகூடுந்திறத்தைத் தெரிந்து கூறுவாராயினர்.—எ-று. (எ௭௩)

சைவமைந்தர் சொல்லின்வென்றி சந்தவின்சொன் மாலையாற்
கைதவன்றன் வெப்பொழித்த தன்மைகண் டறிந்தன
மெய்தெரிந்த தர்க்கவாதம் வெல்லலாவ தன்றுவே
றெய்துதீயி னீரிலவெல்வ தென்றுதம்மி லெண்ணினார்.

(இ-ள்.) சைவசமயச் சிறுவராகிய பிள்ளையாரது சொல்லின் வெற்றியை இசையமைந்த இனிய திருப்பதிகமாலையால் பாண்டியனுடைய சுரநோய் ஒழித்த தன்மையைக் கண்டறிந்தோம்; நாம் உண்மையாகத் தெரிந்த தர்க்கவாதத்தால் இவரை வெல்லுதல் கூடாது; ஆகலின் வேறாகப் பொருந்திய தீயினாலும் நீரினாலும் வெல்லவேண்டுமென்று தங்களுக்குள் எண்ணினார்கள்.—எ-று. (எஎச)

பிள்ளையாரு முங்கள்வாய்மை பேசுமின்க ளென்றலுந்
தள்ளுநீர்மை யாரகள்வேறு தாக்கவாதி னுத்தரங்
கொளளும்வென்றி யன்றியே குறித்தகொள்கை யுண்மைதா
னுள்ளவாறு கட்புலத்தி லுய்ப்பதென்ன வொட்டினார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் (அச்சமணர்கள் குறிப்பை யுணர்ந்து) உங்கள் உண்மையைக் கூறுங்களென்று சொல்லவும், பெருமையழிந்த சமணர்கள் வேறு தாக்கவாதங்களினால் பேசி வெல்லும் வெற்றியில்லாமல், நாமிருவரும் நிச்சயித்திருக்குஞ் சமயவுணர்ச்சியை உள்ளபடியே பிரத்தியட்சமாகக் காட்டி வெல்வதென்று நிச்சயித்தார்கள்.—எ-று. (எஎரு)

என்றுவாது கூறலு மிருந்ததென்னர் மன்னனுங்
கன்றியென் னுடம்பொடுங்க வெப்புநோய் கவர்ந்தபோ
தொன்றுமங் கொழித்திலீர்க ளென்னவா துமக்கெனச்
சென்றுபின்னு முன்னுநின்று சிலவிவாயர் சொல்லுவார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சமணர்கள் பிரத்தியக்ஷமாகக்காட்டுவதே வாதென்று சொல்லவும், அங்கிருந்த பாண்டியராசனும், எனது உடம்பு வருந்தி யொடுங்கும் படிச் சுரநோய் அதிகரித்திருந்தபொழுது அதனை நீங்கள் சிறிதும் நீக்காதொழிந்தீர்கள் அத்தகைய உங்கட்கு என்னவாதிருக்கின்றதென்று சொல்ல, ஓட்டைவாயர்களாகிய சமணர்கள் பின்னும் அப்பாண்டியனுக்கு முன்சென்று நின்று சொல்லுகின்றார்கள்.—எ-று. (எஎசு)

என்னவாது செய்வதென் றுரைத்ததே வினாவெனச்
சொன்னவாச கந்தொடங்கி யேடுகொண்டு சூழ்ச்சியான்
மன்னுதம் பொருட்கருத்து வாய்மைதீட்டி மாட்டினால்
வெந்நெருப்பின் வேவுறாமை வெற்றியாவ தென்றனர்.

(இ-ள்.) நீங்கள் என்ன வாதுசெய்வதென்று பாண்டியன் சொன்னதையே வினாவாகவைத்து அவன்சொன்ன வாசகந்தொடங்கி, ஏட்டையெடுத்து இரகசியமாக நிலைபெற்ற தங்கள்தங்கள்சமயப்பொருள்களி னுண்மையை அதிலெழுதிக் கொடிய நெருப்பிலிட்டால், அதில் வேவப்பெறாமையே வெற்றியாவது என்று கூறினார்கள்.—எ-று. (எஎஎ)

என்றபோது மன்னனென் றியம்புமுன்பு பிள்ளையார்
நன்றுநீ ருரைத்தவாறு நாடுதீயி லேடுதான்

வென்றிடிற் பொருட்கருத்து மெய்ம்மையாவ தென்றிரேல்
வன்றனிக்கை யானைமன்னன் முன்புவம்மி னென்றனர்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சமணர்கள் சொன்னபொழுது (அதற்குத்தரமாக) அரசன் ஒன்று சொல்லுதற்குமுன்னே திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் நீங்கள் சொல்லியது நன்று ; காணத்தக்கநெருப்பில் இட்ட ஏடு வேவாதிருக்கில் தங்கள் சமயப்பொருள்களின் கொள்கை உண்மையாம் என்பீராகில், வலிய துதிக்கையினையுடைய யானைச்சேனைகள் சூழ்ந்த பாண்டியராசன் முன்பு வாருங்களென்று கூறியருளினார்.—எ-று. (எஎஅ)

வேறு.

அப்ப டிக்கெதி ரமணரு மணைந்துறு மளவி
லொப்பில் வண்புகழ்ச் சண்பையர் காவல ருரையாற்
செப்ப ருந்திறன் மன்னனுந் திருந்தவை முன்னர்
வெப்பு றுந்தழ லமைக்கென வினைஞரை விடுத்தான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு வாதுசெய்தற்கு எதிர்த்த சமணர்களும் உடன்பட்டு வந்த சமயத்தில், ஒப்பற்ற சிறந்த புகழையுடைய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது ஆஞ்ஞையினால் சொல்லுதற்கரிய வல்லமையையுடைய பாண்டியராசனும் திருத்தமாகிய தனது சபையின்முன்னே வெப்பம்பொருந்திய அக்கினி அமைக்கும்படி வேலைக்காரரை யேவினான்.—எ-று. (எஎகூ)

ஏய மாந்தரு மிந்தனங் குறைத்துட னடுக்கித்
தீய மைத்தலுஞ் சிகைவிடு புகையொழிந் தெழுந்து
காயும் வெவ்வழற் கடவுளும் படரொளி காட்ட
வாயு முத்தமிழ் விரகரு மணையவந் தருளி.

(இ-ள்.) பாண்டியன் ஏவிய வேலைக்காரரும் உடனே கட்டைகளைவெட்டி யடுக்கி அக்கினியை வளர்க்கவும் புகையொழிந்து கொழுந்துவிட்டெழுந்து சுடுகின்ற வெவ்விய அக்கினிதேவனும் பரவிய ஒளியைக்காட்ட, ஆராய்கின்ற முத்தமிழ் விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரும் அதன்சமீபத்தில் வந்தருளி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (எஅ0)

செங்க ணேற்றவ ரேபொரு ளென்றுதாந் தெரித்த
பொங்கி சைத்திருப் பதிகங்கள் முறையினைப் போற்றி
யெங்க ணாதனே பரம்பொரு ளெனத்தொழு தெடுத்தே
யங்கை யான்முடி மிசைக்கொண்டு காப்பு நா ணவிழ்த்தார்.

(இ-ள்.) சிவந்த கண்களையுடைய இடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபெருமானே மெய்ப்பொருளாயுள்ளவனென்று தாம் பாடியருளிய மிக்க இசையினையுடைய நல்ல திருப்பதிகத்திருமுறையை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து எங்கள் சிவபெருமானே பரம்பொருளென்றுசொல்லி வணங்கித் திருக்கரத்தினால் எடுத்துத் தமது சிரசின்மேற்கொண்டருளித் திருக்காப்பிட்டகயிற்றை அவிழ்த்தருளினார்.

சாற்று மெய்ப்பொரு டருந்திரு முறையினைத் தாமே
நீற்று வண்கையான் மறித்தலும் வந்துநேர்ந் துளதா

ஞற்ற டம்புயத் தண்ணலார் மருவுநள் ளாறு
போற்று மப்பதி கம்போக மார்த்தபூண் முலையாள்.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற மெய்ப்பொருளையுணர்த்துந் தமிழ்வேதத் திருமுறையை விபூதியணிந்த வளவிய திருக்கரத்தினால் மறிக்கவும் நான்கு பெரிய திருப்புயங்களையுடைய சிவபெருமான எழுந்தருளிய திருநள்ளாற்றைத் துதிக்கும் "போகமார்த்த பூண்முலையாள்" என்னு முதலையுடைய அத்திருப்பதிகம் வந்து தோன்றியது.—எ-று. (எ௮உ)

திருநள்ளாறு - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போகமார்த்தபூண்முலையாள் தன்னோடும்பொன்னகலம
பாகமார்த்தபைங்கண்வெள்ளேற்றண்ணல்பரமேட்டி
யாகமார்த்ததோலுடையன்கோவண் ஆடையின்மேல்
நாகமார்த்தநம்பெருமானமேய நள்ளாறே. (க)

தோடுடையகாதுடையன்றோலுடையன்றொலையாப்
பீடுடையபோர்விடையன்பெண்ணுமோர்பாலுடைய
னேடுடையமேலுலகோடேழ்கடலுஞ்சூழ்ந்த
நாடுடையநம்பெருமான்மேயதுநள்ளாறே. (உ)

ஆன்முறையாலாற்றவெண்ணீறாடியணியிழையோர்
பானமுறையால்வைத்தபாதமபதர்பணிந்தேத்த
மான்மறியும்வெணமழுவுஞ்சூலமுமபறறியகை
நான்மறையானமபெருமானமேயதுநள்ளாறே. (ங)

புல்கவல்லவார்சடைமேற்பூப்புனலபெய்தயலே
மல்கவலலகொன்றைமாலைமதியோடுடன்சூடிப
பல்கவலலதொண்டாதமபொற்பாதமிழற்சேர
நலகவலலநமபெருமானமேயதுநள்ளாறே. (ச)

ஏறுதாங்கியூர்திபேணியேர்கொளிளமதிய
மாறுதாங்குஞ்சென்னிமேலோராடரவஞ்சூடி
நீறுதாங்கிநூலகிடந்தமார்பினிரைகொன்றை
நாறுதாங்குநமபெருமான்மேயதுநள்ளாறே. (ரு)

திங்களுச்சிமேல்விளங்குந்தேவனிமையோர்க
ளெங்களுச்சியெம்மிறைவனென்றடியேயிறைஞ்சத்
தங்களுச்சியாலவணங்குந்தன்னடியார்கட்கெலலா
நங்களுச்சிநம்பெருமானமேயதுநள்ளாறே. (சா)

வெஞ்சுடர்த்தீயங்கையேந்திவிண்கொள்முழவதிர
வஞ்சிடத்தோராடல்பாடல்பேணுவதன்றியும்போய்ச்

செஞ்சடைக்கோர்திங்கள்சூடித்திகழ்தருகண்டத்துள்ளே
நஞ்சடைந்தநம்பெருமான்மேயதுநள்ளாறே. (எ)

சிட்டமார்ந்தமும்மதிலுஞ்சிலைவரைத்தீயம்பினாற்
சுட்டமாட்சிச்சுண்ணவெண்ணீறாடுவதன்றியும்போய்ப்
பட்டமார்ந்தசென்னிமேலோர்பான்மதியஞ்சூடி
நட்டமாடுநம்பெருமான்மேயதுநள்ளாறே. (அ)

உண்ணலாகாநஞ்சுகண்டத்துண்டுடனேயொடுக்கி
யண்ணலாகாவண்ணனீழலாரழல்போலுருவ
மெண்ணலாகாவுள்வினையென்றெள்கவலித்திருவா
நண்ணலாகாநம்பெருமான்மேயதுநள்ளாறே. (கூ)

மாசுமெய்யர்மண்டைத்தேரர்குண்டர்குணமிலிகள்
பேசும்பேச்சைமெய்யென்றெண்ணியந்நெறிசெல்லன்மின்
மூசுவண்டார்கொன்றைசூடிமும்மதிலும்முடனே
நாசஞ்செய்தநம்பெருமான்மேயதுநள்ளாறே. (க0)

தண்புனலும்வெண்பிறையுந்தாங்கியதாழ்சடையன்
நண்புநல்லார்மல்குகாழிஞானசம்பந்தன்நல்ல
பண்புநள்ளாறேத்துபாடல்பத்துமிவைவல்லார்
நண்புநீங்கிவானவரோடுவிலுறைவாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தி ருப்ப திகத்தினை யமர்ந்துகொண் டருளி
மைந்த வெங்கடு மிடற்றுநள் ளாற்றரை வணங்கி
மெய்த்த நற்றிரு வேட்டினைக் கழற்றிமெய் மகிழ்ந்து
கைத்த லத்திடைக் கொண்டனர் கவுணியர் தலைவர்.

(இ-ள்.) கவுணியகோத்திரத் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அத்திருப்பதிகத்தை விரும்பிக் கொண்டருளிக் காளகண்டராகிய தொப்பாரண்ணியேசரை வணங்கி மெய்ம்மை பொருந்திய அத்திருப்பதிக மெழுதிய திருவேட்டைக் கழற்றி, திருமேனி பூரிக்க மகிழ்கூர்ந்து திருக்கரத்திற் கொண்டருளினர்.

நன்மை யுய்க்குமெய்ப் பதிகத்தி னாதனென் றெடுத்து
மென்னை யாளுடை யீசன்ற னாமமே யென்று
மன்னு மெய்ப்பொரு ளாமெனக் காட்டிட வன்னி
தன்னி லாகெனத் தளிரிள வளரொளி பாடி.

(இ-ள்.) நன்மையைத் தருகின்றமெய்ம்மைபொருந்திய திருப்பதிகத்தில் நாதனென் றெடுத்தும், என்னை யாண்டருளுஞ் சிவபெருமானது திருநாமமே எப்பொழுதும் நிலைபெற்ற மெய்ப்பொருளா யுள்ளதென்று காட்டும்படி இது நெருப்பி லழியாது நிலைபெறுகவென்று "தளிரிளவளரொளி" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளி.—எ-று.

நெருப்பில்வெந்தழியாது பச்சென்றிருந்து வெற்றியைத் தருதலால் 'நன்மையுய்க்கும்' என்றும், பொய்யா மொழியாகிய வேதத்தின்மெய்ப்பொருளமைந்திருத்தலின் 'மெய்ப்பதிகம்' என்றும், போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னொடும் பொனகலம் - பாகமார்த்த பைங்கண்வெள் ளேற்றண்ணல் பரமேட்டி" என்றமையால் 'நாதனெனன்றெடுத்தும்' என்றுங் கூறினர்.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுமொருகுளகம். (எஅச)

திருநள்ளாறு - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரொளிதனதெழில்தருதிகழ்மலைமகள்
குளிரிளவளரொளிவனமுலையிணையவைகுலவலில்
நளிரிளவளரொளிமருவுநள்ளாறர்தநாமமே
மிளிரிளவளரெரியிடிலிவைபழுதிலைமெய்ம்மையே.

சிற்றிடையரிவைதன்வனமுலையிணையொடுசெறிதரு
நற்றிறமுறுகழுமலநகாஞானசமபந்தன
கொற்றவனெதிரிடையெரியினிலிடவிவைகூறிய
சொற்றெரியொருபதுமறிபவர்துயரிலர்தூயரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்ய தாமரை யகவித ழினுமிகச் சிவந்த
கையி லேட்டினைக் கைதவன பேரவை காண
வெய்ய தீயினில் வெற்றரை யவாசிந்தை வேவ
வைய முய்ந்திட வந்தவர் மகிழ்ந்துமுன னிட்டார்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் கடைத்தேறும்படி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவந்த தாமரைமலரின அகவிதழைப் பார்க்கிலும் மிகச சிவந்த திருக்கரத்தில் எடுத்த திருவேட்டைப் பாண்டியராசனது பெரிய சபையிலுள்ளவர்கள் காணவும், வெற்றரையினையுடைய சமணர்கள் மனம்புழுங்கவும், மகிழ்ந்து கொடிய நெருப்பில் முன்னே இட்டருளினர்.—எ-று. (எஅரு)

இட்ட வேட்டினி லெழுதிய செந்தமிழ்ப் பதிக
மட்டு லாங்குழல் வனமுலை மலைமகள் பாகத்
தட்ட மூர்த்தியைப் பொருளென வுடைமையா லமர்ந்து
பட்ட தீயிடைப் பச்சையாய் விளங்கிய தன்றே.

(இ-ள்.) அவ்வாறு இட்டருளிய திருவேட்டி லெழுதப்பட்ட செந்தமிழ்த்திருப்பதிகமானது தேன்பொருந்திய மலர்க்கூந்தலையும் அழகிய ஸ்தனங்களையுமுடைய உமாதேவியாரை இடப்பாகத் துள்ள அட்டமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீசிவபெருமானை மெய்ப்பொருளாக வுடைமையால் நிலைபெற்று மிகுந்தெரிகின்ற அக்கினியில் அவ் வேடு பச்சையாய் விளங்கியது.—எ-று. (எஅசு)

மைய னெஞ்சுடை யமணருந் தம்பொருள் வரைந்த
கையி லேட்டினைக் கதுவுசெந் தீயினி லிடுவா
ருய்யு மோவிது வெனவுறுங் கவலையா முணர்வா
னையு நெஞ்சின ராகியே நடுங்கிநின் றிட்டார்.

(இ-ள்.) மயக்கம் பொருந்திய மனத்தினையுடைய சமணர்களும் தமது பொருளைக் குறித்து எழுதிய கையிலிருக்கும் ஏட்டை மூண்டு எரிகின்ற சிவந்த அக்கினியிலிடுகின்றவராய் இவ்வேடு நெருப்பில் எரியாது நிற்குமோவென்னுங் கவலை நிறைந்த உணர்வோடு வருந்திய மனமுடையவர்களாய் நடுங்கி நின்று அவ் வக்கினியிலிட்டார்கள்.—எ-று. (எ௬எ)

அஞ்சு முள்ளத்த ராகியு மறிவிலா வமணர்
வெஞ்சு டாப்பெருந் தீயினி லிழுத்திய வேடு
பஞ்சு தீயிடைப பட்டது படக்கணடு பயத்தா
னெஞ்சு சோரவும் பீலிகை சோர்ந்திலர் நின்றார்.

(இ-ள்.) நல்லறிவில்லாத சமணர்கள் அஞ்சிய மனமுடையவர்களாகியும், கொடிய சுவாலையையுடைய பெருந்தீயி லிட்ட ஏடானது அத்தீயிலிட்ட பஞ்சு போலாகியது; அவ்வாறாகக்கண்டு பயத்தினால் தம் மனஞ்சோரவும், பிடித்த மயிற் பீலியானது கைசோர்ந்து விழாமல் நின்றார்கள்.—எ-று. (எ௬௮)

மான மன்னவ னவையின்முன் வளர்த்தசெந் தீயின்
ஞான முணடவ ரிட்டவே டிசைத்தநா ழிகையி
லீன மின்மைகண் டியாவரும வியப்புற வெடுத்தார்
பானமை முன்னையிற் பசுமையும் புதுமையும பயப்ப.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய பாண்டியராசனது சபையின்முன்னே மூட்டிய சிவந்த அக்கினியில சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசமபந்தப்பிள்ளையாரா இட்டருளிய திருவேடானது குறித்த நாழியிலே பழுதில்லாதிருத்தலைக்கண்டு யாவரும் அதிசயிக்க முன்னுள்ள தன்மையிலும் பசுமையும் புதுமையு முடைத்தா யிருக்கும்படி எடுத்தருளினார்.—எ-று. (எ௬௯)

எடுத்த வேட்டினை யவையின்முன் காட்டியம் முறையி
லடுத்த வண்ணமே கோத்தலு மதிசயித் தரசன்
றொடுத்த பீலிமுன் றூக்கிய கையரை நோக்கிக்
கடுத்து நீரிட்ட வேட்டினைக் காட்டுமி னென்றான்.

(இ-ள்.) (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருக்கரத்தினால் தீயினின்றும்) எடுத்தருளிய திருவேட்டைப் (பாண்டியராசனது சபைக்குமுன்னே யாவருமறியக்) காட்டியருளி அத்திருமுறையில் முன் வைத்திருந்த முறைப்படியே கோத்தருளவும் பாண்டியராசன் ஆச்சரியமடைந்து கற்றையாகக்கட்டிய மயிற் பீலியைத் தூக்கிய கையையுடைய சமணர்களைப் பார்த்துக் கோபித்து நீங்கள் அக்கினியி லிட்ட ஏட்டைக் காட்டுங்களென்று கூறினான்.—எ-று. (எ௭௰)

வேறு.

அருகர்தா மிட்ட வேடு வாங்கச்சென் றணையும் போதிற்
பெருகுதீக் கதுவ வெந்து போந்தமை கண்ட மன்னன்
றருபுனல கொண்டு செந்தீத் தணிபபித்தான் சமண ரங்குக்
கருகிய சாமப லோடுங் கரியலான் மறறென் காணபார்.

(இ-ள்.) சமணர்கள் தாங்களிட்ட ஏட்டை எடுக்கச் சென்றபொழுது மிக்க தீச்சுவாலை வீச, (அதனால்) உடல்வெதும்பி அவர்கள் நீங்கினமையைப் பார்த்தஅரசன நீரைவூற்றி அந்நெருப்பைத்தணிப்பித்தான்; அப்பொழுது சமணாகள் அவவிடததிற் கருகியசாம்பலுங் கரியு மலலாமல வேறு எதைக் காண்பார்கள். ()

செய்வதொன றறிகி லாதார் திகைபபினுற் றிரண்ட சாமபல
கையினுற் பிசைந்து தூற்றிப பாரபபது கணட மனன
னெய்திய நகைபி னோடு மேடின்ன மரித்துக் காணும
பொய்யினுன மெய்மை யாக்கப புகுந்தீா போமி னென்முன்.

(இ-ள்.) மேல் செய்யுங் காரியஞ் சிறிது மறியாத சமணாகள் தமோற்றத் தோடு திரணட சாமபலைத் தஙகள கைகளினுல் பிசைந்து தூற்றிப் பார்ப்பதைக் கண்ட பாண்டியன பொருநதிய புனசிரிபபோடும் (அவாகளைப் பாாதது நீஙகளிட்ட) ஏட்டை இன்னம அரித்துப் பாருஙகள்; பொய்ம்மையினுல் மெய்ம்மையை விளைவிகக முயனறீஙகள போஙக ளெனறு கூறினுன்.—எ-று. (எகூஉ)

வெபபெனுந தீயில யானமுன் வீடுபெற் றுய்ய நீங்க
ளப்பொழு தழிந்து தோறறீ ராதலா லதுவா முக
விபபொழு தெரியி லிட்ட யேடுய்ந திலலை யென்முற்
றுப்புர வுடையீா நீஙக டோறறிலீர் போலு மென்முன.

(இ-ள்.) நான வெப்புநோயெனனுந தீயினின்றும் முன்பு விடுதலைப்பெற்றுப் பிழைக்க, நீங்கள் அபபொழுதே செயலழிநதுதோறறீாகள் ; ஆதலால அதுவே வழியாக இப்பொழுது நீஙகள் நெருப்பிலிட்ட ஏடு உய்நததிலலை யெனமுல், வன்மையையுடைய சமணாகளே ! நீஙகள் இவவாதில தோற்கவில்லைபோலும் என்று கூறினுன்.—எ-று. (எகூஙு)

தென்னவ னகையுட் கொண்டு செப்பிய மாற்றந் தோார்
சொன்னது பயனுக் கொணடு சொலலுவாா தொடாந்த வாது
முன்னுற விருகாற் செய்தோ முக்காலி லொருகால வெற்றி
யென்னினு முடையோ மெமமை யினியொனறு காண்ப தென்முர்.

(இ ள.) பாண்டியன் புன்னகை யுட்கொண்டுசொல்லிய சொற்பொருளை யறியாமல் அவன்சொன்னசொல்லைப் பயனுள்ள சொல்லாகக் கருதிச் சொல்லுகின்முர் ; தொடுதத வாதினைமுன்னே இரண்டுதரஞ்செய்தோம் ; மூன்றுதரத்தில் ஒருதரமாயினும் வெற்றியடைவோம் ஆதலால் எம்மை இனி ஒருதரம் வாதுசெய்து காணத்தக்கதெனமுர்கள்.—எ-று. (எகூச)

தோற்கவு மாசை நீங்காத் துணிவிலார் சொல்லக் கேட்டும்
மாற்றமென் னுவதென்று மன்னவன் மறுத்த பின்னும்

நீற்றணி விளங்கு மேனி நிறைபுகழ்ச் சண்பை மன்னர்
வேற்றுவா தினியென் செய்வ தென்றலு மேற்கோ ளேற்பார்.

(இ-ள்.) தோற்றும், பின்னும் வெல்லவேண்டுமென்னும் ஆசைநீங்காத சமணர்கள் இவ்வாறு சொல்லக்கேட்டு, பாண்டியன் (நீங்கள்கூறும்) இவ்வார்த்தையால் என்னபிரயோசனமென்று மறுத்த பின்னும், திருவெண்ணீற்றுப் பொலிவு விளங்குந்திருமேனியையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சமணர்களைப் பார்த்து இனி வேறு என்னவாது செய்வோமென்று கேட்டருளவும் (சமணர்கள் அவர்கூறிய வார்த்தையை) மேற்கொள்வாராயினர்.—எ-று. (எகூரு)

நீடுமெய்ப் பொருளி னுண்மை நிலைபெறுந் தன்மை யெல்லா
மேடுற வெழுதி யற்றவ் வேட்டினை யாமு நீரு
மோடுநீ ராற்றி விட்டா லொழுகுதல் செய்யா தங்கு
நாடிமுன் றங்கு மேடு நற்பொருள் பரிப்ப தென்றார்.

(இ-ள்.) சிறந்த மெய்ப்பொருளினது உண்மைநிலைபெற்ற இயல்புகளையெல்லாம் ஏட்டி லெழுதி அவ் வேட்டை யாங்களும் நீரும் வைகையாறறிலோடுகின்ற தண்ணீரிலிட்டால் அவ்வாற்றுநீரோடு செல்லாது, அந்நீரில எதிராகது செல்லும் ஏடே மெய்ப்பொருளையுடையது என்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (எகூசு)

என்றமண் கையர் கூற வேறுசீர்ப் புகலி வேந்தர்
நன்றது செய்வோ மென்றங் கருள்செய நணுகவந்து
வென்றிவே லமைச்ச னார்தாம் வேறினிச் செய்யு மிவ்வா
தொன்றினுந் தோற்றார் செய்வ தொட்டியே செய்வ தென்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சமணர்களாகிய இழிமக்கள்சொல்ல, மிக்க புகழையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (நீவிர்கூறியது) நன்று; அதனைச்செய்வோமென்று அருளிச்செய்ய, வெற்றிபொருந்திய வேற்படையையேந்திய குலச்சிறைநாயனார் அரசனுக்குச் சமீபமாகவந்து வேறாகச்செய்யப்படும் இவ்வாது ஒன்றில தோற்றவர்கள் யாது செய்வது? அதனை யிதுவென்று உடன்பட்டு, இனி வாது செய்யவேண்டுமென்று கூறினர்.—எ-று. (எகூஎ)

அங்கது கேட்டு நின்ற வமணரு மவர்மேற் சென்ற
பொங்கிய வெகுளி கூரப் பொறாமைகா ரணமே யாகத்
தங்கள்வாய் சோர்ந்து தாமே தனிவாதி லழிந்தோ மாகில்
வெங்கழு வேற்று வானிவ் வேந்தனே யென்று சொன்னார்.

(இ-ள்.) அங்கு அதைக்கேட்டுநின்ற சமணர்கள் அக்குலச்சிறைநாயனார் மேலுண்டாகிய கோபமானது அதிகரிக்கப் பொறாமையே காரணமாகத் தங்கள் வாய்சோர்ந்து, தாங்களே ஒப்பற்ற இவ்வாதில்தோற்றோமாகில் எங்களைக்கொடிய கழுவில் ஏற்றுகிறவன் இப்பாண்டியனே யென்று கூறினார்கள்.—எ-று. (எகூஅ)

மற்றவர் சொன்ன வார்த்தை கேட்டலு மலய மன்னன்
செற்றத்தா லுரைத்தீ ருங்கள் செய்கையு மறந்தீ ரென்று
பற்றிய பொருளி னேடு படர்புனல் வைகை யாற்றிற்
பொற்புற விடுவ தற்குப் போதுவ தென்று கூற.

(இ-ள்.) அச்சமணர்கள் சொல்லிய வார்த்தையைப் பொதியமலைக்குத் தலைவனாகிய பாண்டியன் கேட்டவுடனே நீங்கள் கோபத்தாலிவ்வாறு கூறினீர்கள்; உங்கள்செய்கையையும் மறந்தீர்களென்று கூறி, நீங்களனுசரித்தொழுகும் சமயவுண்மையெழுதிய ஏட்டினைப் பரந்துசெல்லும் நீரையுடைய வைகையாற்றில் விடுவதற்குப் புறப்படுங்களென்றுகூற.—எ-று.

இதுமுதலிரண்டுபாடலுங் குளகம். (எ௯௯)

பிள்ளையார் முன்னம் பைம்பொற் பீடத்தி னிழிந்து போந்து
தெள்ளுநீர்த் தரளப் பத்திச் சிவிகைமே லேறிச் சென்றார்
வள்ளலா ரவர்தம் பின்பு மன்னன்மா வேறிச் சென்றா
னுள்ளவா றறிகி லாதா ருணர்வுமா லேறிச் சென்றார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் முன்பு பசிய பொற்பீடத்தினின்று மிறங்கிச்சென்று தெளிந்த நீர்மையையுடைய முத்துச்சிவிகையி லெழுந்தருளிச் சென்றார்; அருள்வள்ளலாகிய அப்பிள்ளையாருக்குப் பினனே பாண்டியராசன் குதிரைமேலேறிச் சென்றான்; உண்மையையுணராத சமணர்கள் மயக்கமேற்கொண்டு சென்றார்கள்.—எ-று. (அ00)

தென்னவன் வெப்புத் தீர்ந்து செழுமணிக் கோயி னீங்கிப்
பின்னுற வணைந்த போது பிள்ளையார் பெருகுஞ் செல்வ
மன்னிய மதுரை மூதூர் மறுகில்வந் தருளக் கண்டு
துன்னிய மாதர் மைந்தர் தொழுதுவே றினைய சொன்னார்.

(இ-ள்.) பாண்டியன் சுரநோய் ஒழிந்து செழுமைபொருந்திய அழகிய கோயிலினின்று நீங்கிப் பின்சென்றபொழுது, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்க செல்வநிறைந்த பழமையாகிய மதுராபுரியின் திருவீதியி லெழுந்தருளப்பார்த்து அங்குநெருங்கிய ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் வணங்கித் தனித்தனி இவவாறு சொல்வாராயினார்.—எ-று. (அ0க)

மீனவன் கொண்ட வெப்பை நீக்கிநம் விழுமந் தீர்த்த
ஞானசம் பந்த ரிந்த நாயனார் காணு மெனபார்
பானறுங் குதலைச் செய்ய பவளவாய்ப் பிள்ளை யார்தா
மானசீர்த் தென்ன னாடு வாழவந் தணைந்தா ரென்பார்.

(இ-ள்.) பாண்டியன்கொண்ட சுரநோயை யொழித்து நமது துன்பத்தை நீக்கியருளிய திருஞானசம்பந்தரென்னுந் திருநாமமுடையார இந்தநாயனாரேகாணுமென்பார்கள்; சிவஞானப் பான்மணங்கமழுங் குதலைச்சொல்லையும் சிவந்த பவளம்போன்ற திருவாயையுமுடைய இப்பிள்ளையார, மிக்க சிறப்பினையுடைய பாண்டிநாடு பெருவாழ்வடையும்படி எழுந்தருளினாரென்று கூறுவார்கள்.—எ-று.

எரியிடை வாதிற் றோற்ற திவர்க்குநம் மருக ரென்பார்
புரிசடை யண்ண னீறே பொருளெனக் கண்டோ மென்பார்
பெருகொளி முத்தின் பைம்பொற் சிவிகைமேற் பிள்ளை யார்தாம்
வருமழ கென்னே யென்பார் வாழ்ந்தன கண்க ளென்பார்.

(இ-ள்.) நமது சமணாசாரியர்கள் நெருப்பில் ஏடிட்டுச் செய்த வாதில் தோற்றது இப்பிள்ளையாரிடத்திலேயே யென்பார்கள்; முறுக்காகிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவெண்ணீறே மெய்ப்பொருளென்று அறிந்தோமென்பார்கள்; மிக்க ஒளியினையுடைய பசும்பொன்மயமாகிய முத்துச்சிவிகையின்மேல் இப்பிள்ளையார் எழுந்தருளிவரும் அழகு என்ன வியப்பென்று சொல்லுவார்கள்; நமது கண்கள் (இவர்வரும் பொலிவைக்காணுதலால்) பெருவாழ்வடைந்தன வென்பார்கள்.—எ-று. (அ0௩)

ஏதமே விளைந்த திந்த வடிகண்மா ரியல்பா லென்பார்
நாதனு மால வாயி னம்பனே காணு மென்பார்
போதமா வதுவு முக்கட் புராணனை யறிவ தென்பார்
வேதமு நீறு மாகி விரவிடு மெங்கு மென்பார்.

(இ-ள்.) இந்தச் சமணாசாரியர்களுடைய செய்கையினால் நமக்கெல்லாம் குற்றமே நேர்ந்ததென்று சொல்லுவார்கள்; முதற்கடவுளும் திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ சுந்தரேசரே யென்று சொல்லுவார்கள்; (நாமடையவேண்டிய) மெய்ஞ்ஞானமாயுள்ளதும் மூன்று கண்களையுடைய அச்சுந்தரேசரை உணரும் உணர்ச்சியே யென்பார்கள்; இனி எவ்விடங்களிலும் வேதமும் விபூதியுமாய்ப் பரவிவிடும் என்பார்கள்.—எ-று. (அ0௪)

அடிகண்மார் முகங்க ளெல்லா மழிந்தன பாரீ ரென்பார்
கொடியவஞ் சனைக ளெலலாங் குலைந்தன போலு மென்பார்
வடிகொள்வேன் மாறன் காதன் மாறின வண்ண மென்பார்
விடிவதாய் முடிநத திந்த வெஞ்சம ணிருளு மென்பார்.

(இ-ள்.) நமது சமணாசாரியர்களுடைய முகங்களெல்லாம் வாடி யிருத்தலைப் பாருங்க ளென்று சொல்லுவார்கள்; அவர்கள் செய்யும் கொடிய வஞ்சனைகளனைத்தும் அழிந்தன போலுமென்று சொல்லுவார்கள்; வடித்த வேற்படையையேந்திய பாண்டியன (நமது சமணமுனிவர்களமேல் வைத்த) அன்பு நீங்கினமை இவ்வண்ணமோ வென்பாரகள்; இந்தக் கொடியசமணர்களாகிய பேரிருளும் விடிவதாய் முடிந்ததென்று சொல்லுவார்கள்.—எ-று. (அ0௫)

நெருபபினிற் றோற்றார் தாங்க ணீரிலவெல வர்களோ வென்பா
ரிருப்புநெஞ் சுடைய ரேனும் பிள்ளையார்க் கெதிரோ வெனபார்
பருப்பொரு ளுணர்ந்தார் தாங்கள் படுவன பாரீ ரென்பார்
மருப்புடைக் கழுக்கோல் செய்தார் மந்திரி யார்தா மென்பார்.

(இ-ள்.) நெருப்பில் ஏடிட்டுத் தோற்ற சமணர்கள் இனி நீரில் ஏடிட்டு வெல்வார்களோ வென்பார்கள்; இச் சமணமுனிவர்கள் இரும்பைப்போலக் கடினசித்தமுடையவர்களாயிருப்பினும் பிள்ளையாரோடு வாது செய்வதற்கு எதிர் நிற்பாரோவென்று சொல்லுவார்கள்; நுண்பொருளல்லாத ஸ்தூலப்பொருளையுணர்ந்த சமணர்கள் தாங்கள் படும்பாடுகளைப் பின்பு பாருங்களென்று சொல்லுவார்கள்; மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனர் கொம்புகளை நுனியிற் கூரிட்டுத்தைத்த கழுமரங்களைச் செய்தாரென்று சொல்லுவார்கள்.—எ-று.

பருப்பொருள் = நுண்மையற்றபொருள்; அதாவது - சிறப்பில்லாத பிண்டப்பொருள் என்பதாம். (அ0௬)

ஏடுகள் வைகை தன்னி லிடுவதற் கணைந்தா ரென்பா
ரோடுநீ ருடன்செ லாது நிற்குமோ வோலை யென்பார்
நீடிய ஞானம் பெற்றார் நிறுத்தவும் வல்ல ரென்பார்
நாடெலாங் காண விங்கு நண்ணுமா காணீ ரென்பார்.

(இ-ள்.) (இவ் விருதிறத்தாரும் தத்தஞ் சமயக்கொள்கைகளை யெழுதிய) ஏடுகளை வைகையாற்றிலிடுதற்கு வந்தார்களென்று சொல்லுவார்கள்; அவ்வேடு ஓடுகின்ற நீர்ப்பெருக்கோடு செல்லாமல் நிற்குமோவென்பார்கள்; சிறந்த சிவஞானமிர்தத்தை யுண்டருளிய பிள்ளையார் (தாம் இடுகின்ற ஏட்டைநீர்வழியே செல்லாமல்) நிறுத்தவும் வல்லவரென்று சொல்லுவார்கள்; (இவ்வதிசயத்தை) நாட்டிலுள்ளாரனைவரும் காணும்படி இங்கு வருகின்றதைக் காண்பீர்களாகவென்று சொல்லுவார்கள்.—எ-று. (அ௦எ)

தோற்றவர் கழுவி லேறத் துணிவதே யருக ரென்பா
ராற்றிய வருளின் மேன்மை பிள்ளையார்க் கழகி தென்பார்
நீற்றினாற் றென்னன் றீங்கு நீங்கிய வண்ணங் கண்டார்
போற்றுவா ரெல்லாஞ் சைவ நெறியினைப் போற்று மென்பார்.

(இ-ள்.) (இவ்வாதில்) தோற்றவர்கள் கழுவில் ஏறும்படி அருகர்கள் துணிந்தது நிச்சயமென்று சொல்லுவார்கள்; மிக்க திருவருட் சிறப்பினையுடைய இக்காரியம் இப்பிள்ளையாருக்கு அழகாயிருந்ததென்று சொல்லுவார்கள்; விபூதியினால் பாண்டியனது சுரநோய் நீங்கியதன்மையைக் கண்டவர்கள் யாரும் சைவமார்க்கத்தைப் போற்றுவார்கள் ஆதலால், எல்லீரும் அந்நெறியினையே போற்றுங்களென்று சொல்லுவார்கள்.—எ-று. (அ௦அ)

இன்னன விரண்டு பாலு மீண்டின ரெடுத்துச் சொல்ல
மின்னொளி மணிப்பொற் காம்பின் வெண்குடை மீது போதப்
பன்மணிச் சிவிகை தன்மேற் பஞ்சவ னாட்டு ளோர்க்கு
நன்னெறி காட்ட வந்தார் நான்மறை வாழ வந்தார்.

(இ-ள்.) (பிள்ளையாரெழுந்தருளுந் திருவீதியின்) இருபக்கத்திலும் நெருங்கிய ஸ்திரீபுருஷர்களனைவரும் இத்தகையவார்த்தைகளை எடுத்துச்சொல்ல, மின்போலும் ஒளிவிளங்கும் மணிகளழுத்திய பொற்காம்பினை யுடைய வெள்ளிய முத்துக்குடைமேல் விளங்கிவர, பாண்டிநாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு நன்னெறியை யுணர்த்தவந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பல முத்துக்களாலாகிய சிவிகையின்மேல் நான்கு வேதங்களும் நிலைபெற்று வாழும்படி எழுந்தருளினார்.—எ-று.

தென்றமிழ் விளங்க வந்த திருக்கழு மலத்தான் வந்தான்
மன்றுளா ரளித்த ஞான வட்டில்வண் கையன் வந்தான்
வென்றுல குய்ய மீள வைகையில் வெல்வான் வந்தா
னென்றுபன் மணிச்சின் னங்க ளெண்டிசை நெருங்கி யேங்க.

(இ-ள்.) அழகிய தமிழ்நாடு விளங்கும்படி யவதரித்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரெழுந்தருளினார்; கனகசபையில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளும் ஸ்ரீ சிவபெருமானருளிய சிவஞானப்பால் நிறைந்த பொற்கிண்ணத்தை யேந்திய அழகிய திருக்கரத்தையுடையவரெழுந்தருளினார்; (அனல்வாதத்தால் சமணர்

களை) வென்று, மீளவும் உலகத்தா ருய்யும்படி வைகைநதியில் வெல்லுகின்றவர் எழுந்தருளினார் என்று பல முத்துச்சின்னங்கள் எட்டுத்திக்குகளிலும் நெருங்கி யொலிக்கவும்.—எ-று.

தமிழ் ஆகுபெயராய் அது வழங்கும் நிலத்தை யுணர்த்திற்று; அன்றி, தமிழ் விளங்க என்பதற்கு, தமிழ்மொழி விளக்கமுற எனினும் பொருந்தும். தென் - தெற்கு எனவுமாம். (அகoo)

பன்மணி முரசு சூழ்ந்த பல்லிய மியம்பப் பின்னே
தென்னனுந் தேவி யாரு முடன்செலத் திரண்டு செல்லும்
புன்னெறி யமணர் வேறோர் புடைவரப் புகலி வேந்தர்
மன்னிய வைகை யாற்றின் கரைமிசை மருவ வந்தார்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பல மணிகளழுத்திய முரசுமுதலியவாகச் சூழ்ந்த பல வாத்தியங்களொலிக்கவும், தமக்குப் பின்னே பாண்டியனும் பாண்டிமாதேவியாருங் கூடவரவும், கூட்டமாகச் செல்லுகின்ற புல்லிய சமயநெறியையுடைய சமணர்கள் வேறோர் பக்கத்திற் செல்லவும், நிலைபெற்ற வைகையாற்றின்கரையிலே பொருந்தவந்தருளினார்.—எ-று. ()

காரெழு பருவம் வாய்ப்பக் காமுறு மகளி ருள்ளஞ்
சீரெழு கணவன் றன்பால் விரைவுறச் செல்லு மாபோ
னீரெழு பெளவ நோக்கி நிரைதிரை யீர்த்துச் செல்லும்
பாரெழு புகழின் மிக்க பணைபுடை வைகை யாறு.

(இ-ள்.) மழைபெய்தற்குரிய நிறைந்த கார்ப்பருவம்வர, அதனால், தங்கணவனை விரும்பிய பெண்களின் மனமானது சிறப்புமிக்க தமது நாயகனிடத்து விரைந்து செல்லும் வகைபோல, (அக் கார்ப்பருவம் வர) உலகத்தில் நிறைந்த புகழாற் சிறந்த வைகைநதியானது நீர் நிறைந்த சமுத்திரத்தை நோக்கி வரிசையாக அலைகளைவீசி யொலித்துப்பாயும்.—எ-று.

தனது நாயகனைப்பிரிந்த தலைவி கார்காலத்தைக்கண்டு தன்னாயகன் இன்னம் வரவில்லையேயென்று வருந்துத லியல்பாகலின், "காரெழுபருவம் வாய்ப்பக் காமுறு மகளிருள்ளம் - சீரெழுகணவன் றன்பால் விரைவுறச் செல்லுமாபோல, என்று கூறினார். (அகஉ)

ஆற்றினீர் கடுக வோடு மருங்குற வரச னோக்கி
நீற்றணி திகழ்ந்த மேனி நிறைமதிப் பிள்ளை யாரும்
வேற்றுரு வருகர் நீரும் விதித்தவே டிடுக வென்றான்
தோற்றவர் தோலா ரென்று முன்னுறத் துணிந்திட் டார்கள்.

(இ-ள்.) வைகையாற்று நீர் விரைந்து செல்லுங் கரையி னருகு வருங்கால் பாண்டியராசன் பார்த்துத் திருவெண்ணீற்றுப்பொலிவு விளங்குந் திருமேனியையுடைய பூரணசந்திரன்போன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் வேற்றுச் சின்னங்களையுடைய அருகரே! நீங்களும் நியமிக்கப்பட்ட ஏட்டை இடக்கடவீரென்றான்; (அதைக் கேட்ட சமணர்கள்) முன் தோற்றவர் பின்னுந் தோல்வியடையாரென்று முற்பட்டுத் துணிந்து (தமது கையிலிருக்கும் ஏட்டை அவ்வாற்று நீரில்) இட்டார்கள்.—எ-று.

நிறைமதிப்பிள்ளையார்-என்பதற்கு, பேரறிவினையுடைய பிள்ளையார் எனினுமாம். (அ௧௩)

படுபொரு ளின்றி நெல்லிற் பதடிபோ லுள்ளி லார்மெய்
யடுபவா பொருளை யத்தி நாத்தியென் றெழுதி யாறறிற்
கடுகிய புனலைக் கண்டு மவாவினுற் கையி லேடு
விடுதலும் விரைந்து கொண்டு மேலைமேற் படர்ந்த தன்றே.

(இ-ள்.) மெய்ப்பொருளைக் கருதுதலின்றி (அரிசியாகிய உள்ளீடில்லாத) நெல்லிற் பதாபோல, அறிவாகிய உளளீடிலலாமல மெயபபொருளைப பொய்ப் பொருளெனறு கருதுஞ சமணாகள் (தமது நூலிற் கூறும் பொருளை) "அததி நாத்தி" எனறு எழுதி, ஆறறில் அதிவேகததுடன பாயும நீரைப் பார்ததும் அவா வின மேலீட்டினுல கையிலிருக்கும ஏடுகளை விடவும், அவ வேட்டை வைகை யாறு விரைநது அடித்துக்கொணடு கடலை நோககிச சென்றது.—எ-று. (அ௧௪)

ஆறுகொண டோடு மேட்டைத் தொடாநதெதி ரணைப்பார் போலத்
தேறுமெய் யுணாவி லாதாா கரைமிசை யோடிச் சென்றா
பாறுமப பொருணமேற கொணட பட்டிகை யெட்டா தஙகு
நூறுவிற் கிடைக்கை முனனே போனது நோக்கிக் காணா.

(இ-ள.) தெளிநத மெய்யுணாசசியிலலாத சமணாகள ஆறு அடித்துககொண்டு (கடலை நோக்கிச) செலலும் ஏட்டைப் பினறொடாநது எதிரே அணைபபவா போலக் கரைமேலோடிச் சென்றாகள்; நிலைபெறுதழியும் பொய்பபொருளை எழுதிய அவ வேடுகள அவாகள கைக்கு எட்டாமல நூறு விறகிடை தூரததிற்கு அப்பாற் சென்றமையைப் பாாததுக்காணுதவராஞாகள்.—எ-று.

பாறுதல்=ஓடுதல்; ஈண்டு வாதில் நிலைபெறுமையைக் குறிததது (அ௧டு)

காணவு மெய்தா வணணங் கடலின்மேற் செல லுமேடு
நாணிலா வமணர் தமமை நட்டாற்றில விடடுப போகச்
சேணிடைச் சென று நின்றா சிதறினா திகைத்தா மன்ன
னுணையில் வழுவ மாட்டா தஞ்சுவா ரணைய மீணடாா.

(இ-ள்.) கண்ணுற காணுதற்குங கூடாதபடிக் கடலைநோக்கிச் செல்லும் ஏடானது சிறிதும் நாணமிலலாத சமணாகளை நட்டாறறில் விடடுசசெல்ல, அதி தூரஞ்சென று நினற அச்சமணாகள (ஒருவரோடொருவா சேராமல) சிதறி மனந்திகைத்துப் பாண்டியனது ஆக்கினையினின்றும் வழுவமாட்டாமல் அஞ்சினவர் களாய் ஒரு சேரத்திருமபினாகள.—எ-று.

நட்டாற்றில்விடுதலாவது—தன்னை நம்பினவர்களை ஆதரியாமல் ஆபத்துக் குள்ளாக்கிவிடுதல். (அ௧௬)

வேறொரு செயலி லாதார் வெருவுற்று நடுங்கித் தம்பா
லீறுவந தெய்திற றென்றே மனனவ னெதிர்வந் தெய்தி
யூறுடை நெஞ்சி லச்சம வெளிப்பட வொளிப்பாா போன்று
மாறுகொண டுரு மிட்டால் வநதது காண்டு மென்றார்.

(இ-ள்.) வேறொரு செயலுமில்லாத அச்சமணர்கள் அஞ்சி நடுக்கங்கொண்டு தங்களுக்கு அழிவுகாலம் வந்ததென்று பாண்டியனுக்கு எதிரில்வந்து நின்று

துன்பமடைந்திருக்குந் தமது மனதில் அச்சமானது வெளிப்பட அதனை ஒளிப்பார்போலப் (பிள்ளையாரைப்பார்த்து)எதிரியாயிருக்கும் நீவிரும் உம்முடைய ஏட்டையிட்டால் நேரிலேயதைப் பார்ப்போமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று.

வேறொரு செய லில்லாமை யாவது.—திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை வெல்லுதற்கு வேறொரு தொழிலையு முணராமை. (௮௧௭)

மாசுசே ரமண ரெல்லா மதியினின் மயங்கிக் கூற
வாசிலா நெறியிற் சேர்ந்த வரசனு மவரை விட்டுத்
தேசுடைப் பிள்ளை யார்தந் திருக்குறிப் பதனை நோக்கப
பாசுரம பாட லுற்றார் பரசம யங்கள் பாற.

(இ-ள்.) குற்றம்பொருந்திய சமணர்களெல்லாரும் தங்களறிவில் மயக்கமுற்று இவ்வாறு கூற, குற்றமற்ற சைவநெறியிற்சேர்ந்த பாண்டியராசனும் அந்தச் சமணர்களை விட்டுச் சிவஞானப் பொலிவுநிறைந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருக்குறிப்பைப்பார்க்க, அப்பிள்ளையார் புறச்சமயங்கள நிலைகெட்டோடும்படியாகத் திருப்பாசுரம் பாடத்தொடங்கினார்.—எ-று.

'பரசமயங்கள்' என்பது, வேதசம்பந்த மல்லாத உலகாயதம் - சைனம்- பவுத்தம் முதலிய மதங்களும், வேதசம்பந்தமான பாஞ்சராத்திரம் சாங்கியம் முதலிய மதங்களுமாம். அவை, புறப்புறச்சமயம் - புறச்சமயம் - அகப்புறச் சமயம்-அகச்சமயம் என்று நான்குவகையாய், ஒவ்வொன்றும் அவ்வாறு பிரிவினதாயுள்ள உலகாயதமுதல் பேதவாதம் ஈறுகிய இருபத்துநான்கு சமயபேதங்களையுமாமெனவறிக. இவற்றின விரிவை முன்னாக்காண்க. (௮௧௮)

தென்னவன் மாறன் றானுஞ் சிரபுரத் தலைவர் தீண்டிப
பொன்னவில கொன்றை யார்தந் திருநீறு பூசப் பெற்று
முன்னைவல வினையு நீங்கி முதல்வனை யறியுந் தன்மை
துன்னினன் வினைக ளொத்துத் துலையென நிற்ற லாலே.

(இ-ள்.) பாண்டியராசனும் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருக்கரத்தினால் தீண்டிப் பொன்னுக்கொப்பாகப் புகழ்ந்து சொல் கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த சிவபெருமானது திருவெண்ணீற்றைப் பூசப்பெறுதலால் தான் முன்பு செய்துள்ள தீவினையினின்று நீங்கி துலையிலிட்ட பொருள்போல இருவினை யொப்புவாய்ந்து நிற்றலால் சிவபெருமானையறியுஞ் சத்திநிபாதத்தன்மையை யடைந்தான்.—எ-று.

இருவினை யொப்புவாய்ந்து மல பரிபாக முற்றவிடத்தே சத்திநிபாதமுண்டாகும்; சத்தி-சிற்சத்தி, நிபாதம்-பதிதல், அதாவது ஆன்மாவினது ஞானத்தைத் தடுக்கும் ஆணவமல சத்தி நழுவும் அவசரத்திலே சிவத்தினது சிற்சத்தி பதிந்து அவ்வான்மாவின் நித்தியஞானக் கிரியையை விளக்குவதாம். அந்தச் சத்திநிபாதம் மந்ததரம்-மந்தம்-தீவிரம்-தீவிரதரம் என நான்குவகைப்படும். (௮௧௯)

வேறு.

உலகியல் வேதநூ லொழுக்க மென்பது
நிலவுமெய்ந் நெறிசிவ நெறிய தென்பதுங்
கலதிவா யமணர்காண் கிலார்க ளாயினும
பலர்புகழ் தென்னவ னறியும் பான்மையால்.

(இ-ள்.) உலக இயல்பாயுள்ளது வேதசாஸ்திரத்தின் வழியொழுகும் ஒழுக்கமே யென்பதையும், அவ்வேதத்தில் நிலைபெற்று விளங்கும் மெய்ந்நெறியாயுள்ளது சைவநெறியே யென்பதையும், கலகஞ் செய்யும் ஊதத்தை வாயினை யுடைய சமணர்கள் காணாராயினும், யாவராலும் புகழ்ப்பெற்ற பாண்டியராசன் அவற்றை அறியுந்தன்மையால்.—எ-று. (அஉ0)

திருப்பாசுரம் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம
வீழ்கதண்புனலவேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெலலாமரனுமமே
சூழ்கவையகமுந்துயாதீரகவே. (க)

அரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசே
ரெரியரோறுகந்தேறுவர்கண்டமுங்
கரியர்காடுறைவாழ்க்கையராயினும
பெரியாரறிவாரவர்பெற்றியே. (உ)

வெந்தசாம்பல்விரையெனபபூசியே
தந்தையாரொடுதாயிலாதம்மையே
சிந்தியாவெழுவார்வினைதீர்பபரா
லெந்தையாரவரெவ்வகையார்கொலோ. (௩)

ஆட்பாலவர்க்கருளுமவணணமுமாதிமாணபுங்
கேட்பான்புகிலளவிலலைகிளக்கவேணடா
கோட்பாலனவுமவினையுங்குறுகாமையெந்தை
தாட்பாலவணங்கித்தலைநினறிவைகேட்கதக்கார. (௪)

ஏதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச்
சோதிக்கவேண்டாசுடாவிட்டுளனெங்கள்சோதி
மாதுக்கநீங்கலுறுவீர்மனமபற்றிவாழ்மின
சாதுக்கணமிக்கீரிறையேவநதுசாரமினகளே. (௫)

ஆடுமமெனவுமமருங்கூற்றமுதைத்துவேதம
பாடும்மெனவும்புகழலலதுபாவஙீங்கக்
கேடும்பிறப்புமறுக்கும்மெனக்கேட்டீராகில்
காடுந்திறத்தார்க்கருளலலதுகாட்டலாமே. (௬)

கடிசேர்ந்தபோதுமலரானகைக்கொண்டுநல்ல
படிசேர்ந்தபால்கொண்டங்காட்டிடத்தாதைபண்டு
முடிசேர்ந்தகாலையறவெட்டிடமுக்கண்மூர்த்தி
யடிசேர்ந்தவண்ணமறிந்தார்சொலக்கேட்டுமன்றே. (எ)

வேதம்முதல்வன்முதலாகவிளங்கிவைய
மேதபபடாமேயுலகத்தவரேத்தல்செய்யப்

பூதம்முதல்வன்முதலேமுதலாப்பொலிந்த
சூதன்னொலிமாலையென்றேகலிக்கோவைசொல்லே. (அ)

பாராழிவட்டம்பகையாலலிந்தாட்டவாடிப்
பேராழியானதிடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேறிநெஞ்சிடங்கொண்டவற்குப்
போராழியீந்தபுகழும்புகழுற்றதன்றே. (௯)

மாலாயவனும்மறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதூட்டல்பேணிக்
காலாயமுந்நீர்கடைந்தார்க்கரிதாயெழுந்த
வாலாலமுண்டங்கமரர்க்கருள்செய்ததாமே. (௰)

அற்றன்றியந்தண்மதுரைத்தொகையாக்கினானும்
தெற்றென்றுதெய்வந்தெளியார்கரைக்கோலைதெண்ணீர்
பற்றின்றிப்பாங்கெதிர்வினவுமபண்புநோக்கிற்
பெற்றொன்றுயர்த்தபெருமான்பெருமானுமன்றே. (௧௧)

நல்லார்கள்சேர்புகலிஞானசம்பந்தனல்ல
வெல்லாகளுபபரவுமீசனையேத்துபாடல்
பல்லாகளுமதிக்கபபாசுரஞ்சொன்னபத்தும
வல்லார்கள்வானோருலகாளவும்வல்லரன்றே. (௧௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தணா தேவரா னினங்கள் வாழ்கவென்
றிந்தமெய்ம மொழிப்பய னுலக மின்புறச்
சந்தவேள் விகள்முதல் சங்க ரர்க்குமுன
வந்தவர்ச் சனைவழி பாடு மன்னவாம.

(இ-ள்.) "வாழ்கவந்தணர் வானவ ரானினம்" என்று கூறிய இவவுண்மை மொழியின்பொருள் உலகததாரின்பமடையும்படிச் சிவபெருமானுக்குமுற்பட்ட (வேதவிதியாய்) வந்தஅழகிய யாகமுதலிய அருச்சனையும் வழிபாடும் நிலைபெறும் பொருட்டாம்.—எ-று.

சிவபெருமானை முதல்வராகக்கொண்டு, யாகாதிகிருத்தியஞ் செய்தற்குரிய வைதிகசைவவேதியரும, பரார்த்த பூசையாகிய சிவார்ச்சனை செய்தற்குரிய ஆதிசைவவேதியருமாகிய இருதிறத்தினரு மடங்கப் பொதுப்பட "வாழ்கவந்தணர்" என்றும், விஷ்ணுப்பிரமமேந்திராதி தேவர்கள் அங்கதேவதைகளா யிருந்து அவவிருவகைப்பயனையும் ஏற்றுக்கோடலால், "வானவர்" என்றும், வேள்வி சிவார்ச்சனை யிரண்டிற்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பினதாயிருந்து பஞ்சகௌவியங்களைத்தருதலின், "ஆனினம்" என்றுங் கூறியருளியதாம். (அஉக)

வேறு.

வேள்வி நற்பயன் வீழ்புன லாவது
நாளு மர்ச்சனை நல்லுறுப் பாதலா
லாளு மன்னனை வாழ்த்திய தர்ச்சனை
மூளு மற்றிவை காக்கு முறைமையால்

(இ-ள்.) வேள்வியின் நல்லபயனுகியமழையை "வீழ்கதண்புனல்" என்று அருளியது, நாள்தோறுஞ் சிவார்ச்சனைக்குரிய நல்ல வுறுப்பாயிருத்தலா லாகும்; உலகத்தை அரசாட்சி செய்யும் அரசனைக்குறித்து "வேந்தனுமோங்குக" என்று வாழ்த்தியது, சிவார்ச்சனை முதலிய அறங்களை வழுவாது காக்கும் முறைமையினுலாகும்.—எ-று.

அந்தணரும், வானவரும், ஆனினமும் நிலைபெற்றோங்கவே, அவர்கள் செய்யு மிருவகைப் பூசைகளால் மாத மும்மாரி தவறாது பெய்யுமாதலின், "வீழ்க தண்புனல்" என்றும், இவை யனைத்திற்கும் அரசனது செங்கோன்மையே காரணமாதலின் "வேந்தனும் ஓங்குக" என்று கூறியருளியதாம். (அ௨௨)

ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே
வீழ்க வென்று வேறெலலா மான்பெயர்
வாழி யஞ்செழுத் தோதி வளர்கவே.

(இ-ள்.) "ஆழ்கதீய தெல்லாம்" என்று அருளிச்செய்தது, புறச்சமயங்களனைத்தும் அழியக்கடவன வென்று கூறியதாம்; வேறுயுள்ள எவ்விடங்களிலும் சிவபெருமான் திருப்பெயர் சூழ்கவென்று அமைத்து "அரனுமமேசூழ்க" என்று அருளிசசெய்தது, அநாதியாகவே யுள்ள ஆன்மகோடிகளனைத்தும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரததை யுச்சரித்து வாழ்கவென்று கூறியருளியதாகும்.—எ-று.

வேந்தன் செங்கோல் கோடாது அரசாட்சிசெய்யின் புறச்சமயங்கள் பாழ்பட் டொழியு மாதலின், "ஆழ்க தீயதெல்லாம்" என்றும், அவ்வா றாகவே உலகனைத்தும் சிவநாமமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தையே யோதி யுய்யுமாதலின், "அரனுமமே சூழ்க" என்றுங் கூறியதாம். (அ௨௩)

சொன்ன வையக முந்துயர் தீர்கவே
யென்னு நீர்மை யிகபரத் திற்றுயர்
மன்னி வாழுல கத்தவர் மாற்றிட
முன்ன ஞானசம் பந்தர் மொழிந்தனர்.

(இ ள்.) புகழ்ந்து சொல்லப்பட்ட "வையகமுந் துயர்தீர்கவே" என்று அருளிச்செய்தது, இம்மை மறுமைகளிலுள்ள துன்பத்தைப்பெற்று உலகத்தில் வாழுமனிதர்கள் அதனை யொழிக்கும் பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது முதற்றிருப்பாசுரத்தில் அருளிச்செய்தனர்.—எ-று.

அவ்வாறு உலகனைத்தும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரோச்சாரணஞ் செய்யவே தமது பிறவித்துன்ப நீங்கி முத்திபெறுதல் சத்தியமாதலின், "வையகமுந்துயர்தீர்கவே" என்று கூறியருளியதாம். (அ௨௪)

அரிய காட்சிய ரென்பதவ் வாதியைத்
தெரிய லாநிலை யாற்றெரி யாரென
வுரிய வன்பினிற் காண்பவர்க் குண்மையாம்
பெரிய நல்லடை யாளங்கள் பேசினார்.

(இ-ள்.) "அரிய காட்சியராய்" என்று அருளிச்செய்தது அச்சிவபெருமானை உணரக்கூடாத (பௌத்தம் சமண முதலிய சமயங்களின்) நிலைமையினுல் அறியப்படா ரென்னும் பொருள்பட,பொருந்திய மெய்யன்பினுல் தரிசிப்ப

வர்க்கு அறிவிற்கறிவாய் விளங்கும் சிறந்த நல்ல அடையாள விலக்கணங்களை அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (அஉ௫)

ஆயி னும்பெரி யாரவ ரென்பது
மேய விவ்வியல் பேயன்றி விண்முதல்
பாய பூதங்கள் பல்லுயி ரண்டங்க
ளேயும யாவு மிவர்வடி வென்றதாம்.

(இ-ள்.) "ஆயினும்பெரியர்" என்று அருளிச்செய்தது, பொருந்திய அரிய காட்சியர் முதலிய இலக்கணங்களே யன்றி, ஆகாயமுதலாகப் பரந்த பஞ்சபூதங்களும் பலஉயிர்வர்க்கங்களும், சகல அண்டங்களும் இவையல்லாத மற்றும் பொருந்திய எல்லாப்பொருள்களும் இவரது திருவுருவமே யென்றருளியதாம்.—எ-று.

'விண்முதல் பாய பூதங்கள் பல்லு யிரண்டங்கள் ஏயு யாவு மிவர்வடிவு' என்பதனை,

"வானாகி மண்ணாகி வளியாகி யொளியாகி
யூனாகி யுயிராகி யுண்மையுமா யின்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்த்துவனே."—என வரும் அருள்வாக்கினானு முணர்க. (அஉசு)

பின்பு மாரறி வாரவர் பெற்றியே
யென்ப தியாருணர் வா லுஞ்சென் றெட்டொணு
மன்பெ ருந்தன்மை யாரென வாழ்த்தினு
ரன்பு சூழ்சணபை யாண்டகை யாரவர்.

(இ-ள்.) அன்பு நிறைந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பின்பும் "ஆரறிவாரவர்பெற்றியே" என்று அருளிச்செய்தது எத்தகையாரது உணர்வினாலுஞ் சென்றடையக்கூடாத நிலைபெற்ற பெருந்தன்மையையுடையாரென்று வாழ்த்தினா ரென்றதாம்.—எ-று (அஉஎ)

வெந்த சாம்பல் விரையென் பதுதம
தந்த மில்லொளி யல்லா வொளியெலாம்
வந்து வெந்தற மற்றப் பொடியணி
சந்த மாக்கொணட வண்ணமுஞ் சாற்றினர்.

(இ-ள்.) "வெந்தசாம்பல் விரையெனப்பூசி" என்றருளியது, தமது முடிவில்லாத சுயஞ்சோதியென்று கூறும் ஒளியல்லாத மற்றைய வொளிகளெல்லாந் தம்மிடத்தொடங்கித் தமது இரௌத்திரியென்னுஞ் சத்தியால் நீறாய்விட, அந்தச் சுடலைப்பொடியை அழகிய சந்தனமாகக்கொண்டு அணிந்த முறைமையையுஞ் சாற்றியருளினா.—எ-று.

பூதமுதல் நாத மீறாகவுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், அத் தத்துவமூர்த்திகளாகிய பிரமன்-விஷ்ணு - இந்திரன்-சோம-சூரி-யாக்கினி முதலிய தேவர்களும் மகாசங்காரகாலததில் தனது இரௌத்திரி யென்னுஞ் சத்தியால் தகிக்கப்பட்டுத் தன்னிடத் தொடுங்குதலால், அத் தகிக்கப்பட்ட பொடியைத் தனது திருமேனியில் கலவைச்சந்தனம்போலப் பூசி நடித்தலின், "மற்றப்பொடியணி சந்தமாக்கொண்டவண்ணம்" என்று கூறியருளினர். (அஉஅ)

தமக்குத் தந்தையர் தாயில ரென்பது
மமைத்திங் கியாவையு மாங்கவை வீந்தபோ
திமைத்த சோதி யடக்கிப்பின் னீதலா
லெமக்கு நாதர் பிறப்பில ரென்றதாம்.

(இ-ள்.) தமக்குத் "தந்தையாரொடுதாயிலர்" என்று அருளியது, இவவுலகத்தில் சடசித்துக்களாகிய எல்லாப்பொருள்களையுஞ் சிருட்டித்து. பின்பு அப்பொருள்கள் தத்தமியல்பு குன்றியொடுங்குங் காலத்தில், விளங்குகின்ற பராசத்தியிலொடுக்கிப் பின் தோற்றுவித்தலால் எமது முதல்வராகிய சிவபெருமான் பிறப்பு இறப்பில்லாதவரென்று அருளிச்செய்ததாம்.—எ-று

எல்லாப்பொருள்களுந் தன்னிடத்திற்றோன்றி யொடுங்க, தானொன்றிற்றோன்றுதலு மொடுங்குதலு மின்மையால் 'பிறப்பிலா' என்றுகூறினர். உபலக்ஷணத்தால், இறப்புமில்லாதவரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. இதனை,

"எல்லார் பிறப்பு மிறப்புமியற் பாவலர்தஞ்
சொல்லாற் றெளிந்தோநஞ் சோணேச—ரில்லிற்
பிறந்தகதை யுங்கேளேம் பேருலகில் வாழ்ந்
திறந்தகதை யுங்கேட் டிலேம்" — என வருங் குகைநமசிவாயமூர்த்திகள் திருவாக்கானு முணர்க. (அ௨௯)

தம்மை யேசிந்தி யாவெனுந் தன்மைதான்
மெய்ம்மை யாகி விளங்கொளி தாமென
விம்மை யேகினை வார்தம மிருவினைப்
பொய்ம்மை வல்லிருள் போக்குவ ரென்றதாம்.

(இ-ள்.) "தம்மையே சிந்தியா வெழுவார் வினைதீர்ப்பா" என்று அருளியது மெய்ப்பொருளாய் விளங்குகின்ற ஒளிவடிவாயுள்ளவர் சிவபெருமானேயென்று இம்மையில் தியானிக்கும் அடியார்களது நல்வினைதீவினைகளுக்குக் காரணமாகிய மயக்கத்தைததரும் வலிய ஆணவவிருளை நீக்கியருளுவர் என்று கூறி யருளியதாம்,—எ-று. (அ௩0)

எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யார்கொலென்
றிந்த வாய்மைமற் றெப்பொருட் கூற்றினு
முந்தை யோரையே கூற்றின் மொழிவதென்
றந்தண் பூந்தராய் வேந்த ரருளினர்.

(இ-ள்) "எந்தையாரவ ரெவகையார்கொல்" என்று அருளிய இந்த உண்மைமொழியின் பொருள், திருமால்பிரமன்முதலிய முதற்பொருளாயக கூறும் எப்பொருட்பகுதிகளினும முதற்காரணராகிய சிவபெருமானையே அப் பகுதிகளிற் கூறுவதெனறு அழகிய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்தனர்.—எ-று.

சிவபெருமான அவவப்பொருட்கூற்றில் அதுவதுவாகியும் அன்றாகியும் விளங்கிநிற்றலால் தனக்கென வோரியல்புகூற வல்லாமையின், 'எவவகையாரகொல்' என்று அருளிச்செய்தனர். இதனை,

"இன்றெனக்கருளியிருள்கடிந்துள்ளத தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று
நின்றநின் றன்மைநினைபபறநினைந்தேனீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை [னே
சென்றுசென்றணுவாய்ததேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாந்திருப்பெருந்துறையுறைசிவ

யொன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லையாருனையறியகிற்பாரே" — எனவருந் திருவாசகத் திருமுறையானு முணர்க. (அ௩க)

ஆதி யாட்பா லவர்க்கரு ளுந்திற
நாதன் மாட்சிமை கேட்க நவிலுங்கா
லோது மெல்லை யுலப்பில வாதலின்
யாது மாராய்ச்சி யில்லைபா மென்றதாம்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் ஆட்கொள்ளும் பகுதியையுடைய அடியார்களுக்கு அருள்செய்யுந் தன்மையையும், அவ்வெம்பெருமானது முதன்மைக்குணத்தையும் யாவருங்கேட்கும்படி சொல்லுமிடத்தில், யாம்கூறுஞ் சொல்லளவி லடங்காவாதலால் எவ்வளவும் வினவி யறியு மாராய்ச்சி யின்மையின, "ஆட்பாலவர்க்கருளும் வண்ணமுமாதி மாண்புங் கேட்பான புகிலளவில்லை கிளக்கவேண்டா" என்று கூறி யருளியதாம்.—எ-று. (அ௩உ)

அன்ன வாதலி லாதியா தாளடைந்
தின்ன கேட்கவே யேற்றகோட் பாலவு
முன்னை வல்வினை யுமமுடி வெய்துமத்
தன்மை யார்க்கென் றனர்சண்பை காவலர்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையுடையனவாதலால் சிவபெருமானது திருவடிகளையடைந்து இவ்வியல்புகளைக் கேட்குங்கால் மேற்கூறியதன்மையையுடைய அடியார்களுக்கு பொருந்திய நல்வினையும் பழமையாகிய தீவினையும் முடிவெய்தும் என்றருளிச்செய்தார்; சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தபிள்ளையார். ()

மன்னு மேதுக்க ளாலெனும வாய்மைதான்
றன்ன தொப்புவே றின்மையிற் சங்கர
னின்ன தன்மையை யேது வெடுத்துக்காட்
டன்ன வாற்று லளப்பில னென்றதாம.

(இ ள்.) நிலைபெற்ற "ஏதுக்களானு மெடுத்தமொழியானுமிக்குச் - சோதிக்கவேண்டா" என்றருளிய தன் மெய்ப்பொருளாவது, தனக்குச் சமானமான பொருள் வேறொன்றில்லாமையினால் சிவபெருமான் தமது ஒப்பற்றதன்மையை ஏதுக்களாலும், திருஷ்டாந்தங்களினாலும் அளவிடுதற்கரியவனென் றருளியதாம்.

"தன்னதொப்புவேறின்மை" என்றதனை,

"மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி
மயானத்தான் வார்சடையா னென்னி னல்லா
னொப்புடைய னல்ல னொருவ னல்ல
னோரூர னல்லனோ ருவம னில்லி
யப்படியு மந்நிறமு மவ்வண் ணமு
மவனருளே கண்ணாகக் காணி னல்லா
லிப்படிய னிந்நிறத்த னிவ்வண் ணத்த
னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொ ணாதே."— என

வருந் திருநெறித்தமிழ்வேதத்தானும்,

'ஏது வெடுத்துக்காட் டன்ன வாற்று லளப்பிலன்' என்றதனை,

"மறையினு லயனுன் மாலான் மனத்தினால் வாக்கான் மற்றுங்
குறைவிலா வளவி னாலுங் கூறொணா தாகி நின்ற
விறைவனார் கமல பாத மின்றியா னியம்பு மாசை
நிறையினார் குணத்தோர்க் கெல்லா நகையினை நிறுத்து மன்றே"— என

வருஞ் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானு முணர்க. (அ௩௪)

தோன்று காட்சி சுடர்விட் டுளனென்ப
தான்ற வங்கி புறத்தொளி யாயன்பி
லூன்ற வுள்ளெழுஞ் சோதியாய் நின்றன
னோன்று காண்பார்க் கினுமொரு ளென்றதாம.

(இ-ள்.) "சுடர்விட்டுளனெங்கள்சோதி" என்று கூறியருளியதன மெய்ப்பொருளாவது, திருவருளோடுகூடிக்காணுஞ் சிவஞானிகளுக்கு, மிகுந்த அக்கினியானது புறத்திலுள்ள ஒளியாக அன்பினால் சிந்திக்குங்கால் (புறத்திலுள்ள ஒளிகளையெல்லாம் விளக்கும்) அகத்தொளியாய் நிற்கின்றான் என்று கூறி யருளியதாம்.—எ-று.

'ஆன்றவங்கி புறத்தொளியாய்' என்றதனால், சந்திரசூரியர்களையுங் கொள்க. சிவபெருமான் புறத்தொளியாயுள்ள அச்சோமசூரியாக்கினி யென்னு முச்சுடருக்கும் உள்ளிருந்தொளிகொடுக்கும் சுயஞ்சோதியாகிய பேரொளியாய் நிற்றலின் 'உள்ளெழுஞ் சோதியாய் நின்றனன்' எனறு கூறினா. (அ௩௫)

வேறு.

மாதுக்க நீங்க லுறுவீர்மனம பற்று மென்ப
தாதிச் சுடர்ச்சோ தியையன்பி னகத்துள் ளாக்கிப்
போதித்த நோக்குற் றொழியாமற் பொருந்தி வாழ்ந்து
பேதித்த பந்தப பிறப்பின் னெறிபேர்மி னென்றும்.

(இ-ள்.) "மாதுக்கநீங்கலுறுவீர் மனம்பற்றிவாழ்மின்" என்றருளியது, எல்லாவொளிகட்கு முதற்காரண வொளியாயுள்ள சிவபெருமானை அனபினால் தமது அகத்துட்சேர்த்து ஞானநோக்கமுற்று அதனை நீங்காமல் கூடிவாழ்ந்து (அநாதியாகவே) பேதிக்கின்ற மலமாயாபந்தத்தாலாகிய பிறப்பின்வழியை யொழிப்பீர என்று அருளியதாம்.—எ-று. (அ௩௬)

வேறு.

ஈண்டு சாதுக்க ளென்றெடுத் தோதிற்று
வேண்டும் வேட்கைய வெல்லாம விமலர்தாள்
பூண்ட வன்பினிற் போற்றுவீர் சார்மினென்
றாண்ட சண்பை யரச ரருளினார்.

(இ-ள்.) இவவிடத்து "சாதுக்கண் மிக்கீ ரிறையேவந்து சார்மின்கள்" என்று அருளியது, வேண்டும் விருப்பமுடையன வெல்லாம் சிவபெருமானது திருவடிகளிறபூண்ட அன்புகாரணமாகக்கொண்டு துதிக்கின்ற அடியார்களே! நீங்கள் அவவெம்பெருமானது திருவடிகளை அடையுங்களென்று நம்மை அடிமையாகக்கொண்ட திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்தனர்.—எ-று. (அ௩௭)

வேறு.

ஆடும்மென வாந்திருப் பாட்டி னைத்த மூன்று
நீடும்புக ழோபிறர் துன்பநீத் தற்கோ வென்று
தேடு முணர்வீ ருலகுக்கிவை செய்த தீசர்
கூடுங் கருணைத் திறமென்றனர் கொள்கை மேலோர்.

(இ-ள்.) "ஆடும்" என்னு முதலையுடைய திருப்பாசுரத்தில் "ஆடும்மெனவும் மருங்கூற்றமுதைத்து வேதம்பாடும்மெனவும்" என்று அருளிச்செய்தமூன்றும் மிக்கபுகழைக் கருதியோ? அல்லது தன்னையடைந்தாரதுதுன்பத்தை நீக்குதற்பொருட்டோ? என்று ஆராயும் அறிவினையுடையீர்! சிவபெருமான் உலகத்தார்பொருட்டு இச்செயல்மூன்றையுஞ் செய்தருளியது அவரது காருண்ணியத்தின் திறம் என்று அருளிச்செய்தனர்; மேம்பட்ட கொள்கையினை யுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று.

சிவபெருமான் உலகுயிர்கள்மேல் வைத்த காருண்ணியவியல்பால் செய்தருளும் பஞ்சகிருத்திய தாண்டவத்தைப் பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதர் பொருட்டுத் திருவம்பலத்தில் நடித்தருளுவதும், எவ்வுயிர்களையுங் கவர்ந்துசெல்லும் இயமனை மார்க்கண்டேயர்பொருட்டு உதைத்தருளியதும், உலகுயிர்கள் விதிநிஷேதங்களை யுணர்ந்து ஒழுகுதற்பொருட்டு வேதங்களையருளிச் செய்ததுமாகிய இவையனைத்தும் சிவபெருமான் உலகுயிர்மேல்வைத்த பெருங்கருணைத் திறமேயனறித் தனக்கோர்புகழ்கருதியன்றாகலின 'கூடுங்கருணைந்திறம' என்று கூறி யருளினார். ()

கருதுங் கடிசேர்ந்த வெனுந்திருப் பாட்டி லீசர்
மருவும பெருமபூசை மறுத்தவர்க் கோறன் முத்தி
தருதன் மையதாதல சண்டீசர் தஞ்செய்கை தக்கோர்
பெரிதுஞ் சொலக்கேட்டன மென்றனர் பிள்ளை யார்தாம்.

(இ-ள்.) யாவருஞ் சிந்திக்கத்தக்க "கடிசேர்ந்த" என்னு முதலையுடைய திருப்பாசுரத்தில், சிவபெருமானைக் குறித்துச் செய்யும் சிறந்த பெரும்பூசையைச் சிதைத்தவர்களைக் கொலலுதலே முத்திபெறுதற் கேதுவாயுள்ள தென்பதைச் சண்டீசநாயனாரது திவ்வியசரித்திரமூறைமையால் மேலோர்கள் மிகவுஞ் சிறப்பித்துச் சொல்லக் கேள்வியுற்றோமென்றுகூறியருளினார்; திருஞானசம்பந்தபிள்ளையார்.

சிவபூசையைச் சிதைத்தவன் தனபிதாவென்று சிறிதுங் கருதாது அவன் தாளைத்துணித்த பாவத்தையும் புண்ணியமாகக் கருதி முத்தியளித்தலின 'மருவும் பெரும்பூசை மறுத்தவர்க் கோறன்முத்தி தருதன்மையதாதல்' என்று கூறியருளினார். இதனை,

"தீதில்லைமாணிசிவகருமஞ்சிதைத்தானைச்
சாதியும்வேதியன்றாதைதனைத்தாளிரண்டுஞ்
சேதிப்பவீசன்றிருவருளாற்றேவர்தொழப்
பாதகமேசோறுபற்றினவாதோணோக்கம்." — என வருந் திருவாசகத் திருமுறையானு முணர்க. (௮௩௬)

வேத முதல்வ னெனும்மெய்த் திருப்பாட் டினிலே
ராதி யுலகோ ரிடர்நீங்கி டவேத்த வாடும்

பாத முதலாம் பதினெண் புரா ணங்க ளென்றே
யோதென் றுரைசெய் தனர்யாவு மோதா துணர்ந்தார்.

(இ-ள்.) "வேதம்முதல்வன்" என்று அருளிய மெய்ம்மைபொருந்திய திருப்பாசுரத்தின் பொருள் (அவ்வேதத்தால் பிரதிபாதிக்கப்படும்) முதற்கடவுளாயுள்ளவர் உலகத்தார் பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்கும்பொருட்டுத் துதிக்கத் திருவம்பலத்தில் திருநடனஞ் செய்தருளும் திருவடியை யுடைய சிவபெருமானேயாம்; (அவர் முதற்கடவுளெனபதை யுணர்த்துதற்குரிய பிரமாணங்கள் அவவேதமே யன்றிப்) பதினெண் புராணங்களு மாமென்று, அப்புராணங்களை யோதியுணர்வாயென்று சகலஞானங்களையும் ஓதாதுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்தார்.—எ-று.

வேதத்தின அர்த்தமே புராணங்க ளாகலின் "பதினெண் புராணங்களென்றே யோதென் றுரைசெய்தனர்' என்று கூறியருளினர். (௮௪0)

பாவுற்ற பாராழி வட்டத்திருப் பாட்டி னுண்மை
காவற் றொழிலா னெனுங்கண்ண னுங் காவல் பெற்ற
தியாவாக்கு மேலாய வீசனரு ளாழிபெற்று
மேவுற்ற சீருற்றது வென்றனா வேதவாயர்.

(இ-ள்.) சிறந்த "பாராழிவட்டம்" என்று அருளிச்செய்த திருப்பாசுரத்தின் உண்மைப்பொருள், காவற்றொழிலை யுடையானெனறு கூறும் திருமாலும் அக்காக்குந் தொழிலை யடைந்தது எல்லாத தேவர்கட்கும் மேலாகிய சிவபெருமான கொடுத்தருளிய (சுதரிசன மென்னும்) சக்கரத்தைப் பெற்றதனு லுண்டாகிய புகழ் உலகில் நிலைபெற்றதென்று திருநெறித்தமிழ்வேத மோதியருளுந் திருவாயினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கூறியருளினா.—எ-று.

சிவபெருமான சலந்தராசுரனை யழித்தற்பொருட்டுத் தமது திருவடிப் பெருவிரலினாற் பூமியி லொருசக்கரங்கீறி இதனை யெடுக்கவென, அவனவவாறே யதனை யெடுத்துச் சிரமேற் றூங்க, உடனே அவனுடலை இரண்டாகப்பிளந்த அச் சக்கரப்படையைத் திருமால் பகைவரை யழிததற்பொருட்டுச் சிவபெருமானை ஆயிரந்தாமரைமலராற் பூசிக்குங்கால், அவற்றுளொருமலர் குறைய உடனே தனது கண்ணைப் பிடுங்கி யருசசித்தமையால சிவபெருமான் திருவுள மகிழ்ந்து அதனை யீந்தருளினரொன்பது புராணவரலாறு.

"அருமலரோன்சிரமொனறறுத்தீரசெறுத்திரழற்சூலத்திலந்தகனைத்
திருமகள்கோனெடுமால்சிறப்பாகியபூசனைசெய்பொழுதி
லொருமலராயிரத்திற்குறைவாணிறைவாகவோர்கண்மலர்சூட்டலுமே
பொருவிறலாழிபுரிந்தளித்தீர்பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதனீரோ." —

எனவரும் ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரததானும்,

"சலந்தர னுடலங் கீண்ட சக்கரப் படையாய் போற்றி
வலந்தரு மதனை மாயோன் வழிபடக் கொடுத்தாய் போற்றி
யலர்ந்தசெங் கமலப் புத்தே ணடுச்சிர மரிந்தாய் போற்றி
சிலந்தியை மகுடஞ்சூட்டா வரசருள் செல்வம் போற்றி." —என வருந் திருவிளையாடற்புராணத்தானு முணர்க. (௮௪௧)

மாலா யவனென்ன வருந்திருப் பாட்டின் மாலுந்
தோலா மறைநான் முகனுந்தொடர் வாமமர
ரோலா வகைசுட்ட நஞ்சுண் டிறவாமைக் காத்த
மேலாங் கருணைத் திறம் வெங்குரு வேந்தர் வைத்தார்.

(இ-ள்.) "மாலாயவன்" என்று அருளிய திருப்பாசுரத்தில், திருமாலும் வெற்றிபொருந்திய வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமனும் முதலாகிய தேவர்கள் தன்னெதிர் நிற்காவண்ணம் எரித்த ஆலாகலவிஷத்தை யுண்டருளி அத்திருமால்முதலியோ ரிறவாமற் காத்தருளிய சிறந்த திருவருளின் திறத்தைச் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வைத்தருளினார்.—எ-று.

சிவபெருமான் திருப்பாற்கடலிற் றோன்றிய விடத்தைத் திருமிடற்றிலடக்கித் திருமால்முதலியோரைக் காத்தருளிய திவ்ய சரித்திரத்தை முன் திருநீலகண்டநாயனார் புராணத்துக் கூறினமையின் ஆண்டுக் கண்டுணர்க.

"ஓத விடமுண் டுபயசிறத் தாமரைமேற்
கோதையர்க்குத் தாலி கொடுத்தவரார்" —என வருந் தைவீகவுலாவானு முணர்க. (௮௬௨)

வேறு.

ஆனவற் றன்றி யென்ற வத்திருப் பாட்டிற் கூடன்
மாநக ரத்துச் சங்கம் வைத்தவன் றேற்றத் தேறு
வீனர்க ளெலலைக் கிட்ட வேடுநீ ரெதிரந்து செலவில்
ஞானமீ சன்பா லன்பே யென்றனர் ஞானமுண்டார்.

(இ-ள்.) சிறந்த "அற்றன்றி" என்று அருளிய திருப்பாசுரத்தில் பெரிய மதுரைத் திருப்பதியில் முதத்தமிழ்ச் சங்கத்தை வளர்த்த பாண்டியராசன் தெளிவிக்கத்தெளியாத கீழ்மக்களாகிய சமணர்கள் ஏடு இடும் வைகையாற்றி னெல்லையில் தாம் இடும் ஏடானது அவ்வாற்றுநீரில் எதிர்ந்து சென்றால், மெய்ஞ்ஞானமாவது சிவபெருமானிடத்து வைத்த அன்பே என்று அருளிச்செய்தார்; சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று. (௮௬௩)

வேறு.

வெறியார் பொழிற்சண் பையர்வேந்தா மெய்ப்பா சுரத்தைக்
குறியே றியவெல்லை யறிந்துதும் பிட்டே னலலேன்
சிறியே னறிவுக் கவர்தந்திருப் பாதந் தந்த
நெறியே சிறிதியா னறிநீர்மைதும் பிட்டே னன்பால்.

(இ-ள்.) வாசனைபொருந்திய சோலைசூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்த மெய்ம்மைபொருந்திய திருப்பாசுரத்தை அப்பாசுரத்திற் குறித்த பொருளினளவை யறிந்து துதித்தவ னல்லேன்; சிறியேனுடைய சிற்றறிவிற்கு அவ்வருள் வள்ளலாரது திருவடிகள் தந்தருளிய திருவருளினவழியே சிறிது அடியேனறிந்த வண்ணம் அன்பால் துதித்தேன—எ-று. ()

அலரும்விரை சூழ்பொழிற் காழியு ளாதி ஞான
மலருந்திரு வாக்குடை வள்ளலா ருள்ள வண்ணம்
பலருமுணர்ந் துய்யப் பகர்ந்து வரைந்தி யாற்றி
னிலவுந்திரு வேடு திருக்கையா னீட்டி யிட்டார்.

(இ-ள்.) மலர்களலரும் வாசனைசூழ்ந்த சோலையையுடைய சீகாழியிலவதரித்தருளிய சிவஞானநிறைந்த திருவாக்கினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வேதசிவாமங்களிற் கூறும் உண்மைநெறியைத் திருப்பாசுரமாக அருளிச்செய்து அதனை ஏட்டிலெழுதி வைகையாற்றில் விளங்குகின்ற அத்திருவேட்டை (இதுவே மெய்ப்பொருளென்று) யாவரு முணர்ந்துய்யும்பொருட்டுத் தமது திருக்கரத்தினால் நீட்டி யிட்டருளினர்.—எ-று. (அசரு)

வே று.

திருவுடைய பிள்ளை யார்தந் திருக்கையா லிட்ட வேடு
மருவிய பிறவி யாற்றின் மாதவர் மனஞ்சென் றாற்போற்
பொருபுனல் வைகை யாற்றி லெதிர்த்துநீர் கிழித்துப் போகு
மிருநிலத் தோர்கட் கெலலா மிதுபொரு ளென்று காட்டி.

(இ-ள்.) திருவருட் செல்வத்தையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருக்கரத்தாலிட்டருளிய திருப்பாசுர மெழுதிய திருவேடானது தம்மைத் தொடர்ந்த பிறவியாகிய ஆற்றில் மகத்தாகிய தவத்தினையுடைய அடியார்களது மனமானது (அதன் வழித்தாகாது தன் வழித்தாய்ச்) சென்றாற்போலப் பெரிய நிலவுலகத்தி லுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் இச்சைவ சமயப்பொருளே மெய்ப்பொருளென்று காட்டிக் கரையை மோதிச்செல்லுகின்ற நீர்நிறைநத வைகையாற்றின் கண் எதிர்த்து அந்நீரைக் கிழிதநுச் செல்லும்—எ-று. (அசசு)

எமபிரான் சிவனே யெல்லாப் பொருளுமென் றெழுது மேட்டிற்
றம்பிரா னருளால் வேந்தன் றனைமுன் னோங்கப் பாட
வமபுய மலராள் மார்ப னநபாய னென்னுஞ் சீர்த்திச்
செம்பியன் செங்கோ லென்னத் தென்னன்கூ னிமிர்ந்த தன்றே.

(இ-ள்.) எமது ஆண்டவராகிய சிவபெருமானே சடசித்துக்களாகிய எல்லாப்பொருள்களுமா யுள்ளவனென்னும் பொருளை யமைத்தெழுதிய திருப்பாசுரத்தில், சிவபெருமான் திருவருளினால் அரசனைக்குறிதது "வேந்தனு மோங்குக" என்று முன்பு பாடியருளுதலால் இலக்ஷ்மி வசிக்கும மாாபினையுடைய புகழமைந்த அநபாயசோழமகாராஜாவினுடைய செங்கோலைபபோல, அந்தப் பாண்டியராசன் அடைந்திருந்த கூனது நிமிர்ந்தது.—எ-று.

அரசனை விஷ்ணு அமிசம் பொருந்தியுள்ளவனென்று கூறுதல் மரபாகலான், 'அம்புயமலராள் மார்ப னநபாயனெனனுஞ் சீர்த்திச்,செம்பியன்' என்று கூறினர். திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் முன்னமே விபூதியெடுத்துப் பூசப்பெற்றுச் சுரரோயோடு தனது கூனும் நீஙகத்தக்க பரிபாகம் பெற்றுள்ளவனாகலான், "வேந்தனு மோங்குக" என்ற வுடனே கூன் ஒழிந்து கூன்பாண்டியனென்னும் பெயர் மாறி, நின்றசீர்நெடுமாற னென்னும் பெயர் பெற்றன னென்க. (அசஎ)

ஏடுநீ ரெதிர்ந்து செல்லும் பொழுதிமை யோர்க ளெல்லா
நீடிய வாழ்த்திற் போற்றி நிமிர்ந்தபூ மாரி தூர்த்தா
ராடியல் யானை மன்ன னற்புத மெய்தி நின்றான்
பாடுசே ரமண ரஞ்சிப் பதைப்புடன் பணிந்து நின்றார்.

(இ-ள்.) திருப்பாசுரமெழுதிய திருவேடானது வைகைநீர்ப் பெருக்கில் எதிர்ந்து செல்லும்பொழுது எல்லாததேவர்களும் மிக்க வாழ்த்தொலியால் துதித்து நிறைந்த பூமழைபொழிந்தார்கள்; வெற்றிபொருந்திய அழகிய யானைப்படையையுடைய பாண்டியராசன் அற்புதமடைந்து நின்றான்; இறுமாப்புடைய சமணர்கள் அஞ்சிப் பதைபதைப்போடு தலைகுனிந்துநின்றார்கள்.—எ-று. (அசஅ)

ஆற்றின்மேற் செல்லு மேடு தொடர்ந்தெடுப் பதற்கு வேண்டிக்
காற்றினுங் கடுகச் செல்லுங் கடும்பரி யேறிக் கொண்டு
கோற்றொழி றிருத்த வல்ல குலச்சிறை யாரபின் சென்றா
ரேற்றுயர் கொடியி னானைப் பாடினா ரேடு தங்க.

(இ-ள்.) வைகையாற்றில் எதிர்ந்துசெல்லுந் திருப்பாசுரத் திருவேட்டைச் செங்கோற்றொழிலைத திருத்தவல்லவராகிய குலசசிறைநாயனார் தொடர்ந்தெடுக்க விரும்பிக் காற்றைப்பார்க்கிலும் வேகமாகச் செல்லுங் கடுநடையையுடைய குதிரையினமே லேறிககொண்டு பினசெனறருளினா; அத் திருப்பாசுரத் திருவேடு (அவவாறெதிரநது செல்லாமல்) தங்கும்பொருட்டு (பிள்ளையாா) இடபக்கொடியையுடையசிவபெருமானைத்திருப்பதிகம்பாடி யருளினா.—எ-று. (அசகூ)

ஏடகம் பிள்ளை யாா தாம் வன்னியென் றெடுத்துப பாடக்
கூடிய நீரி லேடு குலச்சிறை யாருங கூடிக்
காடிட மாக வாடுங கண்ணுதல கோயின் மாடு
நீடுநீா நடுவுட் புக்கு நினறவே டெடுத்துக் கொணடார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாா திருவேடகத் திருப்பதிகத்தை "வன்னி" என்று முதலெடுத்துப பாடியருள, நீரில பொருந்திய திருவேட்டினைக் குலசசிறைநாயனாருஞ் சென்றடைந்து, மகாமசானமேநாடகசாலையாக அமாந்து திருநடனஞ் செய்தருளும நெற்றிக்கண்ணராகிய ஸ்ரீசிவபெருமானது திருக்கோயிலின பக்கத்தில மிக்க ஆற்று நீரின நடுவிறசென்று அங்கு நின்ற திருவேட்டையெடுத்தருளினார்.—எ-று. (அ௱)

திருவேடகம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வன்னிபுமத்தமுமதிபொதிசடையினன
பொன்னெரியதிருவடிபுதுமலரவைகொடு
மன்னியமறையவாவழிபடவடியவ
ரின்னிசைபாடலரோடகத்தொருவனே.

கோடுயாகனமகில்கொணடிழிவைகைநீ
ரோடுசெநநறவணிதருமேடகத்தொருவனை
நாடுதெனபுகலியுணஞானசமபந்தன
பாடலபததிவைவலலார்க்கிலலையாமபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - ஏடகநாதர், தேவியார் - உமையம்மை.

தலைமிசை வைத்துக் கொண்டு தாங்கரு மகிழ்ச்சி பொங்க
வலைபுனற் கரையி லேறி யங்கினி தமர்ந்த மேருச்
சிலையுடை யவர்தாள் போற்றி மீண்டுசென் றணைவார் தெய்வ
மலைமகள் குழைத்த ஞான முண்டவர் தமபால வநதார்.

(இ-ள்.) திருவேட்டை எடுத்துச் சிரமேற்கொண்டு பெருமகிழ்ச்சி பொங்க அலைகின்ற நீரையுடைய வைகைநதிக் கரையிலேறி அங்கு இனிமையோடு வீற்றிருந்தருளும் மேருமலையாகிய விலலையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்துத் திரும்பிச்செல்கின்றவராய்த தெய்வத்தன்மை பொருநதிய பர்வத ராசபுத்திரியாகிய உமாதேவியார் குழைத்தூட்டிய சிவஞானமிர்தத்தை யுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரிடத்து வந்தருளினார்.—எ-று. (அ௱௧)

மற்றவர் பிள்ளை யாரதம் மலரடி வணங்கிப் போற்றிக்
கொற்றவன் முதலா யுள்ளோர் காணமுன் கொணாநத வேடு
பற்றிய கையி லேந்திப் பணிபெறு வியார்க்குங் காட்ட
வற்றருள் பெற்ற தொண்ட ரரவொலி யெழுந்த தன்றே.

(இ-ள்.) அக்குலச்சிறைநாயனார் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது தாமரைமலாபோன்ற திருவடிகளை வணங்கித துதித்துப் பாண்டியராசன் முதலிய சபையிலுள்ளவர்க ளனைவருங காணும்படி முனபு கொண்டுவநத திருபபாசுரமெழுதிய திருவேட்டை யெடுதத திருக்கரததில் தாங்கி முறைமைப்படி யாவர்க்குங் காட்டியருள, பாசபந்தஙகளை யொழிததுத திருவருளை யடைந்த அடியார்கள் செய்யும் அரகர வென்னும் பேரோசையானது எஙகுமபரவியது.—எ-று.

மன்னவன் மாறன் கண்டு மந்திரி யாரை நோக்கித்
துன்னிய வாதி லொட்டித் தோற்றவிச் சமணா தாங்கண்
முன்னமே பிள்ளை யாாபா லனுசித முற்றச் செயதார்
கொன்னுனைக் கழுவி லேற்றி முறைசெயக வென்று கூற.

(இ-ள்.) அதனைப பாண்டியராச னறிநது குலச்சிறைநாயனாரைப்பார்த்து, பொருந்திய வாதில் உடன்பட்டுத தோற்ற இநதச் சமணாகள (வாது செயதறகு) முனனமே இத் திருஞானசமபநதபபிளளை யிடத்திலே அனுசிதம ளெரும்படிச செய்தார்கள்; ஆதலால், இவாகளைக் கொலைக்க மிக்க கூாமையையுடைய கழுவில் ஏற்றித் தண்டஞ் செய்வீராக வென்று சொல்ல.—எ-று.

'கழுவிலேற' எனறும் பாடம்.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம். (அ௱௩)

புகலியில் வந்த ஞானப் புங்கவ ரதனைக் கேட்டு
மிகலில ரெனினுஞ் சைவ ரிருந்துவாழ் மடத்திற் றீங்கு
தகவிலாச் சமணர் செய்த தன்மையாற் சாலு மென்றே
மிகையிலா வேந்தன் செய்கை விலக்கிடா திருந்த வேலை.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியி லவதரித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அதனைக் கேட்டும், தாம் அவர்கள்மேல் சிறிதும் பகையில்லாதவராயினும் சிவனடியார்களிருந்து வாழுந் திருமடத்தில் தகுதியில்லாத அச்சமணர்கள் தீங்குவிளைத்த

தன்மையால், இத்தண்டனை தகும் என்று குற்றமற்ற பாண்டியராசனது செய்கையை விலக்காமலிருந்தபொழுது.—எ-று. (௮௫௪)

பண்புடை யமைச்ச னாரும் பாருளோ ரறியு மாற்றாற்
கண்புடை பட்டு நீண்ட கழுத்தறி நிரையி லேற்ற
நண்புடை ஞான முண்டார் மடத்துத்தீ நாடி யிட்ட
வெண்பெருங் குன்றத் தெண்ணா யிரவரு மேறி னார்கள்.

(இ-ள்.) நற்குண மமைந்த குலச்சிறைநாயனாரும் உலகத்தா ரறியும்படி (சமணர்களைக்) கண்ணோடுபுடைபருத்துநீண்டவரிசையாகிய கழுமரங்களிலேற்ற, யாவரிடத்தும் அன்பினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரெழுந்தருளுந் திருமடத்தில் விரும்பித் தீப்பற்றச்செய்த பெரிய எட்டுமலைகளினு மிருந்து வந்த எண்ணாயிரம் சமணர்களும் ஏறினார்கள்.—எ-று. (௮௫௫)

தோற்றவர் கழுவி லேறித் தோற்றிடத் தோற்றுந் தம்ப
மாற்றிடை யமண ரோலை யாற்றினி லாழ்ந்த தம்பம்
வேற்றொரு தெய்வமின்மை விளக்கிய பதாகைத் தம்பம்
போற்றுசீர்ப் பிள்ளை யார்தம் புகழ்ச்சயத் தம்ப மாகும்.

(இ-ள்.) வாதில் தோற்ற சமணர்கள் கழுவிலேறியிருக்கத் தோற்றுகின்ற அக் கழுஸ்தம்பமானது வையையாற்றில் சமணர்கள் தங்கள் சமயவுண்மையை யெழுதியிட்ட ஏடானது தோற்ற காரணத்தினால் பொருந்திய ஸ்தம்பமாகவும், (சிவபெருமானை யன்றி) வேறொரு தெய்வமில்லாமையை விளக்கிய துவசஸ்தம்பமாகவும், யாவருந் துதிக்குஞ் சிறப்பினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது புகழை நிறுத்திய வெற்றிஸ்தம்பமாகவும் விளங்கும்.—எ-று. (௮௫௬)

தென்னவ னணிந்த நீறு சிரபுரச் செல்வ ரீந்தார்
முன்னவன் பணிந்து கொண்டு முழுவது மணிந்து நின்றான்
மன்னனீ றணிந்தா னென்று மற்றவன் மதுரை வாழ்வார்
துன்னினின் றார்க ளெல்லாந் தூயநீ றணிந்து கொண்டார்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டியராசனுக்கு விபூதிகொடுத்தருளினார்; முன்னே அப் பாண்டியன் வணங்கி அதனை யேற்றுக்கொண்டு சரீரமுழுவதும் அணிந்து நின்றான்; பாண்டியராசன் விபூதி யணிந்தானென்று அம் மதுரைப்பதியில் வாழ்கின்றவர்களும் அவனைச் சார்ந்து நின்றவர்களுமாகிய யாவரும் பரிசுத்தம்பொருந்திய விபூதியை யணிந்துகொண்டார்கள்.—எ-று. (௮௫௭)

பூதிமெய்க் கணிந்து வேந்தன் புனிதனா யுய்ந்த போது
நீதியும் வேத நீதி யாகியே நிகழ்ந்த தெங்கும்
மேதினி புனித மாக வெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி
மாதிரந் தூய்மை செய்ய வமணிருண் மாய்ந்த தன்றே.

(இ-ள்.) பாண்டியராசன் விபூதியைத் தனது தேகத்திலணிந்து பரிசுத்தனாய் உயர்ந்து விளங்கியபொழுது, இராசநீதியும் வேத மார்க்கமாகவே எங்கும் விளங்கியது; அதனால், உலகத்திலுள்ளோர் பரிசுத்தராகத் திரு வெண்ணீற்றினால்

பரந்த ஒளியானது எட்டுத்திக்குகளையும் பரிசுத்தமாக்கச் சமணர்களாகிய பேரிருளொழிந்தது.—எ-று. (௮௱௮)

மீனவற் குயிரை நல்கி மெய்ந்நெறி காட்டி மிக்க
வூனமாஞ் சமணை நீக்கி யுலகெலா முய்யக் கொண்ட
ஞானசம் பந்தர் வாய்மை ஞாலத்திற் பெருகி யோங்கத்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருநெறி நடந்த தன்றே.

(இ-ள்.) (சுரநோயினால் வருந்தி இறக்கும் நிலைமையிலிருந்த) பாண்டிய ராசனுடைய உயிரைப் பாதுகாத்து, மெய்ம்மையாகிய சைவசமயநெறியைப் பிரகாசப்படுத்தி, குற்றம் பொருந்திய சமணநெறியை யொழித்து உலகத்துள்ளாரனைவரும் பிழைக்கும்படி ஆட்கொண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது உண்மையாகிய கீர்த்தியானது உலகத்தில் அதிகரித்தோங்கும்படித் தேன் பொருந்திய கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த சிவபெருமானது சிறந்த சைவமார்க்கம் எங்கும்பரவியது.—எ-று. (௮௱௯)

மறையவர் வேள்வி செய்ய வானவர் மாரி நல்க
விறைவனன் னெறியி னோங்க வகத்தினி லவனி யின்பங்
குறைவில தெனினு மங்கூற் றுதைத்தவர் நாமங் கூறி
நிறைகடற் பிறவித் துன்ப நீங்கிடப் பெற்ற தன்றே.

(இ-ள்.) வேதியர்கள் யாகாதிகளைச் செய்யவும், (அவர்கள் யாகஞ்செய்யுங் காரணத்தால்) தேவர்கள் மாதம் மும்மாரி பெய்யவும், (அதனால் முப்போகமுந் தப்பாமல்விளைதலின்) அரசன் தருமநெறியிலேநடக்கவும், (அக்காரணங்களினால்) உலகமானது இம்மையின்பத்தில் சிறிதுங்குறைவற்றதா யிருப்பினும், (மறுமைப் பயனுக்காக) இயமனை யுதைத்தருளிய ஸ்ரீ சிவபெருமான் திருநாமமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைத் துதித்து, நிறைந்த கடல்போலும் பிறவித்துன்பத்தினின்றும் நீங்கும்படிப் பெற்றுக்கொண்டது.—எ-று.

பிறவித்துன்பங்கள் தன்னாலும் பிறவானமாக்களாலும் வரும் **ஆதியான்மிகம்**, தேவர்களால் வரும் **ஆதிதைவிகம்**, பிருதிவி முதலிய பஞ்சபூதங்களால் வரும் **ஆதிபௌதிகம்** என மூன்று வகைப்படும். இவற்றை முறையே,

"தன்னாற் பிறராற் றனக்குவருந் தீங்குநல
மின்னா விலங்கரவந் தேளெறும்பு—சென்முதனி
ரட்டையல வன்முதலை மீனரவ மாதியினால்
கட்டமுமிங் கான்மிகமே காண்.

கருவிற் றுயர் செனிக்குங் காலத் துயர்மெய்
திரைநரைமூப் பிற்றிளைத்துச் செத்து—நரகத்தி
னாழுந் துயர்புவியை யாளின்ப மாதியெலா
மூழுதவு தைவிகமென் றோர்.

பனியா விடியாற் பனிவா டையினாற்
றுனிதென் றலினாஞ் சுகமுந்—தனையனைய
நீரினா மின்பின் னலுநெருப்பி னாந்துயரின்
போரிற் பவுதிகமா கும்."—என வருந் திருவெண்பாக்களா லுணர்க.

அங்கயற் கண்ணி தன்னோ டாலவா யமர்ந்த வண்ணல்
பங்கயச் செய்ய பாதம் பணிவனென் றெழுந்து சென்று
பொங்கொளிச் சிவிகை யேறிப் புகலியர் வேந்தர் போந்தார்
மங்கையர்க் கரசி யாரு மன்னனும் போற்றி வந்தார்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் ஸ்ரீமீனாக்ஷியம்மையாரோடு திருவாலவாயில் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீசுந்தரேசரது தாமரைமலர் போன்ற சிவந்த திருவடிகளை வணங்குவேனென்று எழுந்துசென்று மிக்க ஒளியினையுடைய முத்துச்சிவிகையிலேறிச் சென்றருளினார்; பாண்டிமாதேவியாரும் பாண்டியராசனுந் துதித்துக்கொண்டு அயலருகில் வந்தார்கள்.—எ-று. (௮௬௧)

எண்ணரும் பெருமைத் தொண்ட ரியாவரு மகிழ்ச்சி யெய்திப்
புண்ணியப் பிள்ளை யாரைப் புகழ்ந்துடன் போற்றிப் போதக்
மண்ணெலா முய்ய வந்த வள்ளலார் தம்மைக் கண்டு
கண்ணினுற் பயன்கொண் டார்கள் கன்னிநாட் டவர்க ளெல்லாம்.

(இ-ள்.) அளவிடுதற்கரிய பெருமையினை யுடைய திருத்தொண்டர்களனைவரும் மகிழ்ச்சியடைந்து புண்ணியசொரூபராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைப் புகழ்ந்து பின்னே துதித்துவர, உலகமனைத்தும் அருள்பெற்றுய்யும் பொருட்டு அவதரித்தருளிய அவ்வருள் வள்ளலாரைத் தரிசித்துப் பாண்டிநாட்டிலுள்ள சனங்களனைவரும் கண்ணைப்பெற்றதனா லடையவேண்டிய பயனை யடைந்தார்கள்.—எ-று. (௮௬௨)

ஆலவா யண்ணல் கோயி லங்கண்முன் றோன்றக் கண்டு
பாலறா வாயர் மிக்க பணிவினுற் றெழுந்து சென்று
மாலுநான் முகனும் போற்ற மன்னினார் கோயில் வாயிற்
சீலமா தவத்தோர் முன்பு சிவிகைநின் றிழிந்து புக்கார்.

(இ-ள்.) அங்குத் திருவாலவாயி லெழுந்தருளும் ஸ்ரீசுந்தரேசரது திருக்கோயிலானது தோன்றப் பார்த்துத் திருஞானசம்பந்தபிள்ளையார் மிக்க அன்போடு வணங்கிச்சென்று, திருமால் பிரமனென்னு மிருவருந் துதிக்க வீற்றிருந்தருளும் அவ்வெம்பெருமானது கோயிற்றிருவாயிலில் நல்லொழுக்கமமைந்த மிக்க தவத்தினையுடைய அடியார்களுக்கு முன்னே முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கிச் சென்றருளினார்.—எ-று. (௮௬௩)

தென்னவன் றானு மெங்கள் செம்பியன் மகளார் தாமும்
நன்னெறி யமைச்ச ரும்ஞான சம்பந்தர் செய்ய
பொன்னடிக் கமலம் போற்றி யுடன்புகப் புனிதர் கோயி
றன்னைமுன் வலங்கொண் டுள்ளாற் சண்பையர் தலைவர் புக்கார்.

(இ-ள்.) பாண்டியராசனும், சோழராச புத்திரியாகிய மங்கையர்க்கரசியாரும், நல்லொழுக்கத்தையுடைய குலச்சிறைநாயனாரும், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிவந்த பொன்போலும் திருவடித்தாமரைகளைத் துதித்துப் பின்னேவர, சீகாழித்தலைவராகிய பிள்ளையார் ஸ்ரீசுந்தரேசரது திருக்கோயிலை முன்னே பிரதக்ஷணஞ்செய்து உள்ளேபுகுந்தருளினார்.—எ-று. (௮௬௪)

கைகளுந் தலைமீ தேறக் கண்ணிலா னந்த வெள்ள
மெய்யெலாம பொழிய வேத முதல்வனைப் பணிந்து போற்றி
யையனே யடிய னேனை யஞ்சலென் றருள வலல
மெய்யனே யென்று வீட லாலவாய் விளமப லுற்றார்.

(இ-ள்.) தமது திருக்கரஙகள் சிரசினமேற்குவியக் கண்களினின்று சொரியு மானந்தவெளளமான து திருமேனிமுழுவதும் பொழிய, வேதமுதல்வராகிய ஸ்ரீ சொககலிஙகப்பெருமானை வணஙகித துதிதது, எனது ஐயனே! சிறியேனை அஞசாதிருவெனறு அருள்செய்யவலல மெய்பபொருளாயுளளவரே! எனறு கூறி, "வீடலாலவாய்" எனனு முதலையுடைய திருபபதிகம் பாடுவாராயினா.—எ-று.

திருவாலவாய் - திருவிராகம் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிறறமபலம.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியாகணினகழல்
பாடலாலவாயிலாய்பரவநினறபணைபனே
காடலாலவாயிலாயகபாலிநீள்கடிமமதிட்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதெனனகொள்கையே.

போயநீர்வளஙகொளுமபொருபுனற்புகலியான
பாயகேள்விஞானசமபநதனலலபணபினு
லாயசொலலினமாலைகொணடாலவாயிலணணலைத
தீயதீரவெண்ணுவாாகளசிநதையாாவாதேவரே.

திருசசிறறமபலம.

ஒனறுவே றுணாவு மிலலைல ஞெறிவற நிறைநத கோல
மனறினுன் மறைக ளேதத மானுட ருயய வேணடி
நின்றுநீ யாடல செய்கை நினைபபதே நியம மாகு
மென்றுபூம புகலி மனன ரினறமிழ்ப பதிகம பாட.

(இ-ள்.) தேவரீரையனறி வேறேருணாசசியு மிலலேன, எவவிடததும் நீக்கமின்றி நிறைநத திருக்கோலமான து வெள்ளியமபலததில் நானகு வேதஙக ளுந் துதிக்க மனிதாக ளீடேறவேணடித தேவரீா நினறு (கால்மாறித) திருநடனஞ் செய்தருளுதலைச சிநதிபபதே எனக்கு நியமமாகுமெனறு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இனிய தமிழ்த் திருப்பதிகம் பாடியருள.—எ-று

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (அசுசு)

தென்னவன் பணிந்து நின்று திருவால வாயின் மேவு
மன்னனே யமணர் தங்கண மாய்கையான் மயங்கி யானு
முன்னையா னறிநதி லேனை யுறுபிணி தீர்த்தாட் கொள்ள
வின்னருட் பிள்ளை யாரைத் தநதனை யிறைவ வென்றான்.

(இ-ள்.) பாண்டியராசன் வணங்கி நின்று திருவாலவாயில் வீற்றிருந்தருளும் தலைவரே! அடியேன் சமணர்களுடைய வஞ்சனையால் மயங்கித் தேவரீரைச்

சிறிது மறியாதிருந்த வென்னையடைந்த சுரநோயைநீக்கி யடிமைகொள்ளும்பொருட்டு இனிய திருவருளையுடைய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைத் தந்தருளினீர்; எமது ஆண்டவரே! (இதற்கு அடியேன் என்ன கைம்மாறு செய்வேன்) என்று துதித்தான்.—எ-று. (அ௬௭)

சீருடைப் பிள்ளை யாருஞ் சிறப்புடை யடியா ரோடுங்
காரினிற் பொலிந்த கண்டத் திறைவர்தாள் வணங்கிக் காத
லாரருள் பெற்றுப போற்றி யங்குநின் றரிது நீங்கி
யேரியன் மடத்தி லுள்ளா லினிதெழுந் தருளிப் புக்கார்.

(இ-ள்.) திருவருட் சிறப்பினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் சிறப்புப்பொருந்திய அடியார்களோடும் மேகம்போல் விளங்குங் கண்டத்தையுடைய ஸ்ரீசொக்கலிங்கப்பெருமானது திருவடிகளை வணங்கி விருப்பமிக்க திருவருள் பெற்றுத் துதித்து, அவ்விடத்தினின்றும் அரிதாகநீங்கி அழகிய திருமடத்தினுள் இனிதாக எழுந்து சென்றருளினார்.—எ-று. (அ௬அ)

நீடுசீர்த் தென்னர் கோனு நேரியன் பாவை யாரு
மாடுசென் றிறைஞ்சி நோக்கி மாளிகை தன்னிற போகக்
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் கும்பிடும விருப்பி னாலே
நாடியங் கிருந்து தங்க ளாதனைப் பாட லுற்றார்.

(இ-ள்.) மிக்க சிறப்பினையுடைய பாண்டியராசனும், சோழராச புத்திரியாகிய மங்கையர்க்கரசியாரும், (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்) பக்கத்திற் சென்று வணங்கித் தரிசித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தமது திருமாளிகைக்குச் செல்ல, பிள்ளையார், பொருந்திய மகிழ்ச்சி யதிகரிக்க ஸ்ரீ சுந்தரேசரை வணங்கும் விருப்பத்தால் அத்தலத்தில வசித்திருந்து தங்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானைத் திருப்பதிகம் பாடுவாராயினார்.—எ-று.

நேரியன் - நேரியெனனுமலையையுடைய சோழன். (அ௬௯)

திருவிய மகத்தி னுள்ளுந் திருநீல கண்டப் பாணர்க்
கருளிய திறமும போற்றி யவரொடு மளவ ளாவித்
தெருளுடைத் தொண்டர் சூழ்ந்த திருத்தொண்டி னுண்மை நோக்கி
யிருள்கெட மண்ணில வந்தா ரினிதமர்ந் திருந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) திருஇயமகத் திருப்பதிகத் துள்ளும் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணநாயனாருக்குப் (பொற்பலகை) ஈந்தருளிய திறத்தையுஞ் சிறப்பித்துத்துதித்து, அப்பெரும்பாணரோடு கலந்து வார்த்தையாடி, மெய்யுணர்ச்சியையுடைய அடியார்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற திருத்தொண்டின் உண்மையை விசாரித்து, நிலவுலகத்தில் அஞ்ஞான விருள்கெடும்படி (ஞானசூரியன்போல்) அவதரித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இனிமையோடு வசித்தருளினார்.—எ-று. (அ௭௦)

திருவாலவாய். பண் - திருஇயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலநீழலுகந்ததிருக்கையேயானபாடலுகந்ததிருக்கையே
பாலினேர்மொழியாளொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே

கோணிறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
யாலநஞ்சமுதுண்டகளத்தனேயாலவாயுறையண்டர்களத்தனே.

நக்கமேகுவர்நாடுமோரூருமேநாதன்மேனியின்மாசுணமூருமே
தக்கபூமனைச்சுற்றக்கருளொடேதாரமுய்த்ததுபாணர்க்கருளொடே [யே
மிக்கதென்னவன்றேவிக்கணியையேமெல்லநல்கியதொண்டர்க்கணியை
யக்கினுரமுதுணகலனேடுமேயாலவாயரனருமையோடுமே.

ஈனஞானிகட்மொடுவிரகனேயேறுபல்பொருண்முத்தமிழ்விரகனே
யானகாழியுள்ஞானசம்பந்தனேயாலவாயினின்மேயசம்பந்தனே
யானவானவர்வாயினுளத்தனேயனபரானவர்வாயினுளத்தனே
கானுரைத்தனசெந்தமிழ்பத்துமேவல்லவர்க்கிவைநற்றமிழ்பத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூழியன் மதுரை யுள்ளார் புறத்துளா ரமணர் சேரும்
பாழியு மருகர் மேவும் பள்ளியு மான வெல்லாங்
கீழுறப் பறித்துப் போக்கிக் களரொளித் தூய்மை செய்தே
வாழியப் பதிக ளெல்லா மங்கலம் பொலியச் செய்தார்.

(இ-ள்.) பாண்டியராசனது மதுராபுரியி லுள்ளவர்களும், அதன் புறத்தூரிலுள்ளவர்களும், சமணமுனிவர்கள் வசிக்குமிடங்களையும் அருகக்கடவுளது ஆலயங்களுமான எல்லாவற்றையும் அஸ்திவாரத்தோடு பறித்து எறிந்து, மிக்க ஒளிபெருகப் பரிசுத்தஞ்செய்து, சிவஞானப்பெரு வாழ்வுநிறைந்த அந்நாடுகளை யெல்லாம் சைவமங்கலம் பொலியச் செய்தார்கள்.—எ-று. (அஎக)

மீனவன் றேவி யாருங் குலச்சிறை யாரு மிக்க
ஞானசம் பந்தர் பாத நாடொறும் பணிந்து போற்ற
வானசண் பையர்கோ னரு மாலவா யமர்ந்தார் பாத
மூனமாந் துருக வேத்தி யுளங்களித் துறையு நாளில.

(இ-ள்.) பாண்டிமா தேவியாரும் குலச்சிறை நாயனாரும் சிறந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளை நாடோறும் வணங்கித் துதிக்க, புகழ்மிகுந்த அப்பிள்ளையாரும திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீ சுந்தரேசரது திருவடிகளைத் திருமேனி நெக்குவிட் டுருகும்படித் துதித்துத் திருவுள்ளமகளித்து அங்கு வசிக்கு நாளகளில்.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (அஎஉ)

வேறு.

செய்தவத்தாற் சிவபாத விருதயர்தாம பெற்றெடுத்த
வைதிகசூ ளாமணியை மாதவத்தோர் பெருவாழ்வை
மைதிகழுந் திருமிடற்று ரருள்பெற்ற வான்பொருளை
யெய்தியபூம புகலியிலே யிருந்தநாண மிகநினைந்தார்.

(இ-ள்.) சிவபாதவிருதயர் தாம் அருமையாகச் செய்த தவங்காரணமாகப் பெற்றெடுத்த வைதிக சைவசிரோண்மணியா யுள்ளவரும், மகத்தாகிய தவத்தினையுடைய அடியார்களுக்குப் பெருவாழ்வு போல்பவரும், கருநிறம் விளங்குந் திரு

மிடற்றினையுடைய சிவபெருமானது திருவருண் ஞானம்பெற்ற பெரும்பொருளா யுள்ளவருமாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை அவர் அவதரித்த சீகாழித் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருந்த நாள்களை மிகுதியாக நினைந்தார்.—எ-று. ()

ஆனபுகழ்த் திருநாவுக் கரசர்பா லவஞ்செய்த
மானமிலா வமணருடன் வாதுசெய்து வெல்வதற்கு
மீனவன்ற னாடுய்ய வெண்ணீறு பெருக்குதற்கும்
போனவர்பாற் புகுந்தபடி யறிவனெனப் புறப்படுவார்.

(இ-ள்.) மிக்க புகழையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளிடத்தில் தீங்கைச் செய்த வெட்கமில்லாத சமணர்களோடு வாதுசெய்து அவர்களை வெல்வதற்கும், பாண்டிநாட்டிலுள்ளவர்கள் திருவருள்பெற்றுய்யத் திருவெண்ணீற்றைப் பரவச் செய்வதற்குஞ் சென்றருளிய பிள்ளையாரிடத்தில் நிகழ்ந்த சங்கதியை யறிவேனென்று (சீகாழியினின்றும்) புறப்படுவாராயினர்.—எ-று. (அஎச)

துடியிடையா டன்னோடுந் தோணியில்வீற் றிருந்தபிரா
னடிவணங்கி யலர்சண்பை யதனின்றும் வழிக்கொண்டு
படியின்மிசை மிக்குளவாம் பரன்கோயில் பணிந்தேத்தி
வடிநெடுவேன் மீனவன்றன் வளநாடு வந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) பெரியநாயகியம்மையாரோடுந் திருத் தோணியில் வீற்றிருந் தருளும் தோணியப்பரது திருவடிகளை வணங்கிப் பரந்தசீகாழியினின்றும் புறப்பட்டுச் சோழநாட்டில் அதிகரித்திருக்கும் சிவாலயங்களை வணங்கித் துதித்து, வடித்த நீண்ட வேற்படையையேந்திய பாண்டியராசனது வளப்பம்பொருந்திய நாட்டை யடைந்தார்.—எ-று. (அஎடு)

மாமறையோ ரவளம்பதிக ளிடைத்தங்கி வழிச்செல்வார்
தேமருவு நறும்பைந்தார்த் தென்னவன்றன் றிருமதுரை
தாமணைந்து திருவால வாயமர்ந்த தனிநாதன்
பூமருவு சேவடிக்கீழ்ப் புக்காவத் தொடும்பணிந்தார்.

(இ-ள்.) வளம்பொருந்திய ஊர்கள்தோறுந் தங்கி வழிச்செல்வாராகிய சிவபாதவிருதயர் தேன்பொருந்திய பசிய வேப்பமாலை யணிந்த பாண்டியராசனது மதுராபுரியை யடைந்து திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய ஒப்பற்ற ஸ்ரீ சுந்தரேசரது தாமரை மலர்போலுஞ் சிவந்த திருவடியின்கீழே விருப்பத்தோடும் வணங்கினர்.

அங்கணரைப் பணிந்துபோந் தருகணைந்தார் தமைவினவ
விங்கெம்மைக் கண்விடுத்த காழியா ரிளவேறு
தங்குமிடந் திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாஞ் சாருமிடஞ்
செங்கமலத் திருமடமற் றிதுவென்றே தெரிந்துரைத்தார்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமானை வணங்கிப் புறத்தில்வந்து தமக்கு அருகிலுள்ள அடியார்களைநோக்கிப் பிள்ளையாரெழுந்தருளியிருக்குந் திருமடத்தை வினவ, (அவர்கள்) இங்கு ஞானக்கண்ணிழந்த எங்களை அக்கண்ணைத்திறந்த சீகாழியிலுள்ளார்க்கு இளஞ்சிங்கம் போல்பவர் எழுந்தருளியிருக்கு மிடமும், விபூதி யணிந்த அடியார் கூட்டங்கள் வசிக்கு மிடமும், செந்தாமரைமலரில் வசிக்கும் இலட்சுமிக்கிடமுமான திருமடம் இதுவேயென்று குறித்துத் தெரிவித்தார்கள்.

செப்புதலு மதுகேட்டுத் திருமடத்தைச் சென்றெய்த
வப்பரொழுக் தருளினு ரெனக்கண்டோ ரடிவணங்கி
யொப்பில்புகழ்ப் பிள்ளையார தமக்கோகை யுரைசெய்ய
வெப்பொழுது வந்தருளிற் றென்றெதிரே யெழுந்தருள.

(இ-ள்.) அருகில் வந்தவர்கள் சொல்ல, அதனைச் சிவபாதவிருதயர்கேட்டுத் திருமடத்தைச்சென்று சேரவும், தந்தையாரொழுந்தருளினுரென்று அவரைப் பார்த்த அடியார்கள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவடிகளைவணங்கி ஒப்பற்ற புகழையுடைய பிள்ளையாருக்கு உவகை மொழிகூற, எப்பொழுது வந்தருளியதென்று வினவி யெதிர்கொண்டு சென்றருள.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (௬௭௮)

சிவபாத விருதயர்தா முன்ருெழுது சென்றணையத்
தவமான நெறியணையுந் தாதையா ரெதிர்தொழுவா
ரவர்சார்வு கண்டருளித் திருத்தோணி யமர்ந்தருளிப்
பவபாச மறுத்தவர்தம் பாதங்க ணினைவுற்ருர்.

(இ-ள்.) சிவபாதவிருதயர் தாம்முன்னே வணங்கிச் சென்றுசேர, தவநெறியே யொழுகுந் தந்தையாரை யெதிர்தொழுது செல்லும் பிள்ளையார், அவர் சீகாழியிலிருந்து வருஞ் சார்பைப் பார்த்தருளித் திருத்தோணியி லெழுந்தருளிப் பிறவிக்கேதுவாகிய பாசங்களை யறுத்தாட்கொள்ளுந் தோணியப்பரது திருவடிகளைச் சிந்தித்தருளினுர்.—எ-று. (௬௭௯)

இருந்தவத்தோ ரவர்முன்னே யிணைமலர்க்கை குவித்தருளி
யருந்தவத்தீ ரெனையறியாப் பருவத்தே யெடுத்தாண்ட
பெருந்தகையெம் பெருமாட்டி யுடனிருந்த தேயென்று
பொருந்துபுகழ்ப் புகலியின்மேற் றிருப்பதிகம் போற்றிசைத்தார்.

(இ-ள்.) பெரிய தவத்தினையுடைய சிவபாதவிருதயருக்கு முன்னே (பிள்ளையார்) தாமரை மலர்போன்ற இரண்டு திருக்கரங்களையுங் குவித்து, அரிய தவத்தினையுடைய தந்தையீர்! அறியாத இளம்பருவத்தில் என்னைத் தடுத்தடிமை கொண்டருளிய ஸ்ரீ தோணியப்பர் எமது பெரிய நாயகியாரோடு மெழுந்தருளியிருந்ததோவென்று வினவி, புகழ்பொருந்திய சீகாழியின்மேல் திருப்பதிகம் பாடியருளினுர்.—எ-று. (௬௮௦)

மண்ணினல்ல வென்றெடுத்து மனத்தெழுந்த பெருமகிழ்ச்சி
யுண்ணிறைந்த காதலினுற் கண்ணருவி பாய்ந்தொழுக
வண்ணலார் தமைவினவித் திருப்பதிக மருள்செய்தார்
தண்ணறும்பூஞ் செங்கமலத் தாரணிந்த தமிழ்விரகர்.

(இ-ள்.) "மண்ணினல்ல" என்று தொடங்கி மனத்தினின்றெழுந்த பெருமகிழ்ச்சியோடு தமதுள்ளத்தில் நிறைந்த விருப்பத்தினுல் கண்களினின்றும் ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்தொழுகத் தமது தந்தையாரை வினவி, குளிர்ந்த நறுமணங்கமழுஞ் செந்தாமரை மலர்மாலையை யணிந்த திருநெறித் தமிழ்த்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருப்பதிகம் பாடியருளினுர்.—எ-று. (௬௮௧)

திருக்கழுமலம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணினல்லவண்ணம்வாழலாம்வைகலு
மெண்ணினல்லகதிக்கியாதுமோர்குறைவிலை
கண்ணினல்லதுறுங்கழுமலவளநகர்ப்
பெண்ணினல்லாளொடும்பெருந்தகையிருந்ததே.

கருந்தடந்தேன்மல்குகழுமலவளநகர்ப்
பெருந்தடங்கொங்கையோடிருந்தவெம்பிரான்றனை
யருந்தமிழ்ஞானசம்பந்தனசெந்தமிழ்
விரும்புவாரவர்கள்போய்விண்ணுலகாள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச் சிறப்பின்மிகும்
விருப்பினு லவர்தமக்கு விருந்தளித்து மேவுநா
ளுருப்புறுமெய்க் காதலபுரி யடியவர்க டமரோடும்
பொருப்புறுகைச் சிலையார்சேர் பிறபதியுந் தொழப்போவார்.

(இ-ள்.) திருப்பதிகத்தில் திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தியருளிச் சிறப்புமிக்க விருப்பத்தோடு அச்சிவபாத விருதயருக்கு விருந்துசெய்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்கு நாள்களில் மெய்யன்பு தோன்றுதற்கிடமாகிய திருத்தொண்டர்களோடும் மேருமலையாகிய வில்லையேந்திய திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் மற்றத் திருப்பதிகளையும் வணங்கச் செல்வாராயினார்.—எ-று. (௮௮௨)

ஆலின்கீழ் நாலவர்க்கன் றறமுரைத்த வங்கணனை
நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தானைக்
காலம்பெற் றினிதிறைஞ்சிக் கைதொழுது புறம்போந்தார்
சீலங்கொ டென்னவனுந் தேவியரு முடன்போத.

(இ-ள்.) பூர்வத்தில் கல்லாலின்கீழ் தக்ஷிணாமூர்த்தியாக வெழுந்தருளிச் சனகர்முதலிய நான்கு முனிவர்களுக்கும் வேதாகமப்பொருளை உணர்த்தியருளிய அருட்கண்ணரும், தமிழ்நூலில அகப்பொரு ளிலக்கணத்தை யருளிச்செய்து சங்கப்புலவர்களுக்குக் கொடுத்தருளியவருமாகிய ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமானை வணங்குதற்குரிய காலத்திற்சென்று இனிமையாக வணங்கிக் கைகூப்பி நல்லொழுக்கத்தையுடைய பாண்டியராசனும் பாண்டிமாதேவியாரும் தமக்குப்பின்னே வரப்புறத்திற் சென்றருளினார்.—எ-று.

ஆலின்கீழ் நால்வர்க்கன் றறமுரைத்தமையாவது; முன்பு ஒருகாலத்தில் சனகர்-சனந்தனர்-சனாதனர்-சனற்குமாரரென்னு நான்கு முனிவர்களுஞ் சிவபெருமானருளிச்செய்த வேதாகமங்களை யோதியுணர்ந்து அவற்றி னுண்மைப்பொருள் விளங்காமல் மயங்கித் திருக்கயிலையையடைந்து சிவபெருமானைப் பணிந்து,எமதாண்டவரே! அடியேங்கட்கு வேதாகமத்தி னுண்மைப்பொருளை யுணர்த்தியருளவேண்டுமென்றிரந்து நிற்பச், சிவபெருமான் அவர்கள் வேண்டுகோட்கிரங்கி மகிழ் கூர்ந்தழைத்துச் சென்று திருவரு ளுருவமாகிய கல்லால விருக்ஷத்தின்கீழ்த் தக்ஷிணா

மூர்த்தமாக வெழுந்தருளி, அம்முனிவர்கள் மகிழ்ந்து கேட்குமாறும்பொருட்டு அவ் வேதாகமத்தின் மெய்ப்பொருளை உபதேசித்தருளினு ரென்பதாம்.

நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தமையாவது—அகப்பொருளி லக்கண மின்மைகருதிப் பாண்டியராசனுஞ் சங்கப்புலவருந் துன்பெய்த, அத் துன்ப நீங்கும்பொருட்டு ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமான் "அன்பி னைந்திணைக் களவெனப்படுவ - தந்தணரருமறை மன்றலெட்டினுட் - கந்தருவ வழக்க மென்மனார் புலவர்" என்பது முதலாக அறுபது சூத்திரத்தினுல் அகப்பொரு ளிலக்கணஞ் செய்து அருள்புரிந்தமையை ; இதனை,—

"அக்காலத்துப் பாண்டியனாடு பன்னிருயாண்டு வற்கடஞ்சென்றது. செல்லவே, பசிகடுகுதலும் அரசன் சிட்டரையெல்லாங் கூவி, "வம்மின், யான் உங்களைப் புரந்தரகில்லேன் ; என்தேயம் பெரிதும் வருந்துகின்றது; நீயிர் நுமக் கறிந்தவாறு புக்கு, நாடு நாடாயினஞான்று என்னை யுள்ளிவம்மின்" என்றான். என, அரசனை விடுத்து எல்லாரும் போயினபின்றைக் கணக்கின்றிப் பன்னீரியாண்டு கழிந்தது. கழிந்த பின்னர், நாடுமலிய மழைபெய்தது. பெய்தபின், அரசன் இனி நாடு நாடாயிற்றுகலின் நூல் வல்லாரைக் கொணர்கவென்று எல்லாப் பக்கமும் போக்க, எழுத்ததிகாரமுஞ் சொல்லதிகாரமும் யாப்பதிகாரமும் வல்லாரைத் தலைப்பட்டுக்கொணர்ந்து, பொருளதிகாரம் வல்லாரை எங்குந் தலைப்பட்டிலேமென்று வந்தார். வர, அரசனும் புடை படைக்கவன்று, "என்னை ? எழுத்துஞ் சொல்லும் யாப்பும் ஆராய்வது பொருளதிகாரத்தின் பொருட்டன்றே ! பொருளதிகாரம் பெறேமேயெனின், இவை பெற்றும் பெற்றிலேம்" எனச் சொல்லாகிற்ப ; மதுரை ஆலவாயின் அழனிறக்கடவுள் சிந்திப்பான் : "என்னை பாவம் ! அரசற்குக் கவற்சி பெரிதாயிற்று. அது தானும் ஞானத்திடையதாகலான் யாம் அதனைத் தீர்க்கற்பாலம்" என்று, இவ்வறுபது சூத்திரத்தையுஞ் செய்து, மூன்று செப்பிதழகத் தெழுதிப் பீடத்தின கீழிட்டான்.

இட்டபிற்றைஞான்று, தேவர்குலம் வழிபடுவான் தேவர் கோட்டத்தை எங்குந் துடைத்து, நீர் தெளித்துப் பூவிட்டுப் பீடத்தின்கீழ் என்று மலகிடான் அன்று தெய்வத் தவக்குறிப்பினுன் அல கிடுவனென்று உள்ளங்குளிர அலகிட்டான். இட்டாற்கு அலகினோடும் இதழ்போந்தன. போதரக் கொண்டுபோந்து நோக்கினாற்கு வாய்ப்புடைத்தாயிற்றோர் பொருளதிகாரமாய்க் காட்டிற்று. காட்டப்பிராமணன் சிந்திப்பான் ; அரசன்பொருளதிகாரம் இன்மையிற் கவல்கின்றானெ ன்பது கேட்டுச் செல்லாநின்ற துணர்ந்து, நம்பெருமான் அருளிச் செய்தானாகும் என்று தன் அகம்புகுதாதே கோயிறறலைக்கடைச்சென்று நின்று கடைகாப்பார்க் குணர்த்தக் கடை காப்பார் அரசற்குணர்த்த, அரசன புகுதுக வென்று பிராமணனைக் கூவச்சென்று புக்குக்காட்ட, ஏற்றுக்கொண்டுநோக்கிப், "பொருளதிகாரம், இது நம்பெருமான் நமதிடுக்கண கண்டு அருளிச்செய்தா னாகற்பாலது" என்று, அத்திசை நோக்கித் தொழுதுகொண்டு நின்று, சங்கத்தாரைக் கூவுவித்து, "நம்பெருமான் நமது இடுக்கண் கண்டு அருளிச்செய்த பொருளதிகாரம, இதனைக் கொண்டுபோய்ப் பொருள் காண்மின்" என, அவர்கள் அதனைக் கொண்டுபோந்து கனமாப்பலகை ஏறியிருந்தாராய்வுழி, எல்லாருந் தாந்தாம் உரைத்த வுரையே நல்லதென்று சிலநாளெல்லாஞ் சென்றன."—என்றிவ்வாறு நக்கீரதேவர் அவ்வகப் பொருளிலக்கணத்திற்குக் கூறியருளிய உரைவிசேடத்தா னுணர்க. (அ௮௩

வேறு.

தேனிலவு பொழின்மதுரைப் புறத்துப் போந்த தென்னவனூர் தேவியா ரமைச்சர் சிந்தை, யூனெகிழும் படியழிந்தங் கொழுகு கண்ணீர் பாய்ந்திழிய வுணர்வின்றி வீழக் கண்டே, யானுமைப பிரியாத வண்ண மிந்நாட் டிறைவர்பதி யெனைப்பலவும் பணிவீரென்று, ஞானமுனை வாரருள வவரும் போத நமபர்திருப் பரங்குன்றை நண்ணி னாரே.

(இ-ள்.) தேன்பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த மதுரைமாநகரத்தின் புறத்தில் வந்த பாண்டியராசனும் பாண்டிமாதேவியாரும் குலசசிறை நாயனாருமாகிய இம் மூவரும் உடல் நெக்குருகும்படி மனஞ்சோர்ந்து, சொரிகின்ற ஆனந்தக்கண்ணீர் பாய்ந்தொழுக அறிவுமயங்கிப் பரவசமாய் வீழ்தலைப்பாாத்து யான் உங்களைப் பிரியாதவண்ணம் நீங்கள் இந்நாட்டிலுள்ள சிவபெருமா னெழுந்தருளிய திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்குவீர்களென்று சிவஞானத்தை யுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்ய, அவர்களும் (அதற்கிசைந்து) உடனசெல்லத் தாம் பரஙகிரிநாதரது திருப்பரங்குன்றத்தை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௮௮௪)

ஆறணிந்தார் தமைவணங்கி யங்குப் போற்றி யணியாப்ப னூரணைந்து பணிந்து பாடி, நீறணிந்த செல்வாபதி பிறவுஞ் சேர்ந்து நிலவுதிருப் பதிகங்க ணிகழப் பாடிச், சேறணிந்த வயற்பழனக் கழனி சூழ்ந்த சிரபுரத்து வந்தருளுஞ் செல்வர் செங்க, ணேறணிநத வெலகொடியார் திருப்புத்தூரை யினிதிறைஞ்சிச் சிலநாளங் கிருந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) அவவிடத்தில் கங்கைநதியை யணிந்த சிவபெருமானை வணங்கித் துதித்து அழகிய திருவாப்பனூரை யடைந்து வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளி, திருவெண்ணீற்றினை யணிந்த அருட்செல்வராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய மற்றத் திருப்பதிகளையு மடைந்து விளங்குகின்ற திருப்பதிகங்களைப் பொருந்தப் பாடியருளி, சேறுபொருந்திய வயலினது பக்கவிடஙகளும் விளைநிலங்களுஞ்சூழ்ந்த சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவந்த கண்ணையுடைய இடபத்தை வெற்றிக்கொடியாக வுயர்த்திய சிவபெருமான் எழுந்தருளியதிருப்புத்தூரை இனிமையோடு வணங்கிச் சிலநாள்கள் அத்திருப்பதியில் வசித்தருளினார்.—எ-று. (௮௮௫)

பற்றூர்தம் புரங்கண்மலைச் சிலையாற் செற்ற பரமனார் திருப்புத்தூர் பணிந்து போந்து, புற்றரும் பணிபூண்ட புனித னார்தம் பூவணத்தைப் புக்கிறைஞ்சிப் புகழ்ந்து பாடிக், கற்றாக டொழுதேத்துங் கானப் பேருங் கைதொழுது தமிழ்பாடிச் சுழியல் போற்றிக், குற்றாலங் குறும்பலாக் கும்பிட் டேத்திக் கூற்றுதைத்தார் நெல்வேலி குறுகி னாரே.

(இ-ள்.) பகைவராகிய அசுரர்களுடைய முப்புரங்களையும் மேருமலையாகிய வில்லைக்கொண்டு எரித்தருளிய சிவபெருமான் எழுந்தருளுந் திருப்புத்தூரை வணங்கிச்சென்று, சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப் பூண்ட சிவபெருமானது திருப்பூவணத்தை யடைந்து வணங்கித் துதித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளி (கலைஞானங்களைக்) கற்றுணர்ந்த புலவர்கள் வணங்கித் துதிக்கும் திருக்கானப் பேரூரையுங் கைகூப்பி வணங்கித்தமிழ்த் திருப்பதிகம் பாடியருளி, திருச்சுழியல் என்னுந் திருப்பதியை வணங்கித்துதித்து, திருக்குற்றாலத்தையுந் திருக்குறும்பலாவையும் வணங்கித் துதி

த்து, இயமனை யுதைத்தருளிய ஸ்ரீ சாலிவாடீசுரர் எழுந்தருளிய திருநெல்வேலி யென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று (அஅசு)

புண்ணியனார் நெல்வேலி பணிந்து போற்றிப் புரிசடையார் திருப் பதிகள் பிறவுஞ் சென்று, நண்ணியினி தமர்ந்தங்கு நயந்து பாடி நற்றொ ண்ட ருட னாளும போற்றிச் செலவார, விண்ணவரைச் செற்றுகந்தா னி லங்கை செற்ற மிக்கபெரும பாதகத்தை நீக்க வேண்டித், திண்ணியபொ ற் சிலைத்தடக்கை யிராமன் செய்த திருவிராமேச்சரத்தைச் சென்று சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) புண்ணியப்பொருளாயுள்ள சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுந் திரு நெலவேலி யென்னுந் திருப்பதியை வணங்கித் துதித்து, முறுக்காகிய சடைமுடி யையுடைய சிவபெருமா னெழுந்தருளும் மற்றத் திருப்பதிகளையுஞ் சென்றுசேர் ந்து இனிமையாக அங்கு எழுந்தருளி விரும்பித திருப்பதிகங்கள் பாடியருளி, நல்ல திருத்தொணடாகளோடு நாளதோறும் வணங்கிச்செல்லுந் திருஞானசம்ப ந்தப்பிள்ளையார் தேவர்களை வருத்தி (அதனால்) மகிழ்வுற்றிருந்த இராவணனோடு இலங்காபுரியை யழிதத மிகக மகாபாதகத்தை யொழிக்க விரும்பி, வலிதங்கிய அழ கிய வில்லைப்பிடித்த நீண்ட கைகளையுடைய ஸ்ரீ ராமர் பூசைசெய்து ஸ்தாபி த்ததிருவிராமேச்சர மெனனுந் திருப்பதியைச் சென்றடைந்தருளினார்.—எ-று.()

செங்கண்மால் வழிபட்ட கோயி லண்ணித் திருமுன்பு தாழ்ந்தெ ழுந்து தென்னனோடு, மங்கையர்க்கு நாயகியார தாமு மெய்ம்மை மந்திரி யா ருஞ்சூழ மணிநீள் வாயிற், பொங்கியெழும் விருப்பினொ லுடனே புக் குப் புடைவலங்கொண் டுள்ளணைவார போற்றி செய்து, பங்கயச்செங் கைகுவித்துப் பணிந்து நின்று பாடினார் மன்னவனும பரவி யேத்த.

(இ-ள்.) செந்தாமரை மலர்போலுஞ் சிவந்த கண்களையுடைய ஸ்ரீ ராமர் பூசித்து மகாபாதகந் தீரப்பெற்ற திருக்கோயிலை யடைந்து சந்நிதியில் வணங்கியெ ழுந்து, பாணடியராசனோடு மஙகையாக் கரசியாரும், மெய்ம்மைபொருந்திய குலச் சிறைநாயனாரும் தம்மைசசூழ, பலவகை இரத்தினஙக ளழுததிய நீண்ட திருவா யிலில அதிகரித்தெழுகின்ற விருப்பத்தினால் உடனேபுகுந்தருளிப் பக்கத்திற் பிர தக்ஷணஞ்செய்து உள்ளேசெனறு துதிததுத் தாமரைமலர்போனற சிவந்த திருக் கரங்களைக் குவித்து வணங்கி நினறு, அந்தப்பாண்டியராசனும் வணங்கித் துதிக்கத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.—எ-று. (அஅஎ)

சேதுவின்கட் செங்கண்மால பூசை செய்த சிவபெருமான் றனைப் பாடிப் பணிந்து போந்து, காத லுட னாநகரி லினிது மேவிக் கண்ணுத லான் றிருத்தொண்ட ரானார்க் கெலலாங், கோதிலபுகழ்ப பாண்டிமா தேவி யார்மெய்க் குலச்சிறையார் குறைவறுத்துப் போற்றிச் செல்ல, நாதர்தமை நாடோறும் வணங்கி யேத்தி நளிர்வேலைக் கரையினயந் திரு ந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) திருவிராமேச்சரமென்னுந் திருப்பதியில் ஸ்ரீராமர் பூசைசெய்த ஸ்ரீ ராமநாதரைத் திருப்பதிகம்பாடி வணங்கிப் புறத்திற்சென்று விருப்பத்தோடும் அத்திருப்பதியில் வசித்தருளிச் சிவனடியார்களுக்கெல்லாம் குற்றமற்ற புகழை யுடைய மங்கையர்க் கரசியாரும் மெய்யன்பினையுடைய குலச்சிறைநாயனாரும்

(உண்டி முதலிய) குறைகளை யொழித்து உபசரித்துச்செல்ல, ஸ்ரீ ராமநாதனை நாள்தோறும் வணங்கித் துதித்துக் குளிர்ந்த கடற்கரையிலுள்ள அத்திருப்பதியில் விருப்புற்று எழுந்தருளி யிருந்தார்.—எ-று.

சேது என்பது திருவிராமேச்சரத்தினது திருப்பெயரினென்று. (அ௯௯)

அங்கரி லமர்ந்தங்க ணினிது மேவி யாழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கு மீழந் தன்னின், மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்த செங்கண் மழவிடையார் தமைப்போற்றி வணங்கிப் பாடிச், சென்னிமதி புனைமாட மாதோட்டத்திற் றிருக்கேதீச் சரத்தண்ணல் செய்ய பாத, முன்னிமிகப் பணிந்தேத்தி யன்ப ரோடு முலவாத கிழிபெற்றா ருவகை யுற்றார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியில் விரும்பி இனிதாக வசித்தருளி, கடல்புடை சூழ்ந்தொலிகின்ற ஈழதேசத்தில் பொருந்திய திருக்கோணமாமலை யென்னுந் திருப்பதியில் மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய சிவந்த கண்ணையுடைய இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்டருளும் ஸ்ரீ கோணீசரை வணங்கித்துதித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளி, சந்திரன் தழுவுஞ் சிகரத்தினையுடைய மாளிகைகள் நிறைந்த மாதோட்டமென்னுந் திருப்பதியில் திருக்கேதீச்சரமென்னும் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீகேதீச்சரது சிவந்த திருவடிகளைச் சிந்தித்து மிகவும் வணங்கித்துதித்து, உலவாக்கிழிபெற்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் மகிழ்கூர்ந்தருளினார்.—எ-று.

திருக்கோணமாமலையென்பது இக்காலத்துத் திருக்கணாமலை யென்று வழங்குகின்றது. (அ௯0)

அப்பதியைத் தொழுதுவட திசைமேற் செல்வா ரங்கையன றரித்தபிரா னமருங் கோயில், புக்கிறைஞ்சிப் பலபதியுந் தொழுது போற்றிப் புணரிபொரு தலைகரைவா யொழியப் போந்தே, செப்பரிய புகழ்த்திருவா டானை சேர்ந்து செந்தமிழ்மா லைகள் சாத்திச் சிவனார் மன்னு, மொப்பரிய புனவாயில் போற்றச் செய்து வணங்கினா ருலகுய்ய ஞான முண்டார்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் கடைத்தேறும்பொருட்டுச் சிவஞானப்பா லுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அத்திருக்கேதீச்சரத்தைத (திருவிராமேச்சரத்திலிருந்து) வணங்கி வடதிசைக்கெழுந் தருளுகின்றவராய், அழகிய திருக்கரத்தில் மழுவேந்திய ஸ்ரீ ராமநாதர் வீற்றிருந்தருளுந் திருக்கோயிலுட் சென்று வணங்கி அவ்விடத்தினின்றும் பல திருப்பதிகளையும் வணங்கித் துதித்து, அலைகள் கரையை மோதுகின்ற கடற்கரை நீங்கப் புறத்திற்சென்று சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய திருவாடானை யென்னுந் திருப்பதியை யடைந்து செந்தமிழ்த் திருப்பதிகம் பாடியருளி, பழம்பதிநாயக ரெழுந்தருளிய ஒப்பற்ற திருப்புனவாயிலென்னுந் திருப்பதியைத் துதித்து வணங்கினார்.—எ-று. (அ௯௧)

பதிநிலவு பாண்டிநா டதனின் முக்கட் பரமனார் மகிழ்விடங்கள் பலவும் போற்றி, விதிநிலவு வேதநூ னெறியே யாக்கி வெண்ணீற்றின் சார்வினான் மிக்கு யர்ந்த, கதியருளிக் காழிநகர் வாழ வந்தார் கன்னிதலான் றிருத்தொண்டர் பலருஞ் சூழ, மதிநிலவு குலவேந்தன் போற்றிச் செலல மந்திரியார் பதிமணமேற் குடியில் வந்தார்.

(இ ள்.) சீகாழிப்பதியி லுள்ளவர்கள் வாழும்படி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பல திருப்பதிகள் சிறந்து விளங்குகின்ற பாண்டியநாட்டில் மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளும் பல க்ஷேத்திரங்களையுந் துதித்து, அந்நாடு முழுமையும் நல்ல விதிகளோடு கூடி விளங்கும் வேதசாஸ்திரி நெறியினையே பரவச்செய்து, திருவெண்ணீற்றின் சார்பினால் அதிகரித்துயர்ந்த முத்திநெறியை யருளிச்செய்து, சிவனடியார்கள் பலருஞ் சூழ்ந்து வர, சந்திரகுலத்தி லவதரித்த பாண்டியனார் துதித்து உடன், செல்ல, மந்திரியாராகிய குலச்சிறை நாயனார் அவதரித்த திருப்பதியாகிய மணமேற்குடிஎன்னுந் திருப்பதிக்கு எழுந்தருளினார்.—எ று. (அ௬உ)

அந்நகரி லினிதமர்வா ரருகு சூழ்ந்த பதிகளினீ டங்கணர்தங் கோயி றொழுந்து, மன்னுதிருத் தொண்டருடன் மீண்டு சேர்ந்து மன்னவனு மங்கையருக் கரசி யாருங், கொன்னவில்வேற் குலச்சிறையார் தாமுங் கூடிக் குரைகழல்கள் பணிந்துரைகொண்டு போற்றச், சென்னிவளர் மதியணிந்தார் பாதம் போற்றிச் சிரபுரத்துச் செல்வரினி திருந்த நாளில்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியி லினிதாக எழுந்தருளும் பிள்ளையார் பக்கங்களிற் சூழ்ந்த திருப்பதிகளில் சிறந்துவிளங்கும் சிவபெருமானது திருக்கோயில்களை வணங்கி, நிலைபெற்ற திருத்தொண்டர்களோடு மீளவும் அத்திருப்பதியை யடைந்து பாண்டியராசனும் மங்கையர்க்கரசியாரும் அச்சத்தைத் தருகின்ற வேற்படையைத் தரித்த குலச்சிறைநாயனாருஞ் சேர்ந்து, (பிள்ளையாரது) சப்திக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த திருவடிகளை வணங்கிக் குறைகூறித் துதிக்க, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிரசில் கலைகள் வளரும் இளம்பிறையை யணிந்த சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து இனிதாக எழுந்தருளியிருந்த நாள்களில்.—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம். (அ௬௩)

பொங்குபுனற் காவிரிநா டதனின் மீண்டு போதுதற்குத் திருவுள்ளமாகப் பெற்று, மங்கையருக் கரசியார் தாமுந் தென்னர் மன்னவனு மந்திரியார் தாமுங் கூட, வங்கவர்தந் திருபபாதம் பிரிய லாற்றா துடன்போக வொருப்படுமவ் வளவு நோக்கி, யிங்குநான் மொழிந்ததனுக் கிசைந்தீ ராகி லீசர்சிவ நெறிபோற்றி யிருப்பீ ரென்று.

(இ-ள்.) நீர் பெருகுகின்ற காவிரிநதி சூழ்ந்த சோழநாட்டிற்குத் திரும்பியெழுந்தருளுதற்குத் திருவுள்ளங்கொண்டு மங்கையர்க்கரசியாரும் பாண்டியர் பெருமானும், குலச்சிறை நாயனாரும் ஒருசேர அத்திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளைப் பிரிந்திருக்கத் தரியாமல் அவருடன் செல்ல ஒருப்பட்டிருக்கும் அச்சமயத்தைப் பார்த்தருளி, இங்கு யான் கூறுவதற்கு உடன்படுவீரானால் சிவபெருமானது சைவநெறியைப் பாதுகாத்திருக்கக் கடவீரென்று கூறியருளி. ()

சாலமிகத் தளர்வாரைத் தளரா வண்ணந் தகுவனமற் றவர்க்கருளிச் செய்த பின்பு, மேலவர்தம் பணிமறுக்க வவரு மஞ்சி மீள்வதனுக் கிசைந்துதிரு வடியில் வீழ்ந்து, ஞாலமுய்ய வந்தருளும் பிள்ளை யாரைப் பிரியாத வன்பினொடுந் தொழுது நின்று, ராலவிட முண்டவரை யடிகள் போற்ற வந்நாட்டை யகன்றுமீண் டணையச் செல்வார்.

(இ-ள்.) (பிரிவாற்றாமையால்) மிகுதியாக மனந்தளர்கின்ற அம்மூவரையும் தளராதபடி அவர்களுக்குத் தகுந்த இன்மொழிகளை யருளிச்செய்தபின்பு, அவர்களும் சிறந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது கட்டளையை மறுத்தற்கு அஞ்சித் தங்கள் தேசத்திற்குத் திரும்பிச் செல்வதற்கு மனமிசைந்து அவரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி, உலகத்தார் அருள்பெற்றும்படி அவதரித்தருளிய பிள்ளையாரைப் பிரிதற்கரிய அன்போடும் வணங்கி நின்றார்கள்; (பிள்ளையார்) அப்பாண்டி நாட்டினின்று நீங்கி ஆலாகல விடத்தை யுண்டருளிய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதிக்கச் சோழநாட்டை யணையும்படிச் செல்வாராயினார்.—எ-று.

பொன்னிவளந் தருநாடு புக்குமிக்க பொருவில்சீர்த் திருத்தொண்டர் குழாத்தி னோடும், பன்னகப்பூ ணணிந்தவர்தங் கோயி றோறும் பத்தருடன் பதியுள்ளோர் போற்றச் சென்று, கன்னிமதிற் றிருக்களரும் போற்றிக் கண்டங் கறையணிந்தார் பாதாளீச் சரமும்பாடி, முன்னணைந்த பதி பிறவும் பணிந்துபோற்றி முள்ளிவாய்க் கரையணைந்தார் முந்நூன் மார்பர்.

(இ-ள்.) காவிரிநதி பல வளங்களையுந் தருகின்றசோழநாட்டை யடைந்து மேன்மைபொருந்திய ஒப்பற்ற சிறப்பினையுடைய அடியார் திருக்கூட்டத்தோடு சர்ப்பத்தை யாபரணமாகவணிந்த சிவபெருமா னெழுந்தருளிய திருக்கோயில்கள் தோறும் அங்குள்ள அடியார்களோடு ஊரிலுள்ளவர்களும் எதிர்கொண்டு துதிக்கச் சென்றருளி, அழியாத மதிலையுடைய திருக்களரென்னுந் திருப்பதியையுந் துதித்து வணங்கி, கண்டத்தில் விடத்தை யணிந்த சிவபெருமானது திருப்பாதாளீச்சரமென்னுந் திருப்பதியையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளி, தமக்கு முன்னே காணப்பட்ட மற்றத் திருப்பதிகளையும் வணங்கித் துதித்து, முப்புரி நூலையணிந்த திருமார்பினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் முள்ளிவாய்க்கரையை யடைந்தருளினார்—எ-று. (௮௯௬)

மலைவளர்சந் தனமகிலுந் தேக்குமுந்தி மலர்ப்பிறங்கல் வண்டிரைப்பச் சுமந்து பொங்கி, அலைபெருகி யாளியங்கா வண்ணமாறு பெருகுதலா லத்துறையி லணையு மோடம், நிலைபுரியு மோடக்கோ னிலையி லாமை நீர்வாழ்நர் கரையின்கண் ணிறுத்திப் போகக், கலைபயிலுங் கவுணியர்கோ னத்தன்கண் டக்கரையின்க ணெழுந்தருளி நின்றகாலை.

(இ-ள்.) மலைகளில் வளர்கின்ற சந்தனமரங்களையும் அகில் மரங்களையுந் தேக்குமரங்களையும் (அலைக்கரங்களால்) தள்ளிக்கொண்டு, வண்டுகள் சப்திக்க மலர்க்கூட்டங்களைத் தன்மேல் தாங்கிக்கொண்டு பொங்கி, அலைகளை வீசி ஆள்கள் போக்குவரவுசெய்யாதபடி (காவிரியின் கிளையாகிய குடமுருட்டியென்னும்) நதிபெருகுதலால், அந்நதித் துறையிலிருக்கும் ஓடங்களை நிலைக்கச்செய்யும் ஓடக்கோல்கள் (நீர் பெருகினால்) நிலையாமையால் ஓட்டக்காரர்கள் அவ்வோடங்களைக் கரையில் நிறுத்தி விட்டுப்போக, அதனை வேதாகம முதலிய சகல சாஸ்திரங்களையு மோதாதுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பார்த்தருளி, அந்நதிக்கரையி லெழுந்தருளி நின்றபொழுது.—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம். (௮௯௭)

தேவர்பிரா னமர்ந்ததிருக் கொள்ளம் பூதூ ரெதிர்தோன்றத் திருவுள்ளம் பணியச் சென்று, மேவுதலா லோடங்கள் விடுவா ரின்றி யொழிந்

திடவு மிக்கதேர் விரைவாற் சண்பைக், காவலனு ரோடத்தின் கட்ட விழ்த்துக் கண்ணுதலான் றிருத்தொண்டர் தம்மை யேற்றி, நாவலமே கோலாக வதன்மே னின்று நமபர்தமைக் கொட்டமென நவின்று பாட.

(இ-ள்.) தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானெழுந்தருளிய திருக்கொள்ளம்பூதூரென்னும் க்ஷேத்திரமானது எதிரிலதோன்ற அதனை வணங்கவேண்டுமென்று தமது திருவுள்ளத்தில் ஆசைபொருந்துதலால், ஓடங்களை விடுகினறவர் அங்கொருவருமில்லாதொழியவும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்க விரைவினுல் ஓடத்தின் கட்டுகளை யவிழ்த்துச் சிவனடியார்களை யவ்வோடத்திலேற்றித் தமது நாவின்றிறமே ஓடக்கோலாக அதன்மே லெழுந்தருளிச் சிவபெருமானைக் "கொட்டம்" என்று முதலெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருள.—எ-று. (அ௯அ)

உம்பருய்ய நஞ்சுண்டா ரருளா லோடஞ் செலச்செல்ல வுந்துதலா லூடு சென்று, செம்பொனேர் சடையார்தங் கொள்ளம் பூதூர் தனைச் சேர வக்கரையிற் சேர்ந்த பின்பு, நமபரவா தமைவணங்கி ஞான முண்ட பிள்ளையார் நற்றொண்ட ருடனி ழிந்து, வமபலரு நறுங்கொன்றை நய ந்தார் கோயில் வாயிலின்முன மகிழ்ச்சியொடு வந்து சார்ந்தார்.

(இ-ள்) தேவாக ளுய்யும்பொருட்டு விஷத்தை யுண்டருளிய சிவபெருமான் றிருவருளினுல் ஓடம், அக்கரை செல்லுமபடி ஆற்றுநீர் இடங்கொடுத்துத் தள்ளுதலினுல் அதன் நடுவே சென்று, சிவநத பொனபோலுஞ் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமா னெழுந் தருளிய திருக்கொள்ளம்பூதூரை யடையும்படி ஓடம் அக்கரையில்சேர்ந்த பின்பு, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவபெருமானை வணஙகி நல்லஅடியார்களோடும் அவவோடத்தினின்று மிறஙகியருளி, நறுமணங் கமழுங் கொன்றைமலர்மாலையை யணிநத சிவபெருமானது திருக்கோயிற் றிருவாயிலின் முன்பு மகிழ்வோடும் வந்து சோந்தருளினுர்.—எ-று. (அ௯௯)

திருக்கொள்ளம்பூதூர்-ஈரடிமேல்வைப்பு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொட்டமேகமழுங்கொள்ளம்பூதூர்
கட்டமாடியநமபனையுள்கச்
செலலவுந்துகசிந்தையாரதொழ
நலகுமாறருணமபனே. (௧)

கோட்டகக்கழனிக்கொள்ளமபூதூர்
நாட்டகத்துறைநம்பனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. (௨)

குலையினுர்தெங்குசூழ்கொள்ளம்பூதூர்
விலையிலாட்கொணடவிகிர்தனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. (௩)

குவளைகணமலருங்கொள்ளம்பூதூர்த்
தவளநீறணிதலைவனையுள்கச்
செலலவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நலகுமாறருணமபனே. (௪)

கொன்றைபொனசொரியுங்கொள்ளம்பூதூா
நினறபுன்சடைநிமலனையுள்கச்
செலலவுநதுகசிநதையாாதொழ
நலகுமாறருணமபனே. (௫)

ஓடம்வநதணையுங்கொள்ளமபூதூ
ராடல்பேணியவடிகளையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணமபனே. (௬)

ஆறுவநதணையுங்கொள்ளமபூதூ
ரேறுதாங்கியவிறைவனையுள்கச்
செலலவுந்துகசிநதையாாதொழ
நல்குமாறருணமபனே. (௭)

குரக்கினம்பயிலுங்கொள்ளம்பூதூ
ரரக்கனைச்செற்றவாதியையுள்கச்
செலலவுநதுகசிநதையாாதொழ
நலகுமாறருணமபனே. (௮)

பருவராலுகளுங்கொள்ளமபூதூ
ரிருவாகாணபரியானகழலுளகச
செலலவுநதுகசிநதையாாதொழ
நலகுமாறருணமபனே. (௯)

ராத
தேரமண்செற்றசெலவனையுள்கச்
செலலவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நலகுமாறருணமபனே. (௧௦)

கொன்றைசேர்சடையான்கொள்ளமபூதூர்
நன்றுகாழியுணஞானசமபநத
னின்றுசொன்மாலைகொண்டேத்தவலலார்போ
யென்றும்வானவரோடிருப்பாரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - வில்வவனநாதர்; தேவியார் - சௌந்தரநாயகியம்மை.

நீணிலைக்கோ புரமதனை யிறைஞ்சிப் புக்கு நிகரிலாத் தொண்டருட னெருங்கச் சென்று, வாணிலவு கோயிலினை வலங்கொண் டெய்தி மதிச் சடையார் திருமுன்பு வணங்கி நின்று, தாணுவே யாற்றின்க ணோடமுய்க்குந் தன்மையா லருட்டந்த தலைவா னாகப், பூணிணாய் களிற்றுரிவை போர்த்த முக்கட் புனிதனே யெனப்பணிந்து போற்றி செய்தார்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த நிலைகளையுடைய திருக்கோபுரத்தை வணங்கி யுள்ளே புகுந்து ஒப்பற்ற அடியார்களோடு நெருங்கச்சென்று ஒளிபொருந்திய திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, சந்திரசடாதரராகிய சிவபெருமான் சந்நிதியில் வணங்கி நின்று, ஓர்காலத்துஞ் சலியாத நிலைமையையுடைய பெருமானே! ஆற்றில் ஓடத்தை நடத்துவிக்குந் தன்மையால் திருவருளைத்தந்த முதல்வரோ! சாபபாபரணத்தை யணிந்த அருளாளரோ! (கயாசுரனென்னும்) யானையினதுதோலையுரித்து ஆடையாகப் போர்த்தருளிய மூன்று கண்களையுடைய பரிசுத்தரோ! என்று வணங்கித் துதித்தருளினார்.—எ-று. (௩௦௦)

போற்றிசைத்துப் புறம்போந்தங் குறையுநாளிற் பூழியன்முன் புன்சமயத் தமணர் தம்மோ, டேற்றபெரு வாதின்க ணெரியின் வேவாப் பதிகமுடை யிறையவரை யிறைஞ்ச வேண்டி, யாற்றவுமங் கருள்பெற்றுப் போந்து முன்ன மணைந்தபதி களுமிறைஞ்சி யன்பர் சூழ, நாற்றிசையும் பரவுதிரு நள்ளா றெய்தி நாடுடைநா யகர்கோயி லணணி னாரே.

(இ-ள்.) அவ்வாறு துதித்துப் புறத்திற்சென்று அத்திருப்பதியிலெழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில், பாண்டியராசனுக்கு முன்பு புல்லிய சமயத்தை யுடைய சமணர்களோடு எதிர்த்த பெரியவாதில் (அக்கினியிலிட்டபோது) வேகாத திருப்பதிகத்தையுடைய (திருநள்ளாற்றிலெழுந்தருளிய) சிவபெருமானை வணங்க விருப்பங்கொண்டு அங்கு வில்வவனேசரது திருவருளை மிகுதியாகப்பெற்று அங்கு நின்றுமெழுந்தருளி, முன்னே பொருந்திய திருப்பதிகளையும் வணங்கி அடியார்கள் சூழும்படி நான்கு திக்கிலுள்ளவர்களுந் துதிக்குந் திருநள்ளாற்றையடைந்து நாடுடைய நாயகரென்னுஞ் சிவபெருமானது திருக்கோயிலை யடைந்தருளினார்.—எ-று. ()

நீடுதிருத் தொண்டர்புடை சூழ வங்க ணித்திலயா னத்திடைநின் றிழிந்து சென்று, பீடுடைய திருவாயில் பணிந்து புக்குப் பிறையணிந்த சென்னியார் மன்னுங் கோயில், மாடுவலங் கொண்டுள்ளான் மகிழ்ந்து புக்கு மலர்க்கரங்கள் குவித்திறைஞ்சி வள்ள லாரைப், பாடகமெல் லடியெடுத்துப் பாடி நின்று பரவினார் கண்ணருவி பரந்து பாய.

(இ-ள்.) மிகுந்த திருத்தொண்டர்கள் அருகில் சூழ்ந்துவர அங்கு முத்துச் சிவிகையினின்று மிறங்கிச்சென்று பெருமைபொருந்திய திருவாயிலைப்பணிந்து உள்ளே புகுந்து இளம்பிறையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானெழுந்தருளிய திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து மகிழ்ந்து உள்ளே சென்று, தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்களைச் சிரமேற் குவித்து வணங்கிச் சிவபெருமானைப் "பாடகமெல்லடி" என்று முதலெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடிநின்று கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பம் பரவியொழுகத் துதித்தருளினார்.—எ-று. (௩௦௨)

திருநள்ளாறுந் திருவாலவாயும் - பண் - நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடகமெல்லடிப்பாவையோடுபடுபிணக்காட்டிடமபற்றிநின்று
நாடகமாடிநள்ளாறுடையநமபெருமானிதுவென்கொலசொல்லாய்
சூடகமுன்கைமடநதைமார்கடுணைவரொடுந்தொழுதேத்திவாழ்த்த
வாடகமாடநெருங்குகூடலாலவாயின்கணமாநதவாறே.

அன்புடையானையரனைக்கூடலாலவாய்மேவியதென்கொலென்று
நன்பொனைநாதனைநள்ளாறனைநயம்பெறபபோற்றிநலங்குலாவு
பொன்புடைசூழ்தருமாடககாழிப்பூசுரனஞானசமபநதன்சொனன
வின்புடைபபாடல்கள்பததும்வலலாரிமையவரேத்தவிருப்பர்தாமே.

திருச்சிற்றமபலம்.

தெனனவர்கோன் முன்னமணர் செய்த வாதிற் றீயின்க ணிடுமேடு பச்சை யாக்கி, யென்னுள்ளத துணையாகி யால வாயி லமாநதிருந்த வா றென்கொ லெநதா யென்று, பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப பரவிப போந்து பண்பினிய தொணடரு ளனைகு வைகி, மன்னுபுகழ்ப பதிபிற வும வணங்கச் சண்பை வள்ளலார நள்ளாறு வணங்கிச் செலவார.

(இ-ள்) எமது தந்தையே! பாண்டியராசனுக்கு முன்னே சமணர்கள் செய்த வாதில் நெருப்பிலிட்ட திருவேடு வேவாமல் பச்செனறிருக்கச்செய்து, என்னுயிர்த்துணையாய்த் திருவாலவாயிலெழுந்தருளியிருந்த வண்ணம் யாது? என்று தமிழ்த் திருப்பதிகம்பாடி யருளித் துதிததுப் புறததிற் சென்று, நற்குணஙகளையுடைய திருததொண்டாகளோடு அத்திருபபதியிலெழுநதருளித் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார நிலைபெற்ற புகழையுடைய மற்றைத் திருப்பதிகளையும வணங்கும்பொருட்டுத் திருநள்ளாற்றை வணஙகிச் செல்வாராயினார்.—எ-று. (௩௦௩)

சீர்நிலவு திருத்தெளிச்சே ரியினைச் சோநது சிவபெருமான் றனைப் பரவிச் செல்லும போது, சார்வறியாச் சாக்கியர்தம் போதி மங்கை சார்தலுமற் றதுவறிந்த சைவ ரெல்லா, மாகலியின கிளர்ச்சியெனச் சங்கு தாரை யளவிறந்த பல்லியங்கண முழக்கி யார்த்துப, பார்குலவு தனிக்காளஞ் சினன மெல்லாம பரசமய கோளரிவந் தானென் றூத.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய திருததெளிசசேரி யென்னுந் திருப்பதியை யடைந்து அங்குப்பார்வதீசனைவணங்கிச்செல்லும்பொழுது, நறசார்பினையுணராத பௌத்தர்கள் வாழும் போதிமங்கையென்னு மூரானது சமீபிக்கவும், அதனையுணர்ந்த சைவர்களெல்லாரும் சமுத்திர முழக்கம்போலச் சஙகுகளையும் தாரைகளையும் அளவில்லாத பல வாத்தியங்களையு முழக்கி யாரவாரித்து உலகத்தில் விளங்கும் ஒப்பற்ற காளம் சின்னம் முதலிய எல்லா வாத்தியஙகளையும் பரசமயகோளரி யெழுந்தருளினானென்று ஊதத.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (௩௦௪)

புல்லறிவிற் சாக்கியர்க ளறிந்தார் கூடிப புகலியர்தம் புரவலனார் புகுந்து தங்க, ளெல்லையினி லெழுந்தருளும் பொழுதுதொண்ட ரெடுத்த

வார்ப் பொலியாலு மெதிர்முன சென்று, மல்கியெழுந் திருச்சின்ன வொலிக ளாலு மனங்கொண்ட பொறாமையினால் மருண்டு தங்கள், கல்வியி னின் மேம்பட்ட புத்த நந்தி முதலான தேரர்க்குங் கனன்று சொன்னார்.

(இ-ள்.) சிற்றறிவினையுடைய புத்தர்கள் அதனை யுணர்ந்து ஒன்றாகக் கூடி, சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வந்து தங்கள் எல்லையில் எழுந்தருளும்பொழுது அடியார்கள் அரகரவென்றெடுத்த ஆரவாரத்தினாலும், எதிரே சென்று நிறைந்தெழுகின்ற திருச்சின்ன வொலிகளாலும் மனதிற்கொண்ட பொறாமையினால் மயங்கித் தங்கள் பிடகநூலுணர்ச்சியிற் சிறந்த புத்தநந்தி முதலிய பௌத்தர்களுக்குங் கோபித்துச் சொன்னார்கள்.—எ-று. (௩௦௫)

மற்றவர்கள் வெவ்வுரையும் பிள்ளை யார்முன் வருசின்னப் பெருகொலியு மன்னுந் தொண்டர், பொற்புடைய வார்ப்பொலியுஞ் செவியினூடு புடைத்தநா ராசமெனப் புக்க போது, செற்றமிகு முள்ளத்துப் புத்த நந்தி செயிர்த்தெழுந்து தேரர்குழாஞ் சூழச் சென்று, வெற்றிபுனை சின்னங்கள் வாதி லெம்மை வென்றன்றோ பிடிப்பதென வெகுண்டு சொன்னான்.

(இ-ள்.) புத்தர்கள் சொல்லிய கடுஞ்சொல்லும், பிள்ளையாருக்கு முன்னே ஊதிவருகின்ற திருச்சின்னங்களின் பேரோசையும், நிலைபெற்ற அடியார்கள் அரகரவென்று ஆரவாரிக்குஞ் சிறந்த ஓசையும் காதில் (காய்ச்சி) அடித்த நாராசம் போலச்சென்றபொழுது, கோபமிகுகின்ற மனத்தினையுடைய புத்தநந்தியானவன் கோபித்தெழுந்து புத்தர் கூட்டங்கள் சூழச்சென்று, நீங்கள் எம்மை வாதில் வென்றபின்னல்லவோ? வெற்றிபொருந்திய சின்னங்களைப் பிடித்துச்செல்ல வேண்டுவது என்று கோபித்துச் சொல்லினான்.—எ-று. (௩௦௬)

புத்தரினம் புடைசூழப் புத்த நந்தி பொருவில்ஞா னப்புனிதர் திருமுன் பூது, மெய்த்தவிறற் சின்னங்கள் விலக்கும் காலை வெகுண்டெழுந்த திருத்தொண்டர் வெறுத்து நோக்கி, யித்தகைய செயற்கிவரைத் தடிதல் செய்யா திதுபொறுக்கிற் றங்கணிலை யேற்பதொன்று, முத்துநிரைச் சிவிகையின்மேன் மணியை வந்து முறைபணிந்து புகுந்தபடி மொழிந்து நின்றார்.

(இ-ள்.) புத்தர் கூட்டங்கள் தன்பக்கங்களிற் சூழும்படி புத்தநந்தி யென்பவன் ஒப்பற்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமுன்னே ஊதிவருகின்ற மெய்ம்மையான வெற்றிபொருந்திய திருச்சின்னங்களைத் தடுத்தபொழுது அவனைக் கோபித்தெழுந்த அடியார்கள் வெறுத்துப்பார்த்து, இத்தன்மையான கொடுஞ்செய்கைக்கு இவர்களைக் கொல்லாமல் இதனைப் பொறுத்தால் தங்கள் நிலைமையை மேற்கொள்வார்களென்று முத்துச்சிவிகையின்மே லெழுந்தருளிவருந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை யடைந்து முறைமையாக வணங்கி (புத்தநந்தி முதலியோர் வந்து) தடுத்த செய்கையை விண்ணப்பஞ்செய்து நின்றார்கள்.—எ-று.

மெய்த்த விறற்சின்னம் - மெய்ம்மையான புகழைக்கூறும் வெற்றிச்சின்னம்; தங்கணிலை யேற்றலாவது - முன்னர் மதுரைப்பதியி லிருந்த சமணர்கள் அடியார்களுக்குத் தீங்கு விளைக்கக்கருதித் தீக்கொளுவுதல் முதலிய துர்க்கருமங்களைச்செய்தமைபோல இவர்களும் அடியார்களுக்குத் தீங்கு விளைக்கக் கருதுவார்களென்பதாம். மணி - உவமையாகுபெயர். (௩௦௭)

வருமிடத்தி லழகிதா நமக்கு வாதின் மற்றிவர்தம் பொருணிலைமை
மறாத வண்ணம், பொருமிடத்தி லறிகின்றோம் புத்த நந்தி பொய்ம்மேற்
கோ ளெனப்புகலி வேந்தர் கூற, வருமறைசொற் றிருப்பதிக மெழுது
மன்ப ராளுடைய பிள்ளையார் திருவாக் காலே, யுருமிடித்து விழப்புத்த
னுத்த மாங்க முருண்டுவீழ் கெனப்பொறா வுரைமுன் விட்டார்.

(இ-ள்.) நாம் வருமிடத்தில் இது அழகாகவிருந்தது ; புத்தநந்தி கூறும் பொய் மேற்கோளாகிய இப்பௌத்தர்களது பொருளின் நிலைமையானது மறுக்கப் படாதிருத்தலை வாது செய்யுமிடத்தி லறிவோமென்று திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கூறியருள, அரிய தமிழ்வேதமாகிய திருப்பதிகங்களை எழுதும் அடியாராகிய சம்பந்தசரணாலயர் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரருளிச்செய்த தேவாரத்திரு வாக்காலே இடியிடித்துவிழ இப் புத்தநந்தியினுடைய தலை யுருண்டுவிழக்கடவதென்று மனஞ்சகியாமல் கோபவாக்கை முன விட்டருளினார்.—எ-று.

புத்தநந்தி பொய்ம்மேற்கோளாகிய இவர்தம் பொருணிலைமை எனக்கூட்டுக. பதிகமெழுது மன்பர்-சம்பந்தசரணாலயர் ; இவர் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருடைய நல்லமமான். (௯௦௮)

ஏறுயர்த்தார் சைவநெறி யாணை யுய்க்க வெதிர்விலக்கு மிடையூற்
றை யெறிந்து நீக்கு, மாறில்வலி மந்திரமா மசனி போல வாய்மையுரைத்
திருத்தொண்டர் வாக்கி னாலே, வேறுமொழிப் போரேற்பான் வந்த புத்
தன் மேனியையுந் தலையினையும் வெவ்வே றாகக், கூறுபட நூறியிடப்
புத்தர் கூட்டங் குலைந்தோடி விழுந்துவெருக் கொண்ட தன்றே.

(இ-ள்.) இடபக்கொடியை யுயர்த்திய சிவபெருமானது சைவசமயத்திருவாணையை யுலகமெங்கும் நடத்த அதற்கு எதிராக வந்தடையு மிடையூறுகளை வேரறக்களைந்து ஒழிக்கும் ஒப்பற்ற வலிய மந்திரமாகிய இடியைப்போல உண்மையுரையாகிய (தேவாரத்தோடுகூடிய) சம்பந்த சரணாலயர் திருவாக்கினால், தர்க்க மொழியால் வாதுப்போர் செய்யவந்த புத்தநந்தியினதுடம்பையுந் தலையையுந் தனித்தனி கூறுகும்படிச் சிதைக்க (அதனால் அவனுடன் வந்த) புத்தர் கூட்டம் நிலைகுலைந்தோடி விழுந்து அச்சங்கொண்டது.—எ-று. (௯௦௯)

மற்றவர்க ணிலைமையையும் புத்த நந்தி வாக்கின்போ ரேற்றவன்
றன் றலையு மெய்யு, மற்றுவிழ வத்திரவாக் கதனா லன்ப ரறுத்ததுவுங் க
ண்டவர னடியா ரெல்லாம், வெற்றிதரும் பிள்ளையார் தமக்குச் சென்
று விண்ணப்பஞ் செயவெதிர்ந்த விலக்கு நீங்க, வுற்றவிதி யதுவேயா மர
வென் றெல்லா மோதுமென வவ்வொலிவா னுற்ற தன்றே.

(இ-ள்.) அவ்வாறு அச்சமுற்றோடிய பௌத்தர்களது நிலைமையையும், வாதுப்போர் செய்யவந்த புத்தநந்தியினுடைய தலையும் உடலுஞ் சிதறிவிழும்படி (பிள்ளையார் அருளிச்செய்த பஞ்சாக்ஷரத்திருப்பதிகத்துப் பத்தாவது திருப்பாசுரத்தில்) "அத்திரமாவன வஞ்செழுத்துமே" என்னுந் திருவாக்கால் சம்பந்தசரணாலயர் அறுத்ததையும் பார்த்த சிவனடியார்களெல்லாம் வெற்றிபொருந்திய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரிடத்திற் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ள, பிள்ளையார் அவன் நம்மிடத்தி லெதிர்த்தலாலாய குற்றம் நீங்கும்படி பொருந்திய விதி அதுவேயாகும்; நீங்களனைவரும் அரகரவென்று ஆரவாரியுங்க ளென்று

-றியருள, (அவரறு கூறும் அரகரவென்னும்) அவ்வோசை விண்ணுலகளவுஞ்
ந.—எ-று. (கூ௪0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

புத்தர்சமணகழுக்கையர்பொய்கொளாச்
சித்தத்தவர்கடெளிந்துதேறின
வித்தகநீறணிவார்வினைப்பகைக்
கத்திரமாவனவஞ்செழுத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருசியகன் றோடியவப் புத்த ரெல்லா மதிசயித்து மீண்டுமுட னணைந்துகூடி, வஞ்சனையோ விதுதானமற் றவர்தஞ் சைவ வாய்மையோ வெனமருண்டு மனத்திற் கொள்வா, ரெஞ்சலின்மந் திரவாத மன்றி யெம்மோ டெதிர்ந்துபொருட் பேசுவதற் கிசைவ தென்று, தஞ்செயலின் மிககுள்ள சாரி புத்தன் றன்னையே முன்கொண்டு பின்னுஞ் சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) (அங்கு நின்றும்) பயந்தோடிய அப்புத்தரெல்லாரும் ஆச்சயமடைந்து மீளவும் ஒருங்குவந்து கூடி, புத்தநந்தி இறந்தது வஞ்சனையோ! அல்லது, அவர்கள் அனுசரித்தொழுகும் சைவசமயத்தின் உண்மையோ! என்று மயங்கித் தங்கள் மனத்தில்நினைத்துக் குறைவில்லாத மந்திரவாதமில்லாமல் எம்முடனெதிர்த்துப் பொருளின் நிலைமையைக்குறித்து வாதுபேசுவதற்கு வாருங்களென்று தங்கள் சமயக்கொள்கையிற் சிறந்த சாரிபுத்தனென்பவனை முன்னே கொண்டு பின்னும் வந்து சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. (கூ௪௧)

அத்தன்மை கேட்டருளிச் சண்பை வந்த வடலேறு திருவுள்ளத் தமுகிதென்று, மெத்தமகிழ்ச் சியினோடும் விரைந்து சென்று வெண்டரளச் சிவிகையினின் றிழிந்து வேறோர், சத்திரமண் டபத்தினமிசை யேறி நீடு சைவருட னெழுந்தருளி யிருந்து சாரும், புத்தர்களை யழைக்கவெனத் திருமுன் னின்றார் புகலிகா வலரேவல் போற்றிச் சென்றார்.

(இ-ள்.) சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய வலிய ஆண் சிங்கம்போன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அவர்கள் சொல்லிய தன்மையைக் கேட்டுத் தமது திருவுள்ளத்தில் இது நன்றென்று கருதி மிக்கமகிழ்ச்சியுடன் விரைந்துசென்று வெள்ளிய முத்துச் சிவிகையினின்று மிறங்கி, அங்குள்ள வேறொரு சத்திரமண்டபத்தின் மேலேறிச் சிறந்த அடியார் திருக்கூட்டத்தோடு மெழுந்தருளியிருந்து (அங்குள்ள அடியார்களைப்பார்த்து) வாது செய்யவந்த புத்தர்களை இங்கு அழையுங்களென்றுகூறியருள, தமது திருமுன்னின்ற அடியார்கள் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது டணிவிடையைச் சிரமேற்கொண்டு சென்றார்கள்.—எ-று. (கூ௪௨)

சென்றவர்க டேரர்குழா மணைந்து நீங்கள் செப்பிவரும் பொருணிலைமை தெரிக்க வெங்கள், வென்றிமழ விளங்களிறு சண்பை யாளி வேதபா ரகன்மும்மைத் தமிழின்வேந்த, னன்றுமகிழ்ந் தழைக்கின்றா னீண்ட

நீரு நண்ணுமெனக் கூறுதலு நன்மை சாராத், தன்றகைமைப் புத்தரு டன் சாரி புத்தன் சத்திரமண டபமுன்பு சார வந்தான்.

(இ ள்.) (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது கட்டளையை மேற்கொண்டு) சென்ற அடியார்கள் பௌத்தர் கூட்டத்தை யடைந்து,நீங்கள் சொல்லிவருகின்ற பொருணிலைமையைக்குறித்த துவாதுசெய்ய, எங்கள்வெற்றிபொருந்தியஇளங்களிறு போல்பவரும், சீகாழித்தலைவரும், வேதபாரகரும், (இயலிசை நாடகமென்னும்) முத்தமிழ்த் தலைவருமாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (உமது வருகையை) நன்றாக மகிழ்கூர்ந்து அழைக்கின்றாராதலால், நீங்களெல்லாரும் நெருங்க வாரு ங்களென்று கூறவும், சாரிபுத்த னுனவன் நன்மையடையாத அற்பத்தன்மை யையுடைய பௌத்தர்களோடு சத்திரமண்டபத்தின முன்புவந்தான்.—எ-று.

இளங்களிறு=யானைக்கன்று ; மழவிளம என்பது மீமிசைச்சொல். வேத பாரகர்=வேதங்களில முடிந்த பொருளின கரையை யடைந்தவர். (௬௧௩)

அங்கணைந்து மணடபத்துப் புத்த ரோடும பிள்ளையா ரருகணைய நின்ற போதி, லெங்குநிகழ் திருச்சின்னந் தடுத்த புத்த னிருஞ்சிரத்தை ப் பொடியாக்கு மெதிரி லன்பா, பொங்குபுகழ்ப் புகலிகா வலர்தம் பாத ம் போறறியரு ளாற்சாரி புத்தன் றன்னை, யுங்கடலை வனும்பொருளு மு ரைக்க வென்ன வுற்றவா தினைமேற்கொண் டுரைசெய் கின்றான்.

(இ-ள்.) சாரிபுத்தன் அம்மண்டபத்தில் வந்து சேர்ந்து பௌத்தர்களோடு பிள்ளையாருக்குச் சமீபத்தில்நின்றபொழுது, எங்கும் விளங்கியொலிக்கின்ற திருச் சின்னவோசையைத் தடுத்த புத்தநந்தியினது பெரிய தலையைச் சிதறச்செய்த ஒப்பற்ற சம்பந்தசரணாலயர் மிக்க புகழையுடைய சீகாழித்தலைவராகிய திரு ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளைத் துதித்து, அவரது திருவருளினால் சாரி புத்தனைப்பார்த்து உங்கள் கடவுளையும், (நீங்கள் கூறும் பஞ்சகந்த முதலிய) பொருளின்நிலைமையையும் சொல்லுமென்று கூற, அவன தான் செய்யவந்த வா தத்தை மேற்கொண்டு சொல்லுகின்றான—எ-று. (௬௧௪)

கற்பங்க ளனைத்தினிலும் பிறந்து வீந்து கதிமாறுங் கணபங்க வியலபு தன்னிற், பொற்புடைய தானமே தவமே தன்மை புரிந்தநிலை யோக மே பொருந்தச் செய்ய, வுற்பவிக்கு மொழிவின்றி யுரைதத ஞானத் தொ ழியாத பேரின்ப முத்தி பெற்றான், பற்பலரும பிழைத்துய்ய வறமுன் சொன்ன பான்மையான் யாங்கடொழும பரம னென்றான்.

(இ-ள்) கற்பங்கள் தோறும் (பிறர்க்குறுதி செய்யும் பொருட்டுப்) பிறந்து இறந்து அக்கதியினின்று மாறி முத்தியையடையும் கணபங்கவியல்பு கூறும் புத் தமதத்தில் (ஆதிபுத்தன்) அழகியதானம்-தவம் பண்புமிக்க யோகம் இவைகளைத் தான் பொருந்தச்செய்ய, அதனால்தோன்றுகின்ற நீங்காநிலைமையாற்கூறிய ஞான த்தால் கெடாதபேரின்பத்தைக்கொடுக்குங் கந்தவீட்டையடைந்தான்; (அவனே) தேவர் முதலிய பலரும் (பிறவித்துன்பத்தினினறு நீங்கிப்) பிழைத்துய்யும் பொ ருட்டு அறத்தை முன்னே சொல்லிய அருளுடையோன், யாங்கள்வணங்குங் கட வுளென்று கூறினான்—எ-று.

பௌத்தக்கடவுள் உயிர்க் குறுதிசெய்யும்பொருட்டுக் கற்பங்க டோறும் யோனிவழிப் பிறந்திறப்ப னென்பதனை,

"அறந்திகழ் பிடக நன்னூ லோதியன் புடைய னாகிப்
பிறக்குபல் யோனி தோறும் பிறந்துயிர்க் குறுதி செய்து
மறந்தரு கோற லாதி நால்வகை யொழித்து மேன்கம
சிறந்துள போதி நீழற் சோவனெம் மிறைவ னாவான" எனவரும் திரு வாதவூரர் புராணத்தானுமுணர்க.

பௌத்தக்கடவுள் கற்பங்கடோறும் பிறந்து வீநது உயிர்க்குறுதியைத் தரத்தக்க அறத்தைக் கூறினனென்றுரைப்பின், அவனபிறக்குந்தோறும் மாதாவு தரத்தைக்கீறிப்பிறத்தலானும், அததகைய பிறப்புக்களில் புலி முதலியனவாகப் பிறக்குங்கால் பிறவுயிர்களைக் கொன்றுதின்று உடலை வளாத்தமையானும்,உயிர்க ளினது மயக்கத்தை யொழிக்கவந்தவன் தானே யம்மயக்கததிற் பொருந்துதல் கூ டாமையானும்,அவவாறுபிறப்பது கன்மங்காரணமாகவேயன்றித் தனதிச்சையினா லன்றாகலானும் அது பொருந்தாது; அவன அறநூல் கூறினனென்பதுங கூடாத தாம். மாதாவுதரததைப் பிளந்துவருவது யோனியைப் பரிசிக்கலாகாதெனறும, யோனிசாதக மழிவென்றுங் கருதி, அவள் வயிறறைக் கீறிப்பிறததல் பௌதத சமயக்கொள்கை.

"அலகிறந்த யோனிகளிற் புகுந்ததெல்லா மறத்தையளித் திடவென்னி லவற்றி னெல்லா - நிலவுவது கன்மத்தா லாகு மன்றி நினைந்ததோ ரிச்சையினா னிகழ்ந்தா னாகி -உலகுதனி லுள்ளோாக்கு மதுவே யாகு மொருத்திவயிற் றினி லிருந்தங் குதரந் தள்ளித் - தலமதில்வந் தானெனனிற் றாயைக் கொன்றான் றரு மத்தை யினறெனக்குச் சாற்றி டேலே.

"அரியினொடு நரியுழுவை யாதியாக வானபோ தறந்திரிந்து கோறலாதி, பரிவினொடுஞ் செய்தனனா மிலலையாகிற பசிதனக்குத தினபதவன் பழுதையோ தான்- கருதிலவன் பரதுக்க துக்கனாகிற் கணவனிழந தோர்கட்குங் கண்ணி குத் தித் - திரியுமவர் துயரினுக்கு மிரங்கு வோன்றன செயலறததுக் கழகிதாஞ் செப் புங் காலே" எனவருஞ் சிவஞான சிததியாரானும்,

"ஆதலா லறநூ லென்ப தனக்கிலை யுயிாகட் காகப்
பேதமாம் யோனி தோறும் பிறந்தன னிறைவ னென்றாய்
தீதுசே ரொருவர்மாலை தீர்க்கவந் தவர்க டாமும்
போதமால் கொள்ளி னம்மால் போவதங குள்ள தாமோ"—எனவருந் திருவாதவூரர் புராணத்தானு முணர்க. (௬௧௫)

என்றுரைத்த சாரிபுத்த னெதிர்வந் தேற்ற விருந்தவத்துப பெருந் தன்மை யன்பா தாமு, நன்றுமது தலைவன்றான் பெற்றா னென்று நாட் டுகின்ற முத்திதான் யாவ தென்றார், நின்றவுரு வேதனையே குறிப்புச் செய்கை நோநின்ற ஞானமென நிகழ்ந்த வைநது, மொன்றியகந் தத்தழி வே முத்தி யென்ன வுரைசெய்தான் பிடகததி னுணர்வு மிக்கான்.

(இ-ள்.) இவவாறு கூறிய சாரிபுத்தனொடு எதிர்வந்து வாதுசெய்யக்குறி த்த மிக்க தவததினையுடைய பெருந்தனமை பொருந்திய சம்பந்தசரணாலயரும் (அவனைப்பாாத்து) நீ கூறியது நன்றாயிருந்தது; உமது கடவுள் முத்திபெற்றானெ ன்று நீ நாட்டுகின்ற முத்தியினியல்பு யாதென்றுவினாவினார்; (அதற்குப்) பிடக

நூலுணர்ச்சியில்சிறந்த சாரிபுத்தனென்பவன் நிலைபெற்ற உருவம்-வேதனை-குறிப்பு-பாவனை - விஞ்ஞானம் என்று கூறும் ஐந்துஞ் சேர்ந்தகந்தங்களின் அழிவே மூதறிவென்று கூறினான்—எ-று.

உருவமுதலியபஞ்சகந்தங்களுள், உருவகந்தமாவது—பிருதிவி-அப்பு-தேயு-வாயு எனனும் பூதவுரு நான்கும, வலி - கநதம - இரதம்-வன்னமெனனுமஉபாதானவுரு நான்குமாகிய எட்டுமாம்; வேதனாகந்தமாவது—குசலாவேதனை-அகுசலாவேதனை - குசலாகுசலவேதனை ஆகிய மூனறுமாம்; இவற்றுள், குசலாவேதனை = சுகவறிவு, அகுசலாவேதனை = துக்கவறிவு, குசலாகுசலவேதனை = சுகதுக்கவறிவு; குறிப்புக்கந்தமாவது—சோத்திரம - துவக்கு - சக்ஷு - சிங்குவை-ஆக்கிராணம் - மன மென்னு மாறுமாம; பாவனாகந்தமாவது—தீக்குணம் பத்தும, நற்குணம் பத்துமாகிய இருபதுமாம; இவற்றுள தீக்குணம பத்தாவன—பொய்கூறல் - கோட்சொல்லல் - கடுஞ்சொலகூறல் - பயனில சொல்லல என வாக்கின் தீக்குண நான்கும், கொலை - களவு - வீணசெயகை - எனக் காயத்தின் தீக்குணம் மூனறும, கொலைநினைக்கை - காமப்பற்று - ஆசை யென மனத்தின் தீக்குணம் மூனறுமாகிய தீக்குணம் பத்துமாம்; நற்குணம பத்தாவன—மெய்யுரை - நல்வார்த்தை - இனியனகூறல் - பயனபடு சொல் என வாக்கின் நற்குணம் நான்கும், பளளிவலமவரல் - தவம்புரிதல் - தானஞ்செய்தல் எனக் காயததின் நற்குணம் மூனறும், அருணினைவு - ஆசையறுததல் - தவப்பற்று என மனதின் நற்குணம மூனறுமாகிய நற்குணம் பததுங் கூடிய இருபதுமாம்; விஞ்ஞானகந்தமாவது—சத்தம் - ஸ்பரிசம் - ரூபம் - ரசம் - கந்தம் - சித்தம் என்னு மாறுமாம்; இதனை, "ஒருங்குருவம வேதனை யுளக்குறிப்புப் பாவனைமெய் - தாமுணர்வென் றைந்தாங்கந்தம" "உருவமுடல பூத வுபாதாய மென்னு - மிருவிதத்தி னாலு மெழுமென" "வேதனையின் பதுன பிவற்றின விரவலுமென் - றோதவொரு மூன்றுமென றோ" "பொறிவிதமோ ரைந்தும் பொறியைப் பொருந்தி - யறியுமன முங்குறிபபென் றாய்" "வாக்குமன மாக்கையிவை பாவனையென் றேமதியா - யாக்குமிவை தாமறம்பாவம்" "இந்நால் விதத்தினுமேய்ந் தையமற வெணணுமனம் - விஞ்ஞான மென்றே விளமபு" "இந்தவித மைந்துஞ்சந் தானத தெழுநதழிகை - பந்தமென வேகீதான பார்" என வரும் பரமத திமிர பானுவானும, "தீவினையென்ப தியாதெனவினவி - லாய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய் - கொலையே களவே காமத தீவழக் - குலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூனறும் - பொயயே குறளை கடுஞ்சொற் பயனில் - சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நானகும் - வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சி - யுள்ளந் தனனி லுருப்பன மூனறும் - பத்து வகையெனப் பயன்றெரி புலவ - ரித்திறம படாதார படாகுவ ராகில்-விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக் -கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவர் - நல்வினை யெனப தியாதென வினவிற - சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச் - சீலந் தாங்கித தானந் தலைநின்று-மேலென வகுத்த வொருமூத்திறத்துத் தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகி" என வருமமணிமேகலையானும், "எட்டிவை யுருவ மூனறு வேதனை யாறு ஞான - மொட்டிய குறிப்போ ராறு செய்கையு மிருப தாகக் - கட்டிய பஞ்ச கந்தங் கணத்தினிற பங்க மாகுந், தெட்டோரற் பத்துமூன் றுஞ் சுகதநூற் றுணிவு தானே."—என வரும்பௌததநூற் செய்யுளானு முணர்க.

இப் பஞ்சகந்தங்களுங் கெட்டழிதலே முத்தியின்ப மென்பதனை,

"ஓங்கிய வுருவ மோடும் வேதனை குறிப்பி னோடுந்
தாங்குபா வனைவிஞ் ஞானந் தாமிவை யைந்துங் கூடிப்
பாங்கினுற் சந்தானத்திற் கெடுவது பந்த துக்க
மாங்கவை பொன்றக் கேடா யழிவது முத்தி யின்பம்."—எனவருஞ்

சிவஞானசித்தியாராலும்,

"மேவிய கருவிற் சேரு முருவம்வே தனைகு றிப்புப்
பாவனை யுடன்விஞ் ஞானம் பஞ்சகந் தஙகள் கூடி
யோவில்பல் லுணாவுண் டாகி யொழிவது பிறவித் துன்ப
மாவது பொன்றக் கேடா யழிவது முத்தி யென்றுன."—என வருந் திரு

வாதவூரர்புராணத்தானு முணர்க. (௬௧௬)

ஆங்கவன்று னுரைத்த மொழி கேட்ட வன்ப ரதனையனு வாதஞ்
செய் தவனை நோக்கித், தாஙகியஞா னத்துடனுங் கந்த மைந்துந் தாம்வீந்
து கெட்டனவேற் றலைவன் றுனு, மீங்குளனென் றவனுக்கு விடய மாக
யாவையுமு னியற்றுதற்கு விகார மேசெய், தோங்குவடி வமைத்துவிழ
வெடுக்குமபூசை கொள்வாரா ருரைக்கவென வுரைக்க லுற்றுன்.

(இ-ள்.) அந்தச் சாரிபுத்தன் சொல்லியவார்த்தையைக் கேட்ட சம்பந்த சரணாலயர் அவன் கூறியதைத் தாம் அனுவதித்து அவனைப்பார்த்து, பொருந்திய ஞானத்தோடுகூடிய ஐந்து கந்தங்களும் (உஙகள் கடவுளுக்கு) ஒருங்கேயழிந்து கெட்டனவாயின, அக்கடவுளும் இவ்வுலகத்தி லிருக்கின்றுனென்று அவனறியும் படி (பூசை நைவேத்தியங்கள் முதலிய) எல்லா உபசாரஙகளையும் அவன் முன் செய்தற்கு மனோவிகாரமான பாவனை செய்து பெரிய உருவத்தை யமைத்து விழாக் கொண்டாடும் பூசனையையேற்றுக்கொள்பவர் யாவரென்று வினவ. அச் சாரிபுத்தன் சொல்லத்தொடஙகினுன்.—எ-று.

அனுவாதமாவது.—முன்னர்க் கூறிய பொருளை யெடுத்து விவகரித்தற் பொருட்டு அதனைப்பினனுங் கூறுவது. பஞ்சகந்தங்களுங் கெட்டு முத்திபெற்றவனுக்கு உடம்புங கருவியு மினமையால் அவனுக்கு உருவ மமைத்துச் செய்யும் பூசை முதலியவை கூடாமையால் "விகாரமே செய்தோங்கு வடிவமைத்து விழ வெடுக்கும் பூசைகொள்வாரார்" என்று கூறினுர். (௬௧௭)

கந்தமாம் வினையுடம்பு நீங்கி யெங்கோன் கலந்துளன்முத் தியிலெ
ன்றுனென்னக் காணு, மிந்திரியங் கண்முதலாங் கரணந் தானு மில்லை
யே லவனுணர்ச்சி யிலலை யென்றுர், முநதையறி விலனுகி யுறங்கி னுனை
நிந்தித்து மொழிந்துடன்மீ தாடி னுக்கு, வந்தவினைப் பயன்போல வழி
பட் டாக்கும் வருமன்றோ நன்மையென மறுத்துச் சொன்னுன்.

(இ ள்.) பஞ்சகந்தங்களாலாகிய வினையுடம்பு அழிந்து எமது முதல்வன் முத்தியில் சேர்ந்திருக்கின்றுன் என்று கூற, (அதற்கு அவர், முத்தியிற் சேர்ந்த உமது கடவுளுக்கு) விடயஙகளை யுணருங் கருவியாகிய கண் முதலிய கரணங்களு மில்லாதொழியில் அவனுக்கு உணர்ச்சியில்லை யென்று மறுத்தருளினுர்; முற்பட்ட விஞ்ஞானமானது கெட்டு (ஆலயவிஞ்ஞான மடைந்து) உறங்குகின்றவனை நிந்தித்துக்கூறி அவனுடம்பின்மீது மிதித்தாடின வொருவனுக்கு அதனுல் வந்த

தீவினைப் பயன்போல (கந்தமைந்துங் கெட்டு முத்தியடைந்தநமது தலைவனை) வழிபட்டவர்க்கும் நல்வினைப்பயன்வருமென்று அதனை மறுத்து (உத்தரம்) கூறினான்.—எ று. (௬௧௮)

சொன்னவுரை கேட்டருளி யன்பர் தாமுந் தொடர்ந்தவழி பாடு பல கொள்கின் றானுக், கன்னவற்றி னுடன்பாடு மெதிரவு மில்லை யான போ தவன்பெறுத லில்லை யென்றா, முன்னவற்றி லுடன்பாடுமெதிர்வு மின்றி முறுகுதுயி லுற்றானை முனிந்து கொன்று, வின்னுயிர்போய்க் கொலையாகி முடிந்த தன்றோ விப்படியா லெமமிறைவற் கெய்து மென்றான்.

(இ-ள்.) சம்பந்தசரணாலயரும் சாரிபுத்தன் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டருளி, நீங்கள் செய்யும் பல வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் உமது கடவுளுக்கு (அவைகளை யுணர்தற்குரிய கருவிக ளின்மையால்) அவ வழிபாட்டில் விருப்பும் வெறுப்பு மில்லையாம்; அவ்வாறானபொழுது, அவன் அப்பூசையை யேற்றுக்கொள்ளுத லில்லையெனறு மறுத்துக் கூறினாய்; அதறகு அவன் தம்முன் புள்ள விடயங்களில் விருப்பும் வெறுப்புமின்றி மிக்க துயிலுற்றவனை ஒருவன் கோபித்துக் கொன்றால், (கொல்லப்பட்டவனுக்கு) இனிய உயிர்நீங்கி, கொன்றவனுக்குக் கொலைப்பாவமாகி முடிந்ததுபோல இவ்வாறாக எமது கடவுளுக்கு (இவ வழிபாடுகள்). அடையுமென்று கூறினான்.—எ-று.

பஞ்சகந்தங்களு மறக்கெடுதலே முத்தியென்றுகூறின், அப்பஞ்சகந்தங்களும கெட்டழியின் முததிபெற்றாரில்லையாமாகலின்,பௌத்தக்கடவுள் முத்திபெறுதற்குக்கூடாதா மெனபதுதோன்ற 'அவன் பெறுத லில்லையெனறார்' என்று கூறினார். இதனை,

"ஐந்துகந்தஞ் சந்தானத் தழிதல்பந்த துக்க மறக்கெடுகை முத்தியின்ப மென்றறைந்தாய் கந்த, மைந்துமழிந் தான்முத்தி யணைபவர்யா ரென்ன வணைப வர்வே றில்லையென்றா யாக்குமுத்தி யின்ப - மைந்தினுணர் வினுக் கென்னி லழி யாத வுணாவுண் டாகவே யவவிடத்து முருவாதி கந்த - மைந்துமுள வாமதுவும் பந்த மாகி யரந்தைதரு முத்தியின்ப மறிந்திலைகா ணீயே" எனவருஞ் சிவஞான சித்தியாரானும்,

"அழிந்திடி னைந்து கந்த முத்தியென் றுரைததா யைந்து
மழிந்திடின் முத்தி பெற்றா ராரென வினவும் போதி
லழிந்திடு மைந்தி னுண்டா முணாவென வுரைக்கி லைந்து
மழிந்தன விலையா முத்தி யாவது மிலலை யெனறாா்."—எனவருந் திருவாதவூரர்புராணத்தானு முணாக. (௬௧௯)

இப்படியாலெய்துமென விசைத்து நீயிங் கெடுத்துக்காட் டியதுயிலு மியல்பி னன்போன், மெய்ப்படிய கரணங்க ளுயிாதா மிங்கு வேண்டுதி யா னும்மிறைவற் கான போது,செப்பியவக் கந்தத்தின் விளைவின் றாகித் திரிவில்லா முத்தியிற்சென் றிலனுமானு, னப்படியக் கந்தத்து ளறிவுங் கெட்டா லமமுத்தி யுடனின்ப மணையா தென்றார்.

(இ-ள்.) இவவாறு வருமென்று கூறி, நீ இங்கு எடுத்துக்காட்டிய (உடன்பாடு மெதிர்வுமின்றித்) துயில்பவனைபோல, மெய்ம்மைபொருந்திய இந்திரியங்க

ளையு முயிரையும் இங்கு (உமது கடவுளுக்கு) விரும்புகின்றாய் ; அவைகள் உமது கடவுளுக்கு வரும்போது, நீ முற்கூறிய பஞ்சகந்தங்களுங் கெட்டு அழிவில்லாத முத்தியில் செல்லாதவனு மாயினன் ; அவ்வாறு அப் பஞ்சகந்தத்துள் உணர்வுங் கெட்டால், அம்முத்தியோடு பேரின்பத்தையுமடையாது என்று மறுத்தருளினர்.

அவ்வுரைகேட் டெதிர்மாற்ற மறைவ தின்றி யணைந்துளனம் முத்தியெனு மதுவும் பாழாங், கவ்வையினின் றவனையெதிர் நோக்கி ஞானக் கடலமுத முண்டவர்தங் காத லன்பர், பொய்வகையே முத்தியினிற் போனான் முன்பே பொருளெல்லா முணர்ந்துரைத்துப் போனா னென்றாய், எவ்வகையா லவனெல்லா முணர்ந்த தீது மில்லதுரைப் பாயெனினு மேற்போ மென்றார்.

(இ-ள்.) (சாரிபுத்தன் சம்பந்தசரணாலயர் கூறிய) அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு அதற்கு எதிருத்தரஞ் சொல்லாதிருந்தான்; தான் கூறிய முத்தியும் பாழாயினவென்று வருந்திநின்ற அச்சாரிபுத்தனை மெய்ஞ்ஞானக் கடலிற்றோன்றிய ஞானமுதத்தை யுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது அன்பராகிய சம்பந்த சரணாலயர் பொய்வழியே முத்தியிற்சென்ற நுமது கடவுள் அவன் முத்தியடைதற்கு முன்னமே எல்லாப்பொருள்களையு முழுதுணர்ந்து அறமுரைத்துப் போனானென்று கூறினாய், அக்கடவுள் எவ்வாறு முழுதொருங் குணர்ந்தது ; இதுவும் பொருந்தாத தாகும் ; அதற்கு உத்தரங்கூறுவாயெனினும் அதனை யாம் அங்கீகரிப்போமென்று கூறியருளினர்.—எ-று.

பஞ்சகந்தங்களையும் பிரிப்பில் ஆன்மாவில்லை யென்ப தவன் கொள்கையாமாகலின், ‘பொய்வகையே முத்தியினிற் போனான்’ என்றும், எமது கேள்விக்கு உத்தரங் கூறுதல் பொருந்தாமையின், “உரைப்பாயெனினு மேற்போம’ என்றுங்கூறினார்.

“சிலபொருளை யறிந்தவற்றின் றிறத்தே யொட்டிச்
சிந்திப்ப னெப்பொருளு மெனனிற் சென்று
பலபொருளா யொன்றுபல பேதமாகிப்
பயின்றுவரு மாதலாற் பார்க்கு மாறென
னுலகுதனி லொருபொருளங் குணரும போதி
னுற்றுணர்த லாராய்த றெளித லுண்டாய்
நிலவுமதன் னுணர்வு பன்மை முன்பி
னின்றிடா தென்பையெல்லா நினைப்ப தெங்கே.”

“முத்திநிலங் கண்டறங்கண் மொழிந்தா னாயின்
முதன்முழுதும் பொன்றிப்பின் மொழிந்த வண்ண
மொத்திருந்தே னெய்கூட்டி யுண்டி றந்தோ
னுலகினில்வந் திதுதீதென் றுரைத்தா லொக்குஞ்
செத்ததுபின் னென்றுரைக்கிற் கதியிற் செல்லாத்
தேரனுரை நீபெருகிச் சென்றா றாகு
மத்தினை வறியாதிக் கரையோர் தம்மை
யக்கரைக்கே செல்லவிடு மாசை யாமே.” என வருஞ் சிவஞான சித்தியாரானுமுணர்க. (௯௨௬)

உணர்வுபொதுச் சிறப்பென்ன விரண்டின் முன்ன துளவான மரப் பொதுமை யுணர்த்த லேனைப, புணாசிறபபு மரங்களிலவைத் தின்ன தென்ற லிப்படியால வரமபிலலாப பொருள்க ளெலலாங், கொணருமவிற கினைக்குவைசெய் திடினும வேறு குறைத்தவற்றைத் தனித்தனியே யிடினும் வெந்தீத், துணர்கதுவிச சுடவலல வாறு போலத் தொகுத்துமவிரித் துந்தெரிககுந தொலலோ னென்றான்.

(இ-ள்.) (அதற்குச் சாரிபுத்தன) பொதுவுணாச்சி-சிறபபுணர்சசி யென்று கூறு மிரண்டில், பொதுவுணாச்சி (தூரத்தில) தோனறுவனவாகிய மரஙகளின பொதுமையையுணாதலாம்; மறறைய சிறப்புணாசசியாவது (அம்மரஙகளின் அருகடைந்து) அம்மரங்களைக்குறித்து, இஃது இனனமரம இஃது இனனமரம, எனறு பிரித்துக் கூறுதலாம்; இவவாறு, அளவறற எலலாப பொருளகளையும, கொண்டுவந்த விறகைக்குவித்து நெருப்பிடினும் தனிததனி வெட்டி வெவவேறாக இடினும கொடிய தீக்கொழுந்து பறறிச சுடத்தக்க தனமைபோல எமது கடவுள தொகுத்தும் விரிததும பொருளியல்புகளையும அறஙகளையுங கூறியருளுவன எனறு கூறினான்.—எ-று. (௬௨௨)

எடுத்துரைத்த புத்தனெதி ரியமபு மன்ப ரெரியுணாவுக் கெடுத்துக் காட் டாகச் சொனனு, லடுத்தவுணா வுருவுடைய தனறு சொனன வனவ்வடிவிற் றுமதுவு மறிதி நுங்கோன், றொடுத்தநிகழ் காலமே யன்றியே யேனைத் தொடாநதவிரு காலமுநதொக் கறியு மாகிற, கடுத்தவெரி நிகழ்காலத் திட்ட தலலாற் காணாத காலத்துக் கதுவா தெனறான்.

(இ-ள்.) இவவாறு எடுத்துக்கூறிய சாரிபுததனுக்கெதிரே சமபநதசரணாலயர் கூறுவார், நீ இருவகையுணர்வுக்கும் நெருப்பைத திருட்டாந்தமாகக கூறின, அத்திருட்டாந்தத்தை யேற்ற தாட்டாந்தமெனனு மறிவானது உருவமுடையதன்று; நீ உவமை கூறிய நெருபபு ரூபமுடையதாம், அதனையு மறிவாயாக; நுமது கடவுள் நிகழ்காலமேயன்றி மற்ற இறநதகாலம எதிர்காலங்களையும பொருநதி யறியுமாயின், கொடிய நெருப்பு நிகழ்காலததிலிட்ட விறகினைச் சுடுதலன்றி இறநதகாலத்தும் எதிர்காலத்தும் கழிந்தனவும வருவனவுமாகிய விறகினைச் சுடமாட்டாதென்று கூறியருளினார்.—எ-று. (௬௨௩)

ஆதலினு லுன்னிறைவன் பொருள்க ளெலலா மறிநததுநும் முததிபோலாயிற் றன்றே, யேதமா மிவ்வறிவா லுரைத்த நூலு மெனறவனுக் கேறகுமா றருளிச் செய்ய, வாதமா றின்றின்றித் தோற்றான் புத்தன் மறறவனை வென்றருளிப் புகலி மன்னர், பாததா மரைபணிநதா ரனபா தங்கள் பான்மையழி புத்தாகளும் பணிந்து வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) ஆகையினுல் உமது கடவுள எல்லாப்பொருளகளையு மறிநததுஉமது முத்திபோலப் பாழாயிற்று; இவவகை யறிவினுல் உணாநதுரைத்த பிடகநூலும் குற்றமுடையதாமென்று அச்சாரிபுததனுக்குப் பொருநதும் வணணமஅருளிச்செய்ய, சாரிபுததன் யாதொரு வாதமுமின்றித தோலவி யடைநதான; அன்பராகிய சம்பந்த சரணாலயர் அச்சாரிபுததனை வெனறு சீகாழித்தலைவராகியதிருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளை வணங்கினார்; தங்கள் சமயநிலை குலைந்த சாரிபுத்தன் முதலிய புத்தர்களும் (பிள்ளையாரது) திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினார்கள்.—எ-று. (௬௨௪)

புத்தியினு லவருரைத்த பொருளின் றன்மை பொருளன்றும் படிய ன்பர் பொருந்தக் கூற, மந்தவுணா வுடையவரை நோக்கிச் சைவ மல் லாது மறமொன்று மிலலையென்றே, யாதமிலசீர் மறைகளா கமங்க ளேனை யகிலகலைப் பொருளுணர்ந்தா ரருளிச் செய்யச், சிந்தையினி லதுதெ ளிந்து புத்தர் சண்பைத் திருமறையோர் சேவடிக்கீழ்ச் சென்று தாழ்ந் தார்.

(இ-ள்.) புத்தர்கள் தஙகள் புத்தியினுல் கருதியுரைத்த பொருளின் தன் மையைப் பொருளல்லவென்று அவாக ளுணரும்படி சம்பந்த சரணலயர் பொரு ந்தக் கூறியருள, முடிவில்லாத சிறப்பினையுடைய வேதாகமங்களையும் மற்றெல்லா க்கலைஞானங்களையு மோதாதுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மந்தபுத்தியை யுடைய அப்பௌத்தர்களைப் பார்த்துச் சைவசமயமே யல்லது வேறு எச்சமயங்க ளும் மெய்ப்பொரு ளுடையனவல்லவென்று அருளிச்செய்ய, பௌத்தர்க ளனை வரும் அதனைத் தமது சிந்தையில் தெளிந்து திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிவ ந்த திருவடிக்கீழடைந்து வணங்கினர்கள்.—எ-று. (௬௨௫)

அன்றவர்க்குக் கவுணியர்கோன் கருணை நோக்கமணைதலினு லறிவின்மை யகன்று நீங்கி, முன்னொழுது விழுந்தெழுந்து சைவ ராஞா முகைமலர்மா ரியின்வெள்ளம் பொழிந்த தெங்கு, நின்றனவுஞ் சரிப்பனவுஞ் சைவமே யா நிலைமையவர்க் கருள்செய்து சண்பை வேந்தர், சென்றுசிவ ஞர்பதி கள் பணிய வேண்டித் திருக்கடவூ ரதன்மருங்குச் சேர வந்தார்.

(இ-ள்) அப்பொழுது அப்புத்தாகளுக்குத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யாரது திருவருட்பார்வையானது வந்து பொருந்துதலினுல் அஞ்ஞானமொழிந்து பிள்ளையார் திருமுன்னே வீழ்ந்து வணங்கி யெழுந்து சைவர்களானுர்கள்; எவவிட த்தும் அரும்பவிழ்ந்த பூமழை பொழிந்து; சீகாழித்தலைவராகிய பிள்ளையார் உலக த்திலுள்ள தாவாரசங்கமங்களனைத்தும் சிவசம்பந்தமேயாமெனனு நிலைமையை அவர்களுக்கருள்செய்து சிவபெருமானெழுந்தருளுந் திருப்பதிகளைவணங்க விரு ம்பித் திருக்கடவூரென்னும் க்ஷேத்திரத்தின சமீபத்து வந்தருளினா—எ-று. ()

வேறு.

அங்ககரி லடியார்க ளெதிர்கொள்ளப் புக்கருளிக்
கொன்னவிலுங் கூற்றுதைத்தார் குரைகழல்கள் பணிந்தேத்தி
மன்னியமர்ந் துறையுநாள் வாகீச மாமுனிவ
ரெங்ககரி லெழுந்தருளிற் றென்றடியாா தமைவினவ.

(இ ள்) அத்திருக்கடவூரிலுள்ள அடியார்கள் தம்மை எதிர்கொள்ளும்படி அத்திருப்பதியிற் புகுந்தருளி, அச்சத்தைத்தருகின்ற இயமனை யுதைத்தருளிய அ மூர்த்தகடேசரது சப்திக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து அங்குஎழுந்தருளியிருக்கும்நாள்களில், (அப்பிள்ளையாா) திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் எந்தத்திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்றாரென்று அடியார் திருக்கூட்டத்தை வினவியருள.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (௬௨௭)

அங்கவரு மடிபோற்றி யாண்டவர செழுந்தருளிப
பொங்குபுனற் பூந்துருத்தி நகரின்கட் போற்றிசைத்துத்

தங்குதிருத் தொண்டுசெயு மகிழ்ச்சியினாற் சார்ந்தருளி
யெங்குநிகழ்ந் திடவிருந்த படியெல்லா மியம்பினார்.

(இ-ள்.) அவ்வடியார்களும் பிள்ளையாரது திருவடிகளைத் துதித்து; திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளெழுந்தருளி மிக்க நீர்வளம்பொருந்திய திருப்பூந் துருத்தியென்னுந் திருப்பதியில் சிவபெருமானைத் துதித்துப் பொருந்திய திருத்தொண்டு செய்யும் மகிழ்ச்சியினால் அங்குச்சேர்ந்தருளி எவ்விடத்தும் புகழ்விளங்கும்படி இருந்தவண்ணமெல்லா மெடுத்துக் கூறினார்கள்—எ-று. (௯௨௮)

அப்பரிசங் கவர்மொழிய வாண்டவர சினைக்காணு
மொப்பரிய பெருவிருப்பு மிக்கோங்க வொளிபெருகு
மைப்பொருவு கறைக்கண்டர் கழல்வணங்கி யருள்பெற்றுச்
செப்பரிய புகழ்ப்புகலிப் பிள்ளையார் செல்கின்றார்.

(இ-ள்) அடியார்கள் அவ்வாறு கூற, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைக்காண வேண்டுமென்னும் ஒப்பற்ற பெருவிருப்பமானது அதிகரிக்க ஒளிமிகுந்த மேகம் போலுங்காளகண்டராகிய அமிர்த கடேசரது திருவடிகளைவணங்கித் திருவருள் பெற்றுச் சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய சீகாழியிலவதரித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அத்திருக்கடவூரினின்று மெழுந்தருளுவாராயினார்—எ-று. (௯௨௯)

பூவிரியுந் தடஞ்சோலைப் புடைபரப்பப் புனல்பரக்குங்
காவிரியின் றென்கரைபோய்க் கணுந்தலார் மகிழ்ந்தவிட
மேவியினி தமர்ந்திறைஞ்சி விருப்புறுமெய்த் தொண்டரொடு
நாவரசு ருழைச்சண்பை நகரரசர் நணுவார்.

(இ-ள்.) பூக்கள்மலர்கின்ற பெரியசோலைகளின் பக்கங்களில் நிறையும்படி நீர்பரவிய காவிரி நதியின் தென்கரைவழியாகச் சென்று சிவபெருமானெழுந்தருளிய திருப்பதிகளையடைந்து அன்புகூர்ந்து வணங்கிப் பேரன்புபொருந்திய அடியார்களோடு திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளிடத்துச் சீகாழித் திருப்பதிக்கரசராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் செல்கின்றவராயினார்—எ-று. (௯௩௦)

அந்தணர்சூ ளாமணியார் பூந்துருத்திக் கணித்தாக
வந்தருளும் பெருவார்த்தை வாகீசர் கேட்டருளி
நந்தமையா ளுடையவரை நாமெதிர்சென் றிறைஞ்சுவது
முந்தைவினைப் பயனென்று முகமலர வகமலர்வார்.

(இ-ள்.) வேதியர் சிரோன்மணியாகிய பிள்ளையார் திருப்பூந்துருத்திக்குச் சமீபமாக எழுந்தருளுகின்ற பெருவார்த்தையைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் கேள்விப்பட்டு, நம்மையாளாகவுடைய பிள்ளையாரை நாம் எதிர்கொண்டு வணங்குவது பூர்வத்தில்செய்த நல்வினைப் பயனென்று முகமலர்ச்சி யடைய மனமகிழ்வாராயினார்—எ-று. (௮௩௧)

எதிர்சென்று பணிவனென வெழுகின்ற பெருவிருப்பா
லதிதங்கு சடைமுடியார் நற்பதங்க டொழுதந்தப்
பதிநின்றும் புறப்பட்டுப் பரசமயஞ் சிதைத்தவர்பான்
முதிர்கின்ற பெருந்தவத்தோர் முன்னெய்த வந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) எதிர்கொண்டு வணங்குவேனென்று அதிகரித்தெழுகின்ற பெரு விருப்பினால் கங்கைநதிபொருந்திய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது நல்ல திருவடிகளைத் துதித்து, அந்தத் திருப்பூந்துருத்தியினின்று மெழுந்தருளிப் புறச் சமயங்களை யழித்தருளிய திருஞானசம்பந்தபிள்ளையாரிடத்து முதிர்ந்த பெருந் தவத்தினையுடைய திருநாவுக்காசுசுவாமிகள் அவர் திருமுன்பு வந்தடைந்தருளி னார்.—எ-று. (௩௯௨)

திருச்சின்னம் பணிமாறக் கேட்டநாற் றிசையுள்ளோர்
பெருக்கின்ற வார்வத்தாற் பிள்ளையார் தமைச்சூழ்ந்த
நெருக்கினிடை யவாகாணு வகைநிலத்துப் பணிந்துள்ள
முருக்கியெழு மனம்பொஙகத் தொண்டர்குழாத் துடனணைந்தார்.

(இ-ள்) (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருநாமங்களைக்கூறித்) திருச் சின்ன மூதக் கேட்ட நான்குதிக்கிலுள்ளவர்களும மிக்க மகிழ்ச்சியினால் திருஞா னசம்பந்தப்பிள்ளையாரை (த தரிசிக்கும்படி) சூழ்ந்திருக்கும் நெருக்கில் அப்பிள்ளை யார் தம்மைக் காணுதவண்ணம் பூமியில் விழுந்து வணங்கி மனதையுருக்கி யெ ழுகின்ற அன்பானது அதிகரித்தோங்க அடியார் திருக்கூட்டததுடன சென்றரு ளினார்.—எ-று. (௩௯௩)

வந்தணைந்த வாகீசர் வண்புகலி வாழ்வேந்தர்
சந்தமணித் திருமுத்தின் சிவிகையினைத் தாங்கியே
சிந்தைகளிப் புறவந்தாரு திருஞான சம்பந்தர்
புந்தியினில் வேறொன்று நிகழ்ந்திடமுன் புகல்கின்றார்.

(இ-ள்.) இவவாறு வந்து சேர்ந்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சிறந்த சீகாழி ப்பதியில் வாழுந்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது அழகிய முத்துச் சிவிகையைத் தாங்கிக்கொண்டு மனமகிழும்படி வந்தருளினார்; திருஞானசம்பந் தப்பிள்ளையார் தமதுதிருவுள்ளததில் (திருநாவுக்கரசர் எங்கிருக்கின்றாரென்னும்) ஒரு ஐயமுண்டாகத் தமக்கு முனனிற்கும் அடியார்களைப் பார்த்து வினவுவாரா யினார்.—எ-று. (௩௯௪)

அப்பர்தா மெங்குற்றா ரிப்பொழுதென் றருள்செய்யச்
செப்பரிய புகழ்த்திருநா வுக்கரசர் செபபுவா
ரொப்பரிய தவஞ்செய்தே னதலினா லுமமடிக
ளிப்பொழுது தாங்கிவரப் பெற்றுய்ந்தேன் யானென்றார்.

(இ-ள்.) இப்பொழுது அப்பர் எங்கிருக்கின்றாரென்று அடியார்களை வின வியருள, (அப்பொழுது) சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமி கள் அருளிச்செய்கின்றார். அடியேன ஒப்பற்ற பெருந்தவத்தைச் செய்தேனாகை யால், இப்பொழுது தேவரீரது திருவடிகளைத் தாங்கிவரப்பெற்றுக் கடைத்தேறி னேனென்று கூறியருளினார்.—எ-று. (௩௯௫)

அவ்வார்த்தை கேட்டஞ்சி யவனியின்மே லிழிந்தருளி
யிவ்வாறு செய்தருளிற் றென்னாமென் றிறைஞ்சுதலுஞ்
செவ்வாறு மொழிநாவர் திருஞான சம்பந்தர்க
கெவ்வாறு செயத்தகுவ தென்றெதிரே யிறைஞ்சுதலும.

(இ-ள்) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் கூறிய அவ்வார்த்தையை (த் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்) கேட்டு அச்சமுற்று (முத்துச்சிவிகையினின்றும்) பூமியிலிழிந்தருளித் தேவரீர் இவ்வாறுசெய்தருளியது என்னவென்று அவரை வணங்கவும், செவ்விய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் (அடியேன் இச்சிவிகையைத் தாங்குதலேயன்றி) வேறு பணி யாது செய்யத்தக்கதென்று கூறி திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு எதிரேவணங்கவும்.—எ-று. (௯௩௬)

சூழ்ந்துமிடைந் தருகணையுந் தொண்டரெல்லா மதுகண்டு
தாழ்ந்துநில முறவணங்கி யெழுந்துதலைக் கைகுவித்து
வாழ்ந்துமனக் களிப்பினராய் மற்றிவரை வணங்கப்பெற்
றுழந்தபிறப் புய்ந்தோமென் றண்டமெலா முறவார்த்தார்.

(இ-ள்.) சூழ்ந்து நெருங்கி அருகில் வருகின்ற அடியார்களெல்லாம் அதனைக்கண்டு பூமியிற்பொருந்தவிழுந்து வணங்கிச் சிரசின்மேற்கைகளைக்குவித்துச் சிவானந்தப் பெருவாழ்வடைந்து மனமகிழ்ச்சியுடையவர்களாய் இத்திருநாவுக்கரசரை நாம் வணங்கப்பெற்று (அதனால்) மிக்க பிறவித்துன்பத்தினின்றுங் கடைத்தேறினோமென்று கூறி அண்டங்களெல்லா நிறையும்படி (அரகரவென்று) ஆரவாரித்தார்கள்.—எ-று. (௯௩௭)

திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரசர்தமைப்
பெருகார்வத் தொடுமணைந்து தழீஇக் கொள்ளப் பிள்ளையார்
மருவாரு மலரடிகள் வணங்கியுடன் வந்தணைந்தார்
பொருவாரும் புனற்சடையார் மகிழ்ந்ததிருப் பூந்துருத்தி.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளை மிக்க விருப்பத்தோடுமணைந்து தழுவிக்கொள்ள, (திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது வாசனைபொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி அவருடன் அலைமோதுகின்ற கங்கைநதியையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய திருப்பூந்துருத்தியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௯௩௮)

அன்பர்குழாத் தொடுஞ்செல்வா ரானேற்றார் மகிழ்கோயின்
முன்பணித்தா ழ்ந்தெழுந்து கோபுரத்தை முன்னிறைஞ்சித்
துன்பமிலாத் திருத்தொண்ட ருடனெழுந்து புக்கருளி
யென்புருக வலங்கொண்டு பணிந்தேத்தி யிறைஞ்சினார்.

(இ-ள்.) அடியார் திருக்கூட்டத்துடனெழுந்தருளுந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இடபவாகனத்தையுடைய பொய்யிலிநாதர் மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய திருக்கோபுரத்தை முன்னேவணங்கிச் சிறிதுந் துன்பமில்லாத திருத்தொண்டர்களுடன் தொழுது உள்ளேபுகுந்தருளி எலும்புருகும்படி பிரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கித் துதித்தருளினார்.—எ-று. (௯௩௯)

பொய்யிலியா ரைப்பணிந்து போற்றியே புறத்தணைவார்
செய்யசடை யார்கோயிற் றிருவாயின் முன்னாக
மையறுசீர்த் தொண்டர்குழாம் வந்துபுடை சூழவுல
குய்யவரு வார்தங்க ளுடன்மகிழ்ந்தங் கினிதிருந்தார்.

(இ-ள்.) திருப்பூந்துருத்தியி லெழுந்தருளிய பொய்யிலிநாதனை வணங்கித் துதித்துப் புறத்தி லெழுந்தருளுந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவந்த சடைமுடியையுடைய அவ்வெம்பெருமானது திருக்கோயிற்றிருவாயிலின் முன்பு குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய அடியார் திருக்கூட்டங்கள் தம்பக்கங்களிலவந்து சூழ, உலகத்தார் கடைத்தேறும்பொருட்டு அவதரித்தருளிய அப்பிள்ளையாருந் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுந் தங்களோடு கலந்து மகிழ்கூர்ந்து அங்கு இனிதாக எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.—எ-று. (௩௪௦)

வேறு.

வாக்கின் றனிமன்னர் வண்புகலி வேந்தர்தமைப்
போக்கும் வரவும் வினவப் புகுந்ததெல்லாந்
தூக்கின் றமிழ்விரகர் சொல்லிறந்த ஞானமறை
தேக்குந் திருவாயாற் செப்பி யருள்செய்தார்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வளவிய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை மதுரைக்கெழுந்தருளியதன்மையையும், அங்கு நின்றும் மீண்டுவந்தருளிய தன்மையையும் வினவியருள, சிறந்த முத்தமிழ்விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அங்குநிகழ்ந்த செய்திகளையெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய ஞானமயமாகிய வேதங்களைத் திருநெறித்தமிழ்வேதமாக அருளிச்செய்யுந் திருவாயினால் சொல்லியருளினார்.—எ-று. (௩௪௧)

காழியினில் வந்த கவுணியர்தம் போரேற்றை
யாழிமிசைக் கன்மிதப்பின் வந்தா ரடிவணங்கி
வாழிதிருத் தொண்டென்னும் வான்பயிர்தா னோங்குதற்குச்
சூழும் பெருவேலி யானீ ரெனத்தொழுதார்.

(இ-ள்.) சமுத்திரத்தில் (சமணர்கள் கட்டியிட்ட) கற்றூணாகிய தெப்பத்தில் மிதந்துவந்து கரையேறிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சீகாழிப்பதியி லவதரித்தருளிய கவுணியர்குலத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளைவணங்கி (த்தேவரீர்) பேரின்பவாழ்வைத் தரத்தக்கதாகிய சிவபெருமானது திருத்தொண்டென்னும் பெரியபயிர் தழைப்பதற்குச் சூழ்ந்துள்ள பெரிய வேலியாயினீரென்று (கைகூப்பித்) தொழுதார்.—எ-று. (௩௪௨)

பிள்ளையார் தாமுமவர் முன்றொழுது பேரன்பின்
வெள்ள மனையபுகழ் மானியார் மேன்மையையுங்
கொள்ளும் பெருமைக் குலச்சிறையார் தொண்டினையு
முள்ளபரி செல்லா மொழிந்தங் குவந்திருந்தார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் அத்திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளை முன்னேவணங்கிப் பேரன்பின் வெள்ளம்போலும் நிறைந்த புகழையுடைய மங்கையர்க்கரசியாரது மேன்மையையும், பெருமைபொருந்திய குலச்சிறைநாயனாரது திருத்தொண்டையும் உள்ளபடியே எல்லாவற்றையுங் கூறியருளி அங்குச் சந்தோஷித்தெழுந்தருளி யிருந்தார்.—எ-று. (௩௪௩)

தென்னற் குயிரோடு நீறளித்துச் செங்கமலத்
தன்ன மனையார்க்கு மமைச்சர்க்கு மன்பருளித்
துன்னுநெறி வைதிகத்தின் றூநெறியே யாக்குதலான்
மன்னுபுகழ் வாகீசர் கேட்டு மனமகிழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) (சுரநோயினாலிறவாமல்) பாண்டியராசனுக்கு உயிருடன் விபூதியைக்கொடுத்தருளி, செந்தாமரைமலரில் வாழும் இலக்ஷுமியையொத்த பாண்டிமாதேவியாருக்கும், மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனாருக்கும் அன்பின்தன்மையை யருளிச்செய்து, பொருந்திய முததிநெறியான து வைதிகசம்பந்தமாயுள்ள சைவநெறியேயாகச் செய்தலால், நிலைபெறறபுகழையுடைய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்தார்.—எ-று.

வைதிகம் = வேதசம்பந்தமாயுள்ளது. (௩௪௪)

சொல்லின் பெருவேந்தர் தொண்டைவள நாடெய்தி
மல்கும் புகழ்க்காஞ்சி யேகாம் பரமனனுஞ்
செல்வர் கழலபணிந்து சென்றதெல்லாஞ் செப்புதலும
புல்குநூன் மார்பருமபோய்ப போற்ற மனம்புரிந்தார.

(இ-ள்.) சிறந்ததிருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வளப்பமபொருந்தியதொண்டைநாட்டையடைந்து நிறைந்த புகழையுடைய ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்தில் ஏகாம்பரமென்னும் திருக்கோயிலி லெழுந்தருளிய திருவேகமபநாதரது திருவடிகளைவணங்கி அங்குநிகழ்ந்த செய்திகளையெல்லாங் கூறியருளவும்,முப்புரிநூலணிந்த திருமார்பினையுடைய திருஞானசமபந்தப்பிள்ளையாரும அத்திருப்பதியிற சென்று வணங்கத்திருவுள்ளங்கொண்டருளினார.—எ-று. (௩௪௫)

அங்கணரைப போற்றியெழுந் தாண்ட வரசமர்ந்த
பொங்கு திருமடத்திற் புக்கங் கினிதமா்நது
திங்கட் பகவணியுஞ் சென்னியார சேவடிக்கீழ்த்
தங்கு மனத்தோடு தாள்பரவிச் செலலுநாள்.

(இ-ள்.) அருட்கண்ணராகிய பொய்யிலிநாதரைத் துதித்தெழுந்து திருநாவுக்கரசுசுவாமிக ளெழுநதருளிய சிறநத திருமடததிறசென று அங்கு மகிழ்ந்திருந்தருளி, இளம்பிறையணிநத சடைமுடியையுடைய பொய்யிலிநாதரதுதிருவடிக்கீழ்ப்பொருந்திய திருவுள்ளததுடன அவரது திருவடிகளைத் துதித்துச் செல்லுநாள்களில்.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (௩௪௬)

வாகீச மாமுனிவர் மன்னுதிரு வாலவாய்
நாக மரைக்கசைத்த நமபர் கழலவணங்கப்
போகும் பெருவிருப்புப் பொங்கப் புகலியின்மே
லேகும பெருங்காதல் பிள்ளையா ரேற்றெழுவார்.

(இ-ள்.) திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் நிலைபெற்ற திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய பாம்பை யரைக்கச்சாகக்கட்டிய ஸ்ரீசுந்தரேசரது திருவடிகளை வணங்கும்

பொருட்டுச்செல்லும் பெருவிருப்பமானது அதிகரிக்க,திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யார் தாம் சீகாழிக்குச்செல்லும் பெருவிருப்பத்தை மேற்கொண்டு செல்கின்றவ ராயினார்.—எ-று. (௩௪௭)

பூந்துருத்தி மேவும் புனிதர்தமைப் புக்கிறைஞ்சிப்
போந்துதிரு வாயிற் புறத்தணைந்து நாவினுக்கு
வேந்தர் திருவுள்ள மேவவிடை கொண்டருளி
யேந்தலா ரெண்ணிறந்த தொண்டருட னேகினார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருப்பூந்துருத்தியி லெழுந்தரு ளிய பொய்யிலிநாதரை யடைந்து வணங்கித் திருவாயிலின் புறத்திற் சென்று சே ர்ந்து திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள திருவுள்ளத்திற்குப் பொருந்த விடைபெற்றுக் கொண்டு அளவற்ற அடியார்களுடன் எழுந்தருளினார்.—எ-று. (௩௪௮)

மாடுபுனற் பொன்னி யிழிந்து வடகரையி
னீடுதிரு நெய்த்தான மையாறு நோக்கிறைஞ்சிப்
பாடுதமிழ் மாலைகளுஞ் சாத்திப் பரவிப்போ
யாடல் புரிந்தார் திருப்பழனஞ் சென்றணைந்தார்.

(இ-ள்.) அருகிலுள்ள நீர்மயமாகிய காவிரிநதியிலிறங்கி அந்நதியின் வட கரையிலுள்ள சிறந்த திருநெய்த்தானத்தையுந் திருவையாற்றையுஞ் சென்று வணங்கிப் பாடுகின்ற திருநெறித்தமிழ்ப்பாமாலைகளைச் சாத்தித் துதித்துச்சென்று, திருநடனஞ்செய்தருளும் ஆப்தசகாயரெழுந்தருளிய திருப்பழனமென்னுந் திருப் பதியைச் சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. (௩௪௯)

செங்கண் விடையார் திருப்பழனஞ் சேர்ந்திறைஞ்சிப்
பொங்கிய காதலின்முன் போற்றும் பதிபிறவுந்
தங்கிப்போய்ச் சண்பைநகர் சார்ந்தார் தனிப்பொருப்பின்
மங்கை திருமுலைப்பா லுண்டருளும் வள்ளலார்.

(இ-ள்.) பர்வத ராசபுத்திரியாகிய உமாதேவியாரது திருமுலைப் பாலமு துண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவந்த கண்ணையுடைய இடபத் தை வாகனமாகக்கொண்டருளுஞ் சிவபெருமானது திருப்பழனமென்னுந் திருப் பதியை யடைந்து வணங்கி மிக்க விருப்பத்தோடு முன்னே துதித்த மற்றத் திருப் பதிகளிலும் வசித்துச்சென்று சீகாழித்திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

தென்னாட் டமண் மாசறுத்துத் திருநீற்றின்
னாடு போற்றுவித்தார் வந்தணையும் வார்த்தைகேட்
டெந்நாள் பணிவதென வேற்றெழுந்த மாமறையோர்
முன்னாக வேத முழங்க வெதிர்கொண்டார்.

(இ-ள்.) பாண்டிநாட்டிலிருந்த சமணர்களாகிய குற்றத்தையறுத்து, அந் நாட்டிலுள்ளவர்களனைவரும் விபூதிசாதனத்தைப்போற்றச்செய்த திருஞானசம் பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளும் வார்த்தையைக்கேள்வியுற்று (ப்பிள்ளையாரை)

எப்பொழுது வணங்குவதென்று எதிர்கொண்டெழுந்தவேதியர்கள் (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு) முன்னே வேதங்களொலிக்கும்படி எதிர்கொண்டார்கள்.

வேறு.

போத நீடுமா மறைபவ ரெதிர்கொளப் புகலிகா வலருந்தஞ்
சீத முத்தணி சிவிகைநின் றிழிந்தெதிர் செல்பவர் திருத்தோணி
நாதர் கோயின்முன் றோன்றிட நகைமலர்க் கரங்குவித் திறைஞ்சிப்போ
யோத நீரின்மே லோங்குகோ யிலின்மணிக் கோபுரஞ் சென்றுற்றார்.

(இ-ள்.) ஞான மிக்க சிறந்தவேதியர்க ளெதிர்கொண்டுவரத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் குளிர்ந்த அழகிய முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கி யெதிர்செல்பவர் ஸ்ரீதோணியப்பரது திருக்கோயில் தம் முன்னேதோன்ற,ஒளிபொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்களைக் குவித்து வணங்கிச்சென்று,பிரளயவெள்ளத்தி லழியாமல் மிதந்தோங்கிய திருக்கோயிலினது அழகியதிருக்கோபுரத்தைச்சென் றடைந்தருளினார்.—எ-று. (௩௫௨)

அங்க மாநிலத் தெட்டுற வணங்கிப்புக் கஞ்சலி முடியேறப்
பொங்குகாதலிற்புடைவலங் கொண்டுமுன்பணிந்துபோற்றெடுத்தோதித்
துங்க நீள்பெருந் தோணியாங் கோயிலை யருளினாற் றொழுதேறி
மங்கை யோடுடன் வீற்றிருந் தருளினார் மலர்க்கழல் பணிவுற்றார்.

(இ-ள்.) பெரியபூமியில் அஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கி யுள்ளே புகுந்து அஞ்சலியாகக்குவித்த திருக்கரங்கள் சிரசின்மேற்செல்ல மிக்க அன்போடும் பக்கத்திற் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, திருமுனனேவணங்கிப் போற்றுதல்செய்து உயர்ந்த பெரிய திருத்தோணியென்னும் ஆலயத்தைத் திருவருளினால்வணங்கி மேலேறிப் பெரியநாயகியாரோடு அங்கு வீற்றிருந்தருளுந் தோணியப்பரது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கினார்.—எ-று. (௩௫௩)

முற்று மெய்யெலாம புளகங்கண் முகிழ்த்தெழ முகந்துகண் களிகூரப்
பற்று முள்ளமுள் ளலைத்தெழு மானந்தம் பொழிதரப் பணிந்தேத்தி.
யுற்று மைசேர்வ தெனுந்திரு வியமக முவகையா லெடுத்தோதி
வெற்றி யாகமீ னவனவை யெதிர்நதி மிசைவரு கரனென்பார்.

(இ-ள்.) திருமேனி முழுவதும் புளகாங்கிதமரும்பித் தோன்றவும், திருக்கோலத்தைத் தரிசித்துக் கண்கள் களிப்படையவும், (அப்பெருமானது திருவடிகளில்) பற்றிய திருவுள்ளத்தை யுள்ளே யலைத்து அதனாலெழுகின்ற ஆனந்தவெள்ளமானது பெருகவும் வணங்கித் துதித்து "உற்றுமைசேர்வது" என்னு முதலையுடைய திருஇயமகத் திருப்பதிகத்தை மகிழ்ச்சியாக எடுத்துத்துதித்துப் பாண்டியராசனது சபைக்கு எதிரே ஜெயமுண்டாகும்பொருட்டு "நதியிடைமிசைவருகரன்" எனத் திருக்கடைக்காப்பிற் பாடி யருளுவாராயினார்.—எ-று. (௩௫௪)

திருக்கழுமலம் - திரு-இயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினையேயுணர்வதுநின்னருள்மெய்யினையே
கற்றவர்காய்வதுகாமனையேகனல்விழிகாய்வதுகாமனையே
யற்றமறைப்பதுமுன்பணியேயமரர்கள்செய்வதுமுன்பணியே
பெற்றுமுகந்ததுகந்தனையேபிரம்புரத்தையுகந்தனையே.

பருமதில்மதுரைமன்னவையெதிரேபதிகமதெழுதிலையவையெதிரே
வருநதியிடைமிசைவருகரனேவசையொடுமலர்கெடவருகரனே
கருதலின்மிசைமுரற்றருமருளேகழுமலமமரிறைதருமருளே
மருவியதமிழ்விரகனமொழியேவல்லவர்தமமிடர்திடமொழியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரின் மல்கிய திருப்பதி கத்தினிற் றிருக்கடைக் காப்பேற்றி
வாரின் மல்கிய வனமுலை யாளுடன மன்னினா தமைப்போற்றி
யாரு மின்னருள் பெற்றுமீண் டணைபவ ரங்கையாற் றொழுதேத்தி
யேரின் மல்கிய கோயினமுன் பணிநதுபோந் திறைஞ்சினா மணிவாயில்.

(இ-ள்.) சிறப்பு மிகுந்த திருப்பதிகத்தில் தொடங்கிய திருக்கடைக்காப்பைவைத்து, வாரோடுபொருந்திய அழகிய திருத்தனங்களையுடைய பெரியநாயகியாரோ டெழுந்தருளிய தோணியப்பரைத் துதித்து நிறைந்த திருவருளைப்பெற்று மீண்டுவந்தருளுந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது அழகிய திருக்கரத்தினால் வணங்கித் துதித்து, அழகில் மிக்க திருக்கோயிலின்முனனே வணங்கிச் சென்று அழகிய திருவாயிலைப் பணிந்தருளினார்.—எ-று. (கூருரு)

தாதை யாருமங் குடன்பணிக் தணைந்திடச் சண்பையார் தனியேறு
மூதெ யிற்றிரு வாயிலைத் தொழுதுபோய் முகைமலர்க் குழலார்க
ளாத ரித்துவாழ்த் துரையிரு மருங்கெழ வணிமறு கிடைச்சென்று
காத லித்தவர்க் கருள்செய்து தந்திரு மாளிகைக் கடைசார்ந்தார்.

(இ-ள்.) அங்குத் தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரும் தோணியப்பரை வணங்கித் தம்மோடுவர, சீகாழியிலுள்ளவர்களது இளஞ்சிங்கம்போன்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பழைய மதில்சூழ்ந்த திருவாயிலை வணங்கிச்சென்று அரும்பாகிய மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய பிராமணஸ்திரீகள் விரும்பி வாழ்த்துதல்செய்யும் வாழ்த்துரைகள் இருபக்கங்களிலும் அதிகரிக்க அழகிய திருவீதியிற் சென்று தம்மை விரும்பியடைந்தவர்களுக்குத் திருவருள்செய்து தமது திருமாளிகையின் தலைவாயிலை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (கூருசு)

நறவ மார்பொழிற் புகலியி னண்ணிய திருஞான சம்பந்தர்
விறலி யாருட னீலகண் டப்பெரும் பாணர்க்கு மிகநல்கி
யுறையு ளாமவர் மாளிகைச் செலவிடுத் துள்ளணை தரும்போதி
லறலி னேர்குழ லார்மணி விளக்கெடுத் தெதிர்கொள வணைவுற்றார்.

(இ-ள்.) தேன பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த சீகாழிப்பதியி லவதரித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மதங்கசூளாமணியாரோடு திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனருக்கு மிக்கபேரருள்செய்து அவ ரிருக்கையாகிய திருமாளிகைக்குச் செல்லுமபடி விடைகொடுத்துத தமது திருமாளிகைக் கெழுந்தருளுமபொழுது, கருமணல் போன்ற கூந்தலையுடைய பாரப்பனமாதாகள் மாணிக்கத தீபமேந்தி யெதிர்கொள்ளுமபடி வந்தாாகள்.—எ-று. (௯௫௭)

அங்க ணைந்தரு மறைகுலத தாயாவந தடிவணங கிடததாமுந
துங்க நீள்பெருந தோணியிற றுயாதாண மனங்கொளத் தொழுவாராய்த
தங்கு காதலி னங்கமாந் தருளுநாட் டமபிரான கழலபோற்றிப
பொஙகு மின்னிசைத் திருப்பதி கமபல பாடினா புகழ்ந்தேத்தி.

(இ-ள்.) அரிய மறையவா குலததாயாராகிய பகவதியமமையாா அங்கு வந்து (பிளளையாரது) திருவடிகளை வணஙக, தாமும மிகவு முயாந்த திருத்தோணியி லெழுந்தருளிய திருத்தாயாராகிய பெரியநாயகியாரது திருவடிகளைத தமதுள்ளத்திற பொருந்தும்படி தொழுபவராயப், பொருந்திய விருப்பத்தோடு அத திருமாளிகையி லெழுந்தருளியிருக்குநாளகளில தோணியப்பரது திருவடிகளைத் துதித்து, புகழ்ந்து மிகக இசையினை யுடைய பல திருப்பதிகஙகளைப பாடியருளினா.—எ-று. (௯௫௮)

நீல மாவிடந திருமிடற் றடக்கிய நிமலனா நேரொயதுங
கால மானவை யனைத்தினும் பணிந்துடன் கலநதவன பர்களோடுஞ்
சால நாள்களங் குறைபவா தையலா டழுவிடக் குழைகமபர்
கோல மார்தரக குமபிடு மாசைகொண டெழுஙகுறிப பினராஞர்.

(இ-ள்.) நீலநிறமபொருந்திய மிகக ஆலாகல விடததைக் கண்டத்திற்றரித்த தோணியப்பனா நேரே தரிசிததற் குரிய காலஙகடோறுஞ் சென்று வணங்கித் தமமுடன் சேர்ந்த அடியார்களோடும் அஙகு நெடுநாள வசிக்குந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாா ஸ்ரீகாமாக்ஷியமமையாா தழுவக்குழைந்த திருவேகம்ப நாதரது திருக்கோலத்தை நிரம்பத் தரிசிக்கும விருப்ப மேற்கொணடு செல்லுங் குறிப்பினராயினா.—எ-று.

காலமானவை யனைததினும் எனறது, சிவபெருமானைத தொழுதற்குரிய ஆறுகாலத்தையும; இதனை, "எலலிற்கஙகுற -பொழுதறு காலதநென்றும் பூசனை விடாது செய்து" எனபதனு னுணாக.

"தையலாடழுவிடககுழைகமபா, எனபதனசரிததிரததைமுனனர் திருக்குறிபபுத தொண்டநாயனாா புராணத்திற் காணக. (௯௫௯)

தண்ட கத்திரு நாட்டினைச் சாாந்துவாா தெமபிரான மகிழ்கோயில
கண்டு போறறிநாம் பணிவதென் றன்பருக் கருள்செய்வார் காலமபெற்
றணட ருக்கறி வருமபெருந தோணியி லிருந்தவ ரருள்பெற்றுத்
தொணடர் சூழ்ந்துடன புறபபடத தொடாந்தெழுந தாதையாாக் குரை
[செய்வார்.

(இ-ள.) தொணடைநாட்டை யடைந்து எமது திருவேகமபநாதா மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தருளுந் திருவேகம்பத்தைத் தரிசித்துத துதித்து நாம் வணங்குவோமென்று அடியார்களுக் கருள்செயயும் பிள்ளையார் வணங்குதற்குரிய காலத்தைப்

பெற்றுத் தேவர்களுக் கறிதற்கரிய தோணியப்பரது திருவருளையடைந்து அடியார்கள் சூழ்ந்து தம்முடன புறப்படத் தம்மைத தொடர்ந்துவருகின்ற தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயருக்கு அருளிச்செய்வாராயினார்.—எ-று.

தண்டகன என்னுமரசன அரசாட்சிசெய்த திருநாடாகலின் "தண்டகத் திருநாடு" என்று கூறினார்.

நந்தம்பிரான மகிழ்கோயில், என்றும பாடம். (௩௩௦)

அப்பர் நீரினி யிங்கொழிந் தருமறை யவகிவேட் டனபோடு, துப்பு
நேர்சடை யார்தமைப பரவியே தொழுதிரு மெனச்சொலலி, பெய்யபெ
ருநதொணடா மீள்பவா தமக்கெலாமவிடைகொடுத்தருளிப்போ, யொப
பி லாதவர் தமைவழி யிடைபபணிந் தருகுமன் பொடுஞ்சலவார.

(இ-ள.) அப்பரே! நீர இனி எம்மோடு வருதலை யொழிந்து, அரிய வேத விதிப்படி யாகங்களைச் செய்து அனபுடன பலகாலம போலுஞ் சிவந்த சடைமுடியையுடைய தோணியப்பரைத துதித்து வணங்கி இவவிடத்திலேயேயிருமென்று கூறி, தம்முடன வராமல் திரும்புகின்ற மெய்யன்மை பொருந்திய அடியார்களுக்கெலலாம விடைகொடுத்துச் சென்று, தாம் செல்லும வழிகளி லெழுந்தருளிய ஒப்பற்ற சிவபெருமானை வணங்கி உருகுகின்ற அனபோடுஞ் செலவாராயினார்.—எ-று. (௩௩௧)

செல்வ மல்கிய தில்லைமூ தூரினிற் றிருநடம பணிந்தேத்திப்
பலபெ ருந்தொண்ட ரெதிர்கொளப பரமர்தந் திருத்தினை நகர்பாடி
யல்கு தொண்டர்க டம்முடன் றிருமாணி குழியினை யணைந்தேத்தி
மல்கு வார்சடை யார்திருப பாதிரிப் புலியூரர் வந்துற்றார்.

(இ-ள.) பலவகைச் செல்வங்களு நிறைந்த பழமைபொருந்திய ஸ்ரீ சிதம்பரத்தில (ஸ்ரீநடராசப்பெருமானது) பஞ்சகிருத்தியத் தாண்டவத்தை வணங்கித் துதித்து, சிறந்த பல திருத்தொண்டர்களெதிர்கொண்டு வணங்கச சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுந் திருத்தினை நகரை யடைந்து திருப்பதிகம பாடியருளி, நிறைந்த அடியார் திருக்கூட்டங்களோடு திருமாணிகுழி யென்னுந் திருப்பதியையடைந்து துதித்து, நிறைந்த நீண்ட சடைமுடியையுடைய தோனறுத்துணைமீச ரெழுந்தருளிய திருப்பாதிரிப்புலியூரென்னுந திருப்பதியை வந்தடைந்தருளினார். ()

கன்னி மாவனங் காப்பென விருந்தவர் கழலிணை பணிந்தங்கு
முன்ன மாமுடக் கான்முயற் கருள்செய்த வண்ணமு மொழிந்தேத்தி
மன்னு வார்பொழிற் றிருவடு கூரினை வந்தெய்தி வணங்கிப்போய்ப்
பின்னு வார்சடை யார்திரு வக்கரை பிள்ளையா ரணைவுற்றார்.

(இ-ள.) கன்னிவனமே தமக்குக் காவலாக இருந்தருளிய அவ் வெம்பெருமானது இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கி, அங்கு முன்பு பெருமைபொருந்திய முடங்கிய காலையுடைய முயலுக்குத் திருவருள்செய்தத்தன்மையையும் தமது திருப்பதிகத்தி லருளிச்செய்து துதித்து, நிலைபெற்ற நீண்ட சோலைசூழ்ந்த திருவடுகூரென்னுந் திருப்பதியை வந்தடைந்து வணங்கி அங்குநின்றுஞ் சென்றருளி, பின்னலாகிய நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானெழுந்தருளுந் திருவக்கரை யென்னுந் திருப்பதியைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரடைந்தருளினார். ()

கன்னிமாவனம் என்பது திருப்பாதிரிப்புலியூரின் திருநாமத் தொன்று. முடக்கானமுயல், அத்தலத்தில் சிவபெருமானைத் துதித்து முத்திப்பேறு பெற்றமையைத் தமது திருப்பதிகத்தில் விளங்கக்கூறி யருளினரென்பார் 'முன்னமா முடக்கானமுயற்கருள் செய்தவண்ணமு மொழிந்தேத்தி' என்று கூறினர். ()

திருப்பாதிரிப்புலியூர் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னநின்றமுடக்கான்முயற்கருள்செய்துநீள்
புன்னைநின்றுகமழ்பாதிரிப்புலியூருளான்
றன்னைநின்றுவணங்குந்தனைத்தவமில்லிகள்
பின்னைநின்றபிணியாக்கையைப்பெறுவார்களே.

அந்தணல்லாரகன்காழியுண்ஞானசம்
பந்தனல்லாரபயில்பாதிரிப்புலியூர்தனுட்
சந்தமாலைத்தமிழ்பத்திவைதரித்தார்கண்மேல்
வந்துதீயவ்வடையாமையாலவினைமாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - தோன்றாத்துணையீசர், தேவியார் - தோகையம்பிகை.

வக்க ரைப்பெரு மானறனை வணங்கியங் கமருநா ளருளாலே
செக்கர் வேணியார் திருமபைமா காளமுஞ் சென்றுதாழ்ந் துடன்மீண்டு
மிக்க சீர்வள ரதிகைவீ ரட்டான மேவுவார் தமமுன்பு [வுற்றார்.
தொக்க மெய்த்திருத் தொண்டர்வந் தெதிர்கொளத் தொழுதெழுந்தணை

(இ-ள்.) திருவக்கரையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானை வணங்கி அங்கு எழுந்தருளியிருக்கு நாள்களில் அவ்வெம்பெருமான திருவருளினால் சிவந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவிரும்பை மாகாளத்தையு மடைந்து வணங்கி உடனே திரும்பி, மிக்க சிறப்புவளர்கின்ற திருவதிகைவீரட்டானத்தை யடையும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு முன்னே கூட்டமாகிய மெய்யடியார்கள் வந்து எதிர்கொண்டு வணங்கத் தாமு மெதிரே வணங்கி யெழுந்து அங் கடைந்தருளினார்.—எ-று.

திருவதிகை வீரட்டம், சிவபெருமான் திரிபுரங்களை யழித்தருளிய க்ஷேத்திரமாகலின், இது அட்டவீரட்டத் தொன்று. (௯௯௪)

ஆதி தேவரங் கமர்ந்தவீ ரட்டானஞ் சென்றணை பவர்முன்னே
பூதம் பாடநின் றாடுவார் திருநட்ம் புலப்படும் படிகாட்ட
வேத பாரகர் பணிந்துமெய் யுணர்வுட னுருகிய விருப்போடுங்
கோதி லாவிசை குலவுகுண் டைக்குறட் பூதமென் றெடுத்தேத்தி.

(இ-ள்.) முதற்பெருங்-கடவுளாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருவீரட்டானத்தைச் சென்றடையுந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு முன்னே பூதகணங்கள் பாடும்படி நின்று திருநடனஞ் செய்தருளுஞ் சிவபெருமான் தமது திருநடனத்தை அவருக்குத் தெரியும்படி காட்டியருள, வேதமாகிய கடலின் கரையை யடைந்த பிள்ளையார் வணங்கி, மெய்யுணர்ச்சியோடு திருவுள்ளமுருகிய

விருப்பத்துடன் குற்றமில்லாத இசைபொருந்திய "குண்டைக் குறட்பூதம்" என்று திருப்பதிக முதலெடுத்துத் துதித்து.—எ-று.

இதுமுதல் இரண்டுபாடலுங் குளகம். (௩௪௩)

திருவதிகைவீரட்டானம் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டைக்குறட்பூதங்குழுமவனலேந்திக்
கெண்டைபிறழ்தெண்ணீர்கெடிலவடபக்கம்
வண்டுமருள்பாடவளர்பொன்விரிகொன்றை
விண்டதொடையலணிமெவீரட்டானத்தே.

ஞாழலகமழ்காழிஞானசம்பந்தன்
வேழம்பொருதெண்ணீரதிகைவீரட்டானத்துச்
சூழுங்கழலானைச்சொன்னதமிழ்மாலை
வாழுந்துணையாகநினைவார்வினையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **வீரட்டேசுரர்**, தேவியார் - **வீரட்டானநாயகி**,

பரவி யேத்திய திருப்பதி கத்திசை பாடினர் பணிந்தங்கு
விரவு மன்பொடு மகிழ்ந்தினி துறைபவர் விமலனை வணங்கிப்போ
யரவ நீர்ச்சடை யங்கணர் தாமகிழ்ந் துறைதிரு வாமாத்தூர்
சிரபு ரத்துவந் தருளிய திருமறைச் சிறுவர்சென் றணைவுற்றார்.

(இ-ள்.) வணங்கித் துதித்து, திருப்பதிகத்தை இசைபொருந்தப் பாடிப்பணிந்து அங்கு நிறைந்த அன்புடன் மகிழ்ந்து இனிதாக எழுந்தருள்பவராகிய சீகாழிப்பதியி லவதரித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மலரகிதராகிய அவ்வீரட்டேசரை வணங்கி அங்குநின்று மெழுந்தருளி, ஒலிபொருந்திய கங்காநதியை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளும் திருவாமாத்தூ ரென்னுந் திருப்பதியைச் சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. (௩௪௪)

சென்ற ணைந்துசிந் தையின்மகிழ் விருப்பொடு திகழுந்திரு வாமாத்தூர்ப்
பொன்ற யங்குபூங் கொன்றையும் வன்னியும் புனைந்தவ ரடிபோற்றிக்
குன்ற வார்சிலை யெனுந்திருப் பதிகமெய் குலவிய விசைபாடி
நன்று மின்புறப் பணிந்துசெல் வார்திருக் கோவலூர் நகர்சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) சென்றடைந்தருளி மனதில் நிறைந்த விருப்பத்தோடும் விளங்குகின்ற திருவாமாத்தூரில் பொன்போல் விளங்குகின்ற கொன்றை மாலையையும் வன்னிமாலையையு மணிந்த சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து "குன்றவார் சிலை" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பொருந்திய இசையோடு பாடியருளி, நன்மையு மின்பமும் பொருந்த வணங்கிச் செல்லும் பிள்ளையார் திருக்கோவலூரென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று.

திருக்கோவலூர அந்தகாசுரனைச் சங்காரஞ்செய்த க்ஷேத்திர மாதலின், அட்டவீரட்டத்தொன்று. (௩௬௭)

திருவாமாத்தூர் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குன்றவார்சிலைநாணராவரிவாளிகூரெரிகாற்றிலமும்மதில்
வென்றவாறெங்ஙனேவிடையேறுமவேதியனே
தென்றலார்மணிமாடமாளிகைச்சூளிகைக்கெதிர்நீண்டபெண்ணைமே
லன்றிலவந்தணையுமாமாத்தூரமமானே.

வாடல்வெண்டலைமாலையார்த்துமயங்கிருள்ளெரியேந்திமாநட
மாடலமேயதெனனென்றுமாத்தூரமமானைக்
கோடல்நாகமரும்புமபைமபொழிற்கொச்சையாரிறைஞானசமபந்தன்
பாடலபத்துமவல்லார்பரலோகஞ்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **கோமாதுநாயகர்,** தேவியார் - **அழகியநாயகியம்மை.**

கோவ னீடிய வீரட்ட மமர்ந்தவர் குரைகழல் பணிந்தேத்தி
யாவி னைந்துகந் தாடுவா ரறையணி நல்லூரை யணைந்தேத்திப்
பாவ லர்ந்தசெந் தமிழ்கொடு பரவுவார் பரவுசீ ரடியார்கண
மேவு மன்புறு மேன்மையாந் தன்மையை விளங்கிட வருள்செய்தார்.

(இ-ள்.) சிறந்த திருக்கோவல் வீரட்டத்திலெழுந்தருளிய சிவபெருமானது சப்திக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து, பசுவினிடத்துள்ள பஞ்ச கௌவியங்களையும் விரும்பி யபிஷேகங்கொண்டருளுஞ் சிவபெருமானெழுந்தருளுந் திரு அறையணி நல்லூரென்னுந் திருப்பதியை யடைந்து துதித்துச் செந்தமிழ்த் திருப்பதிகம் பாடியருளும பிள்ளையார் (யாவரும்) வணங்குஞ் சிறப்பினையுடைய அடியார்கள், பொருந்திய அன்பால் வரும்மேன்மைத தன்மையை விளங்கவைத்துப் பாடியருளினார்.—எ-று.

ஆவினைந்தாவன-பால்-தயிர் - நெய் - கோமயம்-கோசலம் - என்பன. (௩௬௮)

திருஅறையணிநல்லூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம.

பீடினாற்பெரியார்களுமபேதைமைகெடத்தீதிலா
வீடினாலுயர்ந்தார்களுமவீடினாரிளவெணமதி
சூடினார்மறைபாடினார்சுடலைநீறணிந்தாரழ
லாடினாரறையணிநல்லூரங்கையாற்றொழுவாரகளே.

கழியுலாங்கடற்கானல்சூழ்கழுமலமமர்தொல்பதிப்
பழியிலாமறைஞானசம்பந்தனலலதோர்பண்பினார்

மொழியினாறையணிநல்லூர்முக்கணமூர்த்திதன்றொழக்
கெழுவினாரவர்தம்மொடுங்கேடிலவாழ்பதிபெறுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமியொ - அறையணிநாதர், தேவியாா - அருள்நாயகியம்மை.

சீரின் மன்னிய பதிகமுன் பாடியத் திருவறை யணிநல்லூர்
வாரின் மல்கிய கொங்கையாள் பங்காதம மலைமிசை வலங்கொள்வார்
பாரின் மலகிய தொண்டர்க ளிமையவர் நாடொறும பணிநதேத்துங்
காரின் மலகிய சோலையண் ணுமலை யன்பர்காட் டிடக்கண்டார்.

(இ ள்.) சிறப்போடு பொருந்திய திருப்பதிகத்தைத் திருமுன்னே பாடியருளி அத்திருவறையணி நல்லூரென்னுந திருப்பதியில், கச்சணிந்த தனங்களையுடைய உமாதேவிபாகரான அறையணி நாதரது திருமலையின்மேல் பிரதக்ஷணஞ்செய்யும் பிள்ளையார், உலகத்தில நிறைந்த அடியார்களும் தேவர்களும் நாள்தோறும் வணஙகித் துதிக்குமமேகங்கள் நிறைந்த சோலைசூழ்ந்த திருவண்ணுமலையை அடியார்கள் காட்ட அதனைத் தரிசிததருளினார்.—எ-று. (௯௬௬)

வேறு.

அண்ணுமலையங் கமராபிரான் வடிவு போன்று தோன்றுதலுங்
கண்ணுற பருகிக் கைதொழுது கலந்து போற்றுங் காதலினு
லுண்ணு முலையா ளெனுமபதிகம பாடித் தொணட ருடன்போந்து
தெணணீா முடியார் திருவண்ணு மலையைச் சென்று சேர்வுற்றார்.

(இ ள்.) அத்திருவண்ணுமலையானது அங்கெழுந்தருளுந் தேவர்கள்நாயகராகிய சிவபெருமானது திருவுருவைப்போலத தோனறவும், தமது கண்களால் தரிசித்துக் கைகூப்பி மனஙகலந்து துதிக்கும பெருவிருப்பினுல் "உணணுமுலையுமையாள்" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடி யருளி, அடியார்களோடு சென்று, தெளிந்த கங்கை நீரையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமா னெழுந்தருளிய திருவண்ணுமலையைச்சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. ()

'அமர்ந்தபிரான்' என்றும் பாடம்.

திருவண்ணுமலை - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்ணுமுலையுமையாளொடுமுடனுகியவொருவன்
பெண்ணுகியபெருமான்மலைதிருமாமணிதிகழ
மண்ணுர்ந்தனவருவித்திரண்மழலைம்முழவதிரு
மண்ணுமலைதொழுவார்வினைவழுவாவணமறுமே.

வெம்புந்தியகதிரோனுெளிவிலகும்விரிசார
லம்புந்திமூவெயிலெய்தவனண்ணுமலையதனைக்

கொம்புந்துவகுயிலாலுவகுளிர்காழியுண்ஞான
சம்பந்தனதமிழ்வல்லவரடிபேணுதறவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமியெர் - அருணாசலேசர், தேவியார் - உண்ணாமுலையம்மை.

அங்க ணணைவார் பணிந்தெழுந்து போற்றி செய்தம மலைமீது
தங்கு விருப்பில் வீற்றிருந்தார் தாட்டா மரைக டம்முடிமேற்
பொங்கு மார்வத் தொடும்புனைந்து புளக மலர்ந்த திருமேனி
யெங்கு மாகிக் கண்பொழியு மின்ப வருவி பெருக்கினார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியையடையும் பிள்ளையார் வணங்கி யெழுந்து துதித்து, அத்திருமலையின்மேல் வசிக்கும் விருப்பத்தோடு வீற்றிருந்தருளிய ஸ்ரீ அருணாசலேசரது திருவடித்தாமரைகளைத் தமது திருமுடியின்மேல் மிக்க விருப்பத்தோடுந் தரித்துப் புளகாங்கிதங்கொண்ட தமது திருமேனி முழுதும் ஆனந்தக் கண்ணீராகிய அருவியைப் பெருக்கி யருளினார்.—எ-று. (௯௭௧)

ஆதி மூர்த்தி கழல்வணங்கி யங்க ணினிதி னமருநாட்
பூத நாத ரவர்தம்மைப் பூவார் மலராற் போற்றிசைத்துக்
காத லாலத் திருமலையிற் சிலநாள் வைகிக் கமழ்கொன்றை
வேத கீதர் திருப்பதிகள் பிறவும் பணியும் விருப்புறுவார்.

(இ-ள்.) முதற்கடவுளாகிய அண்ணாமலையாரது திருவடிகளை வணங்கி அங்கு மகிழ்வோடு எழுந்தருளியிருக்கு நாளகளில், பூதகணங்கட்கு நாதராகிய அவ்வெம்பெருமானை "பூவார் மலர்" என்று தொடங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளி, அத்திருமலையின்மேல் விருப்பத்தோடு சில நாள்கள் வசித்து, வாசனை வீசுகின்ற கொன்றைமாலையை யணிந்த சிவபெருமான் எழுந்தருளும் மற்றத்திருப்பதிகளையும் வணங்கும் விருப்பங் கொள்வாராயினார்.—எ-று. (௯௭௨)

திருவண்ணாமலை - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார்மலர்கொண்டடியார்தொழுவார்புகழ்வார்வானோர்கண்
மூவார்புரங்களெரித்தவன்றுமூவர்க்கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின்றதிரவெருவித்தொறுவினிரையோடு
மாமாம்பிணைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே.

அல்லாடரவமியங்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரை
நல்லார்பரவப்படுவான்காழிஞானசம்பந்தன்
சொல்லான்மலிந்தபாடலானபத்துமிவைகற்று
வல்லாரெல்லாம்வானோர்வணங்கமன்னிவாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கை பாகர் திருவருளால் வணங்கிப் போந்து வடதிசையிற்
செங்கண் விடையார் பதிபலவும் பணிந்து புகலிச் செம்மலார்

துங்க வரைகள் கான்பலவுங் கடந்து தொண்டைத் திருநாட்டிற்
றிங்கண் முடியா ரினிதமருந் திருவோத் தூரைச் சேர்வுற்றார்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் உமாதேவி பாகராகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசரது திருவருளினால் அத்திருவண்ணாமலையை வணங்கி அவ்விடத்தினின்று மெழுந்தருளி வடதிசையிலுள்ள சிவந்த கண்ணையுடைய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்டருளுஞ் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளிய பல திருப்பதிகளையும் வணங்கி, உயர்ந்த பல மலைகளையுங் கடந்து, செல்வங்கணிறைந்த தொண்டைநாட்டில் சந்திரசேகரராகிய சிவபெருமான் மகிழ்வுற்றெழுந்தருளிய திருவோத்தூரென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௬௭௩)

தேவர் முனிவர்க் கோத்தளித்த திருவோத் தூரிற் றிருத்தொண்டர்
தாவில் சண்பைத் தமிழ்விரகர் தாம்வந் தணையக் களிசிறந்து
மேவுங் கதலி தோரணங்கள் விளக்கு நிரைத்து நிறைகுடமும்
பூவும் பொரியுஞ் சுண்ணமுமுன் கொண்டு போற்றி யெதிர்கொண்டார்.

(இ-ள்.) (சிவபெருமான் அந்தணர்வடிவங்கொண்டு) தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் வேதத்தை யோதுவித்தருளிய திருவோத்தூரிலிருக்கும் அடியார்கள், குற்றமற்ற சீகாழிப்பதியில் அவதரித்த திருநெறித் தமிழ்த்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அங்கு எழுந்தருளுதலால் மகிழ்ச்சி யடைந்து, சிறப்புப்பொருந்திய வாழைகளையும், தோரணங்களையும் மணிவிளக்குகளையும், வரிசையாகவைத்து, பூரணகும்பங்களையும், பூவையும், பொரியையும், பொற்சுண்ணங்களையும் முன்னே தாங்கிக்கொண்டு துதித்து எதிர்கொண்டார்கள்.—எ-று.

தேவர் முனிவர்க்கோத்தளித்த சரித்திரமாவது,—பூர்வத்தில் சோமுகாசுரனென்னுமசுரனொருவன் வேதங்களை யபகரித்துக்கொண்டு பாதலத்திற் சென்று பதுங்கியிருந்தனன்; அதனால் பிரமன் முதலிய தேவர்களும் முனிவர்களும் வைகுந்தமடைந்து திருமாலை வணங்கித் தங்குறையிரந்து வேண்ட, அவர் சிவபெருமானைப் பூசித்துச் சக்கராயுதத்தைப் பெற்றுப் பாதலத்திற் சென்று, அவ்வசுரனை யழித்து, முன்போல வேதங்களைக் கொணர்ந்தளிப்ப, அவர்கள் அதனைப்பெற்றுத் திருவோத்தூரை யடைந்து ஸ்ரீவேதபுரீசரைப் பூசித்துத் திருவடிகளில் வணங்கி நின்று எம்பெருமானே! அடியேங்கள் தூய்மையாகிய வேதத்தை நீங்கிப் பலவருடங்கழிந்தோம்; அதனால், சீலத்தை யொழிந்தோம்; வேத பாராயணத்தை யிழந்தோம்; நன்னெறியை மறந்தோம்; இது நன்று, இது தீதென்று இன்னதெளிந்திலோம்; ஆதலால், தேவரீரே எங்கட்கு ஆசாரிய மூர்த்திகளாய் எழுந்தருளி, அவ்வேதத்தை யோதுவித்து, எங்களறிவை நிலைப்படுத்தி யாட்கொண்டருள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளவும், அதனை யுணர்ந்த சிவபெருமான் அவர்களது வேண்டுகோட்கிரங்கி யவ்வாறே யருளத் திருவுள்ளம்பற்று, ஓர் அந்தணராக அருட்படிவங்கொண்டு அங்குள்ள ஓர் மண்டபத்தில் தர்ப்பாசனத்தி லெழுந்தருளித் திருமால் முதலிய தேவர்கள் அருகிலிருக்கவும், தேவர்களும் முனிவர்களும் பக்கத்திற் சூழவும், விநாயகரும் சுப்பிரமணியரும் சமீபத்தி லமர்ந்திருப்பவும், கந்தருவர் கிம்புருடர் சித்தர் வித்தியாதரர் இயக்கர் அஷ்டதிக்குப் பாலகர் அஷ்டவசுக்கள்-சந்திர சூரியர்கள்முதலிய யாவரும் தம்மைச்சூழ்ந்திருக்கவும், சிவபெருமான் அவரவர்களை இருக்கத்தக்க இடத்திலிருக்கக் கட்டளையிட்டு அவ்வேத

த்தை நான்காகப் பகுத்து அவர்களனைவரும் நன்குணரும்பொருட்டு, ஆதியந்தங்களில் பிரணவம் பொருந்தும்படி யோதுவித்து, பிறகு சாதனஞ் செய்யத்தக்க மந்திரங்களையும், ஆகமங்களையும் மற்றப் பொருள்களையும் உபதேசித்தருள, அதனால், திருமால் முதலிய தேவர்களும் முனிவர்களும் தங்கள் மனத்திலுள்ள வருத்தம் நீங்கி மெய்ஞ்ஞானமுற்றுத் தெளிவடைந்தனர். பின்னர் வேதியர் திருவுருவங்கொண்டு வந்த சிவபெருமான் அங்குள்ள சிவலிங்கத்தினிடத்தில் மறைந்தருளினர்; அதனை யுணர்ந்த யாவரும் அவ்வெம்பெருமானது திருவருளைப் புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள் என்பதாம். இக்காரணத்தினால், இத்தலம் திருவோத்தூர் என்னுந் திருப்பெயர் பெற்றது. ஓத்து=வேதம். (௩௭௪)

சண்பை வேந்தர் தண்டரளச் சிவிகை நின்று மிழிந்தருளி
நண்பின் மிக்க சீரடியார் சூழ நம்பர் கோபுரஞ்சூழ்
விண்பின் னாக முன்னோங்கும் வியன்பொற் புரிசை வலங்கொண்டு
பண்பு நீடிப் பணிந்தெழுந்து பரமர் கோயி லுள்ளடைந்தார்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் குளிர்ந்த முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கியருளித் தம்மிடத்து நேசமிகுந்த சிறந்த அடியார்கள் அருகிற்சூழ்ந்துவர, சிவபெருமானது திருக்கோபுரத்தைச் சூழ்ந்த மேகமண்டலமும் பின்னிடும்படி முன்னிட்டோங்கிய பெரிய பொன்மயமாகிய திருமதிலைப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அன்புமிகுந்து வணங்கி யெழுந்து சிவபெருமானது திருக்கோயிலினுள்ளடைந்தருளினர்—எ-று. (௩௭௫)

வாரணத்தி னுரிபோர்த்த மைந்த ருமையாண் மணவாள
ராரணத்தி னுட்பொருளாய் நின்றார் தம்மு னணைந்திறைஞ்சி
நாரணற்கும் பிரமற்கு நண்ணற் கரிய கழல்போற்றுங்
காரணத்தின் வருமின்பக் கண்ணீர் பொழியக் கைதொழுதார்.

(இ-ள்.) (கயாசுரனென்னும்) யானையினது தோலைப்போர்த்தருளிய வலியாளரும், உமையவள் நாயகரும், வேதத்தினுட்பொருளாய் நின்றவருமாகிய சிவபெருமான் திருமுன்னே யடைந்து வணங்கி, திருமால் பிரமனென்னு மிருவராலு மடைதற்கரிய திருவடிகளைத் துதிக்குங்காரணத்தினால் வருகின்ற ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழியும்படிக் கைகூப்பி வணங்கினர்—எ-று. (௩௭௬)

தொழுது விழுந்து பணிந்தெழுந்து சொன்மா லைகளாற் றுதிசெய்து
முழுது மானா ரருள்பெற்றுப் போந்து வைகி முதல்வர்தமைப்
பொழுது தோறும் புக்கிறைஞ்சிப் போற்றி செய்தங் கமர்வார்மு
னழுது வணங்கி யொருதொண்ட ரமணர் திறத்தொன் றறிவிப்பார்.

(இ-ள்.) கைகூப்பிப் பூமியில் விழுந்து வணங்கி யெழுந்து திருப்பதிகங்களாற் றுதித்து, சராசரங்களாகிய எல்லாந் தாமே யாகிய சிவபெருமானது திருவருளைப் பெற்றுப் புறத்திற் சென்று (அங்குள்ள திருமடத்தில்) வசித்தருளி, முதற்பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமானைக் காலங்கள் தோறுஞ் சென்று வணங்கித் துதித்து, அங்கு எழுந்தருளியிருக்குந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு முன்னே ஒரு சிவனடியார் அழுது அவரது திருவடிகளில் வணங்கிச் சமணர்களால் தமக்கு நேர்ந்த ஒரு செயலை அறிவிப்பாராயினர்.—எ-று. (௩௭௭)

அங்கை யனலேற் றவர்க்கடியே னுக்கும் பனைக ளானவெலா
மங்கு லுறநீண் டாண்பனையாய்க் காயா வாகக் கண்டமண
ரிங்கு நீரிட் டாக்குவன காய்த்தற் கடைவுண் டோவென்று
பொங்கு நகைசெய் திழித்துரைத்தா ரருள வேண்டு மெனபபுகல.

(இ-ள்.) அழகிய திருக்கரத்தில் மழுப்படையையேந்திய சிவபெருமானுக்கு அடியேனாகிய யானவைத்துவளாத்த பனைமரங்களெல்லாம்மேகமண்டலமளவுமுயர்ந்து ஆண்பனைகளாய்க் காயாதிருக்க அதனைச்சமணாகள் கண்டு, இங்கே நீர் வைத்து வளர்த்த ஆண்பனைகள் காய்த்தற்கு ஓருபாயமுண்டோவென்று மிக்க அவமதிப்பாகச் சிரித்து இழிவு செய்து பேசினார்கள்; அவ்விழிவு தீர அருள் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள.—எ-று. (௬௭௮)

இது முதல் மூன்று பாடலுங் குளகம்.

பரம ஞர்தந் திருத்தொண்டர் பணபு நோக்கிப் பரிவெய்தி
விரவு காத லொடுமேவிரைந்து விமலர் கோயில் புக்கருளி
யரவு மதியும் பகைதீர வணிந்தார தம்மை யடிவணங்கி
யிரவு போற்றித் திருப்பதிக மிசையிற் பெருக வெடுத்தருளி.

(இ-ள்.) (அவ்வாறு கூறி வேண்டிக்கொணட) சிவனடியாரது ஆராமைகுணத்தைப் பார்த்து அவர்மேலிரக்கங்கொண்டு மிக்க பெருவிருப்போடும் விரைந்து சென்று சிவபெருமானது திருக்கோயிலுட் புகுந்தருளி, பாமபையுஞ் சநதிரனையும் பகை நீங்கும் படி யணிந்தருளிய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கி இரவின்கண் துதித்துப் ("பூத்தேர்ந்தாயன") என்னுமுதலையுடைய திருப்பதிகத்தை இசையினாற் பெருகும்படி யெடுத்துப்பாடி யருளி.—எ-று. (௬௭௯)

விரும்பு மேன்மைத் திருக்கடைக்காப் பதனில் விமல ரருளாலே
குரும்பை யாண்ப னையீனு மென்னுமவ் வாய்மை குலவுதலா
னெருங்கு மேற்றுப் பனையெல்லா நிறைந்த குலைக ளாய்க்குரும்பை
யரும்பு பெண்ணை யாகியிடக் கண்டோ ரெலலா மதிசயித்தார.

(இ-ள்.) (யாவரும்) விரும்புகின்ற மேன்மையையுடைய திருக்கடைக்காப்பில் சிவபெருமானது திருவருளினால் "குரும்பை யாண்பனையீனும்" என்னும் வாய்மை விளங்குதலால் நெருங்கிய ஆண்பனைகளெல்லாம நிறைந்த குலைகளையுடையனவாய்க்குரும்பைகளை யரும்புகின்ற பெண்பனையாக, அதனைக் கண்ட யாவரும் அதிசய மடைந்தார்கள்.—எ-று! (௬௮௦)

திருவோத்தூர்-பண் - பழந்தக்கராகம்.

ஆண்பனை பெண்பனையான திருப்பதிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தேர்ந்தாயனகொண்டுநின்பொன்னடி
யேத்தாதாரில்லையெண்ணுங்கா
லோத்தூர்மேயவொளிமழுவாளங்கைக்
கூத்தீரும்மகுணங்களே. (௧)

இடையீர்போகாவிளமுலையாளையோர்
[illegible]டையீரேபுள்ளிமானுரி

யுடையீரேயும்மையேத்துதுமோத்தூர்ச்
சடையீரேயுமதாளே. (௨.)

உள்வேர்போலநொடிமையினார்திறங்
கொள்வீரலகுலோரகோவண
மொள்வாழைக்கனிதேன்சொரியோத்தூரக்
கள்வீரோயுமகாதலே. (௩.)

தோட்டிரோதுத்தியைநதலைநாகத்தை
யாட்டிரோயடியார்வினை
யோட்டிரோயுமமையேத்துதுமோத்தூர
நாட்டிரோயருணலகுமே. (௪)

குழையாகாதீரகொடுமழுவாட்படை
யுழையாள்வீர்திருவோததூர
பிழையாவண்ணங்கள்பாடிநின்றாடுவா
ரழையாமேயருணலகுமே. (௫)

மிக்கார்வந்துவிரும்பிப்பலியிடத்
தக்காதமமடியீரகளேன்
றுட்காதாருளரோதிருவோத்தூர்
நக்கீரோயருணல்குமே. (௬)

தாதார்கொன்றைதயங்குமுடியுடை
நாதாவெனறுநலமடுகழ்ந
தோதாதாருளரோதிருவோத்தூ
ராதீரோயருணலகுமே. (௭)

எனறுனிமமலையென்றவாக்கனை
வென்றாபோலுமவிறலினு
லொனறாமுமமதிளெயதவனோத்தூ
ரொன்றார்மேலவினையேகுமே (௮)

நன்றுநான்மறைபாடுமொலுமாய்ச்
சென்றாபோலுந்திசையெலா
மொன்றுயொள்ளெரியாய்மிகவோத்தூர்
நின்றீரோயுமைநேடியே. (௯)

காரமணகலிங்கதுவராடையர்
தேராசொலலவைதேறன்மி
னோரமடாலெயிலெய்தவனோத்தூர்ச்
சீரவன்கழல்சேர்மினே (௧௦)

குரும்பையாணபனையீன்குலையோத்தூ
ரருமபுகொன்றையடிகளைப
பெரும்புகலியுண்ஞானசம்பந்தன்சொல்
விரும்புவார்வினைவீடே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமியெர் — **வேதநாதேசர்**, தேவியார் - **இளமுலைநாயகியம்மை.**

சீரின் மன்னுந் திருக்கடைக்காப் பேற்றிச் சிவனா ரருள்பெறாப்
பாரி னீடு மப்பனைமுன் காயத் துப் பழுக்கும் பண்பினா
லேனை மன்பர் தங்கருத்து நேரே முடித்துக் கொடுத்தருளி
யாரு முவகைத் திருத்தொண்டர் போற்ற வங்க ணினிதமர்ந்தார்.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய திருக்கடைக்காப்பில் வைக்கப்பெற்று, அத னால் சிவபெருமானது திருவருளை யடைந்து, உலகத்தில் வளர்ந்த ஆண்பனை கள் முன்னே பெண்பனைகளாய்க் காயத்துப் பழுக்குந் தன்மையினால், தம்மைக் குறைகூறியிரந்த அடியாரது மனக்கருத்தைத் தடையின்றி முடித்துக்கொடுத்த ருளி, நிறைந்த மகிழ்ச்சியையுடைய அடியார்கள் துதிக்கும்படி அத்திருப்பதியில் இனிதாக எழுந்தருளி யிருந்தார்.—எ-று.

'பாரினீடுமாண்பனை' என்றும் பாடம். (௩௮௧)

தென்னாட் டமண் சுறுத்தார் தஞ் செய்கை கண்டு திகைத்தமண
ரந்நாட் டதனை விட்டகல்வார் சிலர்தங் கையிற் குண்டிகைக
ளென்னா வனமற் றிவையென்று தகர்ப்பா ரிறைவ னேறுயர்த்த
பொன்னார் மேனிப் புரிசடையா னன்றே யென்று போற்றினார்.

(இ-ள்.) பாண்டிநாட்டிலுள்ள சமணர்களாகிய குற்றத்தை யறுத்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது செய்கையைக்கண்டு சமணர்கள் திகைத்து அத்திருவோத்தூரை விட்டு நீங்குவாராயினார்; சிலர் தங்களகையிலுள்ள கமண்ட லங்களை (எடுத்து) இவை யாது பயன் செய்பவன வென்று உடைப்பவர்களாய், முதற்கடவுளாயுள்ளவர் இடபக்கொடியையுயர்த்திய பொன்போலுந் திருமேனி யையும், முறுக்காகிய சடைமுடியையு முடைய சிவபெருமா னன்றோவென்று அவ்வெம்பெருமானைத் துதித்தார்கள்.—எ-று. (௩௮௨)

பிள்ளை யார்தந் திருவாக்கிற் பிறந்த வாலத் தாலுமுன்
புள்ள பாசம் விட்டகல வொழியாப் பிறவி தனையொழித்துக்
கொள்ளு நீர்மைக் காலங்கள் கழித்துச் சிவமே கூடினவால்
வள்ள லார்மற் றவரருளின் வாய்மை கூறின் வரம்பென்னாம்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவாக்கி லமைந்து பாடப்ப ட்டதனால அப்பனைகளும் முன்புள்ள (ஆணவாதி) பாசங்கள் தம்மைவிட்டு நீங்க, தம்மை நீங்காதிருந்த பிறவியையொழித்து, தாம் உலகத்தில் பொருந்திப் பிராரத் துவம் புசிக்குங் காலத்தைக் கழித்து, பின்பு சிவத்தையடைந்தன. (அதனால்) அருள்வள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவருட் பெருமையை யெடுத்துச் சொல்லப்புகின் அதற்களவு எவ்வாறாம்.—எ-று. (௩௮௩)

அங்க ணமரர் பெருமானைப் பணிந்து போந்தா டரவினுடன்
பொங்கு கங்கை முடிக்கணிந்தார் மகிழும் பதிகள் பலபோற்றி
மங்கை பாக ரமர்ந்தருளு மயனமா காலை வழுத்திப்போய்க்
கொங்கு மலர்நீர்க் குரங்கணின்முட் டத்தைச் சென்று குறுகினார்.

(இ-ள்.) அத்திருப்பதியிலெழுந்தருளிய தேவர்கள் நாயகராகிய வேதநா தேசரை வணங்கிச்சென்று, படம் விரித்தாடுகின்ற பாம்புடன் பொங்குகின்ற கங்கை நதியைச் சடைமுடியிலணிந்த சிவபெருமான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளும் பல திருப்பதிகளைத் துதித்து, உமாதேவியை வாமபாகத்திலுடைய கலகங்காத்தவா

தேசரெழுந்தருளிய வயல் சூழ்ந்த திருமாகறலென்னுந் திருப்பதியைத் துதித்துச் சென்று, வாசனை பொருந்திய மலர்களையுடைய நீர்சூழ்ந்த திருக்குரங்கணின் முட்டமென்னுந் திருப்பதியைச் சென்று சேர்ந்தருளினார்.—எ-று. (௯௮௪)

ஆதி முதலவர் குரங்கணின்முட் டத்தை யணைந்து பணிந்தேத்தி
நீதி வாழுந் திருத்தொண்டர் போற்றநிகரில் சண்பையினில்
வேத மோடு சைவநெறி விளங்க வந்த கவுணியனார்
மாதொர் பாகர் தாமன்னு மதில்சூழ் காஞ்சி மருங்கணைந்தார்.

(இ-ள்.) வேதங்களுடன் சைவ சமயம் விளங்கும்படி ஒப்பற்ற சீகாழிப்பதியிலவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் முதற்பெருங்கடவுளாகிய வாலீசரெழுந்தருளிய திருக்குரங்கணின் முட்டமென்னுந் திருப்பதியையடைந்து வணங்கித் துதித்து, நல்ல நீதியோடு வாழ்கின்ற திருத்தொண்டர்கள் தம்மைச்சூழ்ந்து துதிக்க, பார்வதிபாகராகிய ஸ்ரீஏகாம்பரநாதரெழுந்தருளிய மதில்சூழ்ந்த ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்தின் சமீபத்திலடைந்தருளினார்.—எ-று. (௯௮௫)

வேறு.

நீடுகாஞ்சி வாணரு நிலாவு மெய்ம்மை யன்பரு
மாடுசண்பை வள்ளலார் வந்தணைந்த வோகையாற்
கூடுகின்ற வின்பமோ குலாவுவீதி கோலினார்
காடுகொண்ட பூகம்வாழை காமர்தோர ணங்களால்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்தில் வாழ்பவர்களும் விளங்குகின்ற மெய்ம்மை பொருந்திய சிவனடியார்களும், சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அத்திருப்பதியின் சமீபத்தில் வந்தடைந்தருளிய மகிழ்ச்சியினால், தங்களிடத்துண்டாகிய சந்தோஷத்தைப்போல, காடாக நிறைந்த கமுகு - வாழை - அழகிய தோரண முதலியவைகளால் விளங்குகின்ற திருவீதியை அலங்கரித்தார்கள்.—எ-று. (௯௮௬)

கொடிநிரைத்த வீதிபிற கோலவேதி கைப்புறங்
கடிகொண்மாலை மொய்த்தபந்தர் கந்தநீர்த சும்படன்
மடிவில்பொன் விளக்கெடுத்து மாதர்மைந்தர் மல்குவார்
படிவிளங்கு மன்பரும் பரந்தபண்பி னீண்டுவார்

(இ-ள்.) கொடிகளை வரிசையாக நிறுத்திய திருவீதியிலுள்ள அழகிய வேதிகையின் புறத்தில், மணம்பொருந்திய பூமாலைகள் கட்டிய பந்தலினிடத்து ஸ்திரீகளும், புருஷர்களும் வாசனை பொருந்திய நீர் நிறைந்த பூரணகும்பங்களுடன் கெடுதலில்லாத பொன்மயமாகிய விளக்குகளை யேந்திக்கொண்டு நிறைந்திருப்பார்கள், பூமியில் விளங்குகின்ற அடியார்களும் நிறைந்த பேரன்போடு நெருங்குவார்கள்.—எ-று. (௯௮௭)

கோதைமாத ராடலுங் குலாவுதொண்டர் பாடலும்
வேதகீத நாதமும் மிக்கெழுந்து விம்மவே
காதனீடு காஞ்சிவாணர் கம்பலைத்தெ ழுந்துபோய்
மூதெயிற் புறம்புசென் றணைந்துமுன் வணங்கினார்.

(இ-ள்.) பூமாலையை யணிந்த தேவதாசிகள் செய்யும் நடனமும், விளங்குகின்ற சிவனடியார்களது பாடலும், வேதங்களையோதுதலாலுண்டாகிய பேரோ

மையும் அதிகரித்தெழுந்து எங்கும பரவ, விருப்பமிகுந்த ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்தில் வாழ் கின்றவர்கள் (அரகரவென்று)ஆரவாரித்தெழுந்து சென்று, பழைமை பொருந்திய திருமதிலின புறத்து வந்தடைந்து பிள்ளையார திருமுன வணங்கினார்கள்.—எ-று.

சண்பையாளு மன்பாமுனபு தொண்டாவந்து சார்தலும்
பணபுரீடி யானமுன பிழிந்திறைஞ்சு பானமைகண்
டெணபெருக்கு மிக்கதொணட ரஞ்சலித தெழுநதசொன்
மண்பரக்க வீழ்ந்தெழுந்து வானமுட்ட வாரத்தனர்.

(இ ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு முன்னே அடியாாகள் வந்து சேரவும், அபபிள்ளையார் குளிர்சசி மிகுநத முததுச்சிவிகை யினின்று மிறங்கித்தம்மை வணங்குதலைக்கணடு, அளவில்லாத சிறந்த அடியாாகள் அஞ்சலி கூப்பித்தொழுது அரகரவெனறெடுத்தவோசையானது உலக த்திற் பரவ, வீழ்ந்து வணங்கி யெழுநது, ஆகாயததை முட்டும்படி ஆரவாரித்தார் கள்.—எ-று. (௩௮௯)

சேணுயாந்த வாயினீடு சீர்கொள்சணபை மன்னனார்
வாணிலாவு நீற்றணி விளக்கிட மனத்தினுற்
பூணுமன்பா தமமுடன புகுந்திடப் புறததுளோர்
காணுமாசை யிற்குவிதத கைநிரை யெடுததனர்.

(இ ள) நெடுந்தூரமுயர்ந்த வாயிலகள் மிக்க சிறந்த சீகாழிததலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாா ஒளிவிளஙகும விபூதியி னழகைப் பிரகாசப்படு தத, மனததிறபொருந்திய மெய் யனபினையுடைய அடியார்களோடு (அக்கா ஞ்சிநகரததினுள்ளே) சென்றருள, அநநகர்ப்புறத்திலுள்ள சனஙகள் பிள்ளையா ரைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் ஆசையினால் குவிதத கைகளை வரிசையாக எடுத் தார்கள்.—எ-று. (௩௯௦)

வியனெடுங் தெருவினூடு மிக்கதொணட ரார்பபெழக்
கயனெடுங்கண் மாதருங காதனீடு மாநதரும
புயல்பொழிநத தாமெனப் பூவினோடு பொற்சுண
மியலுமாறு வாழ்த்தெடுத திருமருங்கும வீசினா

(இ ள்.) மிக்க விசாலமுடைய திருவீதியினிடதது மேனமைபொருந்திய அடியார்கள் செய்யும் (அரகரவென்னும) ஆரவாரமானது அதிகரிக்க, கயல்மீன் போலும் நீண்ட கண்களையுடைய மாதரும் விருப்பமிகுந்த புருஷாகளும் மழை பொழிந்தாற்போல மலாகளையும் பொற்சுணணங்களையும் பிள்ளையாருக்கு ஏற்ற முறைமைப்படி வாழ்ததொலி கூறி இரணடுபக்கஙகளிலும் வீசினார்கள்.—எ-று.()

இன்னவண்ண மியாவரு மின்பமெய்த வெய்துவார்
பின்னுவார் சடைமுடிப் பிரான்மகிழ்ந்த கோயில்கண்
முன்னுறப் பணிந்துபோய் மொய்வரைத் திருமகண்
மன்னுபூச னைமகிழ்ந்த மன்னர்கோயின் முன்னினா.

(இ-ள்.) இவவாறு அக்காஞ்சிநகரத்திலுள்ள யாவரும் மகிழ்வடையும்படி யெழுந்தருளுகின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், பின்னலாகிய நீண்ட சடை

முடியையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளும் (அவ்வீதியின் பக்கங்களிலுள்ள) ஆலயங்களை முன்னே வணங்கிச்சென்று, நெருங்கிய சிகரங்களையுடைய பர்வத ராசபுத்திரியாகிய பார்வதி தேவியார் செய்த பூசையை மகிழ்ந்தேற்றருளிய ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதரது திருக்கோயிலை யடைந்தருளினர்.எ-று. (௬௬௨)

கம்பவாணர் கோயில்வாயில கண்டுகை குவிததெடுத்
தும்பரோங்கு கோபுரத்தின் முனனிறைஞ்சி யுள்ளணை ந
தம்பொன்மாளி கைப்புறத்தி லன்பரோடு சூழவந
திம்பர்ஞால முய்யவநத பிள்ளையா ரிறைஞ்சுவார.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதரது திருக்கோயிலின் திருவாயிலைக்கண்டு திருக்கரங்களைச் சிரசின்மேற் குவித்தெடுத்து ஆகாயமளவாக உயர்நத திருக்கோபுரத்தின் முன்னே வணஙகி உளளே சென்று, அழகிய பொனமயமாகிய திருமாளிகையின் பக்கத்தில் அடியார்களோடு பிரதக்ஷணமாக வந்து, இநநிலவுலக முய்யுமபடி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பநதபபிள்ளையார வணஙகுவாராயினர்.-எ-று.

வேறு.

செம்பொன்மலைக் கொடிதழுவக் குழைநதருளுந் திருமேனிக்
கம்பரைவந தெதிரவணங்குங கவுணியாதங் காவலனார்
பமபுதுளிக் கண்ணருவி பாய்நதுமயிர்ப புளகமவரத்
தம்பெருகு மனக்காதல் றள்ளநில மிசைததாழ்நதார.

(இ-ள்.) சிவந்த இமயபாவத ராச புத்திரியாகிய காமாட்சியம்மையார தழுவுதலால் (முலைததழுமபும் வளைததழும்பும பெற்றுக்) குழைந்த திருமேனியையுடைய திருவேகம்பநாதரை யடைநது எதிரே வணங்குங் கவுணியா குலததலைவராகிய திருஞானசம்பநதப்பிள்ளையார அதிகரித்துத துளிக்கும் ஆனநதக்கண்ணீராகிய அருவியானது திருமேனியிற் பாய்தலால மயிாப்புளக முண்டாகததமது திருவுள்ளததிலுண்டாகிய பெருவிருப்பமானது பரவசபபடுததப பூமியில் வீழ்ந்து வணங்கினா.-எ-று. (௬௬௪)

பலமுறையும பணிநதெழுநது பஙகயசசெங் கைமுகிழ்பப
மலருமுக மளித்ததிரு மணிவாயான் மறையானென்
றுலகுய்ய வெடுத்தருளி யுருகியவன பெனபுருக்க
நிலவுமிசை முதற்றாள நிரயபியநீ மையினிகழ்.

(இ-ள்.) பலதரம் சாஷ்டாஙகமாக வணஙகி யெழுநது, தாமரைமலர்போன்ற சிவந்த திருக்கரஙகள் சிரசினமேறகுவிய, மலாந்த திருமுகததிறறோன்றிய அழகிய திருவாக்கினல் "மறையான" என று உலகததாருயயும்படி முதலெடுததருளி, மனமுருகுகின்ற பேரனபானது எலுமபையுருகசசெய்ய, விளங்குகின்ற சப்தசுரங்களோடு முதன்மை பொருநதிய தாளமும் நிறைந்த இயல்போடு பொருந்துமபடி.-எ-று.

இது முதலிரண்டு பாடலுங்குளகம. (௬௬௫)

திருவேகம்பம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையானை மாசிலாப் புன்சடை மல்குவெண்
பிறையானைப் பெண்ணொடா ணாகிய பெம்மானை
யிறையானை யேர்கொள் கச்சித் திருவேகம்பத்
துறைவானை யல்லதுள் காதென துள்ளமே.

அந்தண்பூங் கச்சியே கம்பனை யம்மானைக்
கந்தமல்கு சீர்க் காழியூரன கலிக்கோவையாற்
சந்தமே பாடவல்ல தமிழ்ஞான சம்
பந்தன் சொற் பாடியாடக் கெடும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமிபெயர்-ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதர்; தேவியார் - காமாட்சியம்மையார்.

பாடினார் பணிவுற்றார் பரிவுறுமா னந்தக்கூத்
தாடினா ரகங்குழைந்தா ரஞ்சலிதஞ் சென்னியின்மேற்
சூடினார் மெய்ம்முகிழ்த்தார் சூகரமு மன்னமுமாய்த்
தேடினா ரிருவர்க்குந் தெரிவரியார் திருமகனார்.

(இ-ள்.) பன்றியாகவும் அன்னமாகவும் உருவங்கொண்டு திருவடியையுந் திருமுடியையுந் தேடிய திருமால் பிரமனென்னு மிருவர்க்குங் காணுதற்கரிய ஸ்ரீ சிவபெருமானது திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருப்பதிகம் பாடினார்; நமஸ்காரஞ் செய்தார்; அன்பு பொருந்திய ஆனந்தக்கூத்தாடினார்; திருவுள்ளங் குழைந்தார்; திருக்கரங்களை யஞ்சலியாகக் குவித்துத் தமது சிரசின்மேற் சூடினார்; திருமேனியிற் புளகமுற்றருளினார்.—எ-று. (௩௬௬)

மருவியவே ழிசைபொழிய மனம்பொழியும் பேரன்பாற்
பெருகியகண் மழைபொழியப் பெருமையுடன் பெருந்தகையா
ருருகியவன் புள்ளலைப்ப வுமைதழுவக் குழைந்தவரைப்
பருகியமெய் யுணர்வினொடும் பரவியே புறத்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) பெரிய சீகாழியிலவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பொருந்திய ஏழிசைகளும் அதிகரிக்க மனத்தினின்றுந் தோன்றிய பேரன்பினால் பெருகிய ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய, மனமுருகுதற்குக் காரணமாகிய அன்பானது தமதுள்ளத்தை யலையச்செய்ய, ஸ்ரீ காமாட்சியம்மையார் தழுவக்குழைந்தருளிய ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதரைத் தியானிக்கின்ற மெய்யுணர்ச்சியோடும் துதித்துப் புறத்து வந்தருளினார்.—எ-று. (௩௬எ)

புறத்தணைந்த தொண்டருடன் போந்தமைந்த திருமடத்திற்
பெறற்கரும்பே றுலகுய்யப் பெற்றருளும் பிள்ளையார்
மறப்பரிய காதலுடன் வந்தெய்தி மகிழ்ந்துறைவா
ரறப்பெருஞ்செல வக்காமக் கோட்டமணைந் திறைஞ்சினார்.

(இ-ள்.) யாவரும் பெறுதற்கரிய சிவஞானத்தை யுலகத்தாருய்யும்படி பெற்றருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தம்முடன் ஆலயத்தின் புறத்தில் வந்த அடியார்களோடு எழுந்தருளி அங்குள்ள திருமடத்தில் மறத்தற்கரிய பெருவிருப்போடு வந்து சேர்ந்து மகிழ்ந்து வசித்தருள்பவராய்ப் பின்பு, (முப்பத்திரண்டு)

தருமங்களையும் வளர்த்தருளிய மிக்க செல்வத்தையுடைய (ஸ்ரீகாமாட்சியம்மையாரெழுந்தருளிய) திருக்காமக்கோட்டமென்னுந் திருக்கோயிலை யடைந்து வணங்கியருளினார்.—எ-று (௬௬அ)

திருவேகாம் பரத்தமர்ந்த செழுஞ்சுடரைச் சேவடியி
லொருபொழுது தப்பாதே யுள்ளுருகிப் பணிகின்றார்
மருவுதிரு வியமகமும் வளரிருக்குக் குறளுமற்றும்
பெருகுமிசைத் திருப்பதிகத் தொடைபுனைந்தார் பிள்ளையார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவேகாம்பரமென்னுந் திருக்கோயிலி லெழுந்தருளிய செழுமைபொருந்திய சோதிசொரூபராகிய ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதரைச் சிவந்த திருவடிகளில் ஒரு காலமுந்தவறாமல் மனமுருகி வணங்குகினறவராய், மேன்மை பொருந்திய திருஇயமகமும் இசைவளாகின்ற திருவிருக்குக் குறளும் இவையல்லாத பிறவுமாகிய இசைபெருகுகின்ற திருப்பதிகமாலைகளைப் பாடியருளினார்.—எ-று. (௬௬௯)

திருவேகம்பம் - பண் - திருஇயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாயுமாலவிடைமேலொருபாகனேபாவைதன்னுருமேலொருபாகனே
தூயவானவர்வேதத்துவனியேசோதிமாலெரிவேதத்துவனியே
யாயுநன்பொருணுண்பொருளாதியேயாலநீழலருப்பொருளாதியே
காயவனமதன்பட்டதுகம்பமேகண்ணுதற்பரமற்கிடங்கம்பமே.

இதன்பொருள்.

பாயுமால் விடைமே லொருபகனே, இதன்கருத்து, வானளவுந் தத்தப்பட்ட பெரிய ரிஷபத்தினமேலேறிச் செலுத்துகைக்கு ஒப்பில்லாத பாகனாயுள்ளவனே; பாவைதன் உருமேல் ஒருபாகனே, இ-து. பரமேஸ்வரியினுடைய திருமேனியினை உனது திருவடிவின் ஒருபாதியிலே வைத்தவனே; தூயவானவர் வேதத்துவனியே, இ-து. நின்மலரான வானவரது துதியாகிய வேதங்களினுடைய நாதசொரூபமா யிருக்கின்றவனே; சோதிமால எரிவு ஏது அத்துவனியே, இ-து. பிரகாசத்தை யுடைத்தாய் மிகுதிப்பட்டு அச்சததியினுடைய பிரகாசம் எப்படியிருக்கும் அப்படிததான வழியாயுள்ளவனே; ஆயுநனபொருள் நுண்பொருளாதியே, இ-து. மனபோதத்தா லுணரப்பட்ட அததஙகளுக்கெல்லாங் கிட்டுதற் கரிதாகிய சூனியமாயுள்ள மூலவத்துவாயிருப்பவனே; ஆலநீழலரும் பொருளாதியே, இ-து. கீழ்ச்சொன்ன பொருளை வடவிருக்ஷத்தினகீழ் எழுந்தருளியிருந்து ஆத்மபோததால் உணாதற்கரிய பொருளென வுணாத்தியப்பொருளைத் தெருட்சிபட ஆயாகினறனேயே; காயவன மதனபட்டது கம்பமே, இ-து. உனது நெற்றிவிழியாலே தகனஞ்செய்ய, யாவராலுஞ் செயிதறகரிய காமன பட்டவாறு அங்கமெடாத நடுக்கமே; கணணுதற் பரமறகிடங் கமபமே, இ-து. இவவாறு காமன்வடிவு அழியநுதற கண்விழித்த கருணையாளனாகிய சிவனுக்கிடமே தென்னில் திருவேகம்ப மென்னுந் திருப்பதியே எனக.

கந்தமார்பொழில்சூழ்தருகம்பமேகாதலசெய்பவர்தீர்த்திடுகம்பமே
புந்திசெய்துவிரும்பிபுகலியேபூசுரனறன்விரும்பிப்புகலியே

யந்தமில்பொருளாயினகொண்டுமேயண்ணனின் பொருளாயினகொண்டு
பந்தனின்னியலபாடியபத்துமேபாடவல்லவராயினபத்துமே. [மே

இதன்பொருள்.

கந்தம் ஆர்பொழில் சூழ்தரு கம்பமே, இ-து. மணம்பொருந்திய சோலை சூழ்ந்த திருவேகம்பத்தை ; காதல் செய்பவர் தீர்த்திடுகம்பமே, இ-து. இடைவிடாமற் காதலித்து நினைப்பவரது சென்மநடுக்கத்தை யொழிக்கபட்டவனே; புந்தி செய்து விரும்பிப்புகலியே பூசுரன்றன் விரும்பிப்புகலியே, இ-து. இத்தன்மை காதலித்தாரது சென்மநடுக்கத்தை யொழிப்பையென்பதை யானுமுணர்ந்து கனகமாடங்கள் சூழப்பட்ட புகலியென்கின்ற பதியின்கண் வாழ்கின்ற இந்த மறையோனாகிய யான அத்தன்மை கருணையாளனாகிய தனனை யானுங் காதலித்துரைத்த தமிழ்மாலையை ; அந்தமில் பொருளாயின கொண்டுமே, இ-து. முடிவில்லாத அத்தங்களில் எனக்குத்தோன்றின மதியாதியைக்கொண்டு; அண்ணனின் பொருளாயின கொண்டுமே பந்தனில் னியலபாடிய பத்துமே, இ-து. காத்தாவாகிய நினது சிவானந்தரது அறிவினுள்ளே தோன்றப்பட்ட சிவானந்தம் ஏகமாகிய விசேடத்தையுடைய நினனை இரண்டறத்தழுவப்பட்ட ஞானசம்பந்தனனவன் இனிய தமிழாகப்பாடிய இம்மாலை பத்துமே; பாடவல்லவ ராயினபத்துமே, இ-து. இம்மாலையைக்கொண்டு நினனைப்பாடுவார்க்கு ஆகுவதே தென்னில் அழகாகிய பத்தி ஞானவைராக்கியங்கள் என்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிருக்குக்குறள் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவார்கச்சித் - திருவேகம்பத்
தொருவாவெனன - மருவாவினையே.

கொச்சைவேந்தன் - கச்சிக்கம்பன்
மெச்சுஞ்சொலலை - நச்சுமபுகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடுதிருப் பொழிற்காஞ்சி நெறிக்காரைக் காடிறைஞ்சி
சூடுமதிக் கண்ணியார் துணைமலரச்சே வடிபாடி
யாடுமேவ ரினிதமரு மனேகதங்கா வதம்பரவி
மாடுதிருத் தானங்கள் பணிந்தேத்தி வைகுநாள்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த சோலைசூழ்ந்த ஸ்ரீ காஞ்சி நகரத்திலுள்ள திருநெறிக்காரைக்காட்டை வணங்கி, இளம்பிறையைக் கொண்டைமாலையாகத் தரித்த காரைத் திருநாதரது இரண்டு தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதித்து, திருநடனஞ் செய்தருளுஞ் சிவபெருமா னெழுந்தருளிய கச்சியநேகதங்காவத மென்னுந் திருப்பதியைத் துதித்து அக்காஞ்சிபுரத்தினருகிலுள்ள மற்றத்திருப்பதிகளையும் வணங்கித் துதித்து அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில்.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டு பாடலுங் குளகம். (௪000)

எண்டிசையும் போற்றிசைக்குந் திருப்பதிமற் றதன்புறத்துத்
தொண்டருட னினிதேத்தித் தொலலைவிட முண்டிருண்ட
கண்டர்மகிழ் மேற்றளியு முதலான கலந்தேததி
மண்டுபெருங் காதலினால வணங்கிமீண் டணைந்திருந்தார்.

(இ-ள்.) எட்டுத்திக்கிலுள்ளவர்களும் போற்றுதல் செய்யும் அக்காஞ்சிபுரத்தின் அருகிலுள்ள ஸ்தலங்களில் அடியார் திருக்கூட்டத்தோடு இனிமையாகத்துதித்து, முன்னாளில் ஆலாகலவிடத்தை யுண்டு அதனால் இருண்ட கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய திருமேற்றளி (திருவோணகாந்தன்றளி) முதலிய பல திருப்பதிகளை யடைந்து துதித்து, நெருங்கிய பெருவிருப்பினால் வணங்கிமீண்டு முன்போலத் திருமடத்தை யடைந்து எழுந்தருளி யிருந்தார்.—எ-று.

எமது அருளவள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமேற்றளியென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தபொழுது அங்குத் தவஞ்செய்திருந்த விஷ்ணுவுக்குச் சிவசாரூப மளித்தருளின் றொன்று காஞ்சிமான்மியத்திற் கூறுகின்றது; அதன வரலாறு,—பூர்வத்தில திருமால் சிவபெருமானது சாரூபபதவியை யடையவிரும்பித் திருமேற்றளி யென்னுந் திருப்பதியை யடைந்து, ஐம்புலன்களையு மடக்கி அருள்வழி நின்று, காமம்-குரோதம்-லோபம் - மோகம்-மதம்-மாற்சரிய மென்னு மாறு பகையையு மகற்றி, விபூதி ருத்திராக்ஷந் தரிதது, உருத்திர மந்திரதனதச் செபித்துச சிவபெருமானைச் சிந்திதது அருந்தவஞ் செய்யும்பொழுது, சிவபெருமான திருவருள் சுரந்து இடபவாகனததினமே லெழுந்தருளி அம்மாயனை யடைந்து, எமது அனபிற சிறந்த திருமாலே! நீ யாது கருதித் தவஞ்செய்கின்றனை? வேண்டுவதைக் கேளென்று திருவாய்மலர்ந்தருளவும், திருமால் பேரானந்த மடைந்து திருவடிகளில வீழ்ந்து வணங்கி, எமது ஆண்டவரே! அடியேன் தேவரீர் திருவருளால் சகல பாக்கியங்களையு மடைந்திருக்கின்றேன்; ஆயினும் இப்பொழுது அடியேனுக்கு உமது சாரூபபதவியைத் தந்தருளவேண்டுமென்று வேண்டுதலும், சிவபெருமான் அவ விஷ்ணுவுக்கு அருள் சுரந்து கமலக்கண்ணனே! இருபத்தெட்டாவது கலியுகத்தில வைவச்சுதமனுவந்தரம வரும்; அப்பொழுது சீகாழிப்பதியிலே கவுணியகோத்திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்யும் திருஞானசம்பந்த னென்னும் எமது அடியவன் இங்கு வந்து எமது உருவமாகிய சாரூபபதவியை யுனக்குக் கொடுப்பான், அதுவரையிலும் நீ இத்தலததிலே தவஞ்செய்திருவென்று கூறியருளி அந்தர்த்தானமாயினர்; அதனை யுணர்ந்த திருமால் மனவருத்தநீங்கி, அத்தலத்திலேயே அருந்தவஞ்செய்திருந்து, சிவபெருமானது கட்டளைப்படியே திருமேற்றளியைச் சேவிக்கவந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரருளிச்செய்த தேவாரத் திருப்பதிகத்தினால், சிவபெருமான் றிருவுருவ மாகிய சாரூபபதவியை யடைந்தனன், என்பதாம.—இதனை.

காஞ்சிபபுராணம.

"உந்தி பூத்தவ னளப்பரு முவகையுட் டிளைததுச்
சந்த மாமல ரடியிசை வீழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்தா
னெந்தை நீதர முழுவதும் பெற்றுளே னிந்நா
ளந்தி லென்றனக் களித்தரு ளையநின் னுருவம்.

என்ற வாய்மொழி திருச்செவி யேறலு மெங்கோ
னென்று கூறுத லுற்றன னுவணமீ துயர்த்தோய்.
நன்று தேர்வைவச் சுதமனு வந்தர னணுகு
மன்று நாலிரண் டீற்றுடை யிருபதாங் கலியில்.

காழி மாநகர்க் கவுணியர் குலத்தொரு காளை
யேழி சைத்தமிழ் ஞானசம் பந்தனெம் மடியான்
யாழ நீபெற வெம்முரு விங்குவந் தளிப்பா
னூழி யோயது காறுமிவ் வரைப்பினி லமர்ந்து.

ஈட்ட ருந்தவ மியற்றுகென் றருளிநீங் குதலுங்
கோட்ட மின்றிமா லம்முறை வதிந்துபூங் கொன்றைத
தோட்ட லங்கலாற் றொழப்புகு முத்தமிழ் விரகர்
பாட்ட லங்கலாற் பரஞ்சுடர்த் திருவுருப் பெறுறான்." — என்று வரு

வனவற்று னுணர்க. (௧௦௦௧)

அப்பதியில் விருப்பினொடு மங்கணனைப் பணிந்தமர்வார்
செப்பரிய புகழ்ப்பாலித் திருநதியின் றென்கரைபோய்
மைப்பொலியுங் கண்டர்திரு மாற்பேறு மகிழ்ந்திறைஞ்சி
முப்புரஞ்செற் றவர்தமமை மொழிமாலை சாத்தினார்.

(இ-ள்.) அக்காஞ்சிபுரத்தில விருப்பத்தோடும் அருட்கண்ணராகிய ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதனை வணங்கி அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய பாலிநதியின் தென்கரைவழியே சென்று, காளகண்டராகிய மால்வணங்கீசரெழுந்தருளிய திருமாற்பேறு என்னும் திருப்பதியை மகிழ்ந்து வணங்கித் திரிபுரதகனராகிய அவ்வெம்பெருமானைத் திருப்பதிக மாலைகளால் துதித்தருளினார் —எ-று. (௧௦௦௨)

திருமாற்பே றுடையவர்தந் திருவருள்பெற் றெழுந்தருளிக்
கருமாலுங் கருமாவாய்க் காண்பரிய கழற்றாங்கி
வருமாற்றன் மழவிடையார் திருவல்லம் வணங்கித்தம்
பெருமாற்குத் திருப்பதிகப் பெரும்பிணைய லணிவித்தார்.

(இ-ள்.) திருமாற்பேற்றி லெழுந்தருளும் மால்வணங்கீசரது திருவருளைப்பெற்று அங்கு நின்று மெழுந்தருளிக் கருநிறத்தையுடைய திருமாலும் பன்றிவடிவமெடுத்துக்காணுதற்கரிய திருவடிகளைச் சுமந்துவருகின்ற வல்லமை பொருந்திய மழவிடையையுடைய வல்லநாதரெழுந்தருளிய திருவல்லமென்னும் திருப்பதியை வணங்கித் தமது முதல்வராகிய அவ்வெம்பெருமானுக்குத் திருப்பதிகமாகிய பெரியபாமாலையைச் சாத்தியருளினார்.—எ-று. (௧௦௦௩).

அங்குள்ள பிறபதியி லரிக்கரியார் கழல்வணங்கிப்
பொங்குபுனற் பாலயாற்றின் புடையில்வட பாலிறைவ
ரெங்குமுறை பதிபணிவா ரிலம்பையங்கோட் டூரிறைஞ்சி
செங்கண்விடை யுகைத்தவரைத் திருப்பதிகம் பாடினார்.

(இ-ள்.) அப்பக்கங்களிலுள்ள மற்றத்திருப்பதிகளிலெழுந்தருளிய விஷ்ணுவினால் காணுதற்கரிய சிவபெருமானது திருவடிகளைவணங்கி, பொங்குகின்ற நீ

நிறைந்த பாலிநதியின் வடபக்கத்தில் சிவபெருமா னெழுந்தருளிய திருப்பதியெங்கும் வணங்குங் கருத்துடையவராய்த் திருஇலம்பையங் கோட்டூரென்னுந்திருப்பதியை வணங்கிச் சிவந்த கண்ணையுடைய இடபத்தைவாகனமாகக்கொண்டருளிய ஸ்ரீசந்திரசேகரரைத் திருப்பதிகத்தால் பாடியருளினார்.—எ-று. (௧௦௦௪)

திருத்தொண்டர் பலர்சூழத் திருவிற்கோ லமும்பணிந்து
பொருட்பதிகத் தொடைமாலை புரமெரித்த படிபாடி
யருட்புகலி யாண்டகையார் தக்கோல மணைந்தருளி
விருப்பினொடுந் திருவூறன் மேவினா தமைபபணிந்தார்.

(இ-ள்) திருவருள் நிறைந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பலதிருததொண்டர்கள் சூழும்படிதிருவிற்கோலமென்னுந் திருப்பதியை வணங்கிப் பொருளமைந்த திருப்பதிகமாலையைத் திரிபுரமெரிதத தன்மையையமைத்துப் பாடியருளி, பின் தக்கோலத்தையடைநது விருப்பதமோடும திருவூறலி லெழுந்தருளிய உமாபதீசனா வணங்கி யருளினா.—எ-று.

திருவிற்கோலம் என்பது, கூவம. தக்கோலம எனபது, திருவூறலெனனுந் திருப்பதிக்கு ஒரு பெயர். (௧௦௦௫)

திருவிற்கோலம் - பண் – காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருவினாருமையொடுமொன்றினறதோர்
திருவினாவளர்சடைததிங்கள்கங்கையான்
வெருவிவானவர்தொழவெகுணடுநோக்கிய
செருவினானுறைவிடநதிருவிற்கோலமே.

கோடல்வெண்பிறையனைக்கூகமேவிய
சேடனசெழுமதிறதிருவிற்கோலத்தை
காடவல்லஞானசம்பநதன்
பாடல்வலலார்களுக்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம.

சுவாமிபெயா - திரிபுராந்தகேசுவரர், தேவியாா - புராந்தகியம்மை.

தொழுதுபல முறைபோற்றிச் சுரர்குருவுக் கிளையமுனி
வழுவிறவம புரிநதேத்த மனனினா தமைமலர்ந்த
பழுதிலசெழுந் தமிழ்மாலைப பதிகவிசை புனைநதருளி
முழுதுமளித தவரருளாற போந்தனாமுத தமிழ்விரகர்.

(இ-ள்.) முத்தமிழ்த்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாா வணங்கிப்பலமுறை துதித்துத்தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதி பகவானுக்குத் தம்பியாகிய சம்வர்த்த முனிவர் குற்றமற்ற தவஞ்செய்துதுதிக்கும்படி வீற்றிருந்தருளிய உமாபதீசனா விளங்குகினற பழுதில்லாத செநதமிழ்த் திருப்பதிகமாலையால் இசையோடு சாத்தியருளி, சராசரங்களாகிய எல்லாப்பொருள்களையுமளித்தருளிய அவவெம்பெருமானது திருவருளினால் அங்குநின்றும் எழுந்தருளினார்.—எ-று.

பிரகஸ்பதிபகவானுக் கிளையவராகிய சம்வர்த்தமுனிவர் அங்குத் தவஞ் செய்து பூசித்துச் சிவபெருமானது திருவருளைப்பெற்றுப் புலப்பகையை வென்று வேண்டிய வரங்களுடன் முத்திப்பேறும் பெற்றருளினமையின், 'சுரர்குருவுக்கிளையமுனி - வழுவிறவம் புரிந்தேத்த மன்னினூர்' என்று கூறினர். (௪௦0௬)

குன்றநெடுஞ் சிலையாளர் குலவியபல் பதிபிறவும்
நின்றவிருப் புடனிறைஞ்சி நீடுதிருத் தொண்டருடன்
பொன்றயங்கு மணிமாடப் பூந்தராய்ப் புரவலனூ
சென்றணைந்தார் பழையனூர்த் திருவாலங் காட்டருகு.

(இ-ள்) பொன்மயமாக விளங்குகின்ற அழகிய மாடங்களையுடைய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மேருமலையாகிய நீண்டவில்லையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் பல திருப்பதிகள் பிறவற்றையும் பொருந்திய விருப்பத்தோடு வணங்கிச் சிறந்த அடியார் திருக்கூட்டங்களோடு பழையனூரிலுள்ள திருவாலங்காடென்னும் திருப்பதியினருகில் சென்றடைந்தருளினூர்.

வேறு.

இம்மையிலே புவியுள்ளோர் யாருங் காண வேழுலகும் போற்றிசைப்ப வெம்மை யாளு, மம்மைதிருத் தலையாலே நடந்து போற்று மம்மையப்பர் திருவாலங் காடா மென்று, தம்மையுடை யவர்மூதூர் மிதிக்க வஞ்சிச் சணபைவருஞ் சிகாமணியார் சாரச் சென்று, செம்மைநெறி வழுவாத பதியின் மாடோர் செழும்பதியி லன்றிரவு பள்ளி சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) இப்பிறப்பிலே பூமியிலுள்ளோர் யாவரும் கண்ணுற்காணவும், ஏழுலகத்திலுள்ளவர்களுந் துதிசெய்யவும், எம்மை யடிமையாகக்கொண்டருளிய காரைக்காலம்மையார் திருத்தலையாலே நடந்து துதிக்கும் அம்மையப்பராகிய சிவபெருமானெழுந்தருளிய திருவாலங்காடு இதுவாமென்று சீகாழிலவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தம்மை யடிமையாகவுடைய அவ்வெம்பெருமானது பழைமை பொருந்திய திருப்பதியைத்தமது திருவடிகளால் மிதிப்பதற்கு அச்சங்கொண்டு அத்திருப்பதியின் சமீபத்திற்சென்று, நன்னெறியினின்றும் வழுவாத (மெய்யன்பர்கள் வாழுகின்ற) அத்திருப்பதியினருகிலுள்ள ஓர் செழுமை பொருந்திய ஊரில் அன்றிரவு பள்ளி கொண்டருளினூர்.—எ-று.

சிவபெருமான் பெததாத்மாக்களை முத்தியிற் சேர்த்தற்பொருட்டு அம்மையப்பராய் எழுந்தருளித் திருவருள் புரியும பேரருளாளரெனபார், 'அம்மையப்பர் திருவாலங்காடு, என்று கூறினர். "தாயுந்தந்தையுமாஞேய் சிரகிரித் தாயுமான தயாபர மூர்த்தியே" என்றூர் பெரியாரும். (௪௦0அ)

மாலையிடை யாமத்துப் பள்ளி கொள்ளு மறையவனூர் தம்முன்பு கனவி லேவந், தாலவனத் தமர்ந்தருளு மப்பா நம்மை யயர்த்தனையோ பாடுதறகென் றருளிச் செய்ய, ஞாலமிரு ணீங்கவரும் புகலி வேந்தர் நள்ளிருள்யா மத்தினிடைத் தொழுது ணர்ந்து, வேலைவிட முண்டவர் தங் கருணை போற்றி மெய்யுருகித் திருப்பதிகம் விளம்ப லுற்றூர்.

(இ-ள்.) திருவாலங்காட்டில் வீற்றிருந்தருளுஞ் சிவபெருமான் மாலைக்காலத்தோடு கூடிய நடுயாமத்தில் பள்ளிகொண்டருளுந் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு முன்னே கனவிலெழுந்தருளி நம்மைப்பாடுதற்கு மறந்தனையோவென

று அருளிச்செய்ய, உலகத்திலுள்ளவர்கள் அஞ்ஞானமாகிய இருளின்று நீங்கும் படி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்கவிருள்பொருந்திய அ ராத்திரியில துயிலுணர்ந்து வணங்கிச் சமுத்திரத்திற்றோன்றிய ஆலாகலவிடத் தையுண்டருளிய அச்சிவபெருமானது திருவருளைத் துதித்து அன்பால் திருமேனி குழைந்து திருப்பதிகம் பாடத்தொடங்கினர்.—எ-று.

வேலைவிடமுண்டாதய கருணை யெனறது,—தாம் காரைக்காலம்மையார் தலையால நடந்துசென்ற திருபபதியைக் காலால்மிதித்தற் கஞ்சி ஊர்க்கு வெளிப் புறததில் தஙகி நிற்கவும், சிவபெருமான் தரிசனங கொடுததுப் பாடச்செய்த பெருங்கருணைத்திறத்தை. (௪00௧)

துஞ்சவரு வாரொன்றே யெடுத்த வோசைச் சுருதிமுறை வழுவா மற்றொடுத்த பாட, லெஞ்சலிலா வகைமுறையே பழைய னூரா ரியம புமொழி காததகதை சிறபபித தேத்தி, யஞ்சனமா கரியுரித்தா ரரு ளா மென்றே யருளுமவகை திருக்கடைக்காப் பமையச் சாற்றிப், பஞ்சு ரமாம பழயதிறங் கிழமை கொளளப் பாடினர் பாரொலா முய்ய வநதார்.

(இ-ள.) "துஞ்சவருவார" எனறு முதலெடுததவோசையோடு சுருதியின் முறைவழுவாமல்தொடுதத திருப்பதிகப்பாடலில், குறைவில்லாத வணணம் பழை ய னூரா வேளாளர்கள் வணிகனுக்குக்கூறிய உறுதி மொழியைத் தவறாமற்காத்த சரிததிரததைச் சிறபபிததுத் துதிதது, கருமை நிறம்பொருந்திய பெரிய (கயாசுர னெனனும்) யானையை யுரிததருளிய சிவபெருமானது திருவருளா மென்று அவர் தமக்குச் சொப்பனநிகழ்ததிப் பாடச்செய்த வகையையுந் திருக்கடைக்கா ப்பில்பொருநதப பாடியருளி, பண்ணமைந்த திருப்பதிகவிசையாலாகியபழமை பொருந்திய பயனை உரிமையாகப்பொருநத உலகததாரெல்லாரும் உய்யும்வண்ண மவதரித்தருளிய திருஞானசமபநதப்பிள்ளையாா பாடியருளினர்.—எ-று.

பழையனூராரியம்பு மொழிகாத்த கதையை, முன்னர்த் திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனா புராணததிற கூறியுள்ளமையின ஆணடுக் கண்டுணாக.(௪0௪0)

திருவாலங்காடு - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சவருவாருந்தொழுவிபபாருமவழுவிப்போய்
நெஞ்சம புகுநதென்னை நினைவிப்பாரும் முனைநட்பாய்
வஞ்சப்படுத்தொருததிவாணாள்கொள்ளுமவகைகேட
டஞ்சும்பழையனூ ராலங்காட்டெம்மடிகளே.

போழும்பல பேசிப் போதுசாத்தித் திரிவாரும்
வேழம்வருமளவுமவெயிலேதுற்றித்திரிவாருங்
கேழல்வினைபோகக்கேட்பிப்பாருங்கேடிலா
வாழ்வர்பழையனூ ராலங்காட்டெம்மடிகளே.

சாந்தங்கமழ்மருகிற்சண்பைஞானசம்பந்த
னுந்தண்பழையனூ ராலங்காட்டெம்மடிகளை

வேந்தனருளாலேவிரித்தபாடலிவைவல்லார்
சேர்ந்தவிடமெல்லாந்தீர்த்தமாகச்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - ஊர்த்ததாண்டவேசுரர், தேவியார் - வண்டார்குழலியம்மை.

நீடுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றி நெடுங்கங்கு லிருணீங்கி நிகழ்ந்த காலை, மாடுதிருத் தொண்டர்குழா மணைந்த போது மாலையினிற் றிருவால வனத்து மன்னி, யாடுமவ ரருள்செய்த படியை யெல்லா மருளிச்செய் தகமலரப் பாடி யேத்திச், சேடர்பயி றிருப்பதியைத் தொழுது போந்து திருப்பாசூ ரதன்மருங்குச் செல்ல லுற்றார்.

(இ-ள்.) மிக்க இசைபொருந்திய திருப்பதிகம் பாடித்துதித்து, நீண்ட நடுயாம விருள்நீங்கி விடிந்தகாலத்தில் திருத்தொண்டர் திருக்கூட்டங்க ளருகில் எதிர்கொள்ள அணைந்தபொழுது,இராப்பொழுது திருவாலங்காட்டி லமர்ந்து திருநடனஞ் செய்தருளும் ஊர்த்ததாண்டவேசர் அருளிச்செய்த வகைகளை யெல்லாம் அவ்வடியார்களுக்குக் கூறியருளி மனமகிழப் பாடித்துதித்து, பெரியோர்கள் வசித்தற்கிடமாகிய அத்திருப்பதியை வணங்கி அவ்விடத்தி னின்று மெழுந்தருளித் திருப்பாசூரென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௧௦௧௧)

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தம்மை யெதிர்கொள்ளவந்த அடியார்களுக்கு ஊர்த்ததாண்டவேசர் சொப்பனத்தி லெழுந்தருளித் தரிசனங்கொடுத்து எம்மைப் பாட மறந்தனையோ வென்றருளினமையை அவர்களுக் கருளிச்செய்து திருப்பதிகம் பாடித் துதித்து, அப்பதியிற் செல்லாது வணங்கிப்போந்தனரென்க.

திருப்பாசூ ரணைந்தருளி யங்கு மற்றச் செழும்பதியோ ரெதிர்கொள்ளச் சென்று புக்குப், பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பாகத்துப் புராதனர்வே யிடங்கொண்ட புனிதர் கோயில், விருப்பினுடன் வலங்கொண்டு புக்குத் தாழ்ந்து வீழ்ந்தெழுந்து மேனியெலா முகிழ்ப்ப நின்றே, யருட்கருணைத் திருவாள னாமஞ் சிந்தை யிடையாரென் றிசைப் பதிக மருளிச் செய்தார்.

(இ-ள்.) திருப்பாசூரென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளி, அவ்விடத்தில் அந்தச் செழுமைபொருந்திய திருப்பதியி லுள்ளவர்கள் எதிர்கொள்ளும்படி சென்றுசேர்ந்து பர்வதராஜபுத்திரியாகிய உமாதேவியாரை இடப்பாகத்திலுடைய புராதனராகிய மூங்கிலிடங் கொண்டருளிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலை விருப்பத்தோடு பிரதக்ஷணஞ் செய்து உள்ளே புகுந்தருளி பூமியில் விழுந்து வணங்கியெழுந்து திருமேனி முழுவதும் மயிர்ப்புளகங்கொள்ள நின்றருளித் திருவருட் பெருஞ்செல்வராகிய ஸ்ரீ பாசூர் நாதரது திருப்புகழை "சிந்தையிடையார்" என்று முதலெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.—எ-று. (௧௦௧௨)

திருப்பாசூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தையிடையார்தலையின்மிசையார்செஞ்சொலார்
வந்துமாலைவைகும்போழ்தென்மனத்துள்ளார்

மைந்தாமணாளனென்னமகிழ்வாரூரும்
பைந்தண்மாதவிச்சோலைசூழ்ந்தபாசூரே.

ஞானமுணர்வான்காழிஞானசம்பந்தன்
தேனுமவண்டுமின்னிசைபாடுந்திருப்பாசூர்க்
கானமுறைவார்கழல்சேர்பாடலிவைவல்லா
ரூனமிலராயுமபாவானத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **பாசூர்நாதர்**, தேவியார் - **பசுபதி நாயகியம்மை.**

மன்னுதிருப் பதிகவிசை பாடிப் போற்றி வணங்கிப்போந் தப்பதி யில் வைகி மாடு, பின்னுகாதம் வெண்பாக்க முதலா யுள்ள பிறபதிகள் பணிந்தணைவார் பெருகு மன்பான், முன்னிறைந்த திருவாய்மஞ் சனநீ ராட்டு முதல்வேடர் கண்ணப்ப நாய னாரை, யுன்னியொளிர் காளத்தி ம லைவ ணங்க வுற்றபெரு வேட்கையுட னுவந்து சென்றார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற திருப்பதிகத்தை இசைபொருந்தப் பாடித் துதித்து வணங்கிப் புறத்திற்சென்று, அத்திருப்பதியிலெழுந்தருளி, அதனருகிலுள்ள சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுந் திருவெண்பாக்க முதலிய மற்றத் திருப்பதிகளையும் வணங்கி யெழுந்தருளுந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மிக்கஅன்பினால், முன்பு, திருவாயில் நிறைந்த திருமஞ்சனநீரை ஸ்ரீ காளத்தி நாதருக்கு அபிஷேகஞ் செய்தருளிய முதன்மைபொருந்திய வேடர்குலத்தி லவதரித்த கண்ணப்பநாயனாரைச் சிந்தித்து விளங்குகின்ற திருக்காளத்திமலையைத் தாம் வணங்க, பொருந்திய பெருவிருப்பத்தோடு மகிழ்ந்து சென்றருளினார்.—எ-று.

திருவெண்பாக்கம் என்பது, இக்காலத்துத் திருவிளம்பூதூர் என்று வழங்குகின்றது. (௧௦௧௩)

மிக்கபெருங் காதலுடன் றொண்டர் சூழ மென்புனனாட் டினையக ன்று வெற்புங் கானுந், தொக்கபெரு வன்புலக்கா னடைந்து போகிச் சூலகபா லக்கரத்துச் சுடரு மேனி, முக்கண்முதற் றலைவனிட மாகி யுள்ள முகினெருங்கு காரிகரை முன்னாச் சென்று, புக்கிறைஞ்சிப் போற்றிசைத்தப் பதியில் வைகிப் பூதியரோ டுடன்மகிழ்ந்தார் புகலி வேந்தர்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அதிகரித்த பெருவிருப்பத்தோடு அடியார்கள் சூழ்ந்துவர, மேன்மைபொருந்திய நீர்வளமிக்க பாலிவடகரைநாட்டை யகன்று, மலைகளுங் காடுகளுநெருங்கிய பெரிய குறிஞ்சிநிலக்காட்டை யடைந்து சென்று, சூலத்தையும் கபாலத்தையுமணிந்த திருக்கரத்தையும், எரிபோல் விளங்குகின்ற திருமேனியையும், மூன்று கண்களையுமுடைய முதற் கடவு ளாகிய சிவபெருமானுக்கு இடமாகவுள்ள மேகங்கள் நெருங்கிய திருக்காரிகரை யென்னுந் திருப்பதியை யடைந்து திருக்கோயிலுட் புகுந்து (சிவபெருமானை)வணங்கித் துதித்து, அத்திருப்பதியில் வசித்தருளி விபூதியை யணிந்த அடியார்களோடு மகிழ்ந்தருளினார்.—எ-று.

காரிகரை யென்னுந் திருப்பதிக்குத் தனியே தேவாரப்பதிகமின்மையால், இது வைப்புத்தலங்களி லொன்று. (௧௦௧௪)

இறைவர் திருக் காரிகரை யிறைஞ்சி யப்பா லெண்ணில்பெரு வரைகளிரு மருங்கு மெங்கும், நிறையருவி நிரைபலவாய் மணியும் பொன்னும் நிறைத்தலைபுடை சிதறி நிகழ்வ வாகி, யறைகழல்வா னவர்க்கிறைவன் குலிச வேற்று லற்றசிறை பெற்றவன்மே லெழுவ தற்குச், சிறகடித்துப் பறக்கமுயன் றுயர்ந்த போலுஞ் சிலைநிலத்தி லெழுந்தருளிச் செல்லா நின்றார்.

(இ-ள்) சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளிய திருக்காரிகரை யென்னுந்திருப்பதியை வணங்கி, அதற்கப்பால், அளவில்லாத பெரிய மலைகள் வழியி னிருபக்கங்களெங்கும் நிறைந்த அருவியாற்றின் வரிசைகள் பல வுடைத்தாய், மணிகளும் பொன்னும் நிறைந்த நீர்த்திவலைகளை யருகிற்சிந்திப் பெருகுத லுடைத்தாய, சப்திக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த தேவர்களுக் கிறைவனாகிய இந்திரன் றனது வச்சிராயுதத்தினால் அறுக்கப்பட்டு நீங்கிய சிறகைத் (தாம) பெற்று, அவ்விந்திரன்மேல் போர்செய்ய வெழுதற்குச் சிறகுகளை யடித்துப்பறக்க முயற்சி செய்தாற்போலு முள்ள குறிஞ்சிநிலத்தி லெழுந்தருளிச் செல்கின்றவராயினர்.—எ-று.

'அறைகழல் வானவர்க்கிறைவன் குலிசவேற்று லற்றசிறை' என்றது, பூர்வத்தில் மலைகள் சிறகுகளைப்பெற்றுப் பறந்துசென்று தேசங்களின்மீதிறங்கி அங்குள்ள உயிர்களையழிக்க, அதனையுணர்ந்த இந்திரன் றனது வச்சிராயுதத்தால் அம்மலைகளின் சிறகுகளை யறுத்து வீழ்த்தினன். அதனை இமயமலையின் புதல்வனாகிய மைநாகபர்வதமுணர்ந்து கடலின் வீழ்ந்தழிந்தது. இந்திரன் அது நீங்கலாகிய மற்ற மலைகளின் சிறகுகளைச் சேதித்து உலகத்திற்குள்ள துன்பத்தை யொழித்து வரைச்சிற கறிந்தோன் என்னும் பெயரைப்பெற்றனன்.

மலைகளி னிருபக்கங்களிலும் பல அலைகள் நிறைந்து திவலைகள் சிதறிவீழ்தல், அவ்விந்திரனால் அறுக்கப்பட்ட சிறையைப் பெற்று அவன்மேற் போர்செய்ய வெழுங் காட்சிபோன்றிருந்தனவென்பார் 'அவன்மே லெழுவதற்குச் சிறகடித்துப் பறக்கமுயன் றுயர்ந்தபோலும்' என்று கூறினார். (௧௦௧௫)

மாதவர்க ணெருங்குதிழாம் பரந்து செல்ல மணிமுத்தின் பரிச்சின்னம் வரம்பின் றாகப், பூதிநிறை கடலணைவ தென்னச் சண்பைப் புரவலனா ரெழுந்தருளும் பொழுது சின்னத், தீதிலொலி பலமுறையும் பொங்கி யெங்குந் திருஞான சம்பந்தன் வந்தா னென்று, நாதநிறை செவியினவாய் மாக்க ளெல்லா நலமருவு நினைவொன்றாய் மருங்கு நண்ண.

(இ-ள்.) அடியார்களது நெருங்கிய திருக்கூட்டங்கள் பரவிச் செல்லவும், அழகிய முத்துச்சின்னங்கள் அளவின்றி நெருங்கவும், விபூதியால் நிறைந்த வோர் சமுத்திரம் வந்தாற்போலச் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளியபொழுது திருச்சின்னங்களின் குற்றமற்ற ஒலியானது பலதரமு மதிகரித்து எவ்விடங்களிலும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரெழுந்தருளினாரென்று (தெரிவிக்கும்படி யூதுகின்ற) நாதத்தால் நிறைந்த காதை யுடையனவாய் மிருகங்களெல்லாம் நன்மைமிக்க தக்க வெண்ணங்க ளொன்றுபட்டு அருகிற் சூழ—எ-று.

பரிசசின்னமாவன — சங்கு, சாமரை, குடை, கொடி முதலியனவாம். பரித்தல் = தாங்குதல்.

திருஞானசம்பந்தன் வந்தானென் றொலிக்குந் திருச்சின்னங்களி னொலியைக் கேட்ட அஃறிணைப்பொருள்களாகிய விலங்குகளும் தன்மைமிக்கு மனவொருமைப்பாட்டு அருகிலுற்றனவெனவே, உயர்திணைப்பொருள்களாகிய மக்கள் தேவர் முதலியோரும் விரும்பிச் சூழ்வந்தன ரென்பது சொல்லாமே யமையும்.

இதுமுதலிரண்டுபாட்டொருகுளகம். (௧௦௧௬)

கானவர்தங் குலமுலகு போற்றவந்த கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத்தோய, மானவரிச் சிலைவேட்டை யாடுங் கானும் வானமறை நிலைபெரிய மரமுந் தூறு, மேனையிமை யோர்தாமு மிறைஞ்சி யேத்தி யெய்தவரும் பெருமையவா மெண்ணி லாத, தானமுமற் றவைகடந்து திருக்காளத்தி சாரவெழுந் தருளினார் சண்பை வேந்தர்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வேடர்குலத்தில் உலகத்தாரனைவருந் துதிக்கும்படி அவதரித்தருளிய கண்ணப்பநாயனார் தமது திருவடிகளி லணிந்த செருப்புத்தோயும்படி வலிமைபொருந்திய வரிந்துகட்டிய விலவேட்டை யாடுகின்ற காடும், ஆகாயத்தை மறைக்கத்தக்க உயர்ந்த பெரிய மரங்களும், புதர்களும், தேவர்களும் வணங்கித் துதித்து அடைதற்கரிய பெருமையை யுடைய எண்ணிறந்தவிடங்களுமாகிய அவ்விடங்களை நீங்கித் திருக்காளத்திமலையைப் பொருந்த வெழுந்தருளினார்.—எ-று.

திருக்காளத்தித் திருமலையில் தெய்வீகம்பொருந்திய பல விசேடதானங்க ளுண்டென்பதும், அவை மாலயன் முதலிய தேவர்களாலும் அடைதற்கரியனவென்பதுந் தோன்ற, 'ஏனையிமை யோர்தாமு மிறைஞ்சி யேத்தி யெய்தவரும் பெருமையவா மெண்ணி லாத தானமும்' என்று கூறினர். (௧௦௧௭)

அம்பொன்மலைக் கொடிமுலைப்பால் குழைத்த ஞானத் தமுதுண்ட பிள்ளையா ரணைந்தா ரென்று, செம்பொன்மலை வில்லியார் திருக்காளத்தி சேர்ந்த திருத் தொண்டர்குழா மடைய வீண்டிப், பம்புசடைத் திருமுனிவர் கபாலக் கைப் பலவேடச் சைவர்குல வேடர்மற்று, மும்பர்தவம் புரிவாரப் பதியிலுள்ளோ ருடன்விரும்பி யெதிர்கொள்ள வுழைச்சென் றுற்றார்.

(இ-ள்.) அழகிய இமயபர்வதராசபுத்திரியாகிய உமாதேவியார் திருமுலைப்பாலோடு குழைத்த சிவஞானமாகிய அமுதத்தை யுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளினாரென்று, சிவந்த பொன்மயமாகிய மேருவை வில்லாகவுடைய ஸ்ரீகாளத்திநாத ரெழுந்தருளிய திருக்காளத்தி யென்னுந் திருப்பதியில் வாழும் அடியார் திருக்கூட்டங்கள் ஒருங்குகூடி, நெருங்கிய சடைமுடியை யுடைய சைவமுனிவர்களும், கபாலத்தை யேந்திய கையையுடைய காபாலிகர்களும், பலவாகிய மாவிரதவேடம் - வைரவவேடம் பூண்ட சைவர்களும், வேடர்குலத்தி லுயர்ந்தவர்களும், அவர்க ளன்றி, அம்மலையின்மேல் தவஞ்செய்கின்றவர்களும் அத் திருப்பதியி லுள்ளாருடன் விரும்பி யெதிர்கொள்ளும்படியாக அத் திருப்பதியினுள்ளே சென்றருளினார்.—எ-று.

தொண்டர்குழாம் ஈண்டி திருமுனிவர், கபாலக்கையர், பலவேடச்சைவர், வேடர், தவம்புரிவார், அப்பதியினுள்ளோராகிய இவருடன் விரும்பி யெதிர்கொள்ளப் பிள்ளையார் சென்றாரெனக் கூட்டுக. (௧௦௧௮)

திசையனைத்து நீற்றினொளி தழைப்ப மண்மேற் சிவலோக மணைந்ததெனச் சென்றபோது, மிசைவிளங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும் வேதபாரகரிழிந்து வணங்கி மிக்க, வசைவில்பெருந் தொண்டர்குழாந் தொழுது போற்றி யரவெனுமோ சையிலண்ட நிறைப்ப வன்பா, விசைவிளங்குந் தமிழ்விரகர் திருக்காளத்தித் திருமலையிம் மலைகளிலியா தென்று கேட்டார்.

(இ-ள்.) திக்குகளி லெல்லாம் விபூதியி னொளிதழைக்க உலகத்தில் சிவலோகமடைந்தது போல அத்திருப்பதியி லுள்ளவர்க ளெழுந்தருளும்பொழுது, மேலே விளங்குகின்ற அழகிய முத்துச்சிவிகையினின்றும், வேதத்தின் கரையை யடைந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இறங்கி வணங்கி, கெடாத பெருமை பொருந்திய அடியார் திருக்கூட்டங்களை வணங்கித் துதித்து அரகரவென்னு மோசையினால் விண்ணுலகத்தை நிறைக்க, அன்பினால புகழ்விளங்குகின்ற திருநெறித் தமிழ்த்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (அவ்வடியார்களை) இந்த மலைகளில் திருக்காளத்தித் திருமலை யாதென்று வினவியருளினார்.—எ-று.

திருத்தொண்டர்கள் தாங்க ளணிந்திருக்குந் திருவெண்ணீற்றின் வெள்ளொளி திக்குகள்தோறும் பரவத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ளுங் காட்சியானது சிவபெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் வெள்ளியங்கிரி திரண்டு வருதல்போன் றிருந்ததென்க. (௧௦௧௯)

வந்தணைந்த மாதவத்தோர் வணங்கித் தாழ்ந்து மறைவாழ்வே சைவசிகா மணியே தோன்று, மிந்தமலை காளத்தி யடத்தி தம்மி லிகலிவழி பாடுசெய விறைவாமேவு, மந்தமிலசீர்க் காளத்தி மலையாமென்ன வவனிமேற் பணிந்தெழுந்தஞ் சலிமேற் கொண்டு, சிந்தைகளி மகிழ்ச்சிவரத் திருவி ராகம் வானவாக டானவரென் றெடுத்துச் செலவார்.

(இ-ள்.) பிள்ளையாரை யெதிர்கொள்ளும்படி வந்தடைந்த மகத்தாகிய தவத்தையுடைய அடியார்கள் தாழ்ந்து வணங்கி, வேதங்களின் வாழ்வா யுள்ளவரே! சைவசமயத்திற்கு ஓர் சிரோரத்தினம் போன்றவரே! (இதோ நமக்குமுன்னே) தோன்றுகின்ற இந்த மலையானது பாம்புடன் யானையும் தங்களுக்குள்ளே பகைமைகொண்டு பூசை செய்யும்படி காளத்திநாத ரெழுந்தருளிய அளவற்ற சிறப்பினையுடைய திருக்காளத்தி மலையா மென்று கூற, உடனே பூமியின்மேல் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தெழுந்து திருக்கரங்களை அஞ்சலி கூப்பிச் சிரசின்மேல் வைத்துத் திருவுள்ளத்தில் களிப்புடன் மகிழ்ச்சி யுண்டாகத் திருவிராகத் திருப்பதிகத்தை "வானவாக டானவர்கள்" என்று முதலெடுத்துப் பாடிக்கொண்டுசெல்வாராயினார்.—எ-று.

'காளத்தோ டத்திதம்மி லிகலிவழி பாடுசெய்ய' என்பதன் சரித்திரம்:—திரேதாயுகத்தின் முடிவிலே காளனென்னு மொரு பாம்பு தென்கயிலாயப்பெருமானை மாணிக்கங்களைக் கொண்டு திருமுடிமேல் சாத்தி அருச்சித்துவர, துவாபரயுகத்தின் முதலிலே, ஒரு யானையும் அன்போடு பொன்முகலிநதியில் முழுகித்

துதிக்கையினால் திருமஞ்சன முகந்துவந்து, அப்பாம்பினா லணியப்பட்ட மணிகளைக் கீழேதள்ளியபிஷேகஞ்செய்து, வில்வமுதலியபத்திரபுஷ்பங்களைத்திருமுடியிற்சூட்டிச்சென்றது. மறுநாள்காலையில் பாம்புவந்து திருமுடியின்மேல்வில்வத்தைக்கண்டு வருந்தி, அந்தோ! எம்பெருமானது திருமுடியின்மேல் யானிட்ட மாணிக்கங்களைச் சிதறி, இவ்விலைக்குப்பையை ஏற்றினார் யாரோ வென்று இரங்கிப் பூசித்துச்சென்றது. பின்னர் யானைவந்து அம்மணிகளைக்கண்டு யான்சூட்டிய தளிர்களையகற்றி, இக்கற்களையிட்டார் யாரோ வென்றுகலங்கி, அவற்றையகற்றி, முன்போலப் பூசித்துச் சென்றது. அடுத்தநாள் காலையில் பாம்புவந்து அப்பத்திரபுஷ்பங்களைக் கண்டு வருந்தி, இம்மணிகளைச் சிதறினோர் என்பகைஞரேயாம். அவரைக் காணின் உடனே கடித்துக் கொல்வேன். இவ்வாறு செய்தது, எம் தாண்டவருக்குச் சம்மதமோ? நாளை யெல்லாங் காண்பேனென்று பூசித்துச்செல்ல, பின்பு யானை யடைந்து அம்மணிகளைக்கண்டு, தனது துதிக்கையைப் பூமியில்மோதி விழுந்து புலம்பி, எம்பெருமானே! இது தேவரீருக்குத் திருவுள்ளமோ? இக்கற்களை எவ்வாறுபொறுத்தீர். தேவரீரும் பகைவர்பக்ஷமாயிருந்தால், எனக்குத் துணையாவார் யாவர். பகைவரையுங்காணேன். நாளையெவ்விதத்திலும் அவர்களைக்கொல்வேன்; அல்லது, சாவேனென்று உறுதிசெய்து கடவுளைப்பூசித்துச்சென்றது. பாம்பும் மறுநாள்காலையில் சிவபெருமானை யடைந்து திருமுடியில் சூட்டியிருக்கும் பூங்கொத்தில் உடலைச்சுருக்கி யொளித்திருந்தது. யானையும் காலையில்வந்துபார்த்துத் தான் சூட்டிய பத்திர புஷ்பங்கள் அவ்வாறே யிருக்கக்கண்டு களித்து, நதியில் முழுகித் திருமஞ்சன முகந்துவந்து, சிவபெருமான் திருமுடியில் முன்சூட்டிய பத்திர புஷ்பங்களைத் துதிக்கையால் தள்ள, அவற்றுள் மறைந்திருந்த பாம்பு அத்துதிக்கைப் புழைவழியே மத்தகத்திற் சென்று குடைய, யானை சகிக்காமல் இடிபோல முழங்கி, நீரைமுகந்து வீசி வீசிச்சோர்ந்து வருந்தி, இனி, என்னுடையபகையையுங் கொன்று நானும் இறப்பேனென்று, துதிக்கையை முடக்கிப் பூமியதிரும்படி பின் பெயர்ந்து பாய்ந்து தலைபிளந்துவீழ்ந்திறந்தது. அதனால் பாம்பும் உடல்நொறுங்கியது. அப்போது சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடு ரிஷபவாகனத்தின்மேற் காட்சிகொடுத்து, அவ்விரண்டிற்கும் சாரூபபதவியளித்தனர். என்பதாம். சீ-சிலந்தி, காளம்-பாம்பு, அத்தி-யானை, இம்மூன்றும் பூசித்துப் பேறுபெற்றமையால், அத்தலத்திற்குச் சீகாளத்தி யெனனும் பெயருண்டாகியது எனவறிக. (௧௦௨௦)

"பாயலை நெடுநீர் வேணிப் பண்ணவன் கயிலா யக்குச்
சீயொடு காள மத்தி யெனும்பெயர்ச் சிலந்தி பாம்பு
பாயிருங் களிறிம் மூன்றும் பரகதி பெற்ற வாற்றா
லாயது சீகா ளத்தி யெனும்பெய ரன்று தொட்டே."—எனவருஞ் சீகாளத்திப்புராணத்தா னுணர்க.

திருக்காளத்தி - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவர்கடானவர்கள்வாதைபடவந்ததொருமாகடல்விடந்
தானமுதுசெய்தருள்புரிந்தசிவன்மேவுமலைதன்னைவினவில்
வேனமிளமான்இனொடுகிள்ளைதினைகொள்ளவெழிலார்கவணினாற்
கானவர்தமாமகளிர்கனகமணிவிலகுகாளத்திமலையே.

வேயனையதோளுமையொர்பாகமதுவாகவிடையேறிசடைமேல்
தூயமதிசூடிசுடுகாடினடமாடிமலைதன்னைவினவில்
வாய்கலசமாகவழிபாடுசெயும்வேடன்மலராகுநயனங்
காய்கணையினாலிடந்தீசனடிகூடுகாளத்திமலையே.

காடதிடமாகநடமாடுசிவன்மேவுகாளத்திமலையை
மாடமொடுமாளிகைகணீடுவளர்கொச்சைவயமன்னுதலைவ
னாடுபலநீடுபுகழ்ஞானசம்பந்தனுரைநல்லதமிழின்
பாடலொடுபாடுமிசைவல்லவர்கணல்லர்பரலோகமெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - ஸ்ரீகாளத்திநாதர்; தேவியார் - ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

திருந்திய வின்னிசை வகுப்பத் திருக்கண் ணப்பர் திருத்தொண்டு சிறப்பித்துத் திகழப்பாடிப், பொருந்துபெருந் தவர்கூட்டம் போற்ற வந்து பொன்முகலிக் கரையணைந்து தொழுது போகி, யருந்தவர்க ளெம்மருங்கு மிடைந்து செல்ல வாளுடைய பிள்ளையா ரயன்மா றேடு, மருந்து வெளி யேயிருந்த திருக்கா ளத்தி மலையடிவா ரஞ்சார வந்து தாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) திருத்த மாகிய இனிய இசையோடு கூடிய திருப்பதிகத்தை ஸ்ரீ கண்ணப்பநாயனாரது திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்து விளங்கப் பாடியருளி, தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள மிக்க தவத்தினையுடைய அடியார் திருக்கூட்டங்கள் துதிக்க வெழுந்தருளிப் பொன்முகலி யாற்றினது கரையை யடைந்து வணங்கி அங்கு நின்று மெழுந்தருளி, அரியதவத்தினையுடைய அடியார்கள் எந்தப்பக்கங்களிலும் நெருங்கிவர, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமாலும் பிரமனும் அடியையும் முடியையுந் தேடும்படி நின்றருளிய சிவபெருமானாகிய ஓர் மருந்து வெளிப்பட்டெழுந்தருளியிருந்த திருக்காளத்தித் திருமலையினது அடிவாரத்தைப் பொருந்த வெழுந்தருளிச் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கியருளினார்.—எ-று.

ஆன்மாக்களுடைய பிறவிப்பிணியை நீக்குதலின், 'அயன்மாறேடு மருந்து' என்று கூறினார். (௧௦௨௧)

தாழ்ந்தெழுந்து திருமலையைத் தொழுது கொண்டே தடஞ்சிலா தலசோபா னத்தா லேறி, வாழ்ந்திமையோர் குழாநெருங்கு மணிநீள் வாயின் மருங்கிறைஞ்சி யுட்புகுந்து வளர்பொற் கோயில், சூழ்ந்துவலங் கொண்டிறைவர் திருமுன் பெய்தித் தொழுதுதலை மேற்கொண்ட செங்கை போற்றி, வீழ்ந்தெழுவார் கும்பிட்ட பயன்காண் பார்போன் மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) பூமியில் நமஸ்கரித்தெழுந்து திருக்காளத்தித் திருமலையைக் கைகூப்பி வணங்கிக்கொண்டே பெரிய கற்பாறை யாகிய சோபானத்தின்வழியே அம்மலையின்மீதேறி, தேவர்கூட்டங்கள் சிவானந்தப்பெருவாழ்வடைந்து நெருங்கிய அழகிய நீண்ட திருவாயிலினருகில் வணங்கி உள்ளே யெழுந்தருளி, உயர்ந்த பொன்மயமாகிய திருக்கோயிலைச் சூழ்ந்து வலமாகவந்து, ஸ்ரீகாளத்திநாதரது திருமுன்பு சென்று, அஞ்சலியாகச் சிரசின்மேற் குவித்த திருக்கரங்களோடு துதித்து, பூமியில் விழுந்து வணங்கி யெழுகின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாம் சிவ

பெருமானை வணங்கியவோர் பெரும்பயனைக் காண்பவரைப்போல உண்மையாகிய அன்பினையுடைய கண்ணப்பநாயனாரை அங்குத் தரிசித்துப் (பரவசராய்ப்) பூமியில் வீழ்ந்தருளினார்.—எ-று. (௧௦௨௨.)

உள்ளத்திற் றெளிகின்ற வன்பின் மெய்ம்மை யுருவினையு மவ்வன்பி னுள்ளே மன்னும், வெள்ளச்செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண் விமலரையு முடன்கண்ட விருப்பும் பொங்கிப், பள்ளத்தி விழிபுனல்போற் பரந்து செல்லப் பைம்பொன்மலை வல்லிபரிந் தளித்த செம்பொன், வள்ளத்தில் ஞானவா ரமுதமுண்டார் மகிழ்ந்தெழுந்து பலமுறையும் வணங்குகின்றார்.

(இ-ள்.) அடியார்களது திருவுள்ளத்தில் தெளிவாக விளங்குகின்ற (மெய்யன்பினது மொருருத்திரண்டாற்போன்ற ஸ்ரீ கண்ணப்பநாயனாரது) மெய்ப்பதிவடிவையும், அவ்வன்பினிடத்துக் கலந்து நிற்கும் கங்கைநதி பொருந்திய சிவந்த சடைமுடியையும் நெற்றிக்கண்ணையு முடைய ஸ்ரீ காளத்திநாதரையும் ஓரிடத்துத் தரிசித்த விருப்பமு மதிகரித்துப் பள்ளத்தில் விழுகின்ற நீர்போலப் பரவிப் பெருக, பசிய பொன்மயமாகிய பர்வதராஜபுத்திரியாகிய உமாதேவியார் விரும்பிக்கொடுத்தருளிய சிவந்த பொற்கிண்ணத்தில் சிவஞானமாகிய அரிய அமுதத்தை யுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (பரவசம் நீங்கி) மகிழ்வுற்றெழுந்து பலதரம் வணங்குகின்றவரானார்.—எ-று.

எத்தகைய சிறப்பினராயினும், அன்பின்றிச் செய்யின், சிவத்தை யடைதல் கூடாமையின், 'உள்ளத்திற் றெளிகின்ற வன்பு' என்றும், அவ்வன்பே திருவுருவமாக வுள்ளவர் மெய்த் கண்ணப்பநாயனாரென்பார், 'அன்பின் மெய்ம்மை யுருவினை' என்றும், "அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலா - ரன்பே சிவமாவ தாருமறிகிலா - ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி - னன்பே சிவமா யமர்ந்திருப்பாரே" என்னுந் திருமந்திரப்படி அவ்வன்பில் சிவபெருமான் கலந்து நிற்பரென்பார், 'அவ்வன்பினுள்ளே மன்னும் வெள்ளச்செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண் விமலரை' என்றும், அவ்வன்பையும் சிவத்தையும் பிரித்துக் காணுதலின்றி ஒருங்கு கண்டதே பெரும்பயனென்பார், 'உடன்கண்ட விருப்பும் பொங்கி' என்றுங் கூறினார். (௧௦௨௩.)

பங்கயக்கண் ணருவிநீர் பாய்கின்று பரவுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடியாடித், தங்குபெருங் களிகாதல் தகைந்து தட்பத் தம்பெருமான் கழல்போற்றுந் தன்மைநீட, வங்கிருந்து புறம்போந்தங் கயன்மால்போற்ற வரியார்தந் திருமலைக்கீ ழணைந்திறைஞ்சிப், பொங்குதிருத் தொண்டர்மடங் காட்டவங்குப் புக்கருளி யினிதமர்ந்தார் புகலி வேந்தர்.

(இ-ள்.) தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பமாகிய அருவிநீர் பெருகநின்று, பரவிய இசையினையுடைய திருப்பதிகம்பாடி ஆனந்தக் கூத்தாடித் திருவுள்ளத்தில் பொருந்திய களிப்புடன் பெருவிருப்பமானது தம்மை வலிந்து தடுக்க, தமது பெருமானாகிய ஸ்ரீ காளத்திநாதரது திருவடிகளைத் துதித்தலா லுண்டாகிய ஆனந்த மதிகரிக்க, அவ்வாலயத்தினின்றும் ஆராமையோடு புறத்திற் சென்று, அங்குத் திருமால் பிரமனென்னு மிருவரும் (அடியையு முடியையுந்) தேடித் துதித்தற்கரிய ஸ்ரீகாளத்திநாதரது திருமலையின்கீழ் அடைந்து வணங்கி, சிறந்த திருத்தொண்டர்கள் தாம் வசித்தற்குரிய திருமடத்தை

க்காட்ட, அத்திருமடத்தி னுட்புகுந்தருளிச் சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்ப ந்தப்பிள்ளையார் இனிமையோடு எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (௪0௨௪)

யாவர்களு மறிவரிய விறைவன் றனனை யேழுலகு முடையானை யெண்ணிலாத, தேவர்கடம பெருமானைத் திருக்கா ளத்தி மலையின்மிசை வீற்றிருந்த செய்ய தேனைப், பூவலரும் பொழிலபுடைசூழ் சண்பை யா ளும்புரவலனா காலங்க டோறும் புக்குப், பாவலர்கொண் டடிபோற்றிப் பருகி யார்ந்து பணபினிய திருப்பதியிற் பயினுநாளில.

(இ-ள்.) பூக்கள் மலர்கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய திரு ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், யாவர்களும் அறிதற்கரிய முதல்வரும், ஏழுலகங்க ளையுந் தமக்கு அடிமையாக வுள்ள அருளாளரும், அளவிலலாத தேவர்களுக் கெல்லாந் தலைவரா யுள்ளவரும, திருக்காளத்தித் திருமலையினமேல வீறறிருந்தரு ளுஞ் சிவந்தகோற்றேனைபோல்பவருமாகிய ஸ்ரீகாளத்திநாதரைத் தரிசித்தற் குரிய காலங்கள்தோறுஞ் சென்று தேவாரமாகிய மலர்களைககொண்டு திருவடிகளைத் து தித்து, சிவானந்தமாகியதேனைப்பருகி (அதனுல) நிறைவுற்று, இனிமை பொருந்தி ய அத் திருக்காளத்தித்திருப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில்.—எ-று.

"உணர்ந்தாாக் குணாவரியோன றில்லைச்சிற் றம்பலத் தொருவன்" என் னும் தமிழ் வேதப்படி, தன்னை யுணர்ந்தவர்களும் சிவமயமேயாகக் கலந்துநிற்ற லால், வேறுபிரித்துணாதற் கருமையாலும, பாசவசத்தர்களாகிய திருமால்முதலி யயாவரும்அகங்காரமேலீட்டா லறிதறகருமையாலும், 'யாவர்களு மறிவரியவிறை வன்றனனை' என்றும், அத்தகையவிறைவன் சர்வலோகங்களையும் அநாதியே தன துடைமைப்பொருளாக வுடையவனாகலின, 'ஏழுலகுமுடையானை' என்றும், எண்ணிலகோடி யண்டங்கடோறு முள்ள தேவசமூகங்களனைத்திற்குந் தாமொ ருவனே முதற்பெருங் கடவுளாக வீறறிருந்து பேரருள் புரிபவனாகலின், 'எண் ணிலாத தேவர்கடம் பெருமானை' எனறும், அப்பெரியோனே ஆன்மாக்களின் பாசமோசனத்தினபொருட்டு மலைமிசைக்கொழுந்தாய் வீற்றிருந்தருளித் தன்னை யடைந்தோருள்ளத் தமுதூறிச் சிவாநந்த மிக்கோஙகச் செய்தலின், 'திருக்கா ளத்திமலையின்மிசை வீற்றிருந்த செய்யதேனை' என்றுங் கூறினர்.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம். (௪0௨௫)

அங்கண்வட திசைமேலுங் குடக்கின் மேலு மருந்தமிழின் வழக்க ங்கு நிகழா தாகத், திங்கள்புனை முடியார்தந் தானந் தோறுஞ் சென்றுத மிழிசைபாடுஞ் செய்கை போல, மங்கையுடன் வானவர்கள் போற்றி சைப்ப வீற்றிருந்தார் வடகயிலை வணங்கிப்பாடிச், செங்கமல மலர்வாவித் திருக்கே தாரந் தொழுதுதிருப் பதிகவிசை திருந்தப் பாடி.

(இ-ள்.) அத்திருக்காளத்தியின் வடக்குத்திக்கிலும் மேற்குத்திக்கிலுமுள்ள தேசங்களில் அரிய தமிழ்வழக்கு வழங்காதிருக்க, சந்திரனை யணிந்த சடைமுடி யையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளிய திருப்பதிகள்தோறு மெழுந்தருளித் திருப்பதிகம்பாடியருளுந்தன்மைபோல, தேவர்கள் துதிக்க உமாதேவியாரோடு வீற்றிருந்தருளுஞ் சிவபெருமானது திருக்கயிலாயத்தை வணங்கித் திருப்பதிகம்

பாடி, செந்தாமரைமலர்கள் நிறைந்த தடாகங்கள்சூழ்ந்த திருக்கேதாரத்தை வணங்கி, இசைபொருந்த திருப்பதிகம் பாடியருளி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (௧௦௨௬)

கூற்றுதைத்தார் மகிழ்ந்தகோ கரணமபாடிக் குலவுதிருப் பருப்பதத்தின் கொள்கை பாடி, யேற்றின்மிசை வருவாரிந திரன்றனீல பருப்பதமும் பாடிமகிழ்ந் திறைவர் தானம, போறறியசொன் மலர்மாலை பிறவும் பாடிப் புகலியர்தம் பெருந்தகையார் புனித மாகு, நீற்றினணி கோலத்துத் தொண்டர் சூழ நெடிதுமகிழ்ந் தப்பதியி னிலவுகின்றார்.

(இ-ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (மார்க்கண்டேயர்பொருட்டு) இயமனை யுதைத்தருளிய மகாபலேசுர ரெழுந்தருளிய திருக்கோகரணததைப் பாடியருளி, விளங்குகின்ற ஸ்ரீசைலத்தின் சிறப்பைப் பாடியருளி, இடபவாகனததினமே லெழுந்தருளும் ஸ்ரீநீலாசலேசரது திருஇந்திரநீல பருப்பதத்தையும் பாடி மகிழ்வுற்று, சிவபெருமானெழுந்தருளிய மற்றத் திருப்பதிகளையும் போற்றுகின்ற சொனமலாகளாலாகிய திருப்பதிகமாலைகளாற் பாடியருளி, பரிசுத்தமாகிய விபூதியை யணிந்த அழகிய திருக்கோலத்தையுடைய அடியார்கள் சூழும்படி மிகவு மகிழ்ந்து அததிருக்காளததித திருப்பதியி லெழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (௧௦௨௭)

தென்றிசையிற் கயிலையெனுந் திருக்கா ளத்தி போற்றியினி தமர்கின்றார் திரைசூழ் வேலை, யூனறுதிரு வொற்றியூ ருறைவார் தம்மை யிறைஞ்சுவது திருவுள்ளத் துன்னி யங்க, ணின்றமிழின் விரகருள் பெற்று மீள்வா ரெந்தையா ரிணையடியென் மனத்த வென்று, பொனறரளங் கொழித்திழிபொன் முகலி கூடப் புனைந்ததிருப பதிகவிசை போற்றிப் போந்தார்.

(இ—ள்.) இனிய தமிழ்த்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாா தென்கயிலாச மென்று (சாஸ்திரங்களிற் புகழ்ந்து) கூறுகின்ற திருக்காளத்தித் திருப்பதியைத் துதித்து, இனிமையாக எழுந்தருளி யிருக்கின்றவர், அலைகள் சூழ்ந்த சமுத்திரக்கரையிலுள்ள திருவொற்றியூரென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளும் ஸ்ரீபடம்பக்கநாதரை வணங்குங்கருத்தைத் தமது திருவுள்ளத்திற்கருதி, அத்திருக்காளத்தியி னினறும் (ஸ்ரீ காளத்தீசரது) திருவருளைப்பெற்று, அங்குநின்று மெழுந்தருள்பவராய் " எந்தையாரிணையடி யென்மனத்துள்ளவே " என்று ஈற்றிலமைத்து, பொற்பொடிகளையும், முத்துக்களையும் (திரைக்கரங்களாற்) கொழித்துப் பெருகுகின்ற பொன்முகலிநதியையுஞ் சிறப்பித்தமைத்த ("சந்தமாரகில்" என்னு முதலையுடைய) திருப்பதிகத்தை இசைபொருந்தப் பாடித்துதித்து, அவ்விடத்தினின்று மெழுந்தருளினார்—எ-று.

தென்றிசையிற் கயிலை என்பதன் வரலாறு:— வசிட்ட முனிவர், விசுவாமித்திரமுனிவரது வஞ்சனையா லிறந்த சத்திமுனிவர் முதலிய தமது நூறு புத்திரர்களால் தாமடைந்த துன்பம் நீங்குதற்பொருட்டு, ஸ்ரீ கயாரணியத்தை யடைந்து, உணவாதிகளை யொழித்துப் பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்கிச் சித்தத்தைச் சிவபெருமான் றிருவடியிற்பதித்து அருந்தவம்புரிய, சிவபெருமானும் அத்தவத்திற் கிரங்கி அம்முனிவரர்க்கு அருள்புரியத் திருவுள்ளங்கொண்டு,ஐந்தலையரவ வுருவத்தோடு

சிவலிங்கரூபமாய் மேற்குத்திருமுகமாகத் தரிசனந்தந்தளிக்க, முனிவரர் வீழ்ந்து வணங்கியெழுந்து பலவாறுதுதித்து நின்றனர். சிவபெருமான் முனிவரை நோக்கி, முனிவனே! "உனக்கு வேண்டிய வரங்கேள்" என்றருள, முனிவரர், எம்பெருமானே! தேவரீர் இத்தலத்திலேயே என்றுமெழுந்தருளி ஆன்மாக்களுக்கு இஷ்டசித்திகளையளிக்கவும், அடியேனுக்கு மெய்ஞ்ஞானோபதேசஞ்செய்தருளவும் வேண்டுமெனக் கூற, பெருமான் அவ்வாறேயருள்புரிந்து, கல்லாலவிருக்ஷத்தடியிலே தக்ஷிணாமூர்த்தமாய் வீற்றிருந்து மெய்ஞ்ஞானோபதேசஞ் செய்ய, முனிவரர் தெளிந்து பேரின்புற்றனர். சிவபெருமான் அவ்வாறெழுந்தருளியிருத்தலால, உமாதேவியாரும் அவ்வெம்பெருமானது பிரிவாற்றாது, விநாயகர்-ஸ்கந்தர்-வீரபத்திரர்-வைரவர்-ஐயனார்-நந்திதேவர்-சிவகணங்கள் முதலியோர் தம்மைப் பின்றொடர்ந்துவர, அத்தலத்தையடைந்து, ஞானப்பூங்கோதையம்மையாரென்னுந் திருநாமத்தோடு தங்கியிருந்தனர். அதைக்கண்ட ஸ்ரீகயிலைமலையானது மேருமலையோடு தானும் அங்கு அடைந்து, தனக்குவடக்கே அம்மேருமலை தங்கும்படி தான சந்நிதியின் கீழ்த்திசையில் தங்கியது. அக்காரணத்தால, அன்றுமுதல அத்தலம தென்கயிலையென்னுந் திருநாமமுடையதாய் விளங்குகின்றது. எனவறிக. (௧௦௨௮)

திருக்காளத்தி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தமாரகிலொடுசாதிதேக்குமமர
முந்துமாமுகலியின்கரையினிலுமையொடு
மந்தமார்பொழில்வளர்மலகுவணகாளத்தி
யெந்தையாரிணையடியெனமனத்துள்ளவே.

அட்டமாசித்திகளணைதருகாளத்தி
வட்டவாசடையனைவயலணிகாழியான
சிட்டநான்மறைவலஞானசம்பந்தனசொ
லிட்டமாபபாடுவார்க்கிலலையாமபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னுபுகழ்த் திருத்தொண்டர் குழாத்தினோடு மறைவாழ வந்தவர்தா மலையுங் கானு, முன்னணைந்த பதிபிறவுங் கடந்து போந்து முதல்வனுறைபதிகள் பலவும்போற்றிப, பன்மணிகள் பொன்வரன்றியகிலுஞ் சந்துமபொருதலைக்கும பாலிவடகரையினீடு, சென்னிமதி யணிவார்தந திருவேற் காடு சென்றணைந்தார் திருஞான முண்ட செல்வர்.

(இ-ள்) நிலைபெற்ற புகழையுடைய திருத்தொண்டர் திருக்கூட்டத்தோடு [illegible] ழும்படி அவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மலைகளை [illegible] டுகளையும் முன்னேபொருந்திய மற்றவூர்களையுங் கடந்துசென்று, முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் பல திருப்பதிகளையும் (வணங்கித்) துதித்து, பல இரத்தினங்களையும் பொற்பொடிகளையும் வாரிக்கொண்டு, அகில்மரங்களையுஞ் சந்தனமரங்களையுங் கரையில்மோதி யலைக்கின்ற பாலியாற்றின் வடகரை

யிற்பொருந்திய சந்திரசேகரராகிய ஸ்ரீவேற்காட்டீசரெழுந்தருளிய திருவேற்காடென்னுந் திருப்பதியைச் சென்றடைந்தருளினார்; சிறந்த சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்—எ று.

திருஞானமுண்ட செல்வர் சென்றணைந்தார் எனக் கூட்டுக. (௧0௨௯)

திருவேற்கா டமர்ந்தசெழுஞ் சுடர்பொற் கோயில் சென்றணைந்து பணிந்துதிருப் பதிகம் பாடி, வருவேற்று மனத்தவுணர் புரங்கள் செற்றார் வலிதாயம வந்தெய்தி வணங்கிப் போற்றி, யுருவேற்றா ரமர்ந்துறையு மோத வேலை யொற்றியூர் கைதொழச்சென் றுற்றபோது, பெருவேட்கை தருவாழ்வு பெற்ற தொண்டர் பெருமபதியோ ரெதிர்கொள்ளப் பேணி வந்தார்.

(இ-ள்.) திருவேற்காடு என்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளிய செழியசோதி சொரூபராகிய ஸ்ரீவேற்காட்டீசரது பொன்மயமாகிய திருக்கோயிலை வந்தடைந்து அவ்வெம்பெருமானை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளி, மாறுகொண்டுவந்த வஞ்சகமனத்தினையுடைய அசுரர்களது முப்புரங்களை யெரித்தருளிய ஸ்ரீவலிதாயநாதர் வீற்றிருந்தருளும் திருவலிதாயமென்னுந் திருப்பதியை வந்து சேர்ந்து வணங்கித் (திருப்பதிகம்பாடித்) துதித்து, அழகிய இடபவாகனத்தையுடைய ஸ்ரீபடம்பக்கநாதர் எழுந்தருளுகின்ற குளிர்ந்த கடற்கரையிலுள்ள திருவொற்றியூரை வணங்கும்படிச் சென்றடைந்தபொழுது, மிக்க நேசத்தாலுண்டாகிய சிவானந்தப்பெருவாழ்வைப்பெற்ற அடியார்களும், பெரிய அத்திருப்பதியில் வாழ்பவர்களும் (பிள்ளையாரை) எதிர்கொள்ளும்படி விருப்பமுற்றுவந்தார்கள்—எ று.

வலிதாயம் என்பது, இக்காலத்துப் பாடி என வழங்குகின்றது. (௧0௩0)

மிக்கதிருத் தொண்டர்தொழு தணையத் தாமுந் தொழுதிழிந்து விடையவனென் றெடுத்துப் பாடி, மைக்குலவு கண்டத்தார் மகிழ்ந்த கோயின் மன்னுதிருக் கோபுரத்து வந்து தாழ்ந்து, தக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாற்றித் தேவர் தம்பெருமான் றிருவாயி லூடு சென்று, புக்கருளி வலங்கொண்டு புனிதர் முன்பு போற்றெடுத்துப் படியின்மேற் பொருந்த வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) சிறந்த திருத்தொண்டர்கள் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு வணங்கிவர, தாமும் அவர்களை வணங்கி முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கி, "விடையவன்" என்று திருப்பதிகமுதலெடுத்துப்பாடியருளிக் காளகண்டராகிய ஸ்ரீபடம்பக்கநாத ரெழுந்தருளிய திருக்கோயிலினுள்ள திருக்கோபுரத்தின்கண் வந்து வணங்கிச் சிறந்த திருக்கடைக்காப்புப் பாடியருளித் தேவர்கள் நாயகராகிய அவ்வெம்பெருமானது திருக்கோயிற்றிருவாயிலின்வழியே சென்று உள்ளே புகுந்து பிரதக்ஷணஞ் செய்து, பரிசுத்தராகிய அவ்வெம்பெருமானது திருமுன்பு துதித்துப் பூமியில் பொருந்தும்படி சாஷ்டாங்கமாக வணங்கியருளினார்—எ-று. (௧0௩௧)

திருவொற்றியூர் - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையவன்விண்ணுமண்ணுந்தொழநின்றவன்வெண்மழுவாட்
படையவன்பாய்புலித்தோலுடைகோவணம்பல்கரந்தைச்

சடையவன்சாமவேதன்சசிதங்கியசங்கவெண்டோ
டுடையவனூனமில்லியுறையுமிடமொற்றியூரே.

ஒண்பிறைமல்குசென்னியிறைவனுறையொற்றியூரைச்
சண்பையர்தந்தலைவன்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்புனைபாடல்பத்துமபரவிபபணிந்தேத்தவல்லார்
விண்புனைமேலுலகமவிருப்பெய்துவார்வீடெளிதே.

சுவாமிபெயர் - **மாணிக்கத்தியாகர்**; தேவியார் - **வடிவுடையம்மை.**

படம்பக்கநாதர் எனவும், பலகைநாதா எனவும், அத்தலபுராணத்திற் கூறு கின்றது.

பொற்றிரள்கள் போற்புரிந்த சடையார் தமபாற் பொங்கியெழுங் காதன்மிகப் பொழிந்து விம்மிப், பற்றியெழு மயிற்புளக மெங்கு மாகிப பரந்திழியுங் கண்ணருவி பாய நின்று, சொற்றிகழுந் திருப்பதிகம் பாடி யேத்தித் தொழுதுபுறத் தணைந்தருளித் தொண்ட ரொடு மொற்றிநகா காதலித்தங் கினிதுறைந்தா ருலகுய்ய வுலவாத ஞான முண்டார்.

(இ-ள்.) பொற்கம்பிகளின் திரட்சிபோன்ற முறுக்காகிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானிடத்தில் அதிகரித்தெழுகின்ற பெருவிருப்புமானது மிகுதியாகப் பெருகி, பொருந்தி யெழுகின்ற மயிர்ப்புளகம் திருமேனி முழுவதும் பரவிச் சொரிகின்ற ஆனந்தக்கண்ணீர்பாயும்படிநின்று, நல்லசொற்கள் விளங்குகின்ற திருப்பதிகம் பாடித்துதித்துவணங்கி, அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும் புறத்திற்சென்றருளி, உலகத்தார் கடைதேறும்பொருட்டுக் கெடாத சிவஞானப்பா லுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவொற்றியூரைவிரும்பி அங்கு இனிமையோடு மெழுந்தருளியிருந்தார்—எ-று. (௧௦௩௨)

வேறு.

இன்ன தன்மையிற் பிள்ளையா ரிருந்தன ரிபபால
பன்னு தொலபுகழ்த் திருமயி லாபுரிப் பதியின்
மன்னு சீர்ப்பெரு வணிகாதந தோன்றலார் சிறந்து
முன்ன மெய்திய தொன்றினை நிகழ்ந்தவா மொழிவாம.

(இ-ள்.) இவ்வாறு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரெழுந்தருளியிருந்தனர்; இதன்மேல், யாவரும் சிறப்பித்துச் சொல்லுகின்ற பழமையாகிய புகழையுடைய திருமயிலாபுரியென்னுந் திருப்பதியில் நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய பெரியவைசியர் குலத்தலைவராகிய சிவநேசசெட்டியாரிடத்து முன்னம் நடந்த ஒரு சரித்திரத்தை நடந்தவண்ணம் ஈண்டுக் கூறுகின்றாம்—எ-று.

இச்செய்யுள் புராணிகர் கூற்று. (௧௦௩௩)

அருநி தித்திறம் பெருக்குதற் கருங்கலம பலவும்
பொருக டற்செலப் போக்கியப பொருட்குவை நிரமப
வரும ரக்கல மனைப்படப் பணைக்கரை நிரைக்கு
மிருநி திப்பெருஞ் செல்வத்தி னெலலையில் வளத்தார்.

(இ-ள்.) அருமையாகிய பொன்மணிமுதலிய பொருட்பகுதிகளை விருத்தி செய்வதற்கு அரிய பல மரக்கலங்களையும் அலைவீசுகின்ற சமுத்திரத்திற் செல்லும்

படி விட்டு, அதனால் விருத்தியாகிய 'திரவியத்தினது குவையல்கள் நிரம்பும்படி, தீவாந்தரங்களினின்றும் வருகின்ற மரக்கலப்பொருள்கள் தமது மனையிற் சேரும்படி பெரிய கடற்கரையில் வரிசையாக வைக்கப்படுகின்ற சங்கநிதி பதுமநிதிக்கொப்பான பெருஞ்செல்வத்தினாலுண்டாகிய அளவில்லாத பொருள்வளப்பமுடையவர்—எ-று.

மரக்கலங்கள் கரைநிரைக்குஞ் செல்வத்தின் வளத்தாரெனக் கூட்டுக. ()

தம்மை யுள்ளவா றறிந்தபின் சங்கரற் கடிமை
மெய்ம்மை யேசெயும் விருப்பினின் மிக்கதோ ரன்பாற்
பொய்ம்மை நீக்கிமெய்ப் பொருளிது வெனக்கொளு முள்ளச்
செம்மை யேபுரி மனத்தினர் சிவநேச ரென்பார்.

(இ-ள்.) தமது உயிரியல்பை உள்ளபடியே (தாம்பசுவென்றும், அநாதியே மலசம்பந்த முடையதென்றும், செயலற்றதென்றும், பசுபதியாகிய சிவபெருமானுக்குடைமைப்பொருளென்றும்) உணர்ந்தபின்பு, சிவபெருமானுக்கு அடிமைத்திறத்தை மெய்ம்மையாகச் செய்யும் விருப்போடு மிகுந்த பேரன்பினால், (உலககாரியங்களாகிய)பொய்ம்மையையொழித்து,முத்தியடைதற்குரிய மெய்ப்பொருள் சிவபெருமானை வணங்குதலே யென்று கருதியிருக்கின்ற செம்மையாகிய மனத்தினையுடையவர்; (அவர்யாரெனின்) சிவநேசசெட்டியாரென்பவர்.—எ-று.

பொய்ம்மைநீக்கி மெய்ப்பொருளிதுவெனக் கொளும் என்பதற்கு, பொய்ச்சமயநெறியை யொழித்துச் சைவநெறியாகிய இதுவே மெய்ப்பொருளென்று மேற்கொண்டொழுகும் என்றுரைப்பினும் பொருந்தும். (௧௦௩௫)

கற்றை வார்சடை முடியினா ரடியவர் கலப்பி
லுற்ற செய்கையி லொழிவின்றி யுருகிய மனமும்
பற்றி லாநெறிப் பரசம யங்களைப் பாற்றுஞ்
செற்ற மேவிய சீலமு முடையராய்த் திகழ்வார்.

(இ-ள்.) கூட்டமாகிய நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது அடியார்கள் சேர்க்கையினால் பொருந்திய பணிவிடைகளில் குறைவின்றி உருகிய மனமும், தமக்கென்று ஒரு உறுதியில்லாத மார்க்கமாகிய சமணமுதலிய புறச்சமயங்களைக் கெடுக்கின்ற வீரம்பொருந்திய நல்லொழுக்கத்தையு முடையவராய் விளங்குகின்றவர்—எ-று. (௧௦௩௬)

ஆன நாள்செல வருமறைக் கவுணியர் பெருமான்
ஞான போனக நுகர்ந்ததும் நானில முய்ய
வேனை வெஞ்சமண் சாக்கிய மிழித்தழித் ததுவு
மூன மிலபுக ழடியர்பாற் கேட்டுவந் துளராய்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு அன்புசெய்து வருகின்ற நாள்கள் பலசெல்ல, அரிய வேதங்களை யுணர்ந்த கவுணியர் குலத் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் (உமாதேவியார்கொடுத்தருளிய) சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய சங்கதியையும், பெரிய உலகத்தார் கடைத்தேறும்பொருட்டுக் கொடிய சமணரையும், புத்தரையும் இழிவுசெய்து அழித்த தன்மையையும், குற்றமற்ற புகழையுடைய அடியார்களிடத்துக் கேள்வியுற்று மனமகிழ்ச்சியடைந்தவராய்—எ-று.

'கேட்வேந்துள்ளார்' என்றும் பாடம். நானிலம் = நான்குவகையாகப்பிரித்துள்ள நிலம், எனினு மாம்.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (௧0௩எ)

செல்வ மல்கிய சிரபுரத் தலைவர்சே வடிக்கீ
ழெல்லை யில்லதோர காதலி னிடையறு வுணர்வா
லல்லு நண்பக லும்புரிந் தவரருட் டிறமே
சொலல வுஞ்செயல் கேட்கவுந் தொழிலின ராஞர்.

(இ-ள்.) பலவகைச்செல்வங்கள் நிறைந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையாரது சிவந்த திருவடியில் அளவில்லாத பெருவிருப்போடு நீங்காத பேருணர்ச்சியினால், இரவும் பகலும் அவரது திருவருளின் திறத்தையே விரும்பி வாயாற்சொல்லவும், அவரது செயல்களைக் (கண்டோர் சொல்லக்) காதாற்கேட்கவுமாகிய தொழிலுடையவராயினார்—எ-று. (௧0௩அ)

நிகழு மாங்கவர் நிதிப்பெருங் கிழவனின் மேலாய்த்
திகழு நீடிய திருவினிற் சிறந்துள ராகிப்
புகழு மேன்மையி னுலகினிற் பொலிந்துளா ரெனினு
மகவி லாமையின் மகிழ்மனை வாழ்க்கையின் மருண்டு.

(இ-ள்.) இவ்வாறு ஒழுகும் அச்சிவநேசசெட்டியார், செல்வத்தில் குபேரனைப்பார்க்கிலும் அதிகப்பட்டு விளங்குகின்ற மிக்கசெல்வத்தால் சிறந்தவராய், யாவரும் புகழும் மேன்மையோடு உலகத்தில் சிறந்திருந்தா ராயினும், புத்திரனில்லாமையினால் தாம் விரும்பிய இல்வாழ்க்கை நிலையில் மனமயங்கி—எ-று.

மகப்பேறில்லார்க்கு மற்றைப்பேறிருந்துஞ் சிறிதும் பயனின்றென்பதும், அஃதொன்றே இல்லறத்திற் கின்றியமையாப் பெரும்பேறென்பதுங் கருதித் துன்புற்று மயங்கினரென்பார், 'மகவிலாமையின் மகிழ்மனை வாழ்க்கையின்மருண்டு' என்று கூறினார். இதனை,

"பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்" —எனவருந் திருக்குறளானும், .

"எத்திரு வுடைய ரேனு மின்கனி மழலைச் செவ்வாய்ப்
புத்திர னிலாதோ ரொன்றும் பொறியில ராயவற்றான்
மெய்த்தவம் புரிந்து மைந்தர்ப் பெறுவதே விழைவா யாரு
முய்த்தநன் மகவு மோரேழ் பான்மையா யுரைப்பர் மேலோர்."—எனவருங் காசிகாண்டத்தானு முணர்க.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (௧0௩௯)

அரிய நீர்மையி லருந்தவம புரிந்தா னடியார்க்
குரிய வர்ச்சனை யுலப்பில செய்தவந் நலத்தால்
கரிய வாங்குழன் மனைவியார் வயிறெனுங் கமலத்
துரிய பூமக ளெனவொரு பெண்கொடியுதித்தாள்.

(இ-ள்.) செய்தற்கரிய நன்னிலைமையினால் அருமையாகிய தவத்தைச்செய்து சிவனடியார்களுக்கு உரிய பூசனைகள் பலவற்றைச் செய்துவந்த அந்தப் புண்ணியபலத்தினால், கருமையாகிய கூந்தலையுடைய அவர் மனைவியாரது கர்ப்பமென்றுகூறுந் தாமரைமலரினிடத்துத் திருமகளென்று சொல்லும்படி ஒரு சற்புத்திரியார் பிறந்தனர்.—எ-று. (௧0௪0)

நல்ல நாள்பெற வோரையி னலமிக வுதிப்பப்
பல்பெ ருங்கிளை யுடன்பெரு வணிகர்பார முழுது
மெல்லை யிற்றன முகந்துகொண் டியாவரு முவப்ப
மல்ல லாவண மறுகிடைப் பொழிந்துள மகிழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) சுபதினம்வர, இலக்கினத்தில் நன்மை மிகும்படி, அப்புத்திரியார் அவதரிக்கவும், பலசுற்றத்தாரோடு பெருமைபொருந்திய சிவநேசசெட்டியார் அளவற்ற திரவியங்களை வாரிக்கொண்டு, உலகமுழுவதும் யாவரும் மகிழும்படி வளப்பமிக்க ஆவணவீதியில் இறைத்து மனமகிழ்ச்சி யடைந்தார்—எ-று.

ஆவண மறுகு=கடை வீதி. பெருவணிகர் பாரமுழுதும் யாவருமுவப்பத் தனமுகந்துகொண்டு மறுகிடைப்பொழிந்து உளமகிழ்ந்தாரெனக்கூட்டுக. (௧0௪௧)

ஆறு சூடிய முடியினா ரடியவர்க் கனபா
லீறி லாதபூ சனைகள்யா வையுமிகச் செய்து
மாறி லாமறை யவர்க்குவேண் டினவெலா மளித்துப
பேறு மற்றிது வெனும்படி பெருங்களி சிறந்தார்.

(இ-ள்.) கங்கைநதியைத்தரித்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானடியார்களுக்கு அன்போடு எண்ணிறந்த பல வழிபாடுகளையும் மிகுதியாகச் செய்து, (நன்னெறியினின்றும்) நீங்காத வேதியர்களுக்கு வேண்டும் பொருள்களனைத்துங் குறைவறக் கொடுத்து இதுவே பெரும்பேறென்று சொல்லும்படி மிக்க களிப்புற்றிருந்தார்—எ-று. (௧0௪௨)

சூத நல்வினை மங்கலத் தொழின்முறை தொடங்கி
வேத நீதியில் விதியுளி வழாவகை விரித்த
சாத கத்தொடு சடங்குக டசதினஞ் செலலக்
காதன் மேவிய சிறப்பினிற் கடிவிழா வயர்ந்தார்.

(இ-ள்.) பிரசவகாலத்திற் செய்கின்ற நற்கருமங்களை மங்கலகரமாக முறைப்படி தொடங்கி, வேதத்திற்கூறு முறைமையில் தவறாமல் விரித்துச் சொல்லப்பட்ட சாதகன்மத்தோடு கூடிய சடங்குகளைப் பத்துத்தினமளவும் விரும்பத்தக்க சிறப்போடு மங்கலவிழாவாகச் செய்தார்—எ-று.

'சாதகத்தொடு சடங்குகடசதினஞ்செல்ல, என்றது, குழந்தை பிறந்தவுடனே செய்யுஞ் செபதான வோமங்களேயன்றிச் சாதகன்ம முதலியனவும், ஆறாம்நாளிற் செய்யும் விக்கினசாந்தியும், ஒன்பதாநாளிற் செய்யும் பலியும், பத்தாநாளிற் செய்யும் அன்னதான முதலியனவுமாம். (௧0௪௩)

யாவ ரும்பெரு மகிழ்ச்சியா லின்புறப் பயந்த
பாவை நல்லுறுப் பணிகிளர் பண்பெலா நோக்கிப்
பூவி னாளென வருதலிற் பூம்பாவை யென்றே
மேவு நாமமும் விளம்பினர் புவியின்மேல் விளங்க.

(இ-ள்.) யாவரும் மிக்க மனமகிழ்ச்சியினு லின்ப மடையும்படி தான் பெற்ற அப்புத்திரியாரது அழகு விளங்குகின்ற நல்ல அவயவங்களி னிலக்கணங்களையெல்லாம் பார்த்து, இலக்குமியைப்போல (அழகிற்சிறந்து) பிறத்தலினால், (அதுகாரணமாகப்) பூம்பாவையாரென்று உலகத்தில விளங்கும்படி பொருந்திய பெயரையுமிட்டார்—எ-று. (௧௦௪௪)

திங்க டோறுமுன் செய்யுமத் திருவளர் சிறப்பின்
மங்க லம்புரி நல்வினை மாட்சியிற் பெருக
வங்கண் மாநக ரமைத்திட வாண்டெதி ரணைந்து
தங்கு பேரொளிச் சீறடி தளர்நடை பயில.

(இ-ள்.) அழகிய இடமகன்ற பெரிய திருமயிலைப் பதியில் மாதந்தோறும் முற்பட்டுச்செய்கின்ற செல்வமிக்க சிறப்பினையுடைய மங்கலத்தை விளைக்கும் நற்கருமங்கள் மாட்சிமையோடு மிகும்படி செய்விக்க, ஒரு வருடத்தில் (தாய் தந்தையர்களுக்கு) எதிரிலடைந்து மிக்க ஒளி பொருந்திய சிறிய பாதங்கள் தளர்ந்த நடையையடையும்படி—எ-று.

'திங்கடோறு முன்செய்யுமத் திருவளர் சிறப்பின் மங்கலம்புரி நல்வினை, என்றது, குழந்தைபிறந்த ஒருவருஷம் வரையில் மாதந்தோறும்வருஞ் சன்மதினத்தில் செய்யும் இரட்சாபந்தனமும், முதல்மாதத்திற் செய்யுந் தொட்டிலேற்றும், மூன்றுமாதத்திற் செய்யுஞ் சூரியதரிசனமும், ஐந்தாமாதத்திற் செய்யும் உபநிஷ்கிரமணமும், ஏழாமாதத்திற் செய்யும் அன்னப்பிராசனமும் முதலியனவாம்.

இதுமுதல் ஐந்துபாடலுங் குளகம். (௧௦௪௫)

தளரு மின்னினங் குரமெனத் தமனியக் கொடியின்
வளரி ளந்தளிர்க் கிளையென மணிகிள ரொளியி
னளவி லஞ்சுடர்க் கொழுந்தென வளைவுறும் பருவத
திளவ னப்பிணை யனையவர்க் கேழியாண் டெய்த

(இ-ள்.) தளர்கின்ற மினனற்கொடியின் அங்குரம்போலவும், பொற்கொடியில் வளர்கின்ற இளந்தளிர்கள்பொருந்திய கிளைபோலவும், மாணிக்கத்தினின்றுமெழுந்த செவவொளியானது மிகுந்த அழகிய சுடர்க்கொழுந்துபோலவும், வளர்கின்ற மகப்பருவததையுடைய இளமைபொருந்திய அழகிய பெண்மான் கன்றையொத்த அப்புத்திரியாருக்கு ஏழுவருடஞ் செல்ல—எ-று.

அங்குரம்=முளை, வனப்பிணை என்பதற்கு, வனத்திலுள்ள பிணை, எனினும் பொருந்தும். (௧௦௪௬)

அழகின் முன்னிளம் பதமென வணிவிளக் கென்ன
விழவு கொண்டெழும் பேதைய ருடன்விளை யாட்டிற்
கழலொ டம்மனை கந்துக மென்றுமற் றினைய
மழலை மென்கிளிக் குலமென மனையிடை யாடி

(இ-ள்.) அழகினது முதன்மையாகிய ஓரிளம்பதமென்றுசொல்லவும், அழகிய மணிவிளக்கென்றுசொல்லவும், விழாக்கொண்டு வருஞ் சிறுபெண்களோடு விளையாடும்பொழுது, கழற்காயோடு அம்மனையும், பந்தும், என்று கூறுகின்ற இவை போல்வனவற்றை மழலை வார்த்தைகளைப் பேசுகின்ற மிருதுவாகிய கிளிக்கூட்டம்போலத் தமது வீட்டில் விளையாடி—எ-று. (௧௦௪௭)

பொற்றொடிச்சிறு மகளிரா யத்தொடும் புணர்ந்து
சிற்றின் முற்றவு மிழைத்துட னடுந்தொழிற் சிறுசோ
றுற்ற வுண்டிகள் பயின்றொளி மணியூச லாடி
மற்று மின்புறு வண்டலாட் டயர்வுடன் வளர.

(இ-ள்.) பொன்னணிகளையலையணிந்த சிறுபெண்கள் கூட்டத்தோடு கலந்து மணற்சிறுவீடு முழுவதுங்கட்டி, அவர்களோடு சமைக்குந் தொழிலாலாகிய மணற்சிறுசோறுடன் பொருந்திய நால்வகையுண்டிகளையும் பழகி, ஒளிபொருந்திய இரத்தினவூஞ்சலில் விளையாடி, பின்னும் இன்பம்பொருந்திய பலவகை விளையாடல் புரிதலோடு வளரும்பொழுது—எ-று. (௧௦௪௮)

தந்தை யாருமத் தளிரிளங் கொம்பனா டனைமை
யிந்த வையகத் தின்மையா லின்புறு களிப்பு
வந்த சிந்தையின் மகிழ்ந்துமற் றிவண்மணம் பெறுவா
னந்த மில்லென தருநிதிக் குரியனென் றுறைந்தார்.

(இ-ள்.) தந்தையாராகிய சிவநேசச்செட்டியாரும், இளமைபொருந்திய பூங்கொம்புபோன்ற அந்தப் பூம்பாவையாரது நற்குண நற்செய்கைகள் இந்தவுலகத்தில் யாவரிடத்துமில்லாமையால், இன்பத்தால் களிப்படைந்த தமது மனத்தில் மகிழ்கூர்ந்து, இந்தப் புத்திரியைக் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளுகிறவன் அளவில்லாத எனது அருமையாகிய பெருஞ்செல்வத்திற்கு உரிமையுடையவனாவானென்று சொன்னார்—எ-று. (௧௦௪௯)

ஆய நாள்களி லமணர்பயில் பாண்டிநாட் டதனைத்
தூய ஞானமுண் டருளிய தோன்றலா ரணைந்து
மாய வல்லமண் கையரை வாதில்வென் றதுவும்
மேய வெப்பிடர் மீனவன் மேலொழித் ததுவும்.

(இ-ள்.) அவ்வாறிருக்கும் நாள்களில் தூய்மையாகிய சிவஞானப்பாலமுதுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சமணர்கள்வாழும் பாண்டிநாட்டை யடைந்து மாயத்தொழில்வல்ல அச்சமணர்களாகிய கீழ்மக்களை வாதில் வென்றதும், பொருந்திய சுரநோயைப் பாண்டியனிடத்தினின்று நீக்கியதும்—எ-று.

இதுமுதல் நான்குபாட்டு ஒருகுளகம். (௧௦௫௦)

நெருப்பி லஞ்சினார் தங்களை நீர்மேலேட் டியபின்
மருப்பு நீள்கழுக் கோலின்மற் றவரையேற் றியதும்
விருப்பி னாற்றிரு நீற்றினை வழுதிக்க ருளிப்
பொருப்பு வில்லியார் சாதனம் போற்றுவித் ததுவும்.

(இ-ள்.) அனல்வாதத்தில் தோற்ற சமணர்களைப் புனல்வாதுசெய்யும்படி உடன்படச்செய்தபின்பு, கொம்பின் கூர்மையாகச்செய்யப்பட்டு நீண்டிருக்கின்ற கழுமரத்தில் அவர்களை யேற்றியதும், விருப்பத்தோடு திருவெண்ணீற்றைப் பாண்டியராசனுக்குக் கொடுத்தருளி, மேருமலையாகிய வில்லையுடைய சிவபெருமானது விபூதிருத்திராக்ஷ சாதனங்களை யாவருந் தரிசிக்கும்படிச் செய்ததும்—எ-று.

இன்ன வாறெலா மறிந்துளா ரெய்தியங் கிசைப்பச்
சொன்ன வாக்கெலா மிருநிதி தூசுட னளித்து

மன்னு பூந்தராய் வள்ளலார் தமைத்திசை நோக்கிச்
சென்னி மேற்கரங் குவித்துவீழ்ந் தெழுந்துசெந் நின்று.

(இ-ள்.) இவ்வாறாகிய சரிதங்களனைத்தும் அறிந்தவர்கள் தம்மிடத்து வந்துசொல்ல, அச்சரிதங்களை வந்துசொன்னவர்களுக்கெல்லாம் மிகுந்தபொருள்களைப் பட்டாடையுடன் கொடுத்து, நிலைபெற்ற சீகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைத் திக்குநோக்கிச் சிரசின்மேல் இரண்டுகரங்களையுங் குவித்துப் பூமியில்வீழ்ந்து வணங்கியெழுந்து செவ்வையாகநின்று—எ-று. (கoருஉ)

சுற்ற நீடிய கிளையெலாஞ் சூழ்ந்துடன் கேட்பக்
கற்ற மாந்தர்வாழ் காழிநா டுடையவர்க் கடியேன்
பெற்றெ டுத்தபூம் பாவையும் பெறுகிய நிதியு
முற்று மென்னையுங் கொடுத்தனன் யானென்று மொழிந்தார்.

(இ-ள்.) சுற்றமாகிய மிக்க பந்துக்களெல்லாம் தம்மைச் சூழ்ந்துகொண்டு கேட்கும்படி, சகலசாஸ்திரங்களையுங் கற்றுணர்ந்த புலவர்கள் வாழ்கின்ற சீகாழித் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு அடியேன் பெற்றெடுத்த பூம்பாவையென்னும் புத்திரியையும், விளங்குகின்ற எனது செல்வத்தையும், என்னையும் யான் அவருக்குத் தத்தமாகக் கொடுத்தேனென்று மொழிவாராயினார்—எ-று.

எல்லை யில்பெருங் களிப்பினு லிப்பரி சியம்பி
முல்லை வெண்ணகை முகிழ்முலை யாருடன் முடியா
மல்கு செல்வத்தின் வளமையு மறைபவர் புகலிச்
செல்வ ரேயுடை யாரெனுஞ் சிந்தையான் மகிழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத மிகுந்த சந்தோஷத்தினால் இவ்வாறு யாவருமறியக் கூறி, முல்லையரும்புபோலும் வெள்ளியபற்களையும், முகிழ்போன்ற ஸ்தனங்களையுமுடைய பூம்பாவையாருடன் அழியாத நிறைந்த செல்வத்தினது வளத்தையும் வேதியர்கள் வாழுகின்ற சீகாழியி லவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரே சொந்தமாக வுடையவரென்னுஞ் சிந்தையோடு மகிழ்ச்சியடைந்தார்—எ-று.
'மறைவளர்புகலி' என்றும் பாடம். (கoருச)

ஆற்று நாள்களி லணங்கனா கன்னிமா டத்தின்
பாற்ற டம்பொழின் மருங்கினிற் பனிமலர் கொய்வான்
போற்று வார்குழற் சேடிய ருடன்புறம் போந்து
கோற்றொ டித்தளிர்க் கையினான் முகைமலர் கொய்ய.

(இ-ள்.) இவ்வாறொழுகு நாள்களில் தெய்வப்பெண்ணை யொத்த அப்பூம்பாவையார் கன்னிமாடத்தினகண்ணுள்ள பெரியசோலையின் பக்கத்திற் குளிர்ந்த மலர்களைக் கொய்யும்படி, தம்மைச்சூழ்ந்துவருகின்ற நீண்ட கூந்தலையுடைய தோழிமார்களுடன் புறத்தில் வந்து, அழகிய வளையலையணிந்த தளிர்போன்ற கரத்தினால் அரும்போடுகூடிய மலர்களைக் கொய்யும்பொழுது—எ-று. (கoருரு)

இதுமுதல் மூன்று பாடலுங் குளகம்.

அன்ப ரின்புறு மார்வத்தி னளித்தபாங் கல்லாற்
பொன்பி றங்குநீர்ப் புகலிகா வலர்க்கிது புணரா
தென்ப துட்கொண்ட பான்மையோ ரெயிற்றிளம் பணியாய்
முன்ப ணைந்தது போலவோர் முள்ளெயிற் றரவம்.

(இ-ள்.) சிவநேச செட்டியார் இன்பமிகுகின்ற விருப்பத்தினால் கொடுத்த தன்மையேயல்லாமல், பொன்மயமாக விளங்குகின்ற காவிரி நீர்சூழ்ந்த சீகாழித்த லைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு (அவர் கருதியிருக்கும் எண்ணமா கிய) இது பொருந்தாதென்பதைத் தம்முட்கொண்ட ஓரெண்ணமானது, பற்களை யுடைய இளமைபொருந்திய ஒரு பாம்பாய் முன்னேவந்ததுபோல, ஒரு முட்போ லும் பற்களையுடைய பாம்பானது —எ-று. (௧௦௫௩)

மௌவன் மாதவிப் பந்தரின் மறைந்துவந் தெய்திச்
செவ்வி நாண்முகை கவர்பொழு தினின்மலர்ச் செங்கை
நவ்வி வாள்விழி நறுநுதற் செறிநெறி கூந்தற்
கொவ்வை வாயவண் முகிழ்விரல் கவர்ந்தது குறித்து.

(இ-ள்.) முல்லை மலர்களும் மல்லிகை மலர்களும் நிறைந்திருக்கும் பந்தலில் மறைந்துவந்து, அழகிய புதுமலர்களைக் கொய்யும்பொழுது, மலர்போலுஞ் சிவந்த கைகளையும், மான்போலும் ஒளிபொருந்திய விழிகளையும், நல்ல நெற்றியையும், நெருங்கி நெறித்த கூந்தலையும், கொவ்வைக் கனிபோலுஞ் வாயையுமுடைய அப் பூம்பாவையாரது முகிழ்போன்ற விரலைச்சுட்டிக் கடித்தது —எ-று. (௧௦௫௭)

முகிழ்=மொக்கு; மலர்பறிக்கும்பொழுது விரல்கள் ஒருங்குசேர்ந்து குவிந்திருத்தலின், 'முகிழ்விரல்' என்று கூறினார்.

நாலு தந்தமு மென்புறக் கவர்ந்துநஞ் சுகுத்து
மேலெ ழும்பணம் விரித்துநின் றாடிவே றடங்க
நீல வல்விடந் தொடர்ந்தெழ நேரிழை மென்பூ
மாலை தீயிடைப் பட்டது போன்றுள மயங்கி.

(இ-ள்.) நாலு பற்களும் எலும்பைப்பொருந்தும்படி கக்கமத்து விஷத்தைக் கக்கி மேலெடுத்தபடத்தை விரித்துநின்று ஆடி, பின்வேறோரிடத்தில் மறையவும் (அப்பாம்பினது) நீலநிறம்பொருந்திய கொடிய விஷமானது எலும்பைப்பற்றி மே ற்கொண்டெழ, (அதனால்) நேர்மையாகிய ஆபரணங்களையணிந்த பூம்பாவையார் மிருதுவாகிய பூமாலையானது நெருப்பிற் பட்டாற்போல மனமயங்கி.—எ-று.

நாலுதந்த மாவன—காளி - காளாத்திரி - யமன் - யமதூதன் என்பன.

இதுமுதல் இரண்டுபாடலுங் குளகம்.

தரையில் வீழ்தரச் சேடியர் வெருக்கொண்டு தாங்கி
வரைசெய் மாடத்தி னுட்கொடு புகுந்திட வணிக
ருரையு முள்ளமு நிலையழிந் துறுதுயர் பெருகக்
கரையில் சுற்றமுந் தாமுமுன் கலங்கினர் கலுழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) பூமியில் விழ, உடனே தோழிப்பெண்கள் அச்சமுற்றெடுத்து மலைபோன்றகன்னிமாடத்தினுள்ளேகொண்டு செல்ல, அதனை யுணர்ந்த சிவநேச செட்டியார் வார்த்தையும் மனமும் நிலைகலங்கித் துயரமதிக்க, அளவற்றசுற்றத் தாருந் தாமும் முன்னே கலக்கமடைந்து அழுதார்.—எ-று. (௧௦௫௬)

விடந்தொ லைத்திடும் விஞ்சையிற் பெரியர் மேலோ
ரடர்ந்த தீவிட மகற்றுதற் கணைந்துளா ரனேகர்

திடங்கொண் மந்திரந் தியானபா வகநிலை முட்டி
தொடர்ந்த செய்வினைத் தனித்தனித் தொழிலராய்ச் சூழ்வார்.

(இ-ள்.) விஷத்தை நீக்குகின்ற காருடவித்தையில் தேர்ந்தவர்களாகிய அறிஞர்கள் கொடிய விஷத்தை நீக்குதற்கு அநேகராய் வந்தவர்களும், உறுதியாகக்கொண்ட மந்திரங்களும், கருடத்தியான முதலியனவும், அவற்றின் பாவனைகளும், முட்டிநிலையுமாகிய ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்துசெய்கின்ற விஷம்நீக்கும் வினையில் வெவ்வேறு தொழிலுடையவராய்ச் சூழ்வாராயினார்.—எ-று.

மந்திரங்களும், தியானமும், அம்மூர்த்தி பாவனையும், அதனோடு சேர்ந்த முட்டிநிலையும் ஒன்றோடொன்று சம்பந்தமுடைமையின், 'திடங்கொண் மந்திரந் தியான பாவக நிலைமுட்டி தொடர்ந்த செய்வினை' என்றும், அவை ஒவ்வொன்றும் பற்பல வகையாகப்பரவி நிற்றலின், 'தனித்தனித் தொழிலராய்ச் சூழ்வார்' என்றுங்கூறினார். முட்டிநிலையாவது,—விடவேகந் தலைக்கேறியபோது அது தணியும்பொருட்டு, அங்குஷ்ட விரலை விடுத்து நான்கு விரலையுமடக்கி, உச்சிமுதற் கடிவாயீறாகப்பரிசிப்பது; முட்டிநிலை என்பது நிலைமுட்டி என மாறிநின்றது. ()

மருந்து மெண்ணில மாறில செய்யவும் வலிந்து
பொருந்து வல்விட மேழுவே கமுமுறை பொங்கிப்
பெருந்த டங்கண்மென் கொடியன்று டலைமிசைப் பிறங்கித்
திருந்து செய்வினை யாவையுங் கடந்துநீங் கிலதால்.

(இ-ள்.) (மந்திரங்களேயன்றி) மருந்தும் அளவற்றவைகளை மாறுபாடில்லாமற் செய்யவும், வலியடைந்து நிற்குங் கொடிய விஷமானது ஏழுவேகமும் முறையே ஒன்றன்பின் னொன்றாயதிகரித்து,பெரிய விசாலமான கண்களையுடைய மிருதுவான பூங்கொடிபோன்ற பூம்பாவையாரது தலையிற் சேர்ந்து திருத்தமான செயல்கள் யாவையுஞ் செய்தும் நீங்காதிருந்தது.—எ-று. (௧௦௬௧)

ஏழு வேகமும் முறை பொங்குதலாவது — முதல்வேகத்தில் மூச்சித்து வெயர்வரும்புதலும், இரண்டில் வெதும்புதலும், மூன்றில் கண் எறிச்செருகுதலும், நான்கில் வாந்திசெய்தலும், ஐந்தில் கோழைகட்டுதலும், ஆறில் புத்திமயங்குதலும், ஏழில் தேகம் மரத்தலுமாம். இவ் வேழுவேகமுங் கடந்து, எட்டாம் வேகத்தில் உயிர் நீங்குமாதலின், அதன் முன்னுள்ள ஏழுவேகமும் ஒன்றன்பின் னொன்றாக முறையே பொங்கியதென வறிக.

ஆவி தங்குபல் குறிகளு மடைவில வாக
மேவு காருட விஞ்சைவித் தகரிது விதியென்
றோவும் வேலையி லுறுபெருஞ் சுற்றமு மலறிப்
பாவை மேல்விழுந் தழுதனர் படரொலிக் கடல்போல்.

(இ-ள்.) உயிர்தங்குதற்குரிய பலகுறிகளும் பொருந்தாதொழியவும், சிறப்புப்பொருந்திய காருடவித்தையை யுணர்ந்த மருத்துவர்கள் இது விதியேயென்று தாங்கள் செய்யும் அம்மந்திரவித்தையினின்றும் நீங்கும்பொழுது, பெரிய சுற்றத்தாரும் அப்புத்திரியின்மேல் விழுந்து மிக்க ஒலியையுடைய கடல்போலக் கதறியழுதார்கள்.—எ-று

ஆவி தங்குபல் குறிகள்—நசியமுதலியவற்றா லுணர்தற்குரிய குறிகள். காருடவிஞ்சை வித்தகர் - கருடோகம்பாவித்துச் செய்யும் மாந்திரிகர். (௧௦௬௨)

சிந்தை வெந்துய ருறுசிவ நேசரு நெளிந்து
வந்த செய்வினை யின்மையில் வையகத் துள்ளோ
ரிந்த வெவ்விட மொழிப்பவர்க் கீவனென் னுடைய
வந்த மின்னிதிக் குவையெனப் பறையறை விததார்.

(இ-ள்) மனதில் மிக்க துன்பமடைந்திருக்குஞ் சிவநேச செட்டியாரும் சிறிது துன்பநீங்கித் தாம் செய்தற்குரிய செயல்கள் வேறில்லாமையால், இவ்வுலகத் துள்ளோரில் இந்தக்கொடிய விஷத்தை யொழிப்பவர்களுக்கு என்னுடைய அளவில்லாத பொருட்குவைகளைக் கொடுப்பேனென்று பறையறைந்து தெரிவித்தார்.—எ-று. (௧௦௬௩)

மூரசி யம்பலு மூன்றுநா ளகவையின் முற்ற
வரசர் பாங்குளோ ருட்பட வவனிமே லுள்ள
கரையில் கலவியோர் யாவரு மணைந்துதங் காட்சிப்
புரையில் செய்கையிற் றீர்ந்திடா தொழிந்திடப் போனார்.

(இ-ள்.) பறையறைந்து தெரிவிக்கவும், அன்று தொடங்கி மூன்றுநாள் வரையிலும் அரசர்கள் பக்கலிலுள்ள மருத்துவர்களுட்பட உலகத்திலுள்ள அளவற்றகாருட முதலிய வித்தையில் வல்லவர்கள் யாவருமடைந்து, தாங்கள் விட நீங்கப்பார்க்கும் பார்வை யென்னும் குற்றமற்ற செய்கையினால் தீராதொழியப் போனார்கள்.—எ-று.

காட்சிப்புரையில் செய்கையாவது — கருடபாவகன் கண்ணாற் குறித்து நோக்குந் திருஷ்டியால் விஷம் நீங்கச்செய்தல். (௧௦௬௪)

சீரின் மன்னிய சிவநேசர் கண்டுள் மயங்கிக்
காரின் மலிகிய சோலைசூழ் கழுமலத் தலைவர்
சாரு மவ்வள வுமமுட றழலினை யடக்கிச்
சேர வென்பொடு சாம்பலஞ் சேமிப்பது தெளிவார்.

(இ-ள்) சிறப்புப்பொருந்திய சிவநேசசெட்டியார் அதனைப்பார்த்து மனமயங்கி, மேகங்களால் நிறைந்த சோலைசூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இங்கு எழுந்தருளி வருமளவும் இவ்வுடம்பை நெருப்பில் அடக்கி, எலும்போடு சாம்பலையும் ஒருசேரச் சேமித்து வைப்பதைத் தெளிவாராயினார்.—எ-று. (௧௦௬௫)

உடைய பிள்ளையார்க் கெனவிவ டனையுரைத் ததனா
லடைவு துன்புறு வதற்கிலை யாமெனக் கொன்றே
யிடரொ ழிந்தபின் னடக்கிய வென்பொடு சாம்பல்
புடைபெ ருத்தகும் பத்தினிற் புகப்பெய்து வைப்பார்.

(இ-ள்.) இப்புத்திரியை என்னை யடிமையாகவுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கென்று யாவரு மறியச்சொன்னதனால், நமக்குத் துன்பமடைதற்கு முறைமையில்லையென்று துன்பம் நீங்கினபின்பு, நெருப்பினிட்டது வேகச்செய்த எலும்புடன் சாம்பலை இடமகன்ற குடத்தில் இட்டுவைப்பாராயினார்.—எ-று.

புடைபெருத்த கும்பம் - தலைசிறுத்து அடியகன்ற குடம். (௧௦௬௭)

கன்னி மாடத்தின் முன்புபோற் காப்புற வமைத்துப்
பொன்னு முத்துமே லணிகலன் பூந்துகில் சூழ்ந்து

பன்னு தூவியின் பஞ்சணை விரைப்பள்ளி யதன்மேன்
மன்னு பொன்னரி மாலைக ளணிந்துவைத் தனரால்.

(இ-ள்.) கனணிமாடத்தில் முனபுபோலத் தாதியர்கள் காவலிருக்கும்படி வைத்து, அதன்மேல் பொன்னையும்-முத்தையும்-ஆபரணங்களையும்-வஸ்திரங்களையும்-அலங்கரித்து, சிறந்த அன்னத் தூவியாலாகிய மெத்தையில் வாசனைப் பொருள்களாலமைத்த படுக்கையின்மேல் சிறப்புப்பொருந்திய பொன்னரிமாலைகளணிந்து வைத்தனர்.—எ-று. (௧௦௬௭)

மாலை சாநதொடு மஞ்சன நாடொறும் வழாமைப்
பாலி னோர்தரும் போனகம் பகல்விளக் கினைய
சாலு நன்மையிற் றருவன நாடொறுஞ் சமைத்தே
யேலு மாசெய யாவரும வியப்பெய்து நாளில.

(இ-ள்.) மாலை சந்தனத்தோடு திருமஞ்சனமிவைகள் நாள்தோறுங் குறையாமல், பாலால்சமைத்த உண்டியும், பகல் விளக்குமாகிய இவை போல்வனவற்றை மிக்க நன்மையினுல் உரியவைகளை நாள்தோறுஞ்செய்து பொருந்தும்படிப்பூசிக்க, அங்குள்ளவர்கள் யாவரும் அதிசயமடைந்திருக்கும் நாள்களில்.—எ-று. (௧௦௬௮)

இதுமுத லிரண்டுபாட்டொரு குளகம்.

சண்பை மன்னவர் திருவொற்றி யூர்நகர் சார்ந்து
பண்பு பெற்றநற் றொண்டர்க ளுடன்பணிந் திருந்த
நண்பு மிக்கநல் வார்த்தையந் நற்பதி யுள்ளோர்
வணபு கழ்ப்பெரு வணிகர்க்கு வந்துரை செய்தார்.

(இ ள்.) சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவொற்றியூரென்னுந் திருப்பதியையடைந்து, சிவநேசமமைந்த நல்ல திருத்தொண்டர்களோடு ஸ்ரீ தியாகராசப்பெருமானை வணங்கி யெழுந்தருளியிருந்த நண்புமிகுந்த நல்ல வார்த்தையை அத்திருவொற்றியூரி லுள்ளவர்கள் மிக்க புகழையுடைய சிறந்த சிவநேசசெட்டியாருக்கு வந்து சொன்னார்கள்.—எ-று. (௧௦௬௯)

சொன்ன வாக்கெலாந் தூசொடு காசுபொன் னளித்தே
யின்ன தன்மைய தெனவொணு மகிழ்சிறந் தெய்தச்
சென்னி வாழ்மதி யார்திரு வொற்றியூ ரளவுந்
துன்னு நீணடைக் காவணந் துகிலவிதா னித்து.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சொன்னவர்களுக்கெல்லாம் வஸ்திரங்களோடு மணிகளையும் பொனனையுங் கொடுதது, இவர் இத்தன்மையானென்று சொல்லுதற்கரிய மகிழ்ச்சி யதிகரிக்க, திருமுடியில் சிறந்த சந்திரனையணிந்த சிவபெருமானெழுந்தருளிய திருவொற்றியூரெனனுந் திருப்பதியளவும், நெருங்கிய நீண்ட நடைப்பந்தலையும் வஸ்திரத்தாலாகிய மேற்கட்டியையுங கட்டி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாட்டொருங் குளகம். (௧௦௭௦)

மகர தோரணம வண்குலைக் கமுகொடு கதலி
நிகரில் பல்கொடி தாமங்க ளணிபெற நிரைத்து
நகர நீணமறு கியாவையு நலமபுனை யணியாற்
புகரில் பொன்னுல கிழிநததா மெனப்பொலி வித்தார்.

(இ-ள்.) மகரதோரணங்களையும், வளம்பொருந்திய குலைகளையுடைய கமுகமரத்துடன் வாழைமரங்களையும், ஒப்பற்ற பல கொடிகளோடு மாலைகளையும் அழகுபெறவரிசையாக வைத்து, திருமயிலைப் பதியிலுள்ள நீண்ட வீதிகளையெல்லாம் நன்மைமிகுந்த அலங்காரத்தினால் குற்றமற்ற பொன்னுலகமானது பூமியில் வந்ததென்று சொல்லும்படி அலங்கரித்தார்.—எ-று. (௧0௭௧)

இன்ன வாறணி செய்துபல குறைவறுப் பேவி
முன்ன மொற்றியூா நகரிடை முத்தமிழ் விரகா
பொன்ன டித்தலந் தலைமிசை புனைவனென றெழுவா
ரந்ந கரபபெருந தொண்டரு முடன்செல வணைந்தார.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அலங்காரஞ்செய்து வேண்டிய பல குறைகளையும் முடிக்கும்படிப் பரிசனங்களை ஏவி, முனனே திருவொற்றியூர் நகரிற் சென்று முத்தமிழ்த் தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது பொனபோனற திருவடிகளைச் சிரசில்சூடுவேனென்று எழுகின்ற அச்சிவநேசசெட்டியார் அத்திருமயிலைப் பதியிலுள்ள பெரிய திருத்தொண்டாகளும் தம்முடன் செலலும்படி அத்திருவொற்றியூரை யடைந்தார.—எ-று. (௧0௭௨)

ஆய வேலையி லருமறைப புகலியா பிரானு
மேய வொற்றியூா பணிபவா வியனக ரகனறு
காயல சூழகரைக் கடலாமயி லாபுரி நோக்கித
தூய தொண்டர்தங் குழாததொடு மெதிரவரு தோன்ற.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் அரிய வேதங்களை யோதாதுணாந்த திருஞானசம்பந்தபபிள்ளையாரும பெருமைபொருந்திய திருவொற்றியூரை வணங்குகின்றவராய் இடமகனற அத் திருவொறறியூரை நீங்கிக் கழிநிலஞ் சூழ்ந்த கடறகரையிலுள்ள திருமயிலை யென்னுந் திருப்பதியை நோக்கிப பரிசுத்தமபொருந்திய அடியார் திருக்கூட்டத்தோடும சிவநேசசெட்டியாருக்கு எதிரில (முத்துச சிவிகையில்) எழுந்தருளிவர.—எ-று. (௧0௭௩)

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங குளகம.

மாறில வணபெரு வணிகருந தொண்டரு மலாந்த
நீறு சோதவக் குழாத்தினை நீளிடைக கணடே
யாறு சூடினா திருமக னாரணை ந்தாரென
நீறி லாததோா மகிழ்ச்சியி னிலவிழுந திறைஞ்ச.

(இ-ள்.) மாறுபாடிலலாத வளமபொருந்திய சிவநேசசெட்டியாரும் திருத்தொண்டாகளும் விளங்குகின்ற திருவெண்ணீறு சோந்த அடியாா திருக்கூட்டங்களை நெடுந்தூரத்திற் கண்டு, கங்கைநதியைத் தரித்த சிவபெருமான் திருக்குமரராகிய திருஞானசமபந்தப்பிள்ளையா ரெழுந்தருளினாரொனறு,முடிவில்லாத பெருமகிழ்ச்சியினால் பூமியில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்க.—எ-று. (௧0௭௪)

காழி நாடருங் கதிர்மணிச் சிவிகைநின் றிழிந்து
சூழி ருமபெருந் தொண்டர்முன றெழுதெழுந் தருளி
வாழி மாதவர் வணிகர்செய் திறஞ்சொலக் கேட்டே
யாழி சூழ்மயி லாபுரித் திருநக ரணைந்தார்.

(இ-ள்) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் விளங்குகின்ற முத்துச்சிவிகையினின்றுங் கீழேயிறங்கித் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற பெருமை பொருந்திய திருத்தொண்டர்களுக்கு முன்னே வணங்கி யெழுந்தருளி, மிக்க தவசிரேஷ்டர்களாகிய அடியார்கள் சிவநேசசெட்டியார் செய்த காரியங்களைச் சொல்லக்கேட்டருளி, சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த திருமயிலை யென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.

வாழி - அசைநிலை.

அத்தி றத்துமுன் னிகழ்ந்தது திருவுளத் தமைத்துச்
சித்த மின்புறு சிவநேசர் தஞ்செயல் வாய்ப்பப்
பொய்த்த வெஞ்சமண் சாக்கியர் புறத்துறை யழிய
வைத்த வப்பெருங் கருணைநோக் கானமகிழ்ந் தருளி.

(இ-ள்.) அவ்வடியார் கூறியவாறு முன் நடந்ததைத் தமது திருவுள்ளத்திற் கருதி, மனதில் இன்பமடைந்திருக்குஞ் சிவநேசசெட்டியாரது எண்ணம் நிறைவேறவும், பொய்யாகிய கொடியவொழுக்கத்தையுடைய சமணர்பௌத்தர்களது புறச்சமயங்களழியவும் தமது திருவுள்ளத் தடைந்த பெருங்கருணைநோக்கத்தால் மகிழ்கூர்ந்தருளி —எ-று. (கஎசு)

இதுமுத லிரண்டுபாட்டொரு குளகம்.

கங்கை வார்சடை யார் கபா லீச்சரத் தணைந்து
துங்க நீள்சுடர்க் கோபுரந் தொழுதுபுக் கருளி
மங்கை பங்கர்தங் கோயிலை வலங்கொண்டு வணங்கிச்
செங்கை சென்னிமேற் குவித்திடத் திருமுன்பு சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) கங்கைநதி பொருந்திய நீண்ட சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீகபாலீசரெழுந்தருளிய கபாலீச்சரமென்னுந் திருக்கோயிலை யடைந்து, மிக்க ஒளிபொருந்திய திருக்கோபுரத்தை வணங்கி யுள்ளே புகுந்து, பார்வதிபாகராகிய அவ்வெம்பெருமானது திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கிச் சிவந்த திருக்கரங்கள் சிரசின்மேற் குவிய ஸ்ரீகபாலீசரது சந்நிதியில் வந்தருளினார் —எ-று.

தேவ தேவனைத் திருக்கபா லீச்சரத் தமுதைப்
பாவை பாகனைப் பரிவுறு பண்பினிற் பரவி
மேவு காதலின் விரும்பிய விரைவினால் விழுந்து
நாவின் வாய்மையிற் போற்றினார் ஞானசம் பந்தர்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் நாயகரும், திருக்கபாலீச்சர மென்னுந் திருக்கோயிலிலெழுந்தருளிய அமுதம்போல்பவரும் பார்வதிபாகருமாகிய ஸ்ரீகபாலீசரை அன்புமிக்க நற்குணத்தோடு துதித்து, பெருவிருப்பினால் திருவுளத்திற்கொண்ட விரைவினால் விழுந்து வணங்கித் தமது திருநாவினது மெய்ம்மையினால் துதித்தருளினார்; திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.—எ-று.

ஞானசம்பந்தர் போற்றினார் எனக்கூட்டுக. (கஎஅ)

போற்றி மெய்யருட் டிறம்பெறு பரிவுடன் வணங்கி
நீற்றின் மேனியி னிறைமயிர்ப் புளகங்க ணெருங்கக்
கூற்ற டர்த்தவர் கோயிலின் புறம்புபோந் தருளி
யாற்று மின்னருள் வணிகர்மேற் செலவருள் செய்வார்.

(இ-ள்.) துதித்து, மெய்ம்மையாகிய திருவருளின் திறத்தை யடையும் விருப்பத்தோடு வணங்கி, திருவெண்ணீ றணிந்த திருமேனியில் நிறைந்த புளகாங்கித முண்டாக இயமனை யுதைத்தருளிய ஸ்ரீகபாலீசரது திருக்கோயிலின் புறத்திற் சென்றருளி, பொருந்திய திருவருளானது அச்சிவநேசசெட்டியாரிடத்திற்செல்ல, அருளிச்செய்வாராயினார்.—எ-று. (௧0௭௯)

ஒருமை யுய்த்தநல் லுணர்வினீ ருலகவ ரறிய
வருமை யாற்பெறு மகளென்பு நிறைத்தவக் குடத்தைப்
பெருமை யானத்து நடம்புரி வார்பெருங் கோயிற்
றிருமதிற்புற வாயிற்கொணர்கென்று செப்ப.

(இ-ள்.) ஒருமைப்பட்ட நல்லறிவினை யுடையவரே! உலகத்தாரறியும்படி நீர் அருமையாகப்பெற்ற புத்திரியினது எலும்பை நிறைத்துவைத்திருக்கும் அந்தக் குடத்தை மகாமசானத்தில் திருநடனம்புரிந்தருளும் ஸ்ரீ கபாலீசரது பெரிய திருக்கோயிலில் திருமதிலின் புறத்திலுள்ள சந்நிதிவாயிலிற் கொண்டு வருவீரென்று கூறியருள.—எ-று.

இதுமுதல் நான்குபாட்டுங் குளகம். (௧0௮0)

அந்த மில்பெரு மகிழ்ச்சியா லவனிமேற் பணிந்து
வந்து தந்திரு மனையினின் மேவியம் மருங்கு
கந்த வார்பொழிற் கன்னிமா டத்தினிற் புக்கு
வெந்த சாம்பலோ டென்புசேர் குடத்தைவே றெடுத்து.

(இ-ள்.) முடிவில்லாத பெருமகிழ்ச்சியினாலே பூமியில் விழுந்து வணங்கி, அவ்விடத்தினின்றுந் தமது திருமாளிகையிற் சென்று, அம் மாளிகையருகில் வாசனைபொருந்திய நீண்ட சோலைசூழ்ந்த கன்னிமாடத்திற் புகுந்து, வெந்த சாம்பலுடன் எலும்பும் சேர்ந்த குடத்தை வேறாக எடுத்து.—எ-று. (௧0௮௧)

மூடு பன்மணிச் சிவிகையுட் பெய்துமுன் போத
மாடு சேடிய ரினம்புடை சூழ்ந்துவந் தணைய
வாடன் மேவினார் திருக்கபா லீச்சர மணைந்து
நீடு கோபுரத் தெதிர்மணிச் சிவிகையை நீக்கி.

(இ-ள்.) பல மணிகளாற் செய்து மூடிய சிவிகையினுள்ளே வைத்து முன்னே கொண்டுவரவும், அதனருகில் தாதியர் கூட்டம் புடைசூழ்ந்துவரவும், ஸ்ரீகபாலீசரது திருக்கபாலீச்சரத்தை யடைந்து உயர்ந்த திருக்கோபுரத்திற்கு எதிரே அவ்விரதத்தினைச்சிவிகையை நீக்கி யெடுத்து.—எ-று. (௧0௮௨)

அங்க ணாளர்த மபிமுகத் திருந்திலடி யுறைப்பான்
மங்கை யென்புசேர் குடத்தினை வைத்துமுன் வணங்கப்
பொங்கு நீள்புனற் புகலிகா வலர்புவ னத்துத்
தங்கி வாழ்பவர் காணுறு நிலைமைசா திப்பார்.

(இ-ள்.) அருட்கண்ணராகிய ஸ்ரீகபாலீசரது சந்நிதிக்கெதிரில் அடிபொருந்தும்படி பூம்பாவையாரது எலும்பு வைத்திருக்கின்ற குடத்தை வைத்துத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருமுன்னின்று வணங்க, அலை பொங்குகின்ற காவிரிநீர்சூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய பிள்ளையார் உலகத்தில் பொருந்தி

வாழ்கின்ற மனிதர்களுக்கு உறுதியைத்தரத்தக்கதாகிய நிலைமையைச் சாதிப்பாராயினர்.—எ-று. (கOஅஙு)

மாட மோங்கிய மயிலைமா நகருளார் மற்று
நாடு வாழ்பவர் நன்றியில் சமயத்தி னுள்ளோர்
மாடு சூழ்ந்துகாண் பதற்குவந் தெய்தியே மலிய
நீடு தேவர்க ளேனையோர் விசும்பிடை நெருங்க.

(இ-ள்.) மாடங்க ளுயர்ந்த திருமயிலைமா நகரத்தி லுள்ளவர்களும், பின்னும் மற்ற நாடுகளில் வாழ்கின்றவர்களும், நன்மையற்றபுறச்சமயத்திலுள்ளவர்களும் அருகில் சூழ்ந்து காணும்படி வந்தடைந்து சூழவும், உயர்ந்த தேவர்களும் மற்றை கருட காந்தருவ சித்த வித்தியாதரர்முதலியோர்களும் ஆகாயத்தில் நெருங்கவும்—எ-று. (கOஅச)

தொண்டர் தம்பெருங் குழாம்புடை சூழ்தரத் தொல்லை
யண்டர் நாயகர் கோபுர வாயிலே ரணைந்து
வண்டு வார்குழ லாளென்பு நிறைந்தமட் குடந்தைக்
கண்டு தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருதி.

(இ-ள்.) சிறந்த அடியார்கூட்டங்கள் அருகிற் சூழும்படி பழமைபொருந்திய தேவர்கள் நாயகராகிய ஸ்ரீ கபாலீசரது திருக்கோபுரவாயிலின்முன்னே யடைந்து, வண்டுகள் மொய்க்கும் நீண்ட கூந்தலையுடைய பூம்பாவையாரது எலும்பு நிறைந்த மண்குடத்தைப் பார்த்தருளிச் சிவபெருமானது திருவருட் பெருமையைத் திருவுள்ளத்திற் கருதி.—எ-று. (கOஅரு)

இந்த மாநிலத் திறந்துளோ ரென்பினைப் பின்னு
நந்து நன்னெறிப் படுத்திட நன்மையாந் தன்மை
யந்த வென்பொடு தொடர்ச்சியா மெனவரு ளுக்காற்
சிந்து மங்கம்பங் குடையபூம் பாவைபே ரெசப்பி.

(இ-ள்.) இந்தப் பெரிய நிலவுலகத்திலே இறந்தவர்களுடைய எலும்பை உயர்ந்த நன்னெறியிற் சேர்க்க நன்மைவருந்தன்மை அந்த எலும்போடு தொடர்ச்சியாகும் என்று கிருபாநோக்கததினாலே சிதறிய எலும்பை அக்குடத்தின் கண்ணுடைய பூம்பாவையாரது பெயரைக்கூறி.—எ-று. (கOஅசு)

மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடு
மண்ண லாரடி யார்தமை யமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணி னாலவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்த
லுண்மை யாமெனி னுலகர்முன் வருகென வுரைப்பார்.

(இ-ள்.) பூமியிலே மானுடபிறப்பு எடுத்தவர்கள் பெறுதற்குரியபயன், சந்திரனை யணிந்த சிவபெருமானது அடியார்களைத் திருவமுதுசெய்வித்தலும், கண்களினால் அவ்வெம்பெருமானது நல்ல திருவிழாப் பொலிவைத் தரிசித்து ஆனந்தமடைதலுமே யென்பது சத்தியமாயின், இவ்வுலகத்தார்முன்பு வரக்கடவாயென்று வுரைப்பாராயினர்.—எ-று.

மதிசூடு மண்ணலாரடியார்தமை யமுதுசெய்வித்தல் என்பதனை,

" தண்டரு சிந்தைத் தபோதனர் தாமகிழ்ந்
துண்டது மூன்று புவனமு முண்டது.

கொண்டது மூன்று புவனமுங் கொண்டதென்
றெண்டிசை நந்தி யெடுத்திசைத் தானே.—என வருந் திருமந்திரத்தா னுணர்க. (கoஅஎ)

மன்னு வாரசடை யாரைமுன் றொழுதுமட் டிட்ட
வென்னு நற்பதி கத்தினிற் போதியோ வென்னு
மன்ன மெய்த்திரு வாக்கெனு மமுதமவ் வங்கந்
துன்ன வந்தவ ருருவமாய்த் தொக்கதக் குடத்துள்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற நீண்ட சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீகபாலீசரை முன்னே வணங்கி "மட்டிட்ட" என்னு முதலையுடைய திருப்பதிகத்தில், "போதியோ பூம்பாவாய்" என்று இறுதியில் முடித்த திருவாக்கெனு மமுதமானது அவ்வெலும்பில பொருந்த, அது உருவமாய்ப் பரிணமித்து அக்குடத்துட் சேர்ந்தது.—எ-று. (கoஅஅ)

ஆன தன்மையி னத்திருப் பாட்டினி னடைவே
போன வாயுவும் வடிவமும் பொலிவொடு நிரம்பி
யேனை யக்குடத் தடங்கிமுன் னிருந்தெழு வதன்முன்
ஞான போனகர் பின்சமண் பாட்டினை நவிலவார்.

(இ-ள்.) அவ்வெலும்பு உருவமாய்ப்பரிணமித்த முறைமையில், அத்திருப்பதிகப்பாட்டினடைவே. நீங்கிய பிராணவாயுவும், அவயவங்களும் அழகோடு நிரம்பப்பெற்று அக்குடத்தில் முன்னே யடங்கியிருந்து எழுவதற்கு முன்னே, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பின் சமணர்களைக்குறித்துப் பாடியருளுந் திருப்பாடலை யருளிச்செய்வாராயினர்.—எ-று. (கoஅகூ)

தேற்ற மில்சமண் சாக்கியத் திண்ணரிச் செய்கை
யேற்ற தன்றென வெடுத்துரைப் பாரொன்ற போது
கோற்றொ டிச்செங்கை தோற்றிடக் குடமுடைந் தெழுவாள்
போற்று தாமரைப் போதவிழ்ந் தெழுந்தனள் போன்றாள்.

(இ-ள்.) தெளிவில்லாத சமணசாக்கியர்களாகிய கீழ்மக்கள், யான்செய்யுமிச்செய்கை செய்துமுடித்தற்குரிய தன்றென்று எடுத்துக் குறைகூறுவாராகளென்னுங் கருத்தால் அருளிச்செய்தபோது, அழகிய வளையலையணிந்த சிவந்த கைகள் வெளியே தோன்ற, அக்குடமுடைந்து எழுகின்ற பூம்பாவையார் யாவருந் துதிக்குந் தாமரையரும்பு மலர்ந்து எழுந்தருளிய இலக்குமியை யொத்தவராயினர்.—எ-று. (கoகூo)

எடுத்த பாட்டி னில வடிவுபெற் றிருநான்கு திருப்பாட
டடுத்த வம்முறைப் பன்னிரண் டாண்டள வணைந்து
தொடுத்த வெஞ்சமண் பாட்டினிற் றோன்றிடக் கண்டு
விடுத்த வேட்கையர் திருக்கடைக் காப்புமேல் விரித்தார்.

(இ-ள்.) "மட்டிட்ட" என்று தொடங்கிய திருப்பாடலில் உருவத்தைப் பெற்று, அடுத்த வேறெட்டுப்பாட்டிலே அம்முறையே பன்னிரண்டுவயதளவடைந்து, அதன்பின் பாடியருளிய கொடிய சமண்பாட்டில் வெளிப்பட்

வெரக்கண்டு, ஆசை யொழிந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பின் திருக்கடைக்காப்பை யருளிச்செய்தார்.—எ-று. (௧௦௯௧)

திருமயிலை - பூம்பாவைத்திருப்பதிகம். பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மட்டிட்டபுன்னையங்கானன்மடமயிலைக்
கட்டிட்டங்கொண்டான்கபாலீச்சரமமர்ந்தா
னொட்டிட்டபண்பினுருத்திரபல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல்காணாதேபோதியோபூம்பாவாய். (௧)

மைப்பயந்தவொண்கண்மடநல்லார்மாமயிலைக்
கைப்பயந்தநீற்றான்கபாலீச்சரமமர்ந்தா
னைப்பசியோணவிழாவுமருந்தவர்கட்
டுய்ப்பனவுங்காணாதேபோதியோபூம்பாவாய். (௨)

வளைக்கைமடநல்லார்மாமயிலைவண்மறுகிற்
றுளக்கில்கபாலீச்சரத்தான்றொல்கார்த்திகைநாட்
டளத்தேந்திளமுலையார்தையலார்கொண்டாடும்
விளக்கீடுகாணாதேபோதியோபூம்பாவாய். (௩)

ஊர்திரைவேலையுலாவுமுயர்மயிலைக்
கூர்தருவேல்வல்லார்கொற்றங்கொள்சேரிதனிற்
கார்தருசோலைக்கபாலீச்சரமமர்ந்தா
னாதிரைநாள்காணாதேபோதியோபூம்பாவாய். (௪)

மைப்பூசுமொண்கண்மடநல்லார்மாமயிலைக்
கைப்பூசுநீற்றான்கபாலீச்சரமமர்ந்தா
னெய்ப்பூசுமொண்புழுக்கனேரிழையார்கொண்டாடுந்
தைப்பூசங்காணாதேபோதியோபூம்பாவாய். (௫)

மடலார்ந்ததெங்கின்மயிலையார்மாசிக்
கடலாட்டுக்கண்டான்கபாலீச்சரமமர்ந்தா
னடலானேறூருமடிகளடிபரவி
நடமாடல்காணாதேபோதியோபூம்பாவாய். (௬)

மலிவிழாவீதிமடநல்லார்மாமயிலைக்
கலிவிழாக்கண்டான்கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
பலிவிழாப்பாடல்செய்பங்குனியுத்திரநா
ளொலிவிழாக்காணாதேபோதியோபூம்பாவாய். (௭)

தண்ணாவரக்கன்றோள்சாய்த்துகந்ததாளினான்
கண்ணார்மயிலைக்கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
பண்ணார்பதினெண்கணங்கடம்மட்டமிநாட்
கண்ணாரக்காணாதேபோதியோபூம்பாவாய். (௮)

நற்றாமரைமலர்மேனான்முகனுநாரணனு
முற்றாங்குணர்கிலாமூர்த்திதிருவடியைக்

கற்றார்களேத்துங்கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
பொற்றாப்புக்காணாதேபோதியோபூம்பாவாய். (௯)

உரிஞ்சாயவாழ்க்கையமணுடையைப்போர்க்கு
மிருஞ்சாக்கியர்களெடுத்துரைப்பநாட்டிற்
கருஞ்சோலைசூழ்ந்தகபாலீச்சரமமர்ந்தான்
பெருஞ்சாந்திகாணாதேபோதியோபூம்பாவாய். (௧௦)

கானமர்சோலைக்கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
றேனமர்பூம்பாவைப்பாட்டாகச்செந்தமிழான்
ஞானசம்பந்தனலம்புகழ்ந்தபத்தும்வல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரோடும்வாழ்வாரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **ஸ்ரீகபாலீசர்**, தேவியார் - **கற்பகவல்லியம்மை.**

வேறு.

ஆங்கன மெழுந்து நின்ற வணங்கினை நோக்கு வார்க
ளீங்கிது காணீ ரென்ன வற்புத மெய்து மெல்லைப்
பாங்குசூழ் தொண்ட ராமே ரரகர வென்னும் பாரமே
லோங்கிய வோசை யும்பர் நாட்டினை யுற்ற தன்றே.

(இ-ள்.) அவ்வாறு எழுந்துநின்ற பூம்பாவையாரைக் கண்டவர்கள், இங்கே இதனைக் காண்பீராக வென்று அற்புதமடையும்பொழுது, அருகிற் சூழ்ந்த அடியார்களெல்லாம் அரகரவென்று ஆரவாரிக்க உலகில் அதிகரித்த அவ் வோசையானது விண்ணுலகத்தை யடைந்தது.—எ-று. (௧௦௯௨)

தேவரு முனிவர் தாமுந் திருவருட் சிறப்பு நோக்கிப்
பூவரு விரைகொண் மாரி பொழிந்தன பொழிந்த மண்ணோர்
யாவரு மிருந்த வண்ண மெம்பிரா னருளே யென்றே
மேவிய கைகளுச்சி மேற்குவித் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) தேவர்களும் முனிவர்களும் திருவருட் சிறப்பைப்பார்த்து வாசனைபொருந்திய புஷ்பமழையைப்பொழிந்தார்கள். அவரல்லாத நிலவுலகத்தி லுள்ளோர் யாவரும் இவ்வாறு நிகழ்ந்தது எமது சிவபெருமான திருவருளென்று பொருந்திய கைகளைச் சிரசினமேற் குவித்து வணங்கிப் பூமியில் பொருந்த வீழ்ந்தார்கள்.—எ-று. (௧௦௯௩)

அங்கவ ளுருவங் காண்பா ரதிசய மிகவு மெய்திப்
பங்கமுற் றாரே போன்றார் பரசம யத்தி னுள்ளோ
ரொங்குள செய்கை தானமற் றெனசெய்த வாறி தென்று
சங்கையா முணர்வு கொள்ளுஞ் சமணர்தள் ளாடி வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அப் பூம்பாவையாரது திருவுருவத்தைக் காணுகின்றவராகிய புத்தர் முதலிய புறச்சமயத்துள்ளவர்கள் மிக்க அதிசயமடைந்து சேற்றிலழுந்தினவரை யொத்தார்கள். இச் செய்கை யெங்குள்ளது ; எவ்வாறு செய்யப்ப

ட்டதென்று சந்தேக வுணர்ச்சியடைந்த சமணர்கள் தள்ளாடிப் பூமியில் விழு ந்தார்கள்.—எ-று. (௧0௬௪)

கன்னிதன் வனப்புத தன்னைக கண்களான் முடியக் காணார்
முன்னுறக கண்டார்க் கெல்லா மொயகருங குழலின் பார
மன்னிய வதன செந்தா மரையின்மேற கரிய வண்டு
துன்னிய வொழுங்கு துற்ற சூழலபோ லிருண்டு தோன்ற.

(இ-ள்.) அப்பூம்பாவையாரது அழகைத் தங்கள்கண்களால் முழுதுங் காணமல் முற்படப் பார்த்தவர்களுக்கெல்லாம் நெருங்கிய கரிய அளகபாரமானது பொருந்திய முகமென்னுஞ் செந்தாமரைமலரின்மேல் கருமைபொருந்திய வண்டுகளின் நெருங்கிய ஒழுங்கானது வரிசையாய்ச் சூழ்ந்திருந்தாற்போலக் கருநிறமடைந்து தோன்றவும்.—எ-று. (௧0௬௫)

பாஙகணி சுருமபு மொயத்த பனிமல ரளகப் பந்தி
தேங்கம ழார ஞ சேருந திருநுதல விளககம நோககிற்
பூஙகொடிக கழகின் மாரி பொழிந்திடப் புயறகீழிட்ட
வாங்கிய வான விலலின் வளரொளி வனபபு வாய்ப்ப

(இ-ள்.) அருகில் அழகிய வண்டுகள் நெருங்கிய குளிர்ந்த மலர்களைமுடித்த அளகபந்தியானது வாசனைவீசுகின்ற பூமாலையோடு சேர்ந்திருக்கும் அழகிய நெற்றியின் அழகைப பார்க்குமிடத்தில், பூங்கொம்புபோன்ற பூம்பாவையாருக்கு அழகின் மழைபொழியும்படி மேகம் தன் கீழிட்டவளைந்த இந்திரவில்லினது மிக்க ஒளியின் அழகையடையவும்.—எ-று. (௧0௬௬)

புருவமென் கொடிகள் பண்டு புரமெரித் தவாத நெற்றி
யொருவிழி யெரியி னீறா யருள்பெற வுளஙக காமன்
செருவெழுந் தனுவ தொனறுஞ சேமவில லொன்று மாக
விருபெருஞ சிலைகண் முன்கொண் டெழுந்தனபோலவேறப.

(இ-ள்.) புருவமென்னும் மிருதுவாகிய கொடிகள், பூர்வத்தில் திரிபுரங்களை யழித்தருளிய சிவபெருமானது நெற்றியிலுள்ள ஒப்பற்ற விழியினின்றுண்டாகிய நெருப்பில் சாம்பராய், அவரது திருவருளைப் பெருங்கால்வடிவம்பெறத் தோன்றிய மன்மதன் போர்க்கெழுகின்ற வில்லொன்றும், அதற்குச் சேமமாகிய வில்லொன்றுமாக இரண்டு பெரிய விற்களை முன்னேகொண்டு எழுந்தாற்போலத் தோன்றவும்.—எ-று. (௧0௬௭)

மண்ணிய மணியின் செயய வளரொளி மேனி யாடன்
கண்ணிணை வனப்புக் காணிற் காமரு வதனத் திங்கட்
டண்ணளி விரிந்த சோதி வெள்ளத்திற றகைவி னீள
வொண்ணிறக் கரிய செய்ய கயலிரண் டொத்து லாவ.

(இ-ள்.) அலங்கரிக்கப்பெற்ற மாணிக்கம்போன்ற சிவந்த ஒளிவளர்கின்ற திருமேனியையுடைய பூம்பாவையாரது இருவிழிகளின் அழகைக் காணுமிடத்து அழகிய முகமென்னுஞ்சந்திரனது குளிர்ச்சிமிகுந்த ஒளிவெள்ளத்தில, பெருமைபொருந்திய நீண்ட ஒளிமிக்க கருமையுஞ் செம்மையுங்கலந்த இரண்டு சேற்கண்டைகளையொத் துலாவவும்.—எ-று. (௧0௬௮)

பணிவள ரலகுற பார்வை நாசியும பவள வாயு
நணியபே ரொளியிற் றேன்று நலததினை நாடு வாாககு
மணிநிறக் கோபங கண்டு மறறது வவ்வத தாழு
மணிநிறக் காம ரூபி யனையதா மழகு காடட.

(இ-ள்.) சர்ப்பம்போல வளர்ந்த நிதம்பத்தையுடைய பூமபாவையாரது மூக்கும், பவளம்போனற வாயும் பொருந்திய பேரொளியினுல் தோன்றுகின்ற அழகைப் பார்ப்பவர்களுக்கு மாணிக்கத்தின் நிறம்போன்ற இந்திரகோபத்தைப்பார்த்து, அதனைக் கவரும்படித் தாழ்கின்ற அழகிய நிறத்தையுடைய பச்சோந்தியை யொத்ததாகிய அழகினைக் காட்டவும்—எ-று. (௧௦௬௬)

இளமயி லனைய சாய லேநதிழை குழைகொள் காது
வளமிகு வனபபி ஞலும வடிந்ததா ளுடைமை யாலுங
கிளரொளி மகர வேறு கெழுமிய தனமை யாலு
மளவில்சீ ரனஙகன் வெனறிக கொடியிரண் டனைய வாக.

(இ-ள்.) இளமைபொருந்திய மயிலை யொத்தசாயலையும்,சிறந்தஆபரணத்தையு மணிந்த பூம்பாவையாரது குண்டலததையணிந்த காதானது வளப்பமிக்க அழகினுலும், வடிந்த காதுத்தண்டை யுடைத்தாயிருப்பதனுலும், மிக்க ஒளியினையுடைய மகரகுண்டலமானது பொருந்திய தன்மையினுலும் அளவற்ற சிறப்பினையுமுடைய மன்மதனது இரண்டு வெற்றிக்கொடியை யொததனவாக விளங்கவும்—எ-று.

மன்மதனுக்குச் சிலேடையாகப் பொருள் கொள்ளுஙகால வடிந்ததாள் என்பதற்கு, கொடிபரத்தில, வடிந்த அடி என்றும். மகரவேறு என்பதற்குச் சுறவேறு·என்றும், பொருள்கொள்க. காதுத்தண்டாவது காதின்கீழ்த்தண்டு. ()

விறபொலி தரளக கோவை விளஙகிய கழுதது மீது
பொறபமை வதன மாகும பதுமநன் னிதியம பூபப
நற்பெரும் பணில மெனனு நனனிதி போன்று தோன்றி
யறபொலி கண்டா தநத வருடகடை யாளங காடட.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய முத்துமாலைவிளஙகுங கழுத்தானது, தன் மீது அழகமைந்த முகமென்னும் பதுமநிதி மலரும்படி, அதன்கீழ் பெரிய சங்கநிதிபோன்று தோன்றப்பெற்று, காளகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான தந்தருளிய திருவருளுக்கு ஓரடையாளத்தைக்காட்டவும்.—எ-று. (௧௧௦௧)

எரியவிழ் காந்தண் மென்பூத் தலைதொடுத் திசைய வைத்துத்
திரள்பெறச சுருககுஞ செசசை மாலையோ தெரியின் வேறு
கருநெடுங் கயறகண் மஙகை கைகளாற காந்தி வெள்ள
மருகிழிந் தனவோ வென்னு மதிசயம வடிவிற றேன்ற.

(இ-ள்.) கருமைபொருந்திய நீண்ட கயல்போலுங் கண்களையுடைய பூம்பாவையாரது வடிவில், (பார்ப்பவர்களுக்குக்) கைகள் காரணமாக எரிபோல் மலர்ந்த செங்காந்தள்மலரை நுனியில்தொடுத்துப் பொருந்தவைத்து, அதன் மேல் உருட்சியாகக்கட்டிய வெட்சிப்பூமாலையோ? அதுவன்றி, வேறு ஆராயு

ஙகால், உடமபின் காந்திவெள்ளமானது அருகிலவழிந்தனவோவென்னும் அதி சயந் தோனறவும்.—எ-று. (ககO௨)

ஏாசெழு மாாபிற் பொஙகு மேந்திளங கொங்கை நாகக்
காாகெழு விடத்தை நீககுங கவுணியா தலைவா நோக்கா
லாாதிரு வருளிற பூரித தடஙகிய வமுத குமபச
சிாகெழு முகிழைக காட்டுஞ் செவ்வியிற றிகழந்து தோன்ற.

(இ ள்.) அழகுமிக்க மார்பில் விளங்குகின்ற இளமைபொருந்திய ஸ்தன ங்கள் பாம்பின கரிய விஷத்தை யொழித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யாரது அருணோக்கத்தால் பொருந்திய திருவருளினால் பூரித்து அடங்கிய அமு தகும்பங்களின் வாயிலடைத்த சிறந்த குமிழைக்காட்டுகின்ற அழகால் விளங் கித்தோன்றவும்.—எ-று. (ககOரு)

காமவே ளென்னும வேட னுந்தியிற கரந்து கொங்கை
நேமியம புடக டமமை யகபபட நேரி தாய
தாமநீள கண்ணி சோத்த சலாகைதூக கியதே போலும
வாமமே கலைசூழ வலலி மருஙகினமே லுரோம வல்லி.

(இ-ள்.) அழகிய மேகலாபரணமணிந்த பூம்பாவையாரது இடையின் மேலுள்ள மயிரொழுங்கானது, மன்மதனெனனும் வேடனானவன் நாபியினுள் ளே மறைந்து கொஙகையாகிய சக்கரவாகப்புட்களை யகப்படுத்தும்பொருட்டு ஒழுங்காகிய கயிறுகளில நீண்டகண்ணிகளைக்கோதத ஓர் சலாகை தூக்கியதை யொத்திருக்கவும்.—எ-று. (ககOசா)

பிணியவிழ் மலர்மென கூந்தற பெண்ணமு தனையாள் செம்பொ
னணிவள ரல்கு றங்க ளரவுசெய் பிழையா லஞசி
மணிகிளா காஞசி சூழந்து வனபபுடை யலகு லாகிப்
பணியுல காளுஞ சேடன பணமவிரித தடைதல காட்ட.

(இ ள்.) கட்டவிழ்ந்த மலர்களைமுடித்த மிருதுவாகிய கூந்தலையுடைய பெண்களுள் அமுதமபோன்ற பூம்பாவையாரது சிவந்த பொன்னாபரணங்கள் விளங்குகின்ற நிதம்பமானது, பாதலத்தையரசாட்சிசெய்யும் ஆதிசேடன் தங் கள் சுற்றமாகிய பாம்பானது இப் பூம்பாவையாருக்குச்செய்த குற்றத்தால் அச்சமுற்று மணிகள்விளங்குங் காஞ்சியென்னும் ஆபரணமணிந்து அழகிய நித ம்பஉருவமாய்ப் படம்விரித்தடைந்த தோற்றத்தைக்காட்டவும்.—எ-று. ()

வருமயி லனைய சாயன் மங்கைபொற குறங்கின் மாமை
கரியிளம் பிடிக்கை வென்று கதலிமென் றண்டு காட்டத்
தெரிவுறு மவர்கரு மென்மைச செழுமுழந் தாளின் செவ்வி
புரிவுறு பொறபந் தென்னப் பொலிநதொளி விளங்கிப் பொங்க.

(இ-ள்.) வருகின்ற மயிலையொத்த சாயலையுடைய பூம்பாவையாரது அழகிய துடையின் நிறமானது, யானையிளம்பிடியினது துதிக்கையை வென்று வாழையினது மிருதுவான இளந்தண்டையொத்து விளங்கவும், நன்காராய்ந்த வர்களுக்கு மிருதுவாகிய செழிய முழந்தாளினழகானது, கட்டிய பொற்பந்து போலப் பொலிந்து ஒளிவிளங்கி யோங்கவும்.—எ-று. (ககO௭)

பூவலா நறுமென் கூந்தற பொறகொடி கணைக்கால் காம
னுவநா ழிகையே போலு மழகினின் மேன்மை யெய்த
மேவிய செமபொற நட்டின் வனபபினை மீதிட் டென்று
மோவியாக கெழுத வொண்ணுப பரட்டொளி யொளிவுற் றேுஙக.

(இ-ள்.) பூக்கள் அலர்ந்து நறுமணங்கமழும் மிருதுவாகிய கூந்தலையுடைய பூம்பாவையாரது கணைக்காலானது மன்மதனது அம்புக்கூட்டை யொத்த அழகால் சிறப்பினையுடையவும்; பொருந்திய செம்பொன்னுலாகிய தராசுத்தட்டின் அழகைவென்று,எப்பொழுதும் சித்திரக்காரராலெழுதமுடியாத காற்பரடுகளின் ஒளியானது விளங்கித்தோன்றவும்.—எ-று. (ககoஎ)

கற்பக மீன்ற செவ்விக காமரு பவளச் சோதிப
பொறறிரள வயிரப பததிப் பூநதுணர் மலாந்த போலு
நற்பதம பொலிவு காடட ஞாலமும விசுமபு மெலலா
மறபுத மெய்தத தோன்றி யழகினுக கணியாய நின்றாள்.

(இ-ள்.) கற்பகத்தருவீன்ற அழகியபவளவண்ணத்தில் பொற்றிரளோடு வயிர வொழுங்குகளையுடைய பூங்கொத்துகள் மலர்ந்தாற்போலும் நல்லபாதங்கள் பொலிவைக்காட்டவும், மண்ணுலகும் விண்ணுலகுமாகிய எல்லாவுலகங்களும் ஆச்சரியமடையும்படி வெளிப்பட்டு அழகினுக்கு ஓரழகாகநின்றாள். ()

எண்ணிலாண் டெய்தும வேதாப படைத்தவ ளெழிலின் வெள்ள
நண்ணுநான் முகததாற் கணடா னவளினு நலலா டன்பாற்
புண்ணியப பதினு றாண்டு பேபெறும் புகலி வேந்தா
கண்ணுதல கருணை வெளள மாயிர முகததாற் கண்டார்.

(இ-ள.) அளவற்ற வருடங்கள் நிலைபெற்றிருக்கும் பிரமனானவன் தான் படைத்த திலோத்தமையினது அழகின் வெள்ளத்தைப் பொருந்திய நான்கு முகங்களாற் பார்த்தான், அத்திலோத்தமையினுஞ் சிறந்த இப்பூம்பாவையாரிடத்துப் புண்ணியவடிவமாய்ப் பதினாறுவயதுடையவபொன்று பேர்பெற்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாா சிவபெருமானது திருவருள் வெள்ளத்தை அநேகமுகத்தாற் பார்த்தருளினார்.—எ-று. (கoகக)

வேறு.

இன்னணம விளஙகிய வோகொள் சாயலா
டன்னைமுன கண்ணுறக கணட தாதையார்
பொன்னணி மாளிகைப் புகலி வேநதாதாள்
சென்னியிற பொருந்தமுன் சென்று வீழ்ந்தனர்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பேரழகோடு விளங்குகின்ற அழகிய சாயலையுடைய அப்பூம்பாவையாரைத் தன்கண்ணுக்கு முன்னே பார்த்த சிவநேசசெட்டியார் பொன்மயமான அழகிய மாளிகைகளையுடைய சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகள் தமதுசிரசிற் பொருந்தும்படி முன்னே சென்று பூமியில் விழுந்து வணங்கினார்.—எ-று. (கககo)

அணங்கினு மேமபடு மன்ன மன்னவள்
பணம்புரி யரவனைப் பரமா முன்பணிந்
திணங்கிய முகின்மதிற் சண்பை யேந்தலை
வணங்கியே நின்றனள் மண்ணு ளோாதொழ.

(இ-ள்.) தெய்வப்பெண்களினுஞ் சிறந்த அன்னத்தையொத்த அப்பூம் பாவையார் படத்தையுடைய பாம்பை அரைக்கச்சாகவணிந்தஸ்ரீகபாலீசரைத் திருமுன்னின்று வணங்கி, மேகங்கள் பொருந்திய மதில்சூழ்ந்த சீகாழித்தலைவ ராகிய பிள்ளையாரை உலகத்தார் தொழுமபடி வணங்கிநின்றா.—எ-று. (ககககக)

சீர்கெழு சிவநேசா தமமை முன்னமே
கார்கெழு சோலைசூழ் காழி மன்னவ
ரோகெழு சிறப்பினும் மகளைக கொண்டினிப்
பார்கெழு மனையினிற படாமி னென்றலும.

(இ-ள்.) சிறப்புமிக்க சிவநேசசெட்டியாரை (ப்பார்த்து,) முன்னே, மேகங்கள் தவழுஞ் சோலைசூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யார்அழகுமிக்க சிறப்பினையுடைய உமதுபுத்திரியை யழைத்துக்கொண்டு இனி உலகதிற்சிறந்த உமது வீட்டிற்குச் செலலுமென்று கூறியருளவும்.—எ-று.

பெருகிய வருளபெறும் வணிகா பிளளையாா
மருவுதா மரையடி வணஙகிப போறறிநின்
றருமையா லடியனேன் பெறற பாவையைத்
திருமணம புணாந்தருள செயயு மென்றலும்.

(இ-ள்.) மிக்க திருவருளைப்பெற்ற சிவநேசசெட்டியார் திருஞானசம்ப ந்தப்பிள்ளையாரது தாமரைமலாபோனற திருவடிகளைவணங்கித் துதித்துநின்று, அடியேன அருமையாகப்பெற்ற இப் புததிரியைத தேவரீா திருக்கலியாணஞ் செய்து அருள்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவும்.—எ-று. (கககஙு)

மற்றவா தமககுவண் புகலி வாணாநீா
பெறறபெண் விடததினால வீநத பின்னையான
கறறைவாா சடையவா கருணை காண்வர
வுறபவிப பிததலா லுரைத காதென.

(இ-ள்.) அச் சிவநேசசெட்டியாருக்கு, சிறந்த சீகாழிததலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் நீா பெற்ற இந்தப் புத்திரி விஷத்தா லிறந்தபி ன்பு, யான கூட்டமாகிய நீண்ட சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீ கபாலீசரது திருவ ருளின் பெருமையை யாவரு மறியுமபடிக் குடத்தில நின்றும் உதிப்பித்தலால், நீர் கூறும் அவ்வுரை தகாதெனறு தடுத்தருளவும்.—எ-று. (கககச)

வணிகருஞ சுறறமு மயஙகிப பிள்ளையா .
ரணிமல ரடியிலவீழ்ந் தரறற வாஙகவா
தணிவினீள பெருநதுயா தணிய வேதநூற
றுணிவினை யருளசெயதாா தூய வாயமையாா.

(இ-ள்.) சிவநேசசெட்டியாரும் அவா சுற்றத்தாரும் அவ் வார்த்தை யைக் கேட்டு மனமயக்கங்கொண்டு, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது அழகிய தாமரைமலாபோன்ற திருவடிகளில வீழ்ந்து புலம்பவும், குற்றமற்ற மெய்ம்மை யையுடைய பிள்ளையார் அவர்களது அடஙகாத பெரிய துயரந் தணியும்படி வேதநூலின் சம்மதத்தை அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தார்.—எ-று. (கககரு)

தெளளுநீ தியின்முறை கேட்ட சீர்ககிளை
வெள்ளமும் வணிகரும் வேட்கை நீத்திடப

பள்ளநீரச செலவெனப பரமா கோயிலி
னுள்ளெழுந் தருளினு ருடைய பிள்ளையாா.

(இ-ள்.) தெளிவாகிய நீதியின் முறைமையைப் பிள்ளையாரால் கேள்வி ப்பட்ட சிறந்த உறவினாகூட்டமும்,சிவநேசசெட்டியாரும் (பூம்பாவையாரை த் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குத் திருமணஞ்செய்யக் கருதியிருநத) விரு ப்பம் நீஙக, பள்ளததிற்பாயும நீரின்வேகம்போல, ஸ்ரீகபாலீசரது திருக்கோயி லினுள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாா எழுந்தருளினா.—எ-று. (ககக௬)

பான்மையால வணிகரும பாவை தனமண
மேனையோர்க கிசைகிலே னென்று கொண்டுபோய்
வானுயா கன்னிமா டத்து வைத்தனா
தேனமா கோதையுஞ சிவததை மேவினாள.

(இ-ள்.) (பிள்ளையார் அவ்வாறு தடுத்துவிட்ட) முறைமையினால், சிவ நேசசெட்டியாரும் பூம்பாவையாரது விவாகததை வேறொருவருக்குச்செய்ய உடன்படேனென்று (அவ்வம்மையாரை) அழைத்துக்கொண்டுபோய்,விண்ணு லகளவுயர்ந்த கன்னிமாடததில் வைததார்; தேன பொருந்திய மலர்மாலை யணிந்த அப் பூமபாவையாரும (பினபு) சிவபெருமானையடைந்தார்.—எ-று. ()

வே று.

தேவாபிரா னமாநதருளுந திருககபா லீசசரத்து
மேவியஞா னததலைவா விரிஞசனமுத லெவ்வுயிாகருங
காவலனா பெருஙகருணை கைதநத படிபோறறி
பாவலர்செந தமிழபாடிப பன்முறையும பணிநதெழுவாா.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுந திருக் கபாலீச்சரமென் னுந்திருக்கோயிலில எழுந்தருளிய திருஞானசமபநதப்பிளளையாா பிரமன் முத லிய எல்லா வுயிாகளுக்கு முதலவராகிய ஸ்ரீகபாலீசரது பெருஙகருணையானது உபகரித்தமுறைமையைததுதிததது,செந்தமிழ்த்திருப்பதிகம பாடியருளிப் பல தரமும் வணஙகி யெழுவாராயினா.—எ-று. (கககஅ)

தொழுதுபுறமபோநதருளித தொண்டாகுழாமபுடைசூழப்
பழுதிலபுகழத திருமயிலைப பதியிலமாந் தருளுநாண்
முழுதுலகுந தருமிறைவா முதறருணம பலவிறைஞச
வழுதுலகை வாழவிததா ரபபதியின மருஙககலவாா.

(இ-ள்.) வணஙகித் திருக்கோயிலின புறததே யெழுநதருளி அடியார் திருக்கூட்டஙகள் பக்கங்களிற் சூழும்படிக் குற்றமற்ற திருமயிலை யென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கு நாள்களில,சாவலோகஙகளையும் படைத்தரு ளிய சிவபெருமா னெழுந்தருளும் முதனமைபொருந்திய பல திருப்பதிகளை வணங்கும்பொருட்டு (அம்மே யப்பா வென்றுகூறி) அழுது, உலகத்தை வாழ ச்செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாா அததிருமயிலைத் திருப்பதியினி ன்றும் புறத்தே நீங்குவாராயினா.—எ-று. (கககசு)

திருத்தொண்ட ரஙகுள்ளாா விடைகொளளச சிவநேசா
வருததமகன் றிடமதுர மொழியருளி விடைகொடுத்து

நிருத்தருறை பிறபதிகள் வணங்கிப்போய் நிறைகாத
லருத்தியொடுந் திருவான்மி யூர்பணிய வணைவுற்றார்.

(இ-ள்.) அங்குள்ள திருத்தொண்டர்கள் விடைபெற்றுக்கொள்ளவும், சிவநேசசெட்டியார் கொண்ட வருத்தம் நீங்க (அவர்க்கு) இனிய வார்த்தை யருளிச் செய்து விடைகொடுத்தருளி, தாண்டவமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் மற்றத் திருப்பதிகளை வணங்கிச் சென்று, நிறைந்த பெருவிருப்பத்தோடும் திருவான்மியூரை வணங்க எழுந்தருளினார்.—எ-று. (ககஉ0)

திருவான்மி யூர்மன்னுந் திருத்தொண்டர் சிறப்பெதிர
வருவார்மங் கலவணிகண் மறுகுநிரைத் தெதிர்கொள்ள
வருகாக விழிந்தருளி யவர்வணங்கத் தொழுதன்பு
தருவார்தங் கோயின்மணித் தடநெடுங்கோ புரஞ்சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) திருவான்மியூரில்வாழும் அடியார்கள் சிறப்போடு எதிர்கொள்ளும்படி வருபவர்களாய் மங்கல அணிகளைவீதியில் வரிசைக அலங்கரித்து எதிர்கொண்டுவர, அத்திருப்பதியி னருகில் முத்துச்சிவிகையினின்று மிழிந்தருளி, அவ்வடியார்கள் தம்மைவணங்கத் தாமு மெதிர்தொழுது, பேரன்பைக் கொடுத் தருளுஞ் சிவபெருமானது திருக்கோயிலின் அழகிய விசாலமாகிய நீண்டதிருக்கோபுரத்தை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (ககஉக)

மிக்குயர்ந்த கோபுரத்தை வணங்கிவியன் றிருமுன்றில்
புக்கருளிக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண் டுள்ளணைந்து
கொக்கிறகு மதிக்கொழுந்துங் குளிர்புனலு மொளிர்கின்ற
செக்கர்நிகர் சடைமுடியார் சேவடியின் கீழ்த்தாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) மிகுதியாக வுயர்ந்த திருக்கோபுரத்தை வணங்கி,விசாலமாகிய திருமுற்றத்தை யடைந்தருளித் திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து உள்ளே புகுந்து, கொக்கினிறகும, பிறைச்சந்திரனும், குளிர்ந்த கங்கைநதியும் விளங்குகின்ற சிவந்தசடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவடியில் வணங்கி யருளினார்.—எ-று. (ககஉஉ)

தாழ்ந்துபல் முறைபணிந்து தம்பிரான் முன்னின்று
வாழ்ந்துகளி வரப்பிறவி மருந்தான பெருந்தகையைச்
சூழ்ந்தவிசைத் திருப்பதிகச் சொன்மாலை விளைவுனையால்
வீழ்ந்தபெருங் காதலுடன் சாத்திமிக வின்புற்றார்.

(இ-ள்.) பலதரம் பூமியில்விழுந்து வணங்கி,அவ்வெம்பெருமானது சந்நிதியில் நின்று சிவாநந்தப் பெருவாழ்வடைந்து மகிழ்ச்சியுண்டாகப் பிறவிக்கு மருந்தாயுள்ள ஸ்ரீமருந்தீசரை இசைபொருந்திய திருப்பதிகமென்னும் பாமாலையை விளைவுனையினால் மிக்க பெருவிருப்பத்தோடும் அருளிச்செய்து பேரின்பமுற்றருளினார்.—எ-று. (ககஉங)

திருவான்மியூர் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரையுலாங்கடலிற்பொலிசங்கமவெள்ளிப்பிவண
திரையுலாங்கழிமீனுகளுந்திருவான்மியூ

ருளையுலாம்பொருளாயுலகாளுடையீர்சொலீர்
வளையுலாமடமாதுடனாகியமாணபதே.

மாதொர்கூறுடைநற்றவனைத்திருவான்மியூ
ரதியெம்பெருமானருள்செய்யவிளைவுரை
போதியென்றெழுகாழியுள்ஞானசம்பந்தன்சொல
நீதியாளிவைவாா நெடுவானுலகாளவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - **மருந்தீசர்**, தேவியார் - **திரிபுரசுந்தரியம்மை.**

பரவிவரு மானந்த நிறைந்ததுளி கண்பனிப்ப
விரவுமயிர் புளகங்கண் மிசைவிளங்கப் புறத்தணைவுற்
றரவநெடுந் திரைவேலை யணிவான்மி யூரதனுட
சிரபுரத்துப் புரவலனார் சிலநாளங் கினிதமர்ந்தார்.

(இ-ள்.) பரவிவருகின்ற நிறைந்த ஆனந்தக்கண்ணீர் கண்களினின்றுஞ் சிந்த, நெருங்கிய மயிர்ப்புளகங்கள் திருமேனியில விளங்கப் புறத்திற் சென்றருளி, ஒலிபொருந்திய நீண்டஅலைகளையுடைய கடற்கரையிலுள்ள திருவான்மியூரென்னுந் திருப்பதியினிடத்துத திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிலநாள்கள் இனிமையோடு எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று. (ககஉச)

அங்கணமர் வாருலகா ளுடையாரை யருந்தமிழின்
பொங்குமிசைப பதிகங்கள பலபோற்றிப போந்தருளிக
கங்கையணி மணிமுடியார் பதிபலவுங கலந்திறைஞ்சிச
செங்கண்விடைக்கொடியார்தமிடைச்சுரத்தைச சேர்வுற்றார்.

(இ-ள்.) அங்கு எழுந்தருளியிருக்குந் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் சர்வ லோகங்களையுந் தமக்கடிமையாகவுடைய ஸ்ரீ மருந்தீசரை அரிய தமிழினாலாகிய மிக்க இசையினையுடைய பலதிருப்பதிகங்களால் துதித்து,அங்குநின்றுமெழுந்தருளி, கங்கைநதியை யணிந்த அழகிய திருமுடியையுடைய சிவபெருமானெழுந்தருளிய பல திருப்பதிகளை யடைந்து வணங்கி, சிவந்த கண்களையுடைய இடபக்கொடியை யுயாத்திய சிவபெருமானது திருவிடைச்சுரமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (ககஉரு)

சென்னியிள மதியணிந்தார் மருவுதிரு விடைச்சுரத்து
மன்னுதிருத் தொண்டர்குழா மெதிர்கொள்ள வந்தருளி
நன்னெடுங்கோ புரமிறைஞ்சி யுட்புகுந்து நற்கோயி
றன்னைவலங் கொண்டணைந்தார் தம்பிரான் றிருமுன்பு.

(இ-ள்.) சிரசில் இளம்பிறையையணிந்த சிவபெருமானெழுந்தருளிய அத்திருவிடைச்சுரத்திலவாழும் அடியார் திருக்கூட்டங்கள் எதிர்கொள்ளும்படி அங்குச் சென்றருளி, நல்ல உயர்ந்த திருக்கோபுரத்தை வணங்கி யுள்ளே புகுந்து அழகிய திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, சிவபெருமான சந்நிதியில் அடைந்தருளினார்.—எ-று. (ககஉசு)

கண்டபொழு தேகலந்த காதலாற கைதலைமேற
கொண்டுதல முறவீழ்ந்து குலவுபெரு மகிழ்ச்சியுடன்

மண்டியபே ரன்புருகி மயிர்முகிழ்பப வணங்கியெழுந்
தண்டர்பிரான் றிருமேனி வண்ணங்கண் டதிசயித்தார்.

(இ-ள்.) சிவபெருமானைத் தரிசித்தபொழுதே உண்டாகி அன்பினால் கைகளைச் சிரமேற் குவித்துப் பூமியிற் பொருந்த விழுந்து வணங்கி மிக்கபெரு மகிழ்ச்சியோடுமெநெருங்கிய பேரன்பினால மனமுருகி உரோமாஞ்சிதமுண்டாக நமஸ்கரித் தெழுந்து, தேவர்கள் நாயகராகிய அவ்வெம்பெருமானது திருமே னியின் நிறத்தைக் கண்டு அதிசயமடைந்தருளினார்—எ-று. (கக௨எ)

இருந்தவிடைச் சுரமேவு மிவர்வண்ண மெனனேயென்
றருந்தமிழின் றிருப்பதிகத் தலாமாலை கொடுபரவித்
திருந்துமனங் கரைந்துருகத் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திப்
பெருந்தனிவாழ் வினைப்பெற்றார் பேருலகின் பேற்றார்.

(இ-ள்.) திருவிடைச்சுரத்தி லெழுந்தருளிய இவ் வெம்பெருமான் இருந்தவண்ணம் எனனவென்று அரிய தமிழ்த்திருப்பதிகமாலையால் துதித்து, திருத்தமாகிய மனங்கரைந்துருகும்படித் திருக்கடைக்காப்பைச் சாத்தியருளி, பெரிய உலகத்திற்குப் பெரும்பேறா யவதரித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்ஒப்பற்ற சிவானந்தப்பெருவாழ் வடைந்தருளினார்.—எ-று. (கக௨அ)

திருவிடைச்சுரம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றமபலம்.

வரிவளரவிரொளியரவரைதாழவாரசடைமுடிமிசைவளர்மதி சூடிக, கரிவளர்தருகழறகாலவலனேநதிக கனலெரியாடுவர்காடர ஙகாக, விரிவளர்தருபொழிலிளமயிலால வெண்ணிறததருவிகடிண ணெனவீழ, மெரிவளரினமணிபுனமணிசசார லிடைசசுரமேவிய விவர்வணமெனனே.

மடைசசுரமறிவனவாழையுஙகயலு மருவியவயறனில்வரும்பு னற்காழிச, சடைசசுரத்துறைவதோர்பிறையுடையண்ணல சரிதை களபரவினறுருகுசமபநதன், புடைசசுரததருவரைபபூககமழ்சா ரற புணர்மடநடையவர்புடையிடையார்ந்த, விடைசசுரமேததிய விசையொடுபாட லிவைசொலவலலவர்பிணியிலாதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - இடைச்சுநாதர், தேவியார் - இமயமடக்கோடியம்மை.

நிறைந்தார்ா வேட்கையினா னின்றிறைஞ்சிப புறமபோநதங
குறைந்தருளிப பணிகினறா ருமைபாக ரருளபெறறுச
சிறநததிருத் தொண்டருட னெழுந்தருளிச செநதுருதி
யறைந்தளிகள பயில்சாரற் றிருககழுககுன் றிளையணைந்தார்.

(இ-ள்.) நிறைந்த பெருங்காதலால் திருமுன்னின்று வணங்கிப் புறத் திற் சென்று அத்திருப்பதியில் வசித்தருளி (நாள்தோறும்) பணிகின்ற பிள்ளை யார் பார்வதிபாகராகிய ஸ்ரீ இடைச்சுரநாதரது திருவருளைப்பெற்றுச் சிறந்த திருத்தொண்டர்களோடு மெழுந்தருளி,வண்டுகள் செந்துருதி யென்னும் பண்

ணைப் பாடி வசிக்கின்ற மலைச்சாரலையுடைய திருக்கழுக்குன்ற மென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்—எ-று. (ககஉகூ)

சென்றணையும் பொழுதின்கட் டிருத்தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப்
பொன்றிகழு மணிச்சிவிகை யிழிந்தருளி யுடன்போந்து
மன்றலவிரி நறுஞ்சோலைத் திருமலையை வலங்கொண்டு
மின்றயங்குஞ் சடையாரை விருப்பினுடன் பணிகின்றார்.

(இ-ள்.) அத் திருப்பதியைச் சென்று சேரும்பொழுது அங்குள்ள திருத்தொண்டர்கள் எதிர்கொண்டுவர, பொன்மயமாக விளங்குகின்ற அழகியமுத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கியருளி அவர்களுடன் சென்று, வாசனை பொருந்திய நல்ல சோலை சூழ்ந்த அத் திருமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, மின்போல் விளங்குஞ் சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீவேதகிரீசரை விருப்பத்துடன் வணங்குகின்றாராயினார்.—எ-று. (ககஙo)

திருக்கழுக்குன் றத்தமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குன்றைப்
பெருக்கவளர் காதலினாற் பணிந்தெழுந்து பேராத
கருத்தினுடன் காதல்செயுங் கோயில்கழுக் குன்றென்று
திருப்பதிகம் புனைந்தருளிச் சிந்தைநிறை மகிழ்வுற்றார்.

(இ-ள்.) திருக்கழுக்குன்றத்தி லெழுந்தருளிய சிவந்த பொன்மலைபோன்ற ஸ்ரீவேதகிரீசரை மிக்க ஆசையினாலே வணங்கி யெழுந்து, நீங்காததிருவுள்ளத்தோடும், "காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே" என்றுரைத்தி லமைத்துத திருப்பதிகம் பாடியருளித் தமது திருவுள்ளத்தில் மிக்கமகிழ்ச்சியடைந்தருளினார்—எ-று. (ககஙக)

திருக்கழுக்குன்றம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையானொருகாதிற்றூயகுழைதாழ
வேடுடையான்றலைகலனாகவிரந்துண்ணு
நாடுடையானள்ளிருளேமநடமாடுங
காடுடையான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றே.

கண்ணுதலான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றை
நண்ணியசீர்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
பண்ணியல்பாற்பாடியபத்துமிவைவல்லார்
புண்ணியராய்விண்ணவரோடும்புகுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-**வேதகிரீசர்**; தேவியார்-**பெண்ணினல்லாளம்மை.**

இன்புற்றங் கமர்ந்தருளி யெல்லைபெருந் தொண்டருடன்
மின்பெற்ற வேணியினா ரருள்பெற்றுப் போந்தருளி
யென்புற்ற வணிமார்பர் ரெல்லையிலா வாடசிபுரிந்
தன்புற்று மகிழ்ந்ததிரு வச்சிறுபாக் கத்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) பேரின்பமடைந்து அத்திருப்பதியி லெழுந்தருளி, அளவற்ற பெரிய திருத்தொண்டர்களோடும், மின்போல் விளங்குகின்ற சடைமுடியை

யுடைய ஸ்ரீ வேதகிரீசரது திருவருளைப்பெற்று அங்குநின்று மெழுந்தருளி எலும்புமாலையை யணிந்த அழகியதிருமார்பினையுடைய சிவபெருமான் அளவில்லாத ஆட்சிபெற்று அன்புற்று மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய திருஅச்சிறுபாக்கமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்—எ-று. (ககஙஉ)

ஆதிமுதல வனைவணங்கி யாட்சிகொண்டா ரெனமொழியுங்
கோதிறிருப பதிகவிசை குலாவியபா டலிற்போற்றி
மாதவத்து முனிவருடன் வணஙகிமகிழ்ந் தின்புறறுத்
தீதகறறுஞ செயகையினார் சிலநாளங கமாந்தருளி.

(இ-ள்.) முதற்பெருங் கடவுளாகிய அவ் வெம்பெருமானை வணங்கி, "ஆட்சிகொண்டார்" என்று இறுதியிலமைத்துக்கூறியருளுங் குற்றமற்றதிருப்பதிகத்தில இசை பொருந்திய செய்யுட்களால துதித்து, மிக்க தவத்தினையுடைய அடியாாகளோடு நாள்தோறும் வணஙகி மகிழ்ந்து இனபமடைந்து, குற்றத்தை யொழிக்கும் நற்செய்கையையுடைய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் சிலநாள்கள் அங்கு வசித்தருளி—எ-று. (ககஙங)

திருஅச்சிறுபாக்கம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்றிரண்டனனபுரிசடைபுரளப் பொருகடறபவளமோடழனிறமபுரையக, குனறிரண்டனனதோளுடையகலங குலாயவெண்ணூலொடு கொழுமபொடியணிவா, மின்றிரண்டன்னநுண்ணிடையரிவைமெல்லியலாளையோாபாகமாபபேணி, யன்றிரண்டுருவமாயவெமமடிகளசசிறுபாககமதாடசிகொண்டாரே.

மைசெறிகுவளைதவளைவாய்நிறையமதுமலாப பொய்கையிற்புதுமலாகிழியப, பசசுறவெறிவயலவெறிகமழகாழிப பதியவரதிபதிகவுணியாபெருமான், கைசசிறுமறியவன்கழலலாறபேணுக கருத்துடைஞானசமபநதனறமிழகொண், டசசிறுபாககத்தடிகளையேத்துமன்புடையடியவரருவினையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-**பாக்கபுரேசர்**, தேவியார்-**அதிசுந்தரமின்னாளம்மை.**

ஏறணிந்த வெலகொடியா ரினிதமர்ந்த பதிபிறவு
நீறணிநத தொண்டருட னெதிாகொளள நோந்திறைஞ்சி
வேறுபல நதிகானங கடந்தருளி விரிசடையி
லாறணிந்தார் மகிழ்ந்ததிரு வரசிலியை வந்தடைந்தார்.

(இ-ள்.) இடபத்தை யெழுதிய வெற்றிக்கொடியையுடைய சிவபெருமான் இனிமையாகவெழுந்தருளியமற்றத்திருப்பதிகளையும் விபூதியையணிந்த திருத்தொண்டர்களோடுந் தம்மை யெதிர்கொண்டுவரச் சென்று வணங்கி, பலவேறுநதிகளையுங் காடுகளையுங் கடந்து,விரிந்தசடையில கங்கைநதியையணிந்த சிவபெருமான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய திருஅரசிலியென்னுந் திருப்பதியை வநதடைந்தருளினார்—எ-று. (ககஙங)

அரசிலியை யமர்ந்தருளு மங்கணர சைப்பணிந்து
பரசியெழு திருப்புறவார் பனங்காட்டூர் முதலாய
விரைசெயமலர்க் கொன்றையினார் மேவுபதி பலவணங்கித்
திரைசெய்நெடுங் கடலுடுத்த திருத்தில்லை நகரணைந்தார்.

(இ-ள்.) திருஅரசிலியென்னுந் திருப்பதியிலவீற்றிருந்தருளும் அழகிய காருண்ணியமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானைவணங்கி, (அடியார்கள்)துதித்தெழுகின்ற திருப்புறவார்பனங்காட்டூர்முதலிய வாசனை பொருந்திய கொன்றைமலாமாலையை யணிந்த சிவபெருமா ன எழுந்தருளியபலதிருப்பதிகளை வணங்கி அலைவீசுகின்ற நீண்டகடலசூழ்ந்த ஸ்ரீசிதம்பரமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்—எ-று. (௧௧௱௫)

எல்லையின்ஞா னத்தலைவ ரெழுந்தருள வெதிர்கொள்வார்
தில்லையிலவா ழந்தணர்மெய்த திருத்தொண்டர் சிறப்பினொடு
மல்கியெதிர் பணிந்திறைஞ்ச மணிமுத்தின் சிவிகையிழிந்
தல்குபெருங் காதலுட னஞ்சலிகொண் டணைகின்றார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத சிவஞானத் தலைவராகியபிள்ளையார் அங்கெழுந்தருளும்பொழுது அவரை யெதிர்கொள்ளும்படி தில்லைவாழந்தணர்களும், மெய்ம்மைபொருந்திய திருத்தொண்டாகளும் சிறப்புடன் நெருங்கி எதிரில்தாழ்ந்து வணங்க, அழகியமுத்துச்சிவிகையினின்றுங் கீழிறங்கியருளிப்பொருந்திய பெருவிருப்பத்தோடுமவணங்கி அவர்களுடன் வருவாராயினார்—எ-று(௧௧௱௬)

திருவெல்லை யினைபபணிந்து சென்றணைவார் சேண்விசும்பை
மருவிவிளங் கொளிதழைக்கும வடதிசைவா யிலைவணங்கி
யுருகுபெருங் காதலுட னுடபுகுந்து மறையினொலி
பெருகிவளா மணிமாடப் பெருந்திருவீ தியையணைந்தார்.

(இ-ள்.) திருவெல்லையை வணஙகி வருகின்ற பிள்ளையார் உயர்ந்தவிண்ணுலகையடைந்து விளங்குகின்ற ஒளிமிகுந்தவடதிசைதிருக்கோபுரவாயிலை வணங்கி, மனமுருகுகின்ற பெருவிருப்புடன் உள்ளேபுகுந்து வேதங்களினோசைமிகுதது வளாகினற அழகிய மாடவீதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. ()

நலமலியுந் திருவீதி பணிநதெழுந்து நறறவாதங்
குலநிறைந்த திருவாயில குவித்தமலாச செங்கையொடு
தலமுறமுன ருழுந்தெயதித தமனியமா ளிகைமருங்கு
வலமுறவந் தோங்கியபே ரமபலத்தை வணஙகினா.

(இ-ள்.) நன்மைமிகுந்த திருவீதியை வணங்கி யெழுந்து நல்லஅடியார் கூட்டங்கள் நிறைந்திருக்குந் திருவாயில சிரசிலகுவித்த தாமரைமலர்போன்ற சிவந்த திருக்கரங்களுடன் பூமியிற்பொருந்த வணஙகிச்சென்று கனகசபையின் அருகில்பிரதக்ஷணஞ்செய்து உயர்ந்த பேரம்பலத்தை வணங்கியருளினார்—எ-று. (௧௧௱௮)

வணங்கிமிக மனமகிழ்ந்து மாலயனுந தொழுமபூத
கணங்கண்மிடை திருவாயில பணிந்தெழுந்து கண்களிப்ப
வணங்குதனி கண்டருள வம்பலத்தே யாடுகின்ற
குணங்கடந்த தனிககூத்தா பெருங்கூத்துக் கும்பிடுவார்.

(இ-ள்.) பேரம்பலத்தை வணங்கி மனமகிழ்வடைந்து, பிரமவிஷ்ணுக் களுந் தொழத்தக்க பூதகணங்கள் நெருங்கிய திருவணுக்கன் திருவாயிலை வண ங்கி யெழுந்து, சிவகாமியம்மையார் தனிமையாகக் கண்களிக்கத் தரிசிக்கும்ப டித் திருவம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுங் குஞ்சிதராகிய ஸ்ரீ நடராசப்பெருமானது பெரிய திருக்கூத்தைத் தரிசிப்பாராயினர்—எ-று. ()

தொண்டர்மனம் பிரியாத திருப்படியைத் தொழுதிறைஞ்சி
மண்டுபெருங் காதலினு னேகைகிமுக மலர்ந்தெழுவா
ரண்டமெலா நிறைந்தெழுந்த வானந்தத் துள்ளலைந்து
கண்டபே ரின்பத்தின் கரையிலலா நிலையணைந்தார்.

(இ-ள்.) அடியார்களது திருவுள்ளத்தினின்று நீங்காத ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷ ரத் திருப்படியை வணங்கி, நெருங்கிய பெருவிருப்பத்துடன் ஸ்ரீ நடராசப்பெ ருமானைத் தரிசித்து முகமலர்ச்சியடைந்து எழுகின்ற பிள்ளையார் சர்வாண்டங் களிலும் வியாபித்தெழுந்த சிவாநந்தவெள்ளத்தில் அலைந்து தரிசித்த பேரின் பத்தினது அளவுகடந்த நிலைமையை யடைந்தருளினர்.—எ-று. (ககசுo)

அந்நிலைமை யடைந்துதிளைத் தாங்கெய்தாக காலத்தின்
மன்னுதிரு வம்பலத்தை வலங்கொண்டு போந்தருளிப
பொன்னணிமா ளிகைவீதிப புறத்தணைந்து போதுதொறு
மின்னிசைவண் டமிழ்பாடிக் கும்பிட்டங கினிதமாந்தா.

(இ-ள்.) அத்தகைய பேரின்ப நிலைமையை யடைந்து அதில்முழுகி அங் கு நின்று நீங்கும்பொழுது, நிலைபெற்ற கனகசபையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து புறத்திற்சென்று, பொன்மயமாகிய அழகிய மாளிகைகளையுடைய திருவீதியில வசித்தருளி, காலங்கள்தோறும் இனிய இசைபொருந்திய வளவிய தமிழ்ப் பதிகம்பாடி வணங்கி, அங்கு இனிதாக எழுந்தருளியிருந்தார்.—எ-று.(ககசுக)

திருந்தியசீர்த் தாதையார் சிவபாத விருதயரும
பொருந்துதிரு வளாபுகலிப பூசுரரு மாதவரும்
பெருந்திருமா லயன்போற்றும பெரும்பற்றப் புலியூரி
லிருந்தமிழா கரரணைந்தா ரெனககேட்டு வந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) திருத்தமாகிய சிறப்பினையுடைய தந்தையாராகிய சிவபாத விருதயரும், மிக்க செல்வங்கள் நிறைந்த சீகாழியில்வாழும் வேதியர்களும், த வசிரேஷ்டர்களும், பெருமைபொருந்திய திருமாலும் பிரமனுந்துதிக்கும் ஸ்ரீ சிதம்பரத்தில் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையா ரெழுந்தருளினரென்று கேள்வி யுற்று அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. (ககசுஉ)

ஆங்கவரைக் கண்டுசிறப் பளித்தருளி யவரோடுந்
தாங்கரிய காதலினற் றம்பெருமான் கழல்வணங்க
வோங்குதிருத் தில்லைவா ழந்தணரு முடனாகத்
தேங்கமழுகொன் றைச்சடையார் திருச்சிற்றம் பலம்பணிந் [தார்.

(இ-ள்.) (பிள்ளையார்) அவர்களைப்பார்த்துச் சிறந்த உபசாரவார்த்தை கள் கூறி, அவர்களுடன் தாங்குதற்கரிய பெருவிருப்பினால் ஸ்ரீ நடராசப்பெரு மானது திருவடிகளை வணங்கும்படி, சிறந்த தில்லைவாழந்தணர்களுந் தம்முட ன்செல்ல, தேன்மணங் கமழும் கொன்றைமாலையணிந்த சடைமுடியை யு டைய அவ்வெம்பெருமானதுதிருச்சிற்றம்பலத்தைவணங்கியருளினர்.—எ-று.

தென்புகலி யந்தணருந் திலலைவா ழந்தணர்மு
னன்புநெறி பெருகுவித்த வாண்டகையா ரடிபோற்றிப்
பொனபுரிசெஞ் சடைக்கூத்த ரருள்பெற்றுப போந்தருளி
யின்புறுதோ ணியினமர்ந்தார் தமைவணங்க வெழுந்தருள.

(இ-ள்.) அழகிய சீகாழியினின்று வந்தவேதியர்களும் தில்லைவாழந்தணர்களுக்குமுன்னே அன்பின்வழியை விருத்திசெய்த பிள்ளையாரது திருவடிகளைத் துதித்து, பொன்போலும் முறுக்காகிய சடைமுடியையுடைய ஸ்ரீநடராசப்பெருமானது திருவருளைப்பெற்றுப்புறத்திற்சென்றருளி, இன்பம்பொருந்திய திருத்தோணியிலெழுந்தருளும ஸ்ரீதோணியப்பனைவணங்கும்படி யெழுந்தருள.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங குளகம். (௧௧௬௪)

நற்றவாதங் குழாத்தோடு நமபாதிரு நடஞ்செய்யும்
பொறபதியின் றிருவெலலை பணிநதெழுநது புறமபோந்து
பெறறமுயாத தவரமாந்த பிறபதியும புக்கிறைஞ்சிக்
கறறவாகள பரவுதிருக கழுமலமே சென்றடைவார்.

(இ-ள்.) நலலதவத்தினையுடைய அடியார்கூட்டங்களோடும் சிவபெருமான் திருநடனஞ்செய்தருளும அழகிய ஸ்ரீ சிதம்பரத்தின திருவெல்லையை வணங்கியெழுந்துபுறத்திற்சென்று, இடபததைக்கொடியாகவுயாததியசிவபெருமானெழுந்தருளிய மற்றத் திருப்பதிகளையுமஅடைந்து வணஙகிச் சகலசாஸ்திரங்களையு முணர்ந்த புலவாகள் துதிக்கின்ற சீகாழிப்பதியைச்சென்று சேர்வாராயினா.—எ-று. (௧௧௬௫)

பலபதிகள் கடந்தருளிப பன்னிரண்டு பேர்படைத்த
தொலலைவளப பூநதராய தூரத்தே தோன்றுதலு
மலகுதிரு மணிமுததின் சிவிகையிழிந தெதிாவணஙகிச
செலவமிகு பதியதன்மேற றிருபபதிக மருள்செய்வார்.

(இ-ள்,) பல திருப்பதிகளைக் கடந்தருளி, பன்னிரண்டு திருப்பெயரைப்பெற்ற பழமையாகிய வளம்நிறைந்த சீகாழிப்பதியானது தூரத்தில்தோன்றவும் அழகிய முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கி யெதிரேவணஙகிச் செல்வங்கள் நிறைந்த அச்சீகாழித் திருப்பதியின்மேல் திருப்பதிகமருளிச் செய்வாராயினர்.—எ-று. (௧௧௬௬)

மன்னுமிசை மொழிவண்டார் குழலரிவை யென்றெடுத்து
மின்னுசுடர் மாளிகைவிண் டாஙகுவபோல வேணுபுர
மென்னுநிறை சொன்மாலை யெடுததியமபி யெழுந்தருளிப்
புன்னைமணங கமழபுறவப் புறமபணையில வந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற இசைபொருந்தியமொழியினையுடைய "வண்டார் குழலரிவை" என்று தொடங்கி, ஒளிவிளஙகுகின்ற திருமாளிகைகள் "விண் டாங்குவபோலும் மிகுவேணுபுரமதுவே" என்னு மிறுதியையுடைய திருப்பதிகத்தைப்பாடிச் சென்றருளிப் புன்னைமலாகள் வாசனைகமழுஞ் சீகாழியின் புறத்திலுள்ள வயற்பக்கங்களில் வந்து சேர்ந்தருளினர்.—எ-று. (௧௧௬௭)

திருவேணுபுரம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டார்குழலரிவையொடும்பிரியாவகைபாகம
பெண்டான்மிகவானான்பிறைச்சென்னிப்பெருமானூர
தண்டாமரைமலராளுறைதவளந்நெடுமாடம
விண்டாங்குவபோலும்மிகுவேணுபுரமதுவே.

வேதத்தொலியானும்மிகுவேணுபுரந்தன்னைப
பாதத்தினின்மனமவைததெழுபந்தன்றனபாட
லேதத்தினையில்லாவிவைபத்தும்மிசைவல்லா
கேதத்தினையிலலாசிவகெதியைபபெறுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழிவளர் புறம்பணையின் மருங்கணைந்து வரிவண்டு
சூழுமலா நறுந்தீப தூபங்க ளுடன்றொழுது
காழிநகா சேர்மினெனக் கடைமுடிந்த திருப்பதிக
மேழிசையி னுடன்பாடி யெயினமூதா ருடபுகுந்தாா.

(இ-ள்.) செழித்து வளர்கின்ற வயலிடங்களின் அருகிலடைந்து, வரி பொருந்திய வண்டுகள்சூழும் மலர்களைக்கொண்டு நல்ல தீபதூபங்களோடும் வணங்கி "காழிநகர்சேர்மின்" என்று கடையில்முடிந்த திருப்பதிகத்தைச் சப்தசுரங்களும் பொருந்தப் பாடியருளி, மதில்சூழ்ந்த பழைய சீகாழிப்பதியி னுள்ளே புகுந்தருளினர்.—எ-று. (கக௪அ)

சீகாழி - திருவிராகம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பொருணமக்களென்றுநசசியிசசைசெய்துநீ
ரம்பரமடைந்துசாலவலலலுய்ப்பதன்முன
மும்பர்நாதனுத்தமனொளிம்மிகுத்தசெஞசடை
நமபன்மேவுநன்னகாநலநகொளகாழிசேர்மினே.

தக்கனார்தலையரிந்தசஙகரன்றனதரை
யக்கினோடரவசைத்தவந்திவண்ணாகாழியை
யொக்கஞானசமபந்தனுரைததபாடலவலலவா
மிக்கவின்பமெய்திவீற்றிருந்துவாழ்தனமெயமமையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேணுயர்ந்த திருத்தோணி வீற்றிருந்த சிவபெருமான்
றாணினைந்த வாதரவின் றலைப்பாடு தனையுன்னி
நீணிலைக்கோ புரமணைந்து நேரிறைஞ்சிப் புக்கருளி
வாணிலவு பெருங்கோயில் வலங்கொண்டு முன்பணிந்தார்.

(இ-ள்.) விண்ணுலகளவு முயர்ந்த திருத்தோணியென்னு மாலயத்தில் வீற்றிருந்தருளிய சிவபெருமானது திருவடிகளை நினைந்த விருப்பத்தின் மேன் மையைக் கருதி,உயர்ந்த நிலைகளையுடைய திருக்கோபுரத்தையடைந்து எதிரே

வணங்கி யுள்ளேபுகுந்தருளி, ஒளிவிளங்குகின்றபெரிய திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருமுன்னே வணங்கினார்.—எ-று. (௧௧௯௯)

முன்னிறைஞ்சித் திருவருளின் முழுநோக்கம் பெற்றேறிப்
பொன்னிமயப் பாவையுடன் புணர்ந்திருந்த புராதனரைச
சென்னிமிசைக குவித்தகரங் கொடுவிழுந்து திளைத்தெழுந்து
மன்னுபெரு வாழவெய்தி மனங்களிபப வணஙகுவார.

(இ-ள்.) திருமுன்னேவணங்கித் திருவருளின் பூரணநோக்கத்தைப்பெற்று, பார்வதிதேவியாரோடு மெழுந்தருளியதோணியப்பரைச்சிரமேற்குவித்த திருக்கரங்களைக்கொண்டு பூமியில்விழுந்து வணஙகிப் பேரானந்தத்தழுந்தி யெழுந்து, நிலைபெற்ற சிவானந்தப் பெருவாழ்வடைந்து மனமகிழும்படி வணஙகுவாராயினார்.—எ-று. (௧௧௫0)

பரவுதிருப பதிகஙகள பலவுமிசை யினிற்பாடி
விரவியகண் ணருவிநீர் வெள்ளத்திற் குளித்தருளி
யரவணிந்தா ரருள்பெருகப புறமபெய்தி யனபருடன்
சிரபுரத்துப பெருந்தகையார் தந்திருமா ளிகைசேர்ந்தார.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் துதிக்கின்ற பல திருப்பதிகங்களைப் பாடியருளி,நெருஙகிய ஆனந்தக்கண்ணீராகிய வெள்ளத்தில முழுகி சர்ப்பாபரணராகிய தோணியப்பரது திருவருள்பெருகும்படிப் புறத்தேவந்து அடியார்களுடன் தமது திருமாளிகையை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௧௧௫௧)

மாளிகையி னுள்ளணைந்து மறையவர்கட கருள்புரிந்து
தாள்பணியும் பெருங்கிளைக்குத் தகுதியினுற றலையளிசெய
தாளுடைய தமபெருமா னடியவாக ளுடனமர்நது
நீளவரும் பேரின்ப மிகபபெருக நிகழுநாள்.

(இ-ள்.) திருமாளிகையி னுள்ளேயடைந்து,வேதியர்களுக்குவிடைகொடுத்தருளித் தமது திருவடிகளை வணங்கும் மிக்க சுற்றத்தாருக்கு முறைமைப்படி யுபசாரஞ்செய்து, தம்மையடிமையாகவுடைய சிவபெருமானடியார்களுடன் சேர்ந்து, மிக்க பேரின்பமதிகரிக்கஎழுந்தருளியிருக்கும்நாள்களில்.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங குளகம். (௧௧௫௨)

காழி நாடுடையபிரான் கழல்வணங்கி மகிழ்வெய்த
வாழியினு மிகபபெருகு மாசையுடன் றிருமுருகர்
வாழிதிரு நீலநக்கர் முதற்றொண்டா மற்றெனையோர்
சூழுநெடுஞ சுற்றமுடன் றோணிபுரந் தொழுதணைந்தார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளைவணங்கி மகிழ்கூரும்படி, கடலினும் மிகப்பெருகுகின்ற ஆசையோடு திருமுருநாயனார் திருநீலநக்கநாயனார் முதலிய அடியார்களும்,அவரல்லாத மற்றையர்களும்,தம்மைச்சூழ்ந்த பெருஞ்சுற்றத்தாருடன் சீகாழியை வணங்கி யடைந்தார்கள்.—எ-று.

வந்தவரை யெதிர்கொண்டு மனமகிழ்ந்து சண்பையர்கோ
னந்தமில்சீ ரடியாக ளவரோடு மினிதமர்ந்து
சுந்தரவா ரணங்கினுடன் றோணியில்வீற் றிருந்தாரைச்
செந்தமிழின் பந்தத்தாற் றிருப்பதிகம பலபாடி.

(இ-ள்.) திருஞானசமபந்தப்பிள்ளையார் அவ்வாறுவந்த அடியார்களை யெதிர்கொண்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்து, அளவற்ற சிறப்பினையுடைய அவ்வடியார்களோடும் இனிதாக அமர்ந்து,அழகியபெரியநாயகியாரோடு திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளிய தோணியப்பரைச் செந்தமிழ்த்தொடையால் பலதிருப்பதிகங்கள் பாடியருளி.—எ-று. (ககருச)

பெருமகிழ்ச்சி யுடன்செலலப் பெருந்தவத்தாற் பெற்றவரு
மருவுபெருங் கிளையான மறையவரு முடன்கூடித்
திருவளர்ஞா னத்தலைவா திருமணஞ்செய் தருளுதற்குப்
பருவமிது வென்றெண்ணி யறிவிக்கும பாஙகணைந்தார்.

(இ-ள்.) மிக்க மகிழ்ச்சியோடு சிலகாலஞ் செல்ல, பெரிய தவத்தினாற் பெற்ற சிவபாத விருதயரும், பொருந்திய பெரிய சுற்றத்தாராகிய வேதியர்களும் ஒருங்குசேர்ந்து, பிள்ளையார் திருக்கலியாணமகோற்சவஞ் செய்தருளுதற்குரிய காலம் இதுவென்று கருதித் தெரிவிக்குங் குணமுடையவராயடைந்தார்கள்—எ-று. (ககருரு)

நாட்டுமறை முறையொழுகக ஞானபோ னகருககுங
கூடடுவது மனஙகொள்வார் கோதின்மறை நெறிசசடஙகு
காட்டவரும் வேளவிபல புரிவதறகோா கன்னிதனை
வேடடருள வேண்டுமென விண்ணபபஞ செயதாாகள்.

(இ-ள்.) வேதத்திற் கூறிய விதியொழுக்கமாகிய திருமணத்தைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குஞ் செய்விப்பதை மனதிற் கொண்ட அவ்வேதியர்கள் குற்றமற்ற வேத விதிப்படிச் செய்யுஞ் சடங்குகளைக் காட்ட வருகின்ற பல வேள்விகளைச் செய்வதற்கு ஒரு கன்னிகையைத் திருமணஞ் செய்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்—எ-று. (ககருசா)

மற்றவாத மொழிகேடடு மாதவத்தின்கொழுந்தனையார்
சுறறமுறு பெரும்பாசத் தொடர்சசிவிடு நிலைமையராய்ப்
பெற்றமுயர்த் தவரருண்முன் பெறறதினு லிசையாது
முற்றியதா யினுஙகூடா தென்றவாமுன் மொழிந்தருள.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய தவக்கொழுந்து போன்ற பிள்ளையார் அவர்கள் வார்த்தையைக் கேட்டருளிச் சுற்றததாரால் வருகின்ற பெரிய பாசத் தொடக்கை யொழிக்குங் கருத்துடையவராய், இடபக்கொடியையுயர்த்திய தோணியப்பரது திருவருளை முன்னே பெற்றதனுல் அது பொருந்தாது; (அன்றி) முடியுமாயினும், அஃது எமக்குப் பொருந்தாதென்று அவர்களுக்கு முன்னே கூறியருள—எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடலுங் குளகம். (ககருஎ)

அருமறையோ ரவாபின்னுங் கைதொழுதங் கறிவிப்பா
ரிருநிலத்து மறைவழக்க மெடுத்தீர்நீ ராதலினல்
வருமுறையா லறுதொழிலின் வைதிகமா நெறியொழுகுந்
திருமணஞ்செய் தருளுதற்குத் திருவுள்ளஞ செய்யுமென.

(இ-ள்.) அரிய வேதியர்கள் பின்னும் வணங்கியறிவிப்பார்கள், தேவரீர் பெரிய உலகத்தில் வேதவொழுக்கத்தை நிலைப்படுத்தினீர்; ஆதலால், வருகின்ற முறைமைப்படி ஆறுதொழிலோடுகூடிய வைதிய நெறியி லொழுகுதற்கு

ரிய திருமணஞ் செய்தருளுதற்குத் திருவுள்ளங் கொண்டருளவேண்டுமென்று கூ-றா—எ-று.

அறுதொழிலாவன.—ஓதல் - ஓதுவித்தல் - வேட்டல் - வேட்பித்தல - ஈதல்- ஏற்றல் என்பன. (ககறு௮)

மறைவாழ வந்தணாதம வாய்மையொழுக கமபெருகுங்
துறைவாழச சுறறததாா தமககருளி யுடன்படலும்
பிறைவாழுந் திருமுடியிற பெருமபுனலோ டரவணிந்த
கறைவாழுங கண்டத்தாா தமைத்தொழுது மனஙகளித்தார்.

(இ-ள்.) வேதமார்க்கம் வாழவும், வேதியாகளது மெயம்மையாகிய நல்லொழுக்கமிக்க நிலைகள் வாழவும், தமது சுற்றத்தாருக்கு (அவ்வாறே செய்மினென்று) அருள்செய்து பிள்ளையாா உடன்படவும், இளம்பிறை வாழுந் திருமுடியில் பெரிய கங்கைநதியோடு பாம்பையுமணிந்த காளகண்டராகிய தோணியப்பனை வணங்கி மனமகிழ்ச்சி யடைந்தருளினா்—எ-று. (ககறு௯)

திருஞான சமபந்தர் திருவுள்ளஞ் செய்ததறகுத்
தருவாயமை மறையவருந் தாதையருந் தாஙகரிய
பெருவாழவு பெற்றாராயப் பிஞஞகஞ ரருளென்றெ
யுருகாநின் றினபமுறு முளமகிழசசி யெயதுவாா.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாா திருவுள்ளமிசைந்ததற்கு மெய்ம்மைபொருந்திய வேதியாகளும சிவபாதவிருதயரும தாங்குதற்கரிய பெரிய வாழ்வைப் பெற்றவர்களாய், இது சிவபெருமானறிருவருளெனறு மன முருகிநின்று,இன்பமிக்க தமதுள்ளத்தில மகிழ்ச்சியடைவாராயினா—எ-று.(ககௌ0)

ஏதமிலசீா மறையவரி லேறறகுலத தோடிசைவால
நாதர்திருப பெருமணதது நமபாண்டாா நமபிபெறுங்
காதலியைக் காழிநா டுடையபிரான் கைப்பிடிக்கப
போதுமவர் பெருந்தனமை யெனப்பொருந்த வெண்ணினா.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய வேதியர்களில் விவாகஞ் செய்தற்குரிய கோத்திரத்தோடு பொருத்த முடைமையால், சிவபெருமானதுதிருப்பெருமணமென்னுந் திருப்பதியிலுள்ள நமபாண்டாா நம்பியெனபவர் பெற்ற புத்திரியைத் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் பாணிக்கிரகணஞ்செய்யஅவா பெருந்தன்மையானது அமையுமென்று தீர்க்க யோசித்தாாகள்—எ-று. ()

திருஞான சமபந்தா சீர்பெருக மணமபுணருமு
பெருவாழ்வு திருத்தொண்டா மறையவாகண் மிகப்பேணி
வருவாரும் பெருஞசுறற மகிழ்சிறபப மகடபேசத
தருவார்தண் பணைநல்லூா சாாகின்றாா தாதையாா.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிறப்புமிகும்படித திருமணஞ்செய்யும் பெரிய வாழ்வினை திருத் தொண்டர்களும் வேதியாகளும் (கேள்வியுற்று) மிக விரும்பிவருகின்றவர்களும், பெரிய சுற்றத்தாரும் மகிழ்ச்சிமிகும்படி, சிவபாதவிருதயர்பெண்பேசுதற்கு விருக்ஷங்கள் நிறைந்த குளிர்ந்த வயல் சூழ்ந்த அத்திருப்பெருமணநல்லூரை யடைவாராயினா—எ-று. (ககசூஉ)

மிக்கதிருத் தொண்டர்களும வேதியரு முடனேகத்
திக்குநிகழ் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தைச் சென்றெய்தத்

தக்கபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிதா மதுகேட்டுச
செக்கர்முடிச் சடையாதந் திருப்பாதந் தொழுதெழுவார்.

(இ-ள்.) சிறந்த திருத்தொண்டர்களும், வேதியர்களும் தம்முடன் வரும்படி திசைகடோறும் விளங்குகின்ற திருநல்லூர்ப் பெருமணமென்னுந் திருப்பதியைச்சென்றுசேர, தகுந்தகீர்த்தியையுடைய நம்பாண்டார் நம்பி அதனைக் கேள்வியுற்று, செவ்வானம்போலுஞ் சடைமுடியை யுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை வணங்கி, அவரை யெதிர்கொள்ள எழுகின்றவராயினார்—எ-று.

ஒப்பரிய பேருவகை யோங்கியெழு முள்ளத்தா
லப்புரிறை குடமவிளககு மறுகெல்லா மணிபெருககிச
செப்பரிய வார்வமிகு பெருஞ்சுற்றத்தொடுஞ்சென்றே [டார்.
யெப்பொருளு மெய்தினே னெனத்தொழுத கெதிர்கொண்

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற பெருமகிழ்ச்சியானது அதிகரித்தெழுகின்ற திருவுள்ளத்தோடு பூரணகும்பங்களையும், திருவிளக்குகளையும் வீதிகளிலெல்லாம் அழகுபெறவைத்து, சொல்லுதற்கரிய விருப்பமிகுந்த பெரிய சுற்றத்தாருடன் சென்று, (இம்மைமறுமைக்குரிய) எல்லாப்பொருள்களையும் யான் அடைந்தேனென்று கூறி வணங்கி அங்கே எதிர்கொண்டார்—எ-று. (கககூச)

எதிர்கொண்டு மணிமாடத் தினிலெய்தி யின்பமுறு
மதுரமொழி பலமொழிந்து வரன்முறையாற் சிறப்பளிப்பச்
சதுர்முகனின் மேலாய சண்பைவரு மறையவரு
முதிருணர்வின் மாதவரு மணைந்ததிற மொழிகின்றார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு எதிர்கொண்டழைத்துத்தமது அழகியதிருமாளிகையிலடைந்து, மதுரமாகிய பலவார்த்தைகளைக் கூறிக் கிரமப்படிப் பல சிறப்புகளைச்செய்ய, பிரமனிலுஞ் சிறந்தவராகிய சிவபாதவிருதயர் முதலிய வேதியர்களும், பேருணர்ச்சியையுடையஅடியார்களும் தாங்கள்வந்த திறத்தைக் கூறுவாரானார்கள்—எ-று. (கககூரு)

ஞானபோ னகருக்கு நற்றவத்தி னொழுக்கத்தா
லூனமில்சீ லத்தும்பான் மகடபேச வந்ததென
வானபே றந்தணர்பா லருளுடைமை யாமென்று
வானளவு நிறைந்தபெரு மனமகிழ்ச்சி யொடுமொழிவார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு நல்ல தவவொழுக்கத்தில் குற்றமற்ற சீலத்தையுடைய உம்மிடத்தில் பெண்பேசவந்ததென்றுகூற, நீவிர் இங்கு வந்த பேறானது, இவ்வேதியர்களிடத்து வைத்த பெருங் கருணையாமென்று, மிகவுமுயர்ந்தசிறந்த மனமகிழ்வோடுங்கூறுவாராயினார்—எ-று. (கககூசா)

உம்முடைய பெருந்தவத்தா லுலகனைத்து மீன்றளித்த
வம்மைதிரு முலைப்பாலிற குழைத்தவா ரமுதுண்டார்க்
கெம்முடைய குலககொழுந்தை யாமுய்யத் தருகின்றோம்
மம்மினென வுரைசெய்து மனமகிழ்ந்து செலவிடுத்தார்.

(இ-ள்.) உமது பெருந்தவத்தினால் சர்வலோகங்களையும் பெற்றருளிய உமாதேவியாரது திருமுலைப்பாலோடு குழைத்த அரிய ஞானமுதத்தை யுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு எமது குலக்கொழுந்துபோன்ற புத்திரியை யாங்களுய்யும் பொருட்டுத் திருமணஞ்செய்து தருகின்றோம்;

வாருங்களென்று கூறி, மனமகிழ்ந்து (அவர்களைச் சீகாழிக்குச்) செல்லும்படி யனுப்பினார்—எ-று. (ககசுஎ)

பேருவகை யாலிசைவு பெற்றவர்தா மீண்டணைந்து
காருலவு மலர்ச்சோலைக் கழுமலத்தை வந்தெய்திச
சீருடைய பிள்ளையார்க் கவர்நேர்ந்த படிசெப்பிப
பாருலவுந் திருமணத்தின் பான்மையினைத் தொடங்குவார்.

(இ-ள்.) மிக்க மகிழ்ச்சியோடு நம்பாண்டார் நம்பியினது உடன்பாட்டைப்பெற்ற சிவபாதவிருதயா மீண்டு சென்று, மேகங்கள் தவழும் மலர்கள் நிறைந்த சோலைசூழ்ந்த சீகாழியை யடைந்து சிறந்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு நம்பாண்டாாநம்பி உடன்பட்டமையைக் கூறி, உலகத்தில விளங்குந் திருக்கல்யாணத்தின் முறைமையைத் தொடஙகுவாராயினார்—எ-று. ()

திருமணஞ்செய் கலியாணத திருநாளுந் திகழ்சிறப்பின்
மருவியவோ ரையுங்கணித மங்கலநூ லவர்வகுப்பப
பெருகுமண நாளோலை பெருஞ்சிறப்பி னுடன்போக்கி
யருளபுரிநத நன்னாளி லணிமுளைப்பா லிகைவிதைத்தார்.

(இ-ள்.) திருக்கல்யாணஞ் செய்தற்குரிய திருநாளும், மிக்க சிறப்போடுகூடிய இலக்கினமும சோதிட சாஸ்திரிகள் நியமிக்க, சிறந்த திருமணததிற்குரிய முகூர்த்த ஓலையை மிகுந்த சிறப்புடன் அனுப்பி, நியமிததநலலமுகூாததத்தில அழகிய முளைப்பாலிகைகளை விதைத்தார்—எ-று. (ககசுசு)

செலவமலி திருப்புகலிச செழுந்திருவீ திகளெல்லா
மலகுநிறை குடமவிளக்கு மகரதோ ரணநிரைத்தே
யெலலையிலா வொளிமுத்து மாலைகளெங் கணுநாற்றி
யலகுபெருந் திருவோங்க வணிசிறக்க வலங்கரித்தார.

(இ-ள்.) பலவகைச் செலவங்கள் நிறைநத சீகாழிப்பதியின செழிய திருவீதிகளெல்லாம் நெருங்கிய பூரணகுமபங்களையும, திருவிளக்குகளையும், மகரதோரணங்களையும வரிசையாக வமைதது, அளவற்ற ஒளிபொருந்திய முத்துமாலைகளை எவ்விடத்தும் தொங்கவிட்டு,நிறைந்த பேரழகு மிகும்படி அணிசிறந்தோங்க அலஙகாரஞ்செய்தார்—எ-று. (ககஎ0)

அருந்தவத்தோ ரந்தணாக ளயலுள்ளோர் தாமுய்யப்
பொருந்துதிரு நாளோலை பொருவிறந்தா கொண்டணையத்
திருந்துபுகழ் நமபாண்டார் நமபிசிறப பெதிர்கொண்டு [வார்.
வருந்தவத்தான் மகட்கொடுப்பாா வதுவைவினை தொடங்கு

(இ ள்.) அரிய தவத்தினையுடைய அடியார்களும், வேதியர்களும், அயலிடங்களி லுள்ளவர்களும் உய்யும்படி, பொருந்திய முகூாதத ஓலையை அளவற்ற வேதியர்கள் கொண்டுவர, திருந்திய புகழையுடைய நம்பாண்டார் நம்பியென்பவர் சிறப்போடு அததிருமுகததை யெதிர்கொண்டு பெற்று, முன் செய்ய வந்த தவங் காரணமாகத் தமது புத்திரியை விவாகஞ் செய்துகொடுப்பாராய்த் திருக்கல்யாணத் தொழிலைத் தொடங்குவாராயினார்—எ-று. (ககஎக)

மன்னுபெருஞ் சுற்றத்தா ரெல்லாரும வந்தீண்டி
நன்னிலைமைத் திருநாளுக் கெழுநாள்ா நன்னாளிற

பன்மணிமங் கலமுரசம் பல்லியங்க ணிறைந்தார்ப்பப்
பொன்மணிப்பா லிகைமீது புனிதமுளை பூரித்தார்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற பெரிய சுற்றத்தாரனைவரும் வந்து கூடி, நல்ல நிலைமையோடு கூடிய திருக்கல்யாண தினத்திற்கு ஏழுநாள்முன்னே, நல்ல நாளில் பல மணிகளழுத்தியமங்கலமுரசும் பல வாத்தியங்களும் நிறைந்துஆரவாரிக்க, பொன்னாலாகியஅழகிய பாலிகைக் கிண்ணத்தின்மேல் சுத்தமான முளைகளை நிறைத்தார்—எ-று. பாலிகை - ஆகுபெயர். (கஎஉ)

சேணுயரு மாடங்க டிருப்பெருகு மண்டபங்க
ணீணிலைய மாளிகைக ணிகரிலணி பெறவிளக்கிக்
காண்வருகை வினைவண்ணங் கவின்றோங்கும் படியெழுதி
வாணிலவு மணிக்கடைக்கண் மங்கலக்கோ லம்புனைந்து.

(இ-ள்.) விண்ணுலகளவுமுயர்ந்த மாடங்களையும், அழகுமிக்க மண்டபங்களையும், உயர்ந்த நிலைகளையுடைய மாளிகைகளையும் மிக்க அழகுண்டாக வமைத்து, காணத்தக்க கைத்தொழிலாகிய சித்திரங்களை அழகு விளங்கும்படியெழுதி, ஒளிவிளங்குகின்ற மணிகளழுத்திய தலைவாயிலில் மங்கலகரமாகிய கோலங்களிட்டு.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாட்டுங் குளகம். (கஎ௩)

நீடுநிலைத் தோரணங்க ணீண்மறுகு தொறுநிரைத்து
மாடுயருங் கொடிமாலை மணிமாலை யிடைபோக்கிச்
சேடுயரும் வேதிகைகள் செழுஞ்சாந்து கொடுநீவிப்
பீடுகெழு மணிமுத்தின் பெரும்பந்தர் பலபுனைந்தார்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த நிலைத்தோரணங்களை நீண்ட வீதிகள்தோறும் வரிசையாக நிறுத்திப் பக்கங்களிலுயர்ந்த கொடிவரிசைகளையும் இரத்தினமாலைகளையும் இடையிடையே கட்டி, மிகவுயர்ந்த திண்ணைகளைச் செழிய கலவைச்சாந்திட்டு மெழுகிப் பெருமைபொருந்திய அழகிய பெரிய பல முத்துப்பந்தலை அலங்கரித்தார்.—எ-று. (கஎச)

மன்றல்வினைத் திருமுளைநாட் டொடங்கிவரு நாளெல்லா
முன்றிறொறும் வீதிதொறு முகநெடுவா யில்கடொறு
நின்றெரிரு மணிவிளக்கு நிறைவாசப் பொற்குடங்க
டுன்றுசுடர்த் தாமங்க டூபங்க டுதைவித்தார்.

(இ-ள்.) திருமணஞ்செய்தற்குப் பாலிகையில் முளையிட்ட நாள் தொடங்கி வருகின்ற நாள்களெல்லாம் முற்றங்கள்தோறும், வீதிகள்தோறும், நீண்ட தலைவாயில்கள்தோறும் நிலைத்து விளங்குகின்ற தூண்டாவிளக்குகளையும், நீர் நிறைந்த வாசனைபொருந்திய பொற்குடங்களையும், ஒளிபொருந்திய பொன்னரிமாலைகளையும், தூபங்களையும் நெருங்கவைத்தார்.—எ-று. (கஎரு)

எங்கணுமெய்த் திருத்தொண்டர் மறையவர்க ளேனையோர்
மங்கலநீண் மணவினைநாள் கேட்டுமிக மகிழ்வெய்திப்
பொங்குதிருப் புகலிதனி னுடோறும் புகுந்தீண்டி
யங்கணைந் தவர்க்கெல்லாம் பெருஞ்சிறப்பு மிகவளித்தார்.

(இ-ள்.) எவ்விடங்களிலும் மெய்ம்மைபொருந்திய திருத்தொண்டர்களும், வேதியர்களும், அவரல்லாத மற்றவர்களும் சுப மிக்க திருக்கல்யாண

நாளைக் கேள்வியுற்று மிக மகிழ்ச்சியடைந்து, சிறந்த சீகாழித்திருப்பதியில் நாள்தோறும் வந்து கூடி, அத்திருநல்லூருக்கு வந்தவர்களுக்கெல்லாம் பெரிய சிறப்பினை மிகுதியுஞ்செய்தார்.—எ-று. (ககஎசு)

மங்கலதூ ரியநாத மறுகுதொறு நின்றியம்பப்
பொங்கியநான் மறையோசை கடலோசை மிகப்பொலியத்
தங்குநறுங் குறையகிலின் றழைத்தசெழும் புகையினுடன்
செங்கனலா குதிப்புகையுந் தெய்வவிரை மணம்பெருக.

(இ-ள்.) மங்கலவாத்தியங்களி னொலியானது வீதிகள்தோறும் நிலைபெற்று ஒலிக்கவும், அதிகரித்த நான்குவேதங்களி னோசையானது கடலோசையினும் மிகுதியாக விளங்கவும், நறுமணம்பொருந்திய அகிற்றுண்டுகளினாலுண்டாகிய செழிய புகையோடு சிவந்த அக்கினியிற்செய்யும் ஆகுதியினாலாகிய புகையும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய வாசனைவீசவும்.—எ-று.

இதுமுதல் ஐந்துபாடலுங் குளகம். (ககஎஎ)

எண்டிசையி லுள்ளோரு மீண்டுவளந் தொடுநெருங்கப்
பண்டநிறை சாலைகளும் பலவேறு விதம்பயில
மண்டுபெரு நிதிக்குவைகண் மலைப்பிறங்க லெனமலிய
வுண்டிவினைப் பெருந்துழனி யோவாத வொலியோங்க.

(இ-ள்.) எட்டுத்திக்கிலுள்ளவர்களும் இங்குப் பலவளத்தோடும் நெருங்குதலால், பல பண்டங்களும் நிறைந்த மாளிகைகளும் பற்பலவிதங்களாகப் பொருந்தவும், நெருங்கிய (பொன்மணிமுதலிய) பெரியநிதிக்குவியல்கள் மலைகள்போல விளங்கவும், உணவுகொள்ளும் பேரோசையானது நீங்காத ஒலியாயோங்கவும்.—எ-று.

போசனஞ்செய்யும்போது பேசாது உண்ணவேண்டுமென்பது நூன்முறையாதலின், ஈண்டு உண்டாகிய ஒலி அமுதுபடைப்போரால் வேண்டுகோள் முதலியவற்றா லுண்டாகிய ஒலியெனக் கொள்க. (ககஎஅ)

மாமறைநூல் விதிச்சடங்கின் வகுத்தமுறை நெறிமரபின்
றாமணநல் லுபகரணஞ் சமைப்பவர்தந் தொழிறுவன்றத்
தாமரையோ னனையபெருந் தவமறையோர் தாமெடுத்த
பூமருவு பொற்கலசப் புண்ணியநீர் பொலிவெய்த.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய வேதத்திலவிதித்த கலியாணச்சடங்கில் வகுத்த விதிமுறையே நல்லமணத்தோடு கூடிய உபகரணங்களை யமைப்பவர்களது தொழில் நெருங்கவும், பிரமனையொத்த பெரியதவத்தினையுடையவேதியர்கள் தங்கள்கையிலதாங்கிய மலர்களோடுசேர்ந்த பொற்கலசங்களிலநிறைந்த புண்ணியதீர்த்தமானது விளக்கமடையவும்.—எ-று. (ககஎகூ)

குங்குமத்தின் செழுஞ்சேற்றின் கூட்டமைப்போ ரினங்குழும்பப்
பொங்குவிரைப் புதுக்கலவைப் புகையெடுப்போர் தொகைவிரவத்
துங்கநறுங் கர்ப்பூரச் சுண்ணமிடிப் போர்நெருங்க
வெங்குமலர்ப் பிணைபுனைவோ ரீட்டங்கண் மிகப்பெருக.

(இ-ள்.) செழிய குங்குமக்குழம்பின் கூட்டை இழைப்பவர்களது கூட்டங்கள் நெருங்கவும், வாசனைவீசுகின்ற புதிய கலவைப்பொருள்களாலாகிய புகையை யெடுக்கின்றவர்களது கூட்டங்கள்நெருங்கவும், உயர்ந்தநறுமணங்கம

தூம கர்ப்பூரச் சுண்ணமிடிப்பவர்கள் நெருங்கவும், மலர்மாலைகளைத் தொடுப்பவர்களது கூட்டங்கள் எங்கும் மிகுதியாகப் பெருகவும்.—எ-று. (ககஅ0)

இனையபல வேறுதொழி லெம்மருங்கு நிரைத்தியற்று
மனைவளரு மறுகெல்லா மணவணிசெய் மறையூர்
நினைவரிய பெருவளங்க ணெருங்குதலா னிதிக்கோமான்
றனையிறைவர் தாமேவச் சமைத்ததுபோ லமைந்துளதால்.

(இ-ள்.) இத்தகைய பல வேறுவகைத்தொழில்களை எவ்விடங்களிலும் வரிசையாகச் செய்யும் மாளிகைகள் நிறைந்த வீதிகளெல்லாம் திருமணத்தின் அழகைக்காட்டுகின்ற வேதியர்கள் வாழும் பழைய திருநல்லூரில் நினைத்தற்கரியமிக்கவளத்தோடு நெருங்கியிருத்தலால்,சிவபெருமான் குபேரனையனுப்ப, அவன் அவ்வளங்களை யமைத்ததுபோன் றிருந்தது.—எ-று. (ககஅக)

வேறு.

மாறி லாநிறை வளந்தரு புகலியின் மணமிக
கூறு நாளினமுன் னாளினில் வேதியர் குழாமு
நீறு சேர்திருத் தொண்டரு நிகரிலா தவருங்
காறு சூடினா ரருட்டிருக் காப்புநா ணணிவார்.

(இ-ள்.) மாறுதலில்லாத நிறைந்த வளம்பொருந்திய சீகாழிப்பதியில் திருமணத்தை மேற்கொள்ளுந் திருநாளின் முதனாளில் வேதியர் கூட்டங்களும், விபூதியணிந்த திருத்தொண்டர்களும், ஒப்பற்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குக் கங்கைநதியையணிந்த சிவபெருமானது திருவருள் வடிவமான காப்புநாணை (த்திருமணத்தின்பொருட்டுக்)கட்டுவாராயினர்.—எ-று.(ககஅ௨)

வேத வாய்மையின் விதியுளி வினையினால் விளங்க
வோத நீருல கியன்முறை யொழுக்கமும் பெருகக்
காத லீடிருத் தொண்டர்க ணறையவர் கவின்றார்
மாதர் மைந்தர்பொற் காப்புநா ணகர்வலஞ் செய்தார்.

(இ-ள்.) வேதத்திற்கூறும் விதிகள் இச்செயலால் விளங்கவும், சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகநடையின் முறைமையான ஒழுக்கங்களும் விருத்தியடையவும், அன்புமிகுந்த திருத்தொண்டர்களும் வேதியர்களும், அழகுபொருந்திய மாதர்களும், புருடர்களுமாகிய இவர்கள் பொன்னாலாகிய காப்புநாணை நகர்வலஞ் செய்வித்தார்கள்.—எ-று. (ககஅ௩)

நகர்வ லஞ்செய்து புகுந்தபி னவமணி யணிந்த
புகரில் சித்திர விதானமண் டபத்தினிற் பொலியப்
பகரும் வைதிக விதிச்சமா வர்த்தனப் பான்மை
திகழ முற்றிய செம்மலார் திருமுன்பு சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) நகரத்தை வலஞ்செய்து (திருமாளிகையிற்) புகுந்தபின்பு, நவரத்தினங்களா லலங்கரித்த குற்றமற்ற அழகிய மேற்கட்டிகட்டிய மண்டபத்தில் பொலிவெய்த, சொல்லுகின்ற வைதிகவிதியாகிய சமாவர்த்தனக்கிரியையை விதிப்படிமுடித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருமுன்னே (வேதியர்கள் யாவரும்) ஒருங்குசேர்ந்தார்கள்.—எ-று.

சமாவர்த்தனமாவது:—வேதாத்தியயனஞ்செய்து முடித்துப்பிரமசரிய விரதம் நிறைவேற்றிப் பிள்ளைவீட்டிற்கு வரும்பொழுது செய்யுஞ்சடங்கு. ()

செம்பொ னின்பரி கலத்தினிற செங்நெல்வெண் பரபபின்
வமப ணிந்தநீண் மாலைசூழ மருஙகுற வமைத்த
வமபொன வாசநீரப பொறகுட மரசிலை தருபபை
பமபு நீளசுடா மணிவிளக கொளிாதரும பரப்பில.

(இ-ள்.) சிவந்த பொற்பாத்திரத்தில் வெள்ளிய சம்பா நெற்பரப்பின் மேல் வாசனைபொருந்திய நீண்ட மாலைகள்சூழ்ந்த (மண்டபத்தின்) அருகில் பொருந்தவைத்த அழகிய பொனனாற்செய்த வாசனைபொருந்திய நீா நிறைந்த பூரணகும்பங்களும், அரசிலையுந் தருப்பையும் பரவிய ஒளிமிக்க இரததினத் தீபங்கள் விளஙகுகின்றஇடததில.—எ-று.

இதுமுதல் நானகுபாடலுங குளகம். (ககஅரு)

நாத மஙகல முழககொடு நறறவ முனிவா
வேத கீதமும விமமிட விரைகமழ வாசப
போது சாநதணி பூநதுகில புனைந்தபுண் ணியமபோன
மீது பூஞசய னத்திருந தவா முனபு மேவி.

(இ-ள்.) மஙகலவாததிய முழக்கத்தோடு நல்லதவத்தையுடைய வேதியாகள்செய்யும வேதஙகளினிசையுமதிகரிக்க,வாசனைவீசுகின்ற புஷ்பங்களும, சந்தனமும்,ஆபரணமும,சிறநத பட்டாடையுமஅணிந்த புண்ணியவடிவம்போலப் புஷபசயனத்தின்மேல எழுநதருளியிருந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாா திருமுனபு (அவ்வேதியாகள்) அடைந்து.—எ-று. (ககஅசு)

ஆரவ மிககெழு மனபினுன மலரய னனைய
சீரம றைததொழிற சடஙகுசெய திருநதுநூன முனிவா
பாரவ ழிபபட வருமிரு வினைகளின பநதச
சாரபொ ழிபபவா திருககையிற காபபுநாண சாதத.

(இ-ள்.) விருப்பமிகுந்தெழுகின்ற அன்போடு வேதவொழுக்கமான சடஙகுகளைச் செயகின்ற திருத்தமாகிய பூணூலையணிந்த பிரமனையொதத சிறந்த வேதியாகள், உலகத்திற் பிறக்கவருகின்ற நலவினை தீவினைகளின பந்தமாகிய சாாபைநீக்கி யருளுந் திருஞானசமபந்தப் பிள்ளையாரது திருக்கரததில காப்புநாணையணிய.—எ-று. (ககஅஎ)

கண்ட மாந்தாகள கடிமணங காணவந் தணைவாா
கொண்ட வலவினைப பரபபவிழ் கொளகையா வான
தொண்டா சிநதையும வதனமு மலாநதன சுருதி
மண்டு மாமறைக குலமெழுந தாாததன மகிழநதே.

(இ-ள்.) அதனைத் தரிசித்தமனிதர்களும, புதிய திருமணத்தைத் தரிசிக்க வந்தவாகளும், தமமைப்பற்றிய தீவினைப்பகுதிகள் நீஙகுங கொள்கையையுடைய அடியாாகளுமாகிய இவாகளதுமனமும் முகமுமமலாந்தன,வேதங்களையுணர்ந்தவேதியர்கூட்டமும் மகிழ்ச்சியடைந்தெழுந்து ஆரவாரிததன.—எ-று.

நிரந்த கஙகுலி னிதிமழை விதிமுறை யெவர்க்கும
புரநத ஞானசம பந்தாதாம புனனெறிச சமய
வரந்தை வலலிரு ளகலவந் தவதரித் தாறபோற
பரந்த பேரிரு டேர்ந்துவந் தெழுந்தனன் பகலோன்.

(இ-ள்.) (உலகத்திற்) பரந்த சமணர்களாகிய இருளினிடத்து அருட்செல்வமாகிய மழையை வேதவிதிப்படி யாவார்க்குஞ் சுரந்தளித்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் அற்ப மார்க்கமாகிய புறச்சமயங்களென்னுந் துன்பத்தை விளைக்குங் கொடிய இருள் நீங்க, வந்து திருவவதாரஞ் செய்தாற்போலப் பரவிய பெரிய இருளை யொழித்துச் சூரியனுதயமானான்-எ-று. (௧௧௮௯)

அஞ்சி றைச்சுரும் பறைபொழிற் சண்பையாண் டகையார்
தஞ்சி வத்திரு மணஞ்செயத் தவஞ்செய்நா ளென்று
மஞ்ச னத்தொழில் புரிந்தென மாசிருள் கழுவிச்
செஞ்சு டாக்கதிர்ப் பேரணி யணிந்தன திசைகள்.

(இ-ள்.) அழகிய சிறகினையுடையவண்டுகள் சப்திக்குஞ் சோலைசூழ்ந்த சீகாழித்தலைவராகிய பிள்ளையாரது மங்கலகரமான திருமணஞ் செய்தற்குத் தவத்தைச் செய்தநாளிதுவென்று,தானும் திருமஞ்சனமாகிய தொழிலைச் செய்தாற்போலக் குற்றம் பொருந்திய இருளைக்கழுவிச் சிவந்த ஒளிபொருந்திய சூரியகிரணமென்னும் பெரியஆபரணத்தைத் திக்குகளணிந்தன.—எ-று. ()

பரம்பு தம்வயி னெங்கணு முள்ளபல் வளங்க
ணிரம்ப முன்கொணர்ந் தெண்டிசை யவாநெருங் குதலாற்
றரங்க டந்தவர் தந்திருக் கல்லியா ணத்தின்
வரம்பி றன்பயன் காட்டுவ தொத்தது வையம்.

(இ-ள்.) பரவிய தம்மிடத்துள்ள பலவளங்களையும் நிரம்ப முன்னே கொண்டுவந்து எட்டுதிக்கிலுள்ளவர்களும் நெருங்குதலினால்,ஒப்பற்றவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது திருமணத்தில அளவற்ற தனது வளங்களை இந்நிலவுலகமானது காட்டுவதை யொத்திருந்தது.—எ-று. (௧௧௯௧)

நங்கள் வாழ்வென வருந்திரு ஞானசம் பந்தர்
மங்க லத்திரு மணவெழுச் சியின்முழக் கென்னத்
துங்க வெண்டிரைச் சுரிவளை யார்ப்பொடு சூழ்ந்து
பொங்கு பேரொலி முழக்குட னெழுந்தது புணரி.

(இ-ள்.) நமது பெருவாழ்வென்று சொல்லும்படி யெழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது மங்கலகரமான திருக்கல்யாணத்தி லுண்டாகும் வாத்திய வொலிபோல, உயர்ந்த வெள்ளிய அலையினிடத்துள்ள சுரிந்த சங்குகளினாரவாரத்தோடு கரையிற் சூழ்ந்து பொங்குகின்ற பேரொலியாகிய முழக்கத்துடன் சமுத்திரமெழுந்தது.—எ-று. (௧௧௯௨)

அளக்க ரேழுமொன் றாமெனும் பெருமையெவ் வுலகும்
விளக்கு மாமண விழாவுடன் விரைந்துசெல் வனபோற்
றுளக்கில் வேதியர் ஆகுதி தொடங்கிடா முன்னம்
வளர்க்கும் வேதியில் வலஞ்சுழித் தெழுந்தது வன்னி.

(இ-ள்.) சப்தசமுத்திரங்களும்ஒன்றுசேர்ந்தாற்போலும் பெருமையை எவ்வுலகத்திலும் விளங்கச்செய்யும் சிறந்த திருக்கல்யாண விழாவுடன் தாமும் விரைந்து செல்லக்கருதினபோல, அசைவில்லாத வேதியர்கள் ஆகுதிகளைத் தொடங்குதற்கு முன்னே, தம்மைவளர்க்கும் யாககுண்டத்தில் ஓமாக்கினியானது வலமாகச்சுழித்தெழுந்தது.—எ-று. (௧௧௯௩)

சந்த மென்மலர்த் தாதணி நீறுமெய தரித்துக
கந்த மேவுவண் டொழுங்கெனுங கண்டிகை பூண்டு
சிந்தை தூயவன் பாகருடன் திருமணம் போத
மந்த சாரியின் மணங்கொணர்ந் தெழுந்தது மருத்து.

(இ-ள்.) அழகிய மிருதுவாகிய பூந்தாதென்னும் அணியத்தக்க விபூதியை உடம்பிற்பூசி, கூட்டமாகவருகின்ற வண்டியொழுங்கென்னும உருத்திராக்ஷத்தைப் பூண்டு,மனதில்தூய்மை பொருந்திய அடியாாகளுடன் திருமணத்திற்குச் செல்ல மந்தகதியோடு வாசனையை வகித்துக்கொண்டு தென்றற்காற்றுவீசியது.—எ-று. (ககசுசு)

எண்டி சைததலத் தியாவரும புகலிவந் தெய்தி
மண்டு மததிரு மணவெழுச சியினணி வாய்ப்பக
கொண்ட வெண்ணிறக குரூஉசசுடர்க் கொண்டலகளென்ன
வெண்டு கிறகொடி நிரைததது போன்றது விசுமபு.

(இ-ள்.) எட்டுத்திக்கி லுள்ளவாகளும் சீகாழியை வந்துசேர்ந்து, நெருங்கிய அத்திருமண வெழுச்சியில் அழகுபொருந்தப் பிடிதத வெண்ணிறம் பொருந்திய ஒளியினையுடைய மேகங்களென்னும் வெள்ளிய கொடியாடைகளை ஆகாயம் வரிசையாக வைத்தாற்போன்றிருந்தது.—எ-று. (ககசுரு)

ஏல விந்நலம் யாவைவு மெழுசசிமுன் காட்டுங்
காலை செய்வினை முறறிய கவுணியா பெருமான்
மூல மாகிய தோணிமேன் முதல்வனை வணஙகிச
சீல மாதிரு வருளினுன் மணததின்மேற செலவார்.

(இ-ள்.) பொருந்தும்படி இத்தகைய நலங்களனைத்தையுந் திருமணவெழுச்சியின் முனனே காட்டுகின்ற அவ்வுதயகாலத்தில்,நிததியகன்மங்களைச் செய்து முடித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எப்பொருட்குங காரணராகிய தோணியப்பனை வணங்கி,சிறந்த திருவருளின் வழித்தாய்த்திருமணத்திற்கெழுநதருளுவாராயினர்.—எ-று. (ககசுசு)

காழி மாநகா வேதியர் குழாத்தொடுங கலந்து
சூழு மன்பாக ளேனையோா துதைந்துமுன் செல்ல
வாழி மாமறை முழங்கிட வளம்பதி வணஙகி
நீழல வெண்சுடா நிததிலச சிவிகைமேற்கொண்டாா.

(இ-ள்.) சிறந்த சீகாழிப்பதியில்வாழும்வேதியா கூட்டத்தோடுங் கலந்து சூழ்ந்த அடியார்களும், மற்றவாகளுமநெருங்கி முனனேசெல்ல, மகத்தாகிய வேதஙகளொலிக்க வளப்பம்பொருந்திய சீகாழிப்பதியை வணஙகி,மிக்க வெள்ளிய ஒளிபொருந்திய முத்துச்சிவிகையினமே லெழுந்தருளினா.-எ-று.

யான வாகன மேறுவாா யாருமேற கொள்ளக்
கான மாகிய தொஙகலபிச சஙகுடை கவரி
மேனெ ருஙகிட விசுமபினு நிலத்தினு மெழுநத
வான துந்துபி முழககுடன் மஙகல வியஙகள.

(இ-ள்.) சிவிகைகளிலும் வாகனஙகளிலு மேறுகின்றவர்கள் யாவருமஅவ்வவ்வாகனங்களி லேறிவரவும், திரளாகிய மாலைகளும், மயிற்பீலிகளும், கு

டைகளும், சாமரைகளும் மேலேநெருங்கவும் தேவதுந்துபியின்முழக்கத்தோடு மங்கலவாத்தியங்கள் ஆகாயத்திலும் நிலவுலகத்திலும் முறையேயொலித்தன.

வேறு.

சங்கொடு தாரை சின்னந் தனிப்பெருங் காளந் தாளம்
வங்கிய மேனை மற்று மலர்துளைக் கருவி யெல்லாம
பொங்கிய வொலியி னோங்கிப் பூசுரர் வேத நாத
மெங்கணு மெழுந்து மல்கத் திருமண மெழுந்த தன்றே.

(இ-ள்.) சங்குகளும, தாரையும், திருச்சின்னமும், ஒப்பற்ற பெரிய எக்காளமும், தாளமும், புள்ளாங்குழலும் இவையல்லாத வேறுதுளைக்கருவிகளுமாகிய எல்லாவாத்தியங்களும் மிக்கஒலியோடு அதிகரிக்கவும், வேதியர்கள் செய்யும் வேதநாதங்கள் எவ்விடத்திலுந்தோன்றி நிறையவும், திருக்கல்யாண மகோற்சவமெழுந்தது.—எ-று. (௧௧௯௯)

கோதையர் குழலைச்சூழ வண்டின் குழாத்தொலி யொருபாற
வேதியர் வேதவாய்மை மிகுமொலி யொருபான் மிக்க கோல
வேதமில் விபஞ்சி வீணை யாழொலி யொருபா லேத்து
நாதமங் கலங்கள்கீத நயப்பொலி யொருபா லாக.

(இ-ள்.) மாதர்களது கூந்தலிற் சூழ்ந்த வண்டின்கூட்டங்களினோசை யொருபக்கத்திலும், அழகிய வேதியர்கள்செய்யும உண்மையாகிய வேதவாக்கியங்களின் மிகுந்தவோசையொருபக்கத்திலும், சிறந்த குற்றமற்றவீணையும யாழுமாகிய இவைகளினொலி யொருபக்கத்திலும், துதிக்கின்ற இசைபொருந்திய மங்கலவாழ்த்துக்களும், சங்கீதங்களின் ஒலியுமஒருபக்கத்திலுமாக.—எ-று. ()

விபஞ்சிவீணை- இருபெயரொட்டு. இதுமுதல் ஐந்துபாடலுங் குளகம்.

விண்ணினை விழுங்க மிக்க வெண்டுகிற பதாகை வெள்ளங்
கணைவெறி படைப்ப மிக்க கதிர்விரி கவரிக கான
மண்ணிய மணிப்பூ ணோடு மரிசன மலிந்த பொறபி
னெண்ணிலா வண்ணத் தூசின் பொதிப்பரப பெங்கு நண்ண.

(இ-ள்.) வெள்ளிய துகிற்கொடிகளின் கூட்டங்கள் ஆகாயத்தைமூடவும், மிகுந்தசாமரைக்கூட்டங்கள் கண்களை வெறிக்கச்செய்யவும், அலங்கரிக்கத்தக்க இரத்தினாபரணங்களினோடு மிக்கமஞ்சள்பூசிய அழகிய அளவற்ற பட்டாடைகளின் பொதிக்கூட்டங்கள் எங்கும் பொருந்தவும்.—எ-று. (௧௨0௧)

சிகையோடு மான்றோ ருங்குங் கிடையுமா சானுஞ் செலவார்
புகைவிடும் வேள்விச செந்தீ யிலலுடன் கொண்டு போவார்
தகைவிலா விருப்பின் மிக்க பதிகங்கள் விளம்பிச சார்வார
வகையறு பகையுஞ் செற்ற மாதவ ரியலபின் மல்க.

(இ-ள்.) மயிரும் மான்றோலும் பூணூலுடன் சேர்த்தணிந்த வேதமோதுஞ் சிறுவர்களும் அவற்றையோதுவிக்குமாசானுமாகச்செல்பவர்களும், புகைவிடுகின்ற யாகாக்கினிகளை மனைவிமார்களுட னெடுத்துக்கொண்டு செல்பவர்களும், அடங்காதவிருப்பத்தின் மிக்க தேவாரத் திருப்பதிகங்களை யோதிச் செல்பவர்களும், அறுவகைப்பகையையு மொழித்த சிறந்த முனிவர்களும்இயல்போடு நெருங்கவும்.—எ-று.

அறுபகை:—காமம், குரோதம், லோபம, மோகம், மதம், மாற்சரியம். ()

அறுவகை விளங்குஞ் சைவத் தளவிலா விரதஞ் சாரு
நெறிவழி நின்ற வேட நீடிய தவத்தி னுள்ளோர்
மறுவறு மனத்தி லன்பின் வழியினால் வந்த யோகக்
குறிநிலை பெற்ற தொண்டர் குழாங்குழா மாகி யேக.

(இ-ள்.) ஆறுவகையாக விளங்குகின்ற சைவத்தில அளவில்லாத விரதத்தைச்சார்ந்த நலலொழுக்கத்திலநின்ற சைவவேடமிருந்த தவமுனிவர்களும், குற்றமற்ற மனதில் அனபுகாரணமாகவந்த யோகக்குறி நிலைக்கப்பெற்ற அடியாரகளும கூட்டங்கூட்டமாய்ச் செலலவும்.—எ-று.

அறுவகைச்சைவமாவன.—சைவம், பாசுபதம், மகாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வைரவம என்பன. (௧௨0௩)

விஞ்சைய ரியக்கர் சித்தர் கின்னரா மிடைந்த தேவ
ரஞ்சன நாட்ட வீட்டத் தரமைய ருடனா யுள்ளோர்
தஞ்சுடர் விமான மேறித் தழைத்தவா தரவி னோடு
மஞ்சுறை விசும்பின் மீது மணவணி காணச் சென்றார்.

(இ-ள்.) வித்தியாதரரும், இயக்கரும், சித்தரும், கின்னரரும், நெருங்கிய தேவர்களும் மையிட்டகண்களையுடைய கூட்டமாகிய தெய்வப்பெண்களுடன் கூடினவர்களாய்த் தங்கள்தங்கள் ஒளிபொருந்திய விமானங்களிலேறிக்கொண்டு, மிக்க விருப்பத்தோடு மேகங்கள் தவழும் ஆகாயத்தினிடத்துத் திருமணப்பொலிவைத் தரிசிக்கவந்தார்கள்.—எ-று. (௧௨0௪)

மற்றவர் மிடைந்து செல்லு மங்கல வனப்பின் காட்சி
முற்றவித் தலத்தி னுள்ளோர் மொய்த்துடன் படரும் போதி
லற்புத நிகழ்ச்சி யெய்த வணைதலான் மணமேற் செல்லும் [ல
பொற்பமை மணத்தின் சாயை போன்றுமுன் பொலியச் செல.

(இ-ள்.) அத்தேவர்கள் நெருங்கிச்செலகின்ற மங்கலகரமான அழகின காட்சியானது, இவ்வுலகத்துள்ளோரனைவரும் நெருங்கித் திருமணத்துடன செல்லும்பொழுது அற்புதமுண்டாக விருத்தலால, திருமணத்திலநின்று மேற செலகின்ற அழகிய அத்திருமணத்தினது சாயையையொத்து முன்னே விளங்கச்செல்லவும்.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாட்டலுங் குளகம். (௧௨0௫)

தவவர சாள வுய்க்குந் தனிக்குடை நிழற்றச் சாரும்
பவமறுத் தாள வல்லார் பாதமுள் ளத்துக் கொண்டு
புவனங்கள் வாழ வந்த பூந்தராய் வேந்தர் போந்து [ந்தார்.
சிவனமாந் துறைநல் லூரத் திருப்பெரு மணத்தைச் சே

(இ-ள்.) தவமாகிய அரசாட்சிசெய்யும்பொருட்டுப் பிடித்த ஒப்பற்ற முத்துக்குடைநிழலைச் செய்யும்படி, தம்மையடைந்த சனனமரணங்களையொழித்து அடிமைகொள்ளவல்ல சிவபெருமானது திருவடிகளை மனதிற்சிந்தித்து, சர்வலோகங்களும் வாழும்படி யவதரித்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரெழுந்தருளி, சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளிய திருநல்லூர்ப் பெருமணமென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தருளினார்.—எ-று. (௧௨0௬)

பெருமணக் கோயி லுள்ளார் மங்கலம் பெருகு மாற்றால்
வருமணத் திறத்தின் முன்னர் வழியெதிர் கொள்ளச் சென்று
திருமணம் புணரவெய்துஞ் சிரபுரச் செம்ம லார்தா
மிருண்மணந் திலங்கு கண்டத் திறைவர்தங் கோயில் புக்கார்.

(இ-ள்.) திருநல்லூர்ப் பெருமணத் திருக்கோயிலிலுள்ள அடியார்கள் மங்கலமிகும்படி வருகின்ற திருமணவெழுச்சியின் முன்பு வழியிலெதிர்கொள்ளும்படி திருக்கலியாணஞ்செய்ய எழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சென்றருளி, இருண்டு விளங்குகின்ற கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயிலையடைந் தருளினார்.—எ-று. (கஉ0எ)

நாதனைப் பணிந்து போற்றி நற்பொருட் பதிகம் பாடிக்
காதன்மெய் யருண்முன் பெற்றுக் கவுணியர் தலைவர் போந்து
வேதியர் வதுவைக் கோலம் புனைந்திட வேண்டு மென்னப்
பூதநா யகர்தங் கோயிற் புறத்தொரு மடத்திற் புக்கார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவபெருமானை வணங்கித் துதித்து நல்லபொருளமைந்த திருப்பதிகம்பாடி யருளி, விருப்ப மிக்க மெய்ம்மையாகிய திருவருளை முன்புபெற்று, புறத்திற்சென்றருளி, வேதியர்கள் திருமணக்கோலத்தை யணியவேண்டுமென்று கூற, சிவபெருமானது திருக்கோயிலின்புறத்திலுள்ள ஒரு திருமடத்திற் புகுந்தருளினார்.—எ-று. (கஉ0அ)

பொற்குட நிறைந்த வாசப் புனிதமஞ் சனநீ ராட்டி
விற்பொலி வெண்பட் டாடை மேதக விளங்கச் சாத்தி
நற்றிரு வுத்த ரீய நறுந்துகில் சாத்தி நானப்
பற்பல கலவைச் சாந்தம் பான்மையி னணிந்த பின்னர்.

(இ-ள்.) பொற்குடங்களில் நிறைந்த வாசனைபொருந்திய பரிசுத்தமாகிய திருமஞ்சனநீரினால் முழுக்காட்டி, ஒளிவிளங்குகின்ற வெள்ளிய பட்டு வஸ்திரத்தை அழகுபொருந்தத்திருவரையில் தரித்து,நல்ல திருவுத்தரீயமென்னும் பட்டாடையைத் தோளின்மேற்சாத்தி, கஸ்தூரிசேர்ந்த பலகலவைச்சந்தனத்தை முறைமையோடு பூசியபின்பு.—எ-று.

இதுமுதல் ஏழுபாடலுங் குளகம். (கஉ0௯)

திருவடி மலர்மேற் பூத்த செழுந்தகைச் சோதி யென்ன
மருவிய தரளக் கோவை மணிச்சரி யணையச் சாத்தி
விரிசுடர்ப் பட்டின் மீது விளங்கு பொற் சரட்டிற் கோத்த
பெருகொளி முத்தின் றாமம் பிறங்கிய தொங்கல் சாத்தி.

(இ-ள்.) திருவடித்தாமரைகளிற் பூத்த செழிய விளக்க மிக்க சோதியைப்போலப் பொருந்திய முத்துக்கோவைகளையுடைய அழகிய காற்சரியைப் பொருந்த அணிந்து,மிக்க ஒளிபொருந்திய திருவடிப்பரட்டின்மேல் விளங்குகின்ற பொற்சரட்டிற்கோத்த பேரொளிபொருந்திய முத்துவடத்தில் விளங்குகின்ற குச்சங்களையணிந்து.—எ-று. (கஉக0)

தண்சுடர்ப் பரிய முத்துத் தமனிய நாணிற் கோத்த
கண்கவர் கோவைப் பத்திக் கதிர்க்கடி சூத்தி ரத்தை
வெண்சுடர்த் தரள மாலை விரிசுடர்க் கொடுக்கின் மீது
வண்டிரு வரையி னீடு வனப்பொளி வளரச் சாத்தி.

(இ-ள்.) (பார்ப்பவரது)கண்ணைக் கவரத்தக்க குளிர்ந்த ஒளிபொருந்திய பெருமுத்துக்களைப் பொற்கயிற்றிற்கோத்த கோவைப்பத்தியையுடைய விளங்குகின்ற அரைஞாணை வெள்ளொளி பொருந்திய முத்து வரிசைகள் விரிந்தபிரகாசிக்கின்ற பின்கச்சத்தின்மேல் அழகிய திருவரையில் மிக்க அழகோடு ஒளிவிளங்கத் தரித்து.—எ-று. (கஉகக)

ஒளிர்கதிர்த் தரளக் கோவை யுதரபந் தனத்தின் மீது
தளிரொளி துளும்பு முத்தின் சன்னவீ ரத்தைச் சாத்திக்
குளிர்நில வெறிக்கு முத்தின் பூணநூற் கோவை சாத்தி
நளிர்கதிர் முத்து மாலை நகுசுட ராரஞ் சாத்தி.

(இ-ள்.) ஒளிவிளங்குகின்ற முத்துவடங்களாலாகிய உதரபந்தனத்தின் மேல் மிக்க ஒளிததும்புகின்ற சன்னவீரமென்னு முத்தாபரணத்தையணிந்து, குளிர்ந்த ஒளிவீசுகின்ற முத்துக்களாலாகிய பூணூலவடத்தை யணிந்து, குளிர்ந்த ஒளியையுடைய முத்துமாலையாகிய ஆரத்தையணிந்து.—எ-று. (கஉகஉ)

வாளவிடு வயிரக் கட்டு மணிவிர லாழி சாத்தித்
தாளுறு தடக்கை முத்தின் றண்டையுஞ் சரியுஞ் சாத்தி
நீளொளி முழங்கைப் பொட்டு நிரைசுடர் வடமுஞ் சாத்தித்
தோளவளைத் தரளப் பைம்பூண் சுந்தரத் தோண்மேற் சாத்தி.

(இ-ள்.) ஒளிவீசுகின்ற வயிரமணிகளாற்கட்டிய அழகிய விரல் மோதிரங்களை யணிந்து, முழந்தாள்வரையில் நீண்ட திருக்கரத்தில் முத்துத்தண்டையையுங் கைச்சரியையு மணிந்து, மிக்க ஒளிபொருந்திய முழங்கைப் பொட்டோடு வரிசையான மணிவடங்களையுமணிந்து, வாகுவலயத்தையும் முத்தாபரணத்தையும் அழகிய திருத்தோளின்மேலணிந்து.—எ-று. (கஉகங)

திருக்கழுத் தாரந் தெய்வக் கண்டிகை மாலை சேரப்
பருத்தமுத் தொழுங்கு கோத்த படரொளி வடமுஞ் சாத்திப்
பெருக்கிய வனப்பின் செவ்வி பிறங்கிய திருவார் காதில்
வருக்கவெண் டரளக் கொத்தின் வடிக்குழை விளங்கச் சாத்தி.

(இ-ள்.) திருக்கழுத்தில் பதக்கத்தையும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய முத்துக்கண்டிகைமாலையோடு பொருந்தும்படிப் பருத்த முத்துக்களை வரிசையாகக்கோத்த ஒளிபொருந்திய முத்துவடத்தையுமணிந்து, மிக்க அழகுவிளங்குந் திருக்காதில் கூட்டமாகிய வெள்ளியமுத்துக் கொத்தாலமைந்த வடிந்த மகரகுண்டலத்தை விளங்கும்படித் தரித்து.—எ-று. (கஉகச)

நீற்றொளி தழைத்துப் பொங்கி நிறைதிரு நெற்றி மீது
மேற்பட விரிந்த சோதி வெண்சுட ரெழுந்த தென்னப்
பாற்படு முத்தின் பாரப் பனிச்சுடர்த் திரளை சாத்தி
யேற்பவைத் தணிந்தமுத்தி னெழிலவளர் மகுடஞ் சேர்த்தார்.

(இ-ள்.) விபூதியினொளி தழைத்து நிறைந்த திருநெற்றியின்மேல் பேரொளிபரந்த வெள்ளிய சுடரொழுந்ததுபோல, அந்நெற்றியினிடத்துச்சேர்ந்த முத்துக்களாலாகிய குளிர்ந்த ஒளிபொருந்திய திலதத்தையணிந்து, பொருந்த வைத்தமைத்த முத்தாலாகிய அழகுவிளங்குங் கிரீடத்தை யணிந்தார்கள். ()

இவ்வகை நம்மை யாளு மோவளர் தெய்வக் கோலங்
கைவினை மறையோர் செய்யக் கடிகொள்செங் கமலத் தாதின்

யும் கூட்டமான நவரத்தினங்களையுந் தூவ, பிரமனையொத்த வேதியர்கள் அரசிலையுந் தருப்பையுஞ்சேர்ந்த அழகிய பொற்கலசத்திலுள்ள நீரை வேதமந்திரத்துடன் கலந்துவீசவும்.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (கஉஉச)

விண்ணவர் மலரின் மாரி விசும்பொளி தழைப்ப வீச
மண்ணக நிறைந்த கந்த மந்தமா ருதமும் வீசக்
கண்ணொளி விளக்க மிக்கா காமர் தோ ரணங்க ளூடு
புண்ணிய விளைவு போலவார் பூம்பந்தர் முன்பு சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் கற்பகமலர்மாரியை ஆகாயம் ஒளிதழைக்கும்படி சொரியவும், உலகத்தில் நிறைந்த மணம்பொருந்திய சிறு தென்றற்காற்றுவீசவும், கண்களுக்கு விளக்கமாக நிறைந்த அழகிய தோரணங்களினடுவே புண்ணியப் பயன்போன்றபிள்ளையார் பூம்பந்தரின் முன்படைந்தருளினார்.—எ-று.

பொன்னணி சங்கின் வெள்ளம பொலிவுடன் முழங்கி யார்ப்ப
மன்னிய தரளப் பந்தி வளர்மணிச் சிவிகை நின்றும்
பன்மலர் நறும்பொற் சுண்ணம பரந்தபா வாடை மீது
முன்னிழிந் தருளி வந்தார் மூவுல குய்ய வந்தார்.

(இ-ள்.) பொன்னாலலங்கரித்த சங்கவாத்தியங்கள் பொலிவோடு முழங்கி யாரவாரிக்க, பொருந்திய முத்துவரிசைகள் நிறைந்த அழகிய முத்துச்சிவிகையினின்றும் மூன்றுலகத்தாரு முய்யும்படி அவதரித்தருளிய பிள்ளையார் பலமலர்களும் நல்ல பொற்சுண்ணமும்பரப்பிய பாவாடையின்மேல் முன்னே இறங்கிவந்தருளினார்.—எ-று. (கஉஉரு)

மறைக்குல மனையின் வாழ்க்கை மங்கல மகளி ரெல்லா
நிறைத்தநீர்ப் பொற்கு டங்க ணிரைமணி விளக்குத் தூப
நறைக்குல மலர்சூழ் மாலை நறுஞ்சுடர் முளைப்பொற் பாண்டி
லுறைப்பொலி கலவை யேந்தி யுடனெதி ரேற்றுநின்றார்.

(இ-ள்.) வேதியர்குலத்தில் இல்வாழ்க்கையையுடைய மங்கலகரமான மாதர்களெல்லாம் நீர் நிறைத்த பொற்குடங்களையும், வரிசையாகிய அழகிய விளக்குகளையும், தூபங்களையும், தேன்பொருந்திய மலர்மாலைகளையும், நல்ல ஒளிபொருந்திய முளைப்பாலிகைகளையும், இழைத்த கலவைச்சாந்தையுமேந்திக்கொண்டு பிள்ளையார்வரவை எதிர்கொண்டு நின்றார்கள்.—எ-று. (கஉஉஎ)

ஆங்குமுன் னிட்ட செம்பொ னணிமணிப் பீடந் தன்னி
லோங்கிய ஞான வெள்ள முண்ணிறைந் தெழுவ தெனனத்
தாங்கிய முத்தின் பைம்பூண் டண்ணிலா வெறிப்ப வேறிப்
பாங்கொளி பரப்பி நின்றார் பரசம யங்கள் வீழ்த்தார்.

(இ-ள்.) அங்குப் பிள்ளையார் திருமுன்னே இட்ட அழகிய செம்பொற்பீடத்தில உயர்ந்த சிவஞானமென்னும் வெள்ளமானது உள்ளத்து நிறைந்து வழிந்தாற்போல, புறச்சமயங்களையழித்த பிள்ளையார் திருமேனியில் தரித்த பசிய முத்தாபரணங்கள் குளிர்ந்த நிலவைவீச அப்பீடத்தி லெழுந்தருளிப் பக்கத்தி லொளியைப் பரப்பிநின்றருளினார்.—எ-று. (கஉஉஅ)

எதிர்வர வேற்ற சாய லிளமயி லனைய மாதர்
மதுரமங் கலமுன் னான வாழ்த்தொலி யெடுப்ப வந்து

கதிரமணிக் கரக வாசக கமழ்புன லொழுக்கிக்காதல
விதிமுறை வலங்கொண் டெய்தி மேவுநல வினைகள் செய்தார்.

(இ-ள்.) பிள்ளையாரது வருகையை எதிர்கொண்டு நின்ற இளமயில் போன்ற பார்ப்பன மாதாகள் இனியமஙகலத்தை முன்னிட்ட வாழ்த்தொலி யுண்டாக வநது, ஒளிபொருந்திய அழகிய கமண்டலத்திலுள்ள மணம்பொருந் திய நீரைவிட்டு, சிறநத விதிப்படி வலமாகவந்து பொருந்திய மங்கலவினைக ளைச் செய்தார்கள்.—எ-று. (கஉஉகூ)

மஙகலம பொலிய வேந்தி மாதரார் முன்பு செலலக
கங்கையின் கொழுந்து செமபொ னிமவரை கலந்த தென்ன
வங்கவா செமபொன் மாடத தாதிபூ மியினுட புககா
ரெஙகளை வாழ முன்னு ளேடுவை கையினி விடடார.

(இ-ள்.) அட்டமங்கலங்களும் பொலியும்படி ஏந்திக்கொண்டு பார்ப்ப னமாதர்கள் முன்னேசெலல,கங்கைநதியின் கொழுந்தானது செம்பொன்மய மாகிய இமயமலையிற் சேர்ந்தாற்போல, யாஙகள் வாழுமபொருட்டு முன்னு ளில திருப்பாசுரமெழுதிய திருவேட்டை வைகைநதியில்விட்டருளியபிள்ளை யார், நம்பாண்டார் நம்பியினது செம்பொனமயமாகிய திருமாளிகையில விவா கபூமியுள் புகுநதருளினா.—எ-று. (கஉருO)

அகினறுந தூபம் விமமி யணிகிளா மணியால வேய்ந்த
துகிலபுனை விதான நீழற றாமலா்த தவிசின மீது
நகிலணி முதத மாலை நகைமுக மடவாா வாழதத
திகலிலசீா மறையோா சூழ வினிதினங கிருநத வேலை.

(இ-ள்.) அகிற்கட்டைகளினது நறுமணங்கமழுர் தூபமதிகரித்து அழ கிய இரத்தினஙகளா லலங்கரிதத வஸதிரவிதானத்தினகீழ்த தூய்மையாகிய பூந்தவிசினமேல, ஸ்தனங்களிலணிந்த முததுமாலைகளையும் ஒளிபொருந்திய முகத்தையுமுடையமாதாகள் வாழ்தததொலிகூற,சிறந்தவேதியர்கள் சூழும்படி இனிமையோடு அஙகெழுந்தருளி யிருக்கும்பொழுது.—எ-று.

இதுமுதல் விரண்டுபாடலுங குளகம். (கஉருக)

திருமகட கொடுககப பெறற செழுமறை முனிவா தாமு
மருமையான முன்செய மெய்மமை யருந்தவ மனைவி யாரும
பெருமகிழ்ச சியினுற பாதம விளககுவாா பிளளை யாாமு
னுரிமையால வெண்பாற றூநீ ருடனெடுத தேநதி வநதார்.

(இ-ள்.) அழகிய புத்திரியைக் கொடுக்கும்படி தவஞ்செய்த செழிய வேதங்களை யுணாநத நம்பாண்டாாநம்பியும், அருமையாகப் பூாவத்திற்செய்த மெய்த் தவத்தையுடைய அவா் மனைவியாரும் மிக்க மகிழ்ச்சியினால் திருவடி களை விளக்குங கருத்துடையவராய்ப் பிள்ளையாா திருமுன்னே உரிமையுடன் வெள்ளிய பாலைத் தூய நீருடனெடுத்து ஏந்திக்கொண்டுவந்தாகள்.—எ-று.()

வந்துமுன் னெய்தித தாமுன் செய்தமா தவத்தி னன்மை
நந்துநம் பாண்டாா நம்பி ஞானபோ னகாபொற் பாதங
கந்தவார் குழலி னார்பொற கரகநீ ரெடுத்து வார்ப்பப
புந்தியா னினைதி யானம் புரிசடை யானென் றுன்னி.

(இ-ள்.) அவ்வாறுவந்து பிள்ளையார் திருமுன்னடைந்து தாம் முன்பு செய்த பெருந்தவத்தின் நன்மையானது விளங்குகின்ற நம்பாண்டார்நம்பி யென்பவர் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திருவடிகளை மணம்பொருந்திய நீண்ட கூந்தலையுடைய மனைவியார் கலசத்திலிருக்கும் நீரையெடுத்துவார்க்க, மனத்தினால் நினைக்குந்தியானப்பொருள் சிவபெருமானென்றுகருதி.—எ-று.

இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (க௨௱௩)

விருப்பினால் விளக்கி மிக்க புனிதநீர் தலைமேற் கொண்டு
பொருப்புறு மாடத் துள்ளும் புறத்துளுந் தெளித்த பின்ன
ருருப்பொலி யுதரத் துள்ளும் பூரித்தா ருவகை பொங்கி
யருப்புறு கிளைஞர் மேலுந் தெளித்தன ராரவத் தோடும்.

(இ-ள்.) விருப்பத்தோடு திருவடிகளைவிளக்கி மிக்க புனிதமாகிய பாத தீர்த்தத்தைச் சிரசில் தெளித்துக்கொண்டு, மலைபோன்ற திருமாளிகையினுள்ளும் புறம்புந் தெளித்தபின்பு அழகிய வயிற்றினுள்ளுங் கொண்டார்; மகிழ்ச்சி மிகுத்துத் தோன்றிய சுற்றத்தார் மேலும் அன்புடன் தெளித்தார்.—எ-று. ()

பெருகொளி ஞான முண்ட பிள்ளையார் மலர்க்கை தன்னின்
மருவுமங் கலநீர் வாசக் கரகமுன் னேந்தி வார்ப்பார்
தருமுறைக் கோத்தி ரத்தின் றங்குலஞ் செப்பி யென்ற
னருந்திப் பாவை யாரைப் பிள்ளையார்க் களித்தே னென்றார்.

(இ-ள்.) சிறந்த ஞானமுதத்தை யுண்டருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரத்தில மங்கலம்பொருந்தியநீரைக் கரகத்தில் திருமுன் தாங்கி வார்க்கும் நம்பாண்டார்நம்பியென்பவர் தமதுகோத்திரத்தைமுறைப்படியேகூறி,எனது அரும்பேறாகியபுத்திரியாரைப் பிள்ளையாருக்குக் கொடுத்தேனென்றுகூறினார்.—எ-று. (க௨௱௫)

நற்றவக் கன்னி யார்கை ஞானசம் பந்தர் செங்கை
பற்றுதற் குரிய பண்பிற் பழுதினற் பொழுது நண்ணப்
பெற்றவ ருடன் பிறந்தார் பெருமணப் பிணையன் னாரைச்
சுற்றமுன் சூழ்ந்து போற்றக் கொண்டுமுன் றுன்னி னார்கள்.

(இ-ள்.) நல்ல தவத்தையுடைய அக்கன்னிகையாரது திருக்கரத்தைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருக்கரத்தால பிடித்தற்குரிய பண்பினால குற்றமற்ற நல்ல முகூர்த்தம்வர, பெற்ற தாய்தந்தையரும் உடன்பிறந்தவர்களும் திருமணக்கோலங்கொண்ட அக்கன்னிகையாரைச் சுற்றத்தார் சூழ்ந்து வாழ்த்தும்படி யழைத்துக்கொண்டு முன்னேவந்தார்கள்.—எ-று. (க௨௱௬)

ஏகமாஞ் சிவமெய்ஞ் ஞான மிசைந்தவர் வலப்பா லெய்தி
நாகமார் பணப்பே ரல்கு னற்றவக் கொழுந்தன் னாரை
மாகமார் சோதி மல்க மன்னிவீற் றிருந்த வெள்ளை
மேகமோ டியைந்த மின்னுக் கொடியென விளங்க வைத்தார்.

(இ-ள்.) ஒன்றாகிய சிவஞானத்தைப்பெற்ற பிள்ளையாரது வலப்பக்கமடைந்து,நல்ல தவக்கொழுந்துபோன்ற அக்கன்னிகையாரை விண்ணுலகத்து நிறைந்த ஒளிவிளங்கும்படி பொருந்தியிருந்த வெண்மேகத்துடன் கூடிய மின்னற்கொடிபோல விளங்கவைத்தார்கள்.—எ-று. (க௨௱௭)

புனிதமெய்க் கோல நீடு புகலியா வேந்தா தம்மைக
குனிசிலைப் புருவ மென்பூங் கொம்பனா ருடனேகூட
நனிமிகக் கண்ட போதி னல்லமங் கலங்கள் கூறி
மனிதரும் தேவ ரானா கண்ணிமை யாது வாழ்த்தி.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமாகிய திருமேனிப் பொலிவுவிளங்குந் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை வளைந்த விற்போலும் புருவத்தையுடைய பூங்கொம்புபோன்ற அம்மணமகளுடனேகூடத் தரிசித்தபொழுது, நல்ல மங்கலவார்த்தைகூறிக்கண்ணிமையாமல் வாழ்த்தி மனிதர்களுந் தேவரையொத்தார்கள்.—எ-று.

இயல்பாகவே கண்ணிமைத்தலையுடைய மனிதர்கள் பிள்ளையாரது திருக்கல்யாணப் பொலிவைநோக்கி இமைகொட்டா திருத்தலின், மனிதருந் தேவரானார், என்றுகூறினார். (கஉ௩௮)

பத்தியிற் குயிற்றும் பைம்பொற் பவளக்கால் பந்தா் நாப்பண்
சித்திர விதானத் தின்கீழ்ச் செழுந்திரு நீல நக்கர்
முத்தமிழ் விரகர் முன்பு முதன்மறை முறையி னோடு
மெய்த்தநம் பெருமான் பாத மேவுமுள் ளத்தாற் செய்ய.

(இ-ள்.) வரிசையாக இழைத்த பசும்பொன்னாலாகிய பவளக்காற் பந்தலினடுவில் அழகிய விதானத்தின்கீழே சிறந்ததிருநீலநக்கநாயனார் பிள்ளையாரது திருமுன்னே முதன்மையாகிய வேதத்திற் கூறுஞ் சடங்குகளை முறைமைப்படியே மெய்ப்பொருளாகிய ஸ்ரீ சிவபெருமானது திருவடிகளிற் பதிந்த திருவுள்ளத்தோடு செய்ய—எ-று.

இதுமுதல ஐந்துபாடலுங் குளகம். (கஉ௩௯)

மறையொலி பொங்கி யோங்க மங்கல வாழ்த்து மல்க
நிறைவளைச் செங்கை பற்ற நேரிழை யவர்மு னந்தப்
பொறையணி முந்நூன் மார்பர் புகரில்வெண் பொரிகை யட்டி
யிறைவனை யேத்தும் வேலை யெரிவலங் கொள்ள வேண்டி.

(இ-ள்.) வேதங்களினோசை யதிகரித்தோங்கவும், மங்கலவாழ்த்துக்கள் நிறையவும், நிறைந்த வளையலையணிந்த அப்பிராட்டியாரது திருக்கரத்தைப் பிடிக்க, அவ்வம்மையாருக்குமுன்னே முப்புரிநூலையணிந்த மார்பினையுடைய திருநீலநக்கநாயனார் குற்றமற்ற பொரியைத் தீயிற் பெய்து சிவபெருமானைத் துதிக்கும்பொழுது, ஓமாக்கினியை வலம்வர விரும்பி—எ-று. (கஉ௪0)

அரும்புமென் முலையி னார்தம் மணிமலர்க் கைபற் றித்தங்
கொருபெரு முடைய பிள்ளை யார்திரு வுள்ளந் தன்னில்
விருப்புறு மங்கி யாவார் விடையுயர்த் தவரே யென்று
திருப்பெரு மணத்தைமேவுஞ் சிந்தையிற்றெளிந்துசெல்வார்.

(இ-ள்.) அரும்புபோன்ற மெல்லிய ஸ்தனங்களையுடைய அவ்வம்மையாரது அழகிய மலர்க்கரத்தைப்பிடித்துத் தீயை வலம்வருகின்ற பிள்ளையாரது திருவுள்ளத்தில், (யாவரும்) விரும்பத்தக்க அக்கினிமூர்த்தியா யுள்ளவர் ஸ்ரீ சிவபெருமானே யென்று கருதி, திருப்பெருமணமென்னும் ஆலயத்தையடையுந் திருவுள்ளத்தோடு தெளிந்து செல்கின்றவராய்—எ-று. (கஉ௪௧)

மந்திர முறையா லுயர்த்த வெரிவல மாக மாதர்
தந்திருக் கையைப் பற்றுந் தாமரைச் செய்கை யாள
ரிந்தவில் லொழுக்க மிங்கு வந்து சூழ்ந்ததே யிவடன் னோடு
மந்தமில் சிவன்றாள் சேர்வ னென்னுமா தரவு பொங்க.

(இ-ள்.) மந்திரவிதிப்படி வளர்த்த அக்கினியை வலம்வரும்பொழுது, அவ்வம்மையாரது திருக்கரத்தைப் பிடிக்குந் தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரத்தையுடைய பிள்ளையார் இந்த இல்வாழ்க்கையானது எம்மை வந்தடைந்தது; ஆதலால், இந்தப் பதுமினியோடு முடிவில்லாத சிவபெருமான் திருவடியையடைவேனென்று ஆசை யதிகரிக்க—எ-று. (கஉசுஉ)

மலர்பெருங் கிளையுந் தொண்டர் கூட்டமு மல்கிச் சூழ
வலகின் மெய்ஞ் ஞானத்தெல்லை யடைவுறுங் குறிப்பா லங்க
ணுலகினெம் மருங்கு நீங்க வுடனணைந் தருள வேண்டிக்
குலமணம் புரிவித் தார்தங் கோயிலை நோக்கி வந்தார்.

(இ-ள்.) பரவிய சுற்றத்தாரும் அடியார் திருக்கூட்டமும் நெருங்கிச் சூழும்படி, அளவில்லாத சிவஞானத்தின் வரம்பை யடையுங் குறிப்பினால், உலகங்களில் எவ்வுலகமுந் தம்மை நீங்கச் சிவபெருமானுடன் கலந்தருளக் கருதிச் சிறந்த திருமணத்தைச் செய்வித்த அவ்வெம்பெருமானது திருக்கோயிலை நோக்கி வந்தருளினார்—எ-று.

புண்ணிய வசத்தராய்த் தனுகரணபுவனபோகங்களைப்பெற்று வேறோருலகத்து இன்பந்துய்த்தலும், சாலோகமாதிய பதமுத்திகளைப் பெற்றின்புறுதலுமாகிய வினைத்தும் நீங்கவெனபார், உலகினெம் மருங்கு நீங்க, என்று கூறினார்: அங்கணுலகம்=அழகிய இடமகன்ற உலகம் (கஉசுங)

சிவனமர்ந் தருளுஞ் செல்வத் திருப்பெரு மணத்து ளெய்தித்
தவநெறி வளர்க்க வந்தார் தமைப்பயந் தருளுஞ் சார்பு நோக்கிப்
பவமற வென்னை முன்னா ளாண்டவப் பண்பு கூட
நவமலர்ப் பாதங் கூட்டு மெனனுநல் லுணர்வு நல்க.

(இ-ள்.) சிவபெருமா னெழுந்தருளிய செல்வம் பொருந்திய திருப்பெருமணமென்னும் ஆலயத்தையடைந்து, தவநெறியைவளர்க்கும்படி யவதரித்தருளிய பிள்ளையார் முத்தியிற் கலத்தற்குக் காரணமான திருவருட் சார்பைக்குறித்து, பிறவி நீங்க என்னை முன்னாளில் அடிமைகொண்ட திருவருளுக்கிசைய, புதியதாமரைமலர் போன்ற திருவடியை யடைவிக்கு மென்னும் நல்லுணர்ச்சியானது திருவுள்ளத்துதிக்க—எ-று.

இதுமுதல் நான்குபாடலுங் குளகம். (கஉசுச)

காதன்மெய்ப்பதிகங்கல்லூர்ப்பெருமணமெடுத்துக்கண்டோர்
தீதுறு பிறவிப் பாசந் தீர்த்தல்செம் பொருளாகக் கொண்டு
நாதனே நல்லூர் மேவும் பெருமண நம்ப னேயுன்
பாதமெய்ந் நீழல் சேரும் பருவமீ தென்று பாட.

(இ-ள்.) விருப்ப மிக்க மெய்ம்மையாகிய திருப்பதிகத்தை "கல்லூர்ப்பெருமணம்" என்று முதலில் தொடங்கி, தம்மைத் திருமணத்தில் தரிசித்த

வர்களது தீமைபொருந்திய பிறவிக்குக்காரணமாகிய மலமாயா கன்மங்களை யொழித்தலையே செவ்விய பொருளாகக்கொண்டு,நாதனே! திருநல்லூரிலுள்ள திருப்பெருமணமென்னுந் திருக்கோயிலி லெழுந்தருளிய கர்த்தனே! தேவரீரது திருவடிநீழலை யடையும் பருவம் இதுவென்று பாடியருள.—எ-று. ()

திருநல்லூர்ப் பெருமணம் - பண் - அந்தாளிக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலலூாபபெருமணம்வேண்டாகழுமலம
பலலூாபபெருமணமபாடுமெயயாய்த்தில
சொலலூர்ப்பெருமணஞுசூடலரோதொண்டா
நல்லூாபபெருமணமேயநமபானே. (௧)

தருமணலோதஞுசேர்தண்கடளித்திலம
பருமணலாக்கொண்டுபாவைநல்லாாகள
வருமணங்கூடடிமணஞ்செயுநலலூாப்
பெருமணத்தான்பெண்ணோபாகஙகொண்டானே. (௨)

அன்புறுசிந்தையராகியடியவா
நன்புறுநல்லூாப்பெருமணமேவிநின்
றின்புறுமெந்தையிணையடியேததுவாா
துன்புறுவாரலலர்தொண்டுசெயவாரே. (௩)

வல்லியநதோலுடையார்ப்பதுபோாபபது
கொல்லியல்வேழததுரிவிரிகோவண
நலலியலாாதொழுநல்லூர்பபெருமணம
புல்கியவாழ்கையெம்புண்ணியனூர்க்கே. (௪)

ஏறுகந்தீரிடுகாடடெரியாடிவெண்
ணீறுகந்தீர்நிரையாாவிரிதேன்கொன்றை
நாறுகந்தீர்திருநலலூர்ப்பெருமணம்
வேறுகந்திருமைகூறுகந்திரோ. (௫)

சிட்டபபடடார்க்கெளியான்செங்கண்வேட்டுவப்
படடங்கடடுஞுசென்னியான்பதியாவது
நட்டக்கொடடாட்டறுநலலூர்பபெருமணத்
திடடப்படடாலொத்தீராலெமபிரானிரோ. (௬)

மேகத்தகண்டனெண்டோளன்வெண்ணீறறுமை
பாகத்தன்பாயபுலித்தோலொடுபந்திதத
நாகத்தனல்லூாப்பெருமணத்தானலல
போகத்தன்யோகததையேபுரிந்தானே. (௭)

தககிருநதீரனறுதாளாலரககனை
புக்கிருந்தொல்கவுயர்வரைக்கீழிடடு
நக்கிருந்தீரின்றுநலலூர்ப்பெருமணம
புககிருந்தீரொமைபபோக்கருளீரோ. (௮)

ஏலுந்தண்டாமரையானுமியலவுடை
மாலுந்தம்மாண்பறிகின்றிலர்மாமறை
நாலுந்தம்பாடடென்பர்நல்லூர்ப்பெருமணம்
போலுந்தங்கோயில்புரிசடையார்க்கே. (கூ)

ஆதரமணொடுசாக்கியர்தாஞ்சொல்லும
பேதைமைகேட்டுப்பிணக்குறுவீரவமமி
றுதனைநல்லூரபபெருமணமேவிய
வேதனதாடொழவீடெளிதாமே. (க0)

நறும்பொழிறகாழியுண்ஞானசமபநதன
பெறுபதநலலூரபபெருமணததானை
யுறும்பொருளாறசொன்னவொண்டமிழவல்லார்க
கறும்பழிபாவமவலமிலாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம.

சுவாமிபெயர் - **சிவலோகத்தியாகர்**; தேவியார - **உமையம்மை.**

தேவர்க டேவர் தாமுந் திருவருள் புரிந்து நீயும
பூவையன் றுளு மிஙகுன் புண்ணிய மணத்தின் வந்தா
யாவரு மெமபாற சோதி யிதனுள்வந் தெய்து மென்று
மூவுல கொளியால விமம முழுசசுடர்த் தாணு வாகி.

(இ-ள்.) தேவதேவராகிய சிவபெருமானுந் திருவருள்புரிந்து, நீயும், நாகணவாய்ப்பறவைபோன்ற மொழியினையுடைய உனது பத்தினியும், இங்கே உனது புண்ணியரூபமாகிய திருமணத்திற்குவந்தவர்கள் யாவரும் எம்மிடத்துத் தோன்றும் இந்தச் சோதியினுள்ளே வந்து எம்மையடையுங்களென்று மூன்றுலகமுந் தன்னொளியினல் விளங்க, நிறைந்த சோதிலிங்கத் திருவுருவங் கொண்டு—எ-று.

எம்பால் சோதி என்பதற்கு, சிவலிங்கப் பெருமானிடத்தி னின்றுந் தோன்றியசோதி, எனக்கொள்க. (கஉசசு)

கோயிலுடபடமேலோங்குங் கொள்கையாற்பெருகுஞ்சோதி
வாயிலை வகுத்துக் காடட மன்னுசீரப புகலி மன்னர்
பாயின வொளியா னீடு பரஞ்சுடாத் தொழுது போற்றி
மாயிரு ஞால முய்ய வழியினை யருளிச செய்வார்.

(இ-ள்.) திருக்கோயில் தன்னுள்ளடங்க மேலோங்குந்தன்மையால மிக்க சோதிலிங்கமானது ஒரு திருவாயிலை வகுத்துக்காட்ட, நிலைபெற்றசிறப்பினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், பரந்த ஒளிப்பிழம்பாக நீண்ட அச்சிவபரஞ்சுடரை வணங்கித் துதித்து, பெரிய உலகத்தாருய்யும்பொருட்டு அதனையடையும் நெறியை யருளிச் செய்வாராயினர்.—எ-று. (கஉசஎ)

ஞானமெய்ந்நெறிதான் யார்க்கும் நமசசிவா யசசொ லாமென்
றுனசீர நமசசி வாயத் திருப்பதி கத்தை யங்கண்
வானமு நிலனுங் கேடக வருள்செய்திம் மணத்தில வந்தோ
ரீனமாம பிறவி தீர யாவரும் புகுக வென்ன.

(இ-ள்.) யாவ்ருக்கும் சிவஞானத்தைக்கொடுக்கும் உண்மைநெறியாவது, நமச்சிவாய என்னு மந்திரமாமென்று, சிறந்த நமச்சிவாயத்திருப்பதிகத்தை, அங்கே, விண்ணுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாருங் கேட்கும்படி யருளிச்செய்து, இத்திருமணங்காண வந்தவர்கள் யாவரும்,குற்றம்பொருந்தியஉங்கள் பிறவிநீங்கும்படி இந்தச் சோதியினுள்ளே பிரவேசியுங்களென்று அருளிச்செய்···—ா-று. இதுமுத லிரண்டுபாடலுங் குளகம். (கஉசஅ)

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காதலாகிககசிந்துகண்ணீர்மல்கி
யோதுவாாதமைநனனெறிககுய்பபது
வேதநான்கினுமெய்ப்பொருளாவது
நாதனுமநமசசிவாயவே. (க)

நம்புவாாநமர்நாமநவிறறினுல
வமபுநாண்மலர்வார்மதுவொபமூது
செமபொனுாதிலதமமுலகுகவெலா
நமபனுமநமசசிவாயவே. (உ)

நெக்குளார்வமிகபபெருகிநினைந
தககுமாலைகொடஙகையிலெண்ணுவாா
தககவானவராத்தகுவிப்பது
நக்கனுமநமசசிவாயவே. (௩)

இயமன்றூதருமஞ்சுவரின்சொலா
னயமவந்தோதவலலாாதமைநண்ணினு
னியமநதானினைவாாககினியானெறறி
நயனனுமநமசசிவாயவே. (௪)

கொலவாரோனுங்குணம்பலநன்மைக
ளிலலாரோனுமியமபுவராயிடி
லெலலாத்தீங்கையுநீககுவரென்பரா
னல்லார்நாமநமசசிவாயவே. (௫)

மந்தரமமன்னபாவங்கண்மேவிய
பந்தனையவர்தாமும்பகர்வரேற
சிந்துமவல்வினைசெல்வமுமலகுமா
னந்திநாமநமசசிவாயவே. (௬)

நரகமேழுபுகநாடினராயினு
முறைசெய்வாயினராயினுருத்திரா்
நிரவியேபுகுவித்திடுமென்பரால
வரதனுமநமசசிவாயவே. (௭)

இலங்கைமன்னனெடுத்தவடுக்கனமேற
றலங்கொள்கால்விரலசஙகரனூன்றலு

மலங்கிவாய்மொழிசெய்தவனுய்வகை
கலங்கொளுமநமச்சிவாயவே. (அ)

போதன்போதனகண்ணனுமண்ணறன்
பாதந்தான்முடிநேடியபண்பரா
யாதுங்காண்பரிதாகியலந்தவ
ரோதுநாமநமசிவாயவே. (கூ)

கஞ்சிமண்டையர்கையினுண்கையர்கள்
வெஞ்சொன்மிண்டர்விரவிலரென்பரால
விஞ்சையண்டர்கள்வேண்டவமுதுசெய்
நஞ்சுண்கண்டனமசிவாயவே. (க0)

நந்திநாமநமசிவாயவெனுஞ்
சநதையாறறமிழ்ஞானசம்பந்தனசொற
சிந்தையான்மகிழ்நதேத்தவலலாரெலலாம
பநதபாசமறுக்கவலலாரகளே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வருமுறைப பிறவி வெள்ளம் வரமபுகா ணுத ழுநதி
யுருவெனுந் துயரக் கூட்டி லுணாவின்றி மயங்கு வாாக
டிருமணத் துடன்சே வித்து முன்செலுஞ் சிறபபி னலே
மருவிய பிறவி நீங்க மன்னுசோ தியினுட்புககார்.

(இ-ள்.) முறைமையாகவருகின்ற பிறவிக்கடலின் கரையைக்காணது அழுந்தி உடம்பென்னுந் துன்பமாகிய கூட்டினுள் அறிவின்றி மயங்குகின்றவர்கள் பிள்ளையாருடைய திருமணத்தைச் சேவைசெய்து அவர்திருமுன்வரப் பெற்றசிறப்பினுல், பொருந்திய பிறவிநோய் நீங்க, நிலைபெற்ற அச்சோதியினுள்ளே புகுந்தார்கள்.—எ-று. (கஉ௪கூ)

வேறு.

சீர்பெருகு நீலநககா திருமுருகர் முதற்றெண்ட
ரேர்கெழுவு சிவபாத விருதயர்நம் பாண்டார்சீ
ரார்திருமெய்ப் பெருமபாணர் மற்றெனையோ ரணைந்துளோார்
பார்நிலவு கிளைசூழப பன்னிகளோ டுடன் புக்காா.

(இ-ள்.) சிறந்த திருநீலநக்கநாயனர், திருமுருகநாயனர்முதலிய திருத்தொண்டர்களும் அழகுமிக்க சிவபாதவிருதயரும், நம்பாண்டார்நம்பியும், புகழ்நிறைந்த திருநீலகண்டப் பெரும்பாணநாயனரும், திருமணங்காணவந்த மற்றவர்களும் உலகில் விளங்குகின்ற சுற்றத்தார்சூழும்படி தமது பத்தினிமார்களுடன் அச்சோதியினுள்ளே புகுந்தார்கள்.—எ-று. (கஉ௫0)

அணிமுத்தின் சிவிகைமுத லணிதாங்கிச் சென்றூர்கள்
மணிமுத்த மாலைபுனை மடவார்மங் கலம்பெருகும்
பணிமுற்று மெடுத்தார்கள் பரிசனங்கள் வினைப்பாசந்
துணிவித்த வுணர்வினராய்த் தொழுதுடன்புக் கொடுங்கினா.

(இ-ள்.) அழகிய முத்துக்
வர்களும், முத்துமாலையணிந்த ய
பணிகளையெடுத்தவர்களும, பரிசல
த்தைக்கெடுத்த பேரறிவினையுடையவ
சோதியினுள்ளே புகுந்து ஓங்கினார்கள்.—எ

வருதுகளைத்தாங்கிச்சென்ற
கலமிருந்த நீராஞ்சனமுதலிய
வினையைவிளக்கும் ஆணவமல
வணங்கி யொருங்குகூடி அச்

ஆறுவகைச சமயத்தி லருந்தவரு
கூறுமறை முனிவர்களுங குமபிடவ
வேறுதிரு வருளினுல வீடுபெற வந்தா
மீறில்பெருஞ சோதியினு ளெலலாரும வருங் (கஉருக)

(இ-ள்.) ஆறுவகை உட்சமயத்திலெழுகும் துணைநதாரும் அடியவாகளும், வேதங்களையோதும் வைதிகசைவர்களும் சிக்க வந்தவர்களும, இவாகட்கு வேறாகிய திருவருள்வசுக்க தறபின். வந்த சித்தாந்தசைவர்களும் ஆகிய யாவரும்,முடிவிலலாத யதவமுனிவர்களும், யினுள்ளே புகுந்த பின்பு.—எ-று.

திருமணத்தைத்தரி
னல் முத்திபெற

இதுமுதலிரண்டுபாடலுங் குளகம்.

காதலியைக கைபபறறிக கொண்டுவலஞ செயதருபெருஞ்சோதி
தீதகறற வநதருளுந் திருஞான சமபநதர்
நாதனெழில வளாசோதி நண்ணியத னுடபுகுவாா
போதநிலை முடிந்தவழிப புககொனறி யுடனுனார். (கஉருஉ)

(இ-ள்.) யாவருடைய குற்றங்களையும் நீக்கும்படி யவதரித் தருள திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது பத்தினியாரைக்கைப்பற்றிக்கொண்டு, அதனைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, அழகுவளாகின்ற அச்சோதிலிங்கத்தை யடைந்து, அதனுள்ளே புகுகின்றவராய், அத் திருமணங்காணவந்தவர் யாவரும் அதனுள்ளும் புகுந்து சிவத்துடன் இரண்டறக்கலந்தருளினார். ()

எழுநதருளிப புக்கதற ... பெருநத்தா
டியசோதிக் குறிநி...
ார் தமபழைய மணக... லுங்
... ளாருநீ ருலகத்துப் பே... லா... நதார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளி அச்சோதியினுள்ளே புகுந்தபினபு, சிவபெருமான்கொண்டருளியநீண்ட சோதிலிங்கத்தின்நிலைமை அங்கே மறைந்துவிட, உடனே சிவபெருமானது பழைய திருநல்லூர்ப் பெருமணமென்னுந் திருக்கோயில்தோன்றவும,தெளிவாகிய கடல்சூழ்ந்த உலகத்திலே அத்தகைய சிவப்பேறடையப்பெறாதவர்கள் எல்லாரும் மனமயகங்கொண்டார்கள்.—எ-று. (கஉருச)

கண்ணுதலார் திருமேனி யுடன்கூடக் கவுணியனா
நண்ணியது தூரத்தே கண்டுநனு கப்பெறா
விண்ணவரு முனிவாகளும் விரிஞசனே முதலானா
ரெண்ணிலவ ரேசறவு தீரவெடுத் தேத்தினார்.

(இ-ள்.) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிவபெருமானது திருமேனியுடன் கலந்தருளியதைத் தூரத்தேகண்டு அதனையடையப்பெறாத தேவர்களும்,

முனிவர்களும், பிரமன்முதலய
இத்து,தங்கள் மனக்கவலைநீங்க
த்திரஞ் செய்தார்கள்.—எ-று

பெருந்தேவர்களும் அதனைச்சிற்
ரது பெருமையை)எடுத்து ஸ்தோ
(கஉ௫௫)

அருந்தமிழா கரர்ச
அரும்பரிசா லறிந்து
பெருகுகொடையுங்
வருநதகைமைக க

(இ-ள்.) பெருமை
சரித்திரத்தை அடியே
தால், யான் அறிந்தவ
டையும், உறுதியாக
செயததனால வ
நாயனாரது திரு

யடியேனுக் கவர்பாதங்
டி துதிசெய்தேன் ஞானிமேற் டால்
திண்ணனவும் பேருணர்வுந் திருத்தொண்
லிககாம னார்செய்கை வழுததுவேன்.

பொருந்திய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது திவ்ய
னுக்கு அவரது திருவடிதந்தருளிய திருவருள்விளக்கத்
று துதிசெய்தேன்; இனி இலவுலகத்தில் பெருங்கொ
த்தியும, பேருணர்ச்சியுமாகியஅனைத்தும் திருத்தொண்
பெற்ற பெருமையினை யுடைய ஏயர்கோன் கலிக்காம
நாயனாரின சிறப்பைத துதிககினறேன.—எ று. (கஉ௫௬)

,ஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றமபலம.

இவ் வெமது ஆளுடையபிள்ளையார புராணத்தி லமைந்துள்ள அற்புத த்திரங்களேயன்றி, நங்காழிநாதர திருநனிபள்ளியிற் சென்றபோது அங் குப் பாலைநிலத்தை நெய்தனிலமாகப் பாடி யருளினவொன்றும், திருப்பூந்துருத் தியிற் சென்றபோது சிவபெருமான் இவரை முத்துச்சிவிகையிலிருந்த கோலமாகவே கண்டு மகிழவேண்டி, இவர் அச்சிவிகையினின்று மிறஙகுவதன முன்னர்,திருநந்திதேவரை விலக்கிக் கண்டு மகிழ்ந்ததனொன்றும், திருநெலவேலிக்குச் சென்றபொழுது அங்குத் தவங்கிடந்த அகததியமுனிவருககு ஞானோபதேசஞ்செய்து சமணரைவென்று சைவஸ்தாபனஞ் செய்தருளினவொன்றும, திட்டைப்பதியில ஸ்ரீ அப்பர்சுவாமிகளுக் கபராதமிழைத்த வைணவர்கள துகோயிலை வெள்ளங்கொண்டு செலலத திருப்பதிகம்பாடி யருளினவொன்றும், திருவோத்தூரிற் சென்றபோது அஙகுத தமைபுரிந்திருந்த சமணரைவென்று கழுவேற்றிப் பராசரமுனிவரது சாபததினால வேலமரமாய்க்கிடந்த இரண்டசுரர்களுக்குச் சாபவிமோசனஞ் செய்தருளினவொன்றும், ஸ்ரீகாஞ்சிப்பதியிற் சென்றபோது தம்மைநோக்கித் தவஞ்செய்திருநத விஷ்ணுமூர்த்திக்குச் சிவசாரூபமளித்தனவொன்றும் அவ்வத்தலபுராணஙகளிற் கூறப்பட்டுள்ளன. இவைகட்குத் தனித் திருப்பதிகமின்மையால, ஸ்ரீ சேக்கிழார்பெருமான் தாமருளிய இப்புராணத்திற் கூறாது விடுததனர். கற்றுவல்லோர் இவ்வற்புதங்களை அவ்வத்தலபுராணங்களிற் கண்டு மகிழ்வாராக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருவடிவாழ்க.
